

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Это цифровая копия книги, хранящейся для потомков на библиотечных полках, прежде чем ее отсканировали сотрудники компании Google в рамках проекта, цель которого - сделать книги со всего мира доступными через Интернет.

Прошло достаточно много времени для того, чтобы срок действия авторских прав на эту книгу истек, и она перешла в свободный доступ. Книга переходит в свободный доступ, если на нее не были поданы авторские права или срок действия авторских прав истек. Переход книги в свободный доступ в разных странах осуществляется по-разному. Книги, перешедшие в свободный доступ, это наш ключ к прошлому, к богатствам истории и культуры, а также к знаниям, которые часто трудно найти.

В этом файле сохранятся все примечания, комментарии и другие записи, существующие в оригинальном издании, как наименование о том долгом пути, который книга прошла от издателя до библиотеки и в конечном итоге до Вас.

Правила использования

Компания Google гордится тем, что сотрудничает с библиотеками, чтобы перевести книги, перешедшие в свободный доступ, в цифровой формат и сделать их широкодоступными. Книги, перешедшие в свободный доступ, принадлежат обществу, а мы лишь хранители этого достояния. Тем не менее, эти книги достаточно дорого стоят, поэтому, чтобы и в дальнейшем предоставлять этот ресурс, мы предприняли некоторые действия, предотвращающие коммерческое использование книг, в том числе установив технические ограничения на автоматические запросы.

Мы также просим Вас о следующем.

- Не используйте файлы в коммерческих целях.
Мы разработали программу Поиск книг Google для всех пользователей, поэтому используйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.
- Не отправляйте автоматические запросы.
Не отправляйте в систему Google автоматические запросы любого вида. Если Вы занимаетесь изучением систем машинного перевода, оптического распознавания символов или других областей, где доступ к большому количеству текста может оказаться полезным, свяжитесь с нами. Для этих целей мы рекомендуем использовать материалы, перешедшие в свободный доступ.
- Не удаляйте атрибуты Google.
В каждом файле есть "водяной знак" Google. Он позволяет пользователям узнать об этом проекте и помогает им найти дополнительные материалы при помощи программы Поиск книг Google. Не удаляйте его.
- Делайте это законно.
Независимо от того, что Вы используете, не забудьте проверить законность своих действий, за которые Вы несете полную ответственность. Не думайте, что если книга перешла в свободный доступ в США, то ее на этом основании могут использовать читатели из других стран. Условия для перехода книги в свободный доступ в разных странах различны, поэтому нет единых правил, позволяющих определить, можно ли в определенном случае использовать определенную книгу. Не думайте, что если книга появилась в Поиске книг Google, то ее можно использовать как угодно и где угодно. Наказание за нарушение авторских прав может быть очень серьезным.

О программе Поиск книг Google

Миссия Google состоит в том, чтобы организовать мировую информацию и сделать ее всесторонне доступной и полезной. Программа Поиск книг Google помогает пользователям найти книги со всего мира, а авторам и издателям - новых читателей. Полнотекстовый поиск по этой книге можно выполнить на странице <http://books.google.com/>

SCIPIONIS TETTII DE APOLLODO-
 RIS COMMENTARIUS
 AD OTHONEM TRVCSIVM CARDI-
 NALEM AMPLISSIMVM, AVGV-
 STANORVM EPISCOPVM.

DECREVERAM OTHO Cardina-
 lis amplissime, quæ de uita, & scriptis Athe-
 niensis Apollodori grammatici, & historici
 simul, & illorum omnium pariter, quos co-
 gnomines huic nostro, de quo nunc agitur, in
 ueterum lucubrationibus reperissem: silentio potius, quàm memo-
 riæ demandare: quàm uel paucissima prodere, & incerta: nec;
 quæ tu, de sollertia mea posses (ut qui sis literarum, erudiz-
 torumq; hominum flagrantissimus) ac & optimus sibi quisq;
 tecum polliceri, siue, quòd tutius; efflagitantibus hoc à me idem,
 quòd Ceus Simonides, respondere, cum quæsiuisset ab eo Tyrans-
 nus Hiero, quid, aut qualis esset deus. Rem enim iudicio do-
 ctiorum petitione tua, hortationeq; aggredior: quam ne Sibyllæ
 quidem, aut oracula Nicandri uoluminibus decantata: explicuis-
 sent in tantis rerum, quibus uersamur, tenebris. Quando humana
 ignauia factum: siue malignitate est, siue, quod significantius
 ait Mimnermus Διὸν βαλὼν: ut & chronicis, & cyclicis, et op-
 timis alijs quibusq; uoluminibus careamus: quæ ante nos plus mil-
 le annos: & à reperto literarum usu, & ante Phoroneum anti-
 quissimum Græciæ regem, uel ab usq; Nini sæculo fuerant, à

8^a 957 -

~~103 - 5~~

FLL
18571

~~152-82253968~~

292
A54

SCIPIONIS TERTII DE APOLLODORIS
 RIS COMMENTARIUS
 AD OTHONEM TRUCSIVM CARDI-
 NALEM AMPLISSIMVM, AVGV-
 STANORVM EPISCOPVM.

DECREVERAM OTHO Cardina-
 lis amplissime, quæ de uita, & scriptis Athe-
 niensis Apollodori grammatici, & historici
 simul, & illorum omnium pariter, quos co-
 gnominis huic nostro, de quo nunc agitur, in
 ueterum lucubrationibus reperissem: silentio potius, quàm memo-
 riæ demandare: quàm uel paucissima prodere, & incerta: nec;
 quæ tu, de sollertia mea posses (ut qui sis literarum, erudis-
 torumq; hominum flagrantissimus) ac & optimus sibi quisq;
 tecum polliceri, siue, quòd tutius; efflagitantibus hoc à me idem,
 quòd Ceus Simonides, respondere, cum quæsiuisset ab eo Tyrannus
 Hiero, quid, aut qualis esset deus. Rem enim iudicio do-
 ctiorum petitione tua, hortationeq; aggredior: quam ne Sibyllæ
 quidem, aut oracula Nicandri uoluminibus decantata: explicuis-
 sent in tantis rerum, quibus uersamur, tenebris. quando humana
 ignauia factum: siue malignitate est, siue, quod significantius
 ait Mimnermus *Δὴν βλάη*: ut & chronicis, & cyclicis, et op-
 timis alijs quibusq; uoluminibus careamus: quæ ante nos plus mil-
 le annos: & à reperto literarum usu, & ante Phoroneum anti-
 quissimum Græciæ regem, uel ab usq; Nini sæculo fuerant, à

DE APOLLODORIS

Græcæ linguæ scriptoribus compositi. Præterea genus librorum ex his, qui cladem profugerant: aut, cum in cetero; sævitum est, abfuerant, hodieq; remanet in paucis, et obscuris rerum tenebris liuore, & nequitia hominum premitur, decertatq; cum blattis: uel si exiuerit in lucem, qui sunt paucissimi, nequaquam faciunt ad negotium. quibus de causis, atq; difficultatibus nihil certi audeo promittere: sed hæc pluribus aliàs, et ex professo magis, redeo ad propositum. Caue credas o temporum nostrorum, atq; hominum specimen, tantummodo laborasse auctores, qui ueteres Alexandros, Apollonios, Diodoros, Demetrios, Dionysios, Heraclidas, literis prodidere: propterea quod plures in uno quoq; istorum nominum censebantur, sed tanto esse mihi ad præsens ualidius, & magis, quam pro uiribus enitendum: maxime aduersante doctis librorum inopia selectorum, ut fiat enumerare Apollodoros Didymi, aut Callimachi labor. Quapropter legentes tantum moneo uelle me Athenæi more interdum quam breuissime potero, autorum scripta, quæ lectione, tumultuariaq; obseruatione collegi, suis identidem uerbis in medium ferre, & Hercule id dupla de causa, et quod maior subinde fides nostris hysce commentationibus suffragatur, & quod libentius credant homines, oculis commissis fidelibus, quæ sunt à me uigilijs arduis, & studio non minori, toto (ut aiunt) cælo perquisita. Igitur narrabo Apollodoros non tamen ea præfatione, qua Thucydides, Hecataeus, Herodotus, scriptores historiarum: qua Philosophi Alcmaeon, Parmenides, Ocellus, initijs librorum suorum præfati sunt. Primum et quasi antesignanum ex his Tyrannum Casandream, prædonemq; referam: celebrem utriusq; linguæ monumentis, Platonis, Æliani, Plutarchi, Senecæ, Max. Valerij, cæterorumq; :

COMMENT.

cuius (ni fallor) & mercenariorum Ducis sepulchrum, Pausanias in Atticis memorat. Medicos item duos Citiæum, & Tarentinum; quorum auctoritate nituntur ad remedia Plinius, Aurelianus Cælius, Galenus, Dioscorides, Alexander, & turba alia medicorum. Dicam & ex eadem professione Apollodorum alium, uel forte è supradictis alterum: quem Ptolemæo Regi uno uolumine suasisse, quæ uina biberet Plinius autor est, qui & artificem quoq; Apollodorum miris utiq; laudibus extulit, quemadmodum & Plutarchus bis in moralibus: & hunc refulsisse nonagesima olympiade certum est. Memoratos item inuenio apud Suidenem, Zopyrionemq; in collectaneis, quatuor Apollodoros, quorum prior fuerit Athenæus comædiæ scriptor egregius: qui sex numero fabulas composuit & XL. & quinques uicit: è quibus Euxenidem Pompeius affert in Urbis etymo. ἐμφύλης Ammonius non Lamprieus ille, sed alius, in libro τῶν ὁμοίων, καὶ διαφόρων λέξεων. Popularis quoq; huius, & ciuis. Secundus Grammaticus, Asclepiadis filius è Philosophi Panætij, & Aristarchi grammatici schola unus: quiq; primus uersuum genere sit usus, quos Tragiambos appellauere. Tertius item Gelous Menandri comici æuo, & ipse comicus: eius septem sint fabulæ his nominibus, ἀρχαρχιδῶν, ὁ φιλάδελφοι, δεισοποιοί, ἱερεῖα, γαμματιδοειπιος, λευδίας, σίουφος, αἰχίων, cuius ab Athenæo adducitur in testimonium primo uolumine, ἀρχλείπουρα, φιλάδελφοι, ὁ ἀρχαρχιδῶν à Polluce onomasticon ad cōmodum lib. iij. vi. decimóq; γαμματιδοποιός, item λευδίας, Carystij uero αἰτυρργετής, ἐνέας, διαβάλλων, ἀμωράκος, & Athenæo rursum γαμματιδοποιός, ἱερεῖα, περικίζομένη, ἱματίπῳλῆς,

* j

DE APOLLODOR.

σφαττομένον, & Aibenaci nomine dissimulato à Sudine in di-
 Etionibus παρδάζω, ταυροπόλαι, φανοςράτη. Quintus au-
 tem Cilix ab urbe Tarso tragicus poeta, cui sex fabulas tribuit
 totidem titulis. ἀγανθόωλιξ, πεννοκτόνος, ἑλληνες, θυέ-
 σης, ἰκέτιδες, ὀδύσεύς. in libris Stratonis, uel (ut alij) Stra-
 bonis Amasæi, præsertimq; secundo inuenio Artemiten Apollo-
 dorum, qui Parthica scripserit, utar hac in re Græcis uerbis,
 ἀπὸ γὰρ γέλαι ἡ ὑμῖν, καὶ ὑπὸ τῆς τὰ παρθικά συγγρα-
 φάτων τῆς ποδὶ ἀρχιλόδωρον τὸν ἀρτέμιτῳ. et libro
 quintodecimo breuius: tamen clarius, ἀρχιλόδωρος γοῦν ὁ
 τὰ παρθικά ποιήσας. item & Stephani quæ sunt, ἀρτέμιτα,
 νῆσος, τυρρηνικὴ. & μοχ, ἀρχιλόδωρος δ' ὁ ἀρτεμιτανὸς
 δὲ τ. α. & Aristotelis πολιτικῶν primo Lemnium Apollodo-
 rum ἐπεὶ δ', inquit, ἐνίοις γεγραμμένα ποδὶ τούτων,
 οἷον χάρητι δὴ τῷ παρίῳ, καὶ ἀρχιλόδωρ τῷ λημνίῳ,
 ποδὶ γεωργίᾳ, καὶ φιλῆς, καὶ πεφυτευμένης. et in Var-
 ronis de agricultura. qui Græce, inquit, scripserunt alius de alia
 re. sunt plus quinquaginta, et paulo mox item Amphiloebus Aibe-
 niensis, Anaxipolis Thasius, Apollonius Pergamenus, Apollo-
 dorus Lemnius, idem & indicibus librorum Plinij xi. & à xiiij.
 ad xx. Tranquillus Suetonius non minima pars Romani styli, in
 uita Augusti, Pergamenum Apollodorum Rhetorem celebrat his
 uerbis. In Græcarum quidem disciplinarum leuiore studio tenes-
 -batur, in quibus & ipsis præstabat largiter, magistro dicendi
 usus Apollodoro Pergameno, quem iam grandem natu Apolloniam
 quoq; secum ab urbe iuuenis adhuc eduxerat, & Strabo tanto an-
 tiquior, uolumine xij. de urbe agens Pergamo, & uiris qui do-
 ctrina ex ea, et literis præcelluerint, καὶ ἀρχιλόδωρος ὁ ἑρτώρ

COMMENT.

ὁ τὰς τέχνας συγγραφεύς, καὶ τὴν ἀρχιλοδορεῖαν αἰ-
 ρεσιν πράγματων, ἢ τίς ποτ' ἐστὶ. πολλὰ γὰρ ἐπεκράτει.
 Ἐμοχ, μάλιστα δὲ ἐβλήρε τὸν ἀρχιλόδορον ἢ τὸ καίθερος
 φιλία τὸ σεβαστὸν διδάσκαλον τῆς λέγων γινόμενον.
 De libris huius quid sentiant scriptores duo eorundem temporum
 in paucis audies, nimirum, Cor. Tacitus in dialogo de oratorib.
 Ἐ multarum, inquit, diuisionum ostentatio, et mille argumeto-
 rum genera, et quicquid aliud aridissimis Hermagoræ, Ἐ Apol-
 lodori libris præcipitur, in honore erat, et Fab. Quintilianus in-
 stitut. secundo de Rhetorica loquens, et quis eius finis, atqui non
 multum ab hoc fine abest Apollodorus dicens iudicialis orationis
 primum, Ἐ super omnia esse persuadere iudici, et sententiam
 eius ducere in id, quod uelit. et Lib. iij. cap. i. quo loco de scrip-
 toribus agit artis rhetoricæ, sic, adeo, ut Apollodorus contentus
 solis iudicialibus fuerit, et mox, præcipue tamen in se conuerte-
 runt studia Apollodorus Pergamenus, qui præceptor Apolloniæ
 Cæsaris Augusti fuit. Sed Apollodori præcepta magis ex
 discipulis cognoscas. Quia chronica Apollodori, Ἐ Cæsto-
 ris pro suis edidit: olympiadis clxxix. anno iij. Græcè, sed ad
 hanc sententiam, Apollodorus (inquit) Pergamenus Græcus ora-
 tor, præceptor Callidij, Ἐ Augusti clarus habetur. est Ἐ Do-
 ricius Apollodorus semel, quod equidem inuenerim apud Theo-
 criti interpretem in primi edyllij commentario, cum de antherico
 loquitur, qui sit fructus Asphodeli, τὸ αὐτὸ δὲ φησὶ, καὶ
 διόφρατος. ἀρχιλόδορος δὲ ὁ δωριεὺς φησὶν οὐ λέγεσθαι
 τὸν τῆς ἀσφοδέλης καυλόν. ὁ δὲ νεοπτόλεμος γελόως
 ὦν δὲ, τὸν αὐτὸν δὲ τὸ σάχος. item Ἐ Erythræus Apollodo-
 rus, qui de sibyllis, de quo ex libris rerum diuinarum M. Varro

DE APOLLADOR.

nis quidam sic refert. enumerat enim Sibyllas. quintam, Erythraeam, quam Apollodorus Erythraeus affirmat suam fuisse ciuem, eamq; Graijs Ilium petentibus uaticinatam, & perituram esse Troiam, & Homerum mendacia scripturum, & alibi consimiliter: Sibyllas, inquit, multas fuisse, plurimi, & maximi autores tradiderunt, Græcorum Aristoteli Chius, & Apollodorus Erythraeus: nostrorum Varro, et Fenestella; hi omnes præcipuam, et nobilem præter cæteras Erythraeam fuisse commemorant, Apollodorus quidem, ut de ciue, ac populari sua gloriatur.

Artemidorus ad hæc Ephæsius grauis autor in primis libro ὀνδροκριτικῶν primo, quo loco πρὸς μητρὸς differuit Telmis sensum alium subneſcit Apollodorum his uerbis: μέμνηται δὲ τῶ τοιούτου, καὶ ἀρχλόδωρος ὁ πελμασδὴς, ἀνὴρ ἐλόγιμος. His additur (ut, nequid, quod inuenerim, præteream) ab Athenæo ἀρχλόδωρος δὲ ὁ ἀριθμητικὸς in primo, & à Diogene in Pythagoræ, & Thaletis uitis. ἀρχλόδωρος δὲ ὁ λογιστικὸς, & in Zenonis ἀρχλόδωρος ὁ ἐὼιλος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς εἰς τὰ δόγματα εἰσαγωγῶν. item & ἀρχλόδωρος ὁ κυξικυνὸς in Democrito. At in Epicurῷ ἀρχλόδωρος ὁ ἐπικούρεος ἐν τῷ πρώτῳ πρὸς τοῦ ἐπικύρεως βίου. item καὶ ἀρχλόδωρος ὁ κηποτύρανος γέγονεν ἐλόγιμος, ὃς ὑπὸ περσάκοισι σκωτέρει βιβλία. & à Zoopyrione, & alijs, quorum labores Sudinæ tribuuntur in uocabulis αἰνέκεις, βωμολόχος, νάνιον, ter ἀρχλόδωρος ὁ κυρηνάιος. Iam uero Stobæus, & ipse autor in mutilandis, quàm in adseruandis scriptorum uigilijs diligentior, de comici Apollodori fabulis carmina plurima in medium attulit, uerumtamen comœdias non nominauit, idq; ipsius, an temporum fraude euenes

COMMENT.

rit, non laboro: quando non semel, aut iterum id, sed decies amplius opere toto cernitur. atq; adeo subinde semel Megaritem Apollodorum addidit his uerbis. ἀρχιλόωρος ὁ μεγάρετης, ἔλεγε τοὺς παιδέντας, ὅτι ἑπεροὶ εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι τῷ σώματι. ἀλυπότητα δι᾿ ἔχειν. Quin et poetam suum cuius nomen imposuit Apollodoro, Chalcidensis poeta Euphorion, cuius innituntur auctoritate scriptores alij: tum in Amantibus suis Nicæensis Paribenus et non semel Athenæus: et cum his Rhodij Apollonij: ac Lycophronis enarratores, et Rhetor Isæus orationi, ὡς δὲ τῷ ἀρχιλόωρ κλέρου, ut ille ἀποφείων ἐν ἀρχιλόωρ. Nec deinde seruari potest ordo: aceruatim ergo dicetur ut quisq; priuatim alius scripserit de alia re. Nam Athenæus non Latinorum tantum, sed et Græcorum omnium quot sunt, aut unquam fuisse longe doctissimus libro xij. καὶ πάλιν φέρων, inquit, ἀεὶ τοιαυτὴ βιβλία ἀεισφαινοῦς, καὶ ἀρχιλόωρ, καὶ ἀμμωνίου, καὶ ἀντιφάνους, ἔτι δὲ γοργίου τοῦ ἀθηναίου πάντων τούτων συγγραφεύων πάλιν τῶν ἀθηναίων ἐταυρίδων. Et eodem libro, πάλιν δὲ φανος ἀτης ἀρχιλόωρος φησιν ἐν τῷ πάλιν τῷ ἀθηναίων ἐταυρίδων. quod Arpocratio Valerius Alexandrinus in decem Oratorum Lexico repetit ex Athenæo, qui xiiij. libro subdit ἀρχιλόωρος δὲ ὁ ἀθηναῖος. καὶ θεόδωρος ἐν ἀπικαῖς γλώσσαις, ei xi. ἀρχιλόωρος δὲ ἐν τῷ πάλιν ἐτυμολογῶν. Et xiiij. rursus ὠνομάθη δὲ ἡμαρτῆν ὡς μὲν ἀθηναῖος ἀρχιλόωρος φησιν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἐτυμολογούμενων, ἀπὸ τῷ μάχαια. ei rursus xi. ἀρχιλόωρος δὲ ὁ ἀθηναῖος ἐν τῷ πάλιν τοῦ κρητῆρος ἐνυσειδίου. item sexto, ἀρχιλόωρος ὁ ἀθλωαῖος ἐν τῷ τρίτῳ πάλιν σώφρονος,

et eodē hoc libro καὶ Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς πρῶτοις σφύρονος. his
 additur à Diogene in uita Solonis, Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ
 πρῶτον νομοθετῶν, καὶ ἐν τῷ πρῶτῳ Ὀδυσσοφῶν ἀερέσεων.
 at in Zenonis, Ἀπολλόδωρος ὁ ἑλλος ἐν τῷ πρῶτῳ τῆς
 εἰς τὰ δόγματα εἰσαγωγῶν, καὶ Ἀπολλόδωρος ἰtem ἐν
 τῇ ἠθικῇ, καὶ ἐν τῇ φυσικῇ καὶ τὰ πρῶτα ἀρχαῖα, decies nō
 semel hac ipsa uita. Et in Chrysippi Ἀπολλόδωρος ὁ ἀθλητικῶς
 ἐν τῇ σωμαγωγῇ τῶν δόγματων. Et Stephanus eruditiss
 mus autor in primis, toto opere suo, ἐθνικῶν sive, ut alijs,
 πρῶτον πόλεων, Apollodori uolumina Et plurima protulit, Et no
 minibus uarijs, nimirum cum scribit, νίκαια πόλις βίβιναιος
 βοτρίαιων ἀπείκος, Et mox. ἑξ αὐτοῦ ἀρχαῖος, καὶ
 ἀσκληπιάδης, καὶ πρῶτος, καὶ Ἀπολλόδωρος, καὶ ἐπὶ τῇ
 σφύρονος γράμματος. item ἀεικός, πόλις ἐν τῷ ἰονίῳ κόλο
 πῳ, Et mox paulo, Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος
 πόλιν αὐτὴν οἶδε. item λαγινία, πρῶτον καὶ ἑλίας,
 Ἀπολλόδωρος καὶ ἐκείνων ἐκείνων, in uerbis utiq; ἀρχόν
 νος, septimum, item νορῆστος, decimum illius operis uolumen
 retulit, sicut et de Alexandria, postcrius, inquit enim ὁρβίται,
 ἑλῶν ἰονικὸν ὡς Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ πρῶτον ἀλεξάνδ
 ρίας ἐστ, Et apud eundem πρῶτον γῆς opus Apollodori, ubi ait
 γαυγάμηλα, τόπος πρῶτος. Ἀπολλόδωρος ἐν τῷ
 πρῶτῳ γῆς δευτέρῳ, idem Et in uocibu νοῦθαι, λαός, μαρ
 δοι, παροπάματος, ὑλλῆς. sicut et alijs totidem αὐτοῖς,
 αὐχίται, νάπτος, τορέται, ἡσίοι. αὐγίλα, Ἀπολλό
 δωρος ἐν δευτέρῳ περιγῆσεως, Et Ἀπολλόδωρος δευτέρῳ
 περιγῆσει. Memorat idem Et Apollodori γεωγραφούμενα,
 ni habeant exemplaria uitium pro Artemidoro Apollodorum,

COMMENT.

nam libros undecim γεγραφομένων, Ephesium composuisse Artemidorum, in Anatro Porphyrius autor est, et sæpissime Strabonius, et cum alijs, non semel Athenæus, et Strabo, item et Apollonij, et Lycophthonis, et Aristophanis commentarij. Ad Stephanum redeo, qui, inquit, ταυρόεις πόλις καλτική μας= σκαλιντῶς ἃ ποικος οἱ πολίται, ταυροειῖται. ἄρχλλόσ= δωρος εἰς πρῶτῳ γεγραφομένων. Memorat et νεῶ Poe= ma Apollodori lib. x Pollux his uerbis: εἰς τῇ τοῦ νεῶ ποιήσει= ὦν, ἢ φίλων, ἢ ἄρχλλόσδωρος στωέθηκε, γέγραπται, κιν= δάλουν γὰρ ἐχέτω ξυζόν ἐκασον. et Interp̄tes Apollonij argō. secūdo, Ponticā sic. ἄρχλλόσδωρος δὲ εἰς τῷ πρῶτῳ τῶν ποντικῶν, ἡρώον αὐτόθι φουσίν εἶναι ἀμύνει ἐκεῖ. item et Nicandri θηριακῶν, quos Plutarchum Theonem Phale= reumq; Demeirium, Stephanus arbitrat̄, semel, atq; iterum ἄρχλλόσδωρος δὲ εἰς τῷ πρῶτῳ θηρίων. et libro omnimodæ historiæ animalium. ix. cap. lvi et sextodecimo, cap. lvij. Aclia= nus, et cum his Plinius xi. libro, cap. xxv. quo loco de scorpio= nibus differit, uenenum, inquit, ab ijs candidum fundi Apollos= dorus autor est, et mox. Apollodorus idem planè quibusdam in= esse pennas tradit, et eiusdem uoluminibus auētoram Elencho, Apollodoro inquit, qui de bestijs uenenatis, item elenchis alijs nomi= nat Apollodorum, hunc tamen, an alium, non temere dixerim. item Apollodorum, qui de odoribus, sed falsum coarguant Athe= næi uerba, quæ sunt, ἄρχλλώνιος εἰς τῷ πρῶτῳ μυθῶν. ci= tatur item sæpissime ἄρχλλοδῶρος nomen tantum à scriptoribus neque superaddito usquam cognomine autoris, aut operis nomine quæcūq; modum à Stephano εἰς τῷ ἄκτι, ἀλικαρνασσός, ἀλλο= βρυγος, ἀμειγνύει, λακεδαίμων: δαμαῖοι, μακρύλοι,

DE APOLLODOR.

ὁδωσὸς, τελευτῶς, πέντε οὐδὸς, ὠκεαλέα. sicut in paræmijs λα-
 εῖνοί βόες, & ταυρὸ πόλῃς ὡς πέμυδὸς ταχὺ πρὸς Byzant-
 ius Apostolius. Interpres Nicandri quater, Apollonij uero, quin-
 quies, Homeri totidem. Strabo uicies quinquies & amplius. Sto-
 bæus & ipse duodecies. Semel Galenus, atq; iterum, semel in mo-
 ralibus Plutarchus, qui minimum, semel, & in Lycurgi uitâ, &
 semel Athenæus iij lib. Sed ne præconiū qd̃ Lycurgi defuit Apollo-
 doro in scripta aduersus Leocratē oratione, q̃ Thrasymbulo adiudu-
 te, Phrynichum, ciuē, publicum tamē hostem: reumq; proditiōis
 ē medio sustulisset. Sunt autores ex Apollodori Epidicazo-
 meno, & Phormione Græcis fabulis mutuassee sibi Æmilian-
 num, Scipionem comœdias Hecyrām, Phormionemq; & Aphri-
 bodiēq; Terentiij nōmine circumferri: atq; idem hoc ipse autor
 quisquis fuerit in utriusq; prologis abunde pulchre confessus est.
 uerba quoniam sunt iam notissime uulgatā ponere supersedi. Iam
 uero audire in paucis alios ne grauari, qui autorem Apollodorum
 τὸν χρὸνὸς ῥαφόν, & eius τὰ χρὸνία sunt, percensere so-
 liti: hunc enim significare M. Tullium reor cum scribit ad At-
 ticum libro xij. Hæc nunc quæro. quæ causa fuerit. de Ōropo opi-
 nor: sed certū nescio: & si ita est, quæ controuersia præterea,
 qui eo tempore nobilis Epicureus fuerit Athenis, qui præfuerit
 hortis, qui etiam Athenis ~~σοφιστικοί~~ fuerint illustres, quæ etiam
 ex Apollodori puto posse inueniri: meminere & præter Tullium,
 Diogenes in Socratis, Chrysippi, Empedoclis, Eudoxi, Demo-
 criti, Xenophontis, Protagoræ, Pyrrhonis, ne dum Anaximand-
 ri, Anaximenis. Epicuri, Anaxagoræ, Cratetis, Arcesilæ,
 Stratonis, Carneadis, Zenonis Eleatæ, Aristotelis, aut Menip-
 pi uitis. in quæ ad quartum usq; interdum nominat ex chronicis

COMMENT.

uolumen, quæ ferme tota Iudaicis tantum rebus, & ijs additis : quæ sunt Apollodori ætatem subsequuta, chronicis suis Cæsariensis conferruminauit Eusebius. meminere & Gellius, & Eusebathius, & Clemens, et Stephanus in uocibus αἰδουσιοι, ἀμαξιτος, ἀμύστρατος, ἀροδῖνοι, ἀσώριον, ἔλωρος, ἐχίνα, ξάκωνδα, δῆρμη, καεινοί, ληναῖος, λίγγοι, φαβία, μιλίδα, μείδη, μέσμα, μυοῦς, νόχι, πάρετος, πῦρ πάρων, πασσαργάδα, πέφνον, ἱκκαρον, φιλοτέρα, χαιρώνεια, χύσιον. item Tzetzes uariæ historiæ, chiliade xij. & Plutarchus per initia Lycurgi uitæ sic, οἱ δὲ ταῦς διαδοχαῖς τῶν αἰσώπῳ ἀρτίῃ βασιλευσάντων ἀσπασμένοι τὸν χρόνον. ὡς ὁ ἐρατοδίνης, καὶ ἀρχιλόδωρος, οὐκ ὀλίγοις ἔτσιν πρεσβύτερον ἀρχαίνουσι τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος. & ex Castoris chronicis, Eusebius in hunc fermè sensum de Homeri ætate edifferens post multa; Philochorus emigrationis Ionicæ tempore sub Archippo Atheniensium magistratu, et post captam Troiam annis CXXC. Apollodorus Atheniensis post CCXL. annum euersionis Ilij. Memoria teneo & Diodori seculi uerba posita in proæmio historiarum suarum, quas item βιβλιοθήκην inscripsit, de Apollodoro tamen hoc nostro, an alio dixerit, non laboro, quando hoc modo inuenio. ἀπὸ δὲ τῶν ῥωϊκῶν ἀκολουθῶς ἀρχιλοδώρῳ τῷ ἀθηναίῳ Ἰθίμην ὀγδοήκοντ' ἔτη πρὸς τῷ καίσοδον τῶν ἡρακλειδῶν. ἀπὸ δὲ ταύτης ἐπὶ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα δυοὶ λείποντα τῶν τετρακοσίων, καὶ τετράκοντα. citatur, & à rerum scriptoribus Apollodorus αἰ τῷ καταλόγῳ. uel πρὸς νεῶν. sicut à Nicandri Interpretibus αἰ τοῖς ὁμήρου semel Alexipharmacis, & Eusebathius, qui recentissimus est Græcorum, qui sint Homæ

DE APOLLODOR.

nun hactenus interpretati, tamen uerbosior, de Porphyrio loquens
 in secunda rhapsodia hæc subnectit. λέγει δὲ, καὶ ὅτι πρὸς
 ἄλλαις, καὶ Ἀρχιλόωρος ὁ Ἀθηναῖος ἐπετραματῶσα
 το τὰ πρὸς τὴν κατὰ λόγον αἰετα εἰ δώδεκα βιβλίοις. με-
 νοχένης δὲ εἰ τελοῖ, καὶ εἰκοσὶ. quæ certe duodecim uolu-
 mina sæpissime adducta inuenias à scriptoribus, ubi ad rem cuiusq;
 faciunt, nimirum ab eodem Eustathio multis in locis, à Strabone
 sæpissime, præsertimq; sexto lib. Ἀρχιλόωρος δὲ εἰ τοῖς πρὸς
 νεῶν. item et septimo Ἀρχιλόωρος εἰ τῷ δευτέρῳ πρὸς
 νεῶν. nec eo secius Athenæus lib. iij. καὶ Ἀρχιλόωρος ὁ Ἀθη-
 ναῖος εἰ. ἐ. πρὸς νεῶν. κατὰ λόγον. identidem et Apollo-
 nij Rhodij enarratores Tarræus, Lucillus, Theon, Sophocleusq;
 uel Hypatia Theonis filia, libro iij. semel ταῦτα παρατίθε-
 ται Ἀρχιλόωρος εἰ νεῶν κατὰ λόγον. et Homeri iliad.
 θ'. siue Ægyptius sit is Heracleon, aut Zenodotus, uel Ptolemæus
 Eleates, siue Erythræus Naucrates. Is igitur, quisquis est de
 Teucro loquens, ἡ δὲ ἰσχυρία, inquit, ἀκλεῖστερος ἔρηται
 παρὰ τοὺς ἄλλους, καὶ παρὰ Ἀρχιλόωρον τῷ χειμῶντι
 καὶ εἰ κατὰ λόγον νεῶν. sed perperam Ἀρχιλόωρον legitur
 pro Ἀρχιλόωρον. Grammaticum hunc Varro cæteris prælat,
 in libris de latina lingua. cum inquit, huius rei autor satis mihi
 Chrysippus, aut Antipater, et illi. in quibus, et si non tantam
 acuminis, at plus literarum, in quod est Aristophanes, et Apol-
 lodorus, et alibi, de uictu, inquit, antiquissima puls appellata,
 uel quod ita Græci, uel ab eo, uti scribit Apollodorus, quod ita
 sonet, cum aqua feruenti insipitur, et lib. vij. Plinius Grammati-
 ca, inquit, Apollodorus, cui Amphictyones Græci honorem ha-
 buere. Clemens inter autores Græciæ non spectatur in Stromatum

COMMENT.

primo. Cum æum Grammaticum uocat Apollodorum: utar hæc in
 re suis uerbis. ἀπολλόδορος δὲ ὁ κυμαῖος πρῶτος ἱερί-
 πικου εἰσηγάσας τοῦνομα, καὶ γραμματικὸς προσήγο-
 ροῦν. ἔνιοι δὲ ἐρατοδίνην τὸν κυρηνάον φασίν. ἐπεὶ δὲ
 ἐξέστωκεν οὐτος βιβλία δύο γραμματικὰ ἐπιγράψας
 ὠνομάσθη δὲ γραμματικὸς, ὥς νῦν ὀνομάζομεν. Inter hos
 mihi non excidit sed cum ueneratione nominandus adeo multus &
 in ore doctissimorum est frequens Apollodorus, qui uolumina scrip-
 sit πρὸ θεῶν, καὶ ἡρώων. Ponticus porro Heraclides in libris
 λύσεων ὁμηρικῶν. post ubi de Apolline multa, & dijs cæteris
 hæc subnectit. ἡκείβωται δὲ ἢ πρὸ τούτων ἀρχαίεις καὶ
 ἀπολλοδώρ πρὸ πάντων ἰσοῖαν αἰσθῆσθαι δεινῶ. & libro
 iij. Arnobius, quis, inquit, spartanum fuisse Martem, non ne
 Epicharmus autor uester? quis in Thraciæ finibus procreatum
 non Sophocles Atticus cunctis consentientibus theatris? quis men-
 sibus in Arcadia tribus, & decem uinctum? non Melæ fluminis
 filius? quis ei canes à caribus, quis ab scythis asinos immolari?
 non principaliter cum ceteris Apollodorus? horum librorum Sa-
 turnaliorum primo Macrobius ad quartum usq; & decimum ad-
 uocat infidem inquiens. Apollodorus libro xiiij. πρὸ θεῶν, καὶ
 ἡρώων. scribit ἡλίον solem appellari, Apollinemq; ἀρχὴν καί
 ταῦ κόσμον ἵεσθαι, καὶ ἰέναι, idest quod sol impetu feratur.
 Stephanus decimum, sextumq; de Arcadia agens, ἀπολλόδορος
 ἐν τῷ πρὸ θεῶν ἐκκαίδεκάτῳ βιβλίῳ πρὸ δῆμων ὅς
 φησιν. & quæ sequuntur; produciunt utiq; horum uoluminum
 auctoritatem, Apollonij Scholiastæ, libro primo, tertioq;. item
 Theocriti in secundis, nonq; edyllij commentarijs, necnon libro
 vi. & xiii. Athenæus, & cum his Ephesius Zenodotus, siue Zea

nobius in paræmia μῦθον ἠρακλῆς . Iam uero autores significandi , qui nostri huius Atheniensis Apollodori Grammatici pariter , & historici, horumq; trium uoluminum βιβλιοθήκης , ἢ τοῦδε θεῶν , mutuuntur auctoritatem , in quæis principem dixērīm Hephestionem seu alium , quisquis est , qui Sophoclis tragædias enucleauit . etenim hic autor quæ de Phineo prodidit in Antigona , ex hoc habuisse se profitetur Apollodoro . nam dicit ταῦτα δὲ ἰσορεῖ ἄρχιλόδωρος ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ . identidem & qui Pindari Nemæa , Palamedes , aut Demetrius , seu quis est alius : de Castore , Polluceq; agens , & Lynceo post multa , καὶ ἄρχιλόδωρος , inquit , κατηκολούθησε τῷ τὰ κύπρια πεποιηκότι . Item & qui Lycophronem enarrauit , cuius & nomen quoq; prodidit Stephanus , Theonem ratus , ἐν κύπρια , alij Duridem , alij Cæcin , nonnulli Isaacium , pleriq; Tzetzen appellauere . igitur Interpres Lycophronis , ἦν δ' , inquit , ὁ ἀγκαῖος ὑπὸς λυκούργου , ἢ κατὰ πινυόσιν ποσειδῶνος , ὡς φησὶν ἀρχιλόγιος ὁ ῥόδιος ὁ τὰ ἀργοναυτικὰ γράψας , καὶ ἄρχιλόδωρος ἀθηναῖος ἰσορικὸς . neq; sola mutuatur hæc ab Apollodoro , uerum et decem alia sicuti , quæ de Thetidis nuptijs , Achillesq; nomine , quæ de Palladio , & Pessinunte , quæ de Mopso , & Amphilocho , quæ de Nyctimo , & Lycaone , item quæ de Guncæ , & sociorum , erroribus , deq; Hippolytæ amazonis morte . Idem ne progrediar longius , quam institui , quæ de nomine amnis Neethi , ex filiabus Laomedontis , in quibus , ut locis alijs plurimis (quod & alibi diximus) hallucinatur , nam scribit ἐκλήθη δὲ οὐτῷ κατὰ μὲν ἀρχιλόδωρον , καὶ λοιπόν , ὅτι πρῶτα τῶν ἰλίων ἄλωσιν αἱ λαομέδοντος θνηγότερες , περιέμον δὲ ἀδελφαὶ αἰθυλλὰ , αἰνύχη , μηδισιγὰς .

COMMENT.

cum libro tertio nomina hæc multo habeat aliter Apollodorus, nimirum *Ζυγατέρω δὲ*, inquit, cum loquitur de Laomedonte, *ἡσιόνην, καὶ κύλλαν καὶ ἀσύχων*. Sūpsit itē et plerāq; alia, quæ lector agnoscat, si exemplaria Apollodori, et Lycophronis confecti Interpretis. atq; idem hoc efficiat uelim in Homēri enarratore. qui non modo, quæ sumit, ad Apollodorum refert, ut exempli gratia, quæ de diluio, Pyrrhæ, Deucalionisq; lapidum in homines metamorphosi, de Europo, de filijs Deucalionis Hellene, Amphycitioneq; de Nomio Apolline, de quatuor Ephyris, de samothrace; uerum et libros nominat huius operis, primum, secundumq;, nempe rhapsodia Iliadis prima de Danais agens post multa *ἰσορεῖ*, inquit, *ἀρχλοδῶρας ἐν δευτέρῳ*. item secunda de Argiphonte Mercurij cognomine, *ἡ δὲ ἰσορεῖα πρὸς ἀπὸν καὶ τὰ παρὰ ἀρχλοδῶρα ἐν τῇ α*. quæ omnia probe nouit Ægius meus doctissimus et humanissimus, et aptissime diuisit in tris lib. quin et Odyssæe Interpretes Didymus, siue Philoxenus, et Heracleon Glauci, nam hos retulit Stephanus in uocibus *ἀλαοβαίδα, ἀρχλωνία, κροκύλιον*. is igitur odyssæe commentario de quatuor Mercurij locutus inuentis, literis, scilicet, Musica, Palæstra, et Geometria, subdit *ἡ δὲ ἰσορεῖα πρὸς ἀρχλοδῶρα τῷ ἀθηνάῳ*. Postremo et Photio dicendi licentia danda est, qui trecentorum, et xx. amplius Auctorum opera per infinita diffusa uolumina; pessimo publico in arctum collegit: uerbo tamē uno (ut dicitur) quod uolumus, conficit: et epigramma etiam nūp̄ refert uoluminibus Apollodori adponi solitum, dignum non tantum ibi, sed ubiq; legi. audi Photium sic loquentem. *Καὶ ἀρχλοδῶρα χαρμῶν πικρὸν βιβλιοθέμιον ἀνέγειν ὅση μοι, βιβλιοθήκη ἀπὸ τῶ ἐπιγραφῆ περιέχει τὰ πρὸ*

λαίτα τὰς τῶν ἑλλήνων, ὅτε τὸ πρῶτον θεῶν, καὶ ἡρώων
ὁ χρόνος αὐτοῖς δοξάζειν ἔδωκεν ὀνομασίαν ποταμῶν,
κὶ χωρῶν, κὶ ἐθνῶν, κὶ πόλεων, ὅθεν καὶ τὰ πολλὰ,
ὅτε εἰς τὸ ἀρχαῖον αἰσθάνεται. καὶ ἁρτῆσι μετρί τῆς
ῥωϊκῶν, κὶ αἰσθῶν πινῶν πρὸς ἀλλήλους μάχαις, κὶ ὄρῳ
ἐπιτρέχει, κὶ τῆς ἀπὸ τρεοίας, παλαιᾶς πινᾶς, μάλι-
στα δὲ οὐδυσσεὺς εἰς ὃν αὐτῶν, κὶ ἡ ἀρχαιολογία καταλή-
γει, σύντομος δ' ὅστις τὰ πολλὰ τοῦ βιβλίου, κὶ οὐκ ἄχρη-
στος τοῖς τὰ παλαιὰ ἐπὶ μνήμης ἔχειν λόγων μεταποιοῦ-
μένοις, ἔχει δὲ καὶ ἐπίγραφμα τὸ βιβλιοδύμιον οὐκ ἄ-
κομψον τόδε.

Αἰώνων ἀπειρήμα ἀφυστάμενος ἀπ' ἐμῆς

Γαυλείης μύθους γινῶμι παλαιγενέας

Μὴ δ' ἐς ὀμυρεῖν σελίδ' ἔμβλεπ, μὴ δ' ἐλεγεῖν,

Μὴ βαγκὸν μουθεῖν, μὴ δὲ μελογραφεῖν,

Μὴ κυκλίων ζῆται πολύθρονον σίχον, εἰς με γῆρας ἔδρων,

Εὐρήσεις αἰετοὶ πάνθ' ὅτε κόσμος ἔχει.

Extant hodieq; & expugnatoria urbium Apollodori nomine com-
mentaria, huius an alterius non planè dixerim, titulo ἀρχαιο-
δώρα τὰ πολιορκητικά, quæ cum Daimachi, Aithenæi, Ctesis-
bij, Bitonis, Eappi, Philonis, Anthemij, eiusdemq; & similis
argumenti libris aliorum complurium circumferuntur, aliud ad-
diderim

COMMENT.

diderim diligentiae meae indicium, citare Apollodorum præter cæteros, quos lectione horum uoluminum excerpsumus, ac Pliniano statim more commentario huic nostro prætexuimus, Castorem δὲ τῶν ἡρωικῶν (quæ cum suis consarcinauit Eusebius) atq; hunc Castorem floruisse Tyberij Cæsaris principatu Sudines, uel Zopyrion autor est, differentiam quodammodo temporis indico, doctiorum in hoc iudicium, & cæteris meis expeto, & de Apollodori quidem breuitatis, & fastidij causa quia occupationibus tuis publico bono parcendum erat: nobisq; maiora aggressis, satis est retulisse, quæ dicta sunt, ne fiat operosum coaceruare in unum multa, & infinitum species ire per singulas, ergo exequemur reliqua propositi. Ego planè his meis adijci posse multa confiteor; nec dubitamus multa esse, quæ & nos præterierint, homines enim fumus, librorumq; ac necessariorum copia destituti & nouercente fortuna, & urbe Roma (in qua aliud spectatur quàm genus, & uirtus) alijs occupati: succisuiusq; temporibus ista curamus. Iam tandem exit Otio amplissime princeps, in manus hominum Apollodori opus, Græcæ, Latinæq; simul. quo in autore qd Benedictus Ægius meus edendo, uertendo, restituendo nitenti pristino, quoad potuit, expoliendo, atq; ornando præstiterit: & quem amorem, iamam, æter namq; sit gloriam opere tam egregio promeritus: præterquam quòd nunc uita, & posteritas indicabit. Testes, cōscīq; nostrum utriusq; laborum, celeberrimi rerum antiquarum conseruatores, ne dum rei literariæ acerrimi patroni, ac defensores Achilles Maffeus, Gentilisq; Delphinus. testes amici alij literis, & ingenio præstantissimi, Carus Hannibal, Baptista Sigicellus, Anthonius Augustinus, Alexandri duo, Piccolominus, & Coruinus, Marcus Casalins, testes item alij quos

**

DE APOLLODOR.

longum esset enumerare . Deniq; & Fulvius Ursinus , iuuenis im-
 primis honestus , & ornatus : & supra quàm par sit eius ætati ,
 Latine , & Græcæ eruditus . Ceterum quàm dicat apte Apollodo-
 rus , quàm dilucide , quàm docte , quàm nitide , atq; distincte . lo-
 ca , ætus , tempora explicet , Heroum , Deorumq; matrimonia ,
 successiones , natales , patrias , sepulchraq; dinumeret ; tum quàm
 admittat excessus libens , sermonesue , aut casus mirabiles , uel
 euentus uarios : & alia iucunda dictu , aut legentibus blanda , per
 otiū , et per te ipsum nosces , uel si eadē cū Rodolpho Pio , Alexandro
 Farnesio Collegis tuis amplissimis , aut Roberto nobiliori cōferas ,
 Deniq; præstat in exhibendo , nunc Apollodoro Ægius , quæ
 præstiterat olim poëta Ennius , Seipionis Africani æuo , in Eu-
 bameri libris uersis , & pari (ni fallor) argumento inscribebantur
 , siue quemadmodum tradit Athenæus ἱεράς αἰῶνος ἱστορίαι .
 Genealogias Heroum , Deorumq; composuere Lesbios uel Myti-
 lenæus Hellanicus , Pherecydes , & quidem non Syrius ille , sed
 alter : indigena Attici soli , & Argivus Acusilaus , Theogo-
 nias , Epimenides , & Hesiodus , atq; horum omnium librorum
 uim , materiam , seriem , succum in libris Hygini recognoscas ,
 quos appellauit Fabulas , Euanthem , Silenumq; secutus ἐμυθι-
 κῶς , Panticum uero Heraclidem ἐν λέξεσιν , præcipue tamen
 Apollodorum , à quo non quædam interdum Hyginus (ut mos est
 scriptorum) sœneratur , uerumtamen ad uerbum penè , ordinē in
 multis præpostero , transtulit , neq; nominauit , idq; ego lectione
 sedula animaduerti , ac pluribus ut de autoribus etiam reliquis ,
 priuatim , & prægrandi uolumine à nobis conscripto patefeci ,
 hoc titulo de his , quæ Latini , de Græcis . scriptoribus desumpse-
 runt . Neq; porrò eq tibi nostra consilio dedicamus , quo scimus

COMMENT.

plerosq; alios posthac facturos, qui tibi studiorum suorum opera nuncupabunt, illi enim id agent, ut te utcumq; promereantur, alij ut fructuum aliquem sentiant iudicii tui de se, alij ut abs te tantum phentur, alij ob alias, et quidem diuersas causas. Ego uero tibi de Apollodoro Atheniensis commentationem hanc meam, deq; alijs inquam omnibus quorum apud utriusq; linguae uolumina memoria ulla extet, tam uaria obseruatione, fide tamen, & diligentia maxima conquisitam: dedico ut meam uel in te unum Principem, omne laudum, omni uirtutum genere cunctis anteferendum, obseruantiam, fidem, beneuolentiam agnoscas. Vale praesidium & dulce decus meum; atq; ut cepisti, perge, fauere philologiae scriptoribus, & Tertium tibi addictissimum ama. Roma. Idibus Octobris. M. D. LV.

QVIBVS. IN COMMENTARIO

UTIMVR.

Aelianus	Artemidori Ephesi duo.
Alcmaeon.	Aristoteles.
Alex. Trallianus	Arpocraton
Acusilaus.	Ammonius.
Apollonius.	Athenaeus.
Apollodorus.	Arnobius.
Apostolius Byzantius.	Aster Grammaticus.
Anthemius.	Aelius Donatus.

** g.

AVCTORES

A. Gelius.

Epicharmus.

Epicurus.

B

Epimenides.

Bition.

Euanthes.

Eubemerus.

C

Eustathius.

Cælius Aurelianus.

Eusebius.

Cæcis.

Eratosthenes.

Callimachus.

Euphorion.

Castor.

Clemens.

F

Cor. Tacitus.

Ctesibius Heron.

Pestus Pompeius.

D

G

Daimachus.

Galenus.

Demetrius Phalereus.

Demetrius Triclinius.

H

Diodorus Syracusanus.

Didymus.

Hecateus.

Diogenes Laertius.

Hellanicus.

Dioscorides.

Heraclion Glanci.

Donatus.

Heraclides Ponticus.

Duris Samius.

Hesiodus.

E

Herodotus.

Hephæstion.

Hieronimus.

Ennius.

Homerus.

AVCTORES

Hyginus.

M. Varro.

Mimnermus.

Meletius.

I

Isaacius Tzetzes.

Isæus Orator

Interpretes.

Æschyli.

Apollonij

Aristophanis.

Euripidis.

Homeri.

Hesiodi.

Pindari.

Lycophronis.

Nicandri.

Theocriti.

Sophoclis.

L

Lactantius.

Lycophron.

Lycurgus.

Lucilius Tarræus.

M

Macrobius.

M. Tullius.

N

Neoptolemus.

Naucrates Erythræus.

O

Ocellus Lucanus.

Ostavius Oratianus

Oribasius.

P

Palæphatus.

Pausanias.

Pappus.

Parthenius Nicæus

Philo Byzantius

Paulus Æginetes.

Plutarchus.

Plinius.

Philoxenus.

Photius.

Philochorus.

AVCTORES.

Plato.

Porphyrus.

Ptolemæus Eleuter.

Pollux.

Suidas, qui & Suidas.

Sophocles.

Theon.

Theodorus Priscianus.

Tarraeus.

Theophrastus.

Terentius.

Tzetzes.

Quintilianus.

Rufus.

Seneca.

Scipio Africanus.

Silenus Chius.

Sophocles.

Stobæus.

Strabo.

Stephanus.

Varrò.

Valerius Max.

Zenobius.

Zenodotus Ephesus.

Zopyrion.

FINIS.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Η ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ, ΒΙΒΛΙΟΝ, α.
APOLLODORI ATHENIENSIS
GRAMMATICI BIBLIOTHECÆ
SIVE DE DEOR. ORIGINE,
LIBER PRIMVS.

Benedicto Aegio Spoletino Interprete.

Ο Υγραὸς πρῶτος τοῦ
 παντὸς ἐδυνάσεν -
 σε κόσμον. γῆμας δὲ γῆν ἐ-
 τέκνωσε πρῶτοις τούτοις ἐκεί-
 νῳ γαιάρῳ περὶ γαιάρου θεί-
 ντας. Βριάρεων, Γύλῳ, Κοί-
 ον. οἱ μεγάλοι τὸ αἰὲν πέρ-
 βλητοι, καὶ δυνάμει καὶ θεί-
 σι κεῖνται. χεῖρας μὲν, αἰῶ-
 νος ἐκείνου, κεφαλὰς δὲ, αἰῶ-
 νος πεντήκοντα ἔχοντες. μετὰ
 τούτοις δὲ, αὐτῷ τεκνοῖ γῆν,
 κύκλω παρὰ Ἀργεῶν, Στόρ-
 ῶν, Βροῦντιον, ὧν ἐκείνους

C OELVS primus or-
 bis vniuersi imperio
 præsuit, quique ducta vxo =
 re Tellure, priores ex ea filios
 sustulit, quos Centimanos appel-
 larunt, Briareum, Gyan, ac Cœ-
 um: quæ, quod singuli centum
 manus, & capita quinquaginta
 haberent, corporis cum ma-
 gnitudine, tum robore cæteris
 mortalibus antecelluerunt.
 Post hosce autem è Cælo tel-
 lus, Cyclopas, Harpen, Stero-
 pem, & Brontem, singulos

singulis & his quidem in media fronte locatis oculis peperit. Sed hos Caelus vinctos deiecit in tartarum, id locus est ad inferos tenebrosissimus, qui tantum à terra distat, quantum à caelo terram abesse ferunt.

Caelus item ex eadem coniuge procreavit Oceanum, Cæum, Hyperionem. Crisum, Lapetumq;, cognomento Titanas, & nouissimum omnium Saturnum suscepit. Præterea filias Tethyn.

Rheam, Themis, Mnemosinem, Phœbemq;, ac Thiam, quas Titanidas nominarunt, Mox vero Terra indignissime ferens, filiorum in tartara deiectionum interminionem Titanas, ut patrem dolo aggrederentur, inducit. Saturnoq; Adamantinam falcem suggerit. Tum ij omnes præter Vnum Oceanum in patrem impetum faciunt, & Saturnus præfecta Cæli ge-

εἶχεν εἴα ὀφθαλμὸν ἀδὶ τοῦ μετώπου. ἀλλὰ τοῦ-
ρισ' μὲν οὐρανὸς δῖος, εἰς
τάρταρον ἔρριψε. τόπος
δὲ οὗτος ὀρεβώδης ὅσιν εἰ
ἄδου, τοῦτον ἀπὸ γῆς
ἔχων διάστημα, ὅσον ἄπ' οὐ-
ρανοῦ γῆ. Τεκνοὶ δὲ αὐ-
τῆς ἐκ γῆς παῖδας μὲν ἔσθ'
πταῖνας προσαγορεύσει- 10
τας. Ωκεανὸν, Κοῖον,
Υπερίωνα, Κεῖον, Ιαπετὸν,
καὶ νεώτατον ἅπαντων,
Κρόνον. θυγατέρας τὲ τὰς
κληθεῖσας πτανίδας. Τη- 15
τώ, Ρέα, Θέμι, Μνημοσύ-
νη, Φοίβη, Διώνη, Θεία.
Αἰγυπῶν δὲ γῆ ἀδὶ τῇ
ἀπώλειά τῃς εἰς τάρταρον
ῥιφθεῖσων παίδων, πείθει 20
ἔσθ' Τιταῖνας ἐπιδέσσει τῷ
πατρὶ. καὶ δίδωσιν Ἀδα-
ματίνῳ ἄρπυ κρόνον.
οἱ δὲ Ωκεανοῦ χωρὶς ἀδὶ-
τίθενται. Καὶ κρόνος ἀπὸ 25
τεμνὸν τὰ αἰδοῖα τοῦ πα-
τρὸς, εἰς πλὴν δάλασσαν

ἀφ' ἑμοῖσιν. ἐκ δὲ τῆς θαλάγ
 μῶν τοῦ ῥέοντος αἵματος,
 ὀριννύδου γένοντο. ἀλκταί.
 Τισιφόνου, μεγαίρα. τῆς δὲ
 5 ἀρχῆς ἐκβαλόντες, τοὺς τε
 καὶ ταρταρωθεῖσας αὐτῶν
 γαῖαν ἀδελφῶν, καὶ τὴν
 ἀρχὴν κρόνον πῆδωκεν.

Ὁ δὲ, οὐ τοῖς μὲν τῶν ταρ
 10 τάρῳ πάλιν δῆξας, καὶ θεῖς
 ξε. τὴν δὲ ἀδελφὴν ῥέα
 γήμασ', ἐπειδὴ γῆτε, καὶ οὐρα
 νός ἐστι περὶ σῶσθαι αὐτῶν,
 λέγοντες ὑπὸ παιδὸς ἰδίου
 15 τὴν ἀρχὴν ἀφαιρέσει
 ὄσαι, καὶ τέποτε τὰ γενώ-
 μενα· καὶ πρῶτῳ μὲν γλυ-
 νθεῖσαν ἐσίχον, καὶ τέποτε.
 εἴτα δῆμικρον, καὶ Ἡραν.

20 μεθ' ἧς πλούτωναν, καὶ ποσει-
 δῶνα. ἐργασθεῖσα δὲ ᾤδῃ
 οὐτοῖς ῥέα, παραγίνεται
 μὲν εἰς κρήνῃ, ὅπως ἴκη
 τὸν Δία ἐκκυμονοῦσα ἐτύγ-
 25 χανε. γένοντο δὲ καὶ ἄνθρωποι
 δικτῆς Δία, καὶ ὅτερον μὲν δι-
 ὴωσι πέφρασαι, κούρησί τε,

nitalia deiecit in pelagus,
 deque Virilium sanguinis pro-
 fluentibus guttis, Erinnyes,
 Alcibō, Tisiphone, ac Megæ-
 ra enatae sunt. Caelo de-
 mum è Regno expulso, et
 reuocatis ab ima Tartari pro-
 funditate germanis fratribus,
 Saturnum imperio suffecerunt.
 At hic rursus Titanas
 fratres compeditos demisit in
 tartarum, Rheam inde foro-
 rem sibi in matrimonium co-
 pulauit. Post, ubi Coelus, ac
 Terra illā filij sui viribus im-
 perio deturbatam iri prae-
 xerunt, singulos, ut quisque
 in lucem prodibat, atque nas-
 scebatur, ita deuorabat. Et Ve-
 stem prius, Cererem deinde,
 et Iunonem. Post has Plu-
 tonem, et Neptunum deglu-
 tiuit. Quamobrem, Irata con-
 iux Rhea in Cretam, quo
 tempore Iouem in utero fe-
 rebat, proficiscitur, ubi in
 Antro dictæo illum parit,
 et Curetibus, Adraſteæq;

APOLLODORI

ac Idæ nymphis Melissarum
filijs alendum dedit : Hæ
vero Amalibæ lacte pue =
rum educant . At Curetes
in antro armati infantem as =
seruantes hastilibus scuta, ne
vagientis pueri vocem Sa =
turnus audiret, concutiebant.
Rhea vero inuolutum fasciis
lapidem pro nato patri si =
lio deuorandum dedit .

Mox, vbi Iupiter iustæ,
atque integræ fuit ætatis,
Metim Oceani filiam soci =
am capit, quæ Saturno
pharmacum bibendum pro =
pinat : cuius ille vi coa =
ctus lapidem prius, deinde,
quos antea filios, deuorarat,
euomit : quorum adiuuen =
to Iupiter aduersus patrem
Saturnum, ac Titanas bel =
lum gessit . Verum deci =
mo post huiusce inter eos
belli, anno Tellus victo =
ruriam Ioui, si in Tartar =
um deiectos sibi in socie =
tatem adsciuerit, vaticina =

τε, καὶ ταῖς μελισσῶν καὶ
σὶ νύμφαις ἀσφαλείατε, καὶ
ἴδῃ . αὐτὰι μὲν ὦν τὸν παῖ
δα ἔφερον τῷ τῆς ἀμαλ =
δείας γάλακτι . οἱ δὲ κοῦ =
ρητες εἰσπολοὶ ἐν τῷ αἰεθρῷ,
τὸ βρέφος φυλάσσοντες,
τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας
συνέκρουον, ἵνα μὴ τῷ πα
τρὶ φωνῇς ὁ κρόνος ἀκούσῃ . 10
Ρῆα δὲ λίθον παρὰ γαίῳ σκα =
βη, δίδωκε κρόνον καὶ ταπειν
ὡς τὸν γελνημελίον παῖδα .
ἐπειδὴ δὲ ξυὺς ἐλθὼν διὰ τέ =
λειος, λαμβανέει Μητὴν τῷ 15
Ὠκεανοῦ σκυδρῶν, ὃ δίδω =
σι κρόνον καὶ ταπειν φάρμα =
κον, ἐφ' οὗ ἐκείνος αἰάγκα =
σθεῖς, πρῶτον μὲν ἔζεμει ὃ
λίθον, ἔπειτα δὲ παῖδα, 20
οὗς κατέπε . μεθ' ὧν ξυὺς ὃ
πρὸς κρόνον, καὶ Τιτᾶνας
εἰσήνεγκε πόλεμον . μαχ =
μελίῳ δὲ αὐτῷ εἰσαυτῶν
δίκη, ἢ γὰρ τῷ δι' ἔχρυσον τῷ 25
νίκῳ . οὗ καὶ ταπεινταρα =
θείας αὐτῷ ἔχουσιν συμμάχους .

ὁ δὲ, τὴν φρουρῶν αὐ-
 τῶν τὰ δεσμὰ Κάμπῳ ἀ-
 ποκτείναντο ἔλυσεν, καὶ κύ-
 κλωπις τὸ πρὸς διὰ μὲν διδάσκει
 5 βροντῶν, καὶ ἄστρα πῶν, καὶ
 κεραιῶν, πλούτωνι δὲ,
 κωέῳ, ποσειδῶνι δὲ ἵσταν-
 ναι. οἱ δὲ τούτοις ὁ πᾶσι-
 διότις κρατοῦσι Τιτάνων.
 10 καὶ καθιέρξαντες αὐτοῖς ἐν
 τῷ ταρτάρῳ, ὅν ἐκ τὸ γ-
 χεῖρας κατέστησαν φύλα-
 κας. αὐτοὶ δὲ διακληροῦ-
 νται πᾶσι τῆς ἀρχῆς, καὶ
 15 λαγχάνει, ἑὸς μὲν τὴν ἐν
 οὐρανῷ Διωναίαν. ποσει-
 δῶν δὲ τὴν ἐν θαλάσσῃ.
 πλούτων δὲ τὴν ἐν ἄδῃ.
 Ἐλπίον δὲ Τιτάνων ἔκγονοι
 20 Ωκεανοῦ μὲν, καὶ τηθύος,
 τρεῖς χίλια ὠκεανίδες, Ἀ-
 σία, Στύξ, Ἠλέκτρα, Δα-
 εῖς, Εὐρυνόμη, Ἀμφιτείτη,
 μῦτις. Κοίου δὲ, καὶ Φαί-
 25 βης, Ἀσδρία, καὶ Λητώ.
 Ὑπερίονος δὲ, καὶ Θείας,
 Ἥως, Ἥλιος, Σελήνη. Κείου

ca est. Tum is, Campu cui
 stode interfecta, illos e vin-
 culis liberauit. Iam tum etiā
 Cyclopes Iouem tonitru, ful-
 getraq; , & fulmine, Pluto-
 nem autem Galca, & Ne-
 ptunum tridente condona-
 runt. His illi telis armati
 Titanas subigunt, & conie-
 ctos in vincula, atque in tar-
 tarum detrufos, cētimanis cui
 stodiendos dederunt. Quo fa-
 cto. ydem rerum imperium
 forte inter se partiuntur: ac
 Ioui quidem cæli regnum.
 Neptuno Maris, & Plutoni
 inferorum loca obtigerunt.
 Cæterum titanibus procreā-
 tur, Oceano quidem, & The-
 tye, Oceanidum terna mil-
 lia. Asia. Styx, Eleftra,
 Doris, Eurynome. Amphi-
 trite, Metis. Cæto autem
 ex Phæbe, Asteria, & La-
 tona: ex Hyperione, ac
 Thea, Aurora, Sol, Lu-
 na, Crio ad hæc & Eu-
 rycleæ Plutii filie nati sunt

APOLLODORI

Astræus, Pallas, Perses . Ias-
peto aut ex Asia Oceani filia
nascitur Atlas, q suis humeris
cælum substat, Prometheus
item, et Epimetheus, ac Menœ-
tius, quæ in titanico bello fulmi-
natum Iupiter in tartarum de-
truxit. Sed è Saturno, ac Phi-
lyra geniti sunt Chiron ges-
minus centaurus : ex Aurō-
ra vero, & Astræo nati sũt
Venti, & Astra . Perses ex
Astleria Hecatem genuit, Pal-
lanti, & Stygi ex Oceano p-
creati sunt Nice, Cratus, Ze-
lus, Bia . Iupiter Stygis aquã
de scopulo p inferorũ loca flu-
entem , iurisiurandi religio-
ne decorauit : quod ipsi cõtra
Titanas, vna cum filiis opem
tulerit . Ponti vero et Tere-
ræ bi sunt filij, Phorcus,
Thaumas , Nereus, Eury-
bia, Ceto . Ex Thaumante
autem, & Electra Oceani
filijs natæ sunt , Iris, Har-
pyie, Aëlo, & Ocypete .
Phorci, & Cetus gignuntur

δὲ καὶ Εὐρυβοΐας τῷ πολὺ
τοῦ Ἀστράϊος, Πάλλας, Πέρ-
σης, Λαπιτοῦ δὲ, καὶ Ἀστίας
τῆς Ὠκεανοῦ, Ἀτλάς, ὃς
ἔχει ταῖς ὥμοις τὸ οὐρανόν.
καὶ Προμηθεύς, καὶ ἑπιδίμν-
δος, καὶ Μενοΐτιος, ὃν κε-
ραυνώσας ἐν τῇ πτανομα-
χίᾳ ξύς, κατεπαρτάρωσεν.
Ἐλνίβο δὲ καὶ κρένου, καὶ ἰο-
φιλύρας, Χείρων διφνὺς
κένταυρος . Ἡϋς δὲ, καὶ Ἀ-
στράϊου αἰεμοί, καὶ ἄστρα-
πέσου δὲ, καὶ Ἀσδρίας, ἐ-
κείτη, Πάλλας τις δὲ, καὶ ἰς
Στυγὸς τῆς Ὠκεανοῦ, Νί-
κη, Κράτης, Ξήλος, Βία . Τὸ
δὲ τῆς Στυγὸς ὕδωρ ἐκπέβας
ἐν ἄδου ῥέον, ξύς ἐποίη-
σεν ὄρκον ταύτῃ αὐτῇ πίο-
μῳ διδούς, αἰθῶν αὐτῷ κα-
τὰ πταίνων μετὲ τῆς παί-
δων σωμεμάχου . Πόντου
δὲ, καὶ γῆς, Φόρκος, Θαύ-
μας, Νηξύς, Εὐρυβοΐα, κυ-
τώ . Θαύματος μελίστω, καὶ
ἡλέκρας τὸ Ὠκεανοῦ ἱερός,

καὶ ἀρ' πῦλαι, ἀελλώ. ὦκυ-
 πίτη. φόρκου δέ, καὶ κη-
 τοῦς, φορκυάδης χορζόνδου.
 5 ποδὶ ὦν ὀρούμην, ὅταν τὰ
 κατὰ περσέα λέξωμην. Νη-
 ρέως δέ, καὶ Δώριδος τῆς Ω-
 κεαιου, νηρείδης, ὦν τὰ ὀνό-
 ματα Κυμοδόν, Σπειώ.
 Γλαυκοδόν, Ναυσιδόν, ἁ-
 10 ολίη, Ερατώ, Σαώ, Αμφιτεί-
 τη, Δυνίη, Δίπης, Διλιμήν,
 ἄγαυη, Εὐδώρα, Δωτώ, Φέ-
 ρουζα, Γαλάτειχ, Ακταίη,
 Πρωρμέδουζα, Ἰπποδόν, Λυ-
 15 σιάνασσα, Κυμώ, Πιόνη, Α-
 λιμέδη, Πληθύρη, Εὐκρά-
 τη, Πρωτώ, Καλυψώ, Πανό-
 πη, Κρατώ, Νεόμνης, Ἰππο-
 νόη, Θηϊατεΐρα, Πηλεωνόη, Αὐ-
 20 ὄνοη. Μελίη, Διώνη, Ἰσσίη,
 Δηρώ, Εὐαχέρη, Υαμάδη,
 Εὐμόλπη, Ἰόνη, Δωαμελίη,
 Κητώ, Λιμνώρφα. Ζεὺς δέ
 25 ἡμίηται δὲ πολλὰς θνη-
 τῆς τε, καὶ ἀθανάτοισι γυναι-

Phorcyades, Gorgones, de
 quibus dicendum erit : ubi
 de Persei rebus conscribere =
 mus. Nerei, & Doridis,
 quos Oceanus genuit, Ne-
 reides filiae fuerunt : quae
 hisce nominibus appellan-
 tur, Cymochoë, Spiò, Glau-
 cochoë, Naufuchoë, Halia,
 Eratò, Saò ; Amphitrite,
 Eunice, Thetis, Eulimene,
 Agaue, Eudora, Dorò, Phe-
 rusa, Galatea, Actaea, Pro-
 tomedusa, Hippochoë, Ly-
 sianassa, Cymò, Pione, Ha-
 limede, Plesauze, Eucrate,
 Protò, Calypsò, Panope,
 Crantiò, Neomeris, Hip-
 ponoe. Deianira, Polychoë,
 Autonoe, Melie, Dione,
 Isaea, Derò, Euagore, Psas-
 mathe, Eumolpe, Ione, Dy-
 namene, Cetò, Limnoëa.
 Jupiter autem Iunonem sibi
 connubio iunxit, ex eaq; He-
 ben, Ilithyian, et Argen pro-
 creauit. ad haec multis cū mor-
 talibus, cū immortalibus mulie-

ribus admiscetur. Ex The-
tidae igitur Caeli filia, Hœ-
ras creat, Irenen, Euno-
miam, Dicen. Parcas Clo-
ebò, Lachésin, Astropon. Ex
Dione Venerem; ex Buryz
nome, Oceani filia, Gra-
tias, Aglaiam, Euphrosy-
nen, & Thaliam: De Styge
Proserpinam: & Mnemosy-
ne, Musas, quarum Prin-
ceps omnium est Calliope,
deinde Clío, Melpomene, Eu-
terpe, Erato, Terpsichore,
Urania, Thalia, & Poly-
mnia. Atqui Calliopes, &
Oeagri Linus, dictus Apollis-
nis, filius fuit, quem Hercu-
les interemit, & Orpheus,
qui citharædicam exercuit:
cuius cantu lapides, arbor-
esque promouebat. Hic, post
Eurydicen conjugem ser-
pentis morsu à medio subla-
tam, ad Plutonis, reuocatus
ipsam descendit, ab eoque
persuassus, ei reducendæ vxo-
ris potestatem facit, ea le-

ξίν, ἐκ μὲν οὖν Θέμιδος τῆς
οὐρανοῦ, γεννᾷ θυγατέρας
ἑρᾶς, εἰρήνης, εὐνομίας,
δίκης, μοῦρας, Κλωτῶ, Λά-
χεσιν, ἄστροπον, ἐκ Διώνης ἧ, 5
ἑφροδίτῃ. ὅς δ' εὐφροσύνης
δὲ τῆς ὠκεανοῦ, χεῖρας,
αἰγλαίῃ, εὐφροσύνῃ, θά-
λειαν, ἐκ δὲ συρῆς, πέρσε-
φόνῃ, ἐκ δὲ μνημοσύνης 10
μούσας, πρῶτην μὲν Καλ-
λιάδην, εἰτα Κλειῶ, μετὰ
μυθίῃ, Εὐτέρπῃ, Ερατῇ.
Τέρψιχόρῃ, οὐρανίῃ, θά-
λειαν, πολύμνιον. Καλ- 15
λιάδης μὲν οὖν, καὶ οἱ ἄλλοι
κατ' ἐπίκλησιν δὲ, ἄρρω-
τος, λίθος, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέ-
κτεινε, καὶ ὁ βροτῶν ἀσκή-
τος κλῖστροφάκος. ὅς ἄδωτος 20
ἐκινή λίσσισ τε, καὶ εἰσδρα-
κτάρουσης δὲ εὐφροσύνης
τῆς γυναικὸς αὐτῆς, δηλοῖ-
σης ὑπὸ ὀφθαλμοῖς, κατὰ λίσ-
σιν εἰς ἄδου δέλων ἀγαγεῖν αὐ- 25
τήν. καὶ πολλοῦ τῶν αἰ-
σῶν αἰετῶν. ὅς δ' ἔτι

10 ἔχ' ὅτ' ἔπεισεν, αὐτὸν μὴ
 πορεύμενος Ὀρφῶς ἰδὲ
 15 ἔραφ'· πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν
 αὐτῆς πᾶρξαι· ὁ δ' ἀ-
 20 πὶστων ἐπεραφῆς ἐδιδάξατο
 τὴν γυναικα· ἡ δ' ἄλιν
 ἐπέτρεψε· ὅτε δ' Ὀρφῶς
 καὶ τὰ δεινὰ μυστήρια, καὶ
 τὰ δαΐα παρὰ τὴν πειρὰ
 25 ὁ δακτυλοειδής, ἔπεισέ τ' αὐτὸν
 μάγειρος ἠγάσθη καὶ τὰ
 μῦθ' ἀφροδίτης, ὠνεΐσθαι
 γὰρ αὐτῇ τὸν τοῦ Ἀδωνιδος
 30 ὄφρα· σάκελθ' οὐσα δ' ἐ-
 γλύνθησαν ἐξ αὐτῆς καὶ οὐκ ἔ-
 κινδον· ὃ δ' Ἀμύκλειος ὁ Φιλάμ-
 μανος, καὶ ἀργόπης νύμφης
 ἔχ' ὄφρα· πρῶτος ἀρξά-
 35 μενος ὁ αὐτῷ ἀρξάμενος· ἀλλ' ὁ
 κινδον μὲν ὕδατον ἀφ' ἁλῶος
 ὁρῶμενον ὄντα δίσκῳ βα-
 λὼν, ἄκων ἀπέκτεινε·
 40 ὁ δ' Ἀμύκλειος δὲ καὶ λείπει δινεγ-
 45 κὼν, καὶ μετὰ φροδίαν, πῶδε
 μοιτικῆς ἔεισε μούσας· στω
 δέ μενος αὐτὸν μὲν καὶ τῶν

ge, ac pacto, ut inter res
 deundum Orpheus comu-
 gis conspiciendæ gratia an-
 tra nunquam resisteret, quā,
 cum iam domum peruenisset
 suam. Ille autem baudqua-
 quam fidens, conuersus Eus-
 rydicen uxorem insequentem
 spectauit, quæ tum ad Plus-
 tonis remeauit. Post hæc Or-
 pheus, Dionysij mysterijs, in-
 uentis, discriptus à Menadi-
 bus ad pierum sepultus fuisse
 se proditur. Clid Pierum
 Magneti filium, Veneris ita,
 quod ei Adonidis amoris ex-
 probraisset, deperit, cuius
 compressu Hyacinthum fi-
 lium concepit. Huius amore
 Thamyris Philamoni, et Ar-
 giopes nymphæ filius inflam-
 matus fuit. Hic masculâ Ves-
 nerem primus incæpisse dici-
 tur: Sed Hyacinthum Ama-
 sium disco percussum Apollo
 inuitus occidit. Thamyris cu
 forma corporis præstans, tum
 fidebus clarus, de cantu Musas

APOLLODORI

prouocauit, amniq; concubi-
 tum victor, victus autē illa-
 rū arbitratus se multatum iri
 paciscitur. Musæ itaq; supe-
 ratum Thamyran oculorum
 luce, & citharædica priuat.
 Cæterum Rhesus fuit Euter-
 pes, ac Strymonis. amnis fi-
 lius, quem in bello Troia=
 no Diomedes obtruncauit.
 Nec desunt, qui hunc Cal-
 liope natum esse scribunt.
 Corybantes ex Apolline,
 & Thalia geniti sunt.
 At Melpomene, & Acbe-
 loo, Sirenes: de quibus, ubi
 de Vlysse agetur, dicemus.
 Iuno citra cuiusquam con-
 cubitum peperit Volca=
 num. Sed Homeri testimo-
 niū, & hunc Ioue natum es-
 se confirmatur: quem Iu-
 piter matri in vincula con-
 iectæ opem ferentem de cæ-
 lo præcipitū dedit. Nam
 coniugem, quod Herculi ad
 Ilium deuaslandum naui=
 ganti tempestatem intulisset,

Ὀβριθῆ ὡλυσιασέιν πα-
 σοις. ἐὰν δὲ ἡτῆρ θῆ, σερηνῆ,
 οὗ αὖ ἐκαίναι δέλωσι. καὶ οὖ
 πῶρ τῶραι δὲ αἰ. μοῦσαι γε
 νόμηναι, καὶ τῆς ὁμιλίαις
 αὐτὸν, καὶ τῆς κινηθαρῶδίας
 ἐσθρῆσαι. ὁ τῶρ πῆς δὲ κῆ
 ποταμῶν στυμόνος ῥῆτος,
 ὃν εἰ. τοῖα Διομήδης ἀπέκτει
 νει. ὡς δὲ εἴποι λέγουσιν, ὅτι το
 καλλιόπης ὑπῆρχει. Δα-
 λεία δὲ, καὶ ἀφροδῶτος
 ἐλπίας κορύβατες. μελ-
 πομένης δὲ, καὶ ἀχιλῶος,
 σειρῆνός, πῶρ δὲ εἰ. τοῖς ις
 πῶρ δὲ ὀδυσσεὺς ὀρούμεν. Ἡρα
 δὲ χεῖς δυνῆς ἐλόντων ἡ-
 φαιστον. ὡς δὲ Ὀμηρος λέ-
 γει, καὶ ἄσπον ἐκδοῖς ἐλ-
 νου. εἴπει δὲ αὐτὸν ὅς οὐ 20
 ραινοῦ ξόυς. Ἡρα δὲ θείαν
 βανθοῶτα, ταύτῃ γε
 ὅζε κρέμασε ξόυς ὅς ὀλύν-
 πον, χειμῶνα ἐπιπέμφα-
 ξαν Ἡρακλεῖ, ὅτε τροίαν ἐ- 25
 λῶν ἐπλεῖ. πρὸντα δὲ ἡ-
 φαιστον εἰ λίμνη, καὶ πη-

ραδίτα τὰς εἴσεις, διέ-
 σωσε δέ τις· μίγνυται δ'
 εἰς πολλὰς ἰδέας, ἔπει-
 5 τ' ἢ μὴ σωεῖσθαι· καὶ αὖ-
 πλὴν γλοιομύλειον ἔγκυον, κα-
 τὰ πίνακα φθαίρας· ἐπεὶ πῶρ
 ἔλεγε γλῆσσειν παῖδα, με-
 τὰ τὴν μέλλοντον ἐξ αὐτῆς
 10 γλῆσσαι κόρον, ὃς οἰομένου
 δυνάσσης γλῆσσεται· ὅτε
 φοβηθεὶς κατέπιε αὐτήν·
 λέπει τινα, ὥς δ' οὐ τῆς γλῆ-
 νῆσσεσσι εἴσιν χρόνος, πλὴ-
 15 ξαίως αὐτῇ τὴν κεφαλὴν,
 πελῖκει προμηδείας, ἢ καὶ
 πῶρ ἄλλοι λέγουσιν ἢ ἠφαι-
 στου, ἐκ κορυφῆς εἰδὶ ποτα-
 μού τριτωνος, ἀδμητῇ σὺν
 20 ὅτ' ὡς αἰέθου· τῶν δ'
 καὶ Στυγατόρων Ἀσδρία μὲν
 ἐμοιθεῖται ὅς τι γινώσκων
 εἰς δαλκαῶν ἐξ ἑρμῆ φού-
 ρου τὴν πρὸς θάλασσαν, σωου-
 25 σίαν· καὶ πόλιν ἀπ' ἐκείνης
 Ἀσδρία πρῶτον κληθεῖσα,
 ὕστρον δ' ὀδῶν· λατρεῖ δ'

ex Olympo suspenderat, Vol-
 canum vero in Lemno insula
 deiectum, et eo casu claudū
 factum Thetis seruauit inco-
 lumem. Iupiter ad hæc The-
 tidi varias alternāti formas,
 quo illius vitaret amplexus,
 immiscetur: quam, cum gra-
 uidam esse persensisset ab-
 sortere occupat, quoniā post
 natam ex ea puellam, filium
 se pariturū dicebat, qui cæli
 dominatione positurus esset:
 Id futurū veritas eam absor-
 buit. Vbi vero parienti tem-
 pus aduenit. (hic quædā de-
 sunt.) Prometheus siue, ut alij
 tradūt, Volcanus eius caput se-
 curi percussit, deq; illius verti-
 ce secus Tritonē armē arma-
 ta Pallas exiliuit. Cæterum
 de Coi filiabus Asteria fugi-
 ens Iouis complexum in co-
 thurnicem mutata seipsam de-
 misit in pontum, et ab ea,
 quæ Asteria vrbs prius ap-
 pellata fuit, postea Delos
 nomen accepit: Siquidem

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

Eatonam ab Ioue compres-
sam per vniuersum terrarum
orbem Iuno insectata est, dos
nec Delum peruenit, atq; ibi
Dianam prius peperit, qua ob
stetricæ adiuta mater Apolliz
nem demiceps edidit. Enim
uero Diana venationis stu-
dio delectata, virgo perman-
sit, Apollo autem diuinandi
facultatē edoctus à Pane Iox-
uis et Contumeliæ filio Del-
phos, quo tēpore Themis illic
oracula dabat, se contulit. At
cum templi custos Pytho ser-
pens ab hiatus aditu prohib-
beret Apollinem, hōc per-
empto Deus templum occu-
pat, neque longo post tem-
pore Tityum quoque Io-
uis ex Elara Orchomeni fis-
lia natū interemit, quām Iu-
piter vbi impleuit, Iunonis
metu sub terram occuluit,
conceptumq; filium Tityum
inuitatæ magnitudinis in
lucem edidit; Hic igitur
in Pythonem contendens,

σευελθού(α διὰ κατὰ πλὴν
γῆν ἄπασαν, ὑφ' ὧρας ἐ-
λαύνθη μέχρις εἰς δὴλον ἐλ-
θού(α, γένε' πρώτῳ ἄρτε- 5
μεν. ὑφ' ἧς μακροθεῖ(α, ὕπε-
ρον ἀρχάων ἐλίνυσεν. ἄρ-
τεμις μὲν οὖν τὰ παρὰ θῆ-
ρας ἀσκήσασ(α, πρὸ δέος ἔμε-
νει. Ἀπόλλων δὲ τὴν μακ-
ρικὴν μαθὼν πρὸ τοῦ πα- 10
τρὸς ἱδρὸς καὶ θυμωρεῶς, ἦκεν
εἰς Δελφοῖς. χρυσοδούσης
τότε θεμελίδος. ὡς δὲ ὁ φρου-
ρεῶν τὸ μακτεῖον πύθων ὁ-
φεις, ἐκώλυεν αὐτὸν πρὸς ἐλ- 15
θεῖν ἡδὲ τὸ χάσμα, ἔδρακ
αἰελῶν, τὸ μακτεῖον πάρα
λαμβάνει· κτείνει δὲ μετ'
οὐ πολὺ καὶ πτυόν· ὁ δ' ἦν 20
θεὸς υἱὸς, καὶ τῆς ὀρχομενοῦ θυ-
γατρὸς Ελάρης. ἦν ξυῖς, ἔπει-
δ' ἠσσωῦλθε δείξας ἦραν, ὅ-
πρ' ἡν ἔκρυψε. καὶ τοὺς
κυφορθεύοντα παῖδας πτυ-
ὸν ὑποδμεγίθη, εἰσφάς α'- 25
νήγαλιν· οὐτος δ' ὀρχόμενος εἰς
πύθωνα λητὴν διωρέσας,

πύθω κατὰ χεῖρας ἐπιπύ-
 ται. ἡ δὲ, πῶς παῖδας ἐπι-
 καλείται, καὶ κατὰ τοξόου-
 σιν αὐτόν. καλᾷζεται δὲ καὶ
 5 μὲν δῶνατον, γύπες γὰρ
 αὐτῇ τὴν καρδίαν, ἐν ᾧ ὄδον
 ἐοίκοιεν. ἀπὶ κτείνει δὲ ἀ-
 πόλλων, καὶ τὸν ὀλύμπου
 παῖδα Μαρσύαν. οὗτος γάρ
 10 εὐρών αὐλούς, οἷος ἔρεβεν
 ἀδηνᾶ. ὅθεν τὸ τὴν ὄψιν αὐ-
 τῆς ποιεῖν ἄμορφον, ἡ λθεν
 εἰς εἶν πᾶσι μοισικῆς ἀρχή
 λωνι. σιωθιμλίων δὲ αὐτῇ,
 15 ἵνα ὁ νικητὴς, ὁ βούλεται δια-
 δῆ τὸν ἡπὶ θυμῶν, τὸ κείσεως
 γνομῆς τὴν κενάρεν σφεί-
 φας, ἡγωνίζετο ὁ ἀρχάων. καὶ
 ποιεῖν ἐκέλευσε τὸν Μαρσύαν.
 20 πῶς δὲ ἀδωατοῦντος. εὐρε-
 θεῖς κρείσσων ὁ ἀρχάων,
 κρεμᾶται τὸν Μαρσύαν ἐκ πι-
 νος ὑπορπενούς πίπτος, ἐκ
 πεμῶν τὸ δέγμα, οὕτως διέ-
 25 φθεῖρεν. οὐδὲν δὲ ἀρτε-
 μης ἀπὶ κτείνει ἐν δὴ λω. ὅθεν
 ὡν γηλοῖν λέγουσιν ὑπο-

Latonam conspicatus, eiusq;
 desiderio detentus abripit.
 Hæc filiorum opem implo-
 rat, ἢ Tityum sagittis confis-
 ciunt, qui vel mortuus crucia-
 tur. Vultures enim apud in-
 feros eius cor depascere nun-
 quam desistunt. Apollo etiā
 Marsyam Olympi filium oc-
 cidit. Hic enim, cū tibias inue-
 nisset, quas Minerva, quod in-
 formē vulū efficeret, abiiecit,
 Apollinem de musica prouoc-
 care nō dubitauit. Hoc de cō-
 pacto in certamen descēdūt, ut
 victor arbitratus suo deuictum
 afficiat. Inito igitur certa-
 mine conuersa cithara certab-
 bat Apollo, idēq; ut Marsyas
 faceret, imperauit, quod cum
 ille tibys nequiret, Apollo præ-
 stantior est inuentus. Quare
 suspensum Marsyam ἐπὶ pro-
 ximæ, ac patulæ pini ramo
 detracta pelle ita confecit.
 Sed, et Diana Orionē in Dea-
 lo necauit, hunc terra natum
 vastissima corporis magnitudo

APOLLODORI

dme fuisse memorant: eum Neptuni ex Euryale filium Pherecydes esse referi. Huic à Neptuno patre in summo mari pedibus incedendi facultas data fuit. Hic Siden uxorem habuit, quam Iuno secum deforma certare ausam ad inferos detrahit: quique cum remeasset in Chium, Meropen Oenopionis filiam in connubium postulavit: Hunc Oenopion per ebrietatē somno sepultum excavit, & secus littora eiecit. Hic autem officinam ærariam ingressus, puerum abripuit, ac suis humeris imposuit, seq; versus orientem solem, ut duclaret, imperavit, quò cū venisset, solis radijs excaletus pristinam oculorum lucē recuperavit, inde confestim aduersus Oenopionem contendit. Sed & Neptuno quidē Volcani artificio subterraneū domicilium fecit. Ad hæc Aurora eius amore capta Οριο-

μεγάλη τὸ σῶμα. Φορέκῃ-
δης δὲ αὐτὸν ποσειδῶνος, καὶ
δουράλης λείγει. ἐδωρὲν ἄτο
δὲ αὐτῷ ποσειδῶν διαβαί-
νειν τὴν θάλασσαν. οὗτος δ
μὲν ἔφη Σίδω, ἢ ἔρρι-
ψεν εἰς ἄβυσσον ποσειδῶνος
δράκον ἥρα, αὐτὸς δὲ ἐλ-
θὼν εἰς χίον, μερόπην τὴν οἰ-
νοπίανος ἐμνησέν αὐτο. μεθύ-
σας δὲ οἰνοπίαν αὐτὸν, κί-
μωμιον ἐτύφλωσε. καὶ πρὸ
τοῦ αἰμαλῶος ἔρριψεν. ὁ δὲ,
ἰδὼν τὸ χαλκεῖον ἐλθὼν, καὶ
ἀρπάσας παῖδα εἷς, ἦν τῆς
ᾧ μὲν ἰδὼν Διμήτριος, ἐκέλευσε
ποδοχεῖν πρὸς τὰς αἰατο-
λάς. ἐκεῖ δὲ πρᾶγξιόμιλος,
αὐτὸν βλέψας ἐκκαίειν πρὸς
ἡλιακῆς ἀκτίνος. καὶ δὲ τα-
χίως ἰδὼν τὸν Οἰνοπίανον ἔ-
σπευδεν. ἀλλὰ τῷ μὲν πο-
σειδῶνι, ἠφαιστὸς δὲ κῆρυ γὰρ
κατακλύσεν οἶκον. ὠ-
ρίωνος δὲ Ἡὼς δρᾶσθαι εἶπε, ἥρ-
πασε, καὶ ἐκόμισεν εἰς δῆ-
λον. ἐποίησεν αὐτῷ ἀφρο-

ἴτη σπερχῶς δ' ἄν, ὃ παρ' εἰ
 σπερνάσθαι. ὃ δ' ὤρων, ὥς
 μελὶ κ' αἰοι λέγουσιν, αἰνέειν
 δισκοῦν ἄρτεμιν περικα-
 5 λούμενος. ὥς δ' ἐπινύβιαξό-
 μνος ὦπιν μίαν ἄρ' ἔχοντα
 βορέων π' ἀγχινομλίων παρ'
 Δένων, ὑπ' ἀρτέμιδος ἐξού-
 δη. Ποσειδῶν δ' ἀμφιγύ-
 10 τλῶ τλῶ ὠκεανοῦ γαμεῖ, καὶ
 αὐτῷ γίνετα Τείτων, καὶ
 Ρόδην ἢ νήλιος ἔγχε. Πλού-
 των δ' ἐπὶ προφύγῃς δ' ἄ-
 σεις, διὸς σπερνοῦτος, ἢ
 15 πασεν αὐτῷ κρύφα. δῆμη-
 ξα δ' ἐμὲ λαμπάδων νυ-
 κτός τε, καὶ ἡμέρας, καὶ τὰ
 πᾶσαν τλῶ γῆν ζῆτοῦ ἔα πε-
 εἶναι. μαρτυρεῖ δ' ἐπ' ὄρμη
 20 νέων, ὅτι πλούτων αὐτῷ
 ἦρπασεν ὀργισμένη Διοῖς,
 ἀπὲλιν οὐρανόν. εἰκασθεῖ
 ἔα δ' ἐγὼ κακὴ, ἢ καὶ εἰς ἐλὼ-
 σίνα. καὶ πρῶτον μελὶ ἐπὶ τλῶ
 25 ἄρ' ἐκείνης κλυθεῖσαν ἀγέ-
 λατον ἐκείσε πέτρα πρᾶ-
 τὸ καλλίχορον φρέαρ κα-

nem rapit, ac secum in Delū
 transtulit: Nam Venus, quod
 cum Marte concubuerat, per-
 petuo illam ardore cruciabat.
 Nec desunt, qui scribāt Orio-
 nem, quod Dianam, ut secum
 disco luderet, inuitasset, occi-
 sum fuisse. Sed alys proditur,
 inferentem vim Opi vni è vir-
 ginibus, quæ ab Hyperboreis
 uenerunt, à Diana sagittis cō-
 fixum fuisse. Neptunus au-
 tem Amphiritem Oceani fiz-
 liam sibi coniugio copulauit:
 ex qua Triton, ac Rhode, quæ
 Soli nupsit, orti sunt. Pluto
 Proserpinæ amore succensus
 incredibili, Iouis adiumento
 furtim rapuit. At Ceres ac-
 censis facibus, noctes, atque
 dies vniuersū terrarum orbē
 vestigando lustrauit: quæ, ubi
 renunciatur, à Plutone filiam
 fuisse præreptam, dys irata
 cælū reliquit, mortaliq; assi-
 milata mulieri Eleusinem cō-
 tendit, ac primò quidē Age-
 lastum de suo mærore ap-

APOLLODORI

pellatū, nō procul à Callicho-
to puteo lapidē infedit: Inde
ad Celeū iā tum Eleusiniōrū
Regē, profecta, ad illius mulie-
res introducta est: à quibus, cū,
ut assideret, rogaretur, Anus
quedā, cui Iambe nomē fuit,
Deā scōmatib. laceffuit: eaq̃
ratione, risū illi excussit: qua
de re in Thesmophorijs mulie-
ribus scōmatū licētiā enatam
fuisse memoratur. Celeo tū ex
Metanira coniuge filius erat:
hūc in sinu suo assumptū Ce-
res alebat, quē cum immortalē
facere vellet, p̃ noctes in igne
deponebat infantem, ac cum in
modum, quicquid in illo mors-
talitatis inerat, adimebat.
Puer autē, cui Desiphonti no-
men erat, in dies supra quā
credi posset, adolefcebat: ma-
ter, quid nā Deū faceret, obser-
uit, eūq; igne cooperitū depre-
hendisset filioliū, exclamauit.
Vno circūpuer ab igne fuit ab-
sumptus, seq; ipsam Deā an-
gustoscēdū dedidit: Triptolemo
Metas

λούμιον. ἔπειτα πρὸς Κε-
λεὸν ἐλθούσῃ π̃ βασιλεύον-
τα τότε ἐλευσινίαν, εἰδὼν οὐ-
σῶν γεωαῖκων, καὶ λεγού-
σων τούτων περὶ αὐτὰς καὶ
δίδεσθαι, χάρις ἕς ἱάμεν
σκάψατο τῷ θεῷ ἐπινοήσας
μειδιὰ σοι. ὅθεν ἔδωκεν εἰς οἶον
θεσμοφορίαις τὰς γεωαῖ-
κας σκάψῃν λίποισιν. ὁ γὰρ
δὲ τῇ κελεῷ γεωαῖκὴ μέγα
νεῖρα παιδίου ἔδωκεν ἔφελον
ἡδυμήτης πῖρα λαβούσῃ· βου-
λομένη δὲ αὐτὸ ἀδανάτοισι
ποιῆσαι, τὰς νύκτας εἰς τὴν
πῦρ κατέθει το βρέφος, καὶ
ποδαῖρεν τὰς ἡνιτὰς σάβ-
κας αὐτοῦ. καὶ ἡμῶρα δὲ
παραδίδως ἀνξαλομήνῃ τῇ
δηιφάνῃ: ἔδωκε γὰρ ἡν ἀνα-
μα τῷ παιδί, ἐπιτρέψαν μέ-
τανεῖρα τί πράξει θεά, καὶ
καταλαβούσῃ εἰς πῦρ ἐγκέ-
κρυμμένον, ἀνέβουσε. διό-
τι τὸ μὲν βρέφος ἔπεσεν εἰς
πυρὸς ἀνιλάσθῃ. ἡ θεὰ δὲ
αὐτῷ ὄξεφηνε, βίπτολὴ μὲν
δὲ τῷ

δε' τῷ πρεσβυτέρῳ τῷ μῦθε
 νεῖρας παίδων δ' ἄφρον' ἡγε-
 τασκιδάχα πῆλυδ' ὄρα-
 κόντων· καὶ πυρὸν ἔδωκεν,
 5 ὃ τῷ ὄλλω αἰκουμένῳ δ' οὐ
 ραοῦ αἰρούμενος κατέπει-
 ρε· Πανύασις δ' ἐτεπτό-
 λεμον ἐλάουσιος λέγει· φη-
 σὶ γὰρ δῆμν' ἔσθ' αὐτὸν
 10 ἰλθεῖν· Φορκυδὴς δ' ἐφη-
 σὶν αὐτὸν ὕδ' ὠκεανοῦ, καὶ
 γῆς· διοὺς δ' ἐπλούτωνι τῷ
 κόρην ἀναπέμψαι καλούσαν
 τος, ὃ πλούτων, ἵνα μὴ πο-
 15 λὺν χρίον πρὸ τῇ μντεῖ
 καταμείνῃ, ῥοιᾶς ἔδωκεν
 αὐτῇ φαγεῖν κόκκον· ἡ δὲ
 οὐ περιδύμεν τὸ συμμαστό-
 μενον, κατηνάλωσεν αὐτὸν·
 20 κατὰ μαρτυρήσαντος δὲ αὐ-
 τῆς ἀσκαλάφου τῷ Ἀχέρον-
 τος, καὶ χοργύρας, πούτω
 μὲν δῆμν' ἔσθ' ἄδου βα-
 ρεῖαι ἐπὶ δὴκε πέρας· πῶρ
 25 σαφόν δ' ἐκαὶ ἔκασον εἰσαυ-
 τὸν, τὸ μὲν τείνον, μὲν πλά-
 τωτος ἡναγκαῖον μὲν· τὸ

Metanerae natorum maximo
 curtum ab alatis trahendum
 draconibus comparat, tritice
 cumq; concessit, quod per aes-
 rem velut vniuerso terrarū
 otbi ferendum condonaret.
 Atqui Panyasis, Triptole-
 mum, inquit, filium: ad eum
 enim Cererem peruenisse re-
 fert. Pherecydes autem ip-
 sum Oceano, & Terra nas-
 tum esse ait. Inter hæc Lu-
 piter Plutoni, ut Proserpinā
 remitteret, imperauit. ut as-
 re Pluto, ne penes matrem
 ea diu remaneret, punici ma-
 li granum dedit illi come-
 dendum. Hæc autem, cum
 quid manderet, minime præ-
 uideret, id ipsum confecit.
 Ceres Ascalapho Acheron-
 tis, & Gorgyræ filio, quod
 falsum in eam testimonium
 dixisset, graue superimpo-
 suit saxum apud inferos.
 Sic demum Proserpina sin-
 gulorum annorum partem cū
 Plutone manere compellitur.

APOLLODORI

quod superest illi cum superis legendum erat. Hæc itaque sunt, quæ de Cerere traduntur. Opis adhuc Titanibus irata gigantes è Cælo non modo corporis magnitudine præcellentes, sed viribus etiam invictissimos procreavit: qui terribili planè vultu, hæc promisso è capite capillo, et proluxa è mento barba præditi esse videbantur, et anguineos pedes habuisse prodantur. Sunt, qui in Phlegræis campis, alij vero ad Pellenen eos habitasse ferunt. In cælum saxa, atque accensas arbores iaculabatur: in quibus Porphyryonem, et Halcyoneū omnium facile principes fuisse legimus. qui, ea, in qua natus esset, terra dimicans, erat immortalis. Hic et solis boves ex Erythia abegisse dicitur. Ceterum inter Deos rumor erat, gigantum posse occidi neminē: Verum si mortaliū quispiā in societatē

δε' λοιπὸν πρὸς τοῖς θεοῖς. τὰ δὲ μὲν οὕτω δῆμιος, ταῦτα λέγεται. Ὡς δὲ παρὰ Τιτάνων ἀγανὰ κτοῦν (α, γλ) τὰ γίγαντας ἐξ οὐρανοῦ. 5 μεγάλῃ μὲν σωματῶν αἰνῶντι τῶνδε. δυνάμει δὲ ἀνὰ ταυνίστῳ. οἱ φοβέοντο μὲν ταῖς ὁπῇσι κατεφαίνοντο καὶ μὲν οἱ καθ' ἑαυτοὺς κόμην ἰοῖκε φαλῆς, καὶ γλίσσας. εἶχον δὲ τὰς βάσεις φολίδας δρακόντων. ἐγλίσσονται, ὡς μύτινες λείπουσιν, εἰ φλέγραις. ὡς δὲ, ἄλλοι εἰ πηλὴ λίνῃ. ἠκόντιζον δὲ εἰς οὐρανὸς πέτρας, καὶ οὐδὲν ἡμιόλιον. διέφρε δὲ πάντων Πορφυρίων τε, καὶ Ἀλκυονίδος ὅς ἐστι καὶ αἰδανῶς ἦν. 20 εἰ ἡ πῶρ ἐγλινύθη γῆ μαχόμενος. οὗτος δὲ καὶ τῆς ἡλίου βόας ὅς ἐστι οὐδὲν ἡλασε. τοῖς δὲ θεοῖς λύγον ἦν, ὥστε θεῶν μὲν μηδὲν ἐκ τῆς 25 γίγαντων ἀχλὺς εἶναι δοῦναι, συμμικρῶν τοῖς δὲ,

5 Διητοῦ πινὸς τελευτήσαν·
 Αἰδομένη δὲ γῆ ἔσθ'· ἐξή-
 τει φάρμακον, ἵνα μηδ' ὑπὸ
 Διητοῦ δαυνθῶσιν ἀχλὺ
 10 θάλασσης. Ζεὺς δ' ἀπειπὼν φαί-
 νειν ἡοὶ κ' καὶ σελήνῃ, καὶ
 ἡλίῳ, τὸ μὲν φάρμακον αὐ-
 τὸς ἔταμε φθάσας. Ἡρα-
 κλέα δὲ σύμμαχον δι' αἰθ-
 15 ἰονᾶς ἐπεκάλειτο. καὶ κείνος
 πρῶτον μὲν ἐτόξευσεν Ἀλ-
 κυονέα, αὐτὸς δὲ, ὡδ' ἰγῆς
 μάλλον αἰεδαλπιτο. αἰθ-
 20 νᾶς δ' ἐπὶ ποσειδωνίης ἔξω τῆς
 σελήνης εἰλκυσεν αὐτόν.
 καὶ κείνος μὲν οὕτω ἐτελεύ-
 τα. Πορφυρίαν δὲ Ἡρα-
 κλεῖ κατὰ μάχῃ ἐφώρ-
 μησε, καὶ Ἡρα. Ζεὺς δὲ
 25 αὐτῷ πόσον ἥρασ' ἐνέβα-
 λεν, ἥ τις κ' κατὰ ῥῆγιν ὕ-
 πος αὐτῆς ἔσθ' πύλοισ', καὶ
 βιάζεσθαι θέλοντος, βοή-
 30 θος ἐπεκάλειτο. καὶ διὸς κα-
 35 ραυνώσαντος αὐτὸν, Ἡρα-
 κλῆς τοξόσας ἀπέκτεινε.
 τῆς δὲ λοιπῶν ἀχλὺν μὲν

accessatur, eos interituros esse
 se: quod cum Terra presens-
 sisset, ne mortalis catuspiam
 viribus gigantes occiderent, re-
 medium queritabat. Tum Iu-
 piter Aurora, Luna, ac Soli,
 ne proderent, imperavit. Ipse
 itaque remedium ne Terra
 comperiret, antevertens præ-
 cidit. Siquidem ad se consi-
 lio Palladis Hercule socium
 accersivit, qui primus omnium
 Halcyoneū sagitta cōfossū
 interemit: Hic autem longe
 plus, quàm antea, virium resu-
 mebat à Terra, donec Minerv-
 a impetu facto ipsum extra
 lunæ orbem abstraxit: & sic
 eum obijisse traditur. Porphy-
 rio autem in Herculem, &
 Iunonem pugnans impetum
 facit. Cui tum Iupiter Iuno-
 nis desiderium iniecit: quæ,
 cum sibi peplum discindi, ac
 vim parari videt, opem quiri-
 tat. Tum gigas ab Ioue ful-
 minatus, & ab Hercule sagi-
 tis, transfixus occubuit. Inter

APOLLODORI

ceteros Apollo laudā Ephyiala
 iaculum, dexterum Hercules
 les sagittarum ictu effode-
 runt. Eurytum vero quere-
 no telo peremit. Clytium ab
 Hecate, seu potius à Volcano
 candenti ferro occisum fuisse
 scribitur. Mimerus Encela-
 do fugienti Siciliam insulam
 obiecit. Pallanti autem pelle
 detracta in pugna suum sibi
 corpus contexit. Polybotes
 item p maris fluctus Neptus
 no insectante in Cò tandem
 peruenit. In hunc Deus insu-
 lula partem reuulsam pro te-
 lo comecit: quæ Nisyros insu-
 lula facta est. Mercurius Or-
 ci galea testus pugna confre-
 cit Hippolytum. Gratiationem
 Diana, Agrium deinde Par-
 ce, & Thoönem æneis cla-
 nis pugnantes contuderunt.
 Reliquos autem fulmine ictos
 Iupiter interfecit. Sed &
 Hercules ita pereuntes sagit-
 tis confodit. Post igitur de-
 bellatos à superis Gigantas

Εφιάλτου, τὸν αἰετοδρόνον ἐπὶ
 ξύλῳ ὀφθαλμὸν, Ἡρακλῆς
 δὲ, τὸν δεξιόν. Εὐρύτου δὲ
 θυροφύλου ἐκτείνει. Κλύ-
 τιον δὲ φασὶν ἐκείτῃ. μάλ-
 λον δὲ ἢ φασὶς βαλὼν μέ-
 αφοις. Ἀθηνᾶ δὲ ἐγκέ-
 λαίδω φεύγοντι, σικελίακῇ
 ἐπὶ ῥήϊφι τῷ νῦν. πάλ-
 λαντος δὲ τῷ δορυφύλῳ ἐκτε-
 10
 μουσῇ, τὰν τῇ κατὰ τῷ μά-
 χῳ, τὸ ἴδιον ἐπίσκεπεσώ-
 μα. Πολυβώτης δὲ ὁξυτῆς
 θαλάσσης διαχρεῖς ὑπὸ τοῦ
 ποσειδῶνος, ἡ κεν εἰς καθ. πρὶς
 ποσειδῶν δὲ τῆς νήσου, μόρος
 διαρρήξας, ἐπὶ ῥήϊφι αὐτῷ,
 τὸ λεγόμενον Νίσυρον. ὅ-
 μῆς δὲ τῷ Αἰδῶς, Κωνίῃς
 ἔχων κατὰ τῷ μάχῳ, Ἰπ-
 20
 πόλυτον ἀπέκτεινεν, ἄρτε-
 μης δὲ Γρατίωνα, μοῖραν
 δ' Ἀγρίον, καὶ Θόωνα χαλ-
 κίοις ῥοπαλοῖς μαχρὸν μείδ-
 25
 οῦν δὲ ἄλλοις κεραιαῖς
 ζούς βαλὼν διέφθειρε. πάν-
 τας δὲ Ἡρακλῆς ἀχλὺν μέ-

τοῖς ἐτόξευσεν. ὡς δ' ἐκρά-
 πησεν οἱ θεοὶ τῇ γιγάντων,
 γῆ μᾶλλον χολωθείσα, μί-
 γνυται περὶ τῶν, καὶ ἔλ-
 5 τῆ τυφώσα εἰ σικελία με-
 μνημένη ἔχοντα φύσιν,
 αἰσρόν, καὶ θηρόν. οὗτος
 μὲν καὶ μεγέθει, καὶ δυνά-
 μει πάντων διήνεγκεν, ὅσων
 10 οὐ γέννησε γῆ. ὅν τ' ἂν, αὐτῷ τὰ
 μὲν ἄχρι μυρῶν ἄσπερον
 μέγεθος αἰσρόμορφον, ὡς
 τε ἔσπερον μὲν πάντων τ'
 ὄραν. ἡ δὲ κεφαλὴ, πολλὰ
 15 κισ τῇ ἄσπερον ἔφανε. χεί-
 ρας δὲ εἶχε, πλὴν μὲν, ἑδὶ
 πλὴν ἑσπέρας, ἐκ πνομῆς.
 πλὴν δὲ, ἑδὶ τὰς αἰαντάς.
 ἐκπύοντων δὲ ὅς εἰχον ἑκάτ'
 20 κεφαλὰς ὀρακόντων. τὰ δὲ
 ἄσπερον μυρῶν, ἀπείρας εἶχεν
 ἑσπερὸν μεγέθει ἐχιδνῶν. ὧν
 ὅλκοι πρὸς αὐτῷ ἐκπνόμε-
 νοι καρυφῶν, σπειγμὸν πο-
 25 λὺν ὄζιεν. πάντες δὲ αὐτῷ
 τὰ ὅσ' ἔμαρτε πῶτο. αὐ-
 χεῖται δὲ ἐκ κεφαλῆς, καὶ γέ

Terra longe atrocius indig-
 gnata Tartaro ammisctur,
 ac Typhonem duplici natus-
 ra, humana simul, atque feri-
 na constantem in Sicilia pas-
 cit. Hic & corporis vastita-
 te, & robore ceteris omni-
 bus, quos Terra genuerat, an-
 tecellebat. Huic etiam cru-
 rum tenuis immensa humanæ
 formæ magnitudo erat, ut om-
 nium montium cacuminibus
 altior esse videretur: cuius
 etiam caput sæpenumero as-
 tra pertingebat. Sed & ex
 iisdem manuum altera ad He-
 sperum usque, & altera ad
 orientem pertinebant. Ex
 his centum draconum capita
 eminebant: in cruribus mas-
 ximas viperarum spiras ille
 continebat: quarum volumi-
 na aduerticem ipsum usque
 protendebantur, æq; vipe-
 ræ ingentem sibilum excita-
 bant. Typhonis corpus erat
 totum pennis circumdatum.
 Squalētes autem è capite cri-

nes, & mento barba impe-
 proluxaq; ventilabant. Igne
 oculi emicabant. Talis itaq;
 tantusq; Typhon candentes
 in cælum lapides iaculatus
 cum sibilo simul, atque boatu
 ferebatur. Magna etiam ex
 ipsius ore ignis procella de-
 feruebat. Hunc ubi Dij in
 cælum prospiciunt irrum-
 pentem, ætli in fugam in Ae-
 gyptum properabant, & ubi
 illum insequentem vident, in
 varias animantium formas
 sese quisque transmutabat.
 Iupiter autē procul a se Thy-
 phonem conspicatus fulmine
 percussit, ubi vero cominus
 fuit, adamantina illum falce
 deterruit, ac fugientem ad
 Casium vsque extremæ Sy-
 riæ montem persecutus est,
 ubiq; cum saucium esse co-
 gnouisset, manus conferuit.
 Typho autem spirarum vo-
 lumine circumplexum Io-
 uem detinuit, eiq; Harpe
 adempta pedum, manuumq;

νείων τείχεσ' ἐζητεμονῷ το.
 πῦρ δὲ ἐδέρκετο τοῖς ὄμμασι.
 τοιοῦτος ὢν ὁ τυφῶν,
 καὶ θηλικούτος, ἡμμέας
 βάλλων πέτρας ἐπ' αὐτὸν
 οὐρανόν, μὲν σιγῆς ὁ-
 μῶν, καὶ βροχῆς ἐφόρον. πολ-
 λὴ δὲ ἐκτὸς σῶματός πυρὸς
 ἐξέβρασε ξάλη. θεοὶ δ' ὡς
 εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν ὄρ-
 μῶμενον, εἰς αἴγλητον φυ-
 γάδας ἐφόρον, καὶ διωκό-
 μῶν, τὰς ἰδέας μετέβα-
 λον εἰς ζῶα. ζῶς δὲ πόρ-
 ρω μὲν ὄντα τυφῶνα ἔβα-
 λε κεραινοῖς. πολιοῖον δὲ
 γλῶκλιν, ἀδαμαστίνης κα-
 τέπησεν ἄρπης, καὶ φέ-
 ροντα ἄχρι τῆς Κασίου ὄρου,
 σπινθῆρας. ἔδωκε δὲ ἑσπέρ-
 κειται σείας. κείνη δὲ
 αὐτὴ κατέπερσεν ἰδὼν,
 εἰς χεῖρας σπινθῆρας. τυ-
 φῶν δὲ ταῖς ἀπείροις πε-
 πλεχθεὶς, κατέχευεν αὐτὸς
 καὶ τὴν ἄρπην παρὰ δέξι-
 νος τὰς τῆς χειρὸς, καὶ τῆς

ποσῶν διέτμε νόδρα. ἀρά
 μινος δὲ ᾧ τῆς ὤμων, διε-
 κόμισεν αὐτὸν διὰ τῆς θα-
 λάσσης εἰς Κιλικίαν. καὶ
 5 παρελθὼν εἰς τὸ Κωρύκιον
 αἶθρον κατέθετο. ὁμοίως δὲ
 καὶ τὰν νόδρα κρύψας ἄρκτου
 σθεῖα, καὶ διὰ πέθετο. καὶ κατέ-
 σθεσε δελφύνην σφράκκιναι.
 10 Ἡμίθρη δὲ ἦν αὐτῇ ἡ κόρη.
 ὁρμῆς δὲ, καὶ αἰγίπαν ἐκκλέ-
 ψαυς τὰ νόδρα, ἤρμσακ
 τῷ διὰ λαθόντες. ζεὺς δὲ
 τῶν ἰδίων αἰσχυροσάμινος
 15 σίσχων, ἐξαίφνης ἐξ οὐρανοῦ
 ᾧ πῆλιν ὀχούμινος ἱπ-
 πων ἀρμαζι, ἑάλλων κόραυ
 νοῖς, ἐπ' ὅρος ἐδίωξε τυφῶ
 να τὸ λεγόμενον νύκτα. ὅπου
 20 μοῖραι αὐτὴν δαχρύατα ἠπά-
 τησαν. πεισθεὶς γὰρ, ὅτι ῥω-
 ἀθήσεται μᾶλλον, ἐγχεύτο
 τῆς ἐφημέρων καρπῶν. διό
 τῶρ ἐπιδιωκόμινος αὐτῆς, ἥ
 25 σκεν εἰς θράκην. καὶ μαχό-
 μινος πῶρ ἡ αἵμον, ὅλα ἐ-
 βαλεν ὅρη. οὐτῶν δὲ ἐπ' αὐ

neruos diffecuit, imposuq;
 humeris in Ciliciam vsque
 transuexit: quo cum perue-
 nisset, intra Corycium an-
 trum deposuit, similemq; mo-
 dum, & neruos præcisos in
 vrsi pelle occultatos ibidem
 collocauit, ac Delphynen ser-
 pentem, (semifera hæc erat
 puella) velut custodem appo-
 suit. Interim vero Mercu-
 rius, & Aegipan neruos sus-
 furati, clanculum Ioui rur-
 sus compegerunt. Mox Iupi-
 ter receptis pristinis viribus
 alatos equos currui repente
 iungit, eumq; ætutum con-
 scendit, ac Typhonem ad
 Nysam vsque montem fulmi-
 nibus impetendo est perse-
 cutus, vbi Parcæ, quem Deus
 infecutus est, frustratæ sunt.
 Nam, cum sibi in animum in-
 duxisset, se valentiorē fore,
 matura, ac mitia poma gusta-
 uit. Proinde cum Iouem rur-
 sus insequentem videret, cō-
 tendit in Thraciam, pugnaq;

APOLLODORI

ad Hæmum commissa solidos
montes iaculatus est. Hi vero
contra noua fulminum ui de
turbantur, multumq; in ipso
monte sanguinis exundauit: à
quo Hæmi nomen factum
fuisse ferunt. Quique cū per-
ficulum mare fugere incerpis-
sens, Iupiter Aetnam Sici-
liæ mōtem super iniecit: Hic
pyrbæ vastitatis est, à quo
in hanc usque tempestatem
ob frequentem fulminum iac-
tum, ignium in eo fieri spi-
ramenta videntur. De his
autem hæc hætenus à nobis
dicta sunt. Inuerea vero Pro-
metheus formatis ex aqua, et
terra hominibus clam Ioue
ignem in ferula furatus im-
misit; quod ubi sensit Lupi-
ter, Vulcano ad mōtem Cau-
casum religandnm, affigen-
dumq; dedit. Scythiæ Mons
est Caucasus. ubi prome-
theus clauis confixus mul-
torum annorum curriculo re-
ligatus permansit. Ad quē

τὸν ἄπο τῆς κορυφῆς τοῦ Πάριου
ὠρεοῦ, πολὺ πῦρ ὄρε
ἐκκλυσεν αἰμα. καὶ φαειν,
ἐκ τοῦτου, τὸ ἄρος κληθῆ-
ναι αἰμον. φούρειν δὲ ὄρη
δράκεις. αὐτῶν δὲ τῆς σκελε-
κῆς θαλάσσης, ζούς ἐπὶ ῥι-
ψα αἰτνῶν ὄρος εἰσὶκε λίαν
ὄρε δὲ ἄπο δὲ μέγα δὲ δύν.
ὄρε οὐ μέγχι δὲ ὄρε φαειν
ἀπὸ τῆς βληθῆναι κορυ-
φῆς γίνεσθαι πυρὸς αἰμαφυ-
σήματα. ἀλλὰ ποδὶ μὲν τῶ
των, μέγχι τῶ δὲ ὄρε ἡμῶν
λελέχθω.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕ ΕΞ
ὑδατος, καὶ γῆς αἰδοῦσθαι
θαλάσσης, ἐδωκεν αὐτοῖς καὶ
πῦρ λαθρα διὸς ἐν ἀράτῃ
κρύψας. ὡς δὲ ἡ ὄρε, ζούς, 20
ἐπέταξεν ἡφαίστω τῶ καυ-
κασφ ὄρε τὸ σῶμα αὐτῆς περ-
σπλάσσει. ὄρε δὲ σκυδι-
κὸν ὄρος ὄρε. εἰ δὲ ταῦτα
περσπλάσσει περσπλάσσει, 25
πολλὰν ἐτῆς αἰδοῦσθαι ἐδ-
δω. καὶ ἐκείνην δὲ ἡμῶν

ἀετὸς ἐφ' ἡφαιστῆος, αὐτοῦ
 τῶν λαβρῶν ἐνέμθο· τῆς ἡ-
 παύων· αὐξανομένην δὲ
 νυκτός· καὶ προμηθεὺς μὲν
 5 πρὸς κλαπέντος δίκην ἔπι-
 νε· ταύτῃ, μέχρις Ἡρακλῆος
 αὐτὸν ὕδατος ἔλυσεν, ὡς εἰ-
 ποῖς καὶ Ἡρακλῆα δηλώσο-
 μεν. Προμηθεὺς δὲ παῖν
 10 δουκάλῳ ἐγλίβο· οὗτος
 βασιλεύων τῆς πόλεως
 φθίοντο πάντες, γαμειπύρρην
 τὴν ἐπιμηθεὺς, καὶ παν-
 θύρας, ἔν' ἑσπλάσαν θεοί
 15 πρῶτῳ γυναικί, καὶ ἐπει-
 δι' ἀφαιρῆσαι ξυῖς τὸ χαλ-
 κοῦ γένος ὑδάτην, ὥστε
 θεμλίον προμηθεὺς, δου-
 20 κάλῳ κτηνέμνος λαφύ-
 ραναι, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐν
 δέμερος, εἰς ταύτῃ μετὰ
 πύρρην ἀνέβη· ξυῖς δὲ πο-
 λὺν ὑπὲρ αὐτοῦ οὐρανοῦ χέας,
 τὰ παλῆστα μόνη τῆς ἐλλά-
 25 δος κατέκλυσεν· ὥστε δια-
 φθερῆναι πάντας αὐθρό-
 πους, ὁλίγων γυνεῖς· οἱ στυγ-

Aquila quotidie deuolans hu-
 ius hepatis fibras per noctem
 succrescentes depascebatur.
 Igitur ob ignis furtum hanc
 pœnam Prometheus dedisse
 memorant; donec Hercules
 eum vinculis liberauit, quem
 admodum in rebus ab Hercu-
 le gestis demonstrabimus.
 Ceterum Deucalion Prome-
 thei filius fuit. Hic imperio
 tenens eam patriem, quæ ad
 Phibiam iacet, Pyrrham Epi-
 methei, et Pandora filiam
 uxorem ducit, quam mulierem
 omnium primam Dij fin-
 xerunt. Postquam prolem co-
 neam tollendam Iupiter cen-
 suit: Deucalion Promethei ex
 filio fabrefacta ex lignis ar-
 ca, in eamque ad vitam tran-
 sigendam rebus necessarijs
 impositis, cum Pyrrha in-
 gressus est. Mox Iupiter lar-
 ge effusus de caelo imbribus,
 maximâ Græciæ parti coor-
 peruit: ut, quicquid in ea mor-
 tuium foret, interiret, præ-

APOLLODORĒ

ter admodū paucos, q. in altis-
simos circa mōtes cōfugerāt:
Tum vero Theſſalicos mōtes
aquarū diluuij īmunes fuiſſe
ferūt. Nec nō, quæ ſunt Iſth-
mū extra et Peloponneſum
locā vndarū ui oīa contecta
fuerūt: quo tēpore Deucalio
nouem dies, totidemq; noctes
pelago circumlatus Parnaſ-
ſum demū appellit; ibiq; poſt
imbriūm pauſam egreſſus Io-
ui Phyxio, qui ad eum conſu-
gientibus opem ferre conſue-
uit, ſacris operatur. Iupiter
interea demifſo ad Deucalio-
nem Mercurio, vt rogaret,
quid ab eo vellet, iniunxit.
quo facto Deucalion huma-
ni generis reparationem de-
poſcit, inde Iouis monitu ſum-
ptis de Terra lapides trans-
eaput iactauit: tum quos miſit
Deucalion virorū faciem tra-
xerant, qui vero, Pyrrhae ias-
ſtu trāſmiſſi ſunt, in feminas
abiere. Hinc itaq; λαοί, qđ
eſt populi, trāſlatione quadā

φυγον εἰς τὰ πλεονόιον ὑψο-
λά ὄρεν. τόπ δὲ, καὶ τὰ
κατὰ Θεσσαλίαν ὄρεν διέ-
σκη. καὶ τὰ ἐκτὸς ἰσθμοῦ,
καὶ πελοποννήσου σπερχί-
δη πάντα. Δευκαλίων δὲ
εἰ τῇ λαρίσκι, διὰ τῆς θα-
λάσσης φοβόμενος, ἐφ' ἡμέ-
ρας εἰνέει, καὶ νύκτας ἰσας,
τῷ παρνασσῷ προσίχει, καὶ
καὶ τῷ ὄμβρον παύλας
λαβόντων, ἐκείναις ἐβυσσίδι
φυξίει. ἑὸς δὲ πέμψας ὄρ-
μιν πρὸς αὐτὸν, ἐπέτρεψεν
αἰτεῖσθαι ὅ, τι βούλεται. ὅς
δὲ αἰτεῖται αἰδομένος αὐ-
τῷ γνέσθαι. καὶ διὸς εἰ-
πόντος ὑποδὲ κεφαλῇ αἰ-
ρων ἐβαλλεῖν λίθους. καὶ
οὗς μὲν ἐβαλλεν ὁ Δευκα-
λίων, αὐτοὺς ἐγένοντο. οὗς
δὲ πύρρα, γυναικὸς. ὁ δὲ
καὶ λαοὶ μετεφθικῶς αἰτο-
μέσθην ἀπὸ τῆς λάσπης ὁ λῆ-
θος. γίνονται δὲ ἐκ πύρ-
ρας Δευκαλίωνι καὶ διος,
ἐλλίω μὲν πρότερος. ὅν ἐκ

διὸς οἵ τοι γελυνῆσθαι λέ-
 γουσι, δὲ ὑπὸ ρος δ' ἀμυκτί-
 ων ὁ μὲν Κρανίου βασιλεύ-
 ῃς τῆς ἀπικῆς. θυγάτηρ
 5 Πρωτογένη, ἔξ ἧς, καὶ διὸς,
 Αἰθλίος. Ἕλληνας δὲ, καὶ νύμ-
 φης Ορσηίδος, Δωδρος, Ξοῦ-
 ρος, Λιόλος, αὐτὸς μὲν οὖν
 ἀπ' αὐτῆς τῶν καλουμένων
 10 Ὀρσηϊκῶν, περὶ γόρουσεν ἔλ-
 ληνας. τοῖς δὲ πασι νύμ-
 φαις τὴν χώραν. καὶ ξοῦθος
 μὲν λαβὼν τὴν Πελοπόννη-
 σον, ἐκκρεοῦσης τῆς δὲ ἑχέως
 15 Ἀχαιὸν ἐγλίνησε, καὶ Ἴωνα.
 ἀφ' ὧν, ἀχαιοὶ, καὶ Ἴωνες κα-
 λοῦνται. δῶρος δὲ τὴν πέ-
 ραν χώραν Πελοποννήσου
 λαβὼν, τῶν κατ' οἰκιστῶν ἀφ' ἑ-
 20 σωτῆ, δῶκεῖς ἐκτέλεσεν. αἶρ-
 λος δὲ βασιλεύων τῆς ποδὲ
 τὴν Θεσσαλίαν τόπων, τῶν
 αἰοικιστῶν αἰολεῖς περὶ
 γόρουσε. καὶ γήμας Ἐναρέ-
 25 τιν τὴν δὲ κῆμαρον, παῖδας
 μὲν ἐγλίνησεν ἐπὶ Ἀ. Κεθέα
 δὲ, Σίσυφον, Ἀδαίμαντα,

dicti sūt, quasi lapidei λαῖας
 enim Latinis lapidem signifi-
 cat. Porro ex Deucalione, ac
 Pyrrha nati sunt, Hellen, an-
 te alios, quē ab Ioue ortū esse
 nonnulli tradunt. Inde Amphi-
 elyon, q. cū Cranao Atticæ
 impauit. Huic insup Proto-
 genea filia fuit: ex qua, et Io-
 ue Aëthlius procreatur. Ex
 Hellene, vero, et Orseide nym-
 pha Dorus, Xuthus, et Aeolus
 Is quidē de se Hellenas, q. po-
 stea græci vocati sūt, nomina-
 uit, filijs et hic loca paritū
 est. Xuthus adeptus pelopōne
 sū ex creusa Erechthe filia,
 Achæū genuit, et Ionē, a. gbus
 Achivi, et Iones nūcupantur.
 Dorus, aut, quæ trās Pelopon-
 nesum est, terrā nactus, inco-
 las suo de nomine Dorien-
 ses appellauit. Aeolus vero locis
 Thessaliā proximis iperās, po-
 pulis Aeolēsih. nomē iposuit.
 qui ducta Enarete Deima-
 chi filia septē ex ea filios p-
 creauit, Crisheū, Sisyphū, A-
 (itamāre,

APOLLODORI

Salmonem, Deionem, Magnem, & Pericrem. Sed, et filias quinque Canachem, Halcyonem, Pisidicem, Calycem, ac Perimedem. Ex Acheloo vero, & Perimede, Hippodamas, & Orestes. Ex Pisidice, & Myrmidone. Antiphus, & Aëton nati sunt. Ceterum Halcyonem, Ceyx, Luciferi filius sibi in matrimonium duxit. Hi ob superbiam extincti fuerunt. Ille enim Iunonem sibi coniugem esse prædicabat. Hæc vero Iouem virtum esse sibi iactitabat. Vtrumque Iupiter in aueis, illam in Halcyonem, hunc in mergum transformauit. Atqui Canache, & Neptunus Opleum, Nereum, Oropeum, Aloëumque, & Triopem genuerunt. Sed Aloëus Iphione mediam Triopis filiam, quæ Neptunum exarsit, uxorem habuit: ea continenter ad mare se conferens, & haustos manibus fluctus intra sinum fere

Σαλμωνέα, Δειόνα, Μάγνητα, Περιέρην. Θνητάδ' αὖ δὲ πέντε, Καυαχίω, Ἀλκυονίῳ. Πεισιδίῳ, Καλὺκίῳ, Περιμήδιῳ. Περιμήδης δὲ μὲν οὖν, καὶ Ἀχελῷου, ἱπποδάμαος, καὶ Ὀρέστης. Πεισιδίκης δὲ, καὶ μυρμιδόνος. Αντίφους, καὶ Ἀκτῶν. Ἀλκυονίῳ δὲ, κῆρυξ ἐξ ἡμετέρου αἰσθητοῦ οὐρανῶς. οὐτοὶ δὲ δι' ὑπερφαιείαν ἀπάλατον. ὁ μὲν, γὰρ τὴν γυναικα ἔλεγεν ὕβρα, ἡ δὲ, τὴν αἰσθα δία. Ζεὺς δὲ αὐτῶν ἀπεργένεωσεν. καὶ τὴν μὲν, Ἀλκυονίῳ ἐποίησεν. τὸν δὲ, κύνεα. Καυαχίῳ δὲ ἐποίησεν ἐκ ποσειδῶνος Ὀπλέα, καὶ Νηρέα, καὶ Ὀροπέα, καὶ Ἀλοῖα, καὶ Τρίωπα. Ἀλωδὺς μὲν οὖν, ἐξ ἡμετέρου ἰαμίδειαν τὴν Τρίωπον, ὅτις ποσειδῶνος ἡράδην. καὶ σιωεχῶς φοιτῶσα ἰδίῳ τὴν δαίλασσαν, χερσὶν ἀρυομένην τὰ κύματα τοῖς κόλποις ἐπιφέρει. σιωελδῶν

δὲ αὐτῇ ποσειδῶν, δύο ἐλνύ-
 νησε παῖδας ὠτόν, καὶ Εὐρι-
 κλῆτιν, τὸν ἀλωείδας λε-
 γομένοισι. οὗτοι κατ' ἐνιαυ-
 5 τὸν ἥνεκατον πλάτος μὲν πη-
 χυαῖον, μήκος δὲ ὀρχυαῖον.
 ἐνέα δὲ ἐτῆς γελόμενοι. καὶ
 τὸ μὲν, πλάτος πεχάδν ἔχον-
 τες ἐνέα, τὸ δὲ μέγεθος, ὀρ-
 10 γυάδν ἐνέα, πρὸς θεὸν μά-
 χεσθαι διακουῶτο. καὶ τὴν
 μὲν ὄσαν ἀδὶ τὸν ὄλυμπον
 ἔδειξεν. ἀδὶ δὲ τὴν ὄσαν
 δείκτες τὸ πῆλινον δὲ τῆς
 15 ὀράν ὄντων, ἠπειλῶν εἰς
 οὐρανὸν ἀναβήσεσθαι. καὶ
 τὴν μὲν δάλασσαν χέειν-
 τας τοῖς ὄρεσι, ποιήσιν ἔλε-
 γον ἠπειρον, τὴν δὲ γῆν δα-
 20 λασσαν. ἐμνάδν το δὲ ἐὐκάλ-
 ης μὲν ἦσαν, ὠτός δὲ, ἄρτε-
 μιν. ἔδησαν δὲ καὶ ἄρτω.
 ἔδωκον μὲν οὕτω δρμῆς ἐξέκλε-
 ψιν. ἀνείλε δὲ τὸν ἀλωεί-
 25 δας ἐν ἀμάξῃ ἄρτεμιν δὲ ἐν
 πάτῃ. ἀλλ' ἄρα γὰρ τὴν
 ἰδέαν εἰς ἔλαφον, δὲ μὲν

bai: quæq; à Neptano coma
 pressa geminos peperit, Οὐτῶν
 & Ephialtem, quos Aloidas
 appellarunt. Hi quotquot an-
 nis latitudine cubitum, longi-
 tudine vero vlnam incre-
 bant: qui vbi nonum exple-
 uere annum, latitudinem cu-
 bitum nouem, & vlnarum to-
 tidem magnitudinem adepti
 Ioui bellum inferre non erus-
 buerunt. Proinde Olympo
 Ossam imposuerunt, Pelioq;
 super Ossam imposito, eum
 in modum cælum conscensum
 ire minitari. In gestis ad
 hæc montibus de mari contiz-
 nentem, deq; terra rursus ma-
 ria se reddituros distabant.
 Quinetiam Ephialtes Lunos
 nem, Otus autem Dianam se-
 bi coniugē deposcebāt Mars-
 tem insuper in vincula con-
 iecere: quem demum Mercu-
 rius furto eripuit. Diana in-
 aerim Aloidas per dolum de
 curru peremit: nam in cera-
 uā mutata per eorū medium

APOLL' ODORI

exiliuit. Tum hi velut in fe-
ram collimaturi alter alterū,
telis coniectis occiderunt. Ad
hæc Endymion Calyces, &
Aetiblj filius, qui eductis Aeo-
lenſibus è Threſſalia Elidæ
tranſmigravit. Nec deſunt,
qui cum Ioue natum eſſe me-
morarunt, hunc ob eximiam
corporis pulchritudinẽ Lu-
næ ſtagnantiſſime deperiuit:
Qui data ab Ioue, quæcunq;
vellet, deligendi poteſtate, cū
ſolimo perpetuo immortalẽ
ſibi iuuentutẽ concedi po-
ſtulauit. Ceterum Aetolus
Endymionis, & Scidis Nym-
phæ, aut Naidis, ſiue, ut qui-
dam aiunt, Iphianaffæ filius
fuit. Qui cum peremiſſet As-
pim Phoronei filium, atq; in
Curetidẽ terram auſugiſ-
ſet, occiſis hoſpitibus Phthiæ,
& Apollinis filijs, Doro, &
Laodoco, ac Polypæte, ſuo de
nomine terram Aetoliã ape-
pellari cenſuit. Sed ex Acto-
lo, & Pronoë Phorbi filia

ſον αὐτῷ ἐπὶ δόμον. οἱ δὲ
βουλόμενοι αὐτὸν χῆσαι τὸ
θνητόν, ἐφ' ἑαυτῶν ἠκόνθησαν.
καλύνκης δὲ, καὶ Ἀεθλίου,
παῖς εἰδυμίων γίνεται. ὃς
τῆς ἐκ Διοσκαλίας αἰολίας
ἀγαθῶν, ἥλιν ᾤκησε. λέγου-
σι δὲ αὐτὸν πρὶς ἐκδοῦν θλί-
σθαι. τούτου χάλλει διενεγ-
κόντος, ἠγάσθη σελήνη. Ζεὺς το-
δὲ αὐτῷ δίδωσιν, ὃ βούλε-
ται ἐλέσθαι, ὃ δὲ, αἰρεῖται
κοιμᾶσθαι διὰ παντὸς ἀθά-
νατος, καὶ ἀγήρεος μύλων. εἰ-
δυμίωνος δὲ, καὶ σπείδος νύμ-
φης, ἢ νηίδος, ἢ ὡς πινούσῃ
αἰολίᾳ ἢ αἰτωλός. ὃς ἀφ-
κτείνας Ἀπιν τὸ φορωνέως.
καὶ φρυγῶν εἰς τὴν κυρήπ-
δα χώραν, κτείνας τὸν ἄποιο
δεξαμελίοιο φθιάς, καὶ ἀφ' Ἀλ-
λωνος ὑπόω, Δωδρον, καὶ Λαο-
δοκον, καὶ Πολυποδίτῳ, ἀφ' ἑ-
αυτῶν τὴν χώραν αἰτωλίας
ἐκάλεισε. αἰτωλὸν δὲ, καὶ
προνόου τῆς φόρβου, Πλου-
ρῶν, καὶ καλυδῶν ἐγλίβετο.

αὐτῶν αἰεὶ αἰτωλίᾳ πό-
 λεις ὠνομάσθησαν. Πλευρῶν
 μὲν οὖν γήμας ξανδίππῳ
 τῷ Δώρου, παῖδα ἐγέννη-
 5 σεν ἀγάνωρα. θυγατρίαν δὲ
 Στρώπῳ, καὶ στρατονίκῳ,
 καὶ λεοφόντῳ. Καλυδῶ-
 νος δὲ, καὶ αἰολίαν τῆς αἰ-
 μυθίωνος, αἰθιδάσῃ καὶ πρῶ-
 10 τῇ γένει. ἣς ἦς, καὶ ἄρεος
 ὄξυλος. ἀγάνωρ δὲ ὁ πλεου-
 ρῶνος γήμας ἐπικράσῃ τῷ
 καλυδῶνι, ἐγέννησε Παρ-
 δάονα, καὶ Δημονίκῳ. ἦς καὶ
 15 Ἄρεος, Εὐνός, Μῶλος, Πύ-
 λος, Θέστιος. Εὐνός μὲν οὖν
 ἐγέννησε Μαρπησίαν, ἣν αἰ-
 πόλωνος μνησδυομίου, Ι-
 δας ὁ Αφρέως, ἥρπασε λα-
 20 βῶν πρὸ ποσειδῶνος ἄρμα
 ὑπόπτερον. διώκων δὲ οὗ-
 νος ἐφάρμαρς, αἰδὼν τὸν Λυ-
 κόρμαν ἥλασε ποταμόν. κα-
 ταλαβῆν δι' οὐδ' αὐτάμνιος,
 25 γὰρ μὲν ἱπποῖο ἀπέσφαξεν.
 ἐαυτὸν δ' εἰς τὸν ποταμόν
 ἔβαλε, καὶ καλεῖται Εὐν-

Pleuron, et Calydon nati sunt
 à quibus, quæ sunt illis cogno-
 mines in Aetolia vrbes, nomē
 acceperunt. Pleuro ducta vxore
 Χαρίππε, Dori filia, Age-
 norem procreat, et filias Ste-
 ropen, Stratonicenq; et Leo-
 pbontem. Calydon autem ex
 Aetolia Amythaonis filia, Epi-
 casten, et Protogeneam, sus-
 cepit, ex qua, et Marte nas-
 scitur Oxylas, Agenor Pleu-
 ronius filius, Epicasten Caly-
 done natam coniugem duxit,
 de qua Parthaonem, et Des-
 monicen genuit, quæ de Mar-
 te marito, Eucnē, Molū, Pylū,
 Thestiumq; cōceptos peperit. Eu-
 uenus sanē Marpesiā, quā cū
 Apollo sibi collocari in ma-
 trimoniū queritaret: Idas A-
 pharci proles, sup̄ ip̄o à Neptū-
 no curtu p̄nato rapuit illū,
 inde è curru insequēs Euenus
 ad amnē Lycormā venit, neq;
 assequēdi voti compos factus
 equos ingulauit, seq; ipsū dei
 cep̄s ī flumiū præcipitē dedie-
 (ciq; Eucn

nus nomen inditum fuit. At Idæ Messenem proficiscenti obuiam factus Apollo virginem aufert, qui, cum inter se de puellæ matrimonio cōcerarent, Iupiter eorum lite dirempta, virgini, utri collocari vellet, optionem dedit. Hæc verita, ne se anum factam Apollo desereret, Idam sibi viderum esse maluit. Thestus vero ex Eurythemide Cleobææ filia feminei sexus quidem, Althæam, & Hypermenestram sustulit: mares autem Iphicium, Euhippum, Plexippum, Eurypylumq; creauit. Parthaonis vero, & Eurytes Hippodamantis filij fuere, Oeneus, Agrius, Alcaëus, Melas, & Leucopæus. filia Sterope, de qua, & Acheloo Sirenas ortas esse dicunt. Sed Oeneus Calydone imperans vitis plantam à Dionysio primus accepit, ac ducta uxore Althæa Thestij filia Toxicum gignit, quem ipse, quod festum

νος ὁ ποταμὸς παρ' ἐκείνου. Ἰδὰς δὲ εἰς μεσσηνίῳ πῆραχεναι, καὶ αὐτῷ ὁ ἀχάλλων περιτυχὼν, ἀφαίρειται τῷ κόρῳ. μαχρυνίων δὲ αὐτῆς ποδὲ τῆς τῆς παιδὸς γάμων, Ζεὺς διαλύσας ἐπέτρεψε αὐτῇ τῇ πρὸ Δηνῶ εἰλέσθαι ὁποτέρῳ βούλεται σωοικαίν. ἡ δὲ δίδασκα, ὥς αὐτὴ μὴ γηρώσαν αὐτῇ ἀχάλλων κατὰ λίπῃ, τὸν Ἰδαν εἰλθεῖν αἰσθῆναι. Θεσῖω δὲ ἐξ Εὐρυθέμεδος τῆς κλεοβοίας, ἐγείοντο θυγατέρες μὲν, Ἀλθαία, ὕπὸρμυνης. Ἀργεῖου δὲ, Ἰουκλῆς, Εὐῖππος, Πλήξιππος, Εὐρύπυλος. παρ' Ἀλκείου δὲ, καὶ οὐρύτης, ἰπποδάμαντος ἐγείοντο παῖδες, οἰνός, Ἀγριος, Ἀλκαῖος, Μέλας, Ἀλκωνίδης. θυγάτηρ δὲ στροπὴ. ἐξ ἧς, καὶ Ἀχελῷος, σείρηνας γενέσθαι λέγουσιν. οἰνός δὲ βασιλεύων καλυδῶνος παρὰ Διονύου φυτόν ἀμπελου πρώτος ἔλαβε.

βε. γάμος δὲ Ἀλθαΐας
 πτωθεΐου γέννα Τοξία,
 ὃν αὐτὸς ἐκτείνει· ὡδὲ πη-
 δήσαντα τὸν τάφρον. καὶ
 5 παρὰ τοῦτω θυρέα, καὶ Κλυ-
 μῆνον, καὶ θυγατέρα γόργην,
 ἣν αὐθαίμων ἐγήμεν, καὶ δὴ
 ἰάνειρα. ἣν Ἀλθαΐα λεί-
 γοισί, ἐκδιονύου γέννησαι.
 10 αὐτὴ δ' ἠνιόχει, καὶ τὰ κα-
 τὰ πόλεμον ἔσκει. καὶ ὡδὲ
 τῆς γάμων αὐτῆς Ἡρακλῆς
 πρὸς ἀχελῶον ἐπάλασεν.
 ἐγλύνθη δὲ Ἀλθαΐα, παῦ-
 15 δας ὅς Οἰνέως, Μελέαγρον.
 ὃν ὅς Ἀρεὸς γελυνῶσαι
 φασί. Ζυτοῦ δ' ὄντος ἡμε-
 ρὸν ἐπὶ ἀπ' ἀγρονομίασ'
 τὰς μοίρας, φασὶ δὲ εἰπεῖν
 20 τότε τελευτήσει μελέα-
 γρος, ὅταν ὁ καιόμενος αἰδῇ
 τῆς ἐχάρας δαλὸς κατα-
 καῖ. ὅτε ἀκούσας, τ' ἀγα-
 λὸν ἀνείλθω Ἀλθαΐα, καὶ κα-
 25 τέθω εἰς λαρίνα. μελέα-
 γρος δὲ αἰὲρ ἄφωτος, καὶ
 γλυνῆος γλυνόμενος, τὸν τε τ'

fossam transfilerit, interfes-
 cit, & post hunc. Thyreum
 & Clymenum, filiam quoque
 Gorgen, quae nupsit Andrae-
 moni, ac Deianiram, quam
 nonnulli Althæam ipsam ex
 Dionysio genuisse ferunt.
 Haec autem aurigandi peris-
 ta rem bellicam exercebat: de
 cuius matrimonio Hercules
 cum Abeloo dimicauit. Sed
 Althæa ex Oeneo Meleagrum
 conceptum peperit: quem
 Marte satum quidam
 fuisse tradunt. Ad quem ses-
 ptem dies natum, ipsam
 aduenisse parcas. ac dixisse
 aiunt, Tum Meleagrum ex-
 tinctum iri, cum stipēs in
 foco accensus perustus fue-
 rit, quod ubi mater audi-
 uit, stipitem ex igne subla-
 tum, intra arcam asseruan-
 di causa condidit. Porro
 Meleager cum natura esset
 invulnerabilis, ac genero-
 sus hunc in modum oc-
 cubuisse dicitur. Cum an-

nuae in agro fruges redij-
sent, rerum primitias Oc-
neus dys omnibus, vna tan-
tum Diana per obliuionem
prætermiffa, dono dedit. Quo
circa irata Dea aprum im-
misit, & magnitudine, &
robore insignem, qui terram
coli, ac in ea sata fieri minia-
me sinebat, pecoraq; o-
mnia, & obuium quemq; tola-
lebat è medio. In hunc
itaque aprum, valentissimum
quemq; conuocauit, cuiq; qui
feram tam immanem occi-
disset, pellem pulcherrimi
facinoris præmium se datu-
rum pollicetur. Qui vero
ad apri venationem conue-
nerint, hi fuere. Melca-
ger Oenei, Dryas Martis, hi
Calydonij sunt. Idas, et Lyn-
ceus Apharei, Messenij. Ca-
stor, ac Pollux fratres, Iouis,
& Ladae filij, Lacedæmonii.
Theseus Aegei Atheniensis.
Admetus Pheretis domo Phe-
ris. Ancæus, Cephæusq; Ly-

κρόπον ἐτελούπουν. ἐπι-
σίαν κορπῶν ἐν τῇ χώρᾳ γε-
νομένων, τὰς ἀπαρχὰς οἰ-
νοὺς θεοῖς παῖσι θύων, μύ-
νης ἀρτέμεδος ἐξελάσθαι. 5
μυῖσσαι δὲ ἡ θεός, καί περ
ἐφ᾽ ἣν καὶ ἔφορον, μεγέθει τε,
καὶ ῥώμῃ. ὅς τῇντε γῆν ἄ-
σπορον ἐτίθει. καὶ τὰ βο-
σκήματα, καὶ τὰ ἐντυγ- 10
χάνοντας διέφθερεν. ἰδὼν
τοῦτον τὸν καίπερ, τοῦ ἀεί-
σοις ἐκτῆς ἐλλάδος πάντας
ἐκέλευε. καὶ τῷ κτείνειν πι-
τὴν θῆραν, τὴν θορὰν δάσκειν 15
ἀεισεῖον ἐπηγχείλατο. οἱ δὲ
συνελθόντες ἰδὼν τὴν τοῦ
καίπερ θῆραν, ἦσαν οἱδε.
μελέαγρος, οἰνέως. δρύαος,
ἄρεος ἐκκαλυπῶνος οὐ τοι. 20
ἰδας, καὶ λυγκύς ἀφάρεως,
ἐκμεωσίνης. καί τε, καὶ πω-
λυδεύκης διός, καὶ λυδίας,
ἐκκακαδάμους. Θησέως
αἰγέως, ἐξ ἀθηνῶν. ἄδμη- 25
τος φέρητος, ἐκ φερῶν. ἀγ-
καῖος, καὶ κηφύς λυκούργου,

ἐξ ἀρκηδίας· Ἰάσων ἀσω-
 νος, ἐξ ἰολκοῦ· Ἰωκλῆς ἀμ-
 φιτρίωνος, ἐκ θηβῶν· περ-
 εΐσιος ἰξίοιος, ἐκ λαρίσσης.
 5 Πηλεὺς αἰάκος, ἐκ φθίας·
 τελαμῶν αἰάκος, ἐκ γαλα-
 μίνος· δῖον ἄκτορος, ἐκ
 φθίας· ἀταλάντη χρινέως,
 ἐξ ἀρκηδίας· ἀμφιδάρος
 10 Οἰκλείου ἐξ ἄργεος· μετὰ τοῦ-
 των καὶ οἱ θεσίου παῖδες·
 στυλίωνος δὲ αὐτοῦ, οἰ-
 νός ἑδῃ ἐνέει ἡμῶρας· ἐξέ-
 νισε· τῇ δὲ κῆτι δὲ κυφείως,
 15 καὶ ἀγκαίου, καὶ πινῶν ἄλλων
 ἀπαξιόντων μετὰ γυναικός
 ἑδῇ τῷ θῆρα ὅζιαι· με-
 λέαγρος ἔχων γυναικὴ κλε-
 οπάραν τῷ ἴδῳ, καὶ μαρ-
 20 πίαςσης θυγατρῶς, βουλόμε-
 νος δὲ καὶ ἐξ ἀταλάντης τέ-
 κνον ποιεῖσθαι, στυμνιάγ-
 ησεν αὐτὸν ἑδῇ τῷ θῆρα
 μετὰ ταύτης ὅζιαι· περ-
 25 σάντων δὲ αὐτῶ τὸν καί-
 πον, πύλος μὲν, καὶ ἀγκά-
 ος, ὑπὸ τῷ θῆρὸς διεφθάρη

curgi ex Arcadia: Iason Ae-
 sonis ab Iolco. Iphicles Am-
 phitryonis Thebanus. Piriz-
 ibous Ixionis, Lariffæus. Pe-
 leus Aeaci à Phibia. Telas-
 mon Aeaci Salaminus. Eus-
 rytion Astoris, Phibius. Ataz-
 lanta Schœnei ab Arcadia.
 Amphiarus Oicléi Argius.
 Quibus cum & Thestij filij
 conuenerunt: hos, ubi conui-
 sent, Oeneus nouem dies hos-
 spitio suscepit: Decimo au-
 tem post die Cepheû, An-
 cæûq; ac nonnullos alios ve-
 natum ire cum femina indiz-
 gnum facinus esse reputan-
 teis, Meleager Cleopatraz
 Idæ, & Marpessæ filie ma-
 ritus, quod ex Atalanta quo-
 que liberos procreare desiz-
 derabat, iam cum ipsa simul
 in venationem exire compuz-
 lit. Deinde vero, cum cla-
 rissimi illi venatores aprum
 ipsum circumfessissent, Hy-
 leus, atq; Ancæus à bellua cru-
 deliter vulnerati interierunt.

APOLLODORI

Sed Pyleus Eurytionem no-
 lens iaculo confodit : & At-
 alanta omnium prima fe-
 ram intergo sagitta percuf-
 fit, ab illa vero Amphiarus
 aprum in oculo vulneravit:
 inde Meleager transfosso la-
 tere belluam interfecit. Mox
 detractam pellem Atalantæ
 muneri dedit. Tum Thestij
 filij, quod viris præsentibus
 femina præmia concedan-
 tur, improbantes, pellem Ata-
 lantæ donatam abripiunt:
 quam sibi iure sanguinis ob-
 uenire, si Meleager eam ca-
 pere nolit, affirmabant.
 Quamobrem irarum plenus
 Meleager Thestij filios ob-
 truncavit, ac pellem Atalan-
 tæ restituit. Interea vero
 Althæa mærore confecta de
 fratrum cæde, stipitem rur-
 sus accendit, quo factio Me-
 leager extemplo contabuit.
 Sunt autem, qui Melea-
 grum non ita extinctum
 fuisse dicant. Sed cum The-

ἄν. Εὐρυτίωνα δὲ, πηλὸς
 ἄκων κατηκόντισε. τὸν δὲ
 καὶ πρὸν πρῶτη μὲν ἄταλάν
 τῇ εἰς τὰ νῶτα ἐτόξευσεν.
 Δούτορος δὲ ἀμολιάρκος εἰς
 τὸν ὀφθαλμόν. μελέαγρος
 δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κενεῶνα
 πωλῆσας, ἀπέκτεινε, καὶ λα-
 βὼν τὸ δέρας, ἔδωκεν ἄτα-
 λαίτῃ. οἱ δὲ Θεσίου παῖδες
 ἀδελφοὶ τες, εἰπὶ ὄντων αἰ-
 σρῶν γυνὴ τὰ ἀρετῆα λή-
 ψεται, τὸ δέρας αὐτῇ ἀφεί-
 λοντο. κατὰ γένος αὐτοῖς
 προσέκειν λέγοντες, εἰ με-
 λέαγρος λαμβανὴν μὴ προ-
 αεροῖτο. ὀργισθεὶς δὲ μελέα-
 γρος, τοῦ μὲν Θεσίου παῖδας
 ἀπέκτεινε. τὸ δὲ δέρας ἔ-
 δωκε τῇ ἄταλαίτῃ. Ἀλ-
 θαιᾶ δὲ λυπηθεὶσα ὑπὸ τῇ
 ᾗ αὐτὴ λυφῶν ἀπωλεία, τὴν
 δαλὸν ἤψα. καὶ ὁ μελέα-
 γρος ἐξαίφνης ἀπέθανεν. οἱ
 δὲ φασὶν οὐχ' οὕτω μελέα-
 γρον τελευτῆσαι. ἀμολισβη-
 τῶν δὲ τῆς δέρας φασὶ

τῆς Θείου παίδων ὡς ἰθι-
 κλου πρῶτου θαλόντος καὶ
 ρησι, καὶ καλυδωνίοις πό-
 λεμον εἰσῆναι. ὅτε δὲ οὐκ
 5 δὲ μελεάγρου, καὶ τινὰς ἑ-
 ρείου παίδων φονεύσαντες,
 ἀλθαίαν ἀράσασθαι κατ'
 αὐτῷ. τὸν δὲ ὄργιστον οἰ-
 οῖκοι μύειν. ἥδη δὲ τῆς πο-
 10 λεμίων τοῖς τείχεσι πρὸς πε-
 λαγέντων, καὶ τῆς πολιτῆς
 ἀξιόντων μετ' ἱκετηρίας
 βοηθεῖν, μόλις περὶ σῖτα
 ὑπὸ τῆς γυναικὸς ὄξελθῖν.
 15 καὶ οὐλοπαὺς κτείναντα,
 τῆς Θείου παίδων ἀχόδα-
 νεῖν μαχόμενον. μετὰ δὲ τὸν
 μελεάγρου θάνατον, ἀλ-
 θαία, καὶ κλειοπάτρα ἐαυ-
 20 τὰς αἰνέσασθαι. αἱ δὲ ἑρ-
 νοῦσαι τὸν νεκρὸν γυναικὸς
 ἀπὸ νεώθεον. ἀλθαία
 δὲ ἀχόδα νόουσι, ἔχοντες οἰ-
 νόις πειροίαν πλὴν ἰσχυ-
 25 νόου. πάντῃ δὲ, ὅ μιν γρά-
 φασθαι Θυβαίδα πολε-
 μούσης ὠλένου λέγει λα

sty filij de fera ita contemne-
 rent, quod prius omnium
 Iphicles aprum sauciasset,
 Curetibus, & Calydonijs
 bellum conflatum esse. Inde
 in medium prograssus Melea-
 ger nonnullos, etiā e Thestij
 filijs occidit. Tum Alibæā
 filium execratam fuisse aiunt,
 eum vero ob conceptam irā
 domi mansitasse. Dehinc ho-
 stibus adiacentia proxime ac-
 cedantibus, & ciuibus ipsam
 suppliciter, ut patriæ labor-
 tanti opē ferret, orantibus,
 ægre ab uxore persuasum iā
 dem domo exiisse memoranti
 atq; ubi reliquos Thestij filios
 occidit, pugnando in huma-
 nis esse defuisse. Post autem
 Meleagri interitum, Alibæa,
 & Cleopatra sese dilaniar-
 runt. Et, quæ mortuum des-
 piorauere mulieres in au-
 eis sunt commutatae, Oeneas, Al-
 thea ubi e vita discessit, Per-
 ribæā Hipponoi filiā ducis
 uxore. Hanc autem, qui The-

APOLLODORI

baidem conscripsit expugna-
ta, inquit, Oleno cepisse Oe-
nea munus. Sed Hesiodus ex
Oleno Achaiae oppido, deflo-
ratam ab Hippostrato Ama-
ryncei filia, Hipponoum pa-
trem misisse ad Oeneum, qui
tum procul à Græcia age-
bat, ut ipsam longe aliquo as-
mandaret, præcepisse. Sunt
quoque, qui referant, Hippo-
noum, cum filiâ suam ab Oe-
neo vitiatam fuisse, cognovif-
set, gravidam ipsam ad hunc
ablegasse, quæ demum Oe-
neo Tydeum peperit. Pisan-
der autem ipsam ex Gorge
ortam esse ait, Oeneumq; Io-
uis nutu filiâ ardentissime de-
perisse. Tydeus vero, cū iam
vir fortissimus euassisset, inter-
fecto, ut quidā docent, Oenei
fratre Alcaëo, in exiliū fuit
eiectus. Sed is, qui Alcæo-
nidem tragædiâ scripsit, tes-
tatur Melanis filios Oeneo
insidiantes, nempe Phineum,
Euryalum, Hyperlaū, Arrio-

εἶν Οινέα γέρας. Ἡσιόδου
δὲ, ἐξ Ὠλκίου τῆς ἀχαιῆς
ἐφ' Ἀρμυλὴν ὑπὸ ἱπποστρά-
του τῆς ἀμαρυγκίως, ἱππο-
νοῦν τὸν πατὴρα πῆμψαι
πρὸς οἰνέα πόρρω τῆς ἐλλά-
δος ὄντα, εἰ τεῖλα μύησι ἀπο-
στείλαι. εἰσὶ δὲ πινδοί οἱ λέ-
γοντες ἱππονοῦν ἐπιγόνοντα
τῷ Ἰσίδῳ θυγατὸρα ἐφ' Ἀρ-
μυλὴν ὑπὸ οἰνέως, ἔγκυον
αὐτῷ πρὸς αἴψῃ ἀποπῆ-
σαι. ἐλθόνθῃ δὲ ἐκ ταύ-
της Οἰνείῳ Τυδεύς. Πείσαν-
δρος δὲ αὐτῷ ἐκχόρης γαι-
νέσθαι λέγει. τῆς γὰρ θυγα-
τρὸς οἰνέα κατὰ τὴν εὐλὰ-
σιν διὸς ὁραδῆναι. Τυδεύς
δὲ αὐτὸς γυνόμηνος γυναικός,
ἐφυγαδύνθη. κτείναντο ὡς πο-
λέμῳ πινδοὶ λέγουσιν, ἀδελφὸν
οἰνέως Ἀλκαῆος. ὡς δὲ ὁ
τῷ Ἀλκαῖονίδῃ γεγε-
φῶς τοῦ μέλαιος παῖδας
ἐπιβουλεύοντας οἰνεί, Φι-
νέα, Εὐρύαλον, ὑπερλάον,
Ἀρτιόχῳ, Εὐμόδῳ, Στόρῳ.

νοπα, Ξαίδηππον, Σθένε-
 λον. ὡς δὲ Φόρεκύνδης, Φη-
 σὶν Ὀλκείιον ἀδελφὸν ἴδιον.
 Ἀγρίου δὲ δίκας ἐπάγοντες
 5 αὐτῷ φυγῶν εἰς ἄγρος, ἦ κα
 πρὸς ἄσραπον. καὶ τὴν τοῦ
 του γάμοσ' θυγατὶρ Ἀδμή-
 πῳ, ἐγγίνυσσε Διομήδην.
 Τυδεὺς μὲν οὖν ὅθ' ὤβρασ'
 10 μὲν ἀσράπου στρατοσάμε-
 νος ἑσθ' μελανίππου ἦν
 θεῖς ἀπέθανεν. οἱ δὲ ἄ-
 γρι' αὖ παῖδες, δέροισι παῖδες, ὅς
 χησος, πέρυτος, κελούτῳ.
 15 λυκωπύδης, μελαίππου,
 ἀφελόμνηοι τὴν οἰνέως βασι-
 λείαν, τῷ πατρὶ ἔδωκεν.
 καὶ πρὸς ἐξόντα δ' οἰ-
 νία καθεῖξαι περὶ ἡκίζοντο.
 20 ὕστρον δὲ Διομήδης ὅς ἄρ-
 γοῖσ' πρὸ ἀγριόμνηος μετ' ἄλ-
 λου κρύφα, ὅς μὲν ἄγριου
 παῖδας χρεῖς ὄγχεσσι, καὶ
 δόροισι παῶν, πάντας ἀπέκ-
 25 τεῖνεν. οὗτοι γὰρ φθάσαν
 περὶ εἰς Πελοπόννησον ἔφυ-
 γον. τὴν δὲ βασιλείαν ἐπει

chen, Eumedē, Sternopē, Xan-
 thippum, ac Sthenelū, ut vero
 Pherocydes ait, Oleniū fratrem
 ipsum suum : Agrio autē ipsi
 dicam impingente confugisse
 ad Argiuos, Adrastūq; adif-
 se, duclaq; eius filia Deipyle
 in matrimonium, Diomedem
 procreasse. Tydens itaque
 aduersus Thebas cum Adra-
 sto in bellum profectus pro
 Menalippo vulneratus occu-
 buit. Sed Agrii filii Thers-
 sippus, Onchestus, Prothous,
 Celeutor, Lycopeus, Melanip-
 pus occupatum Oenei regnū
 patri attribuerunt, quinetiā
 viuentem adhuc Oeneum in
 vincula coniectum flagris cae-
 debant. Deinde vero Diome-
 des ab Argis regressus cum
 altero clanculum, Agrii qui
 dem filios praeter Onche-
 stum, Thersippumq; omne-
 nis à medio subtulit, quo-
 niā illi in Peloponnesum ex-
 fuga sese antea recepissent.
 Atque regnum, cum iam se-

APOLLODORI

nio confectus Oeneus efficit,
Andromoms Oenei filiae ma-
rito concessit habendum, Oe-
neumq; in Peloponnesum ab-
duxit. Sed, qui periculum e-
uaserant, Agrij filij in insi-
dijs latitantes, circa Telephi
uestam in Arcadia senem oc-
cidunt. Verum vita sum-
mum Diomedes Argos trans-
latum: hic, vbi, nunc ab eo
vrbi nomen est inditum Oe-
noë, sepeliuit. Et ducta vxo-
re Aegialea Adraști filia,
siue vi alyis placet, Aegia-
lei, contra Thebas, Tro-
iamq; bellum intulisse perbi-
bent. Ceterum ex Aeoli fi-
lijs Athamas Boeotiae Regu-
lus, ex Nephele marem ge-
nuit Phrixum, filiam vero
Hellen. Et is vxore Nephe-
le mortua, Inonem sibi con-
nubio iungit: de qua Lear-
chum, Et Melicertam filios
habuit. Sed insidias nectens
à Nephele natis Ino, triticum
vi torrerent mulieres, per sua

δη γραιὸς ἦν ὁ οἰνῶς, αἰ-
σθαίμονι τῷ τλῷ θυγατρὶ αἰ-
τῇ οἰνέως γήμαιτι δ' ἐδωκα.
τὸν δ' οἰνέα εἰς πελοπόννη-
σον ἦλν. οἱ δὲ διαφυγόντες
ἀγρίου παῖδες αἰσθηδύ (αἰ-
τες ποδὶ τλῷ τηλέφου ἐσίον
τῆς αἰκαδίας τὸν πρεσβύ-
τλῳ ἀπέκτειναν. Διομήδης
δὲ τὸν νεκρὸν εἰς ἄργος κα-
μίχας, ἔθαψεν, αἰδανὺ πό-
λιν ἀπ' ἐκείνου οἰνῶν καλεῖ-
ται. καὶ γήμασ' αἰγάλας
τλῷ ἀδράσου, ὡς αἰοι φασὶ
τλῷ αἰγαλέως, ἐπίτε θή-
ρας, καὶ τροίαν ἐστράτευ-
σε. τῷ δὲ αἰόλου παίδων,
αἰδάμασ' διωκας δύναν βοια-
τίας ἐκνεφέλης πεκνῆμλι,
παῖδα φείξον, θυγατρὶ αἰ-
δὲ ἑλλῳ. αὐτῆς δὲ Ἰνώ γα-
μεῖ, ὅς ῃς αὐτῷ Λέωντος, καὶ
μελικέρτης ἐγλήνοῦ. ἐπι-
βουλδύουσιν δὲ Ἰνὼ τοῖς νε-
φέλης τέκνοις, ἔπεισε ταῖς
γυναικας ἢ πυρὸν φεύγειν.
λαμβάνουσιν δὲ κρύφα τῇ

αἰσθρόν· ὅτε ἔπρασαν· γῆ
 δὲ πικρυγμοῖσιν πυροῦς δε-
 χομῖν, καρποῦς ἐπιείκως
 οὐκ αἰδίδου· διὰ πίμπων ὁ
 5 αἰδάμας εἰς δελφούς, αἰ-
 παλλαγὴν ἐπὶ μεδάντρῳ τῆς
 ἀφορίας· ἰνῶδ' ἔδ' ἐπι-
 φθίστας ἀνέπεισε λέγειν,
 ὡς εἴη καχυπομείων παύσαι
 10 ὁδοὺ τὴν ἀκαρπίαν, ἐαυτοῦ
 γῆ δι' ὁ φείξος· ὅτε ἀκού-
 σης αἰδάμας στυγαγκά-
 ξόμηνος ὑπὸ τῆς τῶν γῆς
 κατοικόντων, τῷ βωμῷ πα-
 15 ρέειν φείξον· Νεφέλη δὲ
 μετὰ τῆς θυγατρὸς, αὐτὸς
 ἀνέρπασε· καὶ πρὸ ὄρμου
 λαβοῦσα χρυσόμαλλον κελὸν
 ἔδωκεν· ἐφ' οὗ φερόμενοι
 20 δ' ἡνριαίου, τὴν μετὰ γῆν
 ὑπὸ δ' ἔβησαν· καὶ δαλασσαν·
 ὡς δὲ ἐγλίοντο κατὰ τὴν
 μετὰ γῆν κελὸν δαλασσαν
 σιγίου, καὶ χερωνήσου, ὧλι-
 25 θος εἰς τὸν βυθὸν ἢ ἔλκεν·
 καὶ κεῖ θαλούσης αὐτῆς, αὐτῇ
 ἐκλήνως ἐλλήωντος ἐκλήθη

su. quo sumpto clam viris,
 imperata faciunt. Terra,
 quod fruges tpsas excepisset,
 annonam minime tribuebat.
 5 Quo circa Delphos Aithamas
 de caritate, ac penuria rerū
 vitanda misit, qui scitaretur
 oraculum. Ipse vero, missos
 ad id respondendum induxit,
 ut, si sterilitate liberari ve-
 lint, Apollinem praecepisse
 referant, Ioui Phrixum esse
 se iugulandum. Quod ubi ac-
 cepit Aithamas, cum ab Ae-
 grorum colonis impelleretur,
 Phrixum ad aram constituit.
 Nephelle interim ipsum cum
 filia eripuit, et h Mercurio
 aurei velleris arietem acce-
 ptum dedit, quae cum per aez-
 rem veberentur, quicquid ter-
 10 rae, ac maris interiacebat, su-
 perarunt: Post, cum ad id fre-
 ti, quod Sigeu inter, et Cher-
 sonnesum existit, venissent,
 Helle in profundum decidit,
 ibiq; extincta ab ea Helle spō-
 tus appellatur. Phrixus au-

tem in Colchos vsque penetra-
uit, huc scilicet, ubi Aeetes
Solis, ac Perseidis filius impe-
rabat: hanc Circes, & Pasi-
phaes, quā Minos coniugem
habuit, sororem fuisse perhi-
bent. Aeetes itaq; Phrixum
hospitio suscepit, eiq; Chal-
ciopem filiam nuptui dedit,
Hic autem Ioui Phyxio velle-
ris aurei arietem sacrificava-
uit, & eius pellem Aetæ so-
cero dono dedit. Is autem ad
quercum in Martis luco Cla-
uis confixit. Phrixus ve-
ro ex Chalciopē Aetæ fi-
lios quatuor extulit, Argum,
Melanem, Phrōtidem, & Cy-
torum. Athamas deinde ob
Iunonis iram, & filiis etiam,
quos ex Inone sustulerat, or-
batus fuit. Ipse enim furore
percutus Learchum sagitta
interemit. Inō aut Melicertā
secum ipsa in mare deiecit.
Is ē Boetia pulsus Deū roga-
uit, ubi nam gentiū esset habi-
taturus, oraculo monitus est,

τὸ πέλαιος. φείξος δὲ ἤλ-
θει εἰς κόλχους, ὃν Αἰήτης
ἐβασιλεύει παῖς ἡλίου, καὶ
πρόσηδος. ἀδελφὸς δὲ κίρ-
κης, καὶ πασιφάνης. ἦν Μί-
νας ἔγχετο. οὗτος αὐτὸν
ὑποδέχεται. καὶ μίαν τῇ
θυγατρίαν χαλκίόπην δί-
δωσιν. ὃ δὲ, τὸν χρυσόμαλ-
λον κερὸν διὰ θύει φυξίῳ, τὸ
δὲ πύτου δέρας αἰήτῃ δίδω-
σιν. ἐκεῖνος δὲ αὐτὸ πῶδ' ἐ-
σθῆναι εἰ ἄρεος ἄλσει καὶ ἡ-
λώσει, ἐγλήοντο δὲ ἐκ χαλ-
κίόπης τῆς Αἰήτου τέσσαρες 15
φείξω παῖδες Ἀργίος, Μέ-
λας, Φρόντις, Κύτωρος.
ἀδάμας δὲ ὕστρον δέχεται μῦ-
νιν ἡράς, καὶ τῆς ἐξ Ἰνου
ἐσθῆναι παίδων. αὐτὸς μὲν 20
ἦν μακρὸς, ἐτόξευσε Λέαρ-
χον. ἰνὼ δὲ, μελικέρτῳ
μεθ' ἑαυτῆς εἰς πέλαιος ἔρ-
ρίψεν. ἐκ πύων δὲ τῆς βοιω-
τίας, ἐπὶ νινθάνῳ τῷ θεῷ 25
πῶδ' κατοικήσει. χρυσὸν αὖ-
τος δὲ αὐτῷ κατοικεῖν εἰ-

ὃ πρὸ αὐτὸ τὸ πῶ ἄπο ζώων
 ἀγρίων ξενιδοῖ. πολλὴν γὰρ
 ραὶ διελθὼν, ἐνέτυχεν λυ-
 κοῖς περὶ βῆτων μερὺς νεμο-
 5 μείοις. οἱ δὲ θεωρήσαντες αὐ-
 τὸν, ἃ διηροῦντο, ἀγρὶ λῖπον
 περὶ ἐφυγον. ἀδάμασ' δὲ
 κλέψας τὴν χώραν, ἀδάμασ
 πῶς ἐφ' ἑαυτὸ περὶ στήθεσιν
 10 σέ. καὶ γάμασ' Θεμιστὼ τὴν
 ὑμέως, ἐγέννησε Λεύκωνα,
 Ὀνυρόν, Σχινέα, Πτόον.
 * Σίσυφος δὲ αἰόλου κτίσας
 ἐφύρει τὴν νῦν λευμελίαν
 15 κόρινθον, γαμείμδρόπην τὴν
 ἄτλαντος. ὃς αὐτῇ παῖς
 γίνεται γλαῦκος, ὃ παῖς
 Γελαρόφοντος ὃς εὐρυμέ-
 20 δης ἐγέννηθη. ὃς ἐκτενε
 ποτὶ πνεύματι γάμαιραν.
 καλέξεν δὲ σίσυφος αὐτὴν
 δου. πύκρον παῖς χερσὶ, καὶ
 τῇ κεφαλῇ κυλίων, καὶ τοῦ
 ὀκτώποδος ἀλλοῖν δέλωρ.
 25 οὔτος δὲ ὠιδούμιος ὑπ' αὐ-
 τῷ, ὃδεῖται πάλιν εἰς τοῦ
 πύκτου. τὸ δὲ ταύτῃ τὴν

eo in loco, ubi ab agrestibus
 animantibus hospitio exce-
 ptus fuerit, sedem poneret,
 qui, cum multum terrarum pera-
 grasset, lupis, qui ovium femoribus
 pascebantur, sit obuius: quem
 cum illi vidissent, quæ dilas-
 niabant, relictis, in fugam sese
 dederunt. Post Adamas, loco
 ex edificato à se nomen
 Adhamantiam imposuit, De-
 inde Themistonem Hypseis fi-
 liam cepit uxorem, ex eaque
 Leuconem, Erythroem, Scae-
 neum, et Ptoum genuit. Sisy-
 phus autem Aëoli filius con-
 dita Epheira, cui nunc Corin-
 tho est nomen, Menopæ Atræ-
 tis filiâ sibi uxorem coniungit:
 ex his Glaucus oritur, qui Bel-
 lerophontem ex Eurymede su-
 scepit. Hic ignem Chimæ-
 ræ occidit. Ad hæc Sisypheus
 apud inferos saxo manibus
 et capite subuoluendo cruciatur,
 idque, ubi in summa reportatur,
 de integro mox ad ima de-
 melitur. Sunt, qui hæc pœnâ

APOLLODORI

ob Aeginā Afopi illatā fuisse dicant. quod occultā illius rap-
torem Iouem Afopo filiam vestiganti detexisse fertur.
Deion autem Phocidis rex Diomedam Xuthi filiam dux-
it uxorem: quæ illi filiam Asteopeam parit, & mares Aenetum, Aetorem, Phylacū.
& Cephalum, qui Procrin Erechthei filiam sibi coniun-
gavit. Hunc autem contrā Aurora impatienter amans, rapuit. at Perieres Messena-
potitus Gorgophonem Perfei filiam in matrimonium acce-
pit: de qua Aphareus, Leucippus, Tyndareus, et Icarius filij orti sunt. Pleriq; vero Pe-
rierem asserunt non Acoli, sed Cynortæ, qui Amyclæ filius fuit, natum. Proinde, quæ de Perieris nepotibus tra-
duntur, ubi de Atlantis gene-
re agetur, dicemus. Magnes autem Acoli filius Naidem nympham ducit uxorem, ex qua filios gignit Polydæctem,

Δικλῶ, δὲ τὴν αἰσώπου θυ-
γατέρα αἰγίνοιο. ἀρπάσαν-
τα γὰρ αὐτὴν κρύφα δια, αἰ-
σώπου μινύσαι ζητοῦντι
λέγεται. Διῶν δὲ βασι- 5
λεύων τῆς Φακίδος, Διομή-
δῳ τὴν ξούρου γαμεῖ. καὶ
αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὴ
αἰσδοπέικ. καὶ δὲς δὲ αἰνε-
τὸς, Ἀκτωρ, Φύλακος. Κέ- 10
φαλος, δὲ γαμεῖ Πρόκλῳ
τὴν Ὀρεχθείας. αὐτῷ δὲ ἡ
ἡὼς αὐτὸν ἀρπάξει Ὀρεχθεῖ-
α. Περικλῆς δὲ μεσσηνίῳ
κισταχῶν, γοργοφόνῳ τὴν 15
Πόρσεως ἔγαμην. ὃς ἦς Αφα-
ροῦς αὐτῷ, καὶ Λεύκιστος,
κὶ τῶν δέριος. ἔτι τὲ, Ικάρ-
ειος καὶ δὲς ἐλόντο. πολ-
λοὶ δὲ τὸν περικλῶ λέγου- 20
σιν, οὐκ αἰόλα καὶ δα, ἀλλὰ
κινώρτα τῶ ἀμύκλα. διό-
πρ τὰ πρὸς τῆς περικλῆς.
ἐκγόων, σὺ τῷ ἀτλακί-
κῶ γλείει δηλώτομιν. Μά- 25
γης δὲ αἰόλου γαμεῖ νύμ-
φῳ ναΐδα. καὶ γίνονται

αὐτῷ πατρὶς, Πολυδέκτης,
καὶ Δίκτυς. οὗτοι σείριφον
ᾤκησαν. Σαλμωνίδης δὲ, τὸ
μὲν πρῶτον ποτὶ Δίῳα-
ς λίαν κατώκει. πῆλξινόμε-
τος δὲ αὐτοῦ εἰς ἡλιν, ἐκεῖ
πόλιν ἔκτισεν, ὕβρις δὲ
ἦν. καὶ τῷ δι' ὀξισυῶσαι
δείλῳ, ὃς τὴν αἰσέφειαν
βοέκολλάθη. ἔλεγε γὰρ ἑαυτῷ
εἶπαι δῖα. καὶ τὰς ἐκείνου
ἀφελόμενος θυσιῶν, ἑαυτῷ
προσέτασσε θύειν. καὶ βύρ-
ας μὲν ὀξυρμηλίας ὅς ἄρ-
ε, ματος μὲν λεβήτωι χαλ-
κῶν οὐρών, ἔλεγε βρον-
τῶν. βάλλων δὲ εἰς οὐρα-
νὸν αἰδομηνίας λαμπράς,
ἔλεγε αἰσράππειν. ἔδους δὲ
αὐτῶν κεραυνώας, τὴν κτι-
οῦσαν ὑπ' αὐτῶν πόλιν, καὶ
τῶν οἰκητόρων ὑφάνισεν πάν-
τας. Τυρῷ δὲ ἡ Σαλμωνί-
δος θυγάτηρ, καὶ ἀλκιό-
της πῆλξινος κρηδεῖ, τῷ Σαλ-
μωνίδῳ ἀδελφῷ ἑφομένη,
ῥῶτα ἰχθυήσας εἰς πόντον

ac Dictyn. Hi Scriphum in-
coluere. Salomoneus autem
prius quidem circa Thessa-
liam habitauit, at reuersus
ipse in Elidem, urbem iti-
cōdidit. qui cū cōtumeliosus
suo pte foret ingenio, seq; Ioui
adæquaret, suæ ipsius inpie-
tatis pœnas luit, Nam se Ioa-
nem esse prædicabat, & quæ
illi dedicari solebant, ea sibi
immolari iubebat. Nec non
pelles detractas in quadriga
cum lebetibus æneis agnans
tonitrua se concitare disitabat,
nec non iaculans in cœ-
lum ardenteis faces fulgura
se imitari iactitabat. Hinc
ipsum Iupiter fulminat: vrz
beniq; ab eo conditam, extin-
ctis ciuibus omnibus solo es-
quauit, Ceterum Tyrò Sal-
moni filia ex Alcídice, quæ,
cum apud Cretheum Salmos-
nei fratrem aleretur, Enix-
pei fluminis amore flagras-
uit, atque ad illius fluentia
continenter accedens propter

APOLLODORI

annem conqueri minime desinebat. Neptunus interim sumpta Enpei forma cū ipsa concubuit. Haec autem, cum geminos clanculum peperisset, infantes exponit. Adiacentibus autem pueris, et ex quaris pastoribus praetereuntibus, equarum una, cum infantium alterum mamma, casu quodam tetigisset, facii partem liuidulam reddidit, Tum equarius infanteis amabos suscepit alondos, et, cui liuidula reddita ē facie pars, Peliam nominavit, quasi Liuium dixeris: alterum vero Nелеum vocat. qui cum ad iustam, integramq; aetatem peruenissent, agnita matre, nouercam, quod eius opera parentem male affectam percepissent, facto in eam impetu occiderunt: quae, tam etsi intra Iunonis templum confugere anteuertisset, eam tamen Pelias super aram ipsam iugulauit. Eamq; ob

τα μού. καὶ στυγεράς ᾤδῃ. τὰ τούτου ῥέειδρα φυτῶρα, τούτοις ἀπαδύρετο. ποσειδῶν δὲ εἰκαδείς αἰπιπῇ, συγκατεκλίδη αὐτῇ. ἡ δὲ, γλυνή(α)σα κρύφα, διδύμασ. παῖδας ἐκτίθησιν. ἐγκλμένων δὲ τῆς βρεφῶν, παριόντων ἰσποφορβῶν. ἰσπος μία προσεφαμῆν τῇ θη- 10 λῇ, θατόρου τῆς βρεφῶν, πῆλιόν τι τῆ προσώπου μέρος ἐποίησεν. ὁ δὲ ἰσποφορβὸς ἀμφοτέρωσ' ὅσ' παῖδας ἀνελύμενος ἔθρεψε. 15 καὶ τὸν μὲν, πηλιωθεῖτα, πηλίασ ἐκάλεσεν. τὸν δὲ ἑτόρον Νηλέα. τειθεσῖπες δὲ, ἀνελύοντι τὴν μητόρα, καὶ τὴν μητρὶα ἀπὲ 20 κτεῖνασ σιδήρω. κακονμένῳ γὰρ γόνυτες ὑπ' αὐτῆς τὴν μητόρα, ὥρμησαν ἐπ' αὐτήν. ἡ δὲ, φθάσασα εἰς τὸ τῆς ἡρας τέμενος, κατέ- 25 φυγῆ. πηλίασ δὲ ἐπ' αὐτῆς τῆς βρεφῶν αὐτὴν κα-

τέσφαξε· καὶ κελύβου διέ-
 τέλει τὴν ἥραν ἀπιδάξων·
 ἐσαΐασαν δὲ ὕδρον πρὸς
 ἀλλήλους· καὶ νηλὺς μὲν
 5 ἐκπεσὼν, ἥ κεν εἰς μεσάντην
 καὶ πύλιν κτίξει· καὶ γα-
 μεῖ χλωρίδα τὴν ἀμυθίονος,
 ὅς ἑς αὐτῷ γίνεται θυγά-
 τερ μὲν Πυρῷ· ἄρρεσιν δὲ
 10 Ἰοταῦρος, καὶ Ἀσδρίος, πυ-
 λάων, δηίμαχος, οὐρύβιος,
 Εὔδοκος, Ράδιος, Εὐρυμύνης
 Εὐαγόρας, Αἰάτωρ, Νέ-
 στωρ, Περικλύμειος, ὧ δὲ πο-
 15 σειδῶν δίδωσι μετὰ βάλειν
 ταῖς μορφαῖς, καὶ μαχόμε-
 νος, ὅτε Ἡρακλῆς ὄξε πόρῃ
 πύλιν· γινόμηνος δὲ τὸ μὲν,
 λέων· ὁ, τὸ δὲ, ὄφις· ὁ, τὸ
 20 δὲ μέλιος· ὃν Ἡρακλῆος
 μετὰ τῆς ἄλλων νηλῆος παί-
 δων, ἀπέδατο· ἐσώθη δὲ
 νέστωρ μόνος· ἐπειδὴ παρὰ
 γεραιόις ἐτρέφετο· ὃς γί-
 25 μασ' Ἀναξίβιαν τὴν κρεπ-
 τῆος, θυγατρός· μὲν, πεισι-
 δίκην, καὶ πολυκρίσιν ἐ-

rem nullo vnquā bonore Pe-
 lias Iunonē affecisse memora-
 tur. Atqui postea inter se dis-
 scordiā exercere non desie-
 rit. Neleus demū regno pul-
 sus Messenā cōmigravit, &
 Pylo vrbe cōdita Chloridem
 Amphibionis filiā sibi copula-
 uit: de qua Peronē puellā ges-
 nuit, sed mares bosce, Taurū,
 Asteriū, Pylaonem; Deimas-
 ebū, Eurybiū, Epidaū, Eurys-
 menem, Euagoram, Alastor-
 rem, Nestorem, & Pericly-
 menum, cui iam Neptunus in
 varias sese formas transmu-
 tandi potestatem fecit. hinc
 pugnans, quo tempore Pylum
 urbem Hercules vi cepit, mo-
 dō in leonem, modō in serpē-
 tem, nūc in apem, faciem cō-
 uertens ab Hercule tamen cū
 ceteris Nelei filiis occisus est:
 Solus autē Nestor seruatus est
 incolumis, quippe qui apud Ge-
 renios educabatur, & ducta
 vxore Anaxibia Cratiei fil-
 lia feminas Pisidicē, & Poly-

APOLLODORI

castē, Mares aut̄ Perseū, Sira-
tichū, Aretum, Echephronē,
Pisistratum, Antilochem, &
Tibrasymedem suscepit. Ge-
lias insuper Thessaliam in-
colebat ducta Biantis filia
Anaxibia, siue, ut quidam vo-
lunt, Philomache ex Amphio-
ne orta filium Acastum ge-
nuit, & feminei sexus Pisi-
diden, Pelopean, Hippothoen,
& Alcestin. At Cretheus cō-
dita Iolco Tyronem Salmo-
nei filiam cepit uxorem: ex
qua sibi filij nascuntur Ae-
son, Amythaon, & Pheres.
Amythaon igitur Pylum ha-
bitans Idomenem Pheretis fi-
liam sibi coniugio sociavit,
cui ex ea liberi oriūtur Bias,
& Melampus, qui, cum ruri
ageret, ac pro suis ædibus
quercus existeret, in eaq; ser-
pentium latebra esset, occisus
a ministris serpentibus, cete-
ra quidem reptilia congestis
lignis concremauit, atque ser-
pentium partus educavit. qui

cum

γέννησε. καὶ δὲ αὖτε δὲ, πρὸς-
σῆα, ὅς τιχον, ἀρῆον, ἐχέ-
φρονα, πεισίχων, αὐτίλο-
χον, θρασυμύδην. πελίας
δὲ πόδι διασπάλια κατὰ- 5
κει. καὶ γήμασ' ἀναξιβίας
τὴν βίαντος, ὥς δὲ αἰοιοι λῆ-
γιοῖ φιλομάχῳ τὴν ἀμ-
φίονος, ἐγέννησε καὶ δὲ μὲν
ἀκαστον. θυγατράσ' δὲ, 10
πίσιδιν, πελοπίαν, ἱπ-
ποθόην, ἀλκυσιν. κρηθὺς
δὲ κτίσας ἰωλκόν, γαμεῖ
τυρῶ τὴν σαλμωνίδος τὴν
αὐτῆς ἀδελφιδὴν. ἔξ ἧς αὖ 15
τῷ γίνονται καὶ δὲ αὖτε. αἰ-
σων, ἀμυθαόν, φέρης, ἀμυ-
θαόν μὲν οὖν οἰκῶν γύλον,
εἰδομένην γαμεῖ τὴν φέρην
τος. καὶ γίνονται καὶ δὲ αὖτε 20
αὐτῷ τῷ βίαντος, καὶ μελάμ-
πος. ὅς ἀπὸ τῆς χωρίως
διαπελῶν, οὐσης περὶ τῆς
οἰκίσεως αὐτῆς σφυός, αἱ ἡ
φωλεὸς ὅφρων ὑπὸρχεῖς. 25
ἀρκτεῖναι τῶν τῆς θορα-
πόντων τῶν ὅφρις, τὰ μὲν

ὅρπιτὰ, ξύλα συμφορήσας
 ἔκαστος. τὸν δὲ τῆς ὀφειλῆς
 νεοσσὺς ἔδρεψα. οἱ δὲ, γε
 νόμιοι τέλειοι, πεισάντες
 5 αὐτῷ κοιμημένῳ τῆς ὥμων
 ὄξε κατὰ ῥου, ταῖς ἀκοῇς
 ταῖς γλώσσαις ὄξε κίβει-
 ρον. ὁ δὲ, αἰετῶν, κῆρυγό-
 μενος παρὰ δειῆς, τῆς ἑπο-
 10 πιτομνίαν ὀρνέων ταῖς φω-
 ναῖς κωιδ. καὶ πῦρ ἐκείνῳ
 μαυδαίνων προὔλεγε, τοῖς
 αἰθερώπιοις τὰ μέλλοντα.
 προσέλαβε δὲ καὶ τὴν ἐντὶ
 15 τῆς ἰσθμίου μαυτικῷ. παρὲν
 δὲ τὸν ἄλφειον σωτυχῶν
 ἀχάλλωνι, τὸ λοιπὸν ἄριστος
 ἦν μακίπης. Βίαιος δὲ ὁ ἄ-
 μυδαίνος ἐμνης δύο πηρῶ
 20 τὴν Νηλέως. ὁ δὲ πολλῶν
 αὐτῷ μνης δομνίων τὴν θυ-
 γατῆρα, δώσκειν ἔφην τῷ ταῖς
 ἰφίκλου βόας κομίσκειν τι
 αὐτῷ. αὐταὶ δὲ ἦσαν ἐν
 25 φάλαγγι, καὶ κύων ἐφύλα-
 σκεν αὐτὰς, ὃν οὐτε αἰθερώ-
 πος, οὐτε δειρὸν πύλας ἐλ-

cum ad iustum corporis mo-
 dum succrevisset, ipsum id
 dormientem circumfistunt, et
 ex utroq; humero illius aures
 linguis extergebant, tandem
 expergefactus, excitatusq; .
 ac perterrefactus, superuo-
 litantium avium voces in-
 telligebat, & quæ ab ijs
 futura edocebatur, immortali-
 bus prædicebat, per hæ-
 ruspicinam præterea nati-
 cinari non ignorabat. Ad
 hæc Apollini propter Al-
 pheum obuiam factus, de
 cetero uaticinandi peritissim-
 us euasit. Bias uero Az-
 mythædonis filius Peronem
 Nelei filiam uxorem depo-
 poscit. Hic, per multis fili-
 am suam expetentibus, eam
 nulli, nisi, qui Phylaci ad se
 boues abegissent, se traditu-
 rum, dictitabat. Eæ uero ad
 Phylacam urbem custodia ca-
 nis seruabantur, ad quem neq;
 mortalium quisquam, neq;
 ferarum ulla proxime acce-

dere audebat, Quare cum ui-
bones abigi nulla possent, Me-
lampodis fratris opē sibi con-
stituit implorandam: Id illi
geramus se præsiturū pol-
licetur, eiq; abigeum deprē-
bensum iri prædixit, Qui, si
tam annum planē exactum
in uinculis iacuerit, ita de-
mum boues habiturum se ce-
cinie, Post, eiusmodi pol-
licitationē ad Phylacen con-
tendit, atq; , ut prædixerat,
deprehensus in furto, conie-
ctus in uincula domi custos
diebatur, Deinde uero toto
propē anni circuitu reuolu-
to, teredinum in fummo tecti
culmine trabem corrodentis
um sonum audit, & quan-
tum ē trabe dorosum esset,
percōtante, domesticis tū mi-
nimū superesse respondētib.
aliō se extemplo traduci ius-
bet. Quo uix dum factō, do-
miciliū illud corruit, id admi-
ratus Phylacus, ubi uatē illū
optimum, esse animaduertit,

Θεῖν ἡδύναν· ταύτας α-
δύνατον βίαις τὰς βόας
κλέψαι, πρὸς γὰρ τὸ ἀδελ-
φὸν συλλαβεῖν. Μελάμ-
πος δὲ ὑπέχθη· καὶ περὶ 5
πενὸς τι φωραθῆσεται κλέ-
πτων· καὶ δι' τοῦτο εἰαυτῷ,
οὔτε τὰς βόας λήψεται·
μετὰ δὲ τὴν ὑπόχρησιν, εἰς
φυλάκην ἀπῆει· καὶ κα- 10
θὰ πρὸς περὶ πε, φωραθῆς
ἔστι τῇ κλοπῇ, δεσμοῖς ἐν
οἰκῷ μακρῇ ἐφυλάττετο· λει-
πομένῳ δὲ τῷ εἰαυτῷ ἔρα-
χίος χρόνου τῷ κατὰ τὸ κοί- 5
ρυφαῖον τῆς σένης σκωλή-
κων ἀκούει· τῷ μὲν ὁρῶν τῶν
τοῦ πόδιν μόρος ἦδη τῷ δο-
κοῦ διαβέβρωται· τῶν δὲ,
ἀφ' ἑκείνων λειπομένων ἐλά- 20
χρον εἶναι· καὶ ταχέως ἐ-
κείλους ἐν αὐτὸν εἰς ἑτοροῦ
οἶκον, μετὰ γὰρ γεῖν· γλυ-
μῆν δὲ τούτου, μετ' οὐ πο-
λὺ σιωπῶντος τὸ οἶκον· θανά- 5
μός τις δὲ φύλακος· καὶ με-
τὰ τὸν ὅτι ἐστὶ μακρὸς αἰὼς,

λύγας πῖναι ἔλεον εἰπεῖς,
 ὅπως αὐτῷ τῷ πατρὶ ἰοί-
 κλω παῖδες γίνωνται. ὁ δὲ,
 ὑπὲρ ἑσθ', ἐφ' ᾧ ταῖς ἐόασιν
 5 ψάλλεται, καὶ ἡ ταθύγας ταύ-
 ροισ' δύνει, καὶ μελείσας, τῷ
 οἰωνοῦς προσεκαλέσαστο.
 πῖρα γλομῖς δὲ αἰγυπῶν,
 πῖρ' αὖ ρύτου μαιδῶν δὲ, ὅτι
 10 φύλακος ποτὲ κοινὸς πέ-
 μων ἑδὶ τῆς ἀγροῦ, πῖρ' αὖ
 τῷ ἰοίκλω τὴν μάχουρας
 ἡμαρμύνην ἐπὶ κατέδωκε.
 δειγνὸς δὲ τῷ ποιῶντι, καὶ
 15 φυχόντος αὐτοῦ, κατὰ τῆς
 ἰδῶς στυγρῆς αὐτῷ ἐπῆξε.
 καὶ πῶτ' αὖ αἰμολοχῶν
 ἐκάλυψε οὐ φλοῖος. ἔλε-
 γον αὖ οὐρεθείσης τῆς μα-
 20 χείρας, ἐξύσων τὸν ἰὸν ἥδ'
 ἡμῶν δὲ καὶ ἰοίκλω δῶ
 πῖναι παῖδα γλῆσσει. ταύ-
 τε μαδῶν παρ' αἰγυπῶν
 μελάμπος, τὴν μὲν μάχε-
 25 ρον εἶρε, τῷ δὲ ἰοίκλω ἥ
 τὸν ξύγας, ἑδὲ ἡμῶν δὲ καὶ
 δίδωκε πῖναι, καὶ παῖς αὐτῷ

solum iunculis, qui posset
 Iphiclus filius prolem habe-
 re, ut naticinetur, efflagitat.
 Tum ille, quatenus boues re-
 cipiat, se naticinaturum pol-
 licetur. Inde mactatis duos
 bus tauris, eorumque viscera
 bus particulatim concisis, ad
 inaugurandū auceis euocauit,
 ad quē cū uultur aduolasset,
 ab eo iā cognoscit, quod olim
 Phylacus arietes in agro se-
 cespita praefecans nō procul
 ab Iphyclo sanguine adhuc
 madentem cultrum locauit.
 Quare puer metu perculsus
 cum sese in fugam cōiecisset,
 in sacra quercu, secespita de-
 fixit, eāque obduētus cortex os-
 puit. Inuento itaque cultro, si
 decussā, inquit, ferri rubiginē,
 denos dies Iphyclo i uino po-
 tandā dederit, filiū de se pro-
 lē esse geniturū. Haec a uultu
 re praedictus Melāpus, seces-
 pita cepit, et Iphyclo decussā
 ex illa rubiginē denos prodi-
 es bibendā praeiunxit. Tū ille

APOLLODORI

Podarcen filium procreavit, ac boues Pylū perduxit, fratrisq; Peronem Nelei filiam consecutus in coniugium collocauit. & Messenae aliquandiu mansit. Postea uero, quā Batebus Argiuis mulieribus futorem iniecit, pactus regni partem, eas uesania liberauit, quo etiam cum Biante fratre commigrauit, Porro Biantis, & Peronis filius Talaus fuit, de quo, & Lyfimache Abantis Melampodis filij, nati sunt, Adrastus, Parthenopæus, Pronax, Mecisteus, Aristomachus, Eriphyle, quæ nupsit Amphiarao. Parthenopæus autem Promachum creat, qui cum Epigonis in bello contra Thebanos militauit. Mecisteus Euryalū genuit. Qui aduersus Troiā nauigauit, ex Pronax Ele natus ē Lycurgus. Sed Adrastus ex Amphithea Pronai filia, feminei quæ sexus Argiā, Deipyle. Eggleā su

Ποδάρκης ἐγένετο. τὰς δὲ βόας εἰς πύλον ἤλασε, καὶ τῷ ἀδελφῷ τῷ Νηλέως θυγατρὶ λαβὼν ἐδωκε, καὶ μέχρι μῆτινος αἰ μεσσηνῆ κατῴκει. ὡς δὲ τὰς αἰ ἄργει γυναικὺς ἐξέμνη Διόνυσος, ὥς μὲν δὲ τῆ βασιλείας ἰαστέμῃος αὐτὰς, ἐκὶ μὲν βίαντος κατῴκει. 10
Βίαντος δὲ, καὶ Πηροῦς Τάλαος, οὗ, καὶ Λισίπταχῆς τῆ Λεάντος τῆ μελάμπροδος, Λοβαστος, Παρθινοπαῖος, Πρώναξ, Μηνιστὺς, Λειπόμενος, Εὐφύλη, ἣν ἀμφιράκος γαμῆ. παρθινοπαῖος δὲ πρῶμαχος ἐγένετο, ὃς μετὰ τῇς ἀδελφῶν, ἣς δὲ βασις ἐστρατεύθη. Μηνιστὺς δὲ 20
Εὐρύαλος, ὃς ἦκεν εἰς Τροίαν. πρῶνακτος δὲ ἐγένετο Λυκοῦργος. ἀσπράτου δὲ, ἣ ἀμφιδίας τῆς πρῶνακτος, θυγατρὶ μὲν Ἀργία, θυγὰ πύλην, Αἰγιάλεια. καὶ δὲ δὲ αἰγιάλους, Κυάνιππος. φέ-

ρης δὲ ὁ Κρηδεῖας, φορὰς εἰ
 Σιωαλία κτίσας, ἐχλίνησεν
 ἄδμητον, καὶ Λυκοῦργον.
 Λυκοῦργος μὲν οὖν ποδὶ νε
 5 μέει κατῴκησε, γήμασ' δὲ
 Ὀρυδίκῳ. ὥς δὲ εἴιοι φα-
 σὶν, ἄμφιδίαι; ἐχλίνησεν
 Οφέλτιν κληθεῖτα Ἀρ-
 χήμορον. Ἀδμήτου δὲ βα-
 10 σπιδόοντος τῆς φορᾶν, ἐπὶ
 τούσιν ἄλλων αὐτῷ μνη-
 σδομλίῳ τῷ Πελίου θυγα-
 χατόρᾳ. τῷ κατὰξούσιν τι
 ἄρμα, λείντων κὶ καίπων,
 15 ἄλλων ξούσας ἔδωκεν.
 ὁ δὲ κομίβας πρὸς Πελίαν,
 Ἀλκισιν λαμβάνει. θύων
 δὲ εἰ τοῖς γάμοις, ὄξελάθε
 ὁ ἄρτέμιδι θύσαι. διατοῦ
 20 ποτὸν θάλαμον ἀνοίξας,
 ὄρε σρακόντων σπέρμα.
 πωληρωμλίον. ἄλλων δὲ
 εἰπὼν ὀβριλάσκεσαι τῷ
 θεῶν, ἠτῆτο ποδὶ μοιρᾶν,
 25 ἵνα ὅταν ἄδμητος μέλλει
 πελοῦτᾶν, ἄλλυθῇ τῷ θα-
 νάτου, ἂν ἐκουσίως τίς ὑπὲρ

stulit. Mares at Ægialeū, Cy-
 anippūq; habuit. Pheres Cre-
 thei filius, qui Pheras urbem
 Thessaliæ cōdidit. Admetū,
 ac Lycurgū preceuit, Lycur-
 gus circa Nemeā habitauit,
 quidūcta Euridice, uel, ut ali-
 j narrāt, Amphitheā uxore O-
 pheltem cognomento Arche-
 mor; genuit. Ceterū Admete
 Pheris regnāti, Apollo merce
 decōductus seruiuit, quo tēpo-
 re Pelie filia uxore deposite-
 bat. Pelias ab eo currū, a leo-
 ne, et lupo trahendū postulat:
 Admetus Apollinis opē leo-
 nē, et aprū iunctos ad regem
 pduxit: & Alcestin caput: q-
 cū in nuptijs de more sacrafa-
 ceret, Dianæ immolare obli-
 tus, a pto thalamo, magnū dra-
 conū globū inuenit. Cui tum
 Apollo numinis irā placandā
 eē monuit: Vbi uero de Ad-
 meti fato quæsitū eēt: respon-
 sum fuit, cum Admetus in hu-
 manis eē defiturus esset, eum
 mortis piculū euasurū esse:

APOLLODORI

siq; p eo siue pater, siue ma-
 ter, aut uxor moriē ultro sus-
 bierint. Post, ubi illi morien-
 di dies aduenit, parētes p fi-
 lio ē uita migrare noluerūt,
 Alceſtis autē pro marito suo
 mori nō dubitauit, et eā Pro-
 serpina rursus ī uitā remisit:
 sed, ut qbusdā placeat hercules
 cōmissa cū Plutōe, pugna ad
 superas auras reduxit. Iason
 aut Aesone, Crethei, et Po-
 lymedes Autolyçi, filio natus
 Iolcū urbē habitatat. Pelias
 Iolci post Cretheū regnauit:
 cui de regni successore sciz-
 tanti respondit Apollo, qui
 alterū pedē dūtaxat calceas
 tū hēat, cauendū esse. primō
 cū id genus oraculi minime
 intellexisset, paulopost reip-
 sa percepit. Nā, cū in littore
 Neptuno immolaret, cum p-
 multos, tum etiam Iasonem
 eō accersiuit. Is uerō, quōd
 rei rusticæ desiderio tenere-
 tur, ruri agens ad eādem
 sacra properauit: ὅτε Ἀναυ-

αὐτὸν θνήσκειν ἐλήσεται πα-
 τὴρ, ὃ μὲν τῆς, ἢ γυναικός. ὡς δὲ
 ἔλθοι ἡ τῆς θνήσκειν ἡμῶρα,
 μήτε τῷ πατρὸς, μήτε τῷ μη-
 τρὸς ἑσθλὸν αὐτῷ θνήσκειν
 θελήσων, ἄλλῃσις ἑσθλὸν
 αὐτῷ ἀπιδανέ. καὶ αὐτὸν
 πάλιν αὐτὸν ἐπέμψεν ἡ κόρη. ὡς
 δὲ εἴποι λέγουσιν, ἡρακλῆς
 μαχιστὸς ἄνθρωπος. Αἰθῆρας
 δὲ τῆς κρηίδας, καὶ Πολυμή-
 δης τῆς Αὐτολύκου Ιάσων.
 οὗτος ὃς ἐκ εἰς ἰωλκῶ. τῆς δὲ
 ἰωλκοῦ πελίας. ἐβασίλευ-
 σεν μετὰ κρηίδα, ὃς χρωμύων
 παρὰ τῆς βασιλείας, ἐδί-
 ωκεν ὁ θεός, τὸν μονοσπῆν
 δαλὸν φυλάττασθαι. τὸ μὲν
 οὖν πρῶτον, ἡ γυνὴ τῷ χρῆ-
 μόν, αὐτῆς δὲ ὅς ἐστιν αὐτῇ
 ἐγνώ. πελὶν γὰρ ἐστὶ τῇ θα-
 λάσσῃ ποσειδῶνι θυσίαν,
 ἄλλοις τε πολλοῖς ἑδίδου
 τῇ, καὶ τὸν Ιάσωνα μετεπέμ-
 ψεν. ὁ δὲ πόδας γεωργίας
 εἰς τοῖς χερσὶν διατελῶν,
 ἔσθλῳ ἐστὶν τῷ θυσίαν.

διαβαίνων δὲ ποταμὸν Α-
 ναυρον, ἔξῃ λυθε μοιροσάνδα-
 λος τὸ ἔσθρον ἀχρλίξας εἰ
 τῷ ῥαίθρῳ πείδιλον. Θεασά-
 5. μινος δὲ πηλίας αὐτὸν, καὶ
 τὸν χρυσὸν συμβαλὼν, ἠ-
 ρώτα περσελιδῶν, τίς ἄρ' εἰ
 ἐπώτασεν ὀζονόσιαι ἔχων. εἰ
 λόγιον ἦν αὐτῷ, περσίνος
 10 φονιδῆσαι δαυ τῆς πολιτῆ.
 ὁ δὲ, εἴπε πῆλθεν ἄλλως,
 εἴπε δὲ μῆνιν ἤρασ. ἴν' ἔλ-
 θαι κακὸν μὲν εἰ πηλία. τὴν
 γὰρ ἤρας οὐκ ἐτίμα, τὸ χρυσὸν
 15 μαλλοὶ δ' ὄρασ' ἔφην περσε-
 τατῆον αἰαφῶρειν αὐτῷ.
 ὅτ' ἐπερσελιδῶν ἀκούσας, οὐθὺς
 ᾗ τὸ δ' ὄρασ' ἐλθεῖν ἐκέλευ-
 σεν αὐτὸν. ὅτ' ἐπερσελιδῶν δὲ εἰ κόλ-
 20 ρις ἦν Ἀρεῖος ἄλσει κρε-
 μάμινον ἐκρυβός. ἐφρουρεῖ
 το δὲ ἔσθρον δρᾶκεν τοῖς αὐ-
 πτου. ᾗ δὲ ὅτ' ἐπερσελιδῶν
 ἰάσων, ἄρ' ἔχον παρεκάλεισε
 25 τὸν φείδου. κακείνους ἀν-
 ρᾶς ἔσθρον δὲ μὲν πεντηκόν
 ὄρον ναῦν κατεσκεύασε τὴν

rum amnem traiciens, alces
 rum in amnis aluco amisit
 calceum. Id ubi Pelias uis-
 dit, oraculum memoria repe-
 tens, propius eum accedit,
 rogatq; : quisnam adeundi
 potestatem, fecisset, quando
 sibi ex oraculo prædictū fue-
 rat, à ciuium aliquo mortem
 sibi illatum iri. Hic autē sis-
 ue forte quadam superuenit,
 siue Iunonis ira, ne mali al-
 liquid accideret Peliae, quip-
 pe qui Iunonem nullo digna-
 batur honore : pellem uelles-
 ris aurei, ut ille afferret, in-
 peratum fuisse aiunt, quòd
 ubi Pelias audiuit, Iasonem
 ad pellem eiusmodi ire stas-
 tim præcepit. Hæc autem
 in Colchis suspensa è quæ-
 cu in Martis luco uisebatur :
 ac sub insomnis draconis cu-
 stodia asservabatur. Ad hanc
 igitur missus Iason Argum
 Phryxi inuitauit. At is Mi-
 neræ consilio nauium remo-
 rum quinquaginta construit,

eamq; á fabri nomine Ar-
go appellavit : ad cuius pro-
ram, tabulam vocalem é fa-
go Dodonidis siluæ accomo-
davit. Navi itaq; confecta,
Iasonem scitantem oraculum
Deus ad uelaturam facien-
dam cohortatur, qui iam to-
tius Græciæ optimum quæ-
rit in vnum congregarat, quo-
rum nomina hæc sunt. Ty-
phus Hagnii filij, cui navis
gubernaculū delegatum fuit.
Orpheus Oeagri. Zetes, &
Calais Boreæ filij. Castor,
& Pollux Iouis. Telamon,
ac Peleus Aeaci, Hercules
Iouis, Aegæi Theseus.
Idas, & Lynceus Apharei.
Amphiaræus Oiclei. Cæ-
neus Coroni. Palæmon Vol-
cani: Æoliæ. Cepheus A-
lei: Laertes Arcesij. Autoly-
tus Mercurij, Atalāta Schæ-
nei, Menæcius Aëtoris. A-
ëtor Hippasij. Admetus Phe-
retis. Acastus Pellij. Eu-
rytus Mercurij. Meleager

Προφύλακός τ' εἶπεν ἄρ' ἔτι
κατασκυλεύσαντος, ἄρτι,
κατὰ δὲ πλὴν πρῶτα εἰρή-
μοσιν Ἀθηναίων φωνή φησὶν
τῆς Ὀδυσῆως θυλόν. ὥς
δὲ ἡ ναὺς κατασκυλεύσθην,
καὶ χρωμίσθην, ὁ θεὸς
πλεῖν ἐπέτρεψε στωαθροί-
σεντι τὸν ἀείσοις τῆς ἐλ-
λάδος. οἱ δὲ στωαθροὶ 10
θεοὶ εἰσὶν οἵδε, Τίτω ἀ-
γνίου, ὃς ἐκυβόρτα πλὴν
ναῶν. Ὀρφέος Οἰάγρου,
Ζήτης, καὶ Κάλαις Βορέου.
Κάτωρ, καὶ πολυδάκνης
Διὸς. Τελαμών, καὶ πη-
λὸς Αἰακός. Ἡρακλῆς
Διὸς, Διαιὺς αἰγίως. Ἰδῆς,
καὶ Λυγκὸς Αφαιῶσ.
Ἀμφιάρεος Οἰκλείου, 20
Καινὸς Κορώνου. Παλαί-
μων Ἡφαίστου, ἢ Αἰτωλός.
Κυφὸς Ἀλεός. Δακτύλιος
Ἀρκεσίου. αὐτόλυκος Ὀρ-
μίου. Ἀταλαΐτη Χοινέως. 25
Μειλῖπιος, Ἀκῶρος, Ἀκτωρ
Ἰππασίου. Ἀδμήτος Φοῖβου.

Ἀγεστος Πελίου. Εὐρυτος δὲ
 μος. Μελέαχρος οἰνέως.
 Ἀγκάιος Λυκούργου. Εὐφρ
 μος ποσειδῶνος. Ποίασθαι
 5 μάκου. Βούτης Τελιόνως.
 Φάνος, καὶ Στάφυλος, Διο
 νύσου. Εργινος ποσειδῶνος.
 Περικλύμενος Νηλέως. Αὐ
 γίας Ἡλίου. Ἰφικλος Θε
 10 σίου. ἄρως Φείξου. Ευρύα
 λος Μυκισέως. Πλωέλεως
 Ἰππάλμου Λήϊτος Αλέ
 κτορος. Λεϊτος Ναυβόλου,
 ἄσκαλαφος, καὶ ἄλμενος
 15 Ἀρεως. Ἀστέιος Κομήτου.
 Πολύφωμος Ελάτου. οὗτοι
 ναυαρχῶντος Ἰάσονος ἀνε
 νεχσάτες, περιστάσι λή
 μνω. ἔτι χε δὲ ἡλῆμνος αὐ
 20 οσφῶν ποτὲ οὐχ ἔρημος, βα
 σιλονομίῃ δὲ ἄνω Ὑψι
 πύλης τῆς Θόαντος, διὰ
 τίαι τήνδε. αἱ λήμναι τῶν
 ἀφροδίτῳ οὐκ ἐπίμοιαι. ἡ
 25 δὲ, αὐταῖς ἐμβάλλει δυσσο
 μίαν. καὶ διαδοῖσι οἱ γήμων
 τες αὐταῖς ἐκ τῆς πλοῆος.

Oenei. Ancaeus Lycurgi.
 Euphemus Neptuni, Pæas
 Thaumaci. Butes Teleon
 tis. Phanus, & Staphy
 lus Dionysi. Erginus Neptu
 ni. Periclymenus, Nela
 5 Augæas Heli, Iphyclyus The
 sty. Argus Phrixii, Eurya
 lus Mecistei. Penelus Hip
 palmi. Leitus Alestoris.
 Iritus Nauboli. Ascalap
 hus, & Almenus Martis,
 Asterius Comatae, Polyph
 mus Elatae. Hi igitur Na
 10 uarcho Iasone evecti in Lem
 num appellant. Hæc insu
 la tum uiris omnibus orbata
 Hypsipyles Thoantis filia
 imperio regebatur, cuius rei
 causam hanc fuisse legimus
 Lemniæ mulieres Venerem
 nibili faciebant. quæ ea de
 causa deterrimum illis gra
 15 uolentie ultus iniecit. Et vi
 ri ex Thracia Lemno prox
 ma abductas cariuas ancil
 las subigebant. Tum lem
 20 niæ quod a coniugibus spera

merentur non modo patres ip-
sos, sed & uiros, suum quæq;
iugularunt, una tamen om-
nium Hypsipyle Thoantem
patrem absconditum, serua-
uit illæsum. Mox Argonaus-
ta in Lemnum, quæ tum
à mulieribus tenebatur: ap-
pulsæ, illis admiscuntur. Hyp-
sipyle uero ab Iasone com-
pressa Euneum: ac Nebro-
pbonum liberos gignit, à
Lemno deinde ad Doliones,
quibus tunc Cyzicus impera-
bat, perueniunt. Hic eos
benignissime excepit, qui no-
ctu illinc anecti: reflantium
uentorum impetu noctu ne-
scij rursus Doliones appule-
runt. qui, dum finitimorum
pelasgicorum hostium copias
esse arbitrantur (continen-
ter enim cum finitimus bele-
lum gerebant:) pugnam per
noctem conferunt ignari ad-
uersus ignaros. Cæsis itaq;
Dolionum plerisq;, & rege
Cyzico, Argonautæ, ubi

Θράκης λαβόντες αἰχμη-
κωτίδας σπυρνάζοντο αὐ-
ταῖς. ἀτιμαζόμεναι δὲ αἰ-
λήμναι, τοὺς τε πατέρας,
καὶ τὸν αἰσχροῦ φονέουσι. 5
μόνη δὲ ἔσωσεν ὑψιπύλη ἣ
ἑαυτῆς πατέρα κρύψασα
δύοκατα. περσόντες οὖν τὸ
τε γυναικοκρατούμεν τῇ
λήμνῳ, μίσχονται ταῖς 10
γυναιξίν. ὑψιπύλη δὲ ἰά-
σῳ σπυρνάζεται, καὶ γλυ-
νᾷ παῖδας, Εὐθηον, καὶ Νε-
βροφόρον. ἀπὸ λήμνου δὲ
περσίχριοι δολίοισιν, ὧν ἕκαστος
σίλβει κύβικως. οὗτος αὖ-
τὸν ὑπὲρ ξανθὸν φιλοφρόνως.
νυκτὸς αἰσχεύεσθαι ἐντύθεν
καὶ περιπλέοντες αἰτιπνοί-
αις, ἀγνοῶντες πάλιν τοῖς 20
δολίοσι περσίχροισιν. οἱ δὲ
νομίζοντες πελασγικὸν εἶναι
στρατὸν, ἔτλην γὰρ ἡσπάρ-
κας ὄντων σπυρνάσθαι πολε-
μοῦμενοι, μάχῃ τὴν νυκτὸς 25
συνάπτοιτο ἀγνοῶντες
πρὸς ἀγνοῶντας. κτεῖναι

πες δὲ πολλοὺς οἱ ἀργοναῶ-
 ται, μεθ' ὧν καὶ κύξικον.
 μεθ' ἡμῶν, ὡς ἔγνωσαν,
 ἀρχοντοὶ μὲν, τὰς τε κόμας
 5 ἐκαίρειτο, καὶ τὸν κύξικον
 πολυτελεῖς ἔδιδαν. καὶ
 μὲν τὴν ταφὴν πλοῦνται-
 πες, μουσικὰ προσάχουσι.
 Ενταῦθα, ἡρακλῆα, καὶ πο-
 10 λύφημον κατέλιπον. ὕλας
 γὰρ ὁ θεοδόματος παῖς,
 ἡρακλείῳ δὲ ὀφθαλμὸς, ἀρ-
 σταλὴς ὑποβόσκουσαι, δὴ
 καὶ ἄλλος ἅπασαν νυμφὸν ἡρπα-
 15 γη. Πολύφημος δὲ ἀκούσας
 αὐτῆς βοῶντος, πασάμε-
 νος τὸ ξίφος, ἐδίωκεν ἅπασαν
 ληστῶν ἄγαντα νομίζων.
 καὶ δηλοῖ στυγερὸν τὴν ἡρα-
 20 κλεῖ. ξυτοῦτων δὲ ἀμφοτέ-
 ρων τ' ὕλας, ἡναῦς αἰνῶν.
 καὶ Πολύφημος μὲν ἐν μυ-
 σία κτίσας πόλιν, Κίου ἐβα-
 σίλουν. ἡρακλῆς δὲ ὑπὲρ-
 25 σσεύει εἰς ἄργος. ἡρόδοτος
 δὲ αὐτὸν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν
 φησι πλοῦσαι τότε, ἀλλὰ

per diem rem cognouerunt,
 multis cum lachrimis ac de-
 conso sibi capillo: Cyclicum
 magnifice tumularunt; quo
 facto abiire: nec longo post
 tempore in Mysiam deueni-
 runt. Hic Herculem cum
 Polyphemo reliquerunt. Quo-
 niam Hylas Thiodamantis fi-
 lius, et Herculis amasius
 aquatum emissus ob exis-
 tiam ipsius formae praestan-
 tiam a nymphis raptus est.
 Et Polyphemus, cum illum re-
 clamantem audisset, nudato
 ense à latronibus abduci pu-
 tans, persecutus est. Idque
 Herculi obviam facto indi-
 cat. Interea vero dum Pue-
 rum Hylam uterque requirunt
 naui uento rapta deserti sunt.
 Mox Polyphemus condita in
 Mysia ab se urbe Cio regni
 sedem ibi collocauit. Ve-
 rum Hercules Argos re-
 meauit, quem Herodotus ne-
 que iam statim nauigas-
 se, sed apud Omphaleam

APOLLODORI

servitutem servisse affirmat, Pherecydes autem illum in Aphetis Thessaliae urbe rescriptum fuisse refert: propterea quod Argò huiusce grauitatem perferre haud quamquam posse dictitabat: Atz qui Demaretes ipsum in Colchos usq; nauigasse tradidit Dionysius Herculem, & Argonautarum ducem fuisse recensuit. Inde à Mystia an Bebrycum terram contendiffe scribitur, vbi Amycus Neptuni, ac Bubyridis filius regnabat, Is Amycus, cum viribus egregijs polleret, qui in sua regna ueniret: secum caestibus contendere cogebat, & deuictos ita perdebat. Tum igitur inuectus in nauim Argo, optimū quēq; impugilatus certamē puocabat. Pollux cum eo se pugnaturū esse pollicitus, percusso illius cubito boiē interfecit. Inde cū Bebryces in Pollucē impetum fecissent, abreptis ar-

παρ' ὀμφάλῃ δουλεύειν. Φορέκυνδης δὲ αὐτὸν εἰς ἄφε-
ταῖς τῆς Θιοσαλίας ἀρ-
λαφθῆναι λέγει. τῆς ἀρ-
γῆς φθιγγαυλίας, μὴ δύνα- 5
σθαι φορῆν τὸ βούβυ βάρος.
Δημαρέτης δὲ αὐτ' εἰς κόλ-
χῳ πωλιδυκότα παρέδω-
κε. Διονύσιος μὲν γὰρ αὐτ',
καὶ ἡγεμῖνα φησι τῆς ἀρ- 10
γοναυτῆς γινέσθαι. ἀρὸ δὲ
μυσίασ' ἀπῆλθεν εἰς τὴν βε-
βρύκων γῆν, ἧς ἐβασίλευσεν
Ἀμυκος, ποσειδῶνος παῖς,
καὶ βιθυνίδος. γυναικὸς δὲ 15
αὐτοῦ οὗτος, ἣν προχόντας
ἐκείνου, ἠνάγκαζε πυκτὸν δύναι,
καὶ ὄνυχον τὸν ἐρόπον ἀνέηφ.
παρὰ γλιόμβιος δαῖν καὶ τὸ
τε πρὸ τῆς ἀργῆς, τὸν ἄριστον 20
αὐτῆς εἰς πυγμῶν προσεκα-
λεῖτο. πολυδιδύκης δὲ ἰσχυ-
ρόμβιος πυκτεύσειν πρὸς αὐ-
τὸν, πλῆξας κατὰ τὸν ἀγ-
κῶνα ἀπέκτεινε. τῆς δὲ βε- 25
βρύκων ὀρμησάντων πρὸς
αὐτὸν, ἀρπάσαντες οἱ αἰ-

σείς τὰ ὅπλα, πολλοὺς
 φεύγοντας φονεύουσιν αὐ-
 τῆς. σιτεῦθαι αἰαχρότες,
 καταντῶσιν εἰς τὴν θράκης
 5 σκαμνοκασόν. εἶδα ὥκει φι-
 νός μαίης. τὰς ὁφείας πι-
 πτωμένος. ἔπειτα οἱ μὲν, τὸν
 ἀγνώροτος εἶπαι λέγουσιν; οἱ
 δὲ, ποσειδῶνος υἱόν. καὶ πη-
 10 ρωθῆναι φασὶν αὐτόν. οἱ
 μὲν, ἔπειτα θεῶν, ὅτι περὶ
 λεγέ τοῖς αἰθράτοισι τὰ
 μέλλοντα. οἱ δὲ, ἔπειτα βο-
 ρείου. καὶ τῆς ἀργοναυ-
 15 τῆς, ὅτι περὶ μιν κρητὰ,
 τὸν ἰδὼς ἐτύφλωσε παῖ-
 δας. πινὲς δὲ, ἔπειτα πο-
 σειδῶνος, ὅτι οἷς φείδετο
 οἱ τὸν ἐκκόλχων εἰς τὴν ἐλ-
 20 λὰδα πλοῦν ἐμνήσεν. ἔ-
 πιμψαι δὲ αὐτῷ, καὶ τὰς
 ἀρωγὰς οἱ θεοί. πῶς ὁρωταὶ
 δὲ ὅταν αὐτοῖ. καὶ ἐπι-
 δὲν τῷ αἰεὶ παρετίθετο γὰρ
 25 πῆξαι, ὅς οὐρανοῦ καὶ διπλά-
 μιναι, τὰ μὲν πλεῖον ἀνὴρ
 πῆξον. ὁ δὲ γὰρ δὲ ὅς οὐ μὲν

mis viri fortissimi, eorum ple-
 rosq; in fugam actos obruns-
 cane. Hinc autem aucti Sal-
 mydessum, quæ Thraciæ
 urbs est, ubi uates Phineus oc-
 culorum luce orbatus, habita-
 bat, deuenerunt. Hunc alij Age-
 noris filiū eē ferūt, alij uerò
 Neptunij, eūq; excæcatū suis-
 se p̄dūt: à Dijs, alii, q̄ futu-
 ra mortalib; p̄diceret. Nōnul-
 li uero à Borea, et Argonaui-
 tis, q̄ à nouerca iductus filius
 os suos oculorū luce priuasset
 Nec desunt, q̄ à Neptuno id
 factū dicāt, propterea q̄ I bri-
 xi filiis à Colchis in Græcia
 am, navigationem significa-
 casset. Ad hæc etiam Dri
 Harpyias in illum immises-
 runt: Eæ uero alatum sunt
 animantium genus. quæ ubi
 Phineo paratam esse men-
 sam intuebantur, à cælo de-
 uolitantes maiorem ferculo-
 rum partem abripiebant: ac
 reliqua per pauca, et ea quæ
 dem tam grani odore sædant

APOLLODORI

remanebant, ut perferri minime possent. Hic igitur Argonautis, quæ ad navigationem suam spectarent, iam iam proposituris, commodū inquit de navigatione tum mihi uerba faciatis, simulac me ab Harpyiarum iniuria, liberaueritis. Tum hi Phineo mensam sternunt, in qua simulac edulia apposita erant: en repente Harpyiæ uastū clangorem fundētes de uolāt, et esculenta diripiūt. Id uero ubi uiderūt. Aglonis filij Zetes, et Calais alati iuuenes nudatis ensib. illas per aërē insequuntur. Ceteræ planè Harpyijs Boreæ filiorū manibus iū moriendū erat: sed et Boreæ filij iā iū quoq; cū iſe flaretur, et eas minime adepti fuissent, erat periculi. Cum itaq; pueri persequerentur Harpyias, easq; altera ad Peloponnesum in anmē Tigridē deciderat: nūc ab illa noſcitur Harpyia. Hanc autem alii Nicos

αἰάτωλεα κατέλειπον, ὥς
τε μὴ διύαθαι περσινέγ
καθαι. Βουλομήλοις δὲ ἔϊς
ἀργοναύταις τὰ πρὸ τοῦ
πλοῦ μαθεῖν, ὑποθήσ- 5
θαι τὸν πλοῦν, ἔφη. τῷ
ἀρπυγῶν αὐτὸν ἐὰν ἀπα-
λάξωσιν. οἱ δὲ, παρέθεσαν
αὐτῷ ῥάπεξαν ἐδισμάτων.
ἄρπυγαι δὲ ἑκατέρωθεν οὐκ ἔ- 10
βον κατὰ πῆλ' αἶσαν πλὴν βο-
φλὴν ἤρπαζον. Θεασάμενοι
δὲ οἱ βορέου παῖδες, ξήτης,
καὶ κηλαῖς ὄντες πῆδρωτοὶ
σπαράμενοι τὰ ξίφει, δι' αἶ- 15
ρα ἐδίωκον. ὅν δὲ ταῖς ἀρ-
πύγαις χρεῶν περσινάειν ὑπὸ
τῆς βορέου παίδων. τοῖς δὲ
βορέου πασι, τότε κλυτὴ
σεῖν, ὅτε αὐὸ δῖον κόνις μὴ κα- 20
ταλάβωσι. διωκομένων δὲ
τῆς ἀρπυγῶν, ἡ μὲν κατὰ πε-
λοπόννησον εἰς τὸν πύργον
ποταμὸν ἐμπίπτει. ὃς νῦν
ἀπὸ ἐκείνης ἀρπυς καλεῖ- 25
ται. ταύτῃ δὲ, οἱ μὲν νι-
κοδόνην. οἱ δὲ ἀελλόπυον κα-

λούσιν. ἡ δὲ ἑτέρα καλου-
 μένη ὠκυπέτη, ὡς δὲ εἴιοι,
 ὠκυπόδην. Ἡσιόδους δὲ λέγει
 αὐτὴν ὠκυπόδην. αὐτὴ κα-
 5 τὰ τὴν προποντίδα φά-
 ρου(α, μέχρις ἐχινάδων ἤλ-
 δεῖν ὄσων. αἰνῶ ἄπ' ἐκαί-
 νης στροφάδες καλοῦνται.
 ἐστράφη γὰρ ὡς ἤλθε αὐτὴ
 10 τὰς. καὶ γλαυκὴ κα-
 τὰ τὴν ἡϊόνα ἔπεσεν καμάρ-
 ῳ πίπτει σὺν τῷ δινάκοντι.
 ἀπολλώνιος δὲ εἰς τοῖς ἀργό-
 ναύταις ἕως στροφάδων νύ-
 15 σων φησὶν αὐτὰς διαχρῆ-
 ναι. καὶ μηδὲ παθεῖν
 δοῦντας ὅρκοι τὸν φινέα, μὴ
 καὶ παρὰ δίκη σάει. ἀπαλαγεῖς
 δὲ τῆς ἀρπυγῶν φινεύς, ἐ-
 20 σομήνυσαν τὸν πλοῦν τοῖς ἀρ-
 γοναύταις, καὶ πρὸς τῶν
 συμπληγάδων ὑπὸ τῷ πε-
 ραδῶν τῆς κατὰ δαίμονας.
 ἦσαν δὲ ἑπταμεγέθεις αὐ-
 25 ται, συγκρουόμεναι δὲ ἀλ-
 λήλας ἔπεσεν τῆς πινέ-
 μάτων εἰς αὐτὸν, τὸν δὲ δα-

ihoen, alii uero, Aellopum:
 sunt, qui alteram Ocypetem
 nominant, alii, Ocychoen. Ac
 Hesiodus eā Ocypodē nūcus
 pat. Hæc itaq; p Propontidē
 fugiens ad Echinadas insu-
 las usq; peruasit. Eæ nūc ab
 illa strophades appellantur,
 quippe quæ cum ad eas per-
 uenisset, iter conuertit: quæ
 ubi litus attigisset, præ labo-
 re cum persequenti decidit.
 Verum Apollonius in Argo
 nauticis ad strophadas insu-
 las usq; Boreæ filios, Harpy-
 iarum infestationem tenuisse
 se refert: neq; mali quicq;
 passas fuisse, quod inreius
 rando, nihil post illa in Phi-
 neum iniuriarum amplius se
 illaturas promiserunt. Libe-
 ratus igitur Phineus Harpy-
 iarum pœnis reliquam Argo
 nautis nauigationem expla-
 nauit: necnon illos Symple-
 gadum scopulorum discrimi-
 nis admonuit. Eas uero in-
 gentes fuisse memorant, quæ

ΥΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

cū uentorū impetu agitatae uicissim cōcurrebāt, maris trāsitu prae pediebāt. Magna insuper ab ipsis nebulae uis, ac magnus itē strepitus excitabatur, ut ne uolatilibus quidē p̄ eas trāsuolare liceret. Colūbam itaq; p̄ Symplegadas medias ipsis mittendā p̄cepit quā, si icolumē trāsuolasse uideat, p̄ eas traicere nō dubitaret; si uero illa iteriisset, nullis iter petras uiribus trāsire conaretur. Quae cū accepisset soluta nauti discedūt, et cū proximē Symplegadas puēissent de praecolūbā dimisit, quae cū p̄ mediū cōcurrentiū scopulorū ipetū uolitarēt, summa caudā Symplegades coeuntes deterferūt. Obseruato igitur scopulorū recessu, acerrimo remigationis certamine, Luno ne opitulante summa im̄. puppis p̄te mutilata icolumes trāiecerūt. Itaq; Symplegades ab eo imp̄motae p̄māserūt. Nā post huiusce nauis trāsmissonem

λάσσης πόρον ἀπέκλεις. ἑφάρβον δὲ πολλὰ μὲν ὑπ' αὐτῆς ὁμίχλην, πολλὺς δὲ πάταγος. ἦν δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς πετεινοῖς δι' αὐτῆς ἐλθεῖν. εἰπὼν οὖν αὐτοῖς ἀφεῖναι πελαγία δὲ τῶν πετρῶν, καὶ ταύτῃσι ἐὰν μὲν ἴδωσι σωθεῖσιν, διαπλεῖν καὶ ταφρονοῦντας. ἐὰν δὲ ἀχλὺ μὲν, μὴ πλεῖν βιάξαι. ταῦτα αἰνέοντο ἀκούοντες, καὶ ὥς πλεοῖον ἦσαν τῆς πετρῶν, ἀφίαντες ἐκ τῆς πρώτης πελαγίας, τῆς δὲ ἱππικῆς τὰ ἄκρα τῆς οὐρᾶς ἡ σύμπλησις τῆς πετρῶν ἀπεδέισεν. αἰαχουρούσας οὖν ἐπιτηρήσαντες τὰς πέλας, μετ' ἐρεσίᾳ ἐτόνου συλλαβομένης ἡρας, διῆλθον, τὰ ἄκρα τῆς ἀφλάτων τῆς νηὸς περικοπείσης. αἱ μὲν οὖν συμπληγάδες ἔκτοτε ἔσθλα. χρόνῳ γὰρ ἦν αὐταῖς νηὸς περρωθείσης σῶναι πάντε-
λως.

λῶς . οἱ δὲ ἀργοναῦς περὶς
 μαχαιούνοους πῆρελόντο .
 καὶ καὶ θαλασφρόνως ὁ βασι-
 λεύς ὑπεδέξατο Ἀντίοχος . ἃ δὲ
 5 Ἰνῆσκη μὲν ἰδίμων ὁ μαίτις
 παλῆξαιτος αὐτὸν καὶ περὶν .
 Ἰνῆσκει δὲ καὶ Τίφω . καὶ
 τῶν αὖν Ἀγκῆος ὑποχρεῖ
 ταμυδρῶν , πῆρα παλῶν
 10 πῆς δὲ θορμῶδοντα , καὶ καὶ
 καὶ ὡς , ἃ φάσιν ποταμὸν ἢ λ-
 ῶν , οὐ πὸς τῆς κολχικῆς ὄβι-
 γῆς . καὶ θορμῶς δὲ τῆς
 νηὸς , ἢ καὶ περὶς αἰήτων
 15 ἰάσων . καὶ τὰ ἐπιταλῶν
 τα ἔσπερ Πελίου λείων , πῆ
 καὶ λειοδῶναι τὸ δῶρον αὐ-
 τῷ . ὃ δῶσειν ὑπέχθη , ἐὰν
 ἔσπερ χαλκὸ ποδῆς ταύροις
 20 μόνος κατὰ ξύλῃ . ἢ (αν δὲ
 ἄλλοι πῆ αὐτῷ οὐδὲν . ταῦ-
 ροι δὲ οὐ μὲν γὰρ διαφρόν-
 τες , δῶρον ἠφάσιν . οἱ χαλ-
 κοῦς μὲν εἶχον πόδες . πῆ
 25 δὲ ἐκ πῆτων ἐφύσων . τοῦ-
 τῶν αὐτῷ ξύλῃ ἐπιτα-
 λῶν ἀπείρειν θράκωντος ὁ-

cas fore omnino stabiles nu-
 mina decreuerant . Inde ue-
 ro Argonautæ ad Mariandy-
 nos perueniunt : ubi ab Lys-
 co Rege summa cum beni-
 gnitate excipiuntur . Hic Id-
 mon uates ab apro percussus
 decessit . Tiphys hic etiam mo-
 ritur , & Ancæus nauim se
 gubernaturum pollicetur .
 Dein præteruecti Thermo-
 dōtem, Caucasumq; , ad Pha-
 sim amnem uenerunt . Hic
 terræ Colchicæ flumen esse
 perhibetur . Naui in portū
 delata, ad Aceten cōtendit Ia-
 son, cui quæ sibi à Pelia im-
 perata essent, enarrat, illum
 ad uellus aureum reddendum,
 cōhortatur, quod se redditu-
 rum Acetes pollicetur, si so-
 lus æripides i auros sub ius-
 gum miserit , Hi autem duo
 erant . & feri, ac miræ ma-
 gnitudinis , Volcani munere
 concessi : qui æreis præditi
 pedib; igne ore spirabāt . Ad-
 hæc ipsi, ubi hosce iugo iun-

xisset, ut Draconis dētes se-
reret, imperat, quippe qui à
Minerua dono acceptos dimi-
diam eorum, quos antea The-
bis Cadmus partem seuerat,
secum Iason habebat. Ambi-
gentem, itaq; Iasonem, quaz-
nam arte tauros subiugaret,
Medea ardentissime deperire
incoepit: Hæc erat Aetæ fi-
lia ex Idyia Oceano genita,
ueneficius, & cantionibus in-
signis. Quæ uerita, ne Iason
à tauris perderetur, clam pa-
tre sociam ipsi se fure ad eos
perdomandos, atq; etiam uel-
lus aureum, si se uxorem
ducturum, & in Græciā si-
mul, nauigantem peruectur-
um iuret, pollicetur. Id ubi
præstiturū se iurauit Iason,
portionem, qua tauros sub iugum mitteret, dedit: eoq; cly-
peum, hastamq; ac membra
corporis sui inungere præ-
cepit. Hoc enim delibutum
unū dūtaxat, inquit illa, diē,
nulla neq; ignis, neq; ferri

δόντας. εἶχε γὰρ λαβών
παρ' Ἀθηνᾶς τὸν ἡμίσεος,
ὦν καὶ ἄλλος ἑσπερὶν ἐν τῇ
θαλάσσῃ. ἀπρὸς τὸν δὲ τῆς ἰα-
τρῆς, πῶς αὖ δύναιτο τὸν
ταύρου κατὰ ξόοναι, μή-
λεια αὐτῷ ὄρωτα ἴχθυον.
τὸ δὲ αὐτῇ θυγάτηρ αἰήτου.
καὶ ἰδίᾳ τὸν ὠκεανόν, φαρ-
μακίς, διδομένη δὲ μὴ πρὸς
τῶν ταύρων διαφθαρῶν, κρύ-
φα τῷ πατρὶ σιωδρήσειν
αὐτῷ πρὸς τὴν κατὰ ξόον
τῶν ταύρων ἐπιγχείλασθαι.
τὸ δὲ ὄρωτα ἐγχειρεῖν, ἐὰν
ὁμοίᾳ αὐτῷ ἔξιν χυαί-
κα, καὶ εἰς ἑλάνδα σὺμπλοῦν
ἀγᾶγηται. ὁμοίαντος δὲ
ἰάσονος, φάρμακον δίδωσιν,
ὃ κατὰ ξόον ἵνα τὸν μέλ-
λοντα ταύρου, ἐκέλευσε
χρίσαι τήν τε ἀσπίδα, καὶ τὸ
δῶρον, καὶ τὸ σῶμα. τοῦτω γὰρ
χρισθέντα ἔφην πρὸς μίαν
ἡμέραν μὴ τῷ ἑσπερὶ πυρὸς
ἀδικηθῆσεσθαι, μὴ τῷ
σιδήρῳ. ἐδήλωσε δὲ αὐτῷ

ἀπειρομύλων τῆς οὐδύντας,
 ἐκγῆς αὐθρόας μέλλειν αὐα
 δύνεσθαι ἐπ' αὐτὸν κελῶ-
 πλισμείναι. οὐς ἔλεγε
 5 ἐπειδ' αὐτὸν ἀθρόως διασπεται,
 βάλῃ εἰς μέσον λίθου αὐτοῦ
 θύ. ὅταν δὲ ἔσθ' οὗτος οὐ
 μάχονται πρὸς ἀλλήλους
 τότε κτείνειν αὐτοῦ. ἰάσων
 10 δὲ ἔσθ' ἀκούσας, καὶ χρι-
 σάμηνος τῆ φαρμάκῃ, πα-
 ραχρυσόμηνος εἰς τὸ νοῦ νεώ
 ἄλσος, ἐμάςδ' ἐπ' αὐ-
 ροῖς. καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ
 15 ὁρμήσαντας αὐτοῦ κατέβη
 ξε. ἀπείροντος δὲ αὐτοῦ
 τῶν οὐδύντας, αἰέκλον ἐκ τῆ
 γῆς αὐθρόας εὐσπλοῖ. ὁ δὲ,
 ὅπου πλεῖστοι εἴωρα βάλ-
 20 ῶν ἀφανείς λίθους πρὸς
 αὐτοῦ, μαχόμενοι πρὸς ἀλ-
 λήλους, περιστὰν ἀνέρει. καὶ
 καταξέβη χρυσόμηνος τῆς ταύ-
 ρων. οὐκ ἐδίδου τὸ δόρυ
 25 αἰήτης. ἐβούλετο δὲ τήν τε
 αὐτὴν καταφλέξει, καὶ κτεί-
 ναι τῶν ἐμπλεόντας. φθὰ

uolētia laesum iri afferebat,
 sed et illi indicauit, ut ē sas
 tis dentibus uiri terra orituri
 essent, et armati quidem in ip-
 sum incurfuri. Quos statim
 quam frequentes spectaret,
 inter eos eminus lapides cōij-
 ceret. Postea uero, quā ea de
 re, inter se pugnam commise-
 rint, cum illos interinat. Sic
 itaque īfluētus Iason, et phar-
 maco iunctus in templi latus
 cum penetrat, tauros perquisi-
 rit, quos multa cum flamma-
 rum ui irrumpētes, edomuit.
 Satis deinde dentibus armati
 ē terra uiri profiliere. Tum
 Iason, ubi plures esse uidit,
 coni. ētis inter eos occulte la-
 pidibus pugnantes inter se
 adortus occidit. Porro perdo-
 minis auri, aut tu n abest, ut
 uellus iureum ex patēti, et cō-
 uenti formula trahat Aectes,
 sed Argō nauim inflamma-
 re uoluerit: necnō cū ea nau-
 tas, ad unum omnes occidi stu-
 duerit. Quod ubi Medea re-

APOLLODORI

sciuit, ad Iasonē ire anteuertit, cumq; per noctem ad pellem deduxit, et draconem cum eodem ueneficijs aggressa scoporaui: inde sumpto uellere, cum Iasone in nauim Argō se contulit, eam uero Absyrus frater consequebatur: Ast bi noctu cum hisce auebūtur. Ceterum Aetes cognita Medea audacia ad nauim persequendam accingitur, quē ubi Medea in proxima uenisse uidet, fratrē iugulat, ac eius membra articulatim diuidit, eaq; in profundum iacit: Aetes autem filij membris colligendis occupatus filiam persequi desijt. Quocirca conuerso itinere seruatos pueri artus sepelit, eiq; loco ab illius dissectis membris Tomis nomen fecit. Multos deinde Colchorum ad Argō nauim perquirendam emisit, et nisi Medea captam ad se retrahant, id illos supplicij, quod Medea subitura esset, daturus cōmiz-

ασα δὲ μῆδεια τὸν ἰάσονα νυκτὸς, ὥς τὸ δῶρασ' ἔγχα· καὶ τ' φυλάσσοντα δράκοντα κατὰ κοιμῶντα βίς φαρμάκοις, μὲν ἰάονος ἔχουσα τὸ δὲ ρας', ὥς τῶν αἰρῶν παρελθόντων. σιωαίπετο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς αἰφύρτος. οἱ δὲ, νυκτὸς μὲν ἐόντων αἰνῶν χθονίαν. αἰήτης 10 δὲ ἐπιγνούς τὰ τῇ μῆδειᾳ πετολμημέλια, ὥρμησε τῶν ναῶν διώκειν. ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν πηλοσίον ὄντα μῆδεια, τὸν ἀδελφὸν φονδύει. καὶ μετὰ λίσσας, κατὰ βυστοῦ ἐπ' ἑισσωαδρῶν δὲ αἰήτης, τὰ τῆ παιδὸς μέλη, τ' διώξεως ὑσδῶσε. διόπερ ἔπεισε ἑλθασ', καὶ τὰ σωθῶντα τῆ 20 παιδὸς μέλη δάψασ', τὸν τὸ πονηρὸν ἠγόρευσε τὸ μῆδεια. πολλοὺς δὲ τῆς κόλχων ὥς τῶν ξήτησιν τῆς ἀργούσης ὄξέπειμει. ἀπειλῶσας, εἰ μὴ 25 μῆδεια ἄξεισιν αὐτῶν πείσασθαι τὰ ἐκαίνης. οἱ δὲ,

Διαχθείτο ἄλλος ἀλα-
 χού ξήτην. ἐποιοῦν, τῆς
 ἀργοναύταις τὸν ἠερίαν
 ποταμὸν ἦδη πῖρα πωλείου-
 5 σι. μινίσας, δὲ ξόος ἔπει-
 τῷ φονέειν τοῦ ἀφύρτου,
 χειμῶνα λάβρον ἀδιπίμ-
 φασ', ἐμβάλλει πλάνην.
 καὶ αὐτῷ τὰς ἀφύρτιδας
 10 ὀνήσοις παραπλεόντως ἡ
 ναῦς φέγγεται. μὴ λή-
 ξειν τὴν ὀργὴν τῷ Διὶ, εἰ
 μὴ πορροῦσσιτες εἰς τὴν αὐ-
 τόναν, τὸν ἀφύρτου φόνου
 15 καὶ θαρσύνειν ἔπειτ' ἡ κίρκης.
 οἱ δὲ, πῖρα πωλείοντες τὰ
 λιβύων, καὶ κελεύει ἔδν,
 καὶ ὅτ' τῷ ἑρδωνίου πηλὸς
 τοῦ κομοθεΐτης, παραμει-
 20 ψάμενοι τὴν ῥήνιν, ἡ λητοῦς
 εἰς αἰάαν, εἴδα κίρκη, ἰκέ-
 ται γινόμενοι καὶ θαίρονται.
 πῖρα πωλείοντων δὲ σερῆνας
 αὐτῷ ὀρφοῦ, τὴν εἰσιτία
 25 μοῦ (αν μελαδῶν, ὅτ' ἀργ-
 ναύτας κατέχε. μόνος δὲ
 βούτης ὅτ' ἡνέατο πρὸς αὐ-

natur. Tum ἢ alius aliò dffu-
 si in perquirendis Argonau-
 tis occupantur, Eridanumq;
 amnem demum prætereunt.
 At Iupiter ob Absyrti cædem
 iratus, ingentem immissa tem-
 pestate Argonautis errores
 inicit: ac dū secus Absyrtidas
 insulas nauigant, Argò nauis
 eos alloquitur his uerbis. Io-
 uis iram nunquam antea desi-
 turam esse, quam in Ausoniā
 profecti Absyrti necis ergò
 à Circe fuerint expiati. Hi
 autem libyæ, Galliæq; littora
 præteruecti, et per Sardinie
 pelagus delati Hetruriam le-
 gunt. Inde ad Aeacam con-
 tendunt ubi à Circe expian-
 tur, qui eū circa Sirenas na-
 uigarent, Orpheus, quòd con-
 trariam occineret cationem,
 argonautas inhibuit. Ves-
 tum solus omnium Butes ad
 eas enatauit, quem raptum,
 Venus ad Lilybæum habitas-
 tum relegauit. Dehinc à Si-
 renibus nauim Charibdis ex

cepi, Scyllaḡ, & errātia sa-
 xa, è quibus ingens flām arū
 uis, ac fumus eructari uideba-
 tur. Atqui per ea Thetis cū
 Nereidibus Iunonis monitu,
 incolumem nauim transue-
 xit. Siciliam itaq; præterue-
 fti, ubi Solis boues inerant,
 in Corcyram Phæacum insu-
 lam appellunt, ubi rex Al-
 cinous imperabat. Porro cum
 Colchici Argò nauim nuf-
 quam inueniunt. Horum alij
 Phæacum montes incolen-
 dos occupant, alij ad mariti-
 ma delati Absyrtidas insulas
 extruxerunt. Nonnulli au-
 tem ad Phæacas ierunt, ac
 nauim Argò tandem depre-
 bendunt. Medeamq; ab Al-
 cinoo repossunt. Tum ille,
 si iam, inquit, uxor Iasoni
 copulata sit, eam illis se non
 daturum, ac si, nondum uir-
 rum passa sit, patri remis-
 surum ait. Verum enimue-
 ro Alcinoi coniux Arete an-
 teuertens Iasoni Medea con-

ταῖς. ὃν ἀρπάσσει ἀφροδί-
 τη ἐλίουθαίῳ, κατ' ὥκησε.
 μετὰ δὲ τὰς σειρῆνας τὴν
 ναῦν χάρυβδιδι ἐξεδέχε-
 το, καὶ σκύλλα, καὶ πέφαι·
 πωλαγχαί. ὥστε ὦν φλόξ
 πολλή, καὶ καπνὸς αἰα-
 φροόμηνος ἐωρεῖτο, ἀλ-
 λά ὄλξε τούτων διεκόμισε
 τὴν ναῦν σὺν νηρείοι· δέ τις ἰο-
 πῆρα κληθεῖσα ὥστε ἥρας.
 παρὰ μὲν ἀμύνοντες δὲ θείνα-
 κίαν νῆσον, ἡλίου βούς ἔχου-
 σαν, εἰς τὴν φαίᾳ κωνίῳ
 κέρκυραν ἤκον. ἥς βασιλεὺς ἰ-
 ῆν ἀλκίνοος. τῆς δὲ κολχι-
 κῶν τὴν ναῦν εὐρεῖν, μὴ δὲ
 ναυμένων, οἱ μὲν τοῖς κέρκυ-
 ροις ὄρεσι παρ' ὥκησαν. οἱ δὲ,
 εἰς τὴν ἀλμυρὴν κομμοθέν-
 τες, ἐκπῆσαν ἀφ' ὑπερίδας νῆ-
 σος. αἱ τοῖς δὲ πέφαι φαίᾳ
 καὶ ἐλθόντες, τὴν αἰτῶν κα-
 τέλαβον, καὶ τὴν μήδειαν
 ἀπὸ ἡτοῦ παρὰ ἀλκινόου. 25
 οἱ δὲ, εἰπὼν εἰ μὲν ἦδη σπε-
 λήλυθον ἰάσθαι, οὐ δώσεις

αὐτὴν ἐκείνῳ εἰ δὲ πρὸς
 νος ὄσι, τῷ πατρὶ αἰτιπύμ
 ψειν. Ἀργῆτι δὲ ἡ Ἀλκίον
 γυνὸν φθάσα(α μὴ δῆλον ἰά
 5 ὄνισσιν ἐξέδωκεν. ὅθι οἱ ῥῆ
 κοληκοί, μὲν φαιάκων κα
 τήκυσαν. οἱ δὲ ἀργεῖα
 ται μὲν τῆς μυθολογίας αὐτῶ
 λῶν, πλείοντες δὲ νηυσὶς,
 10 οὐδὲν ὅσον πειπνίησιν χερσὶ
 τῶν ἄλλων δὲ σῆς ἑσθ
 υι. μεσοπύου δὲ ῥαυτὸς τοξό
 σκε τῷ βίλει εἰς τὴν δα
 λασσαν, κατέστρεψεν. οἱ δὲ,
 15 πλοῖοι ἐπὶ δαίμονι νῆσοι.
 τῷ δὲ πρὸς πρὸς δόκιμα ἀνα
 φαιῖναι πρὸς μεθ' αἵ τις,
 αἰάφην ἐκάλειραν. ἰσχυροί
 μὲν οἱ δὲ βωμὸν ἄλλωτος.
 20 αἰγλαίου, καὶ θυσιάζαντες,
 ἐπ' αὐχάαν ἐρᾶ πηλόν. ὅ
 θι οὖν δὲ ἑσθ' ἀργῆτις μὲν
 δέει, δώματα θοράκωνται,
 τῶν ἀεισείας ἑσθ' ὅτι μὲν
 25 παρ' αὐτῶν. ὅθι ἐπὶ καὶ νῦν
 αἰτῇ θυσιᾶσιν ὄσι σκώ
 πειν γυναιξίν. αἰτῇ δὲ

iugavit. Hinc igitur Col
 ebici cum Phæacibus simul
 habitare statuerunt. Argos
 nauis uero cum Medea in
 altum auehantur: qui cum
 noctu nauigarent, in maxi
 mam incidit tempesta
 tem. Inter hæc Apollo Me
 nætium impetens secundum
 iugulum sagitta percussit,
 cumq; in mare deturbauit.
 Hi uero cum proximam in
 sulam conspiciunt, ad eā de
 ueniūt, ac præter spem osten
 tatam portum ingressi Ana
 rphen nominant: ubi Apo
 lini Aegleō aram statu
 unt, ibiq; peractis de more
 sacrificijs, epulati sunt. Quæ
 uero ab Arete duodecim an
 cillæ Medææ dono iam datæ
 fuerant, fortissimos illos uir
 ros per lufum fugillabant.
 Hinc & adhuc etiam uetus
 ea in sacris deridendi con
 fuetudo mulieribus manet.
 Inde aucti in Cretā appel
 lere prohibentur à Talo.

APOLLODORI

Hunc sanè alij ex Chalcidiae genere prolunt, Sūt, qui à Volcano Minoi datum esse ferunt. Qui uir Aeneus fuit, idèq; ab alijs Taurus appellatur. Huic autē uenam à collo ad calcē pertinentem fuisse tradunt, atq; in huiusce uenae cute clauus Aeneus affixus esse uidebatur. Hic igitur Talus ter in die circum insulam currens, eam tuebatur. Quo circa iam tum Argō nauim praetereuntem spectans, lapidibus impetebat. Demum Medae ueneficijs circumuentus occubuit. siquidem, ut nonnulli memorant Medae poculis ad insaniam reductus excessit è uita, sed, ut alij, per immortalitatis pollicitationem, clauum illi Medeam extraxisse, omniq; ex eius corpore effuso sanguine ipsum obussse narratur. Nec desunt, qui illum à Poeante sagitta in calcem ueneratam intermissi tradunt.

αἰμαχρίτες, κωλύονται κρήτη προσίχιν ὑπὸ τὰ λαοῦτον, οἱ μὲν, τῷ χαλκοῦ γίνονται εἶναι λέγουσιν. οἱ δὲ, ὑπὸ ἡφαιέσου μίνοω δοθέναι. ὃς ἦν χαλκοῦς αἰὲρ. οἱ δὲ, ταῦρον αὐτὸν λέγουσιν. εἶχε δὲ φλέβα μία ἀπὸ αὐχένος κατὰ τείνειν ἄχρι σφυρῶν. κατὰ δὲ τὸ δρόμα. τῆς φλεβὸς ἦλως δίνειτο χαλκοῦς, οὗτος ὁ τάλως κρίσις ἐκείνης ἡμδράσῃ τῷ νῦσον περιτροχάζων ἐτίθη. διὸ καὶ τό τε τῷ ἀργῷ προσώλετο ἔαν θειωρῶν, τοῖς λίθοις ἔβαλεν. ἔξαπατηθεὶς δὲ ὑπὸ μηδείας ἀπὸ δανείας. ὡς μὲν αἱ οἱ λέγουσι δὲ φαρμάκων αὐτῷ, μολίαι μηδείας ἐμβαλούσης. ὡς δὲ πινὸς ὑποδομῆς ποιήσεις ἀδάναντον αὐτόν. καὶ τὴν ἦλον ἐξελεύσης, ἐκρυψίτος τοῦ παντός ἰχώρος ἀπὸ δανείας. τινὲς δὲ αὐτὸν τοξοδύντα ὑπὸ ποίαντος εἰς τὸ σφυ-

ρόν, τελευτῆσαι λέγουσι.
 μίαν δ' ἐν ταῦτα νύκτα
 μέιναντες, αἰγινή προσίχου
 σιν, ὑφ' ὅλβωσαι δειλόντες.
 5 καὶ γίνεται πόλ' ἡ τῆς ὑφ' ὅλβω
 ας αὐτοῖς ἄμμιλα. ἐκείθεν
 δ' ὄλβ' ἡ τῆς ὀλβίας, καὶ τ'
 λοκίδος πολέωντες, εἰς
 ἰωλκὸν ἤλθον. τὸν πάντα
 10 πολὺν ἐπ' ἵπποισι μῆσι πε-
 λειώοντες. πελίας δ' ἐπ' ἄ-
 πογονὺς τὴν ἐπιστροφὴν τ'
 ἀργοναυτῶν, τὸν αἶονα κτεί-
 νειν ἤθελεν. ὁ δ' αἰτησά-
 15 μλος ἐαυτὸν αἰελεῖν θυ-
 σίας ἐπιπελῶν ἀδεῶς τοῦ
 ταύρου αἶμα πασάμλος
 ἀπέθανεν. ἡ δ' ἰάσονος μὴ
 τῆς ἐπαρραβμὴν πελίας νῆ
 20 πον ἀπολιπὼσα παῖδα,
 ὡς πρὸς πόλεμον πέμψα-
 ρον ἐαυτὴν ἀνῆρτησε. πε-
 λίας δ' καὶ τὸν καταλφ-
 φθίοντα παῖδα ἀπέκτει-
 25 νεν αὐτῆς. ὁ δ' ἰάσων κα-
 πελῶν, τὸ μὲν δόρατος ἔδω-
 κε. πόλ' ὧν δ' ἡ δεινὴ με

Noctem autem unam illic nō
 amplius morati Argonautæ
 ad Aeginam aquatum con-
 tendunt, ubi de aqua pugra
 conseritur inter eos, inde
 uero per Eubæam, Locris
 demq; nauigantes in Iolcum,
 quarto demū mense post ini-
 tam uelleris aurei expeditio-
 nē, peruenerūt. Verū Pelias,
 quod Argonautarū reditum
 haud æquo animo ferret de
 Aesone obrutūcādo cogitauit.
 Hic aut dū sibi ipsi mortem
 consciscere quærit, immolati
 tauri sanguinem intrepide
 hausit, et interiit. Atqui Iaso-
 nis mater, Peliam, execrata,
 relicto filio paruulo, uelut ad
 bellū antesignano, uitam su-
 spendio finit. Deinde Pelias
 et relictum ab ea filium ius-
 gulauit. Interea redit Iason,
 ac uellus aureum Peliae de-
 dit. Qui, cum de iniuriis, qui-
 bus erat, alienum sibi cum eo
 expostulandi tempus foret,
 occasionem expectandam es-

se censuit. Proinde sumptis
secum lectissimis heroibus in
Isthmum nauigauit, ac na-
uim Neptuno dedicauit. Inde
Medeam monet, ut rationem
ineat, qua Pelias illi tot iniu-
riarum poenas luat. Tum illa
Peliae regiam ingressa: regis
filias Asteropeam nempe, et
Antinoen patrem necādum,
elixandumq; suasu inducit
suo, atque eundem in uitam
mox etate iuuenē suis se ue-
nificiis reuocaturā esse polli-
cetur. Idque, ut facilius credi
possit. Arietem in frustra dis-
sectum, elixatumque agnum
reddidit. Tum illi credulae,
patrē occidunt, mēbratimque
concisum elixant. Acastus
autem unā cum Iolciensi =
bus patrem sepeliuit: Iaso-
nemque, & Medeam Iol-
co eiecit. Hinc illi Corinthū
commigrant: vbi decennium
totum fortunate transegerūt.
Inde cū Glaucen Creon Co-
rinthiorum rex filiam Iaso-

πελιδείν ἐδέλων, καιρὸν ἐξε-
δίχθη. καὶ τὸ τε μὲν εἰς ἰω-
μὸν μὲν τῆς αἰδέων πολυ-
ῆς, ἀνέθηκε τὴν ναῦν πο-
σειδῶνι. αὐτῆς δὲ μήδισαν 5
πῶς καλεῖ ζητεῖν, ὅπως πε-
λίας αὐτῷ δέχας ὑπόσχη-
ναι εἰς τὰ βασίλεια τῶ πε-
λίου παρελθούσῃ, πείθει
τὰς θυγατέρας αὐτῆς Ἀσειο-
ρόπειαν δηλαδὴ, καὶ Ἀντι-
ρόνην τὸν πατέρα κρεουργῆ-
σαι. καὶ κατεψήσασα, ὅλῃ
φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγ-
χαλμελίῃ ποιήσεν νέον. καὶ 15
τῶ πεισεύσαι χάριν, κελὸν με-
λίσσας, καὶ κατεψήσας,
ἐποίησεν ἄρνα. αἱ δὲ πεισεύ-
σασα τὸν πατέρα κρεουργ-
οῦσι, καὶ κατεψόυσιν. Ἀκα 30
σος δὲ μὲν τῆς τὴν ἰωλκὸν
οἰκόντων, τὸν πατέρα δά-
πτει. τὸν δὲ ἰάονα μὲν τῆς
μηδείας, τῆς ἰωλκοῦ ἐκβά-
λει. οἱ δὲ ἥκων εἰς κόρινθον. 25
καὶ δέκα μὲν ἔτη διετέλουν
ὁ τυχευτής. αὐτῆς δὲ τῆς

τῆς κοῦρῃ δουρασίῳ κρέ-
 οντες πλὴν θυγατρὶ αὐτῆς
 κλυτὰ τεύχεα γυναικός, πῆ αὖ
 περὶ κέρως λατὼν μιν δάει,
 5 ἔχοντες. ἡ δὲ οὐκ ἔπειτα
 ἰάσων θεοῦσι πικρὰ λείβε-
 ν. καὶ πλὴν ἰάσωνος ἀχρε-
 σίας μετὰ φίλῃ καὶ πολλῇ κί-
 νησιν γαμουμένην πύλων
 10 τοῦ ἱερῆος φαρμάκῳ ἔ-
 κκευται. οὐκ ἀφισταμένη
 αὖτε τοῦ ἱερῆος πατρὸς
 καὶ λατῶν, καὶ πεφληγεί-
 τος τε καὶ δαίης, οὐκ εἰχὼν ὄ-
 15 ἰάσωνος μὲν μύθον, καὶ φέρ-
 οντα, ἀπικτείνει. καὶ λατῶ-
 νος πατρὸς ἡλίου ἄρμα πῆ-
 ραν ὀρακόντων, αἰὲν τοῦτου
 φέρουσα τοῦ πατρὸς νη-
 20 πλοῖσ' ἐπιόντας, κατελίπει
 ἰκέτας καὶ δίδρακα αἰὲν τῶν
 ὧμων τῆς ἑσπέρης τῆς ἀκραιῆς.
 κελύδης δὲ, αὐτῶν ἀναστ-
 σάντες κατεφραυμάτην.
 25 μύθη δὲ, ὅκιν' εἰς ἀθήνας.
 καὶ κεῖ γαμουμένη αἰγεί, καὶ
 δαίειν μύθον. αἰὲν τῶν

ni despondisset. eam dimissa
 Medea, in matrimonium du-
 xit. Tū illa, quos Iason Deo:
 iurasset, obtestata, igra tumq;
 illius in ipsam animum, sub-
 inde detestata, uxori quidem
 peplum ueneris infectum mi-
 sit, quem simulac illa sibi in-
 duit, cum adiutore patre uas-
 lido igne correpta conflagra-
 uit. Medea insuper quos,
 ex Iasone filios habet, ac Phe-
 retem trucidauit, et sumptum
 ab sole alatorum draconum
 currum conscendit, in eoq;
 profugit Athenas, qua in fu-
 ga, ut quidam ferunt, filios
 infantes adhuc, supplices an-
 te Acræe lunonis arā cōsti-
 tutos omisit: quos surgere in-
 so. Corinthij multis uulneri-
 bus contrucidarunt. At Me-
 dea, quæ conuolarat Athenas,
 mox ibi Aegeo nupta filium,
 cui Medo nomen fuit, genuit.
 Postea uero, cum Theseo cō-
 parasset insidias, Athenis in

APOLLODORI

fugam acta cum Medo filio
eicitur . qui magnum apud
barbaros imperium consecutus
subiecit sibi prouinci-
am uniuersam Mediam uoca-
ri uoluit . Et bellum contra
Indos inferens uitam cum
morte commutauit . Sed Me-
dea nulli suorum agnita ad
Colchos remeauit , quæ cum
Acetem patrem Persei stra-
tris dolo ab regia sede cie-
ctum inuenisset , illi regnum
recuperauit .

λούουσα δὲ ὕδρον θυσί-
φυγὰς δὲ ἀθλων μὲν τῷ
πατρὸς ἐκβάλλεται . ἀλλ' οὐ
τοῖς μὲν πολλοῖς κρατήρας
βραβεύων , τῷ ὑφ' αὐτὸν
χώρῳ ἀπάσαν μηδία ἐκεί-
λετο . καὶ στρατοὺς ἔχοντες
Ἰνδοὺς ἀπέθανε . μήδεια δὲ
εἰς κόλχιδ' ἤλθε ἀγνω-
στος . καὶ καταλαβούσα αἰὲν
τὴν ὑπὸ τῷ ἀδελφεῷ περὶ
τοῦ τῷ βασιλείᾳ ἐστῆναι
κτείνουσα τῶν πατρὸς
τῶν βασιλείᾳ κρατέουσα .

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
 ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 Η ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ, Βιβλίον, β'.
 APOLLODORI ATHENIENSIS
 GRAMMATICI BIBLIOTHECÆ
 SIVE DE DEOR. ORIGINE.
 LIBER II.

Benedicto Aegio Spoletino Interprete.

Ε ΠΕΙΔΗ δὲ τὸ τοῦ
 Δευκαλίωνος διεξελθὼν
 λύθρα μὲν γένος, ἐχομλῶς
 λέγειν τὸ ἰνάχου. Ὡς καὶ
 τοῦ, καὶ τῆς οὗτος γίνεταί παῖς
 ἰνάχος. ἀφ' οὗ ποταμός ἐστι
 ἄρχει ἰνάχης καλεῖται. Τού-
 του, καὶ μελῶς τῆς Ὠκεα-
 νοῦ, φορωνίδης, καὶ αἰγα-
 ῖος οὗτος καὶ δὲς ἐχθροῖς αἰγιά-
 λῶς μὲν ἐν ἄποιδος ἀρχαῖς
 νότος, ἡ χώρα ἄρα αἰγιά-
 λειά ἐκλήθη. φορωνίδης δὲ
 ἀπ' αὐτοῦ τ' ὕδρον πλοῦτον
 ἐν τούτῳ περὶ σαυροθείσης, ἐκ
 τῆς λαοδίκης θυμῆς διωκα

QUONIAM uero
 Deucalionis genus,
 ac sobolem enarraui-
 mus, Inachi deinceps explic-
 mus. Inachus igitur ex Ocea-
 no, et Tei hye procreatur, à
 quo Inachus Argiuorū flu-
 men nominatus est. Huius, et
 Melissæ Oceani filia Phoro-
 neus, ac Aegialeus filij fue-
 runt. Aegialeus tamen si mul-
 la de se ple relieta sit extin-
 ctus, Aegialeum tamen ab eo,
 cui præfuerat regioni, dictā
 fuisse terrā legimus. Atqui
 Phoroneus terræ, cui postea

APOLLODORI

nomen fuit Pelopōneso, totius
 imperio potitus, ex Laodice
 nymp̄ha, Apin, et Nioben p=
 creavit. Apis itaq; cōmutato
 in domnādi libi dinē regno,
 ui cuncta gerens, ac plane ty=
 rannica manu administrans
 Peloponnesum Apiā suo de
 nomine uocari iussit. Is demū
 Thelxionis, ac Telchinis in=
 sidijs proditus sine liberis ex=
 cessit: ē vita, et relatus inter
 deos Sarapis appellatus est.
 De Niobe autē, & Ioue, quā
 primam mortaliū Iupiter ini=
 uit, Argus natus est. Sed Az=
 eusilai testimonio Pelasgus is
 dicebatur, à quo Peloponne=
 so Pelasgia nomē fuit imposi=
 tum. At Hesiodus Pelasgū
 fuisse indigenam refert. Sed
 hac de re nos alibi rursus di=
 scuri sumus. Argus itaq; si=
 mulac à Phoroneo regnū ac=
 cepit, Pelopōnesum à se Ar=
 gos dici imperavit: qui postea
 ducta vxore Euadne Strymo=
 nis, ac Neeræ filia, Iasum,

σάων, Ἀπιν, καὶ Νιόβην
 ἐγέννησεν. Ἀπὶς μὲν οὖν εἰς
 τυραννίδα τῶν ἑαυτῷ μετὰ
 σήμας δύναντων. καὶ εἰς αἰὼς
 ὦν τυραννίης, οἰομαίμαι ἀφ'
 ἑαυτοῦ τῶν πελοπόννησος
 ἀπῶν. ὡς θελξίωνος, καὶ
 Τελχίνος ἐπιβουλεύσεις.
 ἅπας ἀπίδανε. καὶ νομι=
 θεὸς θεός, ἐκλήθη Σάραπιν. 10
 Νιόβης δὲ, καὶ διὸς, ἡ πρῶ=
 τῇ γυναικὶ χθὺς θνητῇ ἐμί=
 γη. ποῦς ἄργος ἐγένετο. ὡς
 δὲ Ἀκουσίλαος φησὶ, καὶ πε=
 λασγός, ἀφ' οὗ κληθῆναι, 15
 οὗ τῶν πελοπόννησον οἰ=
 κοῦντας πελασγούς. ἠσίοδες
 δὲ, ἢ πελασγὸν αὐτὸ χθὺς. α=
 φησὶν εἶναι. ἀλλὰ πῶς μὲν
 τούτου πάλιν ὀρούμεν. ἄρ' 20
 γὰρ δὲ λαβὼν παρὰ Φορῶ=
 νέως τῶν βασιλείων, ἀφ' ἑαυ=
 τῆς τῶν πελοπόννησων ἐκείλε=
 σεν ἄργος. καὶ γάμος διὰ 25
 θνήν τῶν στύμονος, καὶ Νεαί=
 ρας ἐτίκτωσεν Ἴασον, Πεί=
 ραιον, ἐπίδαυρον, Κρία-

συν. ὃς καὶ τὴν βασιλείαν
 παρέλαβεν. ὃς ἰάσων δὲ,
 ἀγῆνωρ γίεταί. οὗτου δὲ
 ἀργος ὁ πανόπῃς λεγόμε-
 5 νος. εἶχε δὲ οὗτος ὀφθαλ-
 μούς μιν εἰ παντὶ τῷ σώμα-
 τι. ὑπερβάλλων δὲ, δυνά-
 μει ἢ μὴ τὴν ἀρετὴν λυ-
 μαιόμενον ταύρον αἰελῶν.
 10 τὴν τούτου δορὰν ἠμείψα-
 το. Σάτιρον δὲ τῶν ἀρκ-
 δας ἀδικοῦντα, καὶ ἀφαι-
 ρούμενον τὰ βοσκήματα, ὑ-
 ποδαῖς ἀπέκτεινε. λέγεται
 15 δὲ καὶ τὴν ταρτόρον, καὶ
 γῆς ἐχθρὴν, ἢ τῶν παρ' ἐν-
 τας. ἱρπαζον, ἐπιτηρή-
 ρας κοιμωμένην ἀπέκτεινεν.
 ὃς ἐδίκησεν δὲ, καὶ τὸν ἄπι-
 20 ὄφης φόνον, τῶν αἰτίων ἀρ-
 κτείνασ'. ἀργου δὲ, κῆισμέ-
 νης τῆς ἀσωποῦ παῖς ἰάος,
 οὗ φασὶν ἰὼ γινέσθαι. καὶ
 25 σαρ δὲ ὁ συγγραφέας τὰ
 χρονικὰ ἀγνώματα, καὶ
 πολλοὶ τῆς τραγικῶν, ἰνά-
 χου τὴν ἰωλέγοισιν. Ἡαίο-

Piramibū, Epidaurū, et Cria-
 sum genuit, qui postea regno
 successit. Ex Iaso autē nasci-
 tur Agenor, ex quo Argus
 Ganoptes ortus est: hunc toto
 corpore oculatum fuisse legis-
 mus. Hic est, qui praeclans
 sublato, & Arcadīā devastab-
 bat, tauro, eius sese corio cir-
 cumtexit. Adhuc Satyrum:
 qui Arcadibus vim inferes-
 bat, eorumque pecora abige-
 bat, fortiter pugnans interfe-
 cit. quinetiam Echidnam,
 quam Tartari, ac Terrae fia-
 liam dicunt, quae viatores cor-
 ripiebat, dormientem nactus
 iterimit, idēque sublatis cae-
 dis auctoribus, Apidis interit-
 um ultus est. Argi uero, &
 Ismenes Asopi filiae Iasus ē
 filius: ex quo Ionem ortam
 esse tradunt. At Castor, qui
 de temporum ignorance cō-
 scripsit: necnon complures
 tragoediarum scriptores, Ionem
 Inachi filiam esse perhibent.
 Hesiodus, & Acusis

APOLLODORI

laus eam Pirenis filiam esse
narrant, quam Lunonis sacer
dotio decoratam Iupiter ui-
tavit, à quo cum uiolatam
fuisse puellam hanc Luno cō-
perisset, in buculam candidā
transformauit, qua Iupi-
ter se concubuisse abiurauit.
quare Hesiodus inquit, amā-
tium, iusiurandum irritum es-
se, neq; ad decorum irā quic-
quam pertinere. Luno inte-
rim vaccam ab Ioue depopo-
scit, acceptāq; Argo Pano-
piae custodiendam dedit. Hāc
autem Asclepiades Aresto-
ris, Pherecydes uero Inachi,
sicut Cercops Argi, et Isme-
nes, quae Asopi fuit, filiā scri-
bunt sed Acusilaus è Pirene,
ut dictum antea fuit, ortam
esse refert. Hic eam ad ole-
am, quae in Mycenaeo luco
erat, alligabat Cum uero Iu-
piter eam Mercurio, ut sur-
tim abduceret, iherasset, idq;
ab Hierace detectum fuisset,
neq; caelari amplius posset:

δος δὲ, ἢ Ακουσίλαος Πι-
ρήνης αὐτὴν φασιν εἶναι. ταύ-
τῃ ἰδρωτύνει τῆς ἡρας ἔ-
χουσιν, ξύδης ἔφθειρε. Φω-
ρεθεὶς ὑφ' ἡρας τῆς μυῖ, κό-
ρης ἀψάμενος εἰς βοῦν μετε-
μόρφωσε λευκῷ. αὐτῷ δὲ
ἀπαμύχνητο μὴ σωελθεῖν.
Διόφησιν Ησίοδος οὐκ ἐπι-
παύσθαι τὸν ἀπὸ τῆς θεᾶς
ὀργάνῃς γινόμενους ὀρεκούς
ὑπὸ ῥῥῶτος. Ἡρα δὲ αἰτὴν
σαμνίην παρὰ δῖος τῷ βοῦν,
φύλακα αὐτῆς κατέστησε
ἄρχον τὸν πανόπῃον, ὃν ἄ-
σκληπιάδης μὲν, ἀρέετρος
λέγει ὕον, Φορεκύων δ', Ἰνά-
χου Κέρκω δὲ, ἄρχον, καὶ
ἰσμήνης τῆς ἀπωποῦ θυγα-
τρὸς. ἀκουσίλαος δὲ ἐκ γένους
περηνῶσαι αὐτὴν λέγει. οὗ-
τος ἐκ τῆς λαίας ἐδίστασε
αὐτὴν. ἥ τις ἐν τῷ μυκηναίῳ
ὑπᾶρχεν ἄλσει. δῖος δὲ ἐ-
πιτάξατο ὁρμῇ κλέψαι
τὸν βοῦν μεμύχοντος ἰδρα-
κος, ἐπειδὴ λαθεῖν οὐκ ἔδυν-
ατο,

ναρ, λίθῳ βαλὼν ἀπέκτει-
 νε τὸν ἄρχον. ὁ δ' αὖ ἀρχι-
 φόντης ἐκλήθη. ἦ ῥα δὲ τῇ
 βοῖ οἱ σταν ἐμβάλλει. ἡ δέ,
 5 πρῶτον ἦ καὶ εἰς εἰς ἀπ' ἐ-
 κείνης ἰόντιον κόλπον κλυθεῖ-
 τα. ἔπειτα δ' ἔξ τῆς Ἰλλυ-
 ρίδος πορεύθει(α, καὶ τὸν
 αἴμον ἄπορ βαλοῦσα, διέ-
 10 βη τὸν τότε μὲν, καλούμε-
 νον πέρρον θράκιον. νῦν δὲ
 ἀπ' ἐκείνης βόσπορον ἐπὶ
 θού(α δὲ εἰς σκυθίαν, καὶ
 τὴν καμμερίδα γῆν πολ-
 15 λὴν χέρσον πλάσσει, καὶ
 πολλὰ διαουξαμένη
 θαλάσσαν ὀρέωπης τε, καὶ
 αἰτίας, πλάσσει ἡ καὶ εἰς
 αἴγυπτον. ὅπου τὴν αἰ-
 20 χτίαν μορφῇ ἀχλαβοῦ-
 (α, γλητῇ πρὸ τῷ νείλῳ πο-
 ταμῷ ἑπαφον παῖδα. τῇ
 τὸν δὲ ἦ ῥα δέϊται κούρε-
 των ἀφαίῃ ποιῆσαι. οἱ δέ,
 25 ἠφάνισαν αὐτὸν, καὶ ξύς
 μὲν, αἰδομένους κτείνει κού-
 ρατας. ἰὼ δὲ ἐπὶ ξύτῃσιν ἔ

tim abduceret, imperasset;
 idq; ab Hierace detectum
 fuisset, neq; caelari amplius
 posset: lapide percussum Ar-
 gum peremit, Hinc itaq; Mer-
 curius Argiphōtes cognomē-
 tum accepit. Iuno demum bo-
 nem aestro concitavit. Quae
 facta ea prima in sinu ab se
 Ionium appellatum penetra-
 vit, Mox per Illyridem pro-
 gressa Haemum transcendit,
 ac per ea tempora traiectum
 Thracium nominatum, ab il-
 la deinde Bosporum dictum,
 tranavit. Inde, cum in Scyz-
 ibiam penetrasset, et cimi-
 meriam terrā, cumq; per cōz-
 tinentis multum, decrasset;
 multa; Europæ maria, atq;
 Asiae plura tranasset, in Aē-
 gyptum tandem pervenit: ubi
 pristina forma recepta ad
 Nili fluentia Euphrum pepe-
 rit. Hanc Iuno, Curetes ut
 alicubi puerum occiderent,
 precibus impetravit. Quod fa-
 ctum ubi Iupiter rescivit, Cu-

APOLLODORI

reus occidit. Iò interim ad fi-
 lium, sese uestigandum accin-
 git. Quæ cum Syriam proz-
 pè uniuersam peruagata es-
 set, Quòd illic Bybliorum re-
 gis uxor filium educari. si-
 gnificabatur, et tandem Epa-
 rho inuento in Ægyptum re-
 meauit; ac Telegono, qui tū
 Ægyptiorum imperium ad-
 ministrabat, nupsit. Hic ipsa
 Cereri, quam Isin uocarunt
 Ægyptij, statuam collocauit.
 Et Ionem quoq; Isidem ap-
 pellarunt. Erapbus autem
 Ægyptijs imperās Memphim
 Nili filiam sibi coniugauit:
 deq; uxoris nomine condita
 tam urbem, Memphim nomina-
 uerunt, ex eaq; Libyam filia
 am procreauit, à qua et pars
 una terrarum Libya uocitata
 est. Cæterum ex Libya, Nep-
 tunoque gemini Agenor,
 ac Belus oriuntur. Agenor
 itaq; in Phœnicem profectus,
 et inibi regni sedē constituit:
 ubi: et magnæ sobolis auctor

παῖδες ἐστὶν Ἰάπερος. Πλακωμέ-
 νη δὲ ἡγετὰς συρεῖται ἅπαντες,
 ἐκείνῃ δὲ ἐμνηύσθω τὸν Κυβέλιον
 βασιλῆως γυνὴ ἐπιδίνει τὸν
 υἱόν. καὶ τὸν ἔπαφον οὐροῦσα, 5
 εἰς Αἴγυπτον ἐλθοῦσα ἐγα-
 μίθη Τηλεγόνοιο τῷ βασι-
 λείοντι τότε Αἴγυπτίῳ. Ἰσθρὺς
 τοῦ δὲ ἄγαλμα δῆμι-
 φος, ἣν ἐκάλεισαν Ἴσιν αἱ- 10
 γυπτίῳ, καὶ τὴν ἰῶ, Ἴσιν
 ὁμοίως προσηγόρουσας.
 ἔπαφος δὲ βασιλεύων αἰ-
 γυπτίῳ, γαμειμένην τὴν
 νεύλου θυγατέρα, καὶ ἀχρὶ 15
 ταύτης κτίζει μέμνην πό-
 λιν. καὶ πεντοὶ θυγατέρα
 λιβύνην, ἀφ' ἧς ἡ χώρα λι-
 βύη ἐκλήθη. λιβύης δὲ, καὶ
 ποσειδῶνος, γίνονται παῖ- 20
 δες διδυμοὶ ἀγάνωρ. καὶ βῆ-
 λος. ἀγάνωρ μὲν αὖτις εἰς Φοι-
 νίκην ἀπαλλαγείς ἐβασι-
 λεύσας. καὶ καὶ τῆς μεγάλης
 εἰς τὴν ἐλπίδα γενεάρχης, 25
 ὁ δὲ οὐκ ἀπολαύσας μετὰ τῇ
 τούτου. βῆλος δὲ ἡγεμὴς

ναὸς εἰς αἰγύπτῳ, βασιλεύει
 μὲν αἰγύπτιον. γαμεί δὲ αἰγύ-
 γνόντων τὴν νείλου θυγατέ-
 ρα, καὶ αὐτῷ γίνονται παῖ-
 5 δες δύο υἱοί. αἰγύπτιος, καὶ
 Δαναός. ὡς δὲ φησὶν Εὐριπί-
 δης, καὶ Κηφύος, καὶ Φινεύς
 προσέειπεν. Δαναὸν μὲν οὖν
 βῆλος εἰς λιβύην κατέφυκε-
 10 σεν. αἰγύπτιον δὲ εἰς αἰγυ-
 βίαν. ὃς καὶ κατασκευά-
 μινος τὴν μελαμπόδιον χώ-
 ραν ἀφ' ἑαυτοῦ ὠνόμασε καὶ
 αἰγύπτιον. Γίνονται δὲ ἐκ
 15 πολλῶν γυναικῶν, αἰγύ-
 πτι μὲν παῖδες πιντήκον-
 τα θυγατέρους δὲ Δαναῶν
 πιντήκοντα. Σατυροσάντων
 δὲ πρὸς ἀλλήλους αὐτῶν
 20 πατρὶ τῆς ἀρχῆς, ὕδατον δὲ
 ναὸς τῶν αἰγύπτου παῖδων
 ἄλλῳ ἐπὶ ὃν εἶναι, ὅθεν ἤν-
 αὐτῶν θυγατέρων αἰετὶς, δὲ
 οὐδικῶς, καὶ ὅτι καὶ ἐκ χρό-
 25 νου, ὅτι φοιτᾷ θήσεται ὑπὸ
 εἰδὸς αὐτῶν καὶ ποσειδῶντος αἰε-
 τῆς αὐτῶν, καὶ ἐκ ποσειδῶντος καὶ

extitit: quare de eo in pres-
 entia dicere supersedebimus.
 At Belus, quod ex Aegypto
 minime discessisset: Aegypti
 regnum consequitur: atque An-
 chinocem Nili filiam duxit ux-
 orem, de qua sibi filios gemis-
 nos procreavit. Aegyptum nē-
 pe, ac Danaem, sed et Euri-
 pidis testimonio Cepheum,
 Phineumque etiam liberos bas-
 buit. Igitur Danaum Belus ad
 Libyam incolendam, Aegyp-
 tumque, et Arabiam habita-
 tandam misit. Qui, cum deusas-
 tasset Melampodum terram,
 eam Aegypti nomine appella-
 ri de seipso voluit. Porro et
 Aegypto e pluribus coniugi-
 bus filij mares quinquaginta
 gignuntur. At fratri Danao
 filiae totidem. qui cum de
 regno inter se contenderent,
 Danaus Aegypti filios prae-
 ter unum, aut alterum filiarum
 suarum opera necavit, nam
 ex oracula eandem sibi ab eo-
 rum uno, immo, necesse

f ij

APOLLODORI

rat, metu percussus Minervæ
cōsilio navim nominatam ab
eo de filiarum suarū numero
πέντηκόντορον quasi dixer-
is quinquagintremē primus fa-
brefecit, in qua filiab. i. positis
aufugit. Inde in Rhodū appel-
lens Minervæ Lindiæ statuā
dedicavit. Hinc et Argos se-
contulit: Hunc Helanor, qui
cum Argis regnabat (& ipse
eius regionis potitus suo ipsi-
us noīe incolae Danaos appel-
lauit) q̄ ea regio aquarū car-
ritate laboraret, Argiuorū re-
gno præfecit. Qm̄ Neptunus
iratus Inacho fontes siccauer-
at, quāobré Minervæ ter-
rā eē testatus: ē filias interim
aquarū emisit, harū una A-
mymone aquām disqrēs, telū
in ceruum iacit, ac Satyrum
dormitantiē offendit: rixare il-
le somno exprobatū puellæ
inēdæ miro desiderio capi-
tur. At Neptuni sup̄uētū Sa-
tyrus se dedit in fugā. Amy-
mone autem cū illo cōcubuit,

πεσκόουσε, τὴν κληθεῖσας
ὡς ἀπ' αὐτῆς αἰθιμοῦ τῆς θυγα-
τρός αὐτῆς πέντηκόντορον,
εἰ ἢ τὰς κόρας εἰς ἑλάνωρ ἔ-
φυγε. προσάπων δὲ ῥόδῳ τὴν
τῆς λινδίας ἀθηνᾶς ἄγαλ-
μα ἰσορῦσατο. εἰ τὴν θεὰ δὲ
ἢ καὶ εἰς ἄργος, καὶ τὴν βα-
σιλείαν αὐτῇ παραδίδοσι
ἐλάνωρ ὃ, τότε βασιλεύωντο
(αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χώ-
ρας ἀφ' ἐαυτῆς τὴν εἰσικοι-
νὰς δαίμονας ὠνόμασε,)
ἀνύδρου δὲ τῆς χώρας ὑπὲρ
χούσης, ἐπειδὴ καὶ τὰς πικ-
ραὶς ἐξήρανε ποσειδῶν μη-
νίων ἰνάχῳ, διότι τὴν χώ-
ραν ἀθηνᾶς, ἐμαρτύρησεν
εἶναι, τὰς θυγατέρας ὑ-
δροβουλίας ἐπέμψεν. μία αὖ-
τε αὐτῆς ἀμυμώνη ξυτὸν
(& ὕδωρ, εἰ πῆδ' ἐέλως ἔδω-
κε λαφον, καὶ κοιμῶντιον
(& τύρον τυγχάνει, καὶ κεί-
νος ποδωλασας, ἐπιθύμειας
συγγενείας. ποσειδῶνος
δὲ ἀδελφεός, ὁ ἀτύρος

μὲν ἔφυγεν . ἀμυμώνῃ δὲ ,
 τοῦτω σιωδινάζεται . καὶ
 αὐτῇ ποσειδῶν τὰς εἰς λέρ-
 νη πηγάς ἐμύνησεν . οἱ δὲ , κα-
 5 γύπτου . καὶ δις ἐλθόντες
 εἰς ἄρτος , πῆστε ἔχθρας
 παύσασθαι πῆρεσίλω , καὶ
 τὰς θυγατέρας αὐτῶ γα-
 μεῖν ἡξίωσιν . δαναὸς δὲ , ἄ-
 10 μα μὲν ἀπὸ τῶν αὐτῆς τοῖς
 ἐπαγγέλμασιν , ἅμα δὲ καὶ
 μνηστῆκῶν πρὸς φυγῆς ,
 ὁμολύγει ὅδ' ἰάμοισι , καὶ
 διεκλήρε τὰς κῆρας . ὅτε δὲ
 15 μνήσρας μὲν ὄντω , τὴν πρεσ-
 βυτέραν , ἔβηλε Λυγκεῖ ,
 καὶ γοργόφονον πρωτῆ .
 οὗτοι γὰρ ἐκ βασιλίδος γυναι-
 κὸς ἀργυρίας ἐγγόνεισαν
 20 αἰγύπτῳ . τῆς δὲ λοιπῆς
 ἔλαχον , βούσυρις μὲν , καὶ
 ἐκέλαδος , καὶ λύκος , καὶ
 δαίφρων , τὰς δαναῶν γεν-
 νηθεΐσας ἔξ ὑρώπης . αὐτο-
 25 μάτην . ἀμυμώνην . ἀλκυήν ,
 σκαυήν . αὐταὶ δὲ ἐκ βασι-
 λίδος ἐγένοντο δαναῶ . ἐκ

ei; Neptunus Lerneos font-
 tes indicauit. Porro Egypti
 filij Argos profecti ut ma-
 tuam inier se similitatem com-
 pescerent; se se cohortantur,
 et Danaï filias sibi in matri-
 monium dari obsecrant. Tum
 Danaus, simul, quod parum
 crederet eorum pollicitationi-
 bus, simul quod fugæ, exiliq;
 sui reminisceretur iniuriæ,
 nuptias pactus sortito puellas
 distribuere cepit. Hyperme-
 stram igitur natarum maxi-
 mam Lynceo, & Gorgopho-
 nem Proteo selegit. Hos enim
 coniuge Regina Argyphia
 Egyptus extulerat. Inde
 suam quisq; sorti sunt.
 Busiris quidem, & Encela-
 dus. Lycusque, ac Daïs-
 phron, Automaten, Amyr-
 monem, Agaen, Scæam
 Danao ex Europa Regia
 matrona satas ducunt. At
 ex Elephantide ortæ fue-
 runt, Gorgophone, atq; Hy-
 permestra, sed Lynceus Ca-

APOLLODORI

Lycem sortitus est. At Ister
 scripsit Hippodamiā Chalco-
 don, Rhodiam Agenor. Cleo-
 pnam, Asteriam Chætus*
 Hippodamiam Diacorystes,
 Alcis Glaucen, Alcmenon
 Hippomedusam, Hippothous
 Gorgen, Iphimedusam Euz-
 chenor, Rhoden Hippolytus,
 Hi decem ex Arabia uxore
 geniti sunt. Sed puellæ ex
 Hamadryadibus Nymphis,
 Aliæ ex Atlantea, aliæ ex
 Phæbe natæ sunt, Agapto-
 lemo Pirene, Cercestis Do-
 rioni, Eurydamanti Pharte,
 Ægio Mnestra, Eubippe Ar-
 gio, Anexibia Archelao, Me-
 nacho Nelo obtuenerunt. Hi
 septem è Phæmiffa conuge
 orti sunt, at puellæ, quæ Æ-
 thiopides erant, quod cognos-
 mines essent Mèphidi haud
 quaquam sortito inter se con-
 sulari uo uerūt. Nam ex Ty-
 ria nati matre Clitus, Cliten,
 Sibendus, Sibenelen, Chrysi-
 pus, Chrysippen duxit. Atq

δὲ ἑλεφαντίδος, πορσεφόνη,
 καὶ ἑσπερίωνος. λυγκώδης
 δὲ καὶ καλύκην ἔλαχε. ἰ-
 στρος δὲ, ἰπποδάμεια. χαλκώδων,
 ῥοδία, ἀγάρων, κλεοπάτρα, καὶ το-
 σιδρία, διοκορυστὴς ἰππο-
 δάμεια. ἀλκίς. γλαύκην,
 ἀλκμίνων ἰππομέδουσαν,
 ἰππόδιος, γόργην. εὐχένω-
 ρ, ἰφίμέδουσαν. ἰππόλυ-
 τος, ῥοδην. οὗτοι μὲν οἱ δέκα
 ὅς ἀγαθὸς γυναικός. αἱ
 δὲ παρδίοι, ὅς ἀμαρτιά-
 δων νυμφών. αἱ μὲν ἀτλασι-
 τείης. αἱ δὲ ἐκφοίτης. ἀγα-
 πτόλεμος δὲ, ἑλαχ. φειρά-
 νην. ἡδύκυστος δὲ, δώριος.
 εὐρυδάμας φάρτην. αἰ-
 γίος, μύσσαι. ἄργιος, δούπ-
 πην. ἀρχέλαος ἀνεξιγίην.
 μενάχως, νηλῶ. οἱ ἐπὶ ἀέκ-
 φοινίως γυναικός. αἱ δὲ
 παρδίοι, αἰθίοπος. ἀκλε-
 ρωτί δὲ ἑλαχον διέμονον. 25
 μέγα τὰς μέγας, οἱ ἐκ-
 τεύχον. κλειτός, κλειτὴν.

Ὀρέλος, Ὀνείλιω. χρύσιπ-
 πος, χρυσιππίω. οἱ δὲ ἐκ κα-
 λιαίνδης, καὶ νυίδος νύμφης
 παῖδες δέδεκα, ἐκλυρώσαν-
 5 το, παρὰ τῆς ἐκ πολυφούς
 Ναίδος. ὅσων δὲ οἰμὴ παῖ-
 δης, Εὐρύλοχος, Φαίτης, Πε-
 ριστοχίης, Ἑρμῆς, Δρύαος, πο-
 ταμῶν, Κισσῶς, Λίξος, Ἰμ-
 10 βρός, Βρόμος, πολύνικτωρ,
 Χρόνιος. αἱ δὲ κόραι νύμ-
 φης. Ἀντιόνη, Σιαῶ, Ἡλέ-
 κτα, Κλεοπείρα, Ὀρυσίχη,
 Γλαυκίππη, αἰδήλεια, κλε-
 15 ὀδώρα, οὐίππη, ὥρατώ, Σύ-
 γνη, καὶ Βρύχη. οἱ δὲ, γορ-
 γόνων αἰγυπῖω γένεσθαι,
 ἐκλυρώσαντο πρὸς τῆς ἐκ-
 πορείας. καὶ λαγχάνει,
 20 Περύφασ μὲν, Ἀκταίην. οἱ-
 νὸς ποσειδάων. αἰγυπῖος,
 Διοξίπην. μεγαλήτης δὲ,
 αἰδούτλη. λάμπρος ὠκυπέ-
 τη. πυλάργην, Ἰδμεν. ὅκ-
 25 τῶ δὲ εἰσι νέετατοι Ἰδας,
 Ἰπποδίκην. Δαίφρων, αἰ-
 διαίτην. αὐτῶν δὲ ἐκ μὲν

ex Caliande, & Naide nym-
 pha, præter eos, qui Polyxo-
 nis Naidis erant duodecim
 filij procreati sunt, sortito
 matrimonium contraxerunt.
 Quorum hæc sunt nomina,
 Eurylochus, Phantes Peri-
 sthenes, Hermus, Dryas, Po-
 tamō, Cissus, Lixus, Imbrus
 Bromius, Polyctor, Chiboni-
 us. Hæ uero sunt ex Nym-
 pha natae Autonoe. Theano,
 Electra, Cleopatra, Eurydi-
 ce, Glaucippe, Anticlea
 Cleodora, Eurippe, Erato,
 Stygne, Bryce. qui de Gorgo-
 nibus Ægypto nati sunt, eas,
 quæ de Pieria genitæ fuerūt,
 sortiti duxerūt. Nā Periphan-
 ti obtigit Actæa, Oeneo Po-
 darce, Ægypto Dioxippe
 Megacli, Adyce, Ocyperetē Lā-
 rō, Pylarge Idmoni. Ὅσων
 ἐκ νεωτέρων sunt, Idas, qui
 Hippodicen Daiphron, qui
 Adianten duxit ex Herse
 matre natus, Pandion, qui
 Callidicen, Arbelus, qui
 f iij

Oemen, Hyperbius, qui Celeno, Hippocorystis, qui Hyperipten sibi coniugarunt. Hi ex Hephestine oriuntur: ac Puellae matre Crinone fuerunt. Post, ubi suā quisq; sortitus, coniugē duxerūt, acceptos in cōiuiuiū cūctos Danaï filiae datis à patre pugionib. sōno sepultos, suū quæq; spōsος occidunt, una tñmō excerpta Hypmnestra, hæc. n. sola Lynceum, quod eius virginitatem abstinuisse, incolumem asseruauit. Quāobrem hāc Danaus coniectā in uinculis custodiri iubet. Reliquæ Danaï filiae præfecta sponforū capita in Lerna defoderūt, corpora uero aī urbe deplorata sepelienda curauerūt. Has autē Minerva, Mercuriusq; Louis impio exsuarunt. Demū postea Danaus Hypmnestrā Lynceo in matrimonium copulauit, ceteras in gymniciū certamē pductas victoribus hōdas dedit. Amymene Neptuni semine

ρὸς ἐγένοντο. Εἰρη, Παιδίων, χαλλιδίκην. ἄρβυλος, Ὀϊμύλ. Ἰπποκορύστis, Ἰππορίππην. οὗτοι δὲ Ἡφαιστίνης. αἱ δὲ ἐκ κρινόως. ὡς δὲ ἐκλυθῶντο, οὗτοι γάμοις, ἐστίασας ἐγχειρίδια διαδίδωσι ταῖς θυγατράσιν. αἱ δὲ κοιμημένους οὗτοι νυμφίους ἀπέκτειναν, πᾶσι ἑωρήμενύστας. αὐτὴ δὲ Λυγκέα διεσωσε πρὸ Δείον αὐτὴν φυλάξαντα. διὸ καὶ Δείρξας αὐτὴν δαναός, ἐφρουρεῖ. αἱ δὲ ἄλλαι τῆς μηδὲ δαναοῦ θυγατέρων τὰς μηδὲ κεφαλὰς τῆς νυμφίαν ἐπὶ τῇ λόρῃ κατώρυξαν, τὰ δὲ σώματα, περὶ τῆς πόλεως ἐκένδυον. καὶ αὐταὶ ἐκείθεν ἀθλωῶτε, καὶ ὁρμῆς διὸς κελύσαντες. δαναός δὲ ὕδαροι ἑωρήμενύστας Λυγκεί σιωφῆκε. αἱ δὲ λοιπαὶ θυγατέρες εἰς γυμνικὸν αἶψα

οἷς κικῶσιν ἔδωκεν . ἀμυ
 μώνη δ' ἐκ ποσειδῶνος ἐ
 γλίνησε Ναυπλίου . οὗτος
 μακρόβιος γλιόμβιος, πλέ-
 5 ων τῶν θαλάσσιον, ῥίς ἐμπί
 πλοῖσιν ἢ θανάτῳ φέδυσφό
 ρει . σιωέβη οὖν καὶ αὐτὸν
 πλούτῃσαι ἐκάλινω τῷ θα-
 νάτῳ, ὥπῃ ἄλλων πλου-
 10 τισσάντων ἐδυσφάρι . πρὶς
 δὲ πλούτῃσαι ἔγμην, ὥς
 μὴ οἱ τραγικῶς λέγοισι, Κλυ
 μέην τῶν καὶ Σφείας . ὥς δὲ οἱ
 τῶν νόσιον γράψας, Φιλύ-
 15 ραι . ὥς δὲ κέρκω ἡσιόνη .
 καὶ ἐγλίνησε παλαμῆδω,
 οἷα καὶ ναυσιμέδοντα . Λυγ
 κὸς δὲ μὲν θανάτον ἄργισ
 δωασθῶν, ὅς ἔπαρ μνή-
 20 στας τεκνῶν παῖδας ἄβαι
 τα . τούτου δὲ ἡ ὠκυλείας
 τῆς μαοτινίας, δίδυμοι πᾶ
 δεῖς ἐγλίοντο, ἀκείσιος, καὶ
 προῖος . οὗτοι καὶ κατὰ
 25 γαστροῦ μὴ ἔπῳ περὶ ἐστασίαι
 ξον περὶ ἀλλήλους . ὥς δὲ
 αἰετὰ φασκεν, πᾶσι τῆς

prægnaus Nauplium peperit
 Hic quod longævus esset, ma-
 re nauigans morientium caz-
 sum permolestie serebat. Sed
 et i: si tandem aliquando oh-
 yisse contigit, uel eo mortis ge-
 nere, quo alios defungi ma-
 sstissime conspiciebat. Verum
 antequàm è uita decessit, ut
 Tragicorum auctoritate com-
 probatur, Clymenem Cratzi
 filiam sibi uxorem coniugari
 placuit. qui uero reditus con-
 scripsit, Philyran dixisse ait.
 Cercopis autè testimonio He-
 sionem cœpit. De qua Pala-
 medem, Oeacem, Nausime-
 donicè gignit, Lynceus aut, qui
 post Danaum Argis domina-
 tus est, ex Hypermæstra ge-
 nit, Abantem filium genuit
 ex quo & Ocalea coniuge
 Mantinei filia, gemini pro-
 creantur Acrisius, ac Proe-
 tus, qui cum in utero matris
 adhuc essent, inter se disside-
 re cœperunt. Vbi uero per
 etatē potere de regno certa-

re non dubitarunt. Hiq; bellis
gerātes primi Clypeos inue-
nerunt. Inde victor Acrisius
Proctum Argis exegit: qui
ad Iobatem in Lyciam perue-
nit, sed, ut alij produnt, ad
Amphianactem confugit, Cu-
ius etiam filiam ducit. Home-
rus autem Anteam dicit.
At si tragediarum scripto-
ribus fidem habemus, Sibeno-
beam. Hunc demum Socer
cum Lyciorum copijs redu-
xit, ac Tirynibem occupavit.
quam ipsius gratia Cyclopes
moenibus cinxerunt, atq; in
partem assumpti Argivam
terram propē universam co-
luerunt. Sic Acrisius Argis
imperat: & Proctus Tiryn-
ibe. Adhuc Acrisius ex Bury
dice Lacedæmonis filia Da-
naem gignit. Proctus uero
Lysippē, Irbinoenīq; et Irbia-
nassam, quæ cū adultæ iā æta-
tis eēnt, in insaniam cōciderūt.
quod, ut Hesiodus inq̃t, Diony-
sij serias minime receperūt.

βασιλείᾳς ἐπ' αὐτῶν. καὶ
πολεμονῶντες οὖρον ἀσπί-
δας προῶντο. καὶ κρατῆρας
ἀκρόστας, προῶντον ἄρ' ἰούσ' ἐξ
ελαυνή, ὃ δ' ἦκεν εἰς λυκίαν 5
πρὸς ἰοβάτην. ὥς δ' ἐπὶ πύ-
φας, πρὸς ἀμφιάνακτα. καὶ
γαμῆ τλήν τούτου θυγατέ-
ρα. ὥς μὲν Ὀμηρος ἀντειαί.
ὥς δ' οἱ τραγικοὶ ἀνέβροια 10
κατὰ γαίαν αὐτὸν ὁ κηδεστὴς
μὲν δ' ἐστραφὺς λυκίαν, καὶ κα-
ταλαμβάνει πύρροντα.
ταύτῳ αὐτῷ κυκλώπῳ
τειχοσύντων. μερυσάμενοι 15
δὲ, τλήν ἀργεῖαν ἀπαίξαν, κα-
τ' ὤκουσιν. καὶ ἀκρόστος μὲν
ἄρ' ἰούσ' βασιλεύει, προῖτος
δὲ πύρροντος. καὶ γίνεται
ἀκροσίου μὲν δ' ἐξ οὐρυδίκης 20
λακκαδικῆς μονογονοῦς, Δαναῶν. περὶ
τῷ δ' ἐκ ἀνέβροιας, λυσίπ-
πῃ, καὶ ἰωλινόν. καὶ ἰωλιν-
νασσοῦ. αὐτὰ δὲ ὥς ἐπελθόν-
τες, ἐμάνθησαν. ὥς μὲν ἡ- 30
σιόδου φησὶν, ὅτι τὰς διονύ-
σου πελὶ τὰς οὐκ ἀπὸ δ' ἰού-
σου.

ὥς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, διό
 τι τὸ τῆς Ἡρας ξόανον ὄξυ
 πέλισαν. γλοῖβλαι δὲ ἐμ-
 μαίεις, ἐπὶ λαοὶ δὲ αἰὰ τῶν
 5 ἀρχαίων ἄπαρ. αὐτοὶς δὲ
 τῶν ἀρχαίων, καὶ τῶν πε-
 λοπόννησον διελθοῦσαι με-
 τὰ ἀκοσμία ἀπάσης, ὅτε
 τῆς ὀρμίας ἐξόχῃον. Με-
 10 λάμπον δὲ ὁ Ἀμυθαίωνος.
 καὶ εἰδομένης τῆς ἄβαιτος.
 μαίης ὦν, καὶ τῶν ὅτε φαρ-
 μάκων, καὶ καὶ δαρμῶν δε-
 ραπείαν πρῶτος ὀρεγκῶς,
 15 ὑποχρεῖται δεραπύειν τὰς
 παρθένοισ, εἰ λάβοιτο τὸ
 τεῖτον μέρος τῆς δωα-
 σίας. οὐκ ἐπὶ πόντος δὲ
 προίτου θοραπύειν ὅς με
 20 οδοῖς τηλικούτις, ἔτι μᾶλ-
 λον ἐμαίνοιτο αἱ παρθένοι.
 καὶ περὶ τὴν μὲν τὸν τῶν αἰ-
 λοιπαὶ γεναῖες. καὶ ὅς
 αὐτοὶ τὰς οἰκίας ἀρλοῖ
 25 ποῦσαι, ὅς ἰδοῖς ἀπὸ λ-
 λων καὶ δας, καὶ εἰς τῶν ὀρ-
 μίας ἐφοίτων. περβαίνου-

Αἱ Acusilai sententia; quod
 Iunonis simulacrum nihili
 fecerunt, Sic itaq; furore per-
 citæ per omnem argiuorum
 terram decerrabant. Inde ite-
 rum in Arcadiâ, ac Pelopon-
 nesum reuersæ nullonon de-
 decore labefustate per deser-
 ta discurrabant. Melampus
 autem Amythaonis filius; &
 Idomenes, quæ fuit Abantiæ,
 uaticinandi cognitione insti-
 gnis, et qui potionâdi, expur-
 gandi; rationem primus in-
 uenerat, se uirginibus sanita-
 tem restitaturum pollicetur: si
 tertiam regni partem accipis-
 at. Proetus tanta mercede dex-
 territus, filiarum curæ mini-
 me assentitur. Quocirca vir-
 gines longè maiori uestigia cō-
 citantur, immò uero etiam
 illarum ueluti contagione of-
 fenæ reliquæ mulieres cum
 uirginibus simul furere, et
 nim desertis proprijs ædibus
 in suos ipsarū filios de seq-
 uiebāt, atq; in deserta sese suc-

gientes abdebāt. Cum uero id calamitatis genus in dies magis increfceret : postulatam mercedem Proetus Melampo di ultro cōcessit. Tum ille eas se curaturum esse promittit, si regni tantamdē fratri suo Bianti attribuatur. Inter hæc Proetus ueritus, ne, si filiarū cura lōgius protrahatur, mercedē ille peteret ampliorem. Postulatis assensus filias Melampodi curandas commisit. quare Melāpus, adhibitis ualidissimis adulescentibus ei ubi latū. simul, & entheā quādā choream imitatus de montibus virgines ipsas in Sicyonē est usq; infecutus. Has dum persequeretur, Ipbinoe natu maxima uitā cū morte cōmutauit. Reliquæ uero repurgata uesania resipuerūt. Harum dem; Melāpodi unam, & Bianti alteram Prætus in matrimoniu collocauit: neq; longo post tpe Megapenthe filiū genuit. Ceterū Bellerophōtes

σης δὲ ὑπὸ πλεῖστον τῆς συμφορᾶς, ὅτ' αἰτηθέντας μεδούς ὁ προῖτος εἰδίδου. ὁ δὲ ὑπὲρ τοῦ θοραπύειν, ὅταν ἔτδρον τοσούτου, τῆς γῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτῷ λάβη βίας. προῖτος δὲ εὐλαβηθεὶς, μὴ βραδυνούσης τῆς θοραπείας αἰτηθεὶν καὶ πλεῖστον, θοραπύειν σωεχόμεναι 10 τούτοις. Μελάμπος δὲ παραλαβὼν ὅτ' εὐοκτωτάτοις τῆς νεαρίαν. μετ' ἄλλα λαγμοῦ, καὶ πνος εἰδὶς χορείας ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτάς, 15 εἰς σικυνῶνα σωεδίαξε. κατὰ δὲ τὸν διαγμὸν, ἡ πρεσβυτάτη τῆς θυγατρὸς, Ἰφινόη μετ' ἄλλα. ταῖς δὲ λοιπαῖς τυχεύουσαι κα- 20 θαρμοῦ σωφρονίσαι σωέει. καὶ ταύτας μετ' ἐξέδοτο προῖτος μελάμπος, καὶ βίαν π. καὶ δα δ' ὕσδρον ἐγλίνθησε Μεγαπίνδω. 25 ΒΕΛΛΕΡΟΦΟΝΤΗΣ ΔΕ. ὁ γλαυκὸν τῷ σισύφω, κατὰ

10 αὐτὸς ἀκούσας ἀδελφὸν δη-
 λιάδην, ὡς δέ τινες φασὶ πε-
 ρῆνα. ἄλλοι δὲ ἀλκυονίδην,
 εἰς ἄργος πρὸς περίτον ἐλ-
 15 θῶν καὶ θάρεται. καὶ αὐ-
 τῷ γυνὴ δένεβοια, ἥ καὶ αὐ-
 τεῖα ὄρωτα ἴχει, καὶ περ
 πέμπει λόγιον πρὸς σιωου-
 σίαν. τῷ δὲ, ἄπηνουμένος,
 20 ὁλέγει πρὸς περίτον, ὃ πβελ-
 λοφόντης αὐτῇ πρὸς φθο-
 ρᾶν προσπέμφας λόγιον.
 περίτος δὲ πιστεύσας ἔδω-
 κεν ἐπιστολὰς αὐτῷ πρὸς 10
 25 βᾶτην τὸν πενθρόν· κομί-
 σαι. αὐτὴς αἰετὶ γέγραπτο.
 Βελλοφόντην ἀρκτεῖναι,
 νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τῷ δη-
 εῖον διαφθαρέσειν. ἥ 13
 30 οὐ μόνον ἐνὶ, ἀλλὰ πολλ-
 οῖς οὐκοῦν ἄλῶν. εἶχε δὲ
 προτομὴν μὲν λέοντος, οὐ-
 ραὶ δὲ δράκοντος, τρίτω
 δὲ κεφαλῇ μέσθην αἰγῆς.
 35 δι' ἧς πῦρ αἰνίει, καὶ τὴν χύ-
 ραι διέφθειρε. καὶ τὰ βο-
 σκήματα ἐλυμαίνετο. μία

Glauci, q̄ Sisyphi fuit, cū per
 imprudentiā Deliadē fratrem,
 siue, ut quidam ferūt, Pirenē,
 aut, ut alij uolūt, Alcimenē p̄-
 emisset, ad Proetū Argos cōsu-
 git ab eoq; expiatur. Mox au-
 tem cum illius amore Sibeno-
 bza, quæ et antea dicebatur,
 deperet, submisit, q̄ illū de tō
 cubitu interpellaret, q̄, cū mu-
 lieris libidini minime cōsēs-
 set. Sibenobza Proeto Beller-
 phōtem quæsitū cōcubitus insi-
 mnlauit. Proetus uxori credu-
 lus dat illi ad Iobatem literas
 huiusce, argumēti. Vt Beller-
 phonē curaret occidendū, At
 Iobates re cognita illum ut ad
 Chimæā extinguendā iret, ī-
 prauit. Siquidē ita iuuenē a fe-
 ra perditum iri arbitrabatur,
 quando ea nō unus modo, sed
 ne multorum quidem uiribus
 facile perdomari poterat. Nā
 prima in parte leo, postrema
 draco, media uero capra esse
 uidebatur, quæ flammās eno-
 mebat, ac p̄xima quæq; dis-

pdebat, pecoraq; inficiebat. Hæc. n. trium belluarum uiri-
bus sub una duntaxat natura
communita erat. Aiunt hanc
ipsam Chimæra ex Homeri
testimonio Amisodari cura
enutritam fuisse, natamq; ex
Typhone, & Echidna, id, qd
Hesiodi carminibus cōproba-
ri legitur. Gōscēso igitur Pe-
gasos, quæ ex Medusa, ac Nep-
tuno satum, & aligerum has-
bebat Bellerophōtes, sublatum
in altū, ex eo Chimæra sagit-
tis impetebat. quæ demū per-
acta pugna lobātes eundē in
solymos pugnaturū misit, ubi
et id feliciter exegit, ad Ama-
zonas expugnandas pficisci
impauis, quibus item deuictis
collectā Lyciorū iuuentutem,
quæ cæteris pcellere uideres-
tur, in insidijs cōfidere iubet,
atq; ita Bellerophontē occidi
pæcepit. Vbi aut et hosce ad
uictū oīs ab eo casos accepit,
admiratus iuuenis pstantiam
lobātes pueras illi Præn ostē-

γὰ φύσις τεινών θνητῶν εἶχε
δύναμιν. λέγεται δὲ καὶ πλὴν
χίμαιρας ταύτην παρῆναι
μὲν, ἔπειτα ἀμυσσώδερρον, καὶ
δαΐπρην εἶρηκε καὶ ὄμηρος.
γλινθηθῆναι δὲ ἐκ τυφώοντος
καὶ ἐχιδνῆς, καὶ δὴ οὗτος ἡσιόδοτος
ἰσχυρεῖ. ἀλλὰ βιβλάσας ἦν ἑαυ-
τὸν ὁ βελλεροφόντης ὅτι τὸν
πήλασον εἶχεν ἴσπρον ἐκμε-
δοῦσης πῆλων γελινθημέ-
νον, καὶ ποσειδῶτος ἀρθεῖς
εἰς ὕψος, ἀπὸ γύτου καὶ πετὸ
ξέσσε πλὴν χίμαιρας. μετὰ
δὲ τὸν ἀπὸ νῆας ἔσπρον, ἐπὶ ταῖς
ἐκ αὐτῶν πολύμοις μαχεσθῆ-
ναι. ὡς δὲ ἐτελεύτησε καὶ
ἔσπρον, ἀμαζόνων ἐπὶ ταφείας
ἀγωνίζεσθαι αὐτὸν, ὡς δὲ καὶ
ταύτας ἀπὸ κτείνει, βύς τε
νεότητι λυκίων διαφύρειν
δοκῶντας ἐπιλέξας, ἐπὶ
ταφείας ἀρχομένην λαχέειν
τας. ὡς δὲ καὶ τούτους ἀπὸ
κτείνει πάντας, θαυμάσιος
πλὴν δύναμιν αὐτῷ ὁ ἰοβό-
της, ταῖς γὰρ μέγιστα ἔδει

ξει, καὶ παρ' αὐτῶ, μίλειν
 ἡΐεσσε δούς τινι θυγατρὶα
 φιλοπόνῃ. καὶ θύσκων, τινι
 βασιλείῃ κατέλιπεν αὐτῶ.
 5 Ακρίσιω δὲ, πατρὶ παίδων
 γένεσσεως ἀρχαίων, χρησ-
 τολομῶν, ὃ θεὸς ἔφθ, γένε-
 σσαι παῖδά ἐκ τῆς θυγατρὸς,
 ὃς αὐτὸν ἀρχαίον. δεισὺς
 10 οὖν ἀκρίσιος ὄντο, ἔπειθ' ἄν
 δάλαμον κατασκυιάσας
 χαλκόν, τινι Δαναῶν ἐφθ
 15 ταύτῃ μιν, ὡς αἰοι λέ-
 γουσι, ἐφθιρε προῖτος.
 20 ὅθι αὐτοῖς καὶ ἡ σάσις ἐ-
 κινύθη. ὡς δὲ αἰοι φασί,
 ξένος μετὰ μορφωθεὶς εἰς χρυ-
 σόν, καὶ ὅθι τῆς ὀροφῆς εἰς
 25 οὐδ' Δαναῶν εἰσβύεις κόλ-
 πῳ, στυνλῶν. αἰδο-
 μένος δὲ ἀκρίσιος ὕδρον ὄξ-
 αὐτῆς γελινθίον Γωσέα,
 μὴ πιστεύας ἔπειθ' ὁδὸς ἐφθάρ-
 30 σαι τινι θυγατρὶα μετὰ τῆς
 35 παίδος εἰς Λαρνακὰ βαλὼν,
 ἔρριψεν εἰς δάλασσαν. περὶ
 ἀνεχθείσης δὲ τῆς Λαρνακῆς

dit. Inde, ut secū maneret, ro-
 gavit: Eiq; Philonoem filiam
 uxatē dedit. Qui demū, cum
 fato cōcessisset, Bellerophonē
 generū suū regni successorē
 instituit. Interim Acrisio de
 maribus filiis oraculū scisci-
 cātī, numen rñdit, puerū de fi-
 lia oriturū esse, q̄ auo necē il-
 laturus esset. Id igitur Acrisa
 us pertimescens æneo sub ter-
 ra cubiculo cōstruēto, inclusā
 Danaē custodiri iubet. Hęc,
 ut nonnulli tradunt, uisitauit
 Prætus: vñ iter se orta cōtens-
 tio est; sed aliorum testimonio
 proditur: Iouem in aureum
 imbrē transmutatum per ima-
 plunium in Danaes sinum de-
 lapsum cum ea concubuisse;
 mox ubi Perseum de filia na-
 tum esse cognouit Acrisius,
 ab Ioue compressam filiam
 minime credens, eā una cū fi-
 lio in arca lignea conclusam
 in mare deiecit: quæ cum
 in Seriphum insulam delata
 fuisset. Dictys desumptum

APOLLODORI

puerum educauit. Ceterum, Polydeſtes uterinus Diſtyis frater, Seriphi rex, Danaes amore correptus, cū ea, Perſeus. n. in uirilē aetate pueneſſat, potiri nequiret, amicos, quibus cū & Perſeum etiā conuocat, ijsq; ob Hippodamiae Oenomai filiae nuptias erantur ſe celebraturum edicit. Cui tū Perſeus quā nām inquit in re cōficiēs erantur? equo Polydeſtes reſpondet. Atqui Perſeus, Gorgonis, ego inquit, capite. Tum rex, contra nihil ſubiecit. Mox uero, ab alijs equos expoſcit, ſed, quōd equum à Perſeo habere non poſſet, pro ſymbola Gorgonis caput illi, ut afferret, imperauit. Tū Perſeus Mercurij, ac Mineruae duſtu Phorci filias adiit, Enio, Temphredō, & Dinō. Hae fuere cetuiſq; & Phorci natae. Gorgonum ſorores ab ortu ipſo ſtatim ænūs factae, unoq; tres oculo, & dēte uno prædita, qui-

σεῖφω, Δίκτυς ἄρα, αὐτὲ
 ῥεφε ῥῶρον. βασιλεύων δὲ
 τῆς σεῖφου πολυδέκτης,
 ἀδελφὸς ὁμομήτειος Δί-
 κτυος, Δαιάνης δῖα θυγάτηρ, καὶ
 ἡνιοχῶντος παῖς, μὴ δὲ
 νάμλιος αὐτῇ στυγερῆς,
 στυγερῆς αὐτῇ στυγερῆς, με-
 δῶν καὶ παῖς, λέγων ἔρα-
 νον στυγερῆς αὐτῇ στυγερῆς-
 10
 δαμείας τῆς οἰνομάου γά-
 μοιο. τῇ δὲ παῖς εἰπόν-
 τος ἐπὶ πινυ ὁ δῖος εὐωχεῖ-
 ται; τῇ δὲ φησεν τος αὐτῇ
 ἵππῳ. παῖς δὲ εἰπὺς τῇ
 κεφαλῇ τῆς γοργόνης. οὐκ
 αὐτόρῃ πολυδέκτης. παρὰ
 μὲν οὖν τῇς λογιῶν ἡγεμονί-
 20
 ῃ παῖς. παρὰ δὲ τῇ παῖς
 οὐ λαβὼν αὐτῇ ἵππῳ, ἐπὶ-
 30
 ταξε τῆς γοργόνης κομίσαν-
 τιν κεφαλῇ. ὁ δὲ ὄρμον,
 καὶ ἀδῆναος περὶ ἀδῆναος
 μύλων, αὐτῇ τὰς φόρκου γί-
 νεται θυγατρίδα. ἐν τῷ
 καὶ περὶ φρονῶ. καὶ δεινῶ
 ἡ δὲ αὐτῇ τακτικῶς τε, καὶ φέρ-
 40

κού γοργόνων ἀδελφαί,
 γραῖαι ἐκκληνέτις· εἴα τὲ
 ὀφθαλμὸν αἰφρεῖς, καὶ εἴα
 ὁδόντα εἶχον· καὶ ταῦτα
 5 πρὸ μέρους ἡμείβον ἀλλή-
 λαις· ὦν κυριδύνας ὁ πόν-
 σεύς, ὡς ἀπῆτο, ἔφη ἀπο-
 δώσειν, αἰὶν ὑφ' ἡλίου τῶν
 ὁδόν τῶν ἀδελφῶν τὰς νύμφας
 10 φόρουσαν· αὐταὶ δὲ αἰ νύμ-
 φαι πῆλυνά εἶχον πίδαλα,
 καὶ τῶν κίβισιν ἦν φασι-
 πινόν εἶναι πίναν, πίναν-
 ρος δὲ, καὶ Ἡσίοδος εἰς ἀσπί-
 15 δι, ἀδελφὴ τῆς πόνσεως.

Παῦ, δὲ μετὰ φρεσὶν εἶχε
 κείρα δεινοῖο πελώρου
 Γοργόνος, ἀμφὶ δὲ μιν κίβι-
 σις ἦεν· εἶρηται δὲ πα-
 20 ρὰ τὸ καλεῖσθαι ἐκείνην τα-
 καὶ τῶν τροφῶν, εἶχε δὲ καὶ
 τῶν αἰδῶν κακῶν· ὑφ' ἡλίου
 σαυλίων δὲ τῆς φορκίδος
 ἀχρόδους τὸν, τὸ ὁδόντα, καὶ
 25 τὸν ὀφθαλμὸν αὐταῖς, καὶ
 παρακλιόμενος πρὸς τὰς
 νύμφας, καὶ τυχόν, ὦν ἐ-

bus, et vicissim inter se utra-
 bantur. Hæc, ubi potitus
 est Perseus, reposcentibus
 illis, se redditurum polli-
 cetur, si, quæ ad Nym-
 phas, ipsa duceret, viam
 commonstrarent. Erat autem
 hisce Nymphis talaria, et
 cibis, quam peram qui-
 dam esse putant. Id Pin-
 darus, et Hesiodus in Clys-
 seo, ubi de Perseo, sic
 ait.

Horrendæ totas scapulas ca-
 put occupat ingens.

Gorgonis, idq; intra cibis in-
 latet.

Nam cibis, quod inibi cona-
 dantur indumentum, et ci-
 baria, dicta esse videtur. Ad-
 hæc Orci galeam, adhibuit.
 Restitutis itaq; Phorcibus
 et dente, et oculo, quod vi-
 am demonstrassent, ad Nym-
 phas peruenit: Adeptus in-
 de, quæ cupiebat, hu-
 meris ante omnia peram
 induxit, ac pedibus talaria

APOLLODORI.

accommodavit, postremo gas-
leam capiti imposuit. Hac
igitur tetus, quoscumq; uos-
luisse, ipse inuisus alijs,
peruidebat. Is, ubi à Mer-
curio Adamantinam Har-
pen accepit, ad oceanum
deuolauit, hic Gorgonas
dormientes deprehendit.
His autem Euryalæ uni.
Sthenò alteri. terciæq; Me-
dusæ nomen fuit. In quib-
us solam Medusam mor-
talem fuisse perbibent. Ad
huiusce itaq; caput repor-
tandum Perseus emissus fu-
it. Erant Gorgonibus cas-
pita, squamosarum anguium
spiris obsita, dentes præterea
tante, magnitudinis, quantæ
suum esse uidentur. Adhæc
manus æneæ, & alæ aureæ,
quibus conuolabant, quæ, qui-
cūq; obtuerentur, eos in saxa
omnes commutabant. Has de-
um Perseus somno sepultas
adortus, cuius manus Pal-
las dirigebat, auersus ocu-

απούντασε, τὴν μὲν κίβισιν
περιβάλλω. τὰ δὲ πέντε λα-
τοῖς σφυροῖς περσέημοσε.
τὴν δὲ κλυῶν τῇ κεφαλῇ
ἐπέθω. ταύτῃ ἔχων, 5
αὐτὸς μὲν οὖς ἤθελε, ἔβλε-
πεν. ἀπὸ ἄλλων δὲ οὐχ ἔω-
ράτο. λαβὼν δὲ καὶ πρὸ
ὀρύου ἀδαμαντίνῃ ἄρπην
πετόμενος εἰς τὸν ἁκκαονόριον
ἦκεν. καὶ κατέλαβε τὰς
γοργόνας κοιμωμένας, ἡ-
σαν δὲ αὐτὰι, Σθενώ, οὐρυ-
άλη, μέδουσα. μόνῃ δὲ ἦν
θνητὴ μέδουσα. ὅτε ἔειπε ὁ
τῷ ταύτης κεφαλῇ πῶρ-
σεὺς ἐπέμφθη. εἴχον δὲ αἱ
γοργόνες κεφαλὰς μὲν πε-
ριεσπειραμένας φολίσσι
δρακόντων. ὁδόντας δὲ με- 20
γάλας ὡς σκεδὼν, καὶ χεί-
ρας χαλκίαις, καὶ πῖ ὀρύγας
χρυσάς, δι' ὧν ἐπέρηντο. οὗ-
τοι δὲ ἰδόντας, λίθοισι ποιοῖον,
ἐπιστὰς οὕτω αὐτοῖς ὁ πῶρ- 25
σεὺς κοιμωμένας, κατὰ
θυνοῦσας τὰς χεῖρας αἶψα

νᾶς, ἀπὲς ῥεμμείας, καὶ
 ἐλέπων εἰς ἀσπίδα χαλ-
 κῷ, δι' ὧς τὴν εἰκόνα τῆς
 γοργόνης ἔλεπεν, ἐκάρσεν
 5 μυσεν αὐτήν. ἀχρὶ μνηδεί-
 σης δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς
 γοργόνης ἐξέδρε πῆγας
 πῖλως ἵππος. καὶ χρυ-
 σάωρ ὁ γερυόνου πατήρ.
 10 τοῦτο δὲ ἐγέννησεν ἐκ πο-
 σιδῶνος. ὁ μὲν οὖν πῶρ-
 σεὺς αἰδέμενος εἰς τὴν κί-
 βισιν τὴν κεφαλὴν τῆς με-
 δούσης ὀπίσω πάλιν ἐχώ-
 15 ρε. αἱ δὲ γοργόνες ἐκ τῆς
 κοίτης αἰασάσαι, τὸν πῶρ-
 σεῖα ἐδίωκον. καὶ σπιδεῖν
 αὐτὸν οὐκ ἠδύναντο διὰ τὴν
 κωῆν, ἀπὲς κρύπτειν ὅπως
 20 αὐτῆς. παραχρῆνόμενος δὲ
 εἰς αἰθιοπίαν, ἥς ἐβασιλευ-
 κηφός, εἶρε τὴν τοῦτου θυ-
 γατῶρα αἰδομένην πᾶ-
 κειμένην βορᾷ θαλασσίᾳ
 25 κῆτε. κασιέπεια γὰρ ἡ κη-
 φέως γυνὴ, νηρησίην ἦρεσε
 ποδὶ καλλοῖς. καὶ πασῶν

lis in æreum Clypeum de-
 fixis, per quem ipsam Gor-
 gonis imaginem respicie-
 bat, Medusæ caput am-
 putavit. Quo resecto Pe-
 gasus alatus equus repen-
 te profiliuit, & Chrysa-
 or Gerionæ pater. Ho-
 sce autem à Neptune pro-
 creavit. Igitur Perseus repo-
 sito suam intra peram Me-
 dusæ capite, recessit. Ve-
 rum Gorgones ipsæ somno
 excitæ Perseum insectaban-
 tur, quem intueri ob orci Ga-
 leam minime poterant, quod
 ea Perseus contegebatur: Qui
 cum in Æthiopiam per-
 uolasset Cephei, Regis fi-
 liam Andromedam Maris
 Ceto iam iam deuorandam
 offendit: quoniam Cas-
 siopea Cephei coniux de
 corporis formæ præstan-
 tia, quod se omnium for-
 mosissimam iactitabat, Ne-
 reidas in certamen pro-
 uocauit. Quamobrem ea

APOLLODORI

sibi Nereidas iratas fecit. Tum etiam Neptunus ira percitus Cephei regnum, et aquarum multitudine, ac Ceto immisso peruasit. Cepheus autem Ammonis oraculo monitus est, tum deum tantæ calamitati modum fore accepit, cum Cassiopeâ filiam Andromedam Ceto deuorandam proposuerit. Id igitur Cepheus Æthiopum ui compulsus, effecit, scopolosq; filiam alligauit. quam conspiciatus Perseus, et illius amore succensus, Cepheo sese Cetus ipsum interemptum pollicetur; si filiam ab imminente periculo ereptâ sibi in matrimonium collocei; Paetis itaq; iureiurando confirmatis Perseus monstrum aggressus occidit, atq; Andromedam soluit. Huic non ita multo post Phineus Cephei frater insidias parat, ut cum primum ille Andromedæ coniungi coiret, e medio tolleret, ve-

ἔναι κρείσσων ἡ ψυχὴ. ὁ δὲ
 θεὸς αἰνυμένης ἐμύνθη, καὶ
 ποσειδῶν αὐτὰς συναρπάξας, πλεμμύρας τε
 αἰδὶ τῷ χώρῳ ἐπέμψεν, καὶ
 κῆτος. ἄμμωνος δὲ χρησάντος
 τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορᾶς,
 ἐὰν ἡ κροσσιπέιας θυγάτηρ αἰδομένη
 δευτεῖται τῷ κῆτει βοῶν
 ῥά. ὅτῳ ἀναγκασθεὶς ὁ κεφαλὴς ὑπὸ τῆς αἰθιόπῃς
 ἔπερξε, καὶ προσέειπε τῷ
 θυγατρὶ πέτρα. ταύτην
 θεασάμενος ὁ πύρραυς, καὶ
 ὄραδεις, αἰαρήσεις ὑπὲρ
 τοῦ κεφαλῆς τὸ κῆτος, εἰ
 μέλλει σωθεῖσθαι αὐτὴν
 αὐτῷ δώσειν γυναικα. ὅ
 τούτοις γλυκύων ὄρκων, καὶ
 ὑποσας δὲ κῆτος ἔκτεινε,
 καὶ τὴν αἰδομένην ἔλυσεν.
 ἐπιβουλόοντος δὲ αὐτῷ
 φινέως, ὅς τῳ ἀδελφὸς τοῦ
 κεφείως ἐγγυάμενος πρῶτος
 τὴν αἰδομένην, μαδῶν τὴν
 ἐπιβουλὴν τὴν

ποργόνια δὲ ἴξασ', μετὰ τῶν
 σινοπεδονουμένων, αὖθις
 ἐλίδωσα παραχρῆμα. πρὸς
 γλῶσσος δὲ εἰσαβέβηκε,
 5 καὶ κατὰ λαβῶν προπεφύ-
 γῃαι ὅις ἑομοῖς μετ' ὅς
 δίκτυος τῶν μητόρων· ὅς
 τῶν πολυδέκτου βίαι, εἰ-
 σελθὼν εἰς τὸν βασιλεία
 10 τοῦ καλίστου τοῦ πολυ-
 δέκτου τῶν φίλων ἀπὸ
 μακρῶς τῶν κεφαλῶν τῆς
 ποργόνος ἐδείξε. ὅς δὲ ἰδὼν
 τῶν, ὁποῖον ἐκείνης ἐτυχ-
 15 ῆμα ἔχων ἀπὸ λαβῶν.
 κατὰ σῆμα δὲ τῆς σείριφου
 δίκτυν βασιλεία, ἀπὸ δὲ
 τὰ μὲν πύργα, καὶ τὰ κί-
 βισιν, καὶ τῶν κυνῶν ὄρμῃ,
 20 ὅς τῶν δὲ κεφαλῶν τῆς πορ-
 γόνος ἀπὸ δὲ. Εὐμῆς μὲν
 ὅς τῶν τὰ περικυβία πάλιν
 ἀπὸ δὲ τὰς εὐμῆας.
 25 ἀπὸ δὲ τὰς εὐμῆας τῆς
 30 δὲ τῆς ποργόνος τῶν κεφα-
 λῶν αὐτῆς. Ἀντιτὰ δὲ
 καὶ ὅς τῶν δὲ τῶν δὲ τῶν

rum id ubi reseruit Perse-
 us cum conuatis omnibus
 Phineum Medusæ capite as-
 sultato in saxa repente con-
 uertit. Itaq; Perseus res-
 uersus in Seriphum matrem
 ad aras cum Dictye, ob
 Polydectis uolentiam confu-
 gisse, deprehendit. Inde
 impetu facto aggressus re-
 gem concurrentium amico-
 rum auxilio fretum auer-
 sus Gorgonis caput ostendit,
 idq; quotquot aspexerunt, qua-
 licumq; quisq; forma esset,
 in saxa commutatus est. Mox
 ubi Dictyn Seriphi regem
 constituit, Mercurio talaria,
 peram, & galeam reddidit,
 & Gorgonis caput Min-
 eruas dono dedit. Ea uer-
 o Mercurius omnia Nym-
 phis restituit. Ceterum Pala-
 las in medio clypeo Me-
 dusæ caput apposuit. Nec
 desinit, qui Gorgonis cas-
 pus à Minerva præcisum
 fuisse dicunt. Aium enim

eam sese pulchritudine Pal-
ladi comparare non erubui-
se: Atqui Perseus, cum Da-
nais, & Andromeda Argos
Acrisium misurus propera-
uit. Is autem oraculi metu
Argos deseruit, atq; in Pe-
lasgiam terram commigra-
uit: interea Teucamnia La-
rissæorum rege patri iam ui-
ta sancto gymnicum certam-
en edituro, ad id etiam Per-
seus decertaturus aduenit:
ac etiam quinquertium lu-
dens, disci iactu Acrisii pe-
de percussio, acutum cum in-
terfecit. Post, ubi Perseus O-
raculum iam expletum esse
animaduertit, Acrisium qui-
dem extra urbem sepeliuit.
Verum, quod Argos ad il-
lius hereditatem adeundam,
qui eius opera occubuisse,
remare iusto quodam pu-
dore tenebatur, profectus
Tirynthem ad Megapen-
them Proeti filium, & cum
regno micissim exornauit;

καὶ ἡ μέδουσα ἐναρκατμή-
θη. φασὶ δὲ ὅτι καὶ πῶδὲ
καλλίους ἡδίστους ἢ χορῶν
αὐτῇ συγκρατῆναι. πέρσευς
δὲ μετὰ δανείης, καὶ αἰδοῖο
μέδης ἑσθλὸν εἰς ἄργος,
ἵνα ἀκείσιον θεάσκηται. ὁ
δὲ δεδουκὸς τὸν χρυσὸν
ἀρχιπὼν ἄριστος, εἰς τὴν πε-
λασγίαν ἐχόμενος γὰρ
ταῦτα μὲν δὲ τῷ λαοῦ
βασιλείας ὑπὸ κατοιχο-
μῆναι τῷ πατρὶ διαπεδίον
γυμνικὸν αἰῶνα, πῆγλιν-
ῶ, καὶ ὁ πέρσευς ἀγωνίσσασθαι
δίλων ἀγωνιστὸς δὲ, πέν-
ταθλον ἢ δίσκον ἢ ἢ ἀκεί-
σιον πόδα βαλὼν, πῆγλιν
μακρὸν κτείνει αὐτὸν, αἰ-
δοῦλος δὲ τὸν χρυσὸν
τελεσμεῖον, τὸν μὲν ἀκεί-
σιον ἔξω τῆς πόλεως ἔδει-
ψεν. αἰχμῶνλος δὲ εἰς
ἄργος ἐπαλθεῖν ὅτι τὸν
κλῦρον ὅτι αὐτῷ πελά-
τικῶς, πῆγλινος εἰς
τίμωρα, καὶ τὸν ἀργεῖον

καὶ δὲ μεγαπύθην, ἡλλά-
 ξατο, τούτων τε τὸ ἄρτος εἰς
 χεῖρας. καὶ μεγαπύθης
 μὲν ἐβασίλευσεν ἀργείων.
 5 πύρροις δὲ τίρωιδος, πρὸς
 πειχίστας μίδειαν, καὶ μυ-
 κύναν ἐγλίοντο δὲ ἐξ αἰ-
 σρομέδης καὶ δὲ αὐτῶ.
 πρὶν μὲν ἔλθιν εἰς πλὴν ἔλ-
 10 ολάδα φάσθαι δὲ παρὰ κη-
 φεὶ κατέλιπον. ἀχ' οὖν του
 δὲ τῶν πύρρων βασιλέας
 λέγεται γενέσθαι. καὶ μυ-
 κύναν δὲ ἀλκαῖος, καὶ οὐ-
 15 κελος, καὶ ἔλαος, μήτωρ τε
 καὶ ἡλεκτύνων, καὶ θυγά-
 τρις γοργόφονα, ἐν πειρήνης
 ἔγχετο. παλιν δὲ ἀλκαῖος
 ἱπποτόμος τ' ἐμνοικίως, ἀμ-
 20 φιτύνων ἐγλίτο, καὶ θυγά-
 τρις αἰαφία. ἐκ δὲ μήτρός,
 καὶ αἰσθίης τῆς πύρρος,
 ἱπποδῶν καὶ τῶν αἰσθί-
 οντων ποσειδῶν, καὶ κομίσας
 25 αἰσθίης ἐχιδνάδας ἰόσιον,
 μέγαντα, καὶ γένετα τῶ-
 κων, ὅς ἐστιν οὐκ ἀφ' οὐκ, καὶ

Nam illi Persens Argos tra-
 didit, ac Megapenthes argivo
 rum regno praeficitur. Persen
 us uero Tirynibem adeptus,
 Mideamq; et Mycenae admi-
 nitur. Porro ex Andromeda
 Perseus filios habuit ante,
 quam in Greciam uenisset,
 Persem scilicet, quem apud
 Cephæum reliquerat; Ab hoc
 Persarum reges originem dux-
 isse feruntur. At mycenae
 procreauit Alcæum, Sibes-
 nelum, Helam, ac Mastorem,
 & Electryonem, filiam insu-
 per Gorgophonem, quam Per-
 rieres uxorem duxit. Item ex
 Alceo, atque Hipponome Me-
 mæci filia nascitur Amphitryo,
 et Anaxo filia. De Me-
 store, ac Lysidice Pelopis fi-
 lia Hippoboe gignitur, quæ
 cum rapuisset Neptæus, atq;
 in Echimadas insulas indu-
 xisset, comprimis: ex eaq;
 Typhium creat, qui Ty-
 phum solum colonos indu-
 xit habituros, quas Telen

boas quod procul à patria iue-
rit, appellauit. Sed ex Ta-
phio Pterelaus natus est. Hūc
Neptunus aureo crine illius
capiti imposito, fecit immor-
talem. Ceterum Pterelai sep-
tē filij fuerunt, femina qui-
dem Comæbō, at mares,
Chromius, Tyrannus, Antio-
chus, Cberfidamas, Mastor,
Eueres. Atq̃ Electryon ducta
matrimoniu Anaxone Alcei
filia, suscepit feminei qdē se-
xus Alcmenā, mares aut. Stra-
tobatē, Gorgophonū, Philono-
mū, Celeneū, Amphimachū,
Lysinomū, Cberimachū, Ana-
ctorē, Archelaū: sed post ho-
sce spurii ex phrygia mulie-
re Midea Licymniū. E stbene-
la uero, et Nicippe, quæ Pelo-
pis fuit, Alcinoç, & Medusa
procreantur, mox etiam eidē
Euristheus natus est, qui My-
cenis imperauit. Nam quo
tempore Hercules gignendus
esset, tum Iupiter inter Deos
dixisse fertur, qui ē Per-

σὺ λαοὺς Τηλεβόας ἐκά-
λεσεν. ὃ π τηλοῦ τῆς πα-
τρίδος ἔβη. ἐκ ταφίου δέ,
παῖς πτέρελαος ἐγένετο.
ἄλλων ἀδανάτων ἐποίησε
ποσειδῶν, ἐν τῇ κεφαλῇ,
χρυσὴν ἐνδεῖς τεῖχα, πέρε-
λάω δέ ἐγένοντο θυγα-
τὴρ κομαιδῶ, καὶ ἄρρηδος
παῖδες, χρομῖος, τυρρανῖος,
αἰπτόρυξ, χερσιδάμας. Μή-
στωρ, θυήρης. Ηλεκτρυῶν
δὲ γήμας τῇ ἀλκαίου θυ-
γατρὶ αἰλκμήνῃ, παῖ-
δας δὲ στρατοβάτῳ, γοργί-
νον, φιλονόμον, κελαι-
νέα, ἀμφίμαχον, λυσίνο-
μον, χερίμαχον, αἰνάκτορα,
ἀρχέλαον. μετὰ δὲ εὐπίω,
καὶ ἰόθον ἐκ φρυγίας γυναικῶ-
κος μεδέας λικύμνιον. δε-
νέλου δέ, καὶ νικέππης τῆς
πέλοπος, ἀλκινόη, καὶ με-
δουσαι, ὕδρον δέ, καὶ εὐρυ-
σταῖς ἐγένετο, ὅς καὶ μήκυ-
κων ἐβασίλευσεν. ὃ π γὰρ
Ἡρακλῆς ἔμελλε γενναῖ-

ὅσαι, Ζεὺς δὲ θεοῖς ἔφθ,
 τὸν ἄρ' ὑπὸ βροχῶν γλυκὺν
 σῶμενον τό τε βασιλεύειν μὴ
 κωδῶν. ἦ ῥα δὲ δὴ τὸν ξῆ-
 λον, εἰλῆθ' ἴδαν' ἐπεισε τὸν
 μὴ ἀλκμήνης τόκον ὑδι-
 χεῖν. οὐρυνδία δὲ τὸν Διὸς
 λου παρεσκόβασε γλυκὺν
 ναι. ἐπὶ ἀμεινῶν δ' ἄντα.
 10 ἡλεκτρυόνης δὲ βασιλεύον-
 τος μυκωδῶν μετὰ ταύτων,
 οἱ πῖ δρελάου παῖδες ἐλ-
 θόντες τῷ μήτορος ἀρχὴν,
 τῷ μήτορ' ἄρ' αὖτε αὖτε
 15 καὶ μὴ περ σέχοντος ἡλε-
 κτρυόνης, ἀπὸ λαων τὰς
 βόας. ἀμεινῶν δὲ τῆς
 ἡλεκτρυόνης παίδων, ἐκ περ
 ἐλθόντων ἀλλήλοισι ἀπὸ τῆς
 20 ναι. ἐσώθη δὲ τῆς ἡλεκτρυό-
 νος παίδων λικύμνος ἔτι
 νέος ὑπάρχων. τῷ δὲ πῖ
 δρελάου, οὐχ ἴδαν, ὅς καὶ τὰς
 ναῦς ἐφύλασσε. τῷ δὲ τα-
 25 φίῳ οἱ διαφυγόντες, ἀπὸ
 πολέων τὰς ἐλαθεῖσας
 βόας ἐλόντες καὶ πρέβαν

sei prole oriturus est. Myce-
 nis regnabit. Hinc iuno per-
 suasi ob inuidiam, Iliiue,
 ut Alcmenes partum cohibe-
 ret, eamq; ut Eurystheus
 Stobenelei filius in lucem adm-
 septimestris, proderet, sub-
 ornavit. Ad Electryonem au-
 tem Mycenis cum Taphio im-
 perantem Pterelai filij pro-
 feci, ab eodem Mastoris re-
 gnum auo materno repetunt,
 qui, quod ab eorum postula-
 tis maxime abhorreret Ele-
 tryo, ipsius boues abegerunt;
 Tum Electryonis filij uim ui-
 repellentes mutuo concursu
 perimuntur, et ex Electryo-
 nis liberis Licymnius, quod
 puer admodum esset adhuc,
 servatur incolumis. Atqui
 ex Pterelai natis Eueres, qui
 nauis afferrabatur, super-
 stes fuit. Tum, qui de Ta-
 phijs enasissent, uela uento
 dederunt, & abactas secum
 boues Polyxeno Eliensium
 regi commendarunt. Ce-

ἑστὶν Ἀμφιτρυὸν redemptus de
 Polyxenobonibus Mycenae ab-
 duxit. Intertra vero Electryo
 filiorum eadem ulturus re-
 gno simul cum Alcmena fil-
 lia in Amphitryonis potestas-
 tem tradito iurisiurandi reli-
 gione illum prius adexit, ut
 ad reditum usq; filiam uirgi-
 nem seruaret intactam. Bellū
 enim contra Teleboas consti-
 te cogimbat. Is autem cum bo-
 nes reduceret, earūq; una au-
 fugeret, in ipsam Amphitryo-
 nem, quam manibus forte cla-
 uum gestabat, unxit. Quae
 de bonis omnibus repulsa in
 Electryonis caput inficiens ip-
 sum unxit priuauit. Schenelus
 uisus hanc nactus occasionem
 et hanc Argiuorum terra Anti-
 amphitryonem duxit. Inde
 non modo Mycenarum, sed
 etiam Thyridis ditione pos-
 sessus est; mox autem Pe-
 lopos ad se filijs Aereo,
 Thyestisq; accessit. Mides
 autem commendauit. Amphib-

το τῷ βασιλεῖ τῆς ἡλείας
 πολυξείῳ. ἀμφιτρυὸν δὲ
 παρὰ πολυξείου λυτρώσαί
 μινος αὐτὰς ἢ γὰρ ἐν εἰς μὴ
 κύντιν. ὁ δὲ ἡλεκτρυὸν τοῖς
 τῆς παιδὸν δάνατον βου-
 λόμενος ἐκδικῆσαι παρα-
 δούς τῷ βασιλεῖαι ἀμφι-
 τρυόνι, καὶ τῷ θυγατρὶα
 ἀλκμήνῳ, ὁμορρίους ἵνα ἰο-
 μέχῃ τῆς ἐπανόδου πρὸς
 νον αὐτῷ φυλάξῃ, στρα-
 τούειν αὐτῇ τηλεβοάσθι δι-
 νοεῖτο. ἀρχαμβάιοντος
 δὲ αὐτῆς τὰς βοάσθι, μᾶς ἰς
 ἐκδορούσης ἀμφιτρυὸν ἐπὶ
 αὐτῷ ἀφῆκεν, ὃ μὲν χεῖ-
 ρας εἶχε, ῥόπαλον. τὸ δὲ
 ἀρκρουνδὲν ἀπὸ τῆς κεφαλῆ
 των εἰς τῷ ἡλεκτρυόνος κε-
 φαλῷ ἐλθὼν ἀπέκτεινεν
 αὐτόν. ὁ δὲ λαβὼν ταύ-
 τῳ τῷ περὶ φαπνὴν δίνε-
 λος, παντὸς ἀργείοῦ ἐξέβα-
 λεν ἀμφιτρυόνα, καὶ τῷ
 ἀρχὴν τῆς μυκωδῶν, καὶ
 τῆς ἡγευδοῦς αὐτὸς κατέ-

χι· τὴν δὲ μίδεια μέγα πρὶ
 ἱάμενος εὖν πίλοπος παῖ
 δας αἰρέα, καὶ θυέην, πα
 ρέθρο τούτοις, ἀμφιφύων
 5 δὲ σὺν ἀλκμήνῃ, καὶ λικυ
 μνίῳ πῖρα γνόμενος ἦδ' ὁ
 βαρὺ ὑπὸ κρείοντος ἡγή
 ᾶθη· καὶ δίδωσι τὴν ἀδελ
 φὴν περιμήδην λικυμνίῳ.
 10 λεγάμενος δὲ ἀλκμήνης γα
 μνήσκουσαι τῇ τῆς ἀδελ
 φῶν αὐτῆς ἐκδικήσαντι τὸν
 θάνατον, ὑποχόμενος ἦδ'
 τηλεβόας στρατεύειν ἀμ
 15 φιφύων, καὶ πῖρα γαίης συμ
 βάλλεσθαι κρείοντα· ὁ δὲ,
 ἔφη, στρατεύσιν ἐὰν πρὸς
 ρον ἐκείνος τὴν κισμείας
 τῆς ἀλκίπικος ἀπαλλάξῃ.
 20 οἱ φθόγγον γὰρ τὴν κισμείας
 ἀλκίπικος θυέην· ὑποστάν
 τος δὲ ὁμοῖς, εἰμορμύοντων
 αὐτῶν μὲν δὲ πῖρα καταδικ
 ῆται· ἀδίκουρμος δὲ τῆς
 25 χόρας, εἰς αὐτῆς ἀστὴρ ποῖ
 δας αἰδιδάσθαι κατὰ μῆνα
 σφραγίσαντες αὐτῇ· πολ

tryo uero cum Alcmena, et
 Licymnio Thebas profectus
 à Creonte fuit expiatus, ac
 Perimedem sororem Licym
 nio tradit. Interea uero Alc
 mene diffitante ei nupturam
 se esse, qui fratrum suorum
 interitum ulcisceretur.

Tum Amphitryo pollicis
 tus aduersus Teleboas se bel
 lum moturum, Creontem
 quoque ad id sibi socium ad
 nocant. Tum is socium
 se belli fore inquit, si pri
 us ille Cadmiam à uulpe li
 beraret, nam fera uulpes
 Cadmiam deuaslarat, qui
 et si recepisset, facto cau
 tum erat, eam à nullo
 unquam mortalium captam
 iri. Interim, dum fines
 ab hostibus diripiuntur,
 unum ex urbanis quatuor
 Thebani ad mensis Cur
 tiolum ipsi multos capi
 enti ne hoc fieret oppa
 fuerunt. Igitur Amph
 tryo Asbemas profectus ad

Cephalum Deionei filium
bunc Teleboarum spolio=
tum partē promissa, in=
duxit, ut in uenationem ad=
duceret canem, quem Pro=
cris ē Creta sumptum a
Minoe, duxerat. Cui fa=
to concessum fuerat ut quam=
cumq; feram insectaretur,
occideret. Quamobrem Cd=
nem, cui Laelapi nomen fuit,
tam uulpem insequitur, Lupis
ter utrumq; lapides effecit.
Amphitryo Cephalum a Tho=
rico, qui Atticæ terræ po=
puli nomen est; belli socium
habens, et de Phocensibus Pa=
nopeum, ab Elusa Argi=
notum Eleum, a Thebis Cre=
tensem, Taphiodrum insu=
laris deuotissimū. Verum Pit=
relaus donec in humanis fuit,
Taphium capere nunquam
potuit. Post, ubi Co=
meio Puerclai filia Am=
phitryonis amore inflam=
mata est, arcum de pa=
tris capite capillum pro se

λούς ἀρπαξούση, τῷ τ' εἰ
μὴ γέλοιτο. ἀπαλλαγῆς δ' ἔν
ἀμειβύων, εἰς ἀθῆνας
πρὸς κέφαλον τ' δῆλονέως
συνείπειθε, ἥ μὲν εἴτ' ἀρ' 5
τηλεβόων λαφύρων ἄγειν
ἥ πλεονέχουσι τὸν κύνα. ὁ κ
πρόκειν ἢ γὰρ ἐκ κρήνης
παρὰ μίνωος λαβούσα. ἔν
δε καὶ τὸν τῶ πεπρω - 10
μλίον πᾶν ὃ, π' αὖ δῖον κ
λαμβαίνειν. διακορυφῆς δ' ἔν
ἑσπέρῳ κωὸς τῆς ἀλώπε
κος, ζῶνς ἀμφοτέρωσι λί=
θοις ἐποίησεν. ἀμειβύων 15
δ' ἔχων ἐκ μὲν θορείκου τῆς
ἀττικῆς κέφαλον συμμα=
χοῦντα. ἐκ δ' ὠκείων πε
τοπία. ἐκ δ' ἑλφος τῆς αἰγ
γείας ἑλθοῖς τὸν περσέως. 20
ἐκ δ' ὠκείων κείοντα, τὰς
τῶ ταυρίων τῶ δ' ἐπὶ πόρ=
θει. ἀρ' ἢ μὴ οὐκ ἔστι πτε=
ρέλαος, οὐκ ἐδύνατο τὴν τα 25
φοι εἰλεῖν. ὥς δ' ἡ πῆρε=
λάου θυγάτηρ κομαιδῶν ε=
ραδεία ἀμειβύωνος, τὴν

χρυσὴν τείχε' ἔτι παλὸς ἐκ
 τῆς κεφαλῆς ὀξείλκω. πῆ-
 ρε λάου πελοπισταίους, ἐ-
 χειρώσ' αὖ τὰς νύκτας ἀπά-
 5 ρας. τίω μὲν ἔν' κυμαίνω,
 κτείνασ' ἀμυδρῶν. καὶ τίω
 λείαν ἔχων, εἰς θήβας ἔ-
 παλθ', καὶ τὰς νύκτας ἐλίω,
 καὶ κεφαλὰν δίδωσι. καί-
 10 κείνοι πόλεις αὐτῶν ἐπ' αὐ-
 τοῖς κτίσαντες, κατὰ κν-
 ῶν. περὶ δὲ ἀμυδρῶνα
 πᾶρα γένεσθαι εἰς θήβας,
 ἔξω, ὅτε νυκτὸς ἐλθῶν, καὶ
 15 τίω μίαν τειωλασιόσας
 νυκτὰ ὁμοίως ἀμυδρῶν
 γένεσθαι, ἄλκμην ἡστυό-
 νας. καὶ τὰ γένεσθαι πᾶ-
 τηλεόων δι' ἡμέρας. ἀμ-
 20 υδρῶν δὲ παρὰ γένεσθαι
 ὡς οὐχ ἰδὼρα φελοφρον-
 μῶν περὶ αὐτὴν τίω γυναι-
 κα, ἐπὶ νύκτας αἰτίαν,
 εἰπόντας δὲ, ὅτι τῇ περὶ
 25 ἑρμῆος νυκτὶ πᾶρα γένεσθαι αὐ-
 τῇ συγκακοῖται. μανθάν-
 νει πᾶρα τειρεσίου τίω γένε-

cuit, Inde iterum morte
 infecuta omnes ad unam in-
 sulas subegit Amphitryo.
 qui interfecta post Come-
 thone, captis spoliis The-
 bas renaugat. & insulas
 Elco, Cephaloq, tradidit.
 Mox illi conditis sibi co-
 gnomines urbes habitatum
 commigrarunt. Prius au-
 tem, quam Amphitryo The-
 bas redisset, per noctem Lu-
 piter ad Alcmenam contem-
 dit, cum qua trinoctio fa-
 cto mutatus in Amphitryon-
 nis uiri formam, concu-
 buit. Quæq; aduersus
 Teleboas gesta essent, om-
 nia recensuit, ubi uero
 Amphitryo redijt, ac se à
 coniuge negligentius excu-
 pi uidet, ab ea huiusce rei
 causam postulat, cui, cum
 Alcmena respondisset, quòd
 reuersus priore nocte se-
 cum concubuiſſet. A Ti-
 resia Iouis cum uxore con-
 cubitum factum resciscit.

APOLLO DORI

Alcmena nero duos peperit filios, Ioui quidem Herculem una nocte grandio- rem, atque Amphitryoni Iphiclem. At cum Hercules octo iam menses natus esset, Dracones quos inusitatae magnitudinis Iuno infantem perdituros in lectum demisit: Alcmena Amphitryonis opem implorante Hercules in pedes erectus utraq; manu constri- ctos ipsos necavit. Ceterum Pherecydes ait, Amphitryonem, dum, uter esset eius de pueris filius, scire uellet, dracones bosce in cunas, lectumue iniecisset: quo facto Iphicles plane in fugam ire conatur. At Hercules immotus stetit: atq; ita Iphiclem ex ipso genitum cognouisse refert. Hercules currus agitare ab Amphitryone, luctandi autem artem ab Autolyco, et ab Euryto sagittandi ratio-

μήν τῷ διὸς σωχσία. ἀλ-
κμήν δὲ δύο ἐγένοντο παῖ-
δες. διὲ μὲν Ἡρακλέα μα-
κρότερον, ἀμφοτέρωθεν, ἀμφο-
τέρω δὲ Ἰφικλέα. τῷ δὲ 5
παιδὸς ὄντος οὐκ ἀμεινίσαις,
δύο δρᾶκοντας ὑποδμεγέ-
δεις ἦσαν τῷ δυνῆν ἐ-
πιβῆ διαφθαρεῖναι ὁ βρέ-
φος δέλουσα. ἐπιβοαμένης 10
δὲ ἀλκμήνης ἀμφοτέρωθεν,
Ἡρακλῆς διακαστὸς ἄγχιον
ἐκαστέρως ταῖς χερσὶν αὐ-
τῷ διέφθειρε. φρεκύνως
δὲ φησὶν ἀμφοτέρωθεν βουίς 15
λόμλον μαθεῖν, ὁ πότερος
ἦν τῶν παίδων ἐκείνου, τῷ
δρᾶκοντα εἰς τὴν δυνῆν
ἐμβαλεῖν. καὶ τῷ μὲν Ἰφ-
κλείῳ φυγόντος, τῷ δὲ Ἡρακλῆϊ 20
κλείῳ ὑποσάντως, μαθεῖν,
ὡς Ἰφικλῆς ὁ ἀντιθέτερος
ταῖς ἐδιδάχθη μὲν Ἡρακλῆς
ἀρμακτῆλα τεῖν μὲν ὑπὸ
ἀμφοτέρωθεν. παλαίειν δὲ, 25
ὑπὸ τῷ αὐτολύκῳ. πο-
ξείν δὲ, ὑπὸ εὐρύτου. ὁ-

πολομαχεῖν δὲ, ἔπειθ' ἡ-
 σοφός. κισσάρφιδ' ἐν δὲ ὑπὸ
 λίνου. οὐτος δὲ ἦν ἀδελ-
 φός Ορφέως. ἀφικόμενος
 δὲ εἰς Θήβας, καὶ Θη-
 βαῖος γινόμενος ἔπειθ' ἡρα-
 κλέος τῇ κισσάρφῃ πολη-
 ρεῖς ἀπέθανε. ἐπιπλῦξε αὖ-
 τα γὰρ αὐτὸν ὀρχομενὶς ἀπὶ
 ἰοκτείνῃ. δίκλῳ δὲ ἐπαγόν-
 των πινὼν αὐτῷ, φόβου, πα-
 ραιέτω νόμων ῥαδάμαϊ-
 νοῖς λέγοντός, ὃς αὖ ἀμύν-
 ται τὸν χειρὸν ἀδίκων ἄρ-
 ις ξειπὶ, ἀνδρῶν εἶναι. καὶ
 οὕτως ἀπὸ πλάθῃ διέφυγε δὲ
 ἀμολύων, μὴ πάλιν τί
 ποῖν σπ' τοιοῦτον, ἐπιμύειν
 αὐτὸν εἰς τὰ βουφόρβια.
 ἀοκὰ καὶ φρεφόμενος μεγίθη
 τε, καὶ ῥώμῃ, πάντων δυν-
 νεγκων. ὅν δὲ καὶ διαρυ-
 θεῖς φοβερὸς ὦπ' ἡκῆος διός
 ἦν. περὶ ἀπ' ἡχυντὸν μὲν γὰρ
 εἰσεῖχε τὸ σῶμα. πυρὸς δὲ ὅ-
 ὁ μμᾶτων ἐλαμπεινὰ γλῆν.
 οὐκ ἐσῶχει δὲ οὐτ' ὄξυς,

nem à Castore sub armis ex-
 erceri, deum à Lino Citha-
 rædicam didicit. Is Orphei
 frater fuit. qui cum Thebas
 commigrasset, ac Thibano-
 rum civium numero alleetus
 fuisset, cithara percussus ab
 Hercule, interijt: quod ab eo
 velut præceptore uapulasset,
 ira succensus interemit, cui
 cum quidam diem dicerent, et
 cædis, et commissi criminis
 postularent, ille contra Rha-
 damanibi legem recitans eius
 modi, qui manibus iniustis im-
 pantē punierit, insons esto, &
 hūc in modū Hercules euasit.
 icolumis. Veritus aut Amphi-
 tryo, neq̃ iterū eiusmodi face-
 ret, eū ad boū armēta amādas
 uie, ibiq; dū educatur, et corpo-
 ris, et uirū præstātia ceteris
 oīb. antecellebat, Adhæc uisu
 terribilis erat, nepe Iouis filius
 us. quiq; cubitū corpis, quatuor
 or erat a'itudine. Ignem ex o-
 culis splēdorē effundebat, nec
 frustra aut ab arcu sagittas ex-

mittebat, aut iaculo seriebat. qui, cum inter boum armen-
ta esset annum agens deci-
mumoctauum leonem Ci-
thæroneum interfecit. Hic
è Cithærone impetu facto,
Amphitryonis, ac Thestij bo-
ues, dissipabat. Is autem Thestij
piensium rex erat, ad quem,
leons illius occidendi ergo
se contulit Hercules: apud
quem dies quinquaginta ex-
ceptus hospitio permansit.
Huic, quod per diem* ue-
natum eunti noctibus singu-
lis singulas filias subigen-
das dabat. Is autem fili-
as quinquaginta ex Mega-
mede Arnæi filia natas ha-
bebat, qui summa ope nre-
tebatur, ut Herculis semine
repletæ oēs sibi nepotes pro-
crearent. Hercules unam, can-
demq; sibi supponi puellā exi-
stimās cū oīb. iandē coniuit: ac
subacti suis uiribus leonis pel-
lē sibi iduit, et huius kriatū ga-
leæ loco habuit, redeuntē uero

illi

οὐτε ἔκοντ' ἔζων. εἰ δὲ τοῖς
βουκολίοις ὑπάρχον ὀκτώ
καὶ δεκάτης, τὸν κίθαιρῶ
τεῖον αἰεὶ λεόντα. οὗτος
ὁρμώμενος ἐκ τῆς κίθαιρῶ
vos, τὰς ἀμφιτρυφίας ἐφθ
ρε βόας, καὶ τὰς Θεσίου,
βασιλεὺς δὲ ὅν οὗτος δι-
απιδὼν, πρὸς ὃν αἰεὶ κατὰ ἡ-
ρακλῆς ἐλεῖν βουλόμενος το
τὸν λεόντα. ὁ δὲ, αὐτ' ἔξ
νισσὲ πεντήκοντα ἡμέρας.
καὶ πῶς τὴν θήραν ἔχοντι
νυκτὸς ἐκείνης μίαν στυγερὰ
ναξὲ θυγατρίαν. πεντήκον
τα δὲ αὐτῶν ἦσαν ἐκ μεγα-
μύδης γεννημέναι τὴν ἀρ-
ναίου. ἐπ' αὐτὴν δὲ πα-
τρὸς ἔξῃ ἡρακλέους τεκνοποιῶ
θεῖται. ἡρακλῆς δὲ μίαν
νομίζων εἶναι τὴν αἰετὶ στυγερὰ
ναξομένην, στυγερὰ πα-
σαις. καὶ χειρὸς αἰετὸς τὸν
λέοντα, τὴν μὲν δορὰν ἡμ-
φιλάτο, τὴν χαίματι δὲ
ἐχρήσατο κόρυδι. αἰακὴ μ
πῆσιν δὲ αὐτῶν ἀπὸ τῆς
θήρας

θήρας

5 *Ἰθρᾶς, σωήντησαν κήρυκες*
πρὸ ὀργίνου πμφθίπες
ἵνα πρὸ θηβαίων τὸν δασ
μὸν λάβωσιν. ἐτέλωσιν δὲ
 10 *θηβαῖοι τὸν δασμὸν ὀργίνῳ*
ἐπ' αἰτία τήνδε. Κλύμενον,
τῆς μινυῶν βασιλέα λίθω
βαλὼν Μαιονέως Ἡνίοχος,
ὄνομα Περύρρης, εἰ ὄλ' ἔχης ᾧ
 15 *τοσοῦσι δῶνος τιμῆι τιφώ-*
σκει. ὁ δὲ, κομμάτις εἰς ὄρχο
μνὸν ἡμιθανὴς, ἐπισκήπτει
πελὺ τῆς ὀργίνῳ τῷ παιδί
ἐκδικῆσαι τὸν δάνατον αὐ
 20 *τοῦ. στρατοῦσα μινος δὲ ὀρ*
γίνος ὑπὲρ θήβας κτείνουσ'
οὐκ ὀλίγοις, ἐσπεύχοντο με-
θ' ὅρκων ὅπως πύμπωσιν
αὐτῷ. θηβαῖοι δασμὸν ὑπὲρ
 25 *εἵκοσιν ἔτη, κατὰ ἔτος ἐκα*
τὸν βόας. ὑπὲρ ὅσων τὸν
δασμὸν τῶν κήρυκες εἰς θή
βας ἀπὸντας σωτὶ χῶν,
 30 *ἡρακλῆς ἐλάβεν αὐτό. ἀρχ*
περὶ γὰρ αὐτῷ τὰ ᾄδα,
καὶ τὰς εἶναι, καὶ δέχοι
νίαν τὰς χεῖρας δάκρυα ἐκτ'

illi à uenatione Ergini legati
 missi à Thebanis tributum, ue
 stigal' ue exacturi obuiam fa
 cti ierunt, Thebani uero Er
 gino hanc ob causam uestigal
 es tributarij' ue erant. Cly
 menum Minyarum regē Me
 naeei auriga, cui nomen fuit
 Perieres, lapidis ictu in
 Onchesto Neptuni luco uul
 nerat, & hic Orchomenum
 semimortuus delatus, ac mor
 ribundus Ergino filio mor
 tem suam ulcisci iubet. Ergi
 nus itaq; ingenti cum exercitu
 contra Thebas profectus, non
 paucis trucidatis pacem
 demum iureiurando stabiliz
 tam Thebanis dedit ea lege,
 ut ij ad annos uiginti boues, &
 cum quotanni: tributum nomine
 ad eū mitteret. Hercules, lega
 tos ad id tributum petendū The
 bas aduenies forte quadam
 obuiam habens, ignominia af
 fecit, de seclis auribusq; et na
 ribus quoq; & funiculis suas
 ijs collo manus circumligans,

hoc, inquit, Ergino, & Minyis tributum reportare. quas ob res indignatus Erginus in Thebas bellum intulit. At Hercules armis à Minerva sumptis, & bello præfessus Erginum quidem obrunxit, Minyas autem in fugam vertit, ac his Minyas geminatum tributum Thebanis pendere ipeavit. quo bello cū fortissime pugnaret. Amphitryo interficitur. Porro Hercules à Creonte ob rem præclare gestam natu maximam filiam, Megaram uxorem accepit, de qua filios tres Therimachum, Creontiadem & Deicontem habuit. Iunio rem uero filiam Creon Iphiclo, qui iam Iolasum filium ex Automedusa Alcathei filia, suscepit, coniugauit. Rhadamanthus autem Iouis filius post Amphitryonis eadem Alcmenam duxit. quique Ocaleam Boeotiae in exilium eiectus habitatum concessit. Her-

ραχίλων, ἔφην ὄτρυνον ὄρῳ καὶ μενύαις διασπόν κομίζειν. ἐφ' οἷς ἀγανακτῆς ἐστράτευσε· ἥ δ' ἦν Ἡρακλῆς δὲ, λαβὼν ὃ πῶτα παρ' ἀθηνᾶς, ἢ πολεμαρχῶν, ὄρῳ μὲν ἔκτεινε. τὸν δὲ μενύας ἐρέψατο. καὶ τὸν διασπόν διπλοῦν ἠνάγκασε. θεαίοις φέρειν. στωέει δὲ καὶ τὰ μάχῳ ἀμειψύωνα γυναικῶς μαχόμενον τελοῦν τῆσαι. λαμβάνει δὲ Ἡρακλῆς παρὰ Κρέοντος ἀεισεῖον τὴν πρεσβυτάτην θυγατέρα μέγαρην. ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες γένοντο τρεῖς. Θερσίμαχος, Κρεοντιάδης, δηϊκόων. τὴν δὲ νεωτέρα θυγατέρα, κρέων ἰαίκλῳ δίδωσιν. ἥ δ' ἐκ πατρὸς ἰόλαον ἔχουσα ἄνδρομεδούσης τῆς ἀλκίδου. ἔγχευε δὲ καὶ ἀλκμήνῳ. μετὰ τὸν ἀμειψύωνος θάνατον, διὸς παῖς ῥαδάμανθους. κατ' ὧκει δὲ εὐκαλείφῃ τῆς βοιωτίας πε-

φούως. περιμαδὼν δὲ πα-
 ρ' εὐρύτου πλὴν τοξικῶν ἡρα-
 κλῆς, ἔλαβε παρὰ ὄρμου
 μὲν ξίφος, παρ' ἀχλῶνος
 5 δὲ τόξα, παρὰ ἠφάεστος, δῶ-
 ρα καὶ χρυσῶν. παρὰ δὲ α-
 ἰθινᾶς πέπλον. ῥόπαλον
 μὲν γὰρ αὐτὸς ἔτεμνεν ἐκ νε-
 μέας. μετὰ δὲ πλὴν πρὸς μι-
 10 νύας αὐτῷ μάχῃ, σιωπῇ
 καὶ τὰ ξηλὸν ἡρώας μακῆναι.
 καὶ τοὺς τε ἰδίους παῖδας
 οὓς ἐκμεγαίρας εἶχεν, εἰς
 πῦρ ἐμβαλεῖν. καὶ τῶν
 15 ἰφικλίου δύο, διὸ καὶ ταδικά
 ὄντας ἐαὐτῷ φυγῇ, καὶ δαίρει-
 ται μὲν ἄνω Διτίου. παρὰ
 χελόμηνος δὲ εἰς δελφούς,
 πωπιδάινεται τῷ θεῷ. ποῦ
 20 καὶ τοικῶσαι. ἡ δὲ πυθία τό-
 τε πρῶτον ἡρακλῆα αὐτὸν
 προσηγορούσε. ὃ δὲ πρῶ-
 τον Ἀλκίδης προσηγορούσθ
 καὶ τοικεῖν δὲ αὐτὸν εἶπεν ἐν
 25 πρῶτῃ εὐρυθεῖ λαβδύον-
 τα ἔτη δώδεκα, καὶ τῶν
 αὐτῶν τασσομένων ἄλλοις δώ-

cules per Eurytum sagittan-
 di peritiam antea consecu-
 tus: ensē à Mercurio: ab
 Apolline sagittas, à Volca-
 no Thoracem aureum, &
 à Minerua peplum accepit.
 Nam clauam ipse sibi in Ne-
 meæa sylua cæsam compara-
 uit. Post confectam cum
 Minyis pugnam Iunonis odio
 in furorem incidit, ac fu-
 os ipse filios ex Megara
 procreatos, quā cum duo-
 bus Iphicli liberis, in ignem
 coniecit, qua de causa se
 ipsum exilio mancipauit.
 Expiatur demum à The-
 stio. Inde Delphos profes-
 sus Deum scitatur, ubi nam
 habitatum iturus esset.
 Pythia tum primum Her-
 culem ipsum appellauit, nam
 prius Alcideæ nomine uoca-
 batur, eumq; Tyrinibem
 habitaturum esse dixit.
 Eurystheoq; annos duode-
 cim seruiturum, & impe-
 ratos labores totidem cons-

festurum. Ad postremum uero peractis ærumnis ipsum immortalitate donatum iri prædixit. Id ubi Hercules accepit, Tirynibem commigravit, ac quicquid ab Eurystheo iubebatur, exigebat. Primum itaque illi Nemeæ leonis pellem afferre iubet; id uero, animal Typhone genitum inuulnerabile fuit. Hercules contendens in leonem Cleonæ peruenit, ubi Molorchus uir, qui manibus suis uictū sibi queritabat, ipsum hospitio excepit: Cuique hostiam immolare uolenti, eam ad diem trigesimā ei seruare iubet. Nam, si de uenatione incolumis reuerteretur, Ioui eam seruatori mactaret. Si uero occubuerit, sibi tū uelut Heroi iserias ageret. Post, ubi in Nemeā peruenit, quasi tumque leonē reperit, ac sagittis illum prius impetiuuit. Ut uero nullis posse uulneribus occidi cognouit, protenta claua se

δευξάει πετελεῖν. καὶ οὕτω
ἔφη τῆς ἁθλῶν σευτελε
θεύτων, ἁθλῶντων αὐτὸν
ἔσεσθαι. ὅτε αὐτοὺς ὁ
Ἡρακλῆς, εἰς Πύρῳ θάηλαθι.
καὶ τὸ περιστάπόμενον ὑπὸ
δύρου δέως ἐπέλαθι. πρῶτον
μὲν οὕτως ἐπέταξεν αὐτῷ, τὸ
νεμέου λέοντος τὴν δοράν
κομίζειν. ὅτε δὲ ξάον ἦν το
ἁθλῶτον ἐκτυφάνος χελυ
νημλίον. πορβόμνος οὕτως
τὸν λέοντα, εἰς κλεωνᾶς ἦλ
θε, καὶ ἐκκίεσθαι πρὸς αὐ
τοῦ χερνήτη μολόρχῳ. καὶ
θύειν ἱερῇ θύλῳ, εἰς ἡμέ
ραν ἔφη τηρεῖν τετακσίν.
καὶ αὐτὸ μὲν ἀπὸ τῆς θύρας
οὗτος ἐπ' ἀνέλθῃ, διὲ σωτῆ
ρι θύειν, ἐὰν δὲ ἀποθάνῃ,
τότε ὡς ἡρώϊ ἐκκίεσθαι. εἰς
δὲ τὴν νεμέαν ἀποκόμενος,
καὶ τὸν λέοντα μακρόθεν,
ἐπὶ τοῖς ποσσὶ πρῶτον. ὡς δὲ
ἔμαθεν ἁθλῶν ὄντα, αὐτὰς
τεινόμενος τὸ ῥόπαλον ἐ-
δίωκε, συμφυζόντος δὲ εἰς

ἀμφίστομον ἀνέλαστον, αὐτῷ
 τὴν ἐτόρ' αὐτοῦ κοδοῖσιν
 εἰσόδον, ὅθεν δὲ τῆς ἐτόρ' αὐτοῦ
 ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ, καὶ
 5 περὶ θείας τὴν χεῖρα τῷ Ἰα-
 χήλῳ, κατέχευεν ἄγχιον ἔ-
 ως ἐπνίξε. καὶ δῖμος ὤ-
 τῳ ὤμων, ἐκόμισε εἰς μυ-
 κήνας, καταλαβὼν δὲ τὸν
 ομόλορον εἰ τῇ τελευταίᾳ
 τῷ ἡμόρῳ ὡς νεκρῷ μέλ-
 λοντα τὸ ἰσθμῖον εἰσέτιξεν,
 σὺν τῇ δούλῳ δὲ, ἦλθεν εἰς
 μυκήνας τὸν λείοντα. Ὀρ-
 15 θύς δὲ καταλαβὼν αὐτῷ
 τὴν ἀσπίδα, ἀπείπατο λοι-
 πὸν αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν εἰ-
 σιεῖναι. δεικνύειν δὲ περὶ τῷ
 πυλῶν ἐκέλευε τὸν ἄθλῳ.
 20 φασὶ δὲ, ὅτι δείξας καὶ πῶ-
 ρον αὐτῷ χαλκῶν ἐκ κρυ-
 βῆναι ὑπὸ γῆς κατεσκεύα-
 σεν. καὶ πέμπων κήρυκα κο-
 πρῆα πέλοπος τῷ ἡλείῳ ἐ-
 25 πείτα τῇ δούλῳ αὐτοῦ. οὗτος
 δὲ ἴφικτον κτεῖνας φυγῶν
 εἰς μυκήνας, καὶ τυχεῖς

tam persequitur, quæ cum
 in spelæum anceps confu-
 gisset, eius alterum ostium
 obstruxit, ac per alterum ir-
 rupit in feram, & circum-
 positis collo manibus, eò usq[ue]
 astrictam tenuit, donec eam
 præfocauit, impositamq[ue] hu-
 meris Mycenæ importauit.

Sed ubi extrema sui reditus
 die Molochum, ut mortuo
 ostium immolaturum depres-
 hendit, Seruatori Ioui sacris
 peractis leonem Mycenæ in-
 tulit. Ceterum Eurystheus
 cognitis Herculis viribus, ip-
 sum urbem ingredi postea
 nunquam permisit. At pro
 portis res ab eo gestas ostens-
 tare præcepit. Ad hæc aiunt
 metu percussum dolium sibi
 æneum sub terra occulte com-
 parasse. Deinde Copreum
 caduceatorem Eliensis Pe-
 lopis mittit, qui, quos ille la-
 bores exārlaturus esset, iniun-
 xi. Hic, post interfectum à se
 Iphitum, Mycenæ exulauit.

b iiij

Ibiq; postquam ab Eurystheo expiationem est consecutus, habitauit. Porro secundum Herculi certamē Hydram Lernaeam obtruncandam imperauit. Haec intra paludem Lernam enutrita plana omnia, et caestria eruptione facta disperdebat, in pecora, atq; agros saeuebat. Hydra mira corporis magnitudine fuit nouē capitib. munita, quorū octo mortu obnoxia fuisse dicuntur.

quod aut omniū mediū erat, imortale fuisse ferūt, Hercules igitur, curru conscenso, Iolai aurigae opausus ad Lernā cōtendit, quō cū puenisset, ex quos sistit, Hydram in tumulo quodā nactus, pp Amymones fontes, ubi ea latitare cōsueuerat, quā cū ignitis sagittis ipetisset, de latebris exilire cōpulsit. Egressāq; ipsam manu prehēsat, prehēsamq; tenet, ea uero pedibus statim circūplacita cohibebatur. Hercules capiti cōtundens claua, nequic-

παρ' ὀρυθίας καὶ θαλάσσιων, ἐκεῖ κατ' ἔκει. Δούτορος δὲ ἁδ' ἄλ' ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν λερναίαν ὕδραν κτείναναι. αὐτῇ δὲ ἐν τῷ τῆς λέρνης ἔλει ἐκ' ἀφείλα, ἐξέβαινον εἰς τὸ πέδιον, καὶ τὰ τε βόσκηματα, καὶ τὴν χώραν διεφθείρον. εἶχε δὲ ἡ ὕδρα ἑπτὰ μέτερος σώματος κεφαλὰς ἔχον ἐνέα. τὰς μὲν οὐκ ἔτι, θνητὰς, τὴν δὲ μέσθην, ἀθάνατον ἐπιβάς οὐκ ἄρμας ἐνιοχῶτος ἰολάου, παρελθὼν εἰς τὴν λερνίαν. καὶ τὸ μὲν ἴσχυον ἔσχε, τὴν δὲ ὕδραν ὀρύων ἐν τῇ τῷ πῶ, πρὸ τὰς πηγὰς τῆς ἀμυμώνης. ὅπου ὁ φωλεὸς αὐτῇ ὑπῆρχε, βαλὼν ἐλέσει πεπρωμένοις, ἠνάγκασεν ἐξελθεῖν. ἐκείνου δὲ αὐτὴν κρατῆρας κατεῖχεν. ἡ δὲ δαίμων τῆς ποδῶν ἐνείχετο περιπαλῶν κείλα. τῷ ῥοπαλῶ δὲ τὰς κεφαλὰς κόπτων, οὐδ' ἐν

αἰνέειν ἐδύνατο. μιᾶς γὰρ
 κοπιόμενης κεφαλῆς, δύο
 αἰεφύοντο. ἐπιβοηθεῖ δὲ
 καρκίνος τῇ ὕδρᾳ ὑποδύμε
 5 γένης δακνὼν τὸν πόδα, διὸ
 ᾧ τὸν ἀρκτεῖνος, ἐπεκα
 λέσασθαι καὶ αὐτὸς βοηθῶν
 τὸν Ἰόλαιον ὃς μόρος τί κα
 ταπρήσας τῆς ἐγγὺς ὕ
 10 λης τοῖς δαλῶσις ἐπικαίωσι
 τὰς αἰάτολὰς τῆς αἰάφυο
 μύων κεφαλῶν ἐκώλυεν
 αἰετῶν, κατὰ ᾧ τὸν τὸν Ἰό
 λαιον τῆς αἰάφυομύων κεφα
 15 λῶν περιγινόμενος τὴν ἀδά
 ναον ἀρκοφας κατάρυξε.
 καὶ βορέϊαν ἐπίθηκε πέτραν
 πρὸ τῆς ὁδὸν τὴν φέρουσαν
 δὲ λάρης εἰς ἐλεούτα.
 20 τὸ δὲ σῶμα τὸ ὕδρασ' ἀνα
 χίρας, τῇ γῇ ᾧ οἱ στύς ἐ
 βαψεν. ὁρυσσὺς δὲ ἔφην,
 μὴ δεῖν κατὰ τὴν δὴν εἰ
 τοῖς δώδεκα τὸ ἀθλον. οὐ
 25 γὰρ μόνος, ἀλλὰ καὶ μετὰ Ἰο
 λάου τῆς ὕδρασ' περιγίε
 ρ. τείτον ἀθλον ἐπέταξεν

quam elaborabat, namque uno
 contuso, duo subnascebantur.
 Insuper Hydræ peruastæ cor
 poris Cancer admorso Hercu
 lis pede opem ferebat. quo cir
 ca interfecto cancro, Iolai, et
 ipse opem implorauit. Qui
 cum proximæ sylvæ partem
 succendisset ignitis torribus
 renascentia Hydræ capita in
 urēs in modum renascentium
 capitum ortus suboriri probi
 bebat: victor caput illud mor
 ti haud obnoxium recisum
 desodit, ei; ingentis ponder
 is lapidem superimposuit,
 secus uiam, quæ per Lernam
 Eleuntē ducit. Adhæc Hie
 dræ corpore minutissime con
 ciso sagittas eius felle tin
 xit. At Eurystheus hunc Her
 culi laborē duodecim æran
 nis annumerandum esse nega
 uit. Propterea quod Hercu
 les non solus: sed Iolai ad
 iumento Hydram superauit.
 Tertium uero facinus
 hoc illi gerendum imponit,

b iij

APOLLODORI

ut cornutam cervam Myce-
nas vivam adferret. Erat. n.
ad Oenoe autatis cornibus
insignis cerua Dianæ sacra,
Quo circa Hercules, quod
eam neq; occidere, neq; uul-
neribus afficere uellet, an-
num totum est infecutus: Po-
stea uero, quam fera Hercu-
lis persecutione laxatam se
esse sensit, in Artemisium
montem confugit, & illinc ad
Ladonem amnem, quem cum
iam iam tranatura esset, sa-
gitta percussam cepit, hu-
meris sublatam ferens, &
per Arcadiam iter agebat,
cui, cum Apolline Diana si-
mul obuiam facta, ceruam re-
cepit, atq; Herculem quod
sacram sibi animal occide-
re uoluisset, obiurgauit, tum
ille necessitate rei damna-
ta Eurystheum auctorem rei fu-
isse affirmavit, placata Deæ
iracundia, feram uiuam ad-
hue Mycenæ importauit.
Quartum inde ei certamen

αὐτῷ, πλὴν καρὰς τινος ἔλαφον
εἰς μυκῆνας ἔμπροσθεν αἰεγ-
κεῖν. ἦν δὲ ἡ ἔλαφος αἰοῖ
νόη χρυσόκερας ἀρτεμίδος
ἰδρά. διὸ καὶ βουλόμηνος αὐτῷ
πλὴν ἡρακλῆος μὴτε ἀγέλειν,
μὴτε ἰάσσαι, σιωπῶντα ὁ-
λον αἰῶνα τὸν. ἐπεὶ δὲ καί
μνον τὸ θηρίον τῇ διώξει,
σιωπῶντα εἰς ὄρος τὸ λεῖον
γόμηνον ἀρτεμίδος. ἐκεί-
θεν δὲ πρὸς τὰ μὲν λάδωνα,
καὶ ὄρεον διαβαίνειν μέλ-
λουςαν, τοξόισι σιωπῶντα
λαβε. καὶ θηρίον αὐτῷ τῆς
μῶν, διὸ τὸ ἀρκαδίαν ἡπεί-
χετο. μετὰ ἀρχαίων δὲ
ἀρτεμὶς σιωπῶντα ἀφῆ-
ρειν. καὶ τὸ ἰδρὸν ξάδον αὐ-
τῆς κτείνειν τα κατὰ μέμφο-
το. ὁ δὲ ἄπο πρὸς ἀμῶν
πλὴν αἰάγκῃ, καὶ τὸ αἰῶνα
εἰπὼν ὀρυδία γεγονέναι,
πρᾶξιν πλὴν ἰργάν τῆς θεᾶς,
τὸ θηρίον ἐκόμισαν ἔμ-
πρὸς εἰς μυκῆνας. Τέταρ-
τον αὖθις ἰδρὸν ἐπέταξεν αὐτῷ

ἢ δρυμαίθιον καί περ ξαν-
 τα κομίζεν. ἔπειτα δὲ τὸ θη-
 ριον ἠδίκηκ τὴν Λωοΐδα, ὅρ-
 μώμενον ἐξ ὄρου, ὃ καλοῦ-
 5 σιν δρύμανθον. διδρ' ἰχμύλος
 ἐν φολῶν ἐπέκειντο καὶ
 ταύρω φόλῳ σιλῶν, καὶ
 νύμφης μελίας· παύδι. οὐ-
 πτος Ἡρακλεῖ μὲν ὁππ' ἂν πρὶ
 10 χε τὰ κρέα. αὐτὸς δὲ ὦ-
 μοῖς ἐχρήτο. αἰτοῦντος δὲ
 οἶνον Ἡρακλείῳ, ἔφη δὲ δι-
 κῆναι τὸν κοινὸν ἢ κενταύ-
 ρων αἰοῖξαι πίθον. θαρρύν-
 15 δὲ παρακλιδυσάμενος Ἡρα-
 κλῆς, αὐτὸν ἔνοιξε. καὶ με-
 τ' οὐ πολὺν χρόνον οὐκ ἔτι αἰ-
 σόμενοι πρῆσαν οἱ κένταυ-
 ροὶ πέτραις ὀπλισμένοι, καὶ
 20 ἑλάταις ἀπὸ τοῦ τοῦ φόλου
 ἀπὸ ἡλαιον. τὸν μὲν οὖν πρῶ-
 τοῦ πολέμου ἔχοντας εἶσω πα-
 ρελθεῖν, ἄγχιον, καὶ ἄγχιον,
 Ἡρακλῆς ἐπὶ ἑλῆτο βαλὼν
 25 δαλῆς. τὸν δὲ λοιποὺς ἐπὶ
 ξύσε διώκων ἄχρι τῆς μα-
 λίας. ἐκείθεν δὲ πρὸς χεί-

imperavit, Erymanthium As-
 prum ad se vivum ferat.

Hæc autem fera Psophidem
 usq; ab Erymantho monte
 protumpebat, Hercules itaq;
 Pho' oem intercundum à Pho-
 lo centauro Silem, ac Meliæ
 Nymphæ filio hospitio exci-
 pitur. Hic hospiti costas car-
 nes edendas apposuit. Ille ve-
 ro crudis vesci maluit. Hera-
 culi interim vinum poscenti
 uereri se, inquit, commune
 centaurorum dolium relinere
 te; ac bono illum esse animo
 Hercules iubet, ac ipse do-
 lium releuit. Neq; ita multo
 post; centauri quod vinum
 suboluisse, affuere lapidibus
 armati, et abietibus in Pholi-
 antrum irrumpunt. E quibus
 Anchium, et Agrium, quod
 primi intrare Spelæum ausi
 fuissent. Hercules accensis
 torribus percussos euecti: res-
 liquos autem ad Maleam usq;
 sagittis persecutus est. Inde
 vero ad Chironem confu-

gere, qui à Lapithis eiectus
 e Pelio monte, ad Maleam
 habitabat. In hunc Hercu-
 les, cum circa delapso centau-
 ros sagittis impeteret, telum
 emisit, quod delatum per Ela-
 ti Brachiū in Chironis genu
 infigitur. Tum Hercules tri-
 stitia affectus accurrit, ac sa-
 gittam extrahit, datumq; à
 Chirone remedium uulneri
 imposuit, ille uero irremedia-
 bili uulnere sauciatus in spes-
 læum se recipit, quod in eo ui-
 ta excedere uellet, qui, cum
 per immortalitatem, qua do-
 natus erat, minime interire
 posset, tamen Prometheus Io-
 uis permissu, immortalit-
 tatem adepto Chironis loco,
 tandem esse desuit. Cetera
 uero Centaurorum multitu-
 do, alius aliò ex fuga sese
 receperunt. Nec desuerunt,
 qui in Maleam montem con-
 fugerint. Eurytion uero in
 Itholoen, aique Nessus ad
 Euenum amnem, reliquos

ῥῶνα στωέφυγον. ὃς ὄβριθα
 θείεις ὑπὸ λαπίδων ὄρεισιν
 πηλίου παρὰ μέλειαι κα-
 τώκησε. τούτω ποδὶ πεπλή-
 κότες τὸν κενταύροισι το-
 ξούων ἴησι βέλος. ὃ δὲ εὐεγ-
 χρὸν ἐλάτου ὄρεϊ τῷ βραχί-
 ονι τὸ γόας τῷ χείρωνος ἐμ-
 πήνυται. ἀνίαθεις δὲ ἥρα
 κλῆς περὶ σφραμὸν, τὸ πε-
 βέ-
 λος ὄβριθ' ἔλκευσε. καὶ δύνως χεί-
 ρωνος φάρμακον ἐπέθηκεν.
 αἰσάων ἔχων τὸ ἔλκος, εἰς τὸ
 σπύλακον ἀλλάσσεται. καί-
 κεῖ τελευτῆσαι βεβλήμενος,
 καὶ μὴ διαβήμενος, ἐπεὶ περὶ
 ἀθανάτοιο ἢ ἀνιπτόντος δὲ
 διὸς περὶ μνηστῆ, τὸ αὐτὸ αὐτῷ
 γνησόμενον ἀθανάτων, οὐ-
 τως ἀπέθανε. οἱ λοιποὶ δὲ
 τῆς κενταύρων φύσεώς
 ἄλλος ἀλαχῆ. καὶ πινόν-
 μεν πῆρ' ἑλκίοντο εἰς ὄρεος μα-
 λέαν ὀρυγνύων δὲ εἰς φο-
 λὸν. νέεστος δὲ ἀδὶ πο-
 ταμὸν ὄνουν. τὸν δὲ λοι-
 πούς ὑποδείξαμενος ποιεῖ

δῶν εἰς ἑλδυσίνα, ὄρος κατε
 κάλυψεν. ἐπανελθὼν δὲ
 εἰς Φολόω Ἡρακλῆς, καὶ φέ-
 λον τελευτῶντα διασώμε-
 νος μετὰ καὶ ἄλλων πολ-
 λῶν. ἐλκύσας τὸ ἐκτεκροῦ
 τὸ βέλος ἐθαύμαζεν εἰ τοῦ
 τηλικούτοιο τὸ μικρὸν διέ-
 φθειρε. τὸ δὲ, τῆς χειρὸς
 ὀλίσσειεν ἢ λίσσεν ἂν τὸν
 πόδα, καὶ πᾶν χρῆμα ἀπέ-
 κτεινεν αὐτὸν, δάψας δὲ
 φέλον Ἡρακλῆς, ἂν τὴν τῆ
 καὶ περὶ θήραν πᾶν ἔνευ.
 καὶ δάψας αὐτὸν ἐκπινος
 λογχῆς μετὰ κραυγῆς εἰς
 χόονα πολλῶν πῆρι μύθου,
 ἐμβροχίᾳς τὸ ἐκόμενον εἰς
 μυκῆνας. Πέμπτον μὲν εἰ-
 πέταξεν αὐτῷ ἄθλον ὅττι αὐ-
 γείου βοσκημάτων ἐν ἡμέ-
 ρα μὲν μόνον ἐκφορῆσαι
 τῷ ὄνθον. ὃν δὲ αὐγείας
 βασιλῆος Ἠλίδος. ὡς μὲν τι
 εἰς νότον παῖς ἡλίου. ὡς
 δὲ πινός ποσειδῶνος. ὡς δὲ
 εἰς βορέαυος. πολλὰς δὲ

autem Neptunus excipiens
 in Eleusine monte occul-
 sit. Porro Hercules ad Phoe-
 loen regressus, ac Pholum
 multis cum alijs morientem
 conspicatus, eruta de mora-
 tui corporis sagitta, quo pas-
 seto tantos tum parua sagita
 ta occidisset admirabatur.
 Hæc autem è manu delapsa
 in pedem decidit, atq;
 actutum ipsum interemit.
 Igitur Hercules Pholo hu-
 mi condito ad Apri uena-
 tionem contendit. Quem è
 fruteco quodam ingenti cum
 clamore excitatum, per ala-
 tam niuem defessum, ac uina-
 culis præpeditum Mycenæ
 inuexit. Quintum deinde
 laborem imperauit, ut Au-
 geæ pecoris finem unius diei
 curriculo exportaret. At
 Augeas rex Elidis fuit, sunt
 qui illum Solis filium fuisse
 se dicant. Ne desunt, qui
 Neptunum, et qui Phorbantem
 is. Hunc multas pecorum

greges habuisse ferunt, ad quem, cum Hercules adiisset, nulla de Eurysthei mandato mentione facta, una die finium omnem exportaturum se pollicitus est: si decimam pecoris uniuersi ipsi condonaret. Augeas autem huic minime credulus se illi tamen, postulata concessurum promittit. Hercules inde antestatus Phyleum Augeæ filium, stabuli fundamentum euerit, Alpheumq; & Teneum, flumina præterfluentia per fossam deducta, corruiataq; immisit: ita, ut per alienum à priori alucum defluerent; effecerit. Augeas, ubi de Eurysthei imperio cōfessū fuisse accepit, non mō mercedē pactam nō psoluebat, sed et acquam se pmisisse negabat, eiq; de re iudicium sententiæ se statutum esse dictitabat. Considentibus itaq; iudicibus Phyleus ab Hercule citatus i patrē testimoniū dixit,

εἶχε βοσκημάτων ποιμένας. τούτῳ περσελδὼν Ἡρακλῆς οὐ δαλώσας τὴν ὀρυζανθίαν ἐπιταγὰν, ἔφασκε μὲν ἡμῶν τὴν ὄνδον ἐκφορῆσαι, εἰ δώσῃ τὴν δεκάτην αὐτῷ τῆς βοσκημάτων. αὐγαίᾳ δὲ ἀπὸ τῶν ὑποχείται. μαρτυροῦμενος δὲ Ἡρακλῆς τὸν αὐγαίᾳ παῖδα Φυλῆα, τῆς περσελδῆς τὸν διμήλιον διείλε, καὶ τὸν ἀλφειὸντα ποταμὸν, καὶ τὸν πηνειὸν σύνεγγυς ῥέοντα πρὸ χειτῶν, ἐπὶ γὰρ. ἐκρεῖν δὲ ἄλλης ὁδοῦ ποιήσας. μαδῶν δὲ αὐγαίᾳ ὅτι κατ' ἐπιταγὰν ὀρυζανθίαν ἔδοξε ἐπιτελέσαι, τὸν μοδὸν οὐκ ἀπιδίδου. περσελδῆς ἡρνεῖτο, καὶ μοδὸν ἔποχεῖν δώσῃ. καὶ κύνεσθαι πρὸς τούτου ἔποιμος ἔλεγειν εἶναι. κατὰ τὸν δὲ τῆς διχαστῶν, κλυθεῖς ὁ Φυλῆς αὐτῷ Ἡρακλείῳ, τοῦ πατρὸς κατεμαρτύρησεν εἰ

πῶν ὁμολογᾷται μετὸν δῶ-
 σειν αὐτῷ. ὀργισθεὶς δὲ αὐ-
 γείας πρὶν τῷ φῆφον εἰε-
 χθῆναι, τὸν τε φυλέα, καὶ τὸν
 5 ἥρακλέα βασίζειν ἐξ ἡλίδος
 ἐκέλευσε. φυλὸς μὲν οὖν εἰς
 δουλίχον ἦλθε. καὶ κεῖ κα-
 τῶκει. ἥρακλῆς δὲ εἰς ὦλε-
 νον περὶς Δεξαμένον ἦκε, καὶ
 10 καὶ κατῶκει. καὶ κατέλα-
 βε αὐτὸν μέλλοντα διὰ-
 νάκῳ μνηστῆριν διρυτίω-
 νι κενταύρῳ μνησιμάχῳ
 τῷ θυγατρῶα ὑφ' οὗ πῆα
 15 κληθεὶς βοῶντι ἐλθόντα
 ἥτις τῷ νύμφῳ διρυτίῳ κα-
 ἀπὶ κτείνει. διρυθὺς δὲ, οὐ
 δὲ αὐτὸν ἐκίς δώδεκα περὶ
 σεδίξατο ἄθλον. λέγων ἥτις
 20 μεθ' ὧ πεπραχίναί. ἔκτον
 ἐπὶ ταξὶν ἄθλον αὐτῷ τὰς
 συμφολίδας ὄρνιδας ἐκ-
 διώξει. ἥν δὲ ἐν συμφάλῳ
 πόλει τῆς ἀρκασίχου συμ-
 25 φολὶς λεγομένη λίμνη. πολ-
 λὺ σιωπερὴς ὕλη. εἰς παύ-
 τῳ ὄρνιθς σιωέφυγον πᾶσι

mod. sse. mercedem Herculi
 se. daturum. ~~patris. fuerit.~~
 proinde Augeas ira inflama-
 matus ante, quàm iudicium suf-
 fragiis sententia ferretur, uti
 & Phyleus, & Hercules ab
 Elide facesseret, imperavit.
 Phyleus itaq; Dulichium com-
 migravit. Hercules autem
 Olenum ad Dexamenum ab-
 iit, atq; ibidem habitavit. Vbi
 illum necessitate compulsus,
 ut Eurytionem Centauro Mnec-
 simachem filiam uxorem da-
 re deprehendit, à quo, ut si-
 bi opem ferret, exoratus Her-
 cules Eurytionem, qui ad
 sponsam ducendam uenerat,
 obtruncavit, sed Eurystheus
 neq; id inter duodecim, cer-
 tamen admisit, quippe q mer-
 cede hoc fecisse, assererat.
 Sextam ei laborem, ut styma-
 phalidas aues fugaret, iniun-
 xit. Erat autem ad stympha-
 lum Arcadiæ urbem stympha-
 lis palus multis contecta, atq;
 umbrosis arboribus addensata.

APOLLONIORI

quo in hanc magna animi
multitudo, lapsum uim per-
cipientes ex fuga se se res-
cipiebant. Herculi itaque,
quantum ratione ausu est
dispellere, ambigenti
Pallas aene crepitacula Vol-
centi manera accepta dedit.
Hæc ille quaffans sub monte
quodam paludem proximo
aues territabat, que sonis
tum minime sustinentes præ-
metu subuolabant: eumque in
modum Hercules ipsas sagi-
tis impetuit. Septimum in-
de laborem Cretenfis. Tauri
abducepti imposuit. Hanc
Acusilas quidem esse refer-
unt Europam ad Iouem tulit.
Nonnulli uero à Nepheo è
monte submissum, quo tem-
pore Minos id se Neptuneo
hymenæum dixit, Quod è
monte apparuisse. Atque, a-
postrophis prædictam ipsam Tas-
is foras, ac specimen,
hinc plane inter hunc ar-
tem dimisisse, pro quo ubi

ἴδης, τὴν ἀπὸ τῆς λύκων
ἀρπαγὴν δεδικῆναι. ἀμνη-
στῶς τοῦ Ἡρακλείου πῶς
ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὀρνίθας ἐκ-
βάλῃ, χαλκεὰ κρόταλα
οἰδῶσι αὐτῷ ἀθηνᾶ παρὰ
ἡφαίστου λαβοῦσα. ταῦτα
κρούων ὑπότινος ὄρουσ' τῇ
λῆμνι ποσειδωνίου, τὰς ὀρ-
νίθας ἐφόβει. αὐτὸς δὲ, τὸς 10
ὄντων οὐχ' ὑπομείνουσαι,
μετὰ δέου ἀνέπλυντο. καὶ
ἄλλον τὸν τρώων Ἡρακλῆς
ἐτόξεν αὐτάς. Εὐδομον
ἐπέταξε ἀθλῶν τὸν κρη- 15
τα ἀγαγεῖν ταῦτον. ἄλλον
ἀκουσίλαος μετ' εἶπε φασὶ
τὸν διαπορθμεύοντα δι-
ρώπειν δι, πῶς δὲ τ' ὑπο-
ποσειδῶνος αἰαδομένη. ἐκ 20
θαλάσσης. καὶ φασὶ δια-
σάμειν αὐτὸν τῷ ταύρου εὐ-
χέλως. ἄλλον μετ' εἰς τὰ
βουκόλια ἀχρὲς ἔμπε, οὐ-
σαι δὲ ἄλλον ποσειδῶντι 25
ἐφ' οἷς ὀρχομένη τὰν θάλα-
σσαν καὶ τὸν ταύρον. 35

ἔπειθ' ἡρακλῆς· ἐπειδὴ λα-
 βὲν ἀξιοῦ π' μίνως εἰπεῖν
 αὐτῷ λαμβάνειν διαπύσσας
 μέλιος, καὶ λαβὼν πρὸς δῖον
 δῖα δακρυμῖτος ἔδειξε, καὶ
 τὸ λοιπὸν εἶπεν αὐτῷ· ὁ
 δὲ, πλοῦνθ' εἰς ἀπείρην
 τε, καὶ ἀνὰ δῖαν ἄπασαν,
 καὶ διαβὰς τὸν ἰοθύν, εἰς
 μακράδ' ὄνα τῆς ἀπὸ κῆρας
 κόμηνος, ὅς ἐγ' ἡρώϊος δε-
 λυμαίνω· ὃ γ' ὁδὸν ἀθλῶς
 ἐπὶ ταξὶ αὐτῷ τὰς διομή-
 δους τὸ θρακὸς Ἰάσῳ εἰς
 μυκῆνας κομίζειν· ἣν δὲ
 οὗτος ἄρειος, καὶ κυρήνης·
 βασιλὸς βιόνων ἐθνῶν
 θρακίου, καὶ μαχίματα του-
 τοῖς· καὶ αἰθ' ὥπερ φάτο
 Ἰάσῳ· πλοῦσας οὖν μετὰ
 τῆς ἐκουσίως σπυριπομένων
 βιασάμενος ὅς ἐστι τὰς φα-
 τνας τῆς ἰππων ὑπάρχον-
 τας, ἤγαγεν ὃ τὴν δα-
 λαοσάν· τῆς δὲ βιόνων
 σὺν ὁ πλοῖς ἐπεβουλότων

um Neptuno sacrificasse :
 quibus in rebus iratum nu-
 men iauro feritatem imimis-
 sisse, in hunc igitur Hercules
 profectus in Cretam, quos-
 nam capere uolenti* Minos
 inquit. Vbi expugnauit, si-
 bi capere. Post, ubi illum
 cepit, Eurystheo translatam
 ostendit. Cetera uero sac-
 rum, nummiq; dedicatum
 abire permisit. Hic Sparte-
 tes, & Arcadia uniuersa
 peragrata, Isthmum traie-
 cit, ac in Marathonem Atticæ
 terræ profectus incolæ pess-
 me habebat. Istaum ters-
 tamen Diomedis Thracis ex
 quas Mycenæ abigendi fuit.
 Is Maris, & Cyrenes fil-
 ius Bistonum Thracij gene-
 ris, ac pugnacissimi, rex fuit :
 Cui tum equæ erant, quas
 mortalium corporibus pasce-
 bat. Ad quem cum Hercules
 les volonum multitudinē stix-
 patus nauigasset, perdomitis,
 qui equarum præsepto præ-

erant, eas ad mare abegit. Inter hæc, Bistonibus sumptis armis ad opem ferendam accurrentibus: equas Abdero custodiendas commisit. Hic autem Erimi fuisse filius us dicitur, genere locrus ab Opunte, Herculis amasius, quem equæ discerptum interemerunt. Hercules deus Etis Bistonibus, atq; occiso Diomede reliquos in fugam abire compulit. Inde Abdera urbe, ad Abderi perempti sepulchrum cõdita abactas equas Eurystheo tradidit. Quæ postea ab Eurystheo sunt in Olympum montem transmissæ, cõ cum peruenissent, a feris dilaniatæ sunt. Nonus labor est, quo Hippolytæ cingulum ad se ferri iussit Eurystheus, Hæc erat Amazonum Regina: quæ circa Thermodontem amnem habitabant hæc gens erat bello gerendo præstantissima, quippe quæ uiriliter fortitæ

ταῖς μὲν ἵπποις πρὸς ὧρας ἄβδηρῶ φυλάσσεν. οὐ τοῖς δὲ ἤν ηἰμοῦ παῖς λοκρὸς ὅπως ὁ ποῦ τοῖς ἡρακλέους ὀρώμενος. ὃν αἱ ἵπποι διέφθισαν ἐπιποσσάμεναι. πρὸς δὲ τὸν εἰσὼν αὖ διακωνισάμενος, καὶ διομύδην ἀγκυτεῖναι, τὸν λοιπὸν ἀνάγκασε φύγειν. καὶ κτίρας πόλιν ἄβδηροις ἰοπαρὰ τὸν τάφον τῷ διαφθαρῶτος ἄβδηρου τὸν ἵππον κομίσεις δὲρυδιεῖ δωκε. μεδέντος δὲ αὖ τὰς δὲρυδιῶς εἰς τὸ λεγόμενον ὄρος ὄλυμπος πονεῖλαι τοῦσαι, πρὸς τῇ δὲ θηρίων ἀπώλοντο. ἄνατολῶν ἄθλον ἡρακλεῖ ἐπὶ ταξεζῶσῃ ῥα κομίζειν τὸν ἵππον λυτῆς. αὐτῇ δὲ ἐκασίλουειζοῦ ἀμαξόνων. αὐτὰ κατὰ κοῦν περὶ τὸν θορμώδοντα ποταμὸν, ἔδνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον. ἡ σκου γὰρ ἀφρίων. καὶ εἴ ποτε μεγίσσαις γυνήσιν, τὰ θήλειά ἐστι φον. καὶ τὸ μὲν δὲ ξιούμας τοῦς

πους ὑξέθλιβον, ἵνα μὴ κω-
 λυόνται ἀκούσθην. τὸν δὲ,
 αἰετοδράκον εἶον, ἵνα βέβοικη.
 εἶχε δὲ ἰσχυρὰ τὴν ἄρεος
 5 ζωστῆρα σύμβολον τῆς πρω-
 τῆς εἰς ἀπασῶν. ὃν δὲ χρυσὸν
 τὸν ζωστῆρα ἥρακλῆς ἐπέμ-
 πτω λαβεῖν αὐτὸν ἐπιθυμοῦ-
 σης τῆς δούρου δῶς θυγατρὸς
 10 Αἰδμῆτις. παραλαβὼν ἔν-
 ἐστιν ἡ παῖς συμμαχίῳ, σί-
 μω τῇ ἐπὶ ὤλει. καὶ προσί-
 χει νόσφ' ἀνδρῶν. καὶ κατ' ὤ-
 κωσιν οἱ μίνως υἱοὶ, δούρου μέ-
 15 δων, καὶ χρύσης, Νηφελίων,
 Φιλύλακος, ἀπὸ πάντων δύν-
 οντων ἐν τῇ σιάνῃ πλοῦντι
 σαι ὑπὸ τῆς μίνως ὑδῶς.
 ὡς δὲ ὦν ἀγανακτῶν ἥρα-
 20 κλῆς πύργου μὲν πᾶσι χρῆ-
 μα ἀπέκτεινε. τὸν δὲ λο-
 πους κατακλείσας ἐπε-
 λιώρει. ἕως ἐπιπρῆσθαι
 σκάμνοι πῆρεσθαι αὐτὸν
 25 καὶ αἰρεθείων δύναιτο ληθεῖν,
 οὓς αὐτὸς δολοῦται. ὁ
 δὲ, λυγρὸς τῷ πολιούχῳ,

fortitudinem exercebāt, ac si-
 quando uiris admittē peperer-
 rint, partus femineos educa-
 bant. Dexteras ad haec manus,
 ne iaculis emittēds impedimē-
 to forēt, in nihilū redigebant.
 lenas autē alēdi filiorū gratia
 succrescere patiebātur. Ceterū
 Hippolyte Martis balikeū,
 argumento, ut omnibus alijs
 praecesset, habebat. Ad hoc igitur
 Hercules capiendū emitte-
 batur, ut illud cupiēt Admete
 filiae Eurystheus olsequeret-
 tur. Impositis itaq; uoluntarijs
 socijs una i nauī, Hercules seu
 se nauicatioē accingit, ac mox
 ad insulā Paron appellit. Vbi
 tum Minois filii Eurymedon,
 Chryses, Nephelion, et Philos
 laus ktiabāt. Ex cūb. quos secū
 i nauī uebebāt Hercules, duo à
 Minois filijs interfecti fuerūt
 quorū iterū inq;ssime serēs
 Herculis hosce statim è medio
 sustulit, ac reliquos intra oppi-
 dū cōclusos, obsidione preme-
 bat: donec p legatos ab Hercu-

APOLLODORI

le precibus impetrarunt, ut pro duobus è suis neci datis, quos ipse uellet, acciperet. Tum ille soluta obsidione, atq; Androgei filijs Alcæ o, Sibe- nelôq; , acceptis, in Mysiam ad Lycum Dascyli filium con- tendit, atq; ab Amyco Bebry cum rege hospitio exceptus, pugna inita à Bebrycibus, Ly cum adiuuans multos trucidauit, in quibus, & Mygdonem regem Amyci fratrem occis- dit, mox excisa Bebrycum ur- bes terram Lyco attribuit. Hic autem omnem illam Heracleā uocauit. Inde uero Hercule ad Themiscyræ portum appulso, ad eumq; profecta Hippolyte atq; eius aduentus causam p- cūctata, Iano, sumpta Amazo- nū unius forma multitudinem adit: nuncians Reginam ab aduectis hospitibus rapi. Tum illæ captis armis in nauem, equo uectæ decurrunt. Her- cules, ut armatas Amazonum copias prospexit, arbitratus,

καὶ τὸν αἰδοῦντά γε ἤμινος
ἵους ἀνελόμενος ἀλκαῖος,
καὶ δένειλον, ἥ κεν εἰς μουσικὴν
πρὸς λύκων ἤ δασκύλον, καὶ
ξωνιδίης, ὑπὸ ἀμύκου ἔχε
βρύκων βασιλέως, συμβα-
λόντων βασιλῶν λύκων, πολ-
λοὺς ἀπέκτεινε μεθ' ὧν καὶ ἔ
βασίλεια μύσδονα, ἀδελφὸν
ἀμύκου, καὶ τὸν βεβρύκων 10
πόλιν ἀρχεμόμος, γῆν
ἔδωκε λύκῳ, ὁ δὲ, πᾶσι
ἐκείνῃ ἐκάλεισεν ἡράκλεια,
καὶ ταπλίσαντος δὲ εἰς τὴν
δεμοκύραν λιμένα, καὶ πα-
ραχλομήνῃ, ὡς αὐτὸν ἵππο
λύτης. καὶ τίνος ἦκοι χέ-
ειν πυθολίης, καὶ δώσειν
τὸν ξωπῆρα ὑπὸ χουμήνης,
ἥρα μὲν τῆς αἰμαζόνων εἰ- 20
καθεῖσε τὸ πλῆθος ἐπι-
φοίτα λείγουσα τὴν βασί-
λιν. ὡρπάξουσιν οἱ προ-
σελθόντες ξείνοι. αἱ δὲ, με-
θ' ὧν ὡν ἦν τὴν ταύτην κατέ- 25
θειον σὺν ἵπποις. ὡς δὲ εἰ-
δεν αὐτὰς καὶ ταπλισμῶς

ἵπρακλῆς, νομίσασθαι δὲ λόν
 ἔδωκεν ἰδέσθαι, τὴν μὲν ἰπ-
 πολύντῳ κτείνας, τὸν ξωστῆ
 ρα ἀφαιρεί. πρὸς δὲ τὰς
 5 λοιπὰς ἀπὸν ἱεράμιος, ἀπα-
 πλεῖ. καὶ περὶ σίχλι τροίαν,
 συνειβέβηκε δὲ τὸ πρὸς κατὰ
 μῶν ἀφ' ἁλλήλων, καὶ ποσειδῶν
 οὐδὲν ἀτυχὲν τὴν πόλιν.
 10 ἀπὸ λαῶν γὰρ, καὶ ποσειδῶν
 τὴν λαομέδοντος ὕβριν πε-
 ρᾶσαι θέλωντες, ἐκκαθεύ-
 κτες ἀνθρώποις, ἐπὶ μὲν αὖ
 τειχίαι τὸ πύργον. τοῖς
 15 δὲ τειχίαισι τὸν μισθὸν οὐκ
 ἀποδίδου. δὲ ἔδωκεν ἀφ' ἁλλήλων
 μὲν λοιμὸν ἐπέμψαν. πο-
 σειδῶν δὲ, καὶ ὡς αἰαφερόμε-
 τον ἀπὸ πηλὸν μινυρίδες, ὅσων
 20 αὖ πῶ πῶν συνήρπαζεν αἰ-
 θρώπους, χρυσμῶν δὲ λε-
 γόντων ἀπὸ λαῶν ἔσθαι
 τῆς συμφορῶν, ἐπὶ περὶ ἡ
 λαομέδων ὑπὸ τῷ τῷ θυ-
 25 γατέρα αὐτοῦ ἑορᾶν καὶ τε-
 ῖν δὲ περὶ ὅθι καὶ τὰς πηλὸν
 τὰς δολαφίας πῆλιν περὶ

id iam non sine dolo fieri,
 Hippolytem necat, et Zonam
 aufert, ad hæc reliquis demis-
 sitis, renavigat, et Troiam
 appellit. Tum forte accide-
 rit Apollinis, et Neptuni ira
 ne, ciuitas infeliciter ages-
 ret. Quoniam Apollo, Neptu-
 nusque Laomedontis iniurias
 am ulcisci uolentes, mortali-
 bus assimilati, ac ueluti mer-
 cennarij pergamæ se ædifi-
 caturos paciscuntur, quibus, cum
 opere absoluto constitutam mer-
 cedem Laomedon minime sol-
 ueret, tum Apollo pestem,
 ac Neptunus cum inundatione
 Cetas immisit, quod,
 quicquid mortalium in campe-
 ris offendit, corripiebat,
 cum uero ex oraculis, ma-
 lorum finem tum demum
 fore diceretur, cum Lao-
 medon Hesionem filiam suam
 Ceto deuorandam ἀρ-
 posuerit, Tum ille in proxi-
 mis pelago saxis illigat-
 tam, proposuit. Hanc iam

expositam ut uidit Hercules ,
se seruaturū pollicetur , si sibi,
quas equas p raptū Ganyme-
dis iactura , ei Iupiter dede-
rat , Laomedon tradit . Hoc illi
se daturū pollicitus est Laome-
don Hercules Cetus occidit ;
et Hesione seruauit , at Lao-
medonte mercedem pactā nō
soluente , Hercules Troie ex-
cidium minatus , abiit . Ex
Ænium appollit , ubi à Pol-
tye hospitio excipitur . Mox
inter nauigandum in litore
Ænienſi Sarpedonem Neptu-
ni filium , ac Polyis fratrem
virum contumeliosum , atq; im-
probum sagittis confixum in-
terfecit , Inde cum ad Tha-
sum peruenisset expugnatis
inibi Thracibus , eam Andro-
gei filijs habitandam dedit .
At è Thaso profectus aduer-
sus Toronen . Polygonum ,
Telegonumq; Proiei , qui
ex Neptuno procreati fue-
rant , filios , ad luffan-
dum prouocare solitos in ip-

σορτήσας . ταύτῳ ἰδὼν ἐκ-
κειμήλιον , ὕρακλῆς ὑπέχετο
σώσειν αὐτὸν , εἰ τὰς ἱπ-
πους πρὸ λαομέδοντος λύ-
ψεται , ἃς ὁ ξυῖς ποιῶν τῶ
χαυμυίδου ἀρπαγῆς ἔδω-
κεν . δώσειν δὲ λαομέδον-
τος εἰπόντος , κτεῖναι τὸν κῆ-
τος , ὅστιν ἔσωσε . μὴ βου-
λουμένῳ δὲ τὸν μισθὸν ἀπο-
δοῦναι , πολέμῳσιν ᾤοισα-
σπαιλῶς , αἰχλῆν . κὴ περὶ
χειρὶ . εἴδα ξείζετε
ἅπὸ πόλτεος . ἀρπυγίαν
δὲ ἑὴν ἡρώος τῆς αἰνίας , ἡ
ἄρπυγία ποσειδῶνος μὴ
ἡν , ἀδελφὸν δὲ , πόλτεος .
ὑβριστην ὄντα τοξόωσ . ἀπὶ
κτενε . καὶ πρὸ ἀνέμῳ
εἰς θάλασσαν , καὶ χειρὸς αἰνίας
ἑὴν εἰσοικὼ τὰς θράκας ,
ἔδωκε τῆς αἰνίας καὶ
κοττικῆν . ἐκ θάλασσης δὲ ὅρ-
μηθεὶς ἑὴν τορῶν ἑὴν
γονον , κὴ τελέγονον ἑὴν
πρὸς τὸ ποσειδῶνος ἡνὸς πα-
λάμην ποσειδῶνος , κα-

τὰ τὴν πάλιν ἀπέκτεινε.
 κομίσας δὲ τὸν ζωστήρα εἰς
 μυκῆνας, ἔδωκεν Ἀρυσίδει.
 δέκατον δὲ ἐτάφη Ἀθλόν,
 5 τὰς γερύονος βοῦς ὄξυρυ-
 θείας κομίζεν. Ὀρύθεια
 δὲ ἦν ὠκεανοῦ πᾶσισιον κει-
 μένη νῆσος. ἣ νῦν γὰρ διερ-
 καλεῖται, τὰν τὴν κατώ-
 10 κει γερύονος χρυσότορος, καὶ
 καλλιρόης τῆς ὠκεανοῦ
 τεσσάρων χωρῶν συνφυ-
 ῖς σῶμα, σπυγμείον εἰς αὐ-
 κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχισμέ-
 15 νον τε εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγόνων
 τε, καὶ μηρῶν. εἶχε δὲ Φοι-
 νικῆς βοῶας ὧν ἦν Εὐκόλος
 Ἀρυσίδαν. Φύλαξ δὲ ὄρθρος
 ὁ κύνων ἀκέφαλος ὅξυχι-
 20 νος, καὶ Πόωνος γελυ-
 μνίος. πορδύμνιος αὖτις ἔδ-
 ος γερύονος βοῶας ὅξυ τῆς
 Ἀρσώης, ἧς πολλὰ πα-
 ρελθὼν λιβύν ἐπιβαίνει.
 25 καὶ παρελθὼν ταρτησὼν,
 ἔστη σήμετι τῆς πορείας
 ἐς τῆς ὄξυς Ἀρσώης, καὶ λι-

su palestra, interemit.
 Demum illatam Mycenae,
 Zonam Eurystheo dedit.
 Tum decimum illi certamen
 erumnarumq; indixit Geryonae
 boues ab Erythea abigen-
 das. Sed Erythea non pros-
 cul ab Oceano insula erat;
 quam nunc Gadiram, nomi-
 nant. Hanc Geryones Chry-
 saoris, & Callirrhoe, quae
 filia erat Oceani, habita-
 bat. Is erat trium homi-
 num corpore praeditus, ita
 compatio, ut in unum uen-
 ire tenus coiret, & ab ilis
 bus, femoribusq; in trium
 rursus partes diuisum esse
 uideretur. Adhaec illae pus-
 nicee boues erant, quibus
 bubulcum Eurytionem prae-
 esse uoluerat. Oribus aus-
 tem canis biceps ex Echide-
 na, & Typhone genitus
 custos praerat. Concedens
 igitur ad Geryonae boues, per
 Europam, monstra inter eun-
 dum multa praetergressus, in

APOLLODORI

Libyam traiecit : atq; cum
per Tartessum iter egisset,
itineris sui monumenta in Eu-
ropæ, ac Libyæ finibus op-
positas inter se columnas du-
as constituit. At, ubi in ite-
nere solis radijs calfieret, ar-
cum in deum ipsum impendere
non erubuit. Hic uero homi-
nis uires admiratus, Hercu-
lem aureo poculo donauit, quo
Oceanū traiecit, & Erytheā
aduectus in* Arbanæ mōre p-
noctauit. Id sentiens canis i cū
prūpit. Hūc Heros claua p-
cussit, nec nō Eurytionē bubul-
cū cani suppetias, atq; opē fe-
rentē, occidit. Inter hæc Mez-
næti Plutonis bouū pastor rē
oēm Geryonæ nūciauit. Hic
Herculē ad Anibemuntē flus-
uū boues abigenē nactus cō-
missa pugna, sagitta perfos-
sus interijt. Hercules autem
impositis poculo bobus Tartes-
sum tranauit ubi Soli poculū
reddidit, transgressus inde
Abderam in Libyam peruen-

όντος αἰετοειδῶν δύο σήλας.
Θόρμαινόμενος δὲ, ἅπὸ ἡ-
λίου κατὰ τὴν περὶ αὐτὸν
τόξον ἢ τὸν θεὸν αἰετίνει.
ὁ δὲ τὴν αἰσθρῆν αὐτοῦ
θαυμάσας, χρύσειον ἔδωκε
δέπας. εἰς ᾧ τ' ὠκεανὸν διε-
πύρασε. καὶ πῆρα γλόμενος
εἰς ὠρύθαλ, εἰς ὅρῃ ἄρβανι
αὐλίζεται. αἰδοόμενος δὲ ἰο-
όκυν ἐπ' αὐτὸν ὄρμα, ὁ δὲ
καὶ ἰδὼν τῷ ῥοπαλῷ παύει.
καὶ τὸν βουνόλον διρυτίω-
να τῷ κυνὶ βουβωνίαν ἀπέ-
κτεινε. μενοίπιος ἦ ἐκεῖ τὰς
ἄβου βόας βόσκων, μενέ-
νῃ τὸ γέγονος ἀπήγγειλεν.
ὁ δὲ, καταλαβὼν ἡρακλέα
παρὰ ποταμὸν αἰδεμονί-
αν τὰς βόας ἀπαίοντα, συνε-
στράμελος μάχην, καὶ το-
ξοὺς αἰπὸς δάναεν. ἡρακλῆς
εἰς δέμελος τὰς βόας εἰς τὸ
δέπας, καὶ διαπλάθει εἰς
ταρτηρόν, ἡλίῳ πάλιν ἀπέ-
δωκε τὸ δέπας. διαλατὼν
δὲ ἄβδηρα, εἰς λιγύην ἔλ-

Δει, ἐπὶ τὰς βόας ἀφ-
 ροῦ το ἀλεβίων τε, καὶ δ' ὄ-
 κωος ἀποσειδῶκος ὑοί, οὗς
 κτεῖνας δὲ τυρρηνίαν εἶν.
 5 ἀφ' ἑρῆίου δὲ, εἰς ἀφ' ἑρῆ-
 γησὶ ταῦρος, καὶ ταχέως
 εἰς πλὴν δαίλασσον ἐμπε-
 στῶν, καὶ διαπλευσάμενον
 εἰς σικελίαν, καὶ πλὴν πλῆ-
 10 σίον χεῖρας διελθὼν, πλὴν
 ἀπ' ἐκείνου κληθεῖσιν ἰτα-
 λίαν, τυρρηνίῃ γὰρ ἰταλὸν
 τὸν ταῦρον ἐκάλεσαν, ἥλ-
 δει εἰς πιδίον ὄρυκος, ὃς ἐ-
 15 λασίλοισι ὄρυκινων. ὄρυξ
 δὲ ὅν ποσειδῶκος παῖς, ὃς τ'
 ταῦρον ταῖς ἰδίαις συγκα-
 τέμμεν ἀγέλαις. πῆα δὲ με-
 νος ἦν τὰς βόας Ἡρακλῆς ἠ-
 20 ροφαῖς, ὃς πλὴν αὐτ' ἐβόησεν
 ἠπείγῃ. ὀβρῶν δὲ ἐπ' αὐτῆς
 ὄρυκος ἀγέλαις, ἀπαιτεῖ, καὶ
 λέγοντος οὐ δῶσιν, εἰ μὴ πα-
 λαίῃς αὐτῷ περιλήνται.
 25 τρεῖς πῶδε γλοῦμος καὶ τὰ
 πλὴν πάλιν, ἀπὸ κτείνε. καὶ
 τὸν ταῦρον λαβὼν, μετὰ τ'

nit; in qua Alebion, ac Der-
 cynus Neptuni filij boues abis-
 gere solebant; quibus perem-
 ptis, cum per Tyrrheniam
 iter ageret taurorum unus ab
 Rhegyo aufugit, atq; in fre-
 quē repente delapsus est, ac uis-
 cina terra percursa, ab illo
 Italia fuit appellata; nam Tyr-
 rheni, quem latini taurum uoc-
 carunt, ἰταλὸν dixerunt,
 In Eryci campos se con-
 tulit. Is Brycimis in Siciliae
 parte, regnabat, ex Neptuno
 natus, qui, hunc ipsum tau-
 rum suis armentis aggre-
 gauit. Commendatis itaq;
 bobus Volcano, Hercules tau-
 rum quae siturus procedit,
 quem, cum inuenisset inter
 Brycis armenta, ab eo res-
 proposcit. Tum is, nisi ip-
 sum palaestra superari, tau-
 rum se redditurum esse neg-
 gabat. Hercules semel, atq;
 iterum, et tertio absce-
 nit. Et taurum receptum cum

APOLLO DORI

alijs in Ionium mare perduxit. qui simulac in ponti recessus penetrauit, bobus asilum Iuno iniecit: Quo percussit ad Thraciæ montana dissi-
 sipantur, Hic infecutus, bo-
 um parie collecta ad Helles-
 ponti cõpuli: quæ uero reli-
 quæ fuerunt, cetera feræ, atq;
 agrestes euaserunt. Hercu-
 les tandem agre collectis bo-
 bus Scrymonem, ut olim nauigabile flumen, accufans, opple-
 tum lapidibus innauigabilem
 effecit, ac traductas boues Eu-
 rystheo dedit, quas ille postea
 Iunoni immolauit. Confe-
 ctis autem hisce certaminib;
 bus, intra unius mensis, an-
 norumq; octo curriculum, Eu-
 rystheus Augæ pecoris, et
 Hydræ laboribus minime ad-
 missis, undecimam Herculi
 ærumpnam imposuit, ut ab
 Hesperijs aurea mala repor-
 taret. Hæc uero pō, ut quorum
 dam est sententia, in Libya
 erant, sed in Hyporboreorum

ἄλλων, ὅς τὸν ἰόνιον ὕλαυ-
 νε πόντον. ὡς δὲ ἦλθεν ὁ
 ἄρ' μυχὺς τ' ὀπίσθου, ταῖς
 βουσίην οἱ σπονδὰς ἐβέβαλεν ἡ
 ῥα. καὶ χίζονται κατὰ τὰς
 θράκης ὑπὸ πείρας. ὁ δὲ δῶ-
 ξας τὰς μελίσσυλας βῶν ὁ
 ἔλλυσον τὸν ἡλν. αἱ δὲ
 ἀχρησθῆσαι, τὸ λοιπὸν
 ὕσκει ἄρ' ῥα. μόλις δὲ τῆς
 βῶν σωλελθουσῶν στυμῶ-
 να μεμψαμένους τὸν πῶτα-
 μὸν πάλαι τὸ δειθρον πῶτα-
 τόν, ὃν ἐμπλήεις πῆρας,
 ἄπλωδον ἐποίησε. καὶ τὰς
 βῶας ὀρύσσει καμίσας δὲ
 δῶκε. ὁ δὲ αὖ τὰς κατὰ τὸν
 σεν ἡρᾶ. πλεοσίτων δὲ
 τῆς ἄθλων εἰς μὲν, καὶ ἔπε-
 σιν ὀκτῶ, μὴ πρὸς δεξιὰς μὲν
 ὀρύσσει τὸν τε τῆς αὐ-
 χεῖου βουκηνάπων, καὶ τὸν
 τῆς ὕδατος, εἰ δὲ ἡσπὸν ἐπὶ
 ταξεν αὐτὸν παρ' ἐσπερίων
 χύσσει μὴ κακομίσσει. ταῦτα
 δὲ ὅν, οὐχ ὥσπερ εἶ-
 ποι εἰς λιβύην, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ

ἄτλαντος εἰς ἱπὸν ἑορίοις.
 ἃ δὲ γάμαι π, ἥρα ἐδωρό-
 (ετο . ἐφύλασσε δὲ αὐτὰ
 σφάκων ἀδάτατος . τι φασ
 5 νος, καὶ ἐχίδνης κεφαλὰς
 ἔχων ἐκείνους, ἐχρῆτο δὲ φω-
 ταῖς παντοίας, καὶ ποικί-
 λαις . μετὰ τούτου δὲ ἔσπε-
 εἶδες ἐφύλαττον . αἰγλή, ὄρυ-
 10 ρία, ἐσία, ἀρέδουσα παρόνθ
 μενος ὄντι ἐπὶ ποταμὸν ἐχί-
 δωρον ἔκε . κύκνος δὲ ἄρεος,
 καὶ πυρήνης, εἰς μονομαχίαν
 αὐτὸν προηγαλείτο . ἄρεος
 15 δὲ ὄντι ἐκδικούτος, καὶ
 σπασάντος μονομαχίαν,
 βλαθεῖς κεραυνὸς μέσον αἴμ-
 φοτόρων, διαλύει πλὴν μά-
 χην . βλαδίτων δὲ δι' ἱλυσ-
 20 πορίων, καὶ ἀσπιδίων ἐπὶ πα-
 ταμὸν ἡμιδανὸν ἔκε πρὸς
 νύμφας διὸς, καὶ δῆμους .
 αὐτὰι μελύνουσιν αὐτῶν νυ-
 ρέα . συλλαβὼν δὲ αὐτῶν κοι-
 25 μώμελον, καὶ παντοίας εἰς ἀλ-
 λάσσοντα μορφάς, ἔδιδε .
 καὶ οὐκ ἔλυσεν πρὶν, ὅ μα-

Atlante, quæ Iuno suis in
 nuptiis Ioui muneri dedit .
 Ea draco immortalis Typho-
 nis, et Echidnae filius cen-
 ticeps asseruabat . Hic uarijs
 etiam, omniumq; generum uo-
 citus utebatur, cum quo et
 Hesperides, Aegle, Eryibia,
 Vesta, et Aereibusa, simul
 custodiebant, Hercules itaq;
 cum ad Echidnorum amnem
 peruenisset, à Cygna Mar-
 tis, et Pyrenes filio ad sin-
 gulare certamen prouocatur .
 Pugnae et praeses, et Arbi-
 ter huiusce Mars erat : quam
 demissum è caelo fulmen inter
 utrosq; medium dirigit, iter
 deinde per Illyrios faciens,
 ac properans ad Eridanum
 amnem Nymphas Iouis, et The-
 midis filias adiit . Haec ipsi Ne-
 reus edicauit, cōprehensūq; ip-
 som mētiē, atq; omni genas sūt
 mas alternatē deuinxit, neq;
 illū prius, q̄ ab eo ubi iam ma-
 ta illa, et Hesperides essent, edo-
 cuisset, abire pmisit . Quod ubi

didicit, Libyam percurrit.
Huic Antaeus, Neptuni filius
praeceras, quem, quod hospites
secum palaestra dimicare com-
pelleret, occidebat, Hercules
cum eo luctari coactus, su-
blime illum e terra ulnis eli-
sum interemit. nam si terram
contigisset, is robustissimus ex-
uadebat, quapropter hunc ter-
ra filium nonnulli esse dixe-
runt. Inde a Libya, Aegyptum
peragrat, in qua Busiris ex
Neptuno, ac Lysianassa Epa-
rhi natus regnabat. Hic ad
Iouis aram hospites ora-
culo quodam monitus immo-
labat, annos enim novem
Aegyptus agrorum sterilitate
laboravit. Inter haec Thra-
sius uaticinandi peritus e Cy-
pro aduenit, qui hanc an-
nonae caritatem desitutam
esse pronuntiavit, si uirum
hospitem, quot quot annis
Ioui mactarint. Tum Bus-
siris uate illo prius immo-
lato, aduenientes deinceps

θεῖν παρ' αὐτῆς πάλ' τυγ-
χεῖνοι τὰ μῦλα, καὶ αἱ ἐ-
παρείδεις. μαθὼν δὲ λιγύν
διέλει. ταύτης ἑβασίλῃ
ταῖς ποσειδῶνος αἰτιάσας.
ὅς τ' ἐξείας ἀσκαχάξας
παλάειν, αἰήρει. τούτῳ δὲ
παλάειν ἀσκαχάξομιος ἡ-
ρακλῆς, ἀράμιος ἔγκασι
μετάρου θλίψας, ἀπικτεῖ ο-
τε, φεύονται γὰρ γῆς, ισχυ-
ρότατον σενίβη γίνεσθαι.
διὸ καὶ γῆς πινὲς ἐφάει
ἑῶν εἶναι παῖδα. μὲν λι-
γύν δὲ αἰγυπιοὶ ὄντι. ταύτης
ἑβασίλῃ θούσις ποσει-
δῶνος ταῖς, καὶ λιγύαι αἰσῆς
ταῖς ἐπαφου. αὐτὸς τ' ἐξεί-
ταις ἔθεν ὑπὸ βωμῷ διὸς,
καὶ τὰ πλὴν λόγον, εἰνεία γὰρ ἔ-
τη ἀφορία τῷ αἰγυπιοῖ κα-
τέλαβε θράσιος δὲ ἐλθὼν
ἐκκύπρου μαιτίς τῷ ἐπιστή-
μῳ. ἔφη τῷ ἀφορία παρ'
παδοῦ, ἐὰν ἐξείας αὐθρα τῷ
διὸ σφάξωσι κατ' ἑτοῦ. θού-
σις γὰρ καὶ νῦν πρῶτον σφά-

ξας τὸν μαίτιν, τὸν κατὰ
 τας ξείας ἵστασι. συλλή-
 φθεις οὖν καὶ Ἡρακλῆς, τοῖς
 βωμοῖς περσεφόνει· τὰ δὲ
 5. δισημα διαρρήξας, πόντε βου-
 σσει, καὶ τὸν ἐκείνου παῖδα
 ἀμφοδύματα ἀπένεινε,
 καὶ τὸν κέρυκα χάλβην.
 διεξιὼν δὲ ἀσίας Ἰσθμῷ
 10. ὁρᾷς ἐσθίων λιμνὴν περσι-
 στήν. καὶ βουλάτου πινὸς
 λίσσης τὸν ἑταῖρον τῆς τω-
 ρων ἀπὸ τῆς ἀμάξης, ἄω-
 χεῖτο δύσας. ὁ δὲ βουλά-
 15. τας βουλάει ἐκαστὸν μὴ δύνα-
 μίως, σὰς ἐπίπινος ὁροῖς κα-
 τηῖται. διὸ καὶ νῦν ἐπει-
 δὴ δύσας Ἡρακλεῖ, μὲν κα-
 ταρῶν αἶψα πρὸς τοῖσι. κα-
 20. τὰ δὲ δὲ ἀρῶν βίαι ἡμαδίαν
 κατείνει καὶ δὲ πιδωκόν.
 καὶ δὲ τῆς λιβύης πορφυ-
 ρεῖς, οἷ τὴν ἑξο δάλασσαν
 κατὰ πλεῖ. οὐ τὸ δὲ πᾶς κα-
 25. ταλαμβάει. καὶ πιδωκόν
 δὲς ἐκαστὸν ἡ πιδωκόν
 αἰτηγόν, κατεπὸ βίαι. δὲ

iugulabat. *Comprehensus*
itaq; ē Hercules etiam ad
amas trahebatur, ac disruptis
uinculis, Busirinq; , et eius
filium Amphidamantem, et
Chalbe Ceryce necavit. Post
hec Asia percursa in Thēmy-
dras Rhodiorum portum ap-
pulit: et bubulci cuiuspi-
am alterum de plauastro so-
latum aurum, ac macta-
tum comedit. Tum bubul-
cus, ubi nullam sibi auxilij
copiam, neq; spem resurgere
videt, quodam in monte
consistens execrari cepit.
quo circa et nunc etiam, post
peractum Hercules sacrum,
cum execrationibus id perac-
gunt. Hinc Herculis in Ara-
biam peruasit, ubi Emathio-
ne Tithoni filiu necat, et fra-
cto p Eubyam itinere, ad exte-
riū usq; mare navigat, ubi sey-
rho sumpto in obiectam ranti-
nentem tranecit: atq; aquilam,
Tyrōnis, et Echidne filie
em Prometheus secur in Cau-

caso monte depascentem sagittis conficit, & Prometheus detracto oleagino vinculo, solutum liberauit: cumq; ad Iouem reduxit; qui illum pro Chirone, qui mori cupiebat, immortalem esse declarauit. Post autem, quam in Hyperborcos ad Aslantem peruenit, ac Promethei prudentia commonescens est Hercules, ne ad Hesperidum mala proficisceretur, sed ipse Aslanti in caelo sustinendo succederet, illumq; pro se mitteret. Itaq; persuasus excepit. Atlas autem decerptis ex Hesperidum hortis tribus malis ad Herculem redit. qui, cum caelum habere subterfugeret: cestricillum, inquit, se uelle facere suo capiti imponendum, quo comodius tantū caeli pondus ferre posset. quod ubi audiuit Atlas, depositis humi pomis, caelū recepit, atq; ita posita Hercules cōsecutus discendit. Sūt uero q̄ dicāt, hāc non

καυχήσου τὸν ἐθίοντα τὸ τῆ περιμυθίας ἢ παρ' αἰετὸν ὄντα ἐχίδνης, καὶ τι φάρος. ὅς' καὶ τὸν περιμυθία δέλυσεν δις μὲν ἐλύμενος ἢ τῆς ἐλαίας. καὶ παρ' ἐχίδνης χείρωνα θνήσκεν, ἀνδ' ἰκίων αὐτ' αὐτῆς δέλοντα. ὡς δὲ ἦεν εἰς ὑπερβορέας πρὸς ἄτλαντα ὑπερδίνως ὁ περιμυθίας τῷ Ἡρακλεῖ αὐτὸν ὥς τὰ μῦθα μὴ παρ' οὐδοῦ. διαδέξαμενον δὲ ἄτλαντος τὸν πόλον ἀρσελέιν ἐκείνον. πεποθὶς δὲ, διεδέξατο. ἄτλας δὲ ὁβερέα μῦθος παρ' ἐσπερίδων τρία μῦθα, ἢ καὶ πρὸς Ἡρακλῆα. καὶ μὴ βουλόμενος τὸν πόλον εἶχαι, καὶ ἀπεῖραι ἐνδὶ τῷ κεφαλῇ δέλων ποιήσασθαι. ὅτ' ἂν ἀκούσας ἄτλας ὥς γῆς καταδεις τὰ μῦθα, ἢ πόλον διεδέξατο. καὶ οὐ τὰς αἰελομένους αὐτὰ, Ἡρακλῆς ἀπὸ πλάττω. εἰσι δὲ φασιν, οὐ πρὸς ἄτλαντος αὐτὰ

λαβῆν, ἀλλ' αὐτὸν σρέψα
 αἶσαι τὰ μῦλα κτείνου π' ἢ
 φρουροῦν τὰ ὄφιν. κομίζεις
 δὲ τὰ μῦλα θύρουδε ἱέσσω-
 5 κεν. ὁ δὲ λαβὼν ἥρα κλεῖ ἐ-
 σθωρόσατο. παρ' οὗ λαβού-
 (α ἀθηνᾶ πάλιν αὐτὰ ἀπὶ
 κόμισε. ὅσων γὰρ οὐκ ἔναι αὐ-
 τὰ περὶ νῆας. δωδὲκα
 10 τοὶ ἄθλων ἐπὶ ταύτῃ κέρβε-
 ρον ὅξ' ἄσθον κομίζειν. οἷχε-
 δὲ οὗτος εἰς μέν κωδῆος
 κεφαλᾶς, πλὴν δὲ οὐρανὸν
 σπράκοντος, καὶ τὰ δὲ τῶ νό-
 15 του, παντοίων εἶχεν ὁ Φεωκλῆς
 κεφαλᾶς. μέλλων οὖν ἄλ-
 ᾶσθαι ἀπὸ κρίας, ἡλθε πρὸς
 εὐμόλπον. πρὸς ἐλευσίαν,
 βουλόμενος μυηθῆναι. οὐκ
 20 οὐδ' οὐκ ὅσον ξείνης τότε μυεῖ-
 σθαι. ἐπεὶ δὲ πρὸς Δῖσιος πυ-
 λίου παῖς γλιόμενος ἐμυεί-
 το. μὴ Διωκόμοιο δὲ ἰδεῖν
 τὰ μυστήρια, ἐπεὶ πρὸς οὐκ ἔναι
 25 ἡγνισμέος, τὸν κεντάρου
 φόρον. ἡγνιδίς, ὑποδύ-
 μολπον τὸ τε ἐμυήθη. καὶ

ab Atlante habuisse, sed ip-
 sum caelo draconē custode de-
 cerpsisse, quae secū delata des-
 cit Eurysithea. Tum ille ac-
 cepta Herculi condonavit, a
 quo cum Minerva accepisset,
 ea rursus reportavit, quoniam
 iam religiosum erat, ea alienis
 bi collocari. Duodecimus la-
 bor iniunctus est Cerberi ab-
 inferis abstrahendi, hunc au-
 tem terra canum capita, &
 draconis caudam, & in dors-
 so se pentum omnium gene-
 rum capita habuisse fertur.
 Descensurus igitur ad hunc
 canem, Eleusinem ad Eu-
 molpum se contulit, ut ab eo
 Cereris sacris initiaretur. At
 uero externis ijs sacris admit-
 ti non licebat, ex quo The-
 spius Pylī filius initiatus e-
 rat, qui ne mysteria spectare
 quidem iam poterat, qui non-
 dum Centauri caedē expiarat
 Hercules demū ab Eumolpo
 tanti criminis contagione ex-
 purgatus Cereris sacris initia-

tar. Inde ad Tænarum Lac-
conide promontorium, ubi ad
inferni descensum ostiam præ-
ter, accessit. Hac ad inferos
penetravit: quem cum animæ
conspexissent, duabus excep-
tis Meleagri, ac Medusæ Gor-
gonis filiæ, omnes in fugam
abiere. In Gorgonem uero
Hercules ensẽm ut in uiuam
nudauit: tum illud à Mercu-
rio commune spectrum esse
discit. Mox, ubi ad Pluton-
is uentum est, Theseum, ac
Pirithoum Proserpinæ nup-
tias poscentem, eaq; de causa
deuinctũ inuenit. Hi conspic-
ti Herculem, uelut illius uitæ
redituri in uitam, ma-
nus porrigebant, tum ille The-
seum manu prehensum exten-
dit, sed Pirithoum quoq;
reuocare in uitam cupiens, ob
terræ motum dimisit, & As-
chilaphi saxum reuoluit. Ad-
 hæc sanguinem animis præ-
biturus anathẽ ex Plutonis bu-
bus iugulauit. Ceterum Mæ-

ἥρα γλῶσσος ἐπὶ ταῖναρον
τῆς λακωνικῆς, οὗ τῆς ἁλῶν
καταβάσεως τὸ σῶμα ὄντι,
ὅθεν οὗτου ἀπέει. ὁ πτωχὸς
δὲ εἶδον αὐτὸν αἰ ψυχὰς χω-
εῖς μελεάγρου, καὶ μεδού-
σης τῆς γοργόνος, ἔφυγον. ὅ-
θεν τὴν γοργόνα τὸ ξίφος,
ὡς ζῶντι ἔλκει. καὶ παρὰ
ὄρου μοι δάσκει, ὅτι κοινὸν
εἶδωλόν ὄντι. πλανοῖαν δὲ τῶν
ἁλῶν πηλῶν γλῶσσος, ἡ
οἷα αὐτῶν, καὶ πειρίδου τῆ
πρόσοφόνης μὲν γλῶσσος
γαῖον. καὶ ὅθεν ὅθεν δὲ δει-
τα. θεασάμενοι δὲ ἡρα-
κλῆα τὰς χεῖρας ὄρεον ὡς
αὐτὰς ποσειδῶνι ὅθεν τῆς ἐκεί-
νου βίαν. ὁ δὲ θεοὶ αὐτὸν μὲν
λαβόμενος τῆς χειρὸς ὄρει-
ον. πειρίδου δὲ αὐτὸς ἡσέ-
βουλόμενος τῆς γῆς κινου-
μένης, ἀφῆκεν. ἀπὸ κύλισε ἡ
καὶ τὸν ἀσκαλάφον πείδον.
βουλόμενος δὲ αἶμα ταῖς
ψυχὰς παραχρῆσθαι, βίαν
τῆς ἁλῶν ἀπὸ σφαι-
ρα.

ὁ δὲ νέμων αὐτὰς μεοίπιος
 ὁ καὶ Διὸν ἰκόμενος προσκαλεσά-
 μειος εἰς πάλιν Ἡρακλῆα λυ-
 φθεις μέσον, καὶ τὰς πλω-
 ς ραῖς καὶ πᾶξας, ἅπῃ πῶρος
 φόινυς πῆνυται. αἰτοῦντος
 δὲ αὐτῷ πλοῦτων τὸν κέρ-
 ερον, ἐπὶ ταξείῳ πλοῦτων
 ἄγειν χωρεῖς ὦν. εἶχεν ὁ-
 10 πλωὶν κρατῶντα. ὁ δὲ δι-
 ρῶν αὐτὸν ἡδὲ ταῖς πύλαις
 τῷ Ἀχέρωντος πτό, πειρώσας
 συμπεφραγμένους, καὶ τῷ
 λειοτῇ συσπείραδης, καὶ πει-
 15 ρεβαλὼν τῇ κεφαλῇ τὰς
 χεῖρας, οὐκ αὐτῇ. καὶ πῶρ
 δακνόμενος ἅπῃ τῷ κατὰ
 τὴν οὐρανὸν θράκεντος, κρατῶν
 ἐκ τῆς θράκης ἡλίου. καὶ ἄγχι
 20 τὸ Διὸς ἐπείσας συλλαβὴν
 ἦν αὐτῷ, ἥ κε πρὸς Διῶν
 δὲ φοιτῶντος ποινισάμενος
 τὴν αἰσάσασιν. ἀσκάλαφον
 μὲν τῷ Διὶ δὴ ἐπείσας αὐ-
 25 τον. Ἡρακλῆς δὲ Διῶν
 ξας τὸν κέρερον, πάλιν ἐκόμε-
 σεν εἰς ἄδου. μὲν δὲ ταῖς

naetius, Ceuthonymi filius Plu-
 tonis bubulcus cum provocas-
 set in palæstrā Hercule p̄sta-
 ctis costis, ac medius ab eo p̄-
 hensus, Proserpinæ deprecas-
 tione servatus est. Demū Her-
 cules Cerberum à Plutone de-
 poscit. Is illi, ut sine armis,
 quibus cōmunitus aduenerat
 tanis abducendi potestatem fa-
 cit. At Hercules nactus illam
 pro Acherontis portis iboras
 re circumseptus, ac leonis pel-
 le connectus, & circumiectis
 illius capiti manib. hand ab-
 ire permittit, & si à dracone
 qui in Cerberi cauda existi-
 bat morderetur, cervicem
 comprimens, ac belluam prius
 focans patere coegit. Cap-
 tum itaq; Cerberum ad Eury-
 stylbeum, regressus per Træ-
 zenem abduxit. At Cerus
 Ascalaphum in bubonem mu-
 tavit. Hercules Eurystylea
 monstratum Cerberum rursus
 ad inferna reduxit.
 Porro Hercules coxam illam

A POLLODORI

boribus Athenas, regressus
Megaram quidem Iolao con-
iugem dedit: ipse uero uxo-
rem ducturus, Eurytum Oe-
chaliae regulum. qui sagittis
tandem peritiam se, ac filios suos
os uicerit, certaminis prae-
mium Ioles filiae comubiam
proposuisse accepit. Oechas-
tiam igitur profectus, cum sa-
gittandi arte us omnibus prae-
stantior extitisset, uxorem cer-
te promissum certaminis prae-
mium est minime consecutus,
Iphitus sane filiorum maxi-
mas Iolem Herculi conceden-
dam esse censebat. At Eury-
tus, ceterisque filij dehorta-
ti, ne, quam forte prolem ex
ea susciperet, aliquando obs-
trucaret, pertimescens. Hinc
uero non longo post tempore,
abactis ex Euboea per Autoly-
cum bubus, Eurytus id Hercu-
lis persuasum confectum esse pu-
tauit, contra Iphitus id mini-
me credens, ad Herculem
conuolat, ei que a Pheris me-
nienti

ἄθλοισι ἡρακλῆος ἀδικώμε-
νος εἰς θήβαια, μέγαρον μὲν
ἔδωκεν ἰολάῳ. αὐτὸς δὲ γῆ-
μαι θήλων, ἐπὶ ὠιδάντῳ ὄν-
ρυτον οἰχαλίας διωκῆς
ἄθλοι περὶ θῆται τὴν ἰό-
λης τῆς θυγατρὸς γάμον, τῷ
νικῶσιν τι ὄφελον, αὐτόν τε, καὶ
τὸν παῖδαν αὐτῷ ὑπάρχον-
τας. ἀδικώμενος οὖν εἰς οἰ-
χαλίαν, καὶ τῇ ὄφελον κρείτ-
των αὐτῷ γένόμενος, οὐκ
ἔτυχεν τῷ γάμῳ. ἰφίτου μὲν
τῷ πρὸς βυθίου τῷ παῖ-
δαν λέγοντος δοῦναι τῷ ἡρα-
κλεῖ τινα ἰόλην. οὐρύτου δὲ
καὶ τῷ λαιπῶν ἀπαγορευόν-
των. καὶ δεδοικέναι λεγόν-
των μή τι κνοποῖν (ἀδικώμενος τὰ
γεννησόμενα πάλιν ἀπο-
κτείνει. μετ' αὐτὸ πολὺ δὲ κλα-
πυσίων ἐξ ὠιδανίας ἔπειτα αὐ-
τολύκου βουδῶν, ὄνρυτος μὲν
ειόμενος ὑφ' ἡρακλείου ἐγχο-
ρεῖται ὄνρυτος. ἰφίτης δὲ ἀπι-
στῶν, ἀδικεῖται πρὸς ἡρα-
κλέα. καὶ σωτῆρα γένεσθαι
ἐκ τῶν

ἐκφορᾶν αὐτῷ σωκότι τὴν
 ἄρδαν οὔσαν ἄλκυσιν ἀδ-
 μῆται, παρακαλεῖ συζητῆ-
 σσαι τὰς βόας. Ἡρακλῆς δὲ
 5 ὑπισχέσεται, καὶ ξενίξῃ μὲν
 αὐτὸν. μοικεῖσθαι δὲ αὐτῷ, ὥς
 πὸ τῆς πρηνείας ἔρριπεν
 αὐτὸν τειχῶν. καθορῶναι
 δὲ δέλων τὸν φόνον, ἀμυνεῖ
 10 οἱ περὶ νηλεῆ. πυλίων ἦν
 οὗτος Διωκῆς. ἀπαρμέ-
 νον δὲ νηλεῶς αὐτῷ ὄξυ τὴν
 πέδον εὐρυτὸν Φιλίαν, εἰς
 ἀμύνκλειο παρακλινόμενος,
 15 Ἀποδιδόντος βουτῆς ἰατρῶν
 τοῦ καδαίρεται, καὶ ταχι-
 θεῖς διηνῆ νόσω, ὄξυ τὸν ἰδί-
 ον φόνον, εἰς δελφούς πῦρα
 κλινόμενος, ἀπαλαγὰν ἐπὶ
 20 δάκρυον τῷ νόσῳ. μὴ χρησά-
 μενος δὲ αὐτῷ τῆς πυθίας,
 τὰν τε ναὸν συλαοῦ ἦ διλε.
 καὶ τὸν τριπόδα βασιλῆος,
 καὶ τασκόλῳ μοικεῖσθαι ἱ-
 25 σθίων. μαχομένου δὲ αὐτῷ ἀ-
 πόλλωνος, ὁ ξυῖς ἵησι μέλον
 αὐτῷ κεραιόν. καὶ ἀπὸ

niēti, occurrit, quo ipse, serva-
 tā ab se iā mortuam Alceſin
 Admeto marito restituerat.
 Preinde Iphitus. Hercule, ut
 secū boues uestigare, cohorta-
 tur. Id illi Hercules se praeſti-
 turū pollicetur, et eū quoq; hos-
 pitio accepit. At furore iterū
 agitatus hūc ē Titynithiorum
 moenibus deiecit. Cū uero, cō-
 missa caedis expiari uellet, ad
 Neleū, Pythiorū dynastā, pfi-
 cis citur, exclusus autē ab eo.
 q. olim, uetus cū Eurysta sibi
 benivolētia intercesserat. Amy-
 clas puenit, ubi illū Deiphob-
 us Hippolyti filius sceleris
 cōtage lustrauit. Deinde gra-
 ui morbo de Iphiti nece corre-
 ptus Delphos adiit; ac morbi
 finē roganti illi Pythia nihil
 respondet, at Hercules eo no-
 mine spoliare templum uoluit,
 is, auctoq; tripode, propriam
 sibi oraculorum aedem cōstru-
 xit, ac mox ab Apolline in eū
 pugna cōmissa, Iupiter inter
 hosce duos illorū fulmē demiz-

fit, eoq; modo dirempta illo-
rum pugna, hoc Hercules ora-
culum habuit. Morbi finem
tam fore, cum triennium tot-
um uenditus seruiērit. serui-
tutem, & commissæ cædis
ergò Euryto æstimationem
rependerit. Mercurius hoc
oraculo dato, Herculem uen-
dit, eumq; Omphale Iardani
filia Lydorum regina merca-
tur: Cui Tmolus coniux mo-
riens regnum reliquit. Sed
oblatam fraternæ cædis æsti-
mationem admittendam mini-
me censuit. Interim Hercu-
les Omphale seruiens non
procul ab Epheso Cercopas
captos in uineula coniecit.
Syleum uero in Aulide, qui
peregrinos eà iter facientis
terram fodere compelleret:
refossis ab radice nitibus, unâ
cum Xenodice filia interfex-
cit. Idemq; ad Dolichen in-
fulam delatus, ac uidens Ieari
corpus in litore eiectum ses-
pulture dedit, ab eoq; Doz

διχλυθείτων τὸν χρόνον
λαμβάνει χρησὸν Ἡρακλῆς.
ὃς ἐλεγει ἀπαλλαγὴν αὐτῷ
τῷ νόθῳ ἵσταναι πρᾶθαι,
καὶ τεῖα ἔτι δουλόσκειν π-
καὶ ὄντι ποινῶν τῷ φόνου
τῶ πινὼν δὲρύτω. τῷ δὲ
χρησμοῦ δόδεξας, ὁρμῆς Ἡρα-
κλῆα πιπράσκει. καὶ αὐτῷ
ἀνείτα ὁμφάλην ἱερῶν, 10
βασιλεύοντα λυδῶν, ἢ τῶν
ἡγεμονίαν τελευτῆς ἀγῆμας
τῶν λῶν κατέλιπε. τῶν μὲν
ὅτων πινὼν κομῶν εἶσαν, ὁ-
ρυγτος οὐ προσδέξατο. Ἡρακλῆς
δὲ ὁμφάλην δουλεύων,
τῶν μὲν πρᾶτῶν ἔφεσον κίρ-
κοπας, συλλαβῶν ἔδισεν.
συλῆα δὲ εἰς αὐλίδι τὸν πε-
ριόντας ξείνους σκάπτειν ἀ- 20
ναγκάζοντα, σὺν ταῖς εἰ-
ζαῖς τὰς ἐμπύλους σκάψας
μὲν τῆς θυγατρὸς ξυνοδῆς
ἀπὶ κτερε. καὶ προσχὼν νῦν
σφιδάλιχῃ, τὸ ἰκέρειν αὐτῆς
ἰδὼν τοῖς κίχκαλοις προσ-
φασόμενον, ἔδωκε καὶ τῶν

νῆσον αὐτὴ δολίχης ἰσθμίου
 ἐκάλειεν. αὐτὴ τοῦτου θαλί
 θαλός ἐν πίση, εἰκόνα πῖρα
 πλοῖον κατεσκύαον ἦρα
 5 κλεῖ, ἣν νυκτὸς ἀγνοήσας ἡ-
 ρακλῆς λίθῳ βαλὼν, ὥς ἔμ-
 πρου ἔπληξε. καὶ θ' οὐκ
 δὲ χρόνον ἐλάτρουε πρὸ ὄμ-
 φάλη, λέγεται τ' αὐτὴ κόλ-
 10 χος πλοῦν γινέσθαι. καὶ τὴν
 τῆ καλυδωνίου κάπευ θή-
 ραν, καὶ θυσίαν πρᾶξιόν με-
 νον ἐκτροῖξ' ὕνος οἷς τ' ἰοθ' μὲν
 καὶ θάρα. μετὰ δὲ τὴν λα-
 15 κρίαν ἀπαλλαγὴς τ' νόου
 ἢ ἱλίου ἔπει. πεντηκον-
 τόροισι δ' ἔκτω καὶ δεκά στωα-
 θροῖς στρατὸν αἰσφάδων ἀνι-
 των ἐκονσίως διλόντων στρα-
 20 τ' ὄνείσθαι. καὶ τὰ πλοῖα
 δὲ εἰς ἱλίου, τὴν μὲν τ' νεῶν
 φυλακὴν οὐκ ἐκτέλειπεν.
 αὐτὸς δὲ μετὰ τῆς ἀλλων ἀνι-
 στῶν ὥρμα ἢ τὴν πόλιν.
 25 παραγινόμενος δὲ αὐτὴ τὰς
 ναῦς σὺν τῷ πλοῖν λαο-
 μέδων, οὐκ ἐλάμνι ἀπέκτει

lichen insulam mutato nomi-
 ne Icariam vocavit. Cuius
 beneficij cā Dædalus è Picea
 Herculis imaginē cōsimilimā
 effinxit, quam quod ignoras-
 rei, per noctem, lapide uiuam
 esse opinatus, percussit. At
 quo tempore apud Ompha-
 len feriret, aiumi, cum in
 Colchos nauigasse, et Caly-
 donij aprī uenationem con-
 fecisse, ac Theseum, qui Træ-
 zene Isthmum aduenerat, ex-
 piasse. Porro post seruitutem,
 morbo liberatus, nauibus res-
 morum quinquaginta prædi-
 tis decē, et octo, collecta fortis-
 simorū uolōnū manu in Iliū
 nauigauit. Postea uero quā-
 m Ilium cum classe appulit, eam
 Oicleo custodiendam reli-
 quit. Ipse autem cum cetē-
 ris rei bellicæ peritissimis in
 urbem promouit. Laome-
 don interea facto cum multā
 tudine in classē impetu, Oic-
 cleum quidem pugnantem in-
 terfecit, ac reiectus ab Her-

culis copijs intra urbem, obsi-
deri cœpit: cumq; urbis obsi-
dione continenti premeretur,
refractis mœnibus, Telamo
primus urbem, intrat, et post
eū Hercules. At, ubi Telamo-
nem prius intrasse uidet, striz-
eto in eū ense uadit. Nā is me-
liorē seipso uolebat neminē. Id
cū Telamon prouide animad-
uertisset proximos adiacen-
tes lapides colligere aggre-
ditur: Tum Hercules, quid
nam faceret, percontatur: a-
ram, ille inquit Herculi Cal-
linico se excitare. Tum is Te-
lamonem collaudauit, Mox
uero capto Ilio, sagittis con-
fecto Laomedonte, cum filijs
fuis, præter unum Podar-
cen: Telamoni, Hesionam,
Laomedontis filiam ob rem
præclarissime gestam præ-
mij loco dedit: Et huic, quem
uellet captiuorum abducen-
dum concedit. Ea uero cum
sibi Podarcem fratrem dele-
gisset, Hercules hunc prius

νε μαχόμενον . ἀπελαθεῖς
δὲ, ὥστε τῷ μὲν Ἡρακλείῳ,
ἐπὶ τοιοῦτο . τῆς δὲ πο-
λιορκίᾳς ἐν ἐσώσῃ ῥῆξας
τὸ τεῖχος τελαμῶν προῶντος
εἰσῆλθαι εἰς τὴν πόλιν . καὶ
μὲν δὲ τὸν Ἡρακλῆα . ὡς δὲ
ἐξέβητο τελαμῶνα προῶ-
τον εἰσεληλυθότα, ἀπασά-
μηνος τὸ ξίφος, ἐπ' αὐτὸν ἔει-
κεν δαίμων ἐκ τῶν κρείτ-
των ἀνομιζέσθαι . σωιδὼν δὲ
τὸν τελαμῶνα πλοῖον λί-
θοισι κεκλιμένον σωθήσκει .
τῷ δὲ, ὁρμήν τι πράττει, βαί-
νον ἐπὶ τὴν Ἡρακλείῳ κατὰ-
σκυάξιν καλλιπικόν . ὁ δὲ,
ἐπαινέσας, ὡς εἶλε τὴν πό-
λιν κατὰ τοξόσας λαομέ-
δοντα, καὶ τὸν παῖδα αὐτῷ²⁰
χεῖρας ποδάρκου . τελαμῶνι
ἀρετῆον ἡσιόνων τὴν λαομέ-
δοντος θυγατρῶν δίδωσι ὅς
ἦν ὁ σὸν τελαμῶνα τὸν τε-
κρον γεννᾷ . καὶ ταύτην συγ-²⁵
χερεῖ τῇ αἰχμαλώτων ὃν
ἦ δαίμων, ἀγῶναι . τῆς δὲ

αἰρουμένης, τὸν ἀδελφὸν πο-
δαρκίῳ, ἔφη δὲ ἰν πρῶτος
αὐτ' δοῦλον γινέσθαι, καὶ τὸ
τε, τίδ' ἔποτε δοῦσαν αὐτ' αὖ-
5 τ' λαβεῖν αὐτ', ἡ δὲ πιπρὰ
σκομιλίου χρυσὴν τῶν καλῶν
πῖρᾶν ἀφελομένη τῆς κεφαλῆς,
ἀντίδωκεν. ὃ δ' ἐν πο-
δαρκίῳ περίαμος ἐκλήθη.

10 πῶλεόντος δὲ ἀπ' Ἰοίᾶς ἡ-
ρακλείου, ἥρα χαλεποὺς ἔ-
πιμπε χερμάτων. ἐφ' οἷς ἀ-
γανακτήσας ξυῖς, ἐκρέμα-
σεν αὐτὴν ἐξ Ὀλύμπου. περ
15 σέπλει δὲ Ἡρακλῆς τῷ κῶ.
καὶ νομίαντες αὐτ' αἱ κῶοι
ληστρικὸν ἄγειν σόλον, βάλ-
λοντες λίθοις περὶ αὐτῆς
ἐκώλυον. ὃ δὲ Ἰακισάμειος

20 τῶν νῆων εἴλε. καὶ τὸν βα-
σιλέα δούρυπλον ἀστυπα-
λαίᾶς παῖδα, καὶ ποσειδῶ-
νος ἔκτεινε. ἐρῶν δὲ κα-
τὰ τὴν μάχην Ἡρακλῆς ὑ-
30 πὸ χαλκῶδοντος, καὶ διὸς
ἐξορπάξαντος αὐτὸν, οὐδ' ἐν
ἔπαθε. πορσηῖος δὲ κῶ,

in servitutem redigendum
esse ait. Tum etiam illo ad-
iecit, quid nam ipsi harum
rerum causa, ut cum accipie-
at, datura sit. Ea vero pro-
empto fratre demptum ē ca-
pite suo flāmen aureū dedit.
Hinc pro Podarces Priamus
est nominatus. Herendi ue-
ro ab Illo classē reducenti
Iuno sœdam immisit tempe-
statem; quāobrem Iupiter
indignatus eam ex Olympo
suspendit. Hercules interea
cum ad insulam Cō naviga-
ret. Coi, quod piraticam
ipse classē ageret, existis-
mantes, lapidum iactu in por-
tum appellere prohibebant.

Is autem ut illata, insulam
cepit: regemq; Eurypylum
Astypalææ, ac Neptuni filii
um interemit. Sed et Hera-
cules interpugnādum à Chal-
codonte vulneratus fuit, et
Iouis ope conservatus mali
nihil pertulit. Inde, Cō de-
vastata, Phlegram, ob Misa-

APOLLODORI

neruam adiuit : ubi una cum
 dijs gigantes debellauit, nec
 longo post tempore Arcadium
 magna manu collecta, & ac-
 ceptis secum ex urbibus Græ-
 ciæ uolonibus fortissimis in
 Augeam bellum mouit. Au-
 geas interim ab Hercule ex-
 peditionem in se comparari
 audiens: ab Eliensibus Eury-
 tum, & Cteatū germanos du-
 ces delegit : qui uiribus, utq;
 opibus oēs eorum temporum
 mortales anteibant, hi Molio-
 nes, & Astoris filij erant,
 licet Neptuni esse diceren-
 tur. Astor etiam Augæ fra-
 ter erat. Enimvero accidit,
 ut per eiusce expeditionis tem-
 pus Hercules in morbum in-
 cideret; camq; ob causam cum
 Molionidis pacem inuit: qui,
 cum postea Herculem morbo
 pressum rescissent: eius copi-
 as insidijs aggrediuntur, ac
 multos trucidant. Nec ob id
 tamen iam tum ab re bellica
 Hercules discessit. At cum

ἦκε δὲ Ἀθηναῖν, εἰς φλέγσαι,
 καὶ μετὰ θεῶν κατεπολέ-
 μησε γίγαντας. μετ' οὐ πο-
 λὺν δὲ ἐπ' αὐγείᾳ ἐστρατεύε-
 το, σωασθροῖσιν ἀρχαδικόν
 στρατὸν, καὶ πῖρα λαβὼν ἐθε-
 λοντάς τῃς ἀστῶν ἀπὸ τῆς
 ἐλλάδος ἀεισίων. αὐγείᾳ
 δὲ τὸν ἀφ' Ἡρακλείου πόλε-
 μον ἀκούων, κατέστησεν ἡλείϊον
 στρατηγόν, ὄρυτον, καὶ
 κτείτον συμφυῆς. οἱ δ' αὖτά
 μιν ἔδ' ὅτε αὐθρόποις ὑ-
 πὲρ Ἑλλάδων. παῖδες δὲ ἦ-
 σαν μολιόνης, καὶ ἄκτορος. ἱ-
 ἐλέγοντο δὲ πασιδῶνος.
 ἄκτορ δὲ ἀδελφὸς ἦν αὐ-
 γείων. σωέβη δὲ Ἡρακλεί-
 κατὰ τὴν στρατείαν νοσῆ-
 σαι. ὅτε δ' οὖν, καὶ ἀπὸνδὼς πο-
 πλὸς τὸν μολιονίδην ἐποίη-
 σε το. οἱ δὲ ὕστρον ἐπιγνόν-
 τες αὐτὸν νοσῶντα, ἐπιτί-
 θεται τῷ στρατὸματι, καὶ
 κτεῖνοισι πολλοῖς. τότε μὲν
 ἦν οὐκ αὐεχόμενον Ἡρακλῆς.
 αὐδὺς δὲ τ' εἰς τῆς ἰοθιμῆ

ὁδὸς πελοπιῶν, ἡλείων δὲ
 μολιονίδας περιλαῖτ' σπασ-
 θύτας, εἰ κλειωναῖς· εἰς οὐρανὸν
 ἔλκετο ἡρακλῆς ἀπὶ κτε-
 νε. καὶ στρατὸς αἰμῆλος ἐδῆ
 τῶν ἡλιδέων πύλων.
 ἢ κτείναντο μὲν τῆς παιδῶν
 αὐγείας, κατὰ γὰρ φυλῆα.
 καὶ τούτῳ τῶν βασιλείων
 οὐδὲν ἔμελλεν. ἔδουκε δὲ καὶ τοῖς
 ὀλυμπιακῶν ἀγῶνα· πύλων
 πελοπιῶν ἰσχυρόν. ἢ δὲ δὴ
 δώδεκα βωμούς· ἔξω δὲ
 μακρόν. μὲν δὲ τῆς ἡλιδῶν
 ἡλιδῶν, ἐστράτευον δὲ πύ-
 λων, καὶ τῶν πόλιν ἡλιδῶν,
 πελοπιῶν κτείνει τὸν
 ἀλκιμώτατον τῆς φυλῆος
 παιδῶν, ὃς μετὰ βάλαντον
 ἀνὰ τὰς μορφὰς ἐμάχετο. τὸν
 δὲ φυλῆα, καὶ τῶν παιδῶν
 αὐτῶν χωρὶς ἑσθλὸς ἀπὶ κτε-
 νε. οὗτος δὲ νέος ὦν πρὸς γα-
 ρωνίῳ ἐπὶ φθό. κατὰ δὲ
 τῶν μάχων, καὶ ἄδην ἔφα-
 σε πυλῶν βασιλεὺς τῶν ἡλιδῶν
 δὲ τῶν πύλων, ἐστράτευε δὲ

tertio rursus Isthmici ludii co-
 lebrarētur missos ab Eleis mo-
 lionidas cum alijs simul im-
 molaturos ad Cieonas per ins-
 fidias circumuencios trucidat,
 & ductis in Elin copijs ur-
 bem cepit, occisoq; cum filijs
 Augea Phyleum abduxit, eiq;
 regnum attribuit. Ad hac
 etiam olympicum certamen in-
 stituit, ac Pelopiarum stas-
 tuit, nec non duodecim Deor-
 um aras deinceps excitauit.
 Post autem Elidem captam
 aduersus Pylum castra pro-
 mouit, & urbe expugna-
 ta Periclymenum Nelei fi-
 liorum fortissimum, qui in
 uarias inter pugnandum for-
 mas mutabatur, Neleumq;
 & eius filios omnes, uno ex-
 cepto Nestore, interfecit.
 Hic enim puer adhuc apud
 Gerenios alebatur. Quin ex-
 tiam ea in pugna Plutonium
 Pylis opitulantem uulnera-
 uit. Dein eversa Pylō in Las-
 cedæmonem Hippocoontis fia-

APOLLO DORI

lios, puniturus bellum gerit : quibus , quoniam Nelea suppetias tulissent , erat iratus , ei, quod Licymnium puerum occidissent , longe magis illis succensebat. Nam , cum ipse Hippocoontis Regiam spectaret , erumpit illico in eum molossici generis canis , tum puer arreptum lapidem in canem coniecit , nec lapidis coniectio puerum fefellit Mox eruptio ne facta Hippocoontidae , uirgis puerum uerberantes peremerunt : Huiusce igitur mortem ulturus exercitum in Lacedemonios comparauit , atq; in Arcadiam castris promotis Cepheum cum uiginti , quos habebat , filiis ut belli socius esse uelit , obtestatur. At Cepheus ueritus , ne relictam à se Tegeam Argiui bello inuaderent , expeditionem detestabatur. Tum Hercules sumpta de Minerva aenea Gorgonis coma in urna , Sterope Cephei si-

λακεδαιμόνα μετὰ δέϊον
τῶν ἰπποκόωντος παῖδας δέ
λων. ὀργίζετο μὲν γὰρ αὐτοῖς,
καὶ διότι νηλεΐσσωεμάχηον.
μᾶλλον δὲ ὠργίσθη, ὅτι τὸν
λικυμνίου παῖδα ἀπέκτει
ναν. Θεωμλίου γὰρ αὐτῷ τὰ
ἰπποκόωντος βασιλῆα ἐκοβα
μὲν κύων τῆς μολοπικῆς
ἐπ' αὐτὸν ἐφόρει. ὁ δὲ, βατο
λὼν λίθον ἐπέτυχεν κωός.
ἐκδοχέσαντες δὲ οἱ ἰπποκο
οντίδαι, καὶ τύπτοντες αὐ
τὸν τοῖς σκυτάλοις, ἀπέκτει
ναν. τὸν δὲ τούτου δαίναντες
ἐκδοκῶν, στρατεῖαν ᾗδ' λα
κεδαιμονίαν, σιωήθροισε.
καὶ πῖα γληνέμενος εἰς ἀρκά
διαν ἤξιον, καὶ κηφέα μετὰ
τῶν παίδων, ὧν εἶχεν, εἰκοσίο
συμμάχειν. διδὼς δὲ κη
φείς μὴ καταλιπόντος αὐ
τοῦ τέχαι ἀργεῖοι ἐπιστρα
τεύσαν, πλὴν στρατεῖαν ἠρ
νείτο. Ἡρακλῆς δὲ πῖ' αἰδή, 29
νάς λαβὼν ἐν ὑσρίᾳ, χαλ
κοῦ βόστυχα γερρόνος, σφῆ

πη τῇ κρηίδει θυγατρὶ δὲ
 δῶσιν εἰπόν· ἐὰν ἐπὶ σῆα
 τὸς τοὺς ἀνὰ χροῦσιν ἐκ τῆς
 πειχῶν τὸν βόσιν υἱόν, καὶ μὴ
 5 περὶ δούσης, ὡς πάλιν τῆς πο
 λεμίων ἐσθλαί. τούτου γε
 νομίου, καὶ φόνος μὲν τῆς παί
 δων ἐστὶ τῶν· καὶ κατὰ
 τὴν μάχην αὐτὸς τε, καὶ αἱ
 10 παῖδες αὐτῆς τελευτῶσι. καὶ
 πρὶς τούτοις Ἰφικλῆος ὁ τῷ
 Ἡρακλείῳ ἀδελφός. Ἡρα-
 κλῆς δὲ κτείνει αὐτὸν ἰππο-
 κῶοντα, καὶ τῶν παίδων αὐ-
 15 τῶν χερσὶ ἀμύνει, τὴν πόλιν
 τυνδαρεῖα κατὰ γατρὶν τῷ
 βασιλείῳ παρέδωκε τού-
 τῳ, παρὼν δὲ τέτατος Ἡρα-
 κλῆς τὴν αὐτῇ ἁλῆον· θυ-
 20 γατρίαν οὖσαν, ἀγνοῶν ἐ-
 φθείρει. ἡ δὲ, περὶ τὸ
 κρύφα βρέφος, κατέβη εἰ
 τῷ περὶ τῆς ἀδινάδας. λοι-
 μῶ δὲ τῆς χώρας φθείρει· λοι-
 25 μῆς ἀλῆος εἰσελθὼν, καὶ
 ὀφρύνει, εἰς τὸ μένος, τὰς
 τῆς θυγατρὸς ὀφρύνει αὖτε

lic munerē dedit, hisce ad-
 iectis uerbis, quandoq; mili-
 tum copijs ingruentibus, eam
 comam de mœnibus, nectaz-
 men prouisam sublimem as-
 sistenti, bastium futuram ex-
 uersionem prænunciatur.
 Quo facto Erphœus cum fi-
 lijs expeditionem secutus est,
 Atq; idem in pugna, filijq;
 sui omnes occubuerunt, his eni-
 am accessit Iphicles. Hæcæus
 frater. At Hercules cæso
 Hippocoonto, eiusq; filijs in-
 feruitatem redactis, subiecit
 urbem Tyndareo; et huic
 etiam regnum concessit, de-
 inde Hercules Tegea transi-
 ens Augem Alci filiam, band
 agnitam uitulauit. Quæ cum
 antea puerum occulte peperis-
 set, in Mimeræ templo depo-
 suit. Interim peste per ca-
 loca debacebantur, Aleus tem-
 plum ingressus, et singula ri-
 matu filie partum reperit.
 ac puerum in Paribentiū mon-
 tem deferendū, exponendūq;

APOLLODORI

dedit, qui diuina quadam
 providentia conseruatus est;
 Nam, quæ nuperrime Gerua
 pepererat, illi ubera præbus
 it, mox autem pastores as
 sumptum infantem, Tele
 phum uocitarum. Sed, &
 Hercules Augem Nauplio
 Neptuni filio extra fines uen
 dendam exportari iussit. Hic
 autem Teuibranti Teuibras
 nie urbis Dynastie tradidit,
 & ille eam sibi postea uxor
 rem fecit. Ceterum Hercu
 les Calydonem profectus Dez
 ianiram Oenei filiam coniu
 gem depoposcit, ac luctatus
 matrimonij huiusce de causa,
 cum Acheloo in taurum trans
 formatum, unum illi de cor
 nibus perfregit. Itaq; Dez
 ianiram duxit, cornuq; Acheloo
 redditur, cuius loco
 Amalibæ cornu accepit.
 Hæc Hæmonij filia fuit, quæ
 tauri cornu habuit. Id, ut
 Rhœceydis testimonio com
 probatur eius fuisse facul

τὸ μὲν οὖν βρέφος εἰς τὸ πρῶτον
 Δένιον ὄρεος ὀρέετο. καὶ οὕτως
 μὲν καὶ ταῖς θεῶν πινὰ πρό
 νοιας ἐσώθη. Σηλικὸν μὲν γὰρ
 ἀρπτόκος ἔλαφος ὑπῆρχεν
 αὐτῷ. ποιμὴν δὲ αἰελο
 μέναι τὸ βρέφος, τίλεφους
 ἐκάλεσκεν αὐτὸν, αὐτὸν δὲ
 ἔδωκε καὶ πωλῆσαι τῷ ποσει
 δῶνι, ὑποδρόμιον ἀπέμπετο
 λῆσαι. ὁ δὲ τεύθρασι τῷ
 τεύθρατι δυνάσκει αὐτὸν
 ἔδωκεν. καὶ κεῖνος γυναικὶ
 ἐποίησά. ΗΡΑΚΛΗΣ
 δὲ πρῶτον ἐκάλει εἰς καλυ
 δῶνα τὴν οἰνέως θυγατέρα,
 δῆϊάνειραν ἐμνηςούσατο. καὶ
 διαπαλαίσας ὑπὸ τῆς γα
 μων αὐτῆς πρὸς ἀχελῶν,
 ἀπειχάσθη ταύρῳ πε
 ρέκλασε τὸ ἔσθρον τῆς κα
 ράτων. καὶ τὴν μὲν δῆϊάνει
 ραν γαμή. τὸ δὲ κέρασ
 ἀχελῶος λαμβάνει, δοῦς
 αὐτῇ τοῦτου τὸ τῆς ἀμαλ
 θείας. ἀμαλθεία δὲ ἦν αἰ
 μονίου θυγατρὸς. ἡ κέρασ

χε ταύρου. ἄλλο δὲ ὡς φέρε
 κύδης λέγει, δύναμιν ἔχει
 τοιαύτῳ. ὥς τε βρωτὸν, ὃ
 ποτ', ὃ πῶρ ὄξαι τοῖς, πα
 5 ρέχειν ἄπονον, σκατοῦ δὲ
 Ἡρακλῆς μετὰ καλυδωνίων
 ἰδὼν διαβρώτους. καὶ πόλιν
 ἐλὼν ἐφυρεν, ἣς ἐβασίλευε
 φύλας, ἀσύδχη τῇ τούτου
 10 θυγατρὶ σωελιδῶν, πατρὸς
 τλῶ πολέμου γίνεταί. δια
 τελεῶν δὲ παρ' αὐτοῖς, καὶ
 πέμψας πρὸς Δίασιον, ἐπὶ ἃ
 μὴ κατέχειν ἔλεγε παῖδας
 15 τρεῖς δὲ εἰς Θήβας ἀρσέλ
 λειν. οὗ δὲ λοιπὸν πᾶσα
 βας πέμπειν εἰς Ἀρσώ τλῶ
 νῶν ἐπ' ἀρχικίαν γνημέ
 νων δὲ τούτων, ὁ ὠχρὺ μέ
 20 νος πρὸ οἰνεί, καὶ κονδύλα
 παῖδας, ἀπὶ κτείνειν ἀρχιτέ
 λωσ παῖδα ὁ νόμον κατὰ
 χειρὶν διδόντα. συγγενὺς
 δὲ οἰνέως οὗτος. ἀλλ' ὁ μὴ
 25 πατρὸς τῆ παιδὸς, ἀκουσίως
 γεγεννημένον τῆ συμβεβηκό
 τος, συνεγνωμένον Ἡρακλῆς

tatis, ut; quicquid esculentis,
 ac poculentis quicquam expe
 tisset, copiose admodum sup
 peditaret. Insuper Hercules
 pro Calydonijs contra Thes
 prolos bellum gerit, qui urbe
 Ephrya, cui Phylas rex præ
 erat, vi capta congressus cum
 Astyoche huiusce filia, Tle
 polemi fit pater. Cum uero
 apud eos permaneret, ad Thes
 pium misit, ac septem fere
 mē filios vi retinere dicebat,
 de quibus treis ablegaturū se
 Thebas, at reliquos quatuor
 in Sardiniam insulam ueluti
 colonos se transmissurum.
 Quibus confectis cum apud
 Oeneum in convitiis esset, pu
 gno percussum Eunomum Ar
 chitelis filium ei procula pro
 pinantem occidit. Is autem
 Oeneco propinquus erat sed
 pueri pater, quod id præter
 eius uoluntatem factum fu
 isse contigisset, ei ueniam
 dedit. Atqui Hercules le
 gis multam secutus, exitium

sustinere uoluit, atq; Tra-
chinem ad Ceycem se id con-
ferre decreuit: ubi, ubi cū De-
ianira uxore ad Euenum am-
nem peruenit, ibi Nessum Cē-
taurum manentem, q̄ uiatores
traieciēbat, offendit, eumq; tra-
iēdi laborem mercedis lo-
co à Dijs, Iustitiae suae causa
se recepisse dicitabat. Igitur
Hercules ipse perse amnem
tranauit. Et Deianiram, por-
torium pactus, in alteram ri-
pam Nesso transuehendam
commisit, tum illi Centaurus,
dum traiecit, uim inferre ag-
greditur, eam uero acclaman-
tē audiēs Hercules, egressus
in terrā Nessum i corde sagi-
ta percussit. Is, ubi se moriturū
uidet: mulierē ad se uocat, eiq;
se uelit inq̄, philtērū apud Her-
culē, sibi habere, quod ipse se-
mē in terrā effudisset, cū san-
guine, q̄ ex spiculi uulnere ma-
nasset, commisceat. Tum illa
id factum penes se conserua-
uit. At Hercules, Dryopum

δὲ κατὰ τὸν νόμον, τὴν φυ-
γὴν ὑπομείνειν ἢ θελεῖν. καὶ
οὐκ ἔγνω πρὸς κῆρυκα εἰς τρα-
χῖνα ἀπελθεῖν. ἄγων δὲ δῆκτ' αὖ
κείραν, ἔδωκε ποταμὸν ὄψινον
ἔκκεν. οὐδ' ἔπειτα βροχέων νε-
σος ὁ κένταυρος, ὅν παρεόν-
τας διεπάρθμενε. μετὰ δὲ
δὲ λέγων παρὰ θεῶν τὴν
πορθμεῖαν εἰληφεία διὰ δι-
καιοσύνην. αὐτὸς μὲν οὖν ἦ-
ρα κληῖστον ποταμὸν διέβη.
δῆκται εἰραῖα δὲ μετὰ αὐτὸν
θεῖς, ἐπέφραξε ἔσω διακο-
μίσθην. ὁ δὲ διαπορθμούων
αὐτὴν, ἐπιχείρησι βιάζεσθαι.
τῆς δὲ αἰακροζούσης αἰδο-
μένος ὁ ἥρα κληῖς, ἐξελθόν-
τα νέστον ἐτόξευσεν, εἰς τὴν
καρδίαν. ὁ δὲ μέλλων πελαγο-
τῆν, προσκαλεσάμενος εἰπὼν
εἰ θεοὶ θέλωσιν πρὸς ἥρα-
κλέα ἔχειν τὸν περὶ γόνον, ὅς
ἀφῆκε, κατὰ τῆς γῆς, καὶ
τὸ ὄνυσ' ἐκ τῆς τραυμάτος τῆς
αἰκίδος αἶμα συμμείξατο ἢ
δὲ ποιεῖσθαι ἑαῖον, ἐφύλατ

τε πρ' αὐτῇ . διεξιὼν δὲ ἥρα
 κλῆς τὴν δρυόπων χώραν
 ἀφ' ἧς ἰσοφῆς, ἀπαντήσαν
 ὅς τ' ἐδάμειντος βοηλατοῦ
 5 ὅς, τ' ἐτόρον τ' ταύρων λυ
 ῖας, καὶ σφάξας, καὶ ἐψόσας
 δ' ὠχίσαστο . ὥς δὲ ἦκεν εἰς
 Τραχίνα πρὸς κύνηα, ἔπειθε
 χεῖς ὑπ' αὐτῷ, δρυόπας καὶ
 10 πεπολέμηνεν . αὐτὸς δὲ ἐ-
 κείθεν ὀρμηθεὶς, ἀγμῖν
 βασιλεὶ δωρῶν στωμαίχη
 σε . λαπιδάει γὰρ ποδὶ γῆς ὄ
 ρων ἐπολέμοιεν αὐτῶ κο
 15 ρώνου στρατηγῶτος . ὁ δὲ,
 πολιορκούμενος, ἐπεκάλει
 το τὸν ἥρακλέα βοηλὸν, ὃς
 μῦρε τῆς γῆς . βοηλῆσας δὲ
 ἥρακλῆς ἀπέκτεινε κόρωνον,
 20 μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν
 ἀπαῖεν παρέδωκεν ἐλευθέ
 ραν αὐτῷ . ἀπέκτεινε δὲ καὶ
 λαογόραν, μετὰ τῆς τέκνων
 βασιλέα δρυόπων, εἰ ἀχρὶ
 25 λανος περὶ τὸν Αἰνυμένιον, ὃ-
 βεισὴν ὄντα, καὶ λαπιδῶν
 σὺμμάχον . παριόντα δὲ

finibus peragratis, et cibi
 inopia laborans Thiodamante
 tem plastrum, quod à binis bo
 bus traheretur, ducentem ob
 uium habuit, eorum alterum
 è curru solutum, iugulatumq;
 5 et costum deuorauit. Postea
 cum Trachinem peruenisset
 ad Ceycem, hospitio ab eor
 dem acceptus Dryopas debel
 lauit. Inde illinc promotus
 Agimio Doriensum regi fe
 belli socium fecit. Nam la
 10 pitheæ, cum de terræ finibus
 Coronæ eius belli Imperator
 re armis infestabant. Is igit
 tur obsidione pressus. Hercu
 lem in societatem, atq; in
 regni partē adiutorē arecessie
 rat Cui Hercules opitulatus,
 Coronum cum cæteris suis in
 teremit, eiq; regni fines uni
 uersos liberos reddidit. Ad
 hæc et Laogoriam Dryopum
 regem cum filiis in Apollinis
 15 luo epulantem, ut uirum pec
 ulantem improbumq; ac La
 pitbarum socium obtrunca

APOLL ODORI

uit. Nec multo post per Itonem iter facientem Herculem cognus Martis, & Pelopie filius, ut in singulare secum certamen congregaretur, provocauit, Congressus itaq; & hunc etiam interfecit. Ut autem Orchomenum peruenit, cum rex Amyntor cum armis procedere minime sinebat: qui, dum ita pertransire prohibetur, & hunc ipse uita priuauit. At, cum Trachinem peruenisset, exercitum in Orchultum adunauit, ut eo bello in Eurytum animaduertentes; accitis sibi socijs Arcas abus, & Meliensibus domo Trachinē, ac Locris Epicnemidibus, Euryto vnā cum filiis occiso urbem capit. Seipultus deinde suis commilitonibus, qui in eo bello interierunt, atq; Hippaso Ceycis filio, Argeum, & Melanē Lycymnij filios, ac demum oppido direpio Iolen captiuā abduxit. Inde in Genaeum

ἵτωνα εἰς μονομαχίαν περὶ καλεῖται αὐτὸν κύκνος ἄρεος, καὶ πελοπίαν, συσῆς δὲ καὶ ὄϊον ἀπέκτεινεν. ὡς δὲ εἰς ὄρθρην ἦκεν, ἄμυνται αὐτὸν ὁ βασιλεὺς, οὐκ εἶα μεθ' ὧτων διόρχεσθαι. καλωμόλιος δὲ παρείσται, καὶ ὄϊον ἀπέκτεινεν. ἀφικόμενος δὲ εἰς φραγίαν, στρατοῦ τείαν ἐπ' οἰχαλίαν σωήθροισεν. ὁ εὐδὸν πικρῶς ἔσθαι δέλων. συμμαχόντων δὲ αὐτῷ ἀρκείδων, καὶ μινυείων τῆς ἐκ φραγίνος, καὶ λουρῶν τῆς ἐπικνημίδως, κτείναντο μὲν τῆς παιδὸς εὐρυτον, αἰρεῖ τὴν πόλιν. καὶ δόψαν τῆς σὺν αὐτῷ στρατῷ ἀμυλίων τὸ ἀρχαῖον ὄντας, ἱππασὸν τε τὸν κύκνος, καὶ αὐγείον, καὶ μέλανα, τὸν λικυμνίου παῖδας. καὶ λαφυραγωγῆς τὴν πόλιν, ἢ γὰρ ἰόλην ἀρχαῖαν ἔχον. καὶ πεσορμεθεὶς κυνείῳ τῆς εὐβοίας ἐπ' αὐγῷ

τῆρ' αὖ, τοῖς κυκλίον, βαμὸν
 ἰδρύσας. μέλλων δὲ ἰδρὺν
 ρεῖν, εἰς βαχίνα τὸν κύβητα
 ἐπιμύει λαμπραὶ ἐδῆτα
 5 οἶόντα. πῆ δὲ τούτου τὰ
 ποδὲ τῷ ἰόλῳ θηϊάειρα
 πυθόμεν, καὶ δίσκῳ μὴ
 πάλιν ἐκείνῳ μάλλον ἀγα-
 πῆς, νομίσσασα ταῖς ἄλ-
 10 θείαις φίλτρον εἶν τὸ εὐε-
 αῖμα νύσσου, ἔντου, τὸν χ-
 τῶνα ἔχρισεν. εἰδὺς δὲ ἥρα
 κλῆς ἔδυεν. ὥς δὲ θάρμας
 θείτος τῷ χιτῶνος, ὅτῃς ὕ-
 15 θρασὶ ἰὸς τὸν χροῖτα ἔσηπεν.
 ἣ μὲν λίχεν τοῖν ποδῶν ἀ-
 ρέμενος κατὰ κόντιον ἀπὸ
 τῆς βαιωτίας. τὸν δὲ χιτῶ-
 να ἀπὸ πᾶσα περὶ σφυγὸς
 20 τῷ σώματι. στωαπῶν τὸ
 δὲ αἰσάρεας αὐτῷ. βιαύτη
 δὲ συμφορὰ κατὰ χεῖρας,
 εἰς βαχίνα ἐδῆ νεὼς κομί-
 ζεται. θηϊάειρα δὲ αἰδο-
 25 μέν τὸ γεγονός, ἑαυτῷ ἀ-
 νήρτησεν. ἥρα κλῆς δὲ εἰτε-
 λόμενος ὕλην, ὅς τε κηϊαί

Euobae promontorium appul-
 sus Iouis Cenae aram consti-
 mit. Sacrificaturus aut, Thra-
 chinem ad Ceycem misit,
 qui lautam, ac splendidam ad
 se tunicā afferret, à quo, ubi,
 quae de Iole successerant.
 Deianira percepit, uerita ne
 illam potius arderet, rata ue-
 rum esse amoris poculum, es-
 fufum Nessi sanguinem, co-
 tunicam infecit. Quam sibi
 Hercules indutus, sacrificas-
 uit: sed, ubi uestis incaluit,
 hydrae uero Herculis corpus
 putrescebat. Tum Lickam il-
 le pedibus abreptum, subla-
 tumq; à Boeotia deiecit in ma-
 re praecipitem, tunicam uero,
 quae iam corpori inhaeserat, re-
 scindit: eamq; ita amulsam car-
 nis frustra subsequebantur.
 Tanto igitur Hercules mor-
 bo laborans nani Trachinem
 aduchitur. quod ubi Deianira
 rescivit, sua ipsius manu sus-
 pēdio uitā finivit. Hercules Hyl-
 lo, qui natus maior ex Deiani-

APOLLODORI

ræ filijs erat, ut cum per æ-
 tatem ei liceret, Iolem uxoz
 rem duceret; imperavit, De-
 inde ad Octam Trachinio-
 rum montem se contulit, ibiq;
 constructam abse pyram, iā
 conscendit, atq; ignem sub-
 jci iubebat. Quod cū suorū fa-
 cere auderet nemo. Pæas in-
 terim quæsiturus amissos gre-
 ges cum per id loci iter fa-
 ceret, pyram succendit. Huic
 Hercules sagittas, arcumq;
 dono dedit; ardente autem py-
 ra, nubem cum tonitru sub-
 latam ipsum in cælum remi-
 sisse, dicitur. Inde immor-
 talitatem adeptus, et reuocatus
 gratiam cum Iunone Hebem
 illius filiam uxorem duxit,
 de qua sibi filios Alexiaren,
 et Anicetum procreauit. Her-
 culi autem filij ex Thespij fi-
 liabus hi fuerunt, Procris
 quidem Antileon, et Hippeus.
 Ea enim natu maxima gemi-
 nos peperit, ex Panope. Torip-
 sippas, Lyfes, Eumedes, * Creō

ρας, ἦν αὐτῷ παῖς πρεσβύ-
 τος, τὴν ἰόλῳ ἀνδρωδὸς
 τὰ γῆμαι. πρᾶξιόμηνος εἰς
 οἱ τὴν ὄρος, ἐστὶ δὲ ὄρεα τᾶ-
 χινίων, ἐκεῖ πυρὰν ποιεῖ-
 ῶς, ἐκέλευσεν. ἐπιβαίῳς ὑ-
 φάπτειν. μηδενὸς δὲ τοῦ-
 του πράττειν ἐδίλοντο, ποί-
 ας πατρὶων κατὰ ζήτησις
 ποίμνιων ὑφῆψε. τούτῳ κῆ-
 ρος τῶρα ἐδωρήσατο ἥρα-
 κλῆς. καιομένης δὲ τῆς πυ-
 ρᾶς, λέγεται νέφος ἄνω-
 σάν μετὰ βροντῆς ἀπὸ τὸν εἰς
 οὐρανὸν ἀνὰ πύλας. ἐκεῖ
 δὲ τυχὼν ἄθανάσιος.
 καὶ διαλλαγεὶς ἦρας, τὴν
 ἐκείνης θυγατέρα ἥβην ἐγα-
 μῆν. ἧς ἀπὸ τῶ πατρὸς ἀλε-
 ξιαρῆς, καὶ ἀνικητὸς ἐγένοντο.
 ἦβαν δὲ πατρὸς ἀπὸ τῶ.
 ἦν μὲν τῆς θεᾶς θυγατέ-
 ρων, πρέκλειδος μὲν, αὐτῆς
 ὦν, καὶ ἱππιδίης, ἡ πρεσβυ-
 τὰ τῇ γῆ διδύμοις ἐγένοντο.
 παρόπης δὲ, θελπίππης,
 λυσιῆς, δὲ μείδης, * κρέωνος,

Ἐπίλαος, Ἀστυάναξ· κράδης
 δὲ, ἰόβης, Εὐρύβιος, πολύ-
 λαος, Πάτροισ', ἀρχίμαχος,
 5 μελίνης, Λαομέδων, κλυπύ-
 ππος, Εὐρυκῆτης, Εὐρύπυ-
 λος, Εὐβώτης, Ἀγλαίης, Ἀν-
 τιάδης, Ὀνησίππος, χρυσι-
 δος, Ὀρείης, Λαομελίνης, τέ-
 λης Λισιδίκης, Σεντεδίδης, με-
 10 νιτωπιδίης, αἰθίππης, ἰππο-
 δρομος, τελευταγόρας, Εὐ-
 ρυκῆπυλος, ἱππώδης, Ὀβό-
 ας, Ὀλυμπύουσης, νικόδρο-
 μος, ἀρχίλως, κλεόλαος,
 15 ξεφολος, Ὠφύθρας, ξασιδίδος
 ὁμόλιππος, Στρατόνικος, Ἄ-
 ρωμος, κελδυσάνωρ· Ἰφίς,
 Λαοδόνης, Ἀπιδος, αἰπιώ-
 πης Ἀλόπιος, Ἀστυγίης* κλαα-
 20 μῆπιδος, Φυλινίδος, Τίχαις.
 αἰχμητῆδος Λευκώνης, αἰθεί-
 ας* Εὐρυπύλης, ἀρχιδίκης,
 Διωνάτης, Ὠφάδης, Ἀστωπιδίης,
 μέιτωρ, Ἡώνης, ἀμύσσιος,
 25 πιφύσης, Λυγκάδης, Ἀλοκρά-
 τῆς Ὀλυμπύουσης ἑλικωνί-
 δος Φαλίας, Ἠσυχίης, οἰστέ

Epilaus, Astyanax ex Cres-
 the nero Iobes, Eurybius, Po-
 lylaus, Patrus, Archema-
 chus: Meline, Laomedon,
 Clytippus, Euricape, Eury-
 pylus, Eubotes, ex Aglaia.
 Antiades, Oesippus, ex Chry-
 seide Oreas. Lanomene.

Teles, Lyfidice, Menippi-
 des, ex Antippe, Hippodro-
 mus, Teleutagoras, Eury-
 capylus, Hippotus, Eubaeas,
 Olympuse, Nicodromus, Ar-
 gele, Cleolaus, Exolus, Ery-
 ibras, Xanthibidos, Homolip-
 pus, Stratonicus, Atromus,
 Celeustanor, Iphis, Laothoe,
 Antidus, Antiope; Alopius,
 Astybie* Claametides, Pby-
 leidis, Tigafis, ex Aeschrei-
 de, Leucones, Antiea. * En-
 rypyles, Archedicus, Dys-
 nastes, Eratus, Asopides,
 Mentor, Eone Amestrius,
 Tiphys. Lynceus, Halocras-
 tes, Olympuses, Heliconi-
 de, Phalias, ex Hesychee,
 Oestrebles, Terpsicrates.

APOLLODORI

Euryopes, * Eleuchea, Bu-
leus, Antimachus, Nicippes
Patroclus, Pyrippus, Ne-
phos, Praxithea Lysippus,
Erasippus, Lycurgus, Ly-
cius, Toxicrates, Bucolus,
Marsæ Leucippus. Euryteles,
Hippocrates, Hippozygus.
Hi sunt ex Thespiadibus or-
ti, ex alijs autē, ac Deianira,
Oenei filia, Hyllus, Ctesip-
pus, Glycisonetes, sed ex Me-
gara Creōtis, Therimachus,
Deicoon, Creōtiades, Deion,
quem aut Hercules sustulit fi-
liū ex Omphale Lydorū regi-
na, nomē fuit Agelao, vnde et
Cræsi genus. Ex Chalciope
Eurypyli filia Theffalus, ex
Epicaſte Ægei filia, * Theſta-
lus, ex Parthenope Stympa-
li filia Eueres, ex Auge A-
lei, Telephus, ex Astyoche,
Phylantis Tlepolemus, ex
Astydamyia Amēcoris Ctesip-
pus, ex Autonoe Perei Pa-
læmon. Relato demum in-
ter Deos Hercule filij sui Eu-

βλης, τὸν Ἰφικράτης, Ὀρυό-
πης, * Ἐλευχίας, Βουλούς.
Αἰτίμαχος, Νικίπῳπης, Πά-
τροκλος, Πύριππος, Νηφός,
Πραξιθέας Λύσιππος, Ἐρά-
σιππος. Λυκούργος, Λύκιος,
Τοξικράτης, Βουκόλος, Μά-
σης Λούκιππος, Ὀρυτέλης,
Ἰπποκράτης, Ἰπποζυγος.
οὗτοι μὲν ἐκ τῆς Θεσπίας θύ-
γατρῶν. ἐκ δὲ τῆς ἄλλων,
Θηλαίρας τὴν οἰνέως,
ὕλλος, κτήσιππος, * Ἰλνκισ-
νείτης. ἐκ μεγάρων δὲ τῆς
κρέοντος, Θερίμαχος, Θηκό-
ων, κρεοντιάδης, Θηίων. Ἐξ ὧν
Φάλης δὲ, Ἀγέλαος, ὁ δὲ καὶ
τὸ κροίου γένος. Χαλκί-
πης τῆς Ὀρυπύλου θετή-
λὸς ἐπικαστῆς τοῦ αἰγείου, θε-
σάλης, πρὸς τοῦ τῆς συμ-
φάλου, Ὀύρης, Ἀύρης τῆς
Ἀλεοῦ, Τηλέφος, Ἀσινόχης
τῆς Φύλαντος, Τληπόλε-
μος, Ἀσυδαμείας τῆς Ἀμνύ-
τορος κτήσιππος. αὐτόνομος
τῆς Πειρέως, Παλαίμων. με-

τας ἀντὶς δὲ Ἡρακλείου εἰς
 θεοὺς, οἱ παῖδες αὐτῆς φυ-
 γόντες, δῦρουδιᾶ, πρὸς κῆυ-
 κα παρελθόντες. ὡς δὲ ἐκεί-
 νου ἐκδιδόναι λέγοντος δῦ-
 ρυδιᾶς, καὶ πόλεμον ἀπει-
 λούσης, ἐδεδικέσαν, Ἰαχί-
 να καταλιπόντες, ὅθι τῆς
 ἐλλάδος ἔφυγον. διωκόμενοι
 δὲ, ἤλθον εἰς ἀθήνας. καὶ
 καθεστέοντες ὡδὶ τὸν ἐλέου-
 βωμόν, ἠξίου βοηθεῖσθαι,
 ἀθηναῖοι δὲ οὐκ ἐκδιδόντες
 αὐτοὺς πρὸς τὸν δῦρουδιᾶ,
 πόλεμον ὑπέστησαν. καὶ τοὺς
 μὲν παῖδας αὐτῆς ἀλέξαν-
 δρον ἰφιμέδοντα. δῦρύειον,
 μείωρα, πύριμῆδην, ἀπὶ κτε-
 ναι. αὐτὸν δὲ δῦρουδιᾶ φού-
 ροντα ἐφ' ἄρματος, καὶ πέ-
 ςας ἦδη περιπύοντα σι-
 φοῖδας, κτείνει διώξας ὕλ-
 λος. καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν
 ἀρπυμῶν, ἀλκμήνῃ δίδω-
 σιν. ἡ δὲ, κερκίσι τοὺς ὀφθαλ-
 μούς ὀξυτέρως αὐτῆς. ἀρπυ-
 μῶν δὲ δῦρουδιᾶς, ὡδὶ πε-

rystheum fugientes ad Cey-
 cem se receperunt. Vbi uer-
 ro illos ab eo repetere coepit
 Eurystheus, ac, nisi dederen-
 tur, bellum minitabatur, ij-
 tum metu percussi relicta Tra-
 chine per Helladem fugerunt.
 qui, cum Eurystheus eos inse-
 ctaretur, Athenas concesser-
 unt, & confidentes ad Mise-
 ricordiae aram opem implora-
 bant. Athenienses non modo
 non dederunt eos, sed etiam
 aduersus Eurystheum bel-
 lum sustinuerunt, & eius fi-
 lios, Alexandrum, Iphime-
 dontem, Eurybium, Mento-
 rem, Perimedemq; occide-
 runt. Ipsum insuper Eury-
 stheum fugientem e curru,
 atq; ad petras Seironides ad-
 equitantem Hyllus infecutus
 obruncat: eiusq; caput ampu-
 tatum Alcmenæ dedit. Hæc
 autem illi textoris radijs oculos
 effodit. Itaq; post inter-
 fectum Eurystheum in pelo-
 ponneseum Heraclidæ rediit.

APOLLODORI

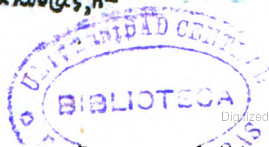
runi, oēsque amissas urbes receperunt. Ceterum, quoniam intra anni spatium, ex quo in patriā remearāt, uniuersam Peloponnesum pestis inuasit, eāque euenisse, quod Heraclidæ prius, quod liceret, ipsi sedem patriam repetissent, oraculo declaratum est. Quāobrem relicta rursus Peloponneso, Marathonem cōmigrarunt. Clepolemus autē Licymnium nō sponte occidit, quippe, qui administrum suū quendam baculo percussurus aberrauit. Idque ante, quā ē Peloponneso abscederet. Exulans igitur haud quāquam exigua cum hominum manu Rhodū uenit, atque ibi sedem locauit. Hyllus adhuc ex patris imperio Iolem Euryti filiam sibi in matrimonium copulauit, et qua nam ratione suis Heraclidis redeundi facultatem cōpararet, nihil reliqui faciebat. Proinde Delphos concessit, et quānam uia reuerti posset, Apollinem scitā-

λοπόννησον ἤλθον οἱ ἥρα-
κλείδαι, καὶ πάσας εἰλας
ταῖς πόλεις, ὡς εἰαιωντὲς δὲ
αὐτοῖς ἐν τῇ κατὰ δὴ γλῆσ
μελὶν φθορᾷ, πᾶσαν πελοπόν-
νησον κατέχευε. καὶ ταύτῃ γε
νέσθαι. χρησμὸς δὲ ἔσθ' ἥρα
κλείδαις ἐδύλου. περὶ γὰρ τῆς
δύουτος αὐτῶν κατελθεῖν. ὅ-
θεν ἀρχὴ πόντες πελοπόννη-
σον, ἤλθον εἰς μακραθῶνα,
καὶ καὶ κατ' ὅκου. τὸν πόλε-
μος οὖν κτείναντο οὐχ ἐκὼν
λικύμνιον, τῇ βακτηρίᾳ γὰρ
αὐτῶν θόρακα δύνοντα πλῆσι-
σιν ἤμαρτε, πρὶν ἐξελθεῖν.
αὐτὸν ἐκ πελοποννήσου. φθῶ-
ρων οὖν μετ' οὐκ ὀλίγων, ἦ-
κεν εἰς ῥόδον, καὶ καὶ κατ' ὅ-
κει. ὕλλος δὲ, τὴν μελὶ ἰόλην 20
τὴν δούρου κατὰ τὴν 75
παρὸς ἐπὶ τὴν ἔγχε. τὴν
δὲ κατὰ δὴ ἐξήτει τοῖς ἥρα
κλείδαις, κατὰ γὰρ ἄσκασαι.
διὸ πρὸ γλῆστος εἰς δελ- 25
φούς, ἐπὶ νῆδάν τε πῶς αὐ-
κατέλθοιεν. ὁ δὲ θεὸς ἔφα-

σε παρμεΐναντας τὸν τεΐ-
 τον καρπὸν καρτάρχεσθαι.
 νομίσεις δὲ ὕμνος τεΐτον
 καρπὸν λέγεσθαι, τὴν τε
 5 τία, τοῦτον περιμείνας
 χρόνον σὺν τῷ στρατῷ κατὰ
 τὸν Ἡρακλείου, ὡδὴ πελοπόν-
 νυον. Πιλαμνοῦ τὸ ῥέσεν υἱοῦ
 βασιλίδοντος πελοποννή-
 10 σίων. καὶ γνησιότης πάλιν
 μάχης, νικᾷσι πελοποννή-
 σιοι, καὶ ἀεισόμενος Ἀνίσκας.
 ἐπεὶ δὲ ἦν ἰσθμὸς ἦν οἱ κλεο-
 λάου παῖδες, ἐχθρὸν ὡδὴ
 15 καρτάρχου. τὸ θεοῦ δὲ εἰπόν-
 τος ὅ, τι, καὶ τὸ πρὸς τὸν,
 τήμνος ἢ παῖς λέγων τούτω
 πεισθέντα ἀτιχῆσαι. ὁ δὲ
 θεὸς ἀντεῖπεν τῷ ἀτιχη-
 20 μάτων αὐτῶν αἰτίοις εἶναι.
 τὸν γὰρ χρησμὸς οὐ συμβάλλειν.
 λέγει γὰρ οὐ γὰρ, ἀλλὰ
 γνησιότης καρπὸν τεΐτον.
 καὶ * σένυχρον τὴν ὄρυ-
 25 γαστέρα δεξιά καὶ ταῖς ἰσθ-
 μὸν ἔχοντι τὴν δαίμονα.
 ταῦτα τήμνος ἀκούεις, ἢ-

tur, Tum Deus, si ad tertium,
 usq; fructuum, inquit, expe-
 ctarint eos esse redituros, Hyl-
 lus uero tertium fructū, triēnij
 cursum dici arbitratus, ad tē-
 epis curriculum p̄moratus. cū
 exercitu Heraclidas in Pelo-
 pōnesū reducit, quo tpe Tisa-
 menus Orestis filius Pelopon-
 nesiorū regnū tenebat, ac pu-
 gna cōmissa Pelopōnesij uin-
 cūt, et Aristomachus interfici-
 tur. Postea uero, q̄ Cleolai fi-
 lij adulta iā ætate fuerūt, de re-
 ditu pythiā cōsulūt, à qua, qđ
 antea oraculū dederat, accepe-
 rūt. Temenus, sibi, q̄ responso
 eiusmodi fidē habuissent, infe-
 liciter successisse, obijciebat.
 Tū cō ira Pythia ipso infelici-
 tatis suæ fuisse auctores respō-
 dit, Qñ r̄isa data minime itel-
 ligebāt. Nō. n. tertium terræ. sed
 generis esse fructū, inquit, ora-
 culū indicat, ac* Stenigrū isth-
 mum innuit, quem latioris al-
 uei pelagus dextrorsum allis-
 dit. quæ cū audisset Temenus

L iij

militum copias legit, & in
Ætolie loco naues cōpingit.
Vbi etiā nūc loco ab ea re no-
men est Naupactos. Interea
dum ibi comparatæ militum
copiæ morantur: Aristode-
mus, relictis ex Argia Au-
tesionis filia geminis Eury-
stbene, ac Procle, fulmine
ictus occubuit. Quin etiā Nau-
pacti exercitus in morbum in-
gentem concidit, siquidem ip-
sis uates futura prædicens,
atq; afflatus numine uisus est
quem magum esse, atq; à Pe-
loponnesius in exercitus per-
niciem emissum existimarūt.
Hunc Hippotes Phylantis An-
tiochi ex Hercule nati filius
iaculo percussus interfecit.
quo facto rei nualis appara-
tus perdita classe dispersi,
peditatus item fame infeli-
cissime egit, exercitusq; om-
nis dissolutus est. Temeno
interim ea de clade oracu-
lum postulanti numen obua-
tis eadem ea obuenisse res-

θίμαξε ἄστρατ', κὴ ναῦς ἐπὶ
ἔατο ἐν τῷ αἰτωλίῳ τόπῳ.
ἐν δὲ νῦν ἂν ἐκείνῃς ὁ τόπος
ναύπακτος λέγεται. ἐκεῖ
δ' ὄντος ἄστρατ' ὀλίμῳ, αἰετοῦ
δῆμος κεραυνῶδεις, ἀπέδα-
νε παῖδας κατὰ λιπῶν ἐξ
ἀργείας τῆς αὐτοσίωνος δι-
δίμοιο. ὀρυσθένῃ, κὴ πε-
κλῆα. σωείβη δὲ καὶ τὸς
ἄστρατὸν ἐν ναυπάκτῳ συμ-
φορᾷ περιπεσεῖν. ἐφαίη γὰρ
αὐτοῖς μάστις χρηστοῖς λέ-
γων. καὶ ἐνδεάζων, ὃν εἰό-
μισαν μάχον εἶναι. ἀδὲ λυ-
μὴ τῆς ἀστρατοῦ πρὸς πελοπον-
νησίων ἀπεσταλμῶν. ὅτε
βαλὼν ἀκοντίῳ ἰππότης ὁ
φύλακτος τῆς ἀντιόχου τοῦ
Ἡρακλείου τυχὸν ἀπέκτει-
νεν. οὐ τὰς δὲ γληομῶν τῷ
τοῦ, τὸ μὲν ναυτικὸν διαφθα-
ρεισὼν τῆς νεῶν, ἀπώλετο.
ὁ δὲ πεζὸν, ἠτύχησε λιμῶ,
κὴ διελύθη τὸ ἄστρον. 25
χρωμῶν δὲ πρὸς τῆς συμ-
φορᾶς τημῶν. καὶ τὸ θεοῦ

5 ὁ δὲ τὸν μαίτην χιλιόδοι-
 τῶν τε λέγοντος, καὶ κε-
 λδύοντος φυγαδεῦσαι δι-
 κα ἔτη τὸν αἰελέοντα. καὶ
 10 ὁ δὲ ἄλλος δύο ἔτι, καὶ χιλιό-
 δοι ἡγεμόνι τῷ τελοφθαλά-
 μῳ. τὸν μὲν ἰπποδῆν ἐφυγά-
 δεύσαν, τὸν δὲ τελοφθαλο-
 μον ἐξήτοιμα, καὶ πρὸς τυγ-
 15 οχάνοιον ὀξύλοιο αἰσθαί-
 μονος, ἐφ' ἰπποῦ καὶ θημῶν,
 μονοφθαλμῳ. τὸν γὰρ ἔπε-
 ρον τῆς ὀφθαλμῶν, ἐκέκω-
 πτο τόξῳ; ἀδὲ φόνῳ γὰρ οὐ
 20 τος φυγὰς εἰς ἡλιν. καὶ ἐκεῖ
 ἔτι εἰς αἰτωλίαν. αἰσθαί-
 δὲ διελθόντος, ἐπανεῖρχετο.
 συμβαλόντες οὖν τὸν χρυσ-
 μόν, ἄλλος ἡγεμόνα ποιοῦν-
 25 ται, καὶ συμβαλόντες τοῖς πο-
 λεμίοις, καὶ τῷ πεζῷ, καὶ τῷ
 ναυτικῷ περὶ τῶν σφα-
 τῶν. καὶ τῶν μὲν κτείνουσι
 τὸν ὀρέσου. ἀνθοκοιοὶ δὲ
 30 συμμαχοῦντες αὐτοῖς, οἱ
 αἰγυμίου παῖδες πάμφυ-
 λος, καὶ δῆμοι. ἐπειδὴ ἐ-

pondit: Proptereaq; homici-
 dam decennium exulare, ius-
 sit, necnon ea de causa Trio-
 culi belli prætoris opera bien-
 nium uti illi præcepit, quare
 Hippotem exilij causa solum
 uertere coegerunt. Atqui Trio-
 culum uestigantes, Oxylo An-
 draemonis filio equum insiden-
 ti obviam fiunt. Hic unocus-
 lus erat, qui oculorum al-
 terum sagitta excussum ami-
 serat. qui dum cædis pa-
 trætæ causa in Elidem, atq;
 illinc in Ætoliā iret exula-
 tum, et circumactō iam an-
 no in patriam redibat. Hunc
 igitur ab oraculo significari
 arbitantes copiis imperato-
 rem præficiunt, et mox pug-
 na mīta, terra, mariq; vin-
 cunt. Tisamenum Orestis fi-
 lium occidunt. Verum è suis
 desiderantur Ægimij filij, Pā-
 phylus, ac Dymas. Post, ubi
 Peloponneso potiti sunt, treis-
 aras Ioui patrio excitarunt,
 in quibus peractis sacris ur-

bes sortiti inter se partiumtur. Prima itaq; sortitio fuit Argos, secunda Lacædemon. Tertia demum Messene. Illata deinde situla aquæ plena; placitum est cuiq; in eâ sortes conijci. Tū Temenus, et Aristodemī filij Procles, et Eurysthenes, calculos coniecerūt. Cresphōtes autē Messenē sortito habere uolens terræ glebā iniecit, qua resoluta priores illas duas sortes ante prodire necessē erat. Educta igitur prius Temeni sorte. Secunda Aristodemi liberum sortitio fuit: quo factum est, ut illa soluta, hæc constiterit, & per eam Cresphonti Messenum obtigerit. Porro in aris, quibus immolatum erat, iacenta signa inuenere. Nam, quibus Argos obtigit priuatim, rubetiam, quibus Lacædemon, draconem, quibus autem Messene, uulpē. hi in sua quisq; ara priuati signi symbolum offenderunt. quæ uero

κράτησαν πελοποννήσου, ὅρεις ἰσχύσαντο βωμούς πατρῴου διός. καὶ ᾗδ' τούτων ἔθυσαν, καὶ ἐκκληρώθη τὰς πόλεις. πρῶτη μὲν ἦν λυδίων, ἀργος, δευτέρᾳ λακεδαιμόνων. τρίτῃ δὲ μεσσηνική. κομισάντων δὲ ὑβρία ὕδατος, ἔδωξε ἡ φωνὴ βαλεῖν ἑκάστος. τῆμιλος οὖν, καὶ οἱ αἰετοδόμου παῖδες περικλῆς, καὶ εὐρυδείης, ἔβαλον λίθους. κρεσφόντης δὲ βουλόμενος μεσσηνίῳ λαχεῖν, γῆς ἐπέβαλε βῶλον. ταύτης δὲ διαλυθείσης, ἔδει τὸν οὐνοκλῆροισι πρῶτῳ αἰαφαῖναι. ἐλκυδείσης δὲ, πρῶτης μὲν τῆς τημλίου, δευτέρᾳ δὲ τῆς κλήρου τῆς αἰετοδόμου παίδων, μεσσηνίῳ ἔλαβε κρεσφόντης. ᾗδ' δὲ τοῖς βωμοῖς, οἷς ἔθυσαν, ὅρον σημεία καί μελα. οἱ μὲν λαχόντες ἄργος ᾗδ' τὸν ἴδιον φερόνον, οἱ δὲ λακεδαιμόνια λαχόντες, ἀφαικόντα. οἱ δὲ μεσ-

σήνην, ἀλώπεικα. πρὸς δὲ ἔ
 σημείων, ἔλεπον οἱ μαίτις.
 τοῖς μὲν ἔφρύνον καταλα
 βούσιν, ἡδὲ τῆς πόλεως μέ
 5 νειν ἄμεινον. μὴ γὰρ ἔχεις
 ἀλκίῳ προδούμηνον τὸ θη
 ριον. γὰρ δὲ δράκοντα κατα
 λαβόντας, δεινοῖς ἐπιόντας
 ἔλεπον ἔσθαι, γὰρ δὲ τῶν
 10 ἀλώπεικα, δολίοις. τίμηνος
 μὲν ἦν παραπεμπόμηνος γὰρ
 παῖδας ἀγέλαον, καὶ δὲ εὐ
 πύλον, καὶ καλλιῶν τῇ θυ
 γατεῖ προσκνεῖχεν ὕρην.
 15 τοῖ, καὶ τῷ ταύτης αὐτοῖ
 δῆϊφόντῃ, ὅθεν οἱ παῖδες
 πείθοιτο πάντα, ἡδὲ με
 θ' αὖ τὸν πατὴρα αὐτῆς φο
 βούσιν. γλιόμηνον δὲ τοῦ
 20 φόνου, τῶν βασιλείων ὁ στρα
 τὸς ἔχειν ἐδικαίωσεν ὕρην.
 τοῖ. καὶ δῆϊφόντῃ. κρεσφόν
 τῆς δὲ οὐ πολλῶ μεσσηνῆς
 βασιλεύσας χρόνον, μετὰ δὲ οὐ
 25 παῖδων, φοβόσιν αὐτῆς ἀπίδα
 τε. πολυφόντῆς δὲ ἐκασί
 λούσιν αὐτῆς, γὰρ ἡρακλῆς

ad symbola spectant, uates
 cecinerunt, Naetis quidem
 rubetam, in urbe manere, prae
 stat. Id enim animantium ge
 nus, si peregrinetur, nullis ui
 ribus se tueri potest. qui dra
 conem consecuti sunt, formi
 dabiles fore, si promoueantur,
 qui uero uulpem deprehendis
 sent, dolosos fore praedice
 bant. Temenus igitur praeter
 missis Agelao; Eurypyloq, et
 Callia filijs, Hyrnethe
 ni filiae, atq, huiusce uir
 Deiphonti adhaesit. Proinde
 illius filij Titanas, mercede
 conductos ad patrem interiz
 mendum inducunt. Commis
 so itaq, parricidio regnum pe
 nes Hyrnetheonē, ac Deiphon
 tem exercitus fore iudicauit.
 Cresphontes autem nō ita mul
 to post susceptum imperium
 Messenae duobus cum filijs
 interfectus est. Atqui Poly
 phontes eorum imperio, quod
 Heraclidarum genere ortus
 esset, praeficitur, atq, eos

cisi Cresphontis uxorem Me-
ropem inuitam perduxit, at
hic etiā è medio sublatus fuit.
Nam cum tertium Merope fi-
lium Ægyptum nomine habe-
ret, patri suo ipsius alendum
dedit: qui cum adultæ iam
ætatis esset, per insidias ador-
tus Polyphontem peremit, ac
paternum sibi regnum recus-
petauit.

δῶν ὑπάρχων. καὶ πλὴν τῆς
φονδευτοῦ γυναικὸς ἄκου-
σαν μορόπην ἔλαβεν. ἀνὴρ
ἐξ ἑδῆ δὲ καὶ οὗτος. τρίτος
ἦν ἔχουσα παῖδα μορόπην
καλούμενον αἰγυπῖον, ἔδωκε
καὶ τῷ ἑαυτῆς πατρὶ φέ-
ρειν. οὗτος αἰδοῦσθεις, καὶ
κρύφα κατελθὼν, ἔκτεινε
πολυφόντην. καὶ πλὴν πα-
τρὸς βασιλεύει ἀπὸ τότε.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
Η ΠΕΡΙ ΘΕΩΝ, ΒΙΒΛΙΟΝ, γ'.

APOLLODORI GRAMMATICI ATHE-
NIENSIS BIBLIOTHECES SIVE
DE DEOR. ORIGINE,
LIBER TERTIVS.

Benedicto Aegio Spoletino Interprete.

Ε ΠΕΙ δὲ τὸ ἰνὰ χεῖρας
διόρχόμενοι γένος, τὸ
ἀπὸ βήλου μέχρι τῆς ἡρω-
κλειδῶν δεδηλώκαμεν, ἐχ-
μῆλως λέγωμεν τὰ πρὸς ἀγ-
νόρος. ὥς γὰρ ἡμῖν λέλεκ-
ται, δύο λιβύη ἐχλίνουσε
παῦδας ἐκ ποσειδῶνος βῆ-
λον, καὶ ἀγνόρα. βῆλος
μῆλιν βασιλεύοναί γε πῆσαν,
τὸ πρὸς ἡμιλίου. ἐχλίνου-
σεν. ἀγνόρας δὲ πρᾶγνόμε-
τος εἰς τὴν εὐρώπην, γαμεῖ
πῆλεφάσταν. καὶ τέκνους δύο

Q Voniam uero genus
Inachiū enarrata Be-
li progenie, usq; ad
Heraclidarū familiā exposui-
mus, & Agenoris prole quoq;
deinceps enarremus. Enimue-
ro, ut à nobis antea dictū fuit
duos è Libya filios Belum, &
Agenorem Neptunus procrea-
uit. Belus quidē Egyptiorum
rex, quos superius diximus,
liberos genuit, Agenor autem
in Europam profectus Tele-
phassam coniugem ducit, ex

qua Europam filiam, & Cad-
mum, Phœnicemq; mares, &
Cilicem sustulit. Sunt, qui
Europam non Agenoris, sed
Phœnicis filiam esse affir-
ment. Huius amore captus pe-
rit Iupiter, necnon taurus per
Rhodium mare nauigat, qui
ubi sese puellæ mitem, cicu-
remq; præbuit, atque inde
tauri dorso illam impositam
uelut prædam, pelago auexit
in Cretam: eaq; inibi ab Io
ue compressa Minoem, Sar-
pedonem, ac Rhadamanthum
perperit: sed Homeri testimo-
nio Sarpedon ex Ioue, ac Lao-
damia Bellorophontis filia na-
tus est, Post, ubi Europa nus-
quam appareret, Agenor pa-
ter eam filios uestigaturos emi-
sit: ijsq; ne nisi, cum reperta
prius Europa, redirent, impe-
rauit. quibus cum & Tele-
phassa mater, ac Thasus Nep-
tuni filius, uel, ut Pherecy-
des ait. Cilix ad eam perquisi-
rendam coiuuit. Postea uero,

γατόρ' α μὲν δὲ ῥώπην. παῖ-
δας δὲ καὶ δῖον, καὶ φοῖνι-
κα, καὶ κίλινα. πινὲς δὲ δὲ
ῥώπην, οὐκ ἀγάνωρος, ἀλλὰ
φοῖνικος λέγεται. ταύτης
ξὺς δὲ ῥαδάεις, πίππει δὲ τῷ
θαλάσσης ῥόδου ἀρχὴν λέων
ταῦρος. ὃς χειρὸν ἴδης γλῶ-
μνος, ἐπιβιβαδεῖσθαι δὲ τῷ
θαλάσσης, ἐκόμισεν εἰς κρή-
την. ἡ δὲ ἐκεῖ σπυδοναδὲς
τος αὐτῇ διὸς, ἐγλίνθησε μί-
νωα. σαρπηδόνα, ῥαδάμαν-
θην. καὶ δ' ὁ μῆρον δὲ σαρ-
πηδῶν ἐκδοῖς, καὶ λαοδα-
μείας τῆς βελλεροφόνου.
ἀφανοῖς δὲ δὲ ῥώπης γλῶ-
μνης, ὁ πατὴρ αὐτῆς ἀγάν-
ωρ ἑδὲ ξήθησιν ἐξέπεμψεν
ἵνα παῖδας εἰπῶν. μὴ πρὸς
τόρον αἰάσσειν πρὶς,
αὐτὸν δὲ ῥώσιν δὲ ῥώπην, σπυ-
δῆ δὲ δὲ τῷ ξήθησις
αὐτῷ, τηλεφάσσα ἡ μήτηρ,
καὶ θάος ὁ ποσειδῶνος, ὡς
δὲ φρεκύδης φησὶν, κίλιξ.
ὡς δὲ πᾶσιν ποιούμενοι ξύ-

1 τῶσιν ὀρεῖν ὅσαν ὀρώπηκ
 ἄδύνατοι, τὼ εἰς οἶκον αἰῶ
 κομδὴν ἀργονότες, ἄλλος
 ἀλλαχοῦ κατῴκυσαν. φοί-
 5 νιξ μὲν φοινίκῳ· κίλιξ δὲ,
 φοινίκης πλυσίον, καὶ πᾶ-
 ραν τὼ ὑφ' αὐτῶ κερμύλῳ
 χώραι ποταμῷ σύνεγγυς
 πυράμω, κιλίκιαι ἐκάλεισε,
 10 οὐκ ἄλμος δὲ, καὶ τηλεφάσσα,
 εἰς θράκην κατῴκυσαν. ὁμοί-
 ως δὲ, καὶ θάσος εἰς θράκην
 κτίσας πόλιν θάσον κατῴ-
 κυσεν. ὀρώπην δὲ γήμασ'
 15 ἀσδρίων ὁ κρητῆς δ' ὠάσης,
 τὸν ἐκταύτης παῖδας εἰρε-
 φει· οἱ δὲ, ὡς ἐπελειώθη-
 σαν πρὸς ἀλλήλοισ' ἐστασία-
 ραν. ἰχριοὶ γὰρ ὄρωτα παῖ-
 20 οῦδος, ὃς ἐκάλειτο μίλητος.
 ἀρχλῶνος δὲ ἦν, καὶ ἀρείας
 τῆς κλεόχου. τῇ δὲ παιδὸς
 πρὸς ἄρπιδδονα μᾶλλον οἰ-
 κείως ἔχοντος, πολεμίας
 25 μίνως ἐπεσφόρησεν. οἱ δὲ,
 φούριοι· καὶ μίλητος μὲν,
 καίρια πρὸς χῶν, ἐκεῖ πόλιν

cū passim oīa uestigassēt, neq;
 usquā Europā compissent, des-
 pto ad suos reditu, alius aliō
 cōmigrarūt. Phœnix in Phœ-
 nicen se cōtulit. Cilix huic fi-
 nitima loca, inuasit, atq; oēm
 Pyramo amni adiacentē regio-
 nem subegit, eamq; de se Ci-
 liciam nominavit. Cadmus au-
 tem, ac Telephassa in Thrac-
 iam penetrarunt, necnon et
 Thasus conditam in Thracia
 urbem Thasum suo de nomi-
 ne appellatam habitavit. De-
 mum Asterion Cretensium
 regulus Europa in matrimo-
 nium ducta ex ea natos filios
 aluit, qui, cum adoleuissent
 mutuā inter se discordiā exer-
 cuerunt, nā Miletum puerum
 deperibant. Hic filius Apolli-
 nis, et Areæ Cleocbi filia fuit:
 Puer, cum in Sarpedonis bene-
 uolentiam, amoremq; potius
 inclinare uideretur, Minos
 conflato bello uictor fuit, Post
 illi in fugam uertuntur, ac Mi-
 letus in Cariam appulsus ibi

APOLLODORI

Miletaum à seipſo dictam urbē
condidit. Verum Sarpedon Ci-
lici aduersus Lycios bellū ge-
rēti opitulatus, ex Lyciæ par-
te regnum sibi comparauit :
eiq; Jupiter ad tres ætates ui-
tam concessit. Nec desunt, qui
illum Atymnij Louis, & Cas-
siepæ filij amore conflagras-
se tradant, eaq; de causa in
seditionem cōcidisse. Sed Rha-
damanthus, cum conditis ab se
legibus insularis imperaret,
atq; ex fuga rursus in Bæoti-
am contendisset; Alcmenem
duxit vxorē: demū uita defun-
ctus, apud inferos cum Minoe
fratre iudicandis animis præ-
ficitur. At Minos Cretā in-
colens leges conscripsit, du-
ctaq; Pasiphæ solis, ac Per-
seidis filia, siue, ut Asclepia-
des ait, Creta Asterij filia,*
Castreum, Deucalionē Glau-
cum, & Androgeum mares,
feminas autem Hecalem. Xe-
nodicen, Ariadnemq; ac Phæ-
drā sustulit. Porro ex nymphe

ἀφ' ἑαυτῆς ἔκπαι μάλιντον.
σαρπηδῶν δὲ συμμαχῆας
κίλικι, πρὸς λυκίους ἔχοντι
πόλεμον, ἀδὲ μόρῃ τῆς χώ-
ρας λυκίους ἐβασίλευσε. 5
καὶ αὐτῷ δίδωσι ξυῖς, ἀδὲ
φρεῖς γλευαῖς ξυῖν. οἳ δὲ
αὐτὸν ὀρακθῆναι λέγουσιν
ἀτυμνίου τῆς διός, καὶ κατ-
σιπείας, καὶ ὅτ' ὄϊον 5α 10
σιᾶσαι. ῥαδάμανθους δὲ, οἷς
νησιώταις νομοθετῆς, αὐ-
θις φυτῶν εἰς βοιωπία, ἀλκ-
μίνῳ γαμῆ. καὶ μετελλά-
ξας εἰ ἄδην μετὰ μίνως δι- 5
κάζει. μίνως δὲ κρήτην κα-
τοικῶν, ἔρχεται νόμοισιν
γῆμας πασιφᾶν, τὴν ἡλίσ,
καὶ πέρσιδους, ὡς ἀσκλη-
πιάδης φησὶ κρήτην τὴν ἀστεο-
ρίου θυγατρός. καὶ δας μὲν
ἐτέκνωσε, * καστρία. δουκα-
λίωνα, γλαῦκον, ἀνδρόγε-
ων. θυγατρός δὲ, ἐκάλην
ξενοδίκην. ἡεκάδην, φαί- 25
δραν. ἐκπείρας δὲ νύμφης
διρυμέδοντι νηφαλίωνα,

χρύσῳ· φιλόλαον· ἐκ δὲ θεοῖ
 δῖος, ὀξυάδιον· αἰσδρίωνος
 δὲ ἄπαυδος ἀρπυγῶνδος μί-
 νως βασιλεύειν δῖων κρή-
 νης, ἐκωλύει· φήσας δὲ πα-
 ρὰ θεῶν τῶν βασιλείων· εἰ-
 λυφείαι· χεῖν τῶ· πισυνθῆ-
 ναι, ἔφη, εἴ τι αὖ ὀξύνται, γη-
 νέσθαι· κὴ ποσειδῶνι θύων,
 τοῦ ἔκαστο τῶν ῥον· αἰσφαίν-
 ναι ἐκ τῆς θυῶν, ἔσχατος
 μῖνος κατὰ θύσειν τὸν φα-
 νείτα· τοῦ δὲ ποσειδῶνος
 τῶν ῥον· αἰσείτος αὐτῶ δια-
 σπρεπῇ, τῶν βασιλείων πα-
 ρέλαβε· τὸν δὲ τῶν ῥον· εἰς
 τὰ βουκόλια πέμψας, ἔθυ-
 σεν ἔτθρον· θαλασσοκρατῆ-
 ρας δὲ παρῶτος, πασιῶν τῆς
 ζοιήσων· ἁδοὶ ὑπῆρξεν· ὁργ-
 αῖς δὲ αὐτῶ ποσειδῶνι, ὅτι
 μὴ κατέθυσε τὸν τῶν ῥον,
 ἔσθρην μὲν ὀξυγρίωσε, πασι-
 φάην δὲ ἔλθειν εἰς ἐπισυ-
 ρμίαν· αἰσὶν παρεσκύασεν,
 κ δὲ, ὁραδεία τοῦ τῶν ῥον
 πτωδρῶν λαμβάνει δαίδα

Paria Eurymedontem, Nephra-
 lionem, Chrysen, et Philocū.
 At ex Doxitheā Euxaitium.
 Deinde, ubi Asterion nullis re-
 lictis liberis decessit, Minos
 Cretæ suscepta regni admini-
 stratione prohibetur. Qui
 fidei commissi ergo adus re-
 gnum se accepisse affirmans,
 Quicquid, inquit, uolo depopo-
 scisset, euenisse. Inde Neptuno
 immolās, taurū, ut sibi ex pro-
 fundo mari offerri precibus;
 depopo scit, oblatum immolatu-
 rum se pollicetur. A Neptus
 no itaq; tauro, qualis eū dece-
 ret, emissio, regnū accepit. Qui
 cum eiusmodi taurū ad armē-
 ta deduci iussisset, alium immo-
 lauit. Hic subactō sibi pelago
 omnibus propē isulis præsuit.
 At iratus illi Neptunus, quod
 eundem taurum minime immo-
 lasset; hunc ipsam efferauit:
 Pasiphaenq; , ut illum arden-
 tissime deperiret, effecit. Haec
 igitur tauri inflammata de-
 siderio adiutorem sibi Dædā

APOLLODORI

lum assumit architectum, qui
cædis reus Athenis aufuge-
rat, hic ligneam in rotulis uac-
cam concavam intrinsecus mi-
ro artificio construit, cuiq; bu-
bulā pellem circūfuit, eamq;
in prato, ubi taurus depascere
cōsueuerat, elocauit. Inde Pa-
siphaen intromisit: ad quam
taurus accurrens, ceu natu-
ralem uaccam iniuit. Hæc
demum Asterium cognomen-
to minotaurū peperit: taurino
uultu, cetera uirū fuisse, fertur
Hunc Minos oraculis quibus-
dā monitus intra labyrinthū
conclusum custodiri iubet. Sed
Labyrinthus, quem Dædalus
ædificauit; domicilium erat,
quod ob multiplices uiarum
ambages, occursumq; ac re-
cursus, fallebat. Quæ uero
de Minotauro, & Andro-
geo, ac Phœdra, & Ariadna,
leguntur, ubi de Theseo post di-
cetur, explicabimus. Ast Aero-
pe, Clymene, Apemosyne, &
Alkemenes à Cratæo Minois
filio

λοι, ὃς ἦν ἀρχιτέκτων. πε-
φουκῶς ἐξ ἀθηνῶν πρὸ φόνου.
οὗτος ξυλίνῳ βουῶν ὑπὸ τοῦ
χωρὸν κατασκευάσας, καὶ
ταύτην λαβὼν, καὶ κοιλάνας
ἔσωθεν, ἐκδείρασθε βουῶν,
τὴν δὲ πρὸς τὸν ποταμὸν ἔβραλε. καὶ
θεῖς ἐν τῷ ποταμῷ εἶδεν ὁ ταύ-
ρος λειμῶνι βόσκεισθαι τὴν
παισιφάνην ἐνέβιβασεν. ἐλ-
θὼν δὲ ὁ ταύρος ὡς ἀληθι-
νῇ βοὶ σιωπῶν. ἡ δὲ ἀπέ-
λειον ἐχλίνθη τὸν κληιδάτα-
μινώταυρον. οὗτος εἶχε ταύ-
ρου πρόσωπον τὰ δὲ λοιπὰ
αἰσρότος. μίνως δὲ ἐν τῷ λα-
βύρινθῳ, κατὰ πινάξιν χρυ-
σοῦς κατακλείσας αὐτὸν
ἐφύλαττεν. ἦν δὲ ὁ λαβύριν-
θος, ὃν δαίδαλος κατασκευάσας
σεν, οἴκημα καὶ μακρὰς πολυ-
πλόκας πλάτων τὴν ἐξο-
δον. τὰ μὲν οὖν πρὸς μίνω
ταύρου, καὶ αἰσρότου, καὶ
φαίδρας, καὶ αἰγιάδους ἐν
τοῖς πρὸς θεοῖς ὕδρον ἐ-
ροῦμεν. κρατίας δὲ πατρὸς

1605

νωος ἀφρόπῃ, καὶ κλυμίδν,
 καὶ ἀπημοσύνη, καὶ ἀλκ-
 μαίνης υἱοὶ γίνονται. χρῶμε
 νῷ δὲ κρητεὶ ποδὶ κατὰ σφο
 5 φῶς τῷ βίου, ὁ δὲ οὗτος ἔφη, ὑ-
 πὸ εἰδὸς τῆς παίδων τελευ-
 ξεσθαι. κρητὺς μὲν ἔν, ἀπὶ
 κρητὺς τῶν χρησμοῦς. ἀλδν
 μῆνις δὲ ἀκούσας, καὶ δίδας
 10 ὁμὴν φοιτᾶς γλῶτται τῷ πα-
 τὸς, ἄρσας ἐκ κρητὺς μετὰ τῷ
 ἀδελφῶς ἀπημοσύνης, περ
 σίσχει πρὶ τὸ πῶ τῆς ῥόδου.
 καὶ κατὰσχὼν κρητὺν ἱαλῶ
 15 τῶν νόμων. αἰσθᾶς δὲ εἰδὶ τὸ
 ἀταβύριον καλούμενον ὄρος
 ἐθαύσατο τὰς πύξας ἰδὼς.
 κατὰσχὼν δὲ καὶ κρητὺν, καὶ
 τῆς πατρίδος ἱστορικῶς
 20 θεῶν ἱερῶν βωμῶν ἀταβύ-
 ριον δίδας. μετ' οὐ πολὺ δὲ,
 τῷ ἀδελφῶς αὐτόχειρ ἐγλῆε
 τοῖς ὁμῶς γὰρ αὐτῆς ὁρ-
 αῖς, ὡς φεύγουσαν αὐτῶν
 25 κατὰ λαβεῖν οὐκ ἠδύνατο. πρὶ
 οὖν γὰρ αὐτῶν τῶν ταίχων τῆς
 ποδῶν, κατὰ τῆς ὁδοῦ καί

filio liberi nati sunt. Cre-
 teo uero, qualem ipse ui-
 ue exitum habiturus esset, or-
 aculum scitanti, Deus ab
 uno è filiis suis interfectum
 iri respondit. Creteus itaq;
 oraculum cælat: quod cum
 accepisset Alibemenes: et ue-
 ritus, ne patri mortem infer-
 ret, relicta Creta cum Ape-
 mosyne sorore profectus, in
 quendam Rhodi locum appel-
 lu: quo potitus. Creteniam
 illi de se nomen indidit. Con-
 scenso autem Atabyrio mon-
 te iacentes circa insulas cir-
 cumspexit, ac ei despicatus
 Creteniam, et deum patrio-
 rum recordatus Atabyrio Io-
 ui aram statuit: nec longo
 post tempore suam ipse so-
 rorem interemit. Nam Mer-
 curius eius amore correptus
 quod fugientem assequi non
 posset, quippe que illi pe-
 dum pernecitate præstabat,
 recentibus tergoribus uiam
 substravit. in quibus delaps-

APOLLODORI

sum, cum è Creta rediret, uis-
tiat, ac fratri rem commissam
renuunciat, Is autem Dei no-
mē culpæ expugnata pudici-
tiæ prætextū esse arbitratus,
eā calcibus impetitā occidit.
Mox Crateus Aeropem, Cly-
menenq; per Naupliū in lon-
ginquas terras, uendendas
amandat. Ex his quidem Plis-
sibenes Aeropem uxorem dus-
xit, ex qua filios Agamem-
nonem, & Menelaum substi-
lit, Verum Clymenem Nau-
plius in matrimonium cepit,
ac filiorum Oracis, & Pala-
medis pater efficitur. Cum ue-
ro Crateus senio confectus es-
set, Altbemeni filio regnum
tradere cupiebat: eaq; de cau-
sa Rhodum contendit: cumq;
è navi cum heroibus socijs
in desertum quendam insulæ
locum descendisset: à bubul-
cis prædones ingruisse ratis
eijcitur, quiq; uera dicens,
tum ob canum larratum, quod
ab insularis percuteretur,

σας ἐπέστω νεοδάρτας.
ἐφ' ᾧς ὀλιγάκις, ἡνίκα, ἀ-
πὸ τῆς κρήτης ἐπανύει, φθεί-
ρεται, καὶ τῷ ἀδελφῷ μη-
νύ τὸ γελυνός, ὁ δὲ, σκῆψις
νομίσας ἐῶναι τὸ θεόν, λαβὼν
ἐν θορόν ἀπέκτεινεν. ἀδρό-
πην δὲ, καὶ κλυμλίην κρητὺς,
ταυπλίῳ δίδωσιν, εἰς ἀλλο-
δαπὰς ἡπείρου ἀπεμπωλῶ-
σαι. τούτων ἀδρόπην μελίσ-
σαμεν πλειθένης. καὶ παῖ-
δας ἀγαμέμνονα, καὶ με-
νέλαον ἔτεκεν. κλυμλίης
γαμεῖ ταυπλίος, καὶ τέκνον-
τα πατὴρ γίνεται ὄρακος, καὶ
παλαμύδιον. κρατύς δὲ
ὑσδρον γήρα κατεχόμενος,
ἐπόθει τὴν βασιλείαν ἀλ-
θιμυλίου τῷ πατρὶ παρὰ δού-
λαι. καὶ ὅτε ἄνθρωπος ἦλθεν εἰς
ρόδον. ἀρχαῖς δὲ τῆς νεώς
σὺν τοῖς ἥρωσι κατὰ πιναι τὴν
ἐν τῷ ᾠήμον, τὸ πον, ἡλαύνε-
το ὑπὸ τῆς βουκόλων λε-
στὰς ἐμβεβληκέναι δοκού-
των. καὶ μὴ Λιωμαλίῳ

ἀκούσαι λέγοντες αὐτῷ τὴν
 ἀλήθειαν, ὅτι τὴν κραυγὴν
 τῆς κωῶν, ἅλλὰ βαλλόν-
 των καὶ κύνων, πῆρα ληόμε-
 νος ἀλθιμυλὸς ἀκοντίσας,
 ἀπέκτεινεν ἀγνοῶν κρατεά-
 μαθῶν δὲ ὕδρον τὸ γρη-
 νός, δι' ἑκάμυλος ἑπὶ χέσμα
 παῖκρυν. δεικνυλῶνι δὲ
 10 ἐχέοντο ἰδομυλὸς τέ, καὶ κρή-
 τα. καὶ νόθος, καὶ μῶλος.
 γλαῦκος δὲ ὁ μίνως ἐπὶ νῦ-
 πος ὑπάρχων, τὸν, μῦς
 δῶκον εἰς μέλιος πίπτον πε-
 15 σῶν ἀπέθανεν. ἀφαιδὸς δὲ
 ὄντος αὐτῷ μίνως παλλῶ.
 ζήτησιν ποιησάμενος πῶδε
 τῆς δὲ βέσεως ἐματ' αὐτοῦ.
 κούρη τις δὲ εἶπον αὐτῷ τε
 20 χρῶματον ἐν ταῖς ἀγέλαις
 ἔχει βουῶν. τὸν δὲ τὴν ταύ-
 της δῖα αἶστα εἰκάσαι δυ-
 νηθέντα, καὶ ζῶντα τῶς
 παῖδα ἀχρῶσειν. συγκλυ-
 25 θείτων δὲ τῆς μαίμων, πο-
 λυείδος ὁ κοίρατος, τὴν χρῶ-
 ας τῆς βοῦς εἰκάσαι βάρτου

exaudiri non posset: Alibee-
 menses superveniens telo cons-
 torto Crateum patrem baud
 quaquam agnitum interfecit.
 Qui, ubi scelus patratum co-
 gnovit, deos precatus terræ
 biata absortus occulitur. Ces-
 terum Deucalionis nati sunt
 filij Idomeneus, Crete, ac
 Noibus, et Molus, Glauco
 autem Minois filius infans ad
 hac murem insequens in met-
 lis dolium delapsus, occubu-
 it. qui, cum gentium nuf-
 quam appareret; Minos pa-
 ter, quod amissum filium re-
 periret, cum diu, multumq;
 quæsiuisset, de illius inuen-
 tione scitatum oracula misit.
 Curetes illi tricolore inter
 armenta bouem esse retale
 runt, cuius, qui optime ef-
 fingere simulacrum possit,
 ab eo filium in vitam reno-
 catum iri. Accensitis itaq;
 undecumq; uatibus, Polyidus
 Cærani filius rubi fructui
 bonis colorem assimilavit: et

APOLLODORI

puerum uestigare coactus uaticinij cuiuspiam adiumento tandem reperit. At cum Minos eum sibi uiuum reddi oportere distitaret, cum pueri cudadere in quodā domicilio concluditur, cūq; in summa consilij inopia uersaretur, draconem ad præmortui pueri corpus proserpentem uidit. Hunc lapide percussum, uertitus, ne idem ipse pateretur, occidit. Interea draco alter aduenit, ac priorem extitum etiam confuscatus, retro abiit: mox herbam ferens redit: edq; super omni draconis mortui corpore imposta, illum in uitam reuocauit. Id, cum Polydus summa cum admiratione conspexisset eādem herbam illatam Glauci corpori imposuit: atq; illico mortuum fuscitauit. At Minos, neq; post recuperatam filium, nisi, prius uaticinandi rationem Glaucum doceat Polydus, illum Argos remeare permittit:

καρῶν, καὶ ξυτεῖν τὸ παῖ-
δα αἰαγκαδεῖς, διὰ τινος
ματεῖας αἰδῶρε. λέγοντος
δὲ μίνως, ὅτι δι, κὺ ξῶντα
ἀγλαβεῖν αὐτὸν, εἴ τι οἱ
κῆματι ἀπικλείσθῃ σὺν τῷ
νεκρῷ. εἰ ἀμυχανία δὲ πολλὰ
τὴν τυγχάνων, εἰδε θράκων
τα ὡδὶ τὸν νεκρὸν ἰόντα.
ῥῶν βαλὼν λίθῳ ἀπὶ κτε-
νε. δειξας μὲν ἄν αὐτὸς τε-
λουτήσῃ, εἰ ῥῶν συμπάθοι.
ῥῶν τε δὲ ἐτόρος θράκων.
καὶ θεασάμενος νεκρὸν τὸν
παῖδα, ἀπεισιν, εἰ τα ὑπο-
στρέφει πόσιν κομίζων, καὶ
ταύτῳ ἐπιτίθῃσιν ἵδ' παῖ
τὸ τῷ ἐτόρου σῶμα. ὡδὶ τε-
δείσῃς δὲ τῆς πόσος, αἰέσῃ.
θεασάμενος δὲ πολὺ ἰδὼς, κὺ
δαυμάσας, τὴν αὐτὴν πό-
σιν, προσεγκλὼν τῷ τῷ γλαυ-
κου σώματι, αἰέσῃσιν. ἀγ-
λαβὼν δὲ μίνως τὸ παῖδα,
οὐδ' οὐ πως εἰς ἄγρος ἀπὶ-
ναί τὸ πολὺ ἰδὼν εἰς πρὶν, ὅ
τὴν ματεῖας διδάσκει τὸν

γλαῦκον . ἀνὰ γκαδίς δὲ
 πολὺ ἰδὼς διδάσκει . κὶ ἐπεὶ
 δὴ ἀπέπλει , καλούει τὸν
 γλαῦκον εἰς τὸ σῶμα ἡ πῆ-
 5 σαι . κὶ ὅτ' οὖν ποιήσας γλαῦ-
 κος , τὴν μαρτερίαν ἐπελάθε-
 το . τὰ μὲν οὖν ποδὲ τῶν
 τῆς δ' ἑρώπης ἀκρόγων , μέ-
 χρι τῆς δέ μοι λελέχθω . Κάδ-
 10 μος δὲ , ἀκροβατοῦσαν θάλασσαν
 τηλεφάσσαν , ὑπὸ θρακῶν
 ἐκιδεῖς ἦλθεν εἰς δελφούς
 ποδὲ τῆς δ' ἑρώπης πυμβαλό-
 μλος . ὁ δὲ θεὸς εἶπε ποδὲ
 15 μὲν δ' ἑρώπης μὴ πολυπρα-
 γμονεῖν , χρῆσθαι δὲ καὶ πο-
 δηγῶ βοῖ , κὶ πόλιν κτίξαι ,
 εἴθ' αὖ αὐτὴ πέσῃ καμύ-
 σαι . τοιοῦτον λαβὼν χρῆσ-
 20 μόν , δὲ φωκίων ἐπορεύετο .
 εἴτα βοῖ σιωπῶν ἐν οἷς
 πελάγονος βουκολίῳ , ταύ-
 τη κατόπισθεν εἶπετο . ἡ δὲ
 διεξιούσα βοιωτῶν ἐκλίθη ,
 25 πόλιν εἴθ' αὖ νῦν εἰσὶ θῆβαι .
 βουλόμλος δὲ ἀθηνᾶ κατὰ
 θῆβαι τὴν βοῶν , πέμπει τι-

tebat . Polyidus autem coas-
 ctus edocet , atq; in patriam
 rediturus , uela faciebat . Glau-
 cum suum in os inspuere ius-
 bet , quo facto Glaucum uas-
 ticinandi obliuio subiit . Ha-
 etenus itaq; de Europæ poste-
 ris dixisse sat est . Porro
 Cadmus cum iam uita sun-
 ctam Telephassam sepelisset :
 à Thracibus hospitio ex-
 ceptus Delphos de Europa
 deum scitaturus , contendit :
 Deus illi nihil ab eo curioso
 de Europa querendum res-
 pondit : sed boue uiae duce
 utatur , atq; urbem condat
 ubicumq; , ea ambulando des-
 fessa procumbat . Quo ille
 le accepto responso per Pho-
 censium terram iter facie-
 bat : mox boui inter Pelagon-
 tis armenta obuiâ factus eā po-
 nē sequebatur . Ea uero Boeotia
 percursa humi procubuit ,
 ubi nunc extant Thebæ .
 Deinde bouem illam Palladi-
 mastaturus , e socijs suis ex-

APOLLODORI

Martio fonte defumptam a-
 quam reportaturum mittit :
 draco fonti custos appositus
 erat , hunc Marte satum fuis-
 se perhibebant . Is ex aqua-
 turis plerosq; absumpsit . qua-
 re indignatus Cadmus draco-
 nem interemit : ac Minerue
 consilio eius dentes ferit , qui-
 bus satis , armati è terra uiri
 exorti sunt : quibus Sparti-
 s idest Satis , nomē inditum fu-
 it : Hi postea mutuis sese uul-
 neribus , Alteri , quidem uel
 inuiti in pugnam congressi ,
 Alteri uero , quod alter alte-
 rum nequaquam cognosce-
 rent , occiderunt . Sed Phe-
 recydes scriptum reliquit , Cad-
 mus ut , armatos uiros è terra
 exoriri cōspexit , lapides inter
 eos coniecit . Tū ij uicissim p-
 cuti existimantes mutuam in-
 ter se pugnam inierunt . Ve-
 rum ex ipse , quinq; tantum
 mō Echion . Vndeus . Chthonius
 Hypenor , et Pelor icolumes su-
 pfuerunt at Cadmus p Cæsis

τὰ τῆς μεθ' αὐτῆς ληϊόμε-
 νοι ἀπ' τῆς ἀρείας κρήνης
 ὕδατος . φρουρὰν δὲ τῶν κρή-
 νων δράκων . ὃν ἐξ ἀρείος εἰ-
 πον πινὲς γερονταί , τοὺς
 πωλείοντας τ' πεμφθεῖτων
 διέφθειραν . ἀγανακτήσας
 δὲ καὶ δῖμος , κτείνει τὸν δρά-
 κοντα . καὶ τ' ἀθηναῖς ὑπο-
 θεμείης , τὸν ὀδόντα αὐτῶν
 ἀφείρει . τοῦτων δὲ παρρη-
 των , ἀνέτειλαν ἐκ γῆς αὐ-
 τοῦ ἐνὶ οὐλοῖ , οὓς ἐκάλε-
 σαν παρρητοῦς . οὗτοι δὲ ἀ-
 πίκτειναν ἀλλήλοισ . οἱ μὲν
 εἰς ὅντιν ἀκούσιον ἐλθόντες .
 οἱ δὲ , ἀλλήλοισ ἀγνοοῦντες .
 φόρεκύνθης δ' ἐφησιν ὅτι καὶ
 μος ἰδὼν ἐκ γῆς ἀναφυομέ-
 νοις αὐτοῖσ ἐκάλει αὐτοῖς , ἐπ' οὓς
 αὐτοῖς ἐβόλε λιθόισ . οἱ δὲ
 ὕπ' ἀλλήλων νομίζοντες
 βόλλεσθαι , εἰς μάχην κατέ-
 στησαν . περὶ σφῶν δὲ πέν-
 τε . ἐχίων , οὐδαίος , χρόνιος ,
 ὑποδῆνωρ , πέλωρ . καὶ δῖμος
 δὲ αὐτῶν ἐκτείνει , αἰδίων

εἰς αὐτὸν ἐδῆτο αὖτις ἄρει.
 ὅν δὲ ὁ εἰς αὐτὸς τόπ' ἔκτω
 ἔτη. μετὰ δὲ πλὴν θυτείας.
 ἀθηνᾶ αὐτῷ βασιλεῖ κατε-
 5 σκόδασε. ξυῖς ἔδωκε αὐτῷ
 γυναικα ἁρμονίαν. ἀφρο-
 δίτης, καὶ ἄριστος θυγατὶς.
 καὶ πάντες θεοὶ καταλι-
 πάντες τ' οὐρανὸν, εἰ τῇ κατὰ
 10 ομείξ' ἢ γάμον δώσουμενοι
 αὐτὴν μνησθῆναι. ἔδωκε δὲ αὐτῇ
 καὶ ὁ μὸς πύθλον, καὶ τοῖς
 ἡφαίστου δακτυλοῖς ῥυθμὸν, ὃν ὕ-
 ποῖ ἡφαίστου λέγουσι πικρὸν ὅδ'
 15 δῆναι καὶ ὁ μὸς. φάρμακός τις
 δὲ ἔστω δυνάμει. ὃν παρὰ
 θεῷ αὐτὴν λαβεῖν. γίνου
 δὲ καὶ ὁ μὸς θυγατὶς μὲν
 αὐτοῖον, ἰνὸς, σέμελον, ἀ-
 20 γαυόν. καὶ δὲ πάλιν ὁ μὸς
 ἰνὸς μὲν ὃν ἀδάμας ἔχου
 μὲν αὐτοῖον δὲ ἀειταῖος.
 ἀγαυόν, ἐχέον, σέμελον δὲ
 ἔχον ἀφαιδῆς, ἡφαῖς κρύφα
 25 αὐτὸν καὶ ἔχον. ἡ δὲ, ὃς αἰ-
 πνὸν τὸν δῆναι ἔστω ἡφαῖς, καὶ
 πάλιν ὁ μὸς αὐτῇ θεῷ πᾶν

iter se uiris annū integrū Mar-
 ti mercenarius fuit. Iā tū an-
 nus annis octo constabat. Post
 exactū mercedis tēpus regi ip-
 si Minerva regiā adornauit,
 Harmoniam Veneris, et Mar-
 tis filiā uxore dedit. Adhuc
 dij oēs relicto cælo i Cadmia
 conuiuio excepti nuptias cōce-
 lebrarunt. Cadmus uxori per-
 plū, ac Momie Volcani opus,
 qd' ijab Volcano dono missū
 ferūt: muneri dedit. At Gbe-
 recydes ab Europa datū scri-
 bit: idq; ab Ioue accepisse.
 Cadmi filie fuere Autonoe.
 Inò, Semele, Agauē. Verū Po-
 lydorū unicū habuit marē, sed
 Inò Atbamātē nupsit. Aristes
 us Autonocm sibi coniugauit
 Echion. Agauē duxit. Iupiter,
 cū Semelen arderet, cū ea clā
 Iunone concūbit. Hæc aut ab
 Iunone decepta, qd' qiquid ab
 eo deposceret, sese futurum
 pollicente: ut, qualiscum cons-
 inge congressurus adueniret,
 secum decumberet, postula-

APOLLO DORI

uit, quod cum Iupiter ab a-
nucere non posset; curtu in-
uectus in peramatae Semeles
thalamum præmisso fulmi-
ne cum fulgetris simul, et
tonitribus aduenit: quare se-
mele metu externata seme-
strem partem eijcit. Iupi-
ter hunc è medio abreptum
igne, femori insuit. Mox
Semele extinta, reliqua Cad-
mi filia, euulgant dictis se-
melen cum mortalium quo-
dam concubuisse, et ab Io-
ue se compressam mentitam
fuisse, eamq; ob rem fulmi-
natam fuisse. Congruo de-
inde tempore solutis filis Ius-
piter Dionysiu gignit, eumq;
Mercurio tradit. Hunc ille
ad Inonem, et Athaman-
tem affert: atq; ut puellam
educarent, suadet. Quod
iniquo animo ferens Iuno
ijfse furorem immisit. In-
de Athamas maiorem natu
filium Learebum, uelut Cer-
uum uenatus interfecit. Inò

τὸ αὐτὸ ποιήσειν, αἰτεῖ-
ται τοιοῦτον αὐτὸν ἐλθεῖν
οἶος ἢ λαθεῖν μνησθὲν ὁ μνησθὲν ἢ-
ρα. ξυδὲς δὲ μὴ διαβάλλων
αἰανὸν σοι, πρᾶγινεται εἰς
τὸν δαίλαμον αὐτῆς ἐφ' ἅρ-
ματος. ἀστραπαῖς ὁμοῦ, καὶ
βρονταῖς. καὶ κεραυνὸν ἴη-
σιν. σέμελης δὲ δὴ τὸ φέ-
ρον ἐκ λῆπτος ὅθεν ἀμνηστῶν
βρέφος ὅθεν ἀμνηστῶν ἐκ τῆς
πυρὸς ἀρπάσας, αἰετὸς ἀφ' ἧς
τῷ μὲν. ἀφ' οὐρανοῦ δὲ
σέμελης, αἰετοὶ καὶ ἡ δὲ μου-
θυχτὸς δὲ δὴν ἐγκαλῶν λό-
γον σιωπῶν ἡ δὲ δὴν πινί-
σέμελην, καὶ κατὰ φύσιν αὐτῶν
οἶος. καὶ δὴ τὸν ἐκ δὲ κεραυνῶ-
ν. κατὰ δὲ τὸν χρόνον τὸν
καθ' ἡκόντα, οἶον ἔχοντα
ξυδὲς λύγας τὰ ῥάμματα.
καὶ δὴ δῶσιν ὁρμῇ. ὁ δὲ, κομί-
ξει πρὸς ἰνῶ, καὶ ἀδύμαντα.
καὶ πείθῃ πρὸς ὡς κόρη.
ἀγανακτῆσας δὲ ἦρα, μα-
νίαν αὐτοῖς ἐπέβαλε. καὶ
δαίμασ' ἐπὶ τὸν πρὸς βύπ-

ρον παῖδα λέαρχον, ὡς ἔλα
 φον θηρώσας, ἀπέκτεινεν.
 ἰνῷ δὲ τὸν μελικερτὴν, εἰς
 πύρρῳ μίον λέβητα εἴψα
 σά, εἴτα βασιῶσα μῦθον
 κροῦ τῷ παιδὶ ἢ λαῶ κα-
 τὰ βυθῶν, καὶ λουκοδεία
 μὲν αὐτὴ καλεῖται, παλαί-
 μων δὲ ὁ παῖς οὕτως ὀνομα-
 ζομένης ἔστω Ἰωλεόντων,
 τοῖς χειμαρρῶσι γὰρ βοή-
 θουσιν. ἐξείη δὲ, ἑστὶ μελι-
 κερτὴ ἀγῶν τῆς ἰσθμίων σι-
 σύφου θέντος. διώνυσον δὲ,
 ἰσθμὸς εἰς ὄριον ἀλλάξας,
 τὸν ἦρας θυμὸν ἐκλεψέ, καὶ
 λαβὼν αὐτὸν ὄρμῃς, πρὸς
 νύμφας ἐκόμισεν, εἰ νύσσῃ
 τῆς ἀσίας κατωικούσας. αἰ-
 ζοῦσθρον ξυλὸς κατωοικούσας ὡ-
 νόμασεν ὑάδας. αὐτὸν ἐν-
 δὲ, καὶ αἰεταίου παῖς αἰ-
 κταίων ἐχέτω. ὅς, φραφείας
 πρὸς χεῖρῳ, κυνηγὸς ἐσθλὸς
 αἰσθη. καὶ ὑσθρον κατωοικούσας
 εἰ τῷ κατωοικῶνι ἔστω τῆς
 ἰσθμίων κυνῶν, καὶ ἰσθρον ἐπε-

vero Melicerta in ferventem
 lebetis aquam coniecto, et
 cum percipio filio in ma-
 ris profunda defiluit. Et
 haec quidem Leucothea no-
 minatur. Puer autem Pala-
 monis nomen accepit. Sic
 itaq; appellati à naviganti-
 bus maris tempestatem pa-
 tientibus opem ferunt. Ad
 haec Melicerta Isthmion cor-
 tamen Sisypho auctore insti-
 tutum fuit. Mox Jupiter, Diomy-
 sum in haedum transformat
 ut Iunonis irā euaderet. Hinc
 Mercurius sumptum puerum
 ad Nymphas, quae tum Nys-
 sam Asiae urbem incolebant,
 transportavit. Has postea
 Jupiter in Siccas mutatas.
 Hyadas appellavit. Sed ex
 Autonoe, et Aristaeo Asiae
 non filius procreatur, qui
 à Chirone educatus uena-
 tori evasit. Postea vero suis
 à canibus in Ciconrone de-
 voratus est, eumq; in moe-
 dum interijt, ut vero Acusis

APOLLODORI

laus ait, Louis ira, quod Seme-
lē cōpressisset; sed, ut pleriq;
quod Dianam lauante[m] uidis-
set, aiuntq; ab dea extemplo,
in ceruum cōmutatum fuisse,
aiq; quinquaginta illius cani-
bus insequentibus tabiem inie-
ctam fuisse, ut per eam dñm
haud agnitum deuorarent. Ce-
terum Αἰεονῆ ἐ medio subs-
tatum canes dominum uesti-
gantes gannitu uocis & Do-
mini desiderii tristitia qua-
dam significantes baubantur,
ac demum post diu quæsitum
berum in Chironis antrum
deuenerūt, quibus ille Αἰεο-
nis simulacrum effinxit, quo
uiso statim mœrore soluti sunt
oēs. Αἰεονίς* Canum noīa.
De quibus hi pulchrum uali-
di circum undiq; regis
inuadunt corpus rabide cen-
Tigrides, usq;
Immanis soboles laniant pro-
pe* retia, Prote;
Post alij dominum inuadunt
scuissima proles.

λαύτησε τὸν χρόπον. ὡς μὲν
οὖν ἀκουσίλαος λέγει μνη-
σκάντος τῆς διὸς ὅτε ἐμνησθῆ
ἔαρ σεμέλη. ὡς δὲ οἱ πλεί-
ονος, ὅτι τὴν ἄρτεμιν λοιο
μῆλιν εἶδε. καὶ φασὶ τὴν θεὸν
πᾶρχῆμα αὐτῆς τὴν μορ-
φὴν εἰς ἑλαφον ἀλλάξαι.
καὶ τοῖς ἐπομῆσι αὐτῶ πεν-
τήκοντα κυσὶν ἐμβαλεῖν
λύσαν, ὑφ' ὧν καὶ τὰ ἄγνοιο
αὐτῶ ἐβρώθη. ἀχλουμῆιον
δὲ ἀκταίονος, οἱ κύνοισι ἐπι-
τοῦτες τὸν δεσπότην, καὶ τῶ
εὐόντο. καὶ ξήτησιν ποιού-
μενοι, παρεγλόντο αὐτῶ τοῦ
χείρωνος ἀνδρὸς. ὃς εἰδὼλον
καὶ τεσκόβασεν ἀκταίονος, ὃ
καὶ τὴν λύπην αὐτῆς ἐπαύ-
σατο. τὰ ὀνόματα τῆς ἀκ-
ταίονος κυῶν, ἐξ ὧν οὐτοί.*²⁰
Δὴ νῦν καλὸν σῶμα ποδ-
σαδὸν, ἥν τε θεῶν
τοῦτον ἐδίδαντος κύνοισι
κρατῆροί.* πῆλας ἄρκυας
πρώτη.
μετὰ ταῦτα τὴν ἄλκιμα τέκνα.

Λυγκάδης, καὶ βαίος πόδας
 αἰετὸς. ἢ δ' ἀμάρυνθος.
 Καὶ οὓς ὀνομασί διένεγκαι,
 ὥς κατέλεξε.
 5 Καὶ τότε ἀκταίων ἔδανεν
 διὸς ἐνεσίησι.
 Πρῶτοι γὰρ μέλαι αἵμα αἰ-
 πο σφετέρῳιο αἶακτος
 Σπαρτὸς τ' ὦν, ἀργὸς τε, βο-
 10 ρυστ' αἰψοκρότουτος.
 Τοῦ δ' ἀκταίωνος πρῶτοι
 φάγον, αἵματ' ἔδαψαι.
 Τοῖσ' δὲ μετ' ἄλλοι πάντες
 ἐπίσυνθον ἐμμεμαδίας.
 15 Ἀργαλίων ὀδυνῶν ἄκος
 ἐμμεσαι αἰδρωπόσι.
 Διόνυκος δὲ, οἷρετὴς ἀμπί-
 λου γλυόμενος, ὕρασμαιῖαι
 αὐτῷ ἐμβαλλούσης, πει-
 20 πλαιᾶται αἶγυπῖόν τε, καὶ
 σερῖαι. καὶ τὸ μὲν πρῶτον
 πρῶτ' αὐτὸ ὑποδέχεται
 βασιλὸς αἶγυπῖων. αὐθις
 δὲ εἰς κύβαλα τῆς φρυγίας
 25 ἀφικνέεται. καὶ κεῖ καθαρ-
 θεὶς ὑπὸ ῥέας, καὶ ταῖς πε-
 λαιαῖς ἐκμαδῶν. καὶ λα-

Lynceus, καὶ Banus pedi-
 bus citus, atq; Amarynthus
 καὶ quos nominatim prius
 hic in enumeratione.

* Tum Iouis Imperio Aetæon
 cecidit*

Regis namq; sui nigrum ab-
 sumpserunt cruorem

Argusq; , spartusq; , boresq;
 celerrimus, idem

Artubus Aetæi , atq; etiam
 sunt sanguine pasti.

Cetera dein prompte inuas-
 erunt turba latranium.

* Sæuorum hæc hominum ge-
 neri est medicina dolorum.

Porro Dionysius post uitam
 inuentam à Iunone furore
 iniecto percitus, Egyptumq;
 ac Syriam pererrauit. Hunc
 primus omnium Proteus Eg-
 yptiorum rex hospitio acci-
 pit : ac rursus ad Cybellam
 Phrygiæ urbem proficiscitur
 atq; ibi expiatus à Rhea,
 καὶ Ceremonias, edoctus Cy-
 belciis , stolaq; ab eadem
 sumpta ad indos per Thraz

APOLLODORI

ciam contendit . Lycurgus Dryantis filius rex Edonorum, qui amnem Strymonem incolunt, primum ipsum contumelia affectum deiecit . Tum Bacchus ad Thetin Ne rei filiam confugit, Bacchæ autem in uincula coniectæ fuerunt, uerum magna Sætyrorum multitudo eum consecuta est . Contra uero Bacchæ statim solutæ sunt . Inde Dionysius Lycurgo furorem iniiecit . Tum ille amantia præceps Dryantem filium uitis palmitem se ratus amputare, securi percussus interfecit . Qui cum extrema sui corporis præcidisset, resipiscit . Deinde, ubi terra nulas suppedicaret fruges, numen suo renunciauit oraculo, terram tum fore fructiferam, cum Lycurgus mortalitatem exuerit : quod, ut Edoni acceperunt, ipsum in Pangæum montem abductum in uincula coniecerunt, ubi ex

βῶν παρ' ἐκείνης τὴν πολὺν, ὡδὶ ἰνδρὺς δὲ τῆς θρακῆς ἠπείγξο. λυκούργος ὁ παῖς δρύαιος ἡδωνῶν βασιλεύων, οἱ στυμόνα ποταμὸν πρὸς κοῦσι, πρῶτος ὑβρίσας ἐξέβαλεν αὐτὸν, καὶ διόνυσος μὲν εἰς θάλασσαν περὶ Σέτιν τὴν νηρέως κατέφυγε. βάνχαι δὲ ἐλθόντο αἰχμαῖο λῶτοι, καὶ τὸ σῶμα πόρνοις ἔτι ῥῶν πλῆθος αὐτῷ. αὐτῆς δὲ αἰ βάνχαι ἐλύθησαν ἐξαέφνης . λυκούργῳ δὲ μανίαν ἐποίησε διόνυκος . ὁ δὲ ἰς μεμνηὺς δρύαια τὸν παῖδα, ἀμπέλου νομίζων κληῖμα κόπῃεν, πλέκει πλῆθος ἀπέκτεινε. καὶ ἀκρωτηριάσας ἐαυτὸν, ἐσωφρόνῃσε. τῆς δὲ γῆς ἀκάρπου μενούσης, ἔχρησεν ὁ θεὸς, καὶ ποφροῖσιν αὐτῷ, αὐτὰ δανατῶν λυκούργος. ἡδωνοὶ δὲ ἀκούοντες, εἰς τὸ παγαῖον καὶ αὐτὸν ἀπαγαγόντες ὄρος ἔδησκον. καὶ κείναι

Διονύσου βούλησιν ἄπο ἴω-
 πων διαφθαρεῖς ἀπέθανε.
 διελθὼν δὲ Θράκῃ, καὶ τῷ
 Ἰνδικῷ ἀπασαν, σήλασ' ε-
 5 καὶ σήσας, ἥ κεν εἰς θήβας.
 καὶ τὰς γυναικας ἠνάγκα-
 σε καταλιπούσας τὰς οἰ-
 κείας, βακχάειν ἐν τῷ κε-
 θαραίνῃ. πενθεὺς δὲ γλι-
 10 νηθεὶς ὅς ἀγαυῆς ἐχίονι πα-
 ρὰ καὶ διμου εἰληφῶς τῷ βα-
 σιλεῖα, διεκώλυε ταῦτα
 γίνεσθαι. καὶ πρᾶγμιόμνος
 εἰς κεθαραῖνα τῆς βακχῶν
 15 κατὰ σκοπὸς ἄπο τῆς μη-
 τρός ἀγαυῆς κατὰ μάχην
 ἐμελείσθῃ. αἰόμισε δ' αὐτῇ
 θεῖον εἶναι. δείξας δὲ θη-
 βείοις, ὅτι θεὸς ὅστιν, ἥ κεν
 20 εἰς ἄρως. καὶ καὶ πάλιν οὐ
 πρῶντων αὐτὸν, ὅς ἐμνη-
 τὰς γυναικας. αἱ δὲ, ἐν οἷς
 ὄρεσι τοῦ ἐπικασίδιου ἔχου-
 σαι παῖδας τὰς σάρκας αὐ-
 25 τῆς ἐπιτοῦτο βουλόμε-
 νος δὲ ἀπὸ τῆς ἰκαρία εἰς
 νάξον διακωμῶσθαι. τι β-

Dionysij uoto equis laniatū,
 occubuit. Adhæc Bacchus post
 Thraciam, atq; Indiam uni-
 uersam peragratam, & loca-
 tis inibi cum titulo stelis The-
 bas repedaui, nec non semi-
 nas relictis domibus suis in
 Cithærone debacchari com-
 pulsi. Penibæus autem Aga-
 ues, & Echionis filius à Cad-
 mo in regno subrogatus, hæc
 ab illis fieri prohibuit: quiq;
 cum se in Cithæronem mon-
 tem Mimallonidas exploratu-
 rus, contulisset, ab Agave
 matre, p̄ furorem, eum feram
 esse arbitrata, mēbratim con-
 ciditur. Demum Bacchus ubi
 se Thebanis Deam esse decia-
 rauit, Argos adiit, atq; ibi rur-
 sus ab illis ut numen minime
 obseruatus, eorū mulieres fure-
 re, ac debacchari coegit. Quæ
 mox in montib. latentium, quos
 secū extulerāt, filiorū carnib.
 uescebatur. Postea uero, cū ab
 Icaria ī Naxū trāsuehi cupe-
 ret, prædatoriā Tyrrhenorū

APOLLODORI

Tritem mercede cōduxit,
 ac deo ipso in naui imposito
 Naxi lixora præterlegunt,
 atq; in Asiam Deum uenditu
 ri uela faciunt. Tum Dionys
 sius malum, remosq; inserpen
 tes acertit, nauim ad hæc hæ
 dera, et tibiapz sonitu oēm rez
 pleuit. Nautæ interim furore
 æcti ī mare præcipites fugiūt,
 atq; in delphinos transformā
 tur, post, ubi, hunc Deum es
 se à rebus gestis mortales didi
 cerunt, diuinis honoribus pro
 lebant. Hic, deinde ab inferis
 matrē reuocauit, Thyonemq;
 mox illā appellauit, cū ea de
 mū ī cœlū cōscendit. Interea
 Cadmus cū Harmonia coniu
 ge postbelicis Thebas ad En
 cheliēs cōmigravit. Quib. cū
 ab Illyrijs bello impeterentur,
 a Deo responsū fuit. Illyrijs, si
 Cadmū, Harmoniāq; ducē ha
 berēt impeturos. Tū hi oracu
 li fidē secuti eos aduersus Illy
 rios duces deligūt, ac uincunt
 Sic itaq; Cadmus Illyrioz re

ῥηνδὼν ληστρικὴν ἐμφορὰν πο
 τεύεσθαι. οἱ δὲ, αὐτὸν ἐν δέμε
 νοι, ῥάξον μὲν παρὲς ὧλεως,
 ἠπείγοντο δὲ εἰς τὴν ἀσίαν
 ἀπὲρ πωλῶντες. ὁ δὲ τὸν
 μὲν ἰσὼν, καὶ τὰς κώπας
 ἐποιήσεν ὁ φεις. τὸ δὲ σκά
 φος ἔπλησε κισσῶν, καὶ βοῶν
 αὐλῶν. οἱ δὲ, ἐμμεσῆς γε
 νόμῳ, κατὰ τῆς θαλάττης
 ἔφυγον, καὶ ἐγλίοντο δελφῶ
 νες. ὥς δὲ μαθόντες αὐτῶν
 θεὸν αὐθιγῶσι τῶν
 δὲ ἀνὰ γαλῶν ἐξ ἄδου τὴν μὲν
 τὸν δὲ, καὶ προέλαυνον θύας
 νῆα, μετ' αὐτῆς εἰς ὑβρῶν
 αἰὲλιν. ὁ δὲ κῆρμος μετὰ
 ἀρμονίᾳς θήσας ἐκλι
 πῶν, πρὸς ἐγγυλίας πῆα
 γίνεται. τούτοις δὲ ἑκὼν
 ἰλλυριῶν πολέμου βίῳ, ὁ
 θεὸς ἔχρησεν ἰλλυριῶν κρα
 τήσῃ. ἐὰν ἡγεμόνα κῆρμον
 καὶ ἀρμονίαν ἔχωσι. οἱ δὲ,
 πεποιθότες, ποιοῦνται κα
 τὰ ἰλλυριῶν ἡγεμονίαν
 τοῦ, καὶ κρατοῦσιν αὐτοῦ

σιλύει καὶ δῖμος ἰλυνειῶν.
 καὶ παῖς ἰλυνείος αὐτῷ γί-
 νεται. αὐτῆς δὲ μετὰ ἀρμό-
 νιας εἰς δράκοντα μεταβα-
 λῶν, εἰς ἡλύσιον πεδίον, ἔξω-
 δὸς ἐξεπέμφθησαν. πολύ-
 δωρος δὲ θεβῶν βασιλεὺς
 γυνόμηνος, νυκτιδάγα μετὰ
 νυκτέως τῆς χρονίου θυγατέ-
 ρος, καὶ γυναικὶ λάβδακον οὐδὲς
 ἀπώλετο μετὰ πενθία ἐκεί-
 νῃ φρονῶν παρὰ πωλήσια.
 κατὰ λιπόντος δὲ λαβδα-
 κου παῖδα ἐναιωσιᾶν λα-
 σίον, τὴν ἀρχὴν ἀφείλετο λύ-
 κος, ἕως οὐδὲς ἦν παῖς ἀδελ-
 φὸς αὐτῆς νυκτέως. ἀμφότεροι
 δὲ ἀπὸ οὐβόιας φυγόντες
 ἐπεὶ φλεγύαν ἀπέκτειναν
 τὸν ἄρεος, καὶ χρύσης τῆς βοιω-
 τίδος, συνέχον κατὰ κόων. καὶ
 δὲ τὴν περὶ πενθία οἰκόμε-
 νητα, ἐγχερόμεσαν πολλὰ θ-
 αίρεθεις οὐκ ἄνυκος πολέ-
 σμαρχος ἔξω θεβαίων, ἐπε-
 τίθετο τῇ διαωσειᾷ, καὶ βα-
 σιλεύσας ἐπὶ τῇ εἰκοσι φωνῶν

gnū adipiscitur : eiq; Illyrius
 filius nascitur ; nec longo post
 tempore in draconem cū Har-
 monia mutatus in campū Ely-
 siū ab Ioue demissi sunt. Dein
 Polydorus Thebarū regno p̄se-
 ritus Nycteidē filiā Nyctei, q
 fuit, Chibonij filius, ducit uxō
 rē : ex qua Labdacum gignit.
 Hic, post Penibeam, quod eadē
 dem, quæ ille, sentiret, occu-
 buit . Qui, cum Laium fi-
 lium anniculum superstitem
 reliquisset, Lycus Nyctei fra-
 ter, interea, dum ille in pueris
 esset, regnum occupavit. Am-
 bo uero ab Eubœa in fugam
 acti, post Thlegyam Martis,
 et Chrysæ Bœotidis filium
 interfectum in Syria sedē col-
 locarūt : atq; ob suam, quæ cū
 Penibeo necessitudo interces-
 serat, in ciuitatem cooptati
 fuere . Declaratus igitur Ly-
 cus à Thebanis belli impera-
 tor, regno præficitur : qui,
 cum iam annos uiginti impe-
 rasset, a Zetho, et Amphio-

A P O L L O D O R I

ne obruncatas diem obiit. Hu-
iusce necis hanc fuisse cau-
sam producit. Antiope Nyctei
filia fuit, hanc Iupiter iniu-
it, etq; quod gravida esset
patre comminante, in Sicyo-
nem ad Epopeum ex fuga se-
se recepit: atq; huic nubit.

Nycteus interim mærore con-
fectus, cum antea Lyco, ut in
Epopeum, Antiopemq; anis-
maduereretur, imperasset, si-
bi ipsi mortem consciscit. Is
autem comparata magna mis-
litum multitudine Sicyonem
capit, et Epopeum interimit.
Atq; Antiopem captivam ab-
ducit, quæ, cum abduceretur:
ad Eleutheris Bæotiae gemi-
nos parit, quos expositos Buc-
bulcus inuenit, ac educat. Hor-
umq; alteri, Zetho, alteri
autem Amphioni, indidit no-
men. Zethus rei pecuariae
studio sese dedit, Amphion
vero: quod à Mercurio ly-
ra donatus esset, citbarœdia-
cam exercuit. Lycus interea

Antiopem

Δεῖς ἔτι ξήσου, καὶ ἀμώλο-
νος, θνήσκει δι' αἰτίας τὴν-
δε. αἰτιόπῃ θυγάτηρ ἦν τυ-
κτέως. πάλῃ ξυῖς σιωῶλ-
θε. ἡ δὲ, ὡς ἔγκυος ἐλθέ-
τῃ πατρὸς ἀπειλούτος, εἰς
σικυῶνα ἀχρδιοβοάσκει πρὸς
ἐπωπία. καὶ τοῦτο γαμεί-
ται. νυκτὸς δὲ ἀθυμῶντα,
ἐαυτὸν φονεύει. δούς αἰτο-
λῷ λύκῳ πῶδ' ἐπωπείως,
καὶ πῶδ' αἰτιόπης λαβεῖν
δίκας. ὁ δὲ, στραπευσκέμενος
σικυῶνα χειροῦται. καὶ τὸν
μὲν ἐπωπία κτείνει. τῷ δὲ
αἰτιόπῃ ἔχοντι αἰχμᾶ
την. ἡ δὲ, ἀχρμῶν δύο γένε-
ται δας εἰς ἐλαθροῖς τῆς
βασίλειας. οὓς ἐκκειμένους
αἰρῶν βουκόλος αἰκνέει. καὶ
τὸν μὲν καλεῖ ξῦσον, τὸν
δὲ ἀμώλονα. ξῦσον μὲν οὖν
ἐπιμελεῖτο βοουφορέως.
ἀμώλον δὲ κιδαρρῶντι
σκεῖ. δέντος αὐτῷ λίσσας
ἔρμος. αἰτιόπῃ δὲ, πῶδ'
τὸ λύκος καθεῖς ἐξαιρᾷ
τοῦτου

τούτου γυνὴ δῖρκον . λαβού-
 σα δ' ἔπειτα τῆς δισημῶν αὐ-
 τομάτων λυθίστων, ὅκειν
 ᾧδ' ἔτι τῆς παύσων ἔπει-
 5 λιν . διεχθῆναι πρὸς αὐτὴν
 δῖλου . οἱ δὲ, αἰαγνωει-
 σάμενοι τὴν μητρίαν, ἣ μὲν
 λύκον κτείνουσι . τὴν δὲ δῖρ-
 κην θύει δῖοντες ἐκταύ-
 10 ρον δαινοῦσαν, εἴησι οἱ εἰς
 κρήνην τὴν ἀπ' ἐκείνης κα-
 λουμένην δῖρκον . πρῶτα
 βόντες δὲ τὴν Παναθείαν,
 τὴν μὲν πόλιν ἐτείχυσαν
 15 ἐπακλουθισάντων τῇ ἀμ-
 φιόχοι ἀνδρὶ τῆς λίδων . λα-
 βόντες δὲ ὅθεν ἔβαν . ὁ δὲ, εἰ πε-
 λοποννήσῳ διαπλῶν, ἐπιξε-
 νοῦται πέλοπι, καὶ τούτου
 20 παῖδα χρῆσιππον, ἀρμαθ-
 οραμῆν διδάσκων, ὅρα δὲ
 αἰὶρ παῖδ' . γαμῆ δὲ ξυθὸς
 μὲν, θάβη, ἀφ' ἧς ἡ πόλις
 θύβη . ἀμφίον δὲ νιόβην
 25 τὴν πάνταλον . ὃ γέννα
 παῖδας μὲν ἑπτὰ, σίπυλον,
 μέντορα, ἰσμῆνον, δαμασί-

Antiopē in uinculis, et eiusce
 coniunx Dirce torquebat .
 Clam uerò, tandem aliquan-
 do uinculis ultro solutis, ad fi-
 liarum domicilium, ut ab eis
 exciperetur, contendit . Qui ma-
 tre agnita Lycum occidit, ac
 Dircen crinibus religatam ἐ-
 tauro necant, & in fontem,
 qui ab ea Dirce postea nomi-
 natus est, coniungunt . Recu-
 perato deinde imperio, ur-
 bem, subsecutis Amphionis ly-
 ram lapidibus, muro cinxerūt,
 Laiumq; fugarunt . Quem,
 cum in Peloponneso ageret,
 Pelops hospitio excipit, & hu-
 iusce filium Chrysippum cu-
 rulis artis exercendæ ratio-
 nem edocens, & eius amore
 succensus, rapit . Zeibis por-
 rò Theben ducit, de qua The-
 bis urbi factum est nomen .
 Amphion uero Nioben Tāne-
 tali filiam sibi coniugauit .
 De qua filios mares septem
 procreauit . Sipylum, Miz-
 nym, Ismenium . Damafis

APOLLODORI

chibonem, Agenorem, Pœ-
dimum, ac Tantalum, femi-
nas autem totidem* Eibodæā,
sive, ut alij, uolunt Theram,
Cleodoxā, Astyochem, Phibi-
am, Pelopiā, Astycratem,
Ogygiam. At Hesiodus de
cem filios, totidemq; filias ge-
nuisse ait. Sed Herodotus duos
quidem mares, tres autem fe-
minas. Immo uero Homerus
sex filios, & sex item femi-
nas illum ex ea sustulisse re-
fert. Quare, Niobe, tot fi-
lij aucta, latona se facun-
diorem esse iactitauit. Lato-
na uero id ægerrime ferens,
Dianamq; ac Apollinem, in
Niobem filios irritauit. Mox
autem Diana Niobes filias
sagittis domi confecit: at ma-
res ad unum omnes in Cithæ-
rone uenanteis Apollo interfe-
cit* Amphion tamen è mari-
bus, & è feminis Chloris na-
tu maxima, quæ Neleo nup-
serat, asseruati sunt. Ve-
rū Telefillæ testimonio Amy-

χθονα, ἀγήνορα, φαίδιμους,
πάνταλον. θυγατέρας δὲ
ταῖς ἰσας ἐθοδαῖαν, ἢ ὡς πε-
νθε θῆραν, κλεοδόξαν, ἀ-
σινόχην, φθίαν, πελοπίαν, 5
ἀστυκράτειαν, ἀγυγίαν, ἡσίον
δὲ δέκα μὲν υἱούς. δέκα
δὲ θυγατέρας. ἡρόδοτος δὲ,
δύο μὲν ἄρρεας, τρεῖς δὲ θη-
λείας. ὁ μύθος δὲ, ἐξ μὲν 10
υἱούς, ἐξ δὲ, θυγατέρας φη-
σὶ γενέσθαι. οὐ πικρὸς δὲ οὐ-
σα νιόβη, τῆς λατοῦς ἀπὸ πε-
πικνωτέρων εἶπεν, ὑπάρ-
χον. λυγρὴ δὲ ἀγαυοκτιστοῖς
ἔα, τίντε ἄρτεμιν, καὶ τῆς
ἀπόλλωνος κατ' αὐτῆς παρώ-
ξυνε. καὶ ταῖς μὲν θηλείας
ἐδίτῃ τῆς οἰκίας, κατεπόξυν
οὐκ ἄρτεμιν. τὸν δὲ ἄρρε- 20
νας κοινῷ πάντας ἐκίδουσι
ῥαδι ἀπόλλωνος κυνηγετοῦ-
τας ἀπὸ πικτείνων ἐσώθη δὲ τῇ
μὲν ἄρρεϊαν* ἀμφίον. τῆς
δὲ θηλείων χλωρίς ἡ πρεσβύ- 5
θυτέρα, ἢ νυλὸς στωφικ-
ος. κατὰ δὲ πελοπίαν

ἐσώθησαν ἀμύνκλα, καὶ με-
 λίβοια* ἐτοξάθη δὲ ὑπ'
 αὐτῆς, καὶ ζῆθος, καὶ ἀμ-
 φίων. αὐτὴ δὲ νιόβη θήσας
 5 ἀφ' ἑλίουπυλῶν, πρὸς τὸν πα-
 τῆρα τάνταλον ἢ καὶ εἰς σί-
 πυλον. καὶ κείθι δι' ὀξυμύκη,
 τὴν μορφὴν εἰς λίθον μετέ-
 βαλεν. καὶ χεῖται δάκρυα
 10 ἰονύκτωρ, καὶ μεθ' ἡμέραν τῷ
 λίθῳ, μὲν δὲ τὴν ἀμφίω-
 νος τελευτήν, λάϊος τὴν βα-
 σιλίστην πῆλέαβε. καὶ γή-
 μοιο θυγατῆρα μενοικέως,
 15 ἣν ἔνιοι μὲν ἰοκάστην, ἄλλοι δὲ
 ἐπικασίην, λέγουσι. χρησάν-
 τος τῷ θεῷ μὴ γένεσθαι. τὸν
 γέννησάντα γὰρ παροκτό-
 νον ἔσεσθαι. ὁ δὲ οἶνωθεις
 20 στυγῆλθε τῇ γυναικί. καὶ τὸν
 γέννησάντα ἐκθῆναι δίδω-
 σι νομῇ πτόρναις διακρήσας
 τὰ σφυρὰ. ἀλλ' οὐτος μὲν
 ἔξ' ἑσθ' ἐκεῖν εἰς κτεάρεσσιν. πο-
 25 λύβου δὲ βουκόλοι τῷ κοριν-
 θίῳ βασιλείῳ τὸ βρέφος
 εὐρόντες, πρὸς τὴν αὐτοῦ

cla, et Melibœa intactæ remā-
 serunt: Et ab ipsdē Zeibus
 etiam, Et Amphion sagittis
 confixi occubuerunt. Ipsa uer-
 o Niobe, Thebis relictis in
 Sipylum ad Tantalum patrē
 peruenit; ibiq; Iouem precas-
 ta in saxum commutata fuit,
 ac lacrymas noctes, atq; dies
 effundit suo de lapide. Post,
 ubi Amphion uita decessit La-
 ius regnum accepit, ductaq;
 Menœcei filia, quam nonnul-
 li Iocastam, quidam uero Epi-
 castam nominant. Qui, ora-
 culo monitus, ne filios gigne-
 ret, quod ex eo, qui nasceretur,
 parricida futurus esset. Is
 autem p̄ ebrietatem cū uxore
 concubuit, ex ea natum in-
 fantem, pastori traiecit fer-
 rea fibula calcaneis, dedit ex-
 ponendum, at hic quidem pue-
 rum in Cithærone monte ex-
 posuit. Polybi uero Corin-
 thiorum regis bubulci reper-
 tum infantem ad Peribœam
 illius uxorem contulerunt,

quæ sumptum puerum uelut propriū partū sibi supponit, et curatis pedibus, Œdipum nominat. Idq; illi de pedum timore nomen imponit. Adultus interea puer, ac robore suis æqualibus antellens, ob cædem abse patrata per contumelias, supposititius, ac spurcius appellatur. Qui, cum de Peribœa id quæreret, scire minime potuit. Profectus autem Delphos de parentibus suis Deum scitatur, cui, cum Apollo, ne in patriā rediret, oraculo edicit, quippe qui suo patri cædem esset illaturus, et cum matre rem habiturum. Hic, ubi id accepit, ac reputans ex ijs, quæ dicta fuerant, successisse omnia. Corinthum redire supersedit, et dū curru per Phocidem uehitur, angusta quadam in uia Laio, ac Polyphontæ (hic erat Laij præco) curru euntibus occurrit, cui, cum Polyphontes, ut de uia cederet, impe-

χωαίηα περίβοισα ἔνεγκαι. ἡ δὲ, ἀέλουσα ὑποβάλλεται. καὶ θορὰ πένυσα πατρὸς, οἰδῖπτον καλεῖ. ὅττο. θεμλίη' τὸ οἰομα δὲ τὸ τὸ πόδας αὐοιδῖσσι. πλῆθος δὲ ὁ παῖς, καὶ διαφέρων τῶ ἡλίκων ἐν ῥάμῃ, δὲ φόνον αἰνειδίζει τὰ ὑποβλήτος. ὁ δὲ πυνθαμόμενος πῶς τῆς πῶς βοίαισ' μαθεῖν, οὐκ ἠδύνατο. ἀφ' ἡμέρας δὲ εἰς δελφούς, πῶς τῆς ἰδῆται πυνθαμόμενος γοεῖν. ὁ δὲ θεὸς εἰπὼν αὐτῷ εἰς τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι. τὸν μὲν γὰρ πατὴρ φοναίσειν, τῇ δὲ μητρί μὴ γίνεσθαι, ὅττω ἀκούσας, καὶ νομίζων, ὅς τις ἔλεγε γελῆναι, κῶεν. τὸν μὲν ἀπέλιπεν, ἐν ἑσπέρῃατος δὲ δὲ τῆς φωκίδος φερόμενος, σιωπῇ γαίρει κατὰ τινὰ σενὴν ὁδὸν ἐφ' ἑσπέρῃατος ὁ χορμυλῖα, λαίφ, καὶ πολυφόντῃ. κέρυξ δὲ οὗτος ἦν λαίου. καὶ κελύειστος

ἐκχωρεῖν. κῆ δὲ ἀπειθείων,
 καὶ αἰαβόλῳ, κτείναντος
 τῆς ἱππων τὸν ἑτόρον. ἀγα-
 νακτῆσας οἰδ' ὅπως, καὶ πο-
 5 λυφόντην, καὶ λάϊον ἀπί-
 κτεινε. καὶ παρεγλῶστο εἰς
 θῆβας. λάϊον μὲν οὖν δαί-
 ππει βασιλὸς πλάταιων
 δαμασίστρατος. τὴν δὲ βα-
 10 σιλείαν κρέων μνησικῆως πα-
 ραλαμβάνει. πύτου δὲ βα-
 σιλίδους, οὐ μικρὰ συμφο-
 ρὰ κατέχευε θῆβας. ἔπειτα
 γὰρ ἦρα σφίγγα, ἢ μῆδ' ὅς
 15 μὲν, ἐχίδνης ἦ. πρὸς δὲ, τυ-
 φώδης. εἶχε δὲ πρὸς ὅπως
 μὲν γυναικὸς. σῆψος δὲ, κῆ
 βόαςιν, καὶ οὐραὶ λέοντος,
 καὶ πῖ ὄρνυγας ὄρνιθας. μα-
 20 θοῦν δὲ αἰνίγματα πρὸς
 μουσῶν, ὡδὲ τὸ ὀλκείον ὄρος
 ἐκαθίστατο. καὶ οὗτος περὶ
 τεινε θεαίοις. ἦν δὲ τὸ αἶο
 νίγμα. τί ὅστις τὸ μίαν ἔχων
 25 φωνὴν, περὶ πόαν, καὶ δι-
 πῶν, κῆ τετρίπῶν γίνεται.
 χρυσμοῦ δὲ θεαίοις ὑπάρ-

rasset, nec ille dicto audiens
 esset, quin potius cunctare =
 tur, equorum iugalium alte-
 rum præco interfecit. Ira =
 cundia percitus œdipus, &
 Polyphontem, & Laium si-
 mul obt truncavit, inde The-
 bas pervenit. Laium itaq;
 Plaiænsium rex Damasi-
 stratus sepeliendum curavit.
 Regnum uero Creon Menæ-
 cei filius inuasit, quo regnan-
 te non mediocris clades The-
 bas occupavit. Siquidem Iu-
 no Springem, ex Eckidna,
 & Typhone parentibus or-
 tam immisit. Hæc muliebri
 facie, pectore: pedibusq;, ac
 cauda leonis, & avis pennis
 prædita fuit. quæ cum à Mu-
 sis ænigmata didicisset ī Phy-
 ceo monte confedit: de quibus
 id unum Thebanis proponere
 solebat. qđ est hmoi, quod nū
 esset id animal, quod unā bar-
 beti uocem, et quadrupes bi-
 pes, ac demum tripes, nasci-
 tur. Ad hæc Thebanis oracu-

APOLLO DORI

los renuntiatum fuerat, iam ,
tum sphingis incommodo, ac
detrimento liberos fore, quan-
doq; id ænigmatum, uel in
unum sœpenumero cocuntes,
soluissent, quid illud esset,
quererebat, quod, cum mini-
me reperirent, abreptum ex
omnibus, unum deuorabat:
cæq; de causa pleriq; subinde
peribant. Ac postremo ad eū
modum Aemone Creontis fi-
lio perempto, Creon ænigma
hmoī soluturo, & regnum, &
Laij uxore se tradituræ præ-
conis uoce renuntiare iubet.

Quod ubi ad Oedipi aures pe-
uenit, ipse ita soluit: quod à
Sphinge proponitur, ænigma,
hominē esse. ait, nascitur enim
quadrupes infans, & quatuor
gradatur membris, grandior
aut effectus, hō bipes esse inci-
pit, senescēs uero, ac demū ter-
tio assūpto pede. i. scipione, tri-
pes dici pōt. Ipsa igitur. Sphix
ex arce sese præcipitē dedit;
Oedipus ide regnū accipit, ac

χοιτος τηνικαῦτα ἀπάλλα-
γῆσθαι τῆς σφιγγός, ἡνί-
κα αὐτὸ ἀίνιγμα λύσωσι.
καὶ στωιόντες εἰς αὐτὸ πολ-
λάκις, ἐξήτει τί τὸ λεγόμε-
νόν ὅστιν. ἐπ' αὐτὸ δὲ μὴ εὖ εἰ-
σκειν, ἀρ' ἀλάτεις εἶα, κατεβί-
βρωσκε. πολλάκις δὲ ἀπὸ
λυμῶν. καὶ δ' ἐκλυτὰν
αἰμονος τῆς κρείοντος, κρείοντος
κρέων. τῷ, τὸ, ἀίνιγμα λύ-
οντι, καὶ τῷ βασιλείᾳ, καὶ
τῷ λαῷ δώσιν γυναικα.
οἱ δὲ πᾶσι δὲ ἀκούσας, ἔλυ-
σεν εἰπών. τὸ ἀίνιγμα τοῖς
ἐπὶ τῆς σφιγγός λεγόμε-
νον, αὐτὸ βρωσκὸν εἶται. γιν-
νᾶται γὰρ τετραπόδου βρέ-
φος ὅστις τέτταραιν ὀχούμενον
κόλοις. τελευτούμενον δὲ, τῷ
ἀνθρώπῳ, δίποδον. γινώσκον-
τα δὲ, τρίτερον πρὸς λαμ-
βαίνειν βασιν τὸ βαίνον. ἡ
μὲν οὖν σφίγξ, ἀπὸ τῆς ἀ-
κροπόλεως ἐαυτῷ ἐξέρχεται
ἐκείνη. οἱ δὲ πᾶσι δὲ καὶ τῷ
βασιλείᾳ παρέλαβε, καὶ τῷ

μικτόρα ἔζημιον ἀγνοῶν . καὶ
 παῖδας ἐπέκνωσεν ὅς αὐτῷ
 πολυνείκω, καὶ ἑποκλέα .
 θυγατρός αὖ δὲ ἰσμήνῳ, καὶ
 5 αἰπρόνῃ . εἰσὶ δὲ, οἳ γέννη
 δῖναι τὰ τέκνα ταῦτα φα
 σὶν ὅς διρυγλειᾶς τῆ ἑσθέρ
 φαιῶς . φαισίτων δὲ ὕσθρον
 τῆς λαοδαμόντων, ἰοκάστῃ
 10 ὅς ἀγχόνης ἐαυτῷ ἀ
 νήρτηεν . οἰδίποισ δὲ ταῖς
 ὁπλῆς τυφλώσας ἐκδιβῶν
 ἡλαύνει . ἀράς τοῖς παισὶ
 δῖμος . οἳ τῆς πόλεως αὐ
 15 τὸν ἐκβαλλόμενοι θεωροῦ
 ντες, οὐκ ἐπήμιασαν . παρὰ γ
 νόμους δὲ τὴν αἰπρόνῃ, τῆς
 αἰπρῆς εἰς κολωνόν . εἴδα
 τὸ τῆς δὴμιόωνος ὅς τι με
 20 ρος, καὶ δίδει ἰκέτης . περσὶ δὲ
 χθὺς ἑσθέρ . ἀποείας . καὶ με
 τ' οὐ πολὺ χρόνον ἀπίδα
 νει . ἑποκλέης δὲ, καὶ πο
 λυνείκης παρὰ τῆ βασιλείας
 25 σωτήριαιται πρὸς ἀλλή
 λους . καὶ αὐτοῖς δοκαῖ τὸν
 ἑσθρόν παρ' αἰαντὸν αἰρ

matrem ignorans duxit uxorem,
 de qua etiam polynicem
 et Eteoclem mares, femineiq;
 sexus Ismenē, & Antigonem
 procreavit . Sunt autem, qui
 tradant hosce filios editos esse,
 ex Eurygenea Hyperphantis
 filia . Deinde, ubi, quae ante
 latuerant : in lucem tandem
 prodire : Iocasta qui &
 dem laqueo sibi collū fregit.
 Oedipus autem, oculis orbatus
 Thebis pellitur, ac filios
 execratus & ab urbe parētem
 ejici spectantes, eum ab iniur
 rianon defenderunt . Profugit
 igitur cum Antigone in Colo
 num Atticæ terræ, populiq; locū,
 ubi Eumenidum lucus uise
 batur, in eo supplex confes
 dit . Inde fuit à Theseo susce
 ptus, neq; ita multo post è ui
 ta migravit . Eteocles autem
 et Polynices de regno inter se
 gerēdo paciscuntur, placuit, ut
 annu ū iperū p uices ad mini
 strarēt . Sūt, q Polynicē prius
 regnare cœpisse aiūt . Deinde

APOLLODORI

annum Eteocli regnum red-
didisse. Nonnulli uero Eteo-
clem prius imperare caepisse,
nec regnum fratri tradere
uoluisse, aiunt. Polynices
itaq; Thebis fugatus secum
monile, ac perplum exportans
Argos adiuit. quo tempore
Adraſtus Talai filius Argis
regnabat: ad cuius regiam per
noctem accedit: ubi cum Ty-
deo Oenei filio, q̄ tum quoq; .
Calydone Argos confugerat,
manum ad pugnandum conse-
rit, & excitato inter eos cla-
more, Adraſtus. repente ap-
paruit, eorumq; pugnam di-
remit. Tum uaticinium quo
fuerat olim monitus, ut &
Apro, & Leoni filias incon-
iugium daret, memor utramq;
illis sponſos designauit. Illi
etenim in Clypeis, alter Apri
Leonis alter faciem depictam
geſtabant. Deipylem itaq;
Tydeus, Argiam Polyni-
ces, uxorem capit. Adraſ-
tus item utrumq; in patriam

χει. ἄνεις μὲν δὲν λείπεισιν πρῶτον
τον ἄρξαιτος πολωνείκωσ
πῆραδὼναι μετ' εἰσὶν αὐτῶν
βασίλειον ἐποκλείει. πνὲς ἡ
πρῶτον ἐποκλείουσιν ἄρξαιτος 5
ὅς, μὴ βούλεσθαι παραδόν-
ναι τὴν βασιλείαν. φυγα-
δὸν δὲ οὗ πολωνείκωσ ἐκ
θηβῶν, ἡ κεῖν εἰς ἄρτος, τὸν τε
ὄρμον, καὶ τὸ πῆπλον ἔ- 10
χων. ἐβασίλευε δὲ ἄρξαιτος
ἄσθραιος ὁ ταλαῦ. καὶ τοῖς
τούτου βασιλείοις νύκτωρ
προσπλάξει. καὶ σπυλάπῃ
μάχῃ τινὲς δὲ οἰνέως φούις
γοντι καλυδῶνα. χινομέ-
νος δὲ ὁ ζαίφνης βούς ἐπιφα-
νεὶς ἄσθραιος, διέλυσεν αὐ-
τὸν. καὶ μαίπῳς πινὸς ὑπο
μνηθεὶς λέγοντος αὐτῷ, καὶ 20
πρῶ, καὶ λείπει. συζῶξαι
ταὺς θυγατράς, ἀμφοτέ-
ροις εἰλθὼν νυμφίοις. εἰ γὰρ
γὰρ αὐτὸν τῆς ἀποδῶν, ὁ μὲν,
καὶ πρὸν προτομῶ. ὁ δὲ, λέει 25
οντος. χαμεὶ δὲ δὴν πῆλιν
μὲν τινὲς. ἀρξαιτος δὲ, πρῶ

λυνείκης· καὶ αὐτὸν ἄσφα-
 σος ἀμφοτέρω εἰς τὰς πα-
 τείδας ὑπέχετο κατὰ ξειν.
 καὶ πρῶτον ἰδὼν Διόδοον ἔ-
 5 πωλὺν δὲ στρατεύεσθαι, καὶ
 τὸν ἀειστῆσ' στυγερὸν εἶναι.
 ἀμφιάραος δὲ ὁ οἰκλῆος
 μαίτις ὦν· καὶ περὶ δὲ οὐ-
 πὶ δὲ πάντας τὸν στρατὸν
 10 οὐρανόθεν χεῖρας ἀσφάσον πε-
 λυτῆσαι, αὐτὸς τὸ ὦκει
 στρατεύεσθαι· καὶ τὸν Λοί-
 πον ἀπὶ τῆς· πολυνεί-
 κης δὲ ἀφ' ὁμοῦ πρὸς ἱ-
 15 κλιν τὸν ἀλκίβορος, ἡξίου μα-
 θεῖν, πῶς αὖ ἀμφιάραος
 αἰαγκαθεῖν στρατεύεσθαι.
 ὁ δὲ εἰπὼν, εἰ λάβοι τὸν ὄρ-
 μων ἐριφύλη· ἀμφιάραος
 20 ὁμῶς δὲ ἀπὸ τῆς ἐριφύλης πα-
 ρὰ πολυνείκω δῶρα λαμ-
 βάνει· πολυνείκης δὲ δυν-
 αμὲν τὸν ὄρμον, ἡξίου τὸ ἀμ-
 φιάραον πείσαι στρατεύειν,
 25 ὅτι ἦν ἰδὼν ταύτης· γνησι-
 οῦς γὰρ αὐτὴ πρὸς ἄσφασον,
 διαλυτῆρος, ὥμοσε πρὸς

suam quamq̃ redacturum se
 pollicetur, Igitur comparato
 exercitu, contra Thebas pri-
 us eundem esse statuit. Quare
 præstantissimum quemq; adse-
 coire, imperavit. Amphiar-
 aus autem Oicleis filius uas-
 ticiñadi peritissimus, quod om-
 neis in eo bello præter unum
 Adrastum perituros esse pera-
 spiciebat, hæc Thebanā expe-
 ditionē detrectabat, qn̄ et reli-
 quos dehortabatur. Dum uero
 Polynices ad Iphim Alektoris
 filiū cōtendit, ab eoque precib.
 exposcit, ut, qua posset rōne
 Amphiarau ad militiā capess-
 sendam cogere, demonstraret.
 Huic ille si monile, inquit, Eri-
 phyle consequatur. Amphiar-
 aus ergo, ne quid à Polyni-
 ce muneris capiat, Eriphyle
 uxori prohibuit: Verū Poly-
 nices eam monili suo donatā
 rogat, ut uirum suum ad rem
 bellicam gerendam, inducat. id
 enim ī ipsius erat manu, nam
 cum Adrastum conuenisset,

ut, quæ cū eo, et Amphiarao d
regno erat, dissectionē solueret.
Adrastus soluto colloquio, quicquid
inter eos litis, ac discordiæ foret
ad Eriphyles iudicium se rela-
turum iurciurando confirma-
uit. quo igitur spe contra The-
bas belli rō inibatur. Adrastus
ad id capeffendum cohortaba-
tur, contra uero Amphiarus
dissuadebat: quo circa Eriphy-
le torque aureo donata ad id
belli gerendū permouit Adra-
stum. Tum Amphiarus eam
subire militiā coactus, filiis i-
pat, ut simulac per atatiē lice-
ret, matrē occiderent, & bello
Thebas maxime infestarent.
Porro Adrastus collectū cum
Ducib septē, i Thebas exerci-
tū dūctare maturat. Huiusce
belli duces hi fuerūt. Adrastus
Talai, Amphiarus Oiclis
Capaneus Hipponoi, Hippo-
medō Aristomachi, siue, ut az-
lys placet, Talai. Hi argui,
fuerunt. Polynices Oedipodis
Thebanus. Tydeus Oenei fi-

ων ἄσρατος διαφύλῃ, δικα-
κρίνειν εἰφυλίῳ συγχωρεῖ
σαι. ὅτε δὲ ἐπὶ δῆβας ἔδω-
σαν τὸ εἶναι, ἀσράτου μὲν πα-
ρακαλοῦντος, ἀμφιαράου δὲ
ἀπὸ τῆς πόλεως, εἰφυλίῳ δὲ
ὄρμον λαβοῦντα, ἔπεισε τὸν
ἀσράτον στρατεύειν. ἀμφια-
ράος δὲ αἰσχύλῳ ἔχον στρα-
τεύεσθαι, τοῖς πασι δὲ αὐτο-
λάς ἔδωκε τελέφθεισι, τὴν
τε μητρὶ ἀκτείνειν, καὶ ἐπὶ
δῆβας στρατεύειν. ἀσρα-
τος δὲ στυαθροίῳ σὺν ἡγε-
μόσιν ἐπὶ αὐτῇ, πολεμεῖν ἔ-
σπευδε δὲ δῆβας. οἱ δὲ ἡγε-
μόνους ἦσαν οἱ δὲ, ἀσράτος,
ταλαοῦ. ἀμφιαράος, οἱ δὲ
κλέοιο. καὶ πανδύς, ἰππομόδων.
ἰππομέδων, ἀριστομάχου. οἱ δὲ
δὲ, λέγεται ταλαοῦ. οὗτοι
μὲν ἐξ ἀργείων. πολυδαίμωνος
οἰδίποδος, ἐκ δῆβων. τινὲς δὲ
οἰνέως αἰτωλός. παρθένος
παῖος μελαίνωνος, ἀργείος. τινὲς
δὲ τι δὲ αὐτῷ, καὶ πολυ-
δαίμωνος, οὗ καὶ ταλεσίμουσι.

συγκαταλέγοισι δὲ τοῖς ἐ-
 π' ἅ ἐπέκλον. Ἰωλὸν, καὶ μν-
 κισία. πρᾶγχε, ὁ μὲν οἱ δὲ εἰς
 νεμέαν, ὅς ἐβασιλεύει λυ-
 5 κοῦργος, ἐξ ὅτου ὕδωρ. καὶ
 αὐτοῖς ἡγήσας τ' ἐδὴ κρήνῃ
 ὁδοῦ, ὑψέπλυν, ἡ λημνία,
 ὅς τις ὑπόποιε παῖδα ὄντα ὅ-
 φελτῷ ἀχλὶ ποῦσιν, ὃν ἐ-
 10 ἴεφεν. Εὐρυδικὸς ὄντα καὶ
 λυκούργου. αἰδομένη αἰ γὰρ
 αἱ λημνῖαι ὕδατος πόσιν τα-
 σεωμεν, ἐκείνους μὲν ἔκτει-
 ναν. πλὴν δὲ ὑψέπλυν, αἰ-
 15 πεμπώλησιν. οὐδ' ἀφαιέσαι
 ἐλάτρουε πρὸ λυκούργου.
 Δικτυόουσης δὲ πλὴν κρήνῃ,
 ὅπως ἀχλὶ φησὶς ὕδατος
 κοῦργος διαφθείρεται. τοῖς
 20 μὲν οὖν ὁράκοντα ἐπιφανεί-
 πεισιν οἱ μὲν ἀσφάτου, κτείνου-
 σιν τὸν δὲ παῖδα δῶ πῆλοισι.
 ἀμφιάρκας δὲ εἶπεν ἐκεί-
 νους τὸ σημεῖον ὅτι τὸ τὰ
 25 μέλλοντα προμαρτυρεῖ-
 σθαι. τὸν δὲ παῖδα, ἀρχί-
 μοι ἐκάλεισαν, οἱ δὲ ἐδε-

lius Æiolus, Paribenoræus
 Melanionis Arcas. Sūt, q Ty-
 deū, et Polynicē iter hocce mi-
 nime connumerent, sed Eteo-
 clū, Iphīū, et Mecistēū recen-
 sent. Profecti uero in Nemeā,
 cui Lycurgus rex præerat,
 aquā deposcūt, & his ad fon-
 tē nix dux fuit Hypsipyle, re-
 licto infante paruulo Ophel-
 te noīe, Eurydiceς, ac Lycū-
 gi filio, cuius ēt nutritrix erat,
 nam, cū Lemniæ mulieres ab
 ea Theaniē patrē seruatiū fu-
 isse cōperīssent, illū obituncas-
 tūt. At Hypsipylem uendide-
 runt. Quo circa uenit uendē
 gratia apud Lycurgum feta
 uiebat. Ea, interea dum
 demonstrat iter ad fontem,
 relictus puer à dracone occi-
 ditur. Draconem uero Adra-
 sti apparitores interemerunt,
 ac puerū sepeliunt. Tum Am-
 phiaræus, ad inquit prodigiū
 um futura præmuntiat. Sed
 & hunc puerum Archemo-
 rum uocant, et in eius etiam

honorem Nemeæ certamē in-
stituerunt. In quo Adrastus
equo uicit, cursu uero Eteo-
clus, cæstibus Tydeus, cursu,
et disco Amphiaræus, iaculo
Laodocus, lucta Polynices, ar-
cu Parthenopæus. Igitur ubi
ad Cithærone peruenere, Ty-
deum Eteocli oraτοrem, ut ex
constituto regnū Polynici re-
stituat, prædicturum destināt.
At Eteocles Adraſti, et com-
mlitonum mandata nibili fa-
cere uideretur. Tydeus de
Thebanis periculum factus-
rus, singillatim omnibus præ-
uocatis uictor euasit. Illi ue-
ro armatos uiros quinquagin-
ta in redeuntem Tydeum in
insidijs collocarunt, eosq; om-
nes præter unum Meonem
trucidauit. Deinde ad The-
bas castris cingēdas Argiui se
dederunt, atq; ad urbis muros
armati p̄xime cōstitērūt. Sep-
tem portas Thebarum fuisse
memorāt. Adrastus qdem ad
Homoloidē portā tetēdit. Cas-

σαν ἐπ' αὐτῷ ἢ τῆς νεμέων
αἰσῶνα. καὶ ἵππῳ μὲν εὐίκη
σεν ἄσθρατος. σαρδὼ δὲ, ἐπὶ
κλος, πυγμῇ, τι δ' οὖς. αὐρμα
πι, καὶ δίσκῳ, ἀμφιαράος,
ἀκοντίῳ, λαόδοκος, πάλῃ, 5
πολυεικής. τῷ ξῷ παρθενό
παῖος. ὡς δὲ ἦ λθον εἰς τὸν
κβαίρωδια, πέμπουσι τι δὲ α
περορῶντα ἐποκλεί τῷ
βασιλείᾳ παραχωρεῖν πα- 10
λαοίκα, καὶ δὲ σωέθρο.
μὴ προσέχοντος δὲ ἐποκλεί
οἷσ', διάπειρα τῆς θυγατρὸς
τυδὺς ποιούμενος, καὶ δ' εἶνα
περικλούμενος, πάντων πε 15
ειρήνῃ. οἱ δὲ πεντήκοντα
αἰσθρατὸς ὁπλίαντες ἀπὸν-
τι εὐθρόβαν αὐτὸν, πάν-
τας δὲ αὐτοῦ χωρὶς μαίονος
ἀπέκτεινε. καὶ πεῖτα 20
τὸ
στρατὸς πεδὸν ἦ λθον. αὐρῆοι
δὲ καὶ τοῦ πολιορκήτες, περσῆς
σαν τοῖς τείχεσι. καὶ πυλῶν
ἐπ' αὐτῶν, ἄσθρατος μὲν 25
ταῖς ὁμολογίαις πύλας ἔ-
ση. καὶ παῖος δὲ πρὸς ταῖς

ὠκυγίαισ'· ἀμφιεύρατος δέ,
 πῆρ' αὖ τὰς προσιτίδας, ἱππο-
 μέδων δέ, πῆρ' αὖ τὰς ὀγκαί-
 δας. πολυαεΐκην δ', πῆρ' αὖ τὰς
 5 ὑψίστας, πῆρ' αὖ νοπαΐος, πῆρ' αὖ
 τὰς ἡλέκτρας, τοῖδ' αὖ δέ,
 πῆρ' αὖ τὰς κρυΐδας, καὶ δώ-
 πολισε δὲ καὶ ἐποκλῆς θη-
 βαίοισ', καὶ κατὰ σῆμα ἡγε-
 10 μόνος, ἰσὺς ἴσοις ἐταξε. καὶ
 πῶς αὖ ποδὺ γλίοιτο τ' πο-
 λεμίῳ ἐμαυτοῦ. ἦν δὲ
 πῆρ' αὖ θηβαίοις μαίτις τειρε-
 σείας δὴ βροῦ, καὶ χεικλῶς
 15 νύμφης, ἀπὸ γλίοιο οὐδαίου
 τῷ ἀπάρτῳ γλινόμενος τυ-
 φλῶς τὰς ὁράσεις. οὐ πε-
 ς τῆς πηρώσεως, καὶ τῆς
 μεταπικῆς λέγον ἡλύγοι διὰ
 20 φοροί. ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν
 ἔπειθ' αὖ φασὶ τὸ φλωθῆ-
 ναι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις, ἀ-
 κρὺ πῆρ' αὖ θηλον, ἐμίνυε. φε-
 ρεκύδης δὲ ἔπειθ' αὖ θηλαῖας
 25 τὸν τυφλωθῆναι. οὐδ' αὖ γὰρ
 τὸν χεικλῶ προσελή τῇ
 ἀθηνᾷ, γυμνῶ αὖθι πάν-

pancus uero ad Ogygiā. Am-
 phiaraus ad Proetidē. Hip-
 pomedon ad Onchaidē, Poly-
 lynices, ad Hypsistam, Para-
 ibenopæus ad Helestram, Ty-
 deus demū iuxta portam Cre-
 nide tentoria fixerunt. Sed ip-
 se interea Eteocles Thebanos
 suos annis instruxit, constitu-
 tisq; ductoribus pares, parib.
 suas cuiq; copias regēdas cō-
 mittit. Ad hæc, qui posset ho-
 stes superare, uaticinantium
 consilio conquissuit. Erat per
 ea tempora Thebis Tiresias
 uates Eueris, Chariclonis
 Nymphæ filius ab Vdæi uniz-
 us Spartorum, Satorum uē, ge-
 nere oriundus, oculis captus.
 Deq; huius cæcitate, ac uatici-
 nadi peritæ uaria ē historia,
 Namq; alij deorum ira, quod
 mortalibus, quæ latere uoluis-
 sent, detegeret, excæcatum
 fuisse aiunt. Pherecydes au-
 tem à Pallade luminibus orba-
 tum refert. Siquidem cum
 Chariclō Mineræ carissima

APOLLODOR I

esset, ei nudam per omnia
Deam uidere licebat, eamq;
manibus suis erutis illius ocu-
lis cæcum fecisse, at Charis-
clò Palladem, ut patri oculos
restitueret, orasse, quod cum
Dea efficere non posset, ex-
purgatis illius aurium meatibus,
omnem onatium aurium
garrutum intelligentem fecis-
se, eundemq; Cyaneo sceptro
condonasse: qđ gestans æque,
asq; oculatus tuò incedebat.
Hesiodus autem enarravit,
conspicatum aliquādo Tires-
sian nō pcul à Cyllene coeun-
teis angues baculo cecidisse,
eūq; de uiro in muliēre mutatū
fuisse, et rursus ita coeun-
tes eosdem serpentes obser-
uasse, et in priorē uiri formā
redūisse. Quo circa, Iuno,
ac Iupiter ambigentes: mulie-
res ne, an uiri maiorem in co-
eundo uoluptatē caperent,
bunc sibi litis arbitrum de-
legerunt. Tum ille de no-
dem, ac decem, quæ inter

τα ιδεῖν. τὴν δὲ, ταῖς χερσὶ
τῷ ὀφθαλμοῦς αὐτῇ κατὰ
λαβομένην, πηρὸν ποιῆσαι.
χευκλούς τῇ δεομένης, ἀπὸ
ταῖς ἡσσαι πάλιν ταῖς ὀρά-
σας μὴ διαταμύειν τῷ
σῶματι, ταῖς ἀκοαῖς διακινῶ-
ρας, ἀπὸ τῶν ὀρνίθων φωνὴν
ποιῆσαι σιωπεῖναι. καὶ σκυ-
πῆρον αὐτῇ δωρῆσαι θαλασσο-
νιον. ὁ φέρων, ὁμοίως τῆς ἐλ-
πίδος ἐβλάδισεν. ἡσιόδοος δὲ
φησιν, ὅτι θεασάμενος τὸν
κυλλάνην ὀφθῆς σιωπῶντα
ταῖς, καὶ τούτοις τῶσας, ἐλπί-
ς αὐτῶς γυνή. πάλιν δὲ
τῷ αὐτῷ ὀφθῆς ἡρατῆρῶς
συνασπάζοντα, ἐλπίς ἀνὴρ.
διότι τῶν ἡρα, καὶ τῶν ἀμωσῶν
τῶν τε πότῶν, ταῖς γυναι-
κας, ἢ τῷ αὐτῶς ἢ δεῖσαι
μᾶλλον ἐν ταῖς σιωπῶσιν
συμβάλλειν, ἢ τῶν ἀνέκων. ὁ
δὲ ἐφῆκε μοι γὰρ ἡρὰ ταῖς
σιωπῶσιν οὐσὼν ταῖς μὲν ὁ, 25
αὐτῶς ἢ δεῖσαι. ταῖς δὲ δὲ
καὶ γυναικας. ὁ δὲ ἡρὰ μὲν

αὐτὸν ἐτ' ὀφλάσῃ. ξυὺς δὲ
πλὴν μοῖρα πικρὰ αὐτῷ ἔδωκε.
τὸ ἔπα' τειρεσίον λεχθεὶς
πρὸς δία, καὶ ὕβρατο.

5 Ἰνὲ μὲν μοῖρῳ δέχεα μοῖραδ' ὦν
τὸν περ αὐτῷ,

Τὰς δὲ δὲ κ' ἐμπύμωλ' ἡσθ
χρὴν τὸν ποῦσαι νόημα.

Εὐχόμεν' ἢ πολυχρόνιος οὐ

10 τὰς ἢ θηβαίοις ματ' οὐόμε-
νος, εἰ περ νικῶσθ' ἐὰν μὲν οἰ-
κὸς ὁ κρείωνος ἄρ' σφάλλον
αὐτ' ἐπιδ' ὦ. δῶτα ἀκούσας με-
νοικὸς ὁ κρείωνος, ἐαυτ' πρὸ

15 τ' πυλῶν ἐσφαξε. μάχης ὃ
γλυομῆνις, οἰκαδ' μείοι μέχρ'
τ' τειχῶν σπευδὼν ἰδὼν. καὶ
καπανθὸς ἀρ' παλάσας κλίμα-
κα, ὅτ' αὐτὸν δὲ αὐτ' αἰήφ.

20 καὶ ξυὺς αὐτ' κεραυνῶν. τοῦ
τοῦ δὲ γλυομῆνις ἰδοῦμαι.
τῷ ἀργεῖον γίνεταί. ὥς δὲ
ἀπὸ πάλαι πολλοὶ, δόξα
ἐκ τῶν τοῖς στρατῶμα-

25 σι, ἐκ κολῆς, καὶ πολυαί-
νης, πρὸ τῆς βασιλείας μο-
νομαχοῦσι, καὶ κτείνουσι

cocundū uoluptatis partes cap-
piuntur, nouē mares, at mulie-
rē decē sentire iudicauit. Pro-
inde illū Iuno luminis usu pri-
uauit. Cui Iupiter p' luminis
bus adēptis uaticinandi scien-
tiam cōcessit. Sunt, q' Tiresiā.
Ioui, Iunoniq', ita respondis-
se ferunt.

Parte una ē denis, mas partis
bus oblectatur,

At mulier solidū coitus capit
ipsa decuncē. Longa uā insup
Tiresiæ uitā fuisse, proditur.

Hic itaq' Thebanis futura p-
dicens eū uictorē fore, inq', si
Menæceus Creōtis filius sese

Marti uictimā deuoueret. Qd
ubi Menæceus audiuit, sei p'm
ante portas maēt' auit. Deinde

pugna commissa Cadmeos ad
muros usq' psecuti sunt, et ar-
reptis scalis Capaneus in sum-

mos muros cōscendit, eūq' Ju-
piter fulmine iellū intremisit.

quo factō Argiui aufugiūt, in
quo cū multi cecidissent, ex
utriusq' exercitus snia Eteoc

APOLLODORI

cles, & Polynices singulari
certamine pugnant, ac mutuis
se uulneribus necant. Noua
rursus pugna conferta Asta-
ci filij rem fortissime ges-
serunt. Ismarus enim Hippo-
medontem prostrauit* Leas-
des Eteocelum. Amphidicus
Paribenopæum à Periclyme-
no Neptuni filio cæsum fuisse
se narrat. Melanippus ad hæc
nouissimus Astaci filius Ty-
deum in uentre percussit, qui
cum semianimis iaceret, Palla-
s ab Ioue impetratum reme-
dium attulit, quo illum fas-
ceret immortalem. Quod
cum accepisset Amphiaræus,
Tydeum osus, quoniam ip-
sum præter sententiam suam
Argiuos ad bellum Theba-
num compulisset, defectum
Melanippi caput ad eum tu-
lit. Tydeus, quod ab eo uul-
neratur esset, illum occide-
rat, detractum eo de capi-
te cerebrum absorbuisset, id
ubi Pallas animaduertit, in-
dignata

ἀλλύλαισ' καρτερὰς δὲ πύ-
λιν χλομελὴς μάχης, οἱ ἀ-
σάκον παῖδες, ἥρως ἄνδρες,
Ἰσμάρος μὲν ἥρ' ἰππομέδοντα
ἀπέκτεινε.* λεσίδης δὲ, 5
ἐτεόκλον· ἀμφιδίκος δὲ, πῆρ
Ἰσμοπαῖον· ὡς δὲ οὐρανίου
φῦσιν πῆρ Ἰσμοπαῖον ὁ ποσει-
δῶνος παῖς περικλύμενος
ἀπέκτεινε· μελαίπωρος δὲ 10
ὁ λοιπὸς τῆς παίδων, εἰς
τῶν γαστέρα τυδεία περὶ-
σκει· ἡμιθνήτου δὲ αὐτοῦ
καμυλίου, πῆρ ἀδινὸς αἰτηθεῖς
μὲν ἀδινᾶ φάρμακον ἦεν εἰς 15
κα, δι' οὗ ποιεῖν ἔμελλεν
ἀθάνατον αὐτὸν, ἀμφια-
ράος δὲ αἰδομένης ἑσέω, με-
σῶν τυδεία, ὅτι πῆρ αὐτῶν ἐ-
κείνου γράμην εἰς θήβας 20
ἔπεισε ἑσὺ ἀργεῖου σφα-
τὸν εἶναι, τῶν μελαίπωρου
κεφαλῶν ἀχρεμῶν, ἔδω-
κεν αὐτῷ· πῆρ σκομῆος δὲ
τυδεὺς, ἐκτείνει αὐτόν· ὁ 25
δὲ διελὼν τὸν ἐγκέφαλον,
ὄξερόφῳσεν αὐτόν· ὡς δὲ
εἶδεν

εἶδεν Ἀθηνᾶ, μυχροεῖσα,
 τὴν ὀδὸν χροῖαν ἐπέχετῃ, καὶ
 ἐφθόνησεν. Ἀμφιαράω δὲ
 φεύγοντι πῆλ' ἀποταμὸν ἰσ-
 5 μόνον πρὶν ἔσπετο περικλυμέ-
 νου τὰ νῶτα βωδῆ, ξύς κε-
 ραυτὰν βαλὼν, τὴν γῆν διέ-
 σπυσεν. ἧ δὲ σὺν τῷ ἄρματι,
 καὶ τῷ ἡνιόχῳ, βόωντι, ὥς
 10 δὲ σὺν ἰοί, ἐλατῆων ὦ ἐκρύφθη,
 καὶ ξύς Ἀθηνᾶτον αὐτὸν
 ἐπαύησεν. ἄσπρασον δὲ μόνον
 ἱππος δίσωσεν ἀείων. τοῖ-
 σιν ἐκποσειδῶνος ἐλίνυσθαι
 15 θημάτων εἰκαδείσας ἐριννύϊ
 κατὰ τὴν στυγούσιαν κρείων
 δὲ τὴν θηβαίων βασιλείαν
 παλάσθων, ὅν τ' ἀρχαίων
 νεκρὸν ἔρριψεν ἀτάφους.
 20 καὶ κηρύξας μνηστῆρας δα-
 πτεῖν, φύλακας κατέστησεν.
 αὐτὸν δὲ μῆκε τῆς οἰοῦσας
 ὅδ' ἀντατρίων κρύφα τὸ πο-
 λυεῖκος σῶμα κλέψασκε
 25 ἔδραφε. καὶ φεραθείε. ἔσπετο
 κρείοντος, αὐτὴν τῷ τὰ φῶ-
 ς ὄντι ἐκρύφατο. ἄσπρα-

dignata beneficium eius cemo-
 di abstinuit, & invidit. In-
 ter hæc Amphiarao ad Isme-
 num amnem fugienti, prius,
 quam, in humeris à Pericly-
 meno vulnus acciperet, demis-
 so ab Ioue fulmine terra des-
 hiscit, Mox ille cum curru si-
 mul, & Batone auriga, siue,
 ut quidam ferunt, Elattona,
 eo terræ biatu absorptus est,
 & postea nunquam, visus est,
 Illū. n. Iupiter immortalitate do-
 navit. Vnde Adrastus ab Ae-
 rione equo uestus ī tutū euas-
 sit. Hunc Ceres in Erinyis
 firmā cōversa, ex Neptuni cō-
 cubitu genuit. Cræon Theba-
 norum regnum adeptus Argi-
 uorum cadauera insepulta p-
 iecit. Quinetiam, ubi edis-
 Elo præcepit, nequis ea ses-
 pelire curaret, custodes appo-
 suit. Antigone uero sola Oedi-
 podæ filia superstes Polya-
 nicis corpus, quod occulte bu-
 mādum curavit, à Cræte de-
 phēsa, uiua cōj citur in sepul-

A P O L L O D O R I

cbrū. Advastus, autē Athenas
 pfectus, ad Misericordiae arā
 cōfugit, atq; p̄stis supplicatio
 nibus, Cadauer ū tumulādi po
 testatē p̄cabatur. Tū Athe
 nenses cōparatis militū copijs
 duce Theseo Thebas capiunt,
 cadauera suis sepeliēda cōces
 serūt. Et in Capanei rogū cō
 flagratē cōiux Euaene Iphi
 clis filia seipsam coniecit, &
 suo cū marito cōcremari non
 subterfugit. Decimo autē post
 anno caesorum ad Thebas du
 cū filij, cognomēto Epigoni, ac
 si dicas latine posthumi, pater
 nas caedes ulturi, bellum cōtra
 Thebanos gerendū statuerūt:
 deq; belli exitu oraculum sei
 cātib. ipsis, Deus victoriā uati
 cinatur, si Alcmaeone duce bel
 lū capefsāt: sed Alcmaeon hu
 iusce expeditionis praefecturā
 detrectabat, prius, quā de ma
 tre suppliciū capiat, nihilo tñ
 secius ad id bellū cōcedit, Nā.
 cū Eriphyle pep̄lā à Thersan
 dro Polynicis filio accepif=

sas δὲ εἰς ἀθήνας ἀφικόμε
 νος, ἔδωκε τὸν ἐλέου βαμὸν κα
 τέφυγε. καὶ ἰκατέρωθεν θεῖς,
 ἡγεῖον δὲ πῶς εἶναι τὸν νεκροῦς.
 οἱ δὲ ἀθηναῖοι μετὰ θυσίας
 στρατεύσαντες, αἰρούσι θή
 βας. καὶ τὸν νεκροῦς τοῖς
 οἰκείοις διδῶσι δάψου. τῆς
 δὲ καπατέως καλομένης πυ
 ρῆς, διὰ δὲ ἢ καπατέως το
 μὲν γυνή, θυγάτηρ δὲ Ἰφιδος
 ἐαυτὴν βαλοῦσα συγκατε
 καίθη. μετὰ δὲ ἔτι δύνανται
 τῶν ἀρχομένων καὶ δευτέρου
 δυνάμεις ἐπίγονοι, στρατεύσαντες
 πρὸς θήβας προηροῦντο τὸ ἔτι
 πατρῶον δαίμονα πμμερὶς
 ἔχουσι βουλόμενοι. καὶ μετα
 τουόμενοις αὐτοῖς, ὁ θεὸς ἐξ
 δίαπεισε νίκη, ἀλκμαίωνος το
 ἡγουμένου. ὁμοῦ δὲ ἀλκμαίων
 ἡγεῖτο τῆς στρατείας οὐ
 βουλόμενος, πρὶν τίσασθαι
 τὴν μητέρα, ὅπως στρατὸς εἴ
 ται. λαβοῦσα γὰρ ἐμφύλιος
 πρὸς ἀδελφοῦσιν αὐτῶν πολυ
 νεκρίαν τὸν ὄρεμα, καὶ τὸν πᾶ

πῶλον, σὺν ἑπτασὶ, καὶ ἄλλοι
 δας στρατεύονται. οἱ δὲ ἡγε-
 μὸνα ἀλκμαίωνα ἐλόμενοι,
 ἡγεῖσθαι ἐπολέμου. ὅτε
 δὲ οἱ στρατεύομενοι οἵδε, ἀλ-
 κμαίων ἀμφιαράου, καὶ ἀμ-
 φιλochos. αἰγιαλὸς ἀσφά-
 σου. διομόδης τυδείως. πρὸς
 μαχος πρὸ Διοπαίου. δίνε-
 ιολος καὶ πενέως. θορύβανθος
 πολυεΐκος. εὐρύπυλος,
 μνηστῆς. οὗτοι πρῶτοι
 μὲν πορεύονται τὰς πύλας καὶ
 μασ. ἔπειτα τῶν ἡγετῶν
 καὶ ἐπὶ λείοντων, λαοδάματος
 ὅς ἐπεκλέσθαι ἡγούμενον, γλῶ-
 τῆς μάχῃ. καὶ λαο-
 δάμας μὲν αἰγιαλὸν κτεί-
 νει. λαοδάμας δὲ ἀλκ-
 20 μαίων, καὶ μετὰ τὸν οὐτότου
 θάνατον, ἡγεῖσθαι συμφύ-
 ρισιν εἰς τὰ τεῖχη. τειρε-
 σίου δὲ εἰπόντος αὐτοῖς πρὸς
 μὲν ἀργεῖον κέρυκεα πῶδε
 25 διαλύσειας ἀρσέλλειν, αὐ-
 τῶν δὲ φύγειν. πρὸς μὲν τὸν
 πολέμου κέρυκεα πίμπρου

set suos etiā filios ad eā pro-
 vinciam belli capeffendam in-
 duxerat. Delecto igitur, sibi
 omnium calculis Alcmacone Im-
 peratore, Thebas oppugnata-
 rum ierunt, qui uero hanc mi-
 litiam secuti sunt, bi fuerunt,
 Alcmaeon, Amphilochoy Am-
 phiaray filij. Egialeus Adra-
 sty. Diomedes Tydei. Proma-
 chus Paribonopæi. Capanei
 Sibenelus, Polynicis Thera-
 sander, Eurypylus Mecistei.
 Sed hi aī omnia finitimos cir-
 ca uicos depopulantur, qua in
 re Thebani suis opem laturi
 eruptione facta Laodamante
 Eteoclis filio duce, fortissime
 pugnant: Siquidem Laodas-
 mas Egialeum necat, Laodas-
 mantem uero Alcmaeon, quo
 caeso Thebani ad matrem con-
 fugiunt. qui Tiresia uatis con-
 filio moniti ad hostes feciales
 de pace pei enda mittuntur, Ip-
 si uero interea fugam capef-
 sunt: siquidem coniugibus, li-
 berisq; suis cūb. supra uehicu

la collocatis, relicta urbe abierunt, atq; ubi per noctem ad Tilphusium fontem pervenerunt, Tiresias cum eo de fonte sumptam aquam avidissime bibisset: improvisa, ac repentina morte, vitam reliquit. Thebani vero diu, multūq; perugati Estiæ urbem absque conditiâ incoluerunt. Argivi interea cognita Thebanorum fuga, congregiuntur Thebas, ac præda collecta, et muros evertunt, ac urbem totam devastant, ac prædæ partem Delphos ad Apollinē mittunt cū Tiresiæ filia, cui Mantō nomen erat: novæ enim ipsi, captis, diruptisq; Thebis spoliōrū præstantissimam, ac nobilissimum illi dono missuros, post, ubi ab argivis Thebæ capte sunt, Alcæon, quod in eum quoq; dona Eriphylem matrem cepisse, rescivisset, maiori successus est iracandiâ, et accepto ab Apolline responso, eam

σιν. αὐτοὶ δὲ αἰαβισάσκει-
τες ὑπὸ τοῖς ἀπίνασ' τέκνῃς,
καὶ γυνῆκας, ἐκ τῆς πόλε-
ως ἐφύγον· τὴν τωρ δὲ ὑπὸ
τῷ λεγόμενῳ Πιλοῦσιας
κρήνῃν πᾶς γλοῖαν ἀπ' ὧν
τειρεσίης ἀπὸ τοῦ τῆς πῶν,
αὐτῶ, τὸν εἶον κατέστρεψα.
Θηβαῖοι δὲ ὑπὸ πολὺ διελ-
θόντες, πόλιν ἐστίασαν κτλ. 10
ἀντες κατ' ὥκισαν. ἀργεῖοι
δὲ ὑδρὸν τὸν σπασμὸν τῆς
θηβαίων μαζόντες, εἰσίσαν
εἰς τὴν πόλιν. καὶ σπασθροί
ξοισι τὴν λείαν, καὶ καὶ θαι-
ροῦσι τὰ τεῖχη. ὃ δὲ λείας
μῦθος εἰς διελφούς πέμπουσιν
ἀπ' ἁλῶν. καὶ τὴν τει-
ρεσίου θυγατέρα μακτώ· ἢ
ξαιρῶν αὐτῶ θύεσσ' ἐλόν 20
τες, τὸ κάλλιστον τῆς λαφύ-
ρων αἰαθίσαν. μετὰ δὲ τῆς
θηβαίων ἀλῶσιν, αἰδομένης
ἀλκμαίων, καὶ ἐπ' αὐτῇ
δῶρα εἰληφίαν ἐειφύλη 25
τὴν μητέρα, μάλλον ἢ γυναι-
κτης. καὶ χρύαντος ἀπ' ἁλ-

Λωτος αὐτῷ τὴν μητέρα ἀ-
 πίκτειναι, αἵ οἱ μὲν μᾶλλον
 λέγουσι σὺν ἀμφιλόχῳ τῷ
 ἀδελφῷ κτείνειν τὴν ἐι-
 5 φύλῳ. αἵ οἱ δὲ ὅπ' ἑκτονος.
 ἀλκμαίωνα δὲ μετῴδων
 ἐμινύς τοῦ μικρῶον φόνου.
 καὶ μεμνῶς, πρῶτον μὲν
 εἰς ἀρχαδίαν πρὸς οὐλιά*
 10 ὅπ' ἀγίνεται. ἐκείθεν δὲ εἰς
 ψωκίδα πρὸς φυγία· κα-
 θαρθεὶς δὲ ὑπ' αὐτῆς ἀρσι-
 νόην γαμῆι τὴν οὐτου θυγα-
 τῶρα. καὶ τόν τε ὄρμον, καὶ
 15 τὸν πέπλον ἔδωκεν ταύ-
 τη. γλιομῆνις δὲ ὕσδρον τῆς
 γῆς δι' αὐτὸν ἀφόρα, χρῆσθαι
 τοῦ αὐτῆς τῆ θεοῦ, πρὸς ἀχ-
 λαδὸν ἀπείσαι, καὶ πρ' ἐκεί-
 20 οἱον πόλιν διαλαμβάνειν. τὸ
 μὲν πρῶτον πρὸς οἰνέα πα-
 ραγίνεται, εἰς καλυδῶνα,
 καὶ ξοίξεται παρ' αὐτοῦ.
 ἔπειτα ἀφ' ὁμομῆτος εἰς θεσ-
 25 πρωτῶν, τῆς χώρας ἀπ-
 λαύνεται. πελοταῖον δὲ
 ἐκείναις ἀχλάδων πηγὰς πα-

necaui. Nec de sunt, q Amphi
 locbi ēi germani fratris adius
 mēto matri suae cādē intulisse
 Alcmaeonē memoriæ cōmēda-
 runt. Tameſi plures ſunt auſ
 etores, qui nullius auxilio id
 facinus ab eo cōmiſſum fuiſſe
 teſtatur. Alcmaeonem uero
 ob inſeliciſſimū matris ſuae fi-
 nem furji exagitatum, ac ſue-
 ribundum legitur in Arcadiā
 am imprimis ad* Oicleum ſe
 recepiffe. Illinc aut Pſopridē,
 ad Phegeū cōmeaſſe, a quo p-
 luſtratū, cādus ergō Arſinoē
 eiufce filiā uxo rē duxiſſe, cui
 ēi monile, ac pepulum dono de-
 diſſe. Poſtea uero q̄ ea de cā
 ſumma frugum inopia, ac ſa-
 me laboraretur, conſultus
 Apollo, id ex oraculo reſpon-
 dit. Ad Acheloum cōmigran-
 dū, ab eoq; urbem capiendam.
 Igitur Calydonem primū ad
 Oceneū pſciſcitur, eiufq; hoſ-
 pitio uſus ē. Inde ad Theſpro-
 tos pſectus ab eoq; ſimiliter
 pellitur. Denū, ad Acheloi ſon-

tes concessit, ab eoq; expiatur: nec non illius filiam Callirrhoe, & quem locum Acheolus exaggerarat, urbem ibi ab se construatam habitavit: Phegeus autem Callirrhoe monilis, peploq; habendi cupidine extimulata, ni prius ea consequatur, secum coitum tam nunquam, dieſcitabat. Quamobrem Alcmaeon Pſo & phidem profectus, Phegeon inquit uaticinio fuiſſe renunciatum, ſe furore tum liberatum itiri, cum monile Delphos delatum Apollini dedit: & pepulum: Haec ille Alcmaeonis uerbis credulus eradit. Poſtea, cum ei a ſumulo denuntiatur eſſet, quod haec Callirrhoe ſibi inſidijs a Phegei liberis Texmeno, & Axione patris imperio circumuentus e medio tollitur: Arſinoem uero id ſcelum increpantem Phegei filij conieſtam in arcam Texgeā tranſuehūt, atq; Agapes

ραγλνόμενος, καθαίρει καὶ πῦρ αὐτοῦ, καὶ τὴν ἐκείνου θυγατέρα καλλιρρόην λαμβάσει. καὶ ὃν ἀχλὺς περὶ σέχῃ τοῦτον κτίσας κατὰ ἑκαστὴν κησέ. καλλιρρόης δὲ ὕδρον τόντε ὄρεμον, καὶ τὸ πύλον ἐπιθυμούσης λαβεῖν. καὶ λετούσης οὐ στυοικῆσειν αὐτῇ, εἰ μὴ λάβῃ ταῦτα. διὸ παῖο ραγλνόμενος εἰς Ἰωφίδα ἀλκμαίων φηγεὶ λέγει τε & δεαῖομαι τῆς μαλίας ἀπαλλαγὴν ἑαυτῷ, ὅταν τὸν ὄρεμον εἰς δελφούς κομίσεις. αἰάθῃ, καὶ τὸ πύλον. ὁ δὲ, πρὸς ὅς διδῶσι, μινύσκει. τὸς δὲ θοράσσοντες, ὅτι καλὰ λιβρόν ταῦτα λαβὼν ἐκόμεζεν. εἰς ὅσον θείας ἰσχυρῆς φηγίως παιδῶν τηλίου, καὶ ἀξίωτος ἐπιτάξαι τοῦ φηγίως, αἰαρεῖται. ἀρσινόῃ δὲ μεμφομένην, οἱ τοῦ φηγίως παῖδες ἐμβιβάζουσιν εἰς λάρνακα, κομίζουσιν εἰς τῆλιν. καὶ διδῶσι ἑα

ἄνθρωποι . κατὰ φθυσάμενοι ἢ
 ἄλκμαίωνος αὐτῆς φόνον .
 καλλιρρόν δὲ , τὴν ἄλκμαίω
 νος ἀπέλειπον μαθούσα ,
 5 πωλοιάζοντος αὐτῇ τῷ διὸς
 αἰτέται ἵνα γελινυμείωσ
 παῖδας ἑξ ἄλκμαίωνος αὐ
 τῇ γελῖναι πλείωσι . ἵνα
 τὸν τῷ πατρὸς τίσονται φό
 10 νον . γλιόμηλοι δὲ , ἑξαίφνης
 οἱ παῖδες πέλειοι , ἰδὼ τὴν
 ἐνοικήσαν τῷ πατρὸς ἐξήκεον .
 κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ καιρὸν ,
 15 ὄντε φηγίας παῖδες πρό
 5 τοος , καὶ ἀγνώριε διλφοὺς
 κομίζοντες αἰαδῆται . ἢ ὁ
 μόν , καὶ τὸν πῖπλον , κατὰ
 λυοῖσι πρὸς ἀγαπήνορα . καὶ
 οἱ τῷ ἄλκμαίωνος παῖδες ,
 20 ἀοκμόφοτόρος τε , καὶ ἀκαρναί .
 καὶ ἀκλόντες ὅντῃ πατρὸς
 φονέας , πρὸ γλιόμηλοί τε εἰς
 ἡρώδια , καὶ παρελθόντες
 εἰς τὰ βασιλεια , τὸν , πεφ
 25 ρία , καὶ τὸν γυνῆνα αὐ
 τῷ κτείνουσι διαχράτες δι
 ἄχρη πρῆμα , ἐπιβοηθούσῃ

nori tradunt ementiti ab Alc
 maone eam fuisse interfe
 5 tam ; Ceterum Callirrhoe
 audito Alcmaonis interitu ,
 dum secum rem habet , ab
 Ioue flagitat , ut ij quos ex
 Alcmaone liberos sustulisset ,
 necem paternam ulciscerent
 10 tur , simulac adulta iam ætas
 te forent . Quare impetrata ,
 adulti planè filij repente ad
 patris ultionem exilierunt .
 Quo etiam tempore Phegei fi
 15 lij Pronous , & Agenor ,
 ut monile , ac pepulum Del
 phico Apollini dedicaturi fe
 rebant , ad Agapenorem ,
 & Alcmaonis filij Amphora
 20 terusq; , & Acarnan unà
 dinectunt , ubi cæsus patris
 sui interfecttoribus , profecti
 Psophidem , factoq; in res
 gnum impetu , Phegeum , &
 uxorem eius occidunt , sed
 fugientis Tegeam usq; in
 25 secuti sunt ; utrum Tegeens
 sum ope , & Argivorum
 quorundam adiuncta fuga
 e iiij

APOLLODORI

eis Tisphidijs incolumes e-
uaserunt . Quisq; , ubi rem
gestam omnem , matri de-
clararunt , monile simul , &
peplum , Delphos profecti ex
Acbeloi imperato Apollini
consecrarunt . Progressi de-
inde in Epirum , collectis co-
lonis Acarnaniam condunt .
Atqui Euripides Alcmaeo-
nem, inquit , per insanie tem-
pora , ex Mantone Tiresiae
filia duos suscepisse marem
scilicet Amphilocho , &
feminei sexus Tisiphonem ,
Tralatos deinde puerulos co-
rinthum , Creonti Corinthio-
rum regi alendos dedisse : ac
Tisiphonem forma praecel-
lentissima a Creontis coniu-
ge diuenditam fuisse , dum ta-
cite , ne eam Creon ma-
ritus in coniugium sibi ca-
peret , subueretur . Alcmaeo-
nem uero hanc mercatum
esse , cum suam ipsius filiam
seruitura seruitutem nesciret ,
Mox autem profectum Cos

των πεγατήν , καὶ πίνων ἀρ-
χείων ἐσώθησαν , εἰς φυγὰς
τῆς Ἰωφιδίου καταπίντων .
δηλώσαντες δὲ τῇ μητρὶ
ταῦτα , τὸν τε ἄρμον , καὶ τὸν
πέπλον ἐλθόντες εἰς δελ-
φούς αἰέδωτο , κατὰ πρῶ-
ταξιν ἀχελώου . πορβυδαί-
τες δὲ εἰς τὴν ὕπαιρον , κυμα-
θροίζουσιν οἰκότερας , καὶ κτί-
ουσι τὴν ἀκαρναίαν . ὁρυπύ-
δης δὲ φησιν ἀλκμαίωνα κα-
τὰ τὸν τῆς μαίανος χρόνον ,
ἐκμαστὸς τερεσίον , παῖ-
δας δύο γελυνῆσαι , ἀμφι-
λοχον , καὶ θυγατέρα πσι-
φόνην . κομίζοντα δὲ εἰς κό-
ρινθον , βασιλεὶ κρέοντι . καὶ
τὴν μὲν πσιφόνην διανεγού-
σαν ὁ μορφαίης , ἑστὶν κρέοντος
γυναικος ἀπεμπωλὰς
δῆναι , δεδοκίμασθαι μὲν κρέων
αὐτὴν γαμετὴν ποιήσεται .
τὸν δὲ ἀλκμαίωνα , ἀγορά-
σαντα πᾶσι τὴν ἔχειν , οὐκ εἶ-
δότες τὴν ἐσώτῃ θυγατέρα
δορῶσθαι . πρὸς γὰρ οὐμ-

τον δὲ εἰς κόρινθον, ἡδὲ τιμῇ
 τῇ, τέκνων ἀπαύτησιν, καὶ
 τὸν υἱὸν κομίσασθαι. καὶ ἀμ-
 φίλοχος κατὰ χρησμούς αἶ-
 5 πόλωνος, ἀμφιλοχικὸν ἄρ-
 γος ᾤκησεν. ἐπανάτωρ δὲ
 εὖ πάλιν ἡδὲ τὸν πέλασ-
 γον, ὃν ἀκουσίλαος μὲν διὸς
 λέγει, καὶ νιόβης καὶ δαΐδωρ
 τοῦ περσεύου. ἡσιόφους δὲ αὐτὸ-
 χθονα, τούτου, καὶ τῆς ὠκείας
 τοῦ θυγατρὸς μελιβοίας. ἡ
 καὶ δαΐδωρ ἄλλοι λέγουσι,
 ῥύμφης κυλλύνης, παῖς λυ-
 15 κίων ἐλπίθω. ὃς βασιλεύων
 ἀρκαδίων, ἐκ πολλῶν γυναι-
 κῶν πεντήκοντα παῖδας ἐ-
 γέννησε. μαίναλον, θεῶν πα-
 τῆρ, ἑλίκην, νύκτιμον, περ-
 20 σέτιον, καὶ κωνά, μηκισέα,
 ὄπλεα, μακισέα, μακισέ-
 τον, ὄρον, πόλιχον, ἀκόντην,
 θιάμονα, ἀγκύρα, ἀρχε-
 βάτην, καὶ τὸν ὄνα, αἰγάω-
 25 να, πάλλαιτα, δῦμονα, καὶ
 νύσον, περσεύον, λίνον, κορέ-
 θοντα, μαίναλον, τηλεβοέα

rimum liberos repetitum,
 & filium etiam ipsum tu-
 lisse. Dein Amphilocheus Ae-
 pollinis oraculo monitus Ar-
 gos Amphilocheicū habitatum
 concessit. Iam vero redeun-
 dum est ad Pelasgum, quem
 Acusilaus, ut antea monui-
 mus, Iouis, & Niobes filium,
 ait. Sed Hesiodo indigetem
 fuisse placet, cuius, & Me-
 libœ Oceani filia, sive, ut
 alij uolūt, Cyllenes Nymphæ
 filium Lycænem fuisse me-
 moratur. qui Arcadibus im-
 perans, ē multis uxoribus
 filiorum quinquaginta fa-
 ctus est pater. eorum hæc
 sunt nomina Menalus, Thes-
 protus, Helix, Nyctimus;
 Peucecius, Cæcon, Me-
 cisteus, Opleus, Macæ-
 reus, Macednus, Horus, Por-
 lichus, Acantes, Eupemon,
 Ancyor, Archebates, Car-
 teron, Egeon, Pallas, Eumon,
 Caneubus, Prothous, Li-
 nus, Coræphon, Menalus,

Teleboas, Phylus, Phas-
sus, Phobius, Lycus, Ali-
pberus, Genetor, Bucolion,
Socleus, Phineus, Eumetes,
Harpaleus, Portheus, Plas-
ton, Amon, Cynaethus, Leon,
Harpalycus, Herceus, Ti-
tanas, Mantius, Cletor, Stym-
phalus, Orchomenus, nyctimū
Iuniorē. Hi cū supbia tum im-
pietate cunctis mortalibus an-
teflecterunt. quare Iupiter, ut
horum impietatis periculum
faceret, sumpta hominis mer-
cenarij forma, ad eos accer-
dit. Tum hi simulacrum con-
spicantur iuuitatum hospitem
domi suae excipiunt. Huic
ingulati, è conterraneis pue-
ris unius viscera sacris admi-
sta Maenali fratris natu mas-
toris suafu comedenda appo-
suerunt. At Iupiter id genus
mensae maximum in modū as-
pernatus euertit, et eo ipso in
loco, ubi nūc Trapezus (i. e. n.
loci nomē ē) spectatur. Ceterū
Lycaonem, ac eius liberos,

φύσιον, φάσσον, φθίον, λυ-
κιον, ἀλίφρον, χιείτορα,
βουκαλίωνα, σωκλία, θι-
νέα, διμήτην, ἀρπαλία, πορ-
θεία, πλάτωνα, αἴμονα, κύν-
ναιον, λέοντα, ἀρπαλυ-
κον, ἡρακία, πτάνω, μακί-
νοω, κλείτορα, σίμφρον,
ὄρχομενὸν νύκτιμον ἢ νεάπ-
ρον. οὗτοι πάντας αἰδρώ- 10
σιν ὑποδρέβαλον, ὑπο-
φαιεία, καὶ ἀσβεβεία. ξυῖς
δὲ αὐτῷ βουλόμενος τιῶν
ἀσβεβείων πειρᾶσαι· εἰκα-
δείς αἰσὶν χερσίν τε, πᾶσι
νεταί. οἱ δὲ αὐτὸν ἑδὲ ξεί-
νιαν καλέσαντες, σφάξαν-
τες εἴα τῷ ἐπιχρείων παῖ-
δι, τοῖς ἰδοῖς τὰ τούτου
πυλᾶγχα στυγαιμίσαι· 20
τες, πρέθηκαν τῇ κραπίῃ·
συμβουλόμενος τῷ πρὶς
κυτόρου ἀδελφοῦ μακί-
νον. ξυῖς δὲ μυθήσας τιῶν
μὲν κράπεσαι, αἰετρεψαί. καὶ
δα νῶ λαπιδόους καλεῖται
ὁ τόπος. λευκάονος δὲ, καὶ τῶν

πούτου καὶ δας ἐκαστὸν αὐτῶν
 χαλκῶν τ' ἐκαστὸν ὑπὸ νυκτίμα-
 αἰαχού (α γὰρ ἡ γὰ ταῖς χεῖ-
 ρας, καὶ τῆς δεξιᾶς τ' ἰδὸς
 ἐφαφαμίν, τὴν ὀργάνην κα-
 τέπαυσε. νυκτίμου δὲ τὴν
 βασιλείαν παραλαβόντος,
 ὃ ἐδὶ Διὸς καλίστωνος κατὰ
 κλυτμὸς ἐγέλτο. οὗτος ἔ-
 ποιοι' φασὶ δὲ τὴν τῆς Λυ-
 καῖνος παίδων δυναστείας
 ἡγεμῶσαι. εὐμῆλος δὲ,
 καὶ πινὸς ἑτῆροι λέπιοι. Λυ-
 καῖον καὶ θυγατὸρα καλλι-
 σσῶν γενέσθαι. ἠσίοδος μὲν γὰρ
 αὐτὴν μίαν εἶναι τῆς νυμ-
 φῶν λέγει. ἄσιος δὲ νυκτί-
 ως; φερικύδης δὲ, κατὰ
 αὐτὴν σύνθετος ἀρπύμεδος
 ποιοῖ τὴν αὐτὴν ἐκείνῃ σο-
 λὴν φοροῦσα, ὥμοσεν αὐ-
 τοῦ μείναι πῶθινοι. ξυῖς
 δὲ ἐραθεῖς, ἀκούσῃ σαυθινά
 ξεταί. εἰραθεῖς, ὡς μὲν εἰσι
 οἱ λέγονται, ἀρπύμεδος δὲ ἔ-
 ποιοι ἀφ' ἁλλῶν. βονλέμενος
 δὲ ἔρα λαοθεῖν, εἰς ἄρκτον

praeter Nyctimum nouissi-
 mum omniam fulmine, per-
 cussos concretauit. Terra
 interim sublatis in altum man-
 ibus, ac Iouis dexteram con-
 tactu suo demulcens, illius
 iram compescuit. Enimvero
 Nyctimus, ut regnum ad-
 ceptus est, Deucalionis dilu-
 uium insequitur. Hoc sane
 alij Deucalionis filiorum impie-
 tate, ac scelere factum fuisse
 se, scribunt. Eumelus uero
 et alij quidam Lyaconem fia-
 liam etiam Callistonem has-
 buisse narrant. Quam, qui-
 dem Hesiodus unam e nym-
 phis esse recensuit. Asius u-
 tem eam Nycteo, at Pherecyas
 des Ceteo natam esse referat.
 Haec quod cum Diana ueniens
 di studio oblectata, eandemque
 stolam induta secum inibi se
 uirginitati addictam fure in-
 rauit. Verum huius forma
 captus Iupiter, siquidem in
 Dianam, ut nonnulli aiunt,
 mutatus, siue, ut quidam in

Apollinē uersus inuitā subegit. quod cū Iupiter Iunonē latere fluderet, eam in urse faciē uertit: Iuno interea Dianæ, ut, imanē belluā sagittis cōfigat, p̄suasit. Nec, defuncti, auctores, q̄ referāt, illā p̄missæ uirginitatis violatæ cā sagittis à Diana percussam obijisse. Qua demum sublata Iupiter abreptū infans in Arcadia Maie enutritus dum dedit, Eiq; Arcadi nomē ip̄osuit: et Callistō inter astra collocauit, ursamq; nominauit. Insuper ex Arcade, ac Leanera Amyclæ filia, aut Meganira Croconis fuit, ut aut Eumelus ait; ex nymp̄a Chrysopea nati sunt filij Ex latus, & Aphidas. Qui terrā partiti sunt. Summa uero portietiae penes Elatū fuit. Hic ex Laodice filia Cinyræ Stymphalū, & Pereum gignit. Sed Aphidas Alcū, et Sibeneboā, quæ Præto nupsit. Alci uero, et Neæræ Perei filia Auge q̄ de femina: mares autem, Cæ-

μετεμώρφωσεν αὐτήν. ὅρα δὲ ἔπεισεν ἄρπεμνι, ὡς ἀγριον θηρίον κατατόξευσαι. εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες, ὡς ἄρπεμνις αὐτὴν κατατόξευσεν, ὅτι τὴν πρὸ Φαίαι οὐκ ἐφύλαξεν. ἀφροδίτης δὲ καλλιστοῦς ξύς τὸ βρέφος ἀρπάξας, εἰς ἀφροδίτην δίδωσιν αὐτὰρ ἔφειν μαίᾳ. περὶ ὧν ἱστοροῦντος ἀρκάδα τὴν δὲ καλλιστὴν καταστείλας, ἐκάλεσεν ἄρκτον. ἀρκηίδης δὲ, καὶ λεοκείρας τ' ἀμύνεσθαι, ἢ μεγανείρας τῷ κρόκωντος. ἵς ὡς δὲ ὄμμιλος λέγει, νύμφη χρυσῶν πέπλος, ἐχέοντο παῖδες ἑλάως, καὶ ἀφείδδας. οὗτοι τὴν γῆν ἐμυρίσαντο, τὸ δὲ πᾶν κράτος εἶχεν ἑλαστός. ὃς ἐκλαοδίκης τῆς κενύρου, σύμφαλον, καὶ πῶρ ἐκ πεκνῶν. ἀφείδδας δὲ ἄλειος, καὶ δινέβοιαν. ἦν γὰρ μείπρετος. ἀλέων δὲ καὶ ἑλέας βροτῆς ποδρείας, θυγάτηρ μὲν, αὐγῇ. υἱοὶ δὲ κηφύς, καὶ

λυκούργος. αὐτὴ μὲν γὰρ ὑφ' ἡ
 ρακλείου φθαρθεῖσα, κατέ-
 κρυψε τὸ βρέφος ἐν τῷ πε-
 μλίει τῆς ἀθλινῆς, ἧς εἶχε
 5 τὸ ἰσχυρόν. ἀνὰ ῥῶν
 δὲ τ' ἡγεμνιούσης. καὶ μνηστῶ-
 των τῇ χρυσίδι εἶναι π
 ἐν τῷ πεμλίει τ' ἀθλινῆς δυο-
 σέβημα, φεραθεῖσα ὑπὸ τ'
 10 πατρὸς, πρὸς τὴν ναυπλίαν
 δὲ θανάτῳ. πρὸς οὐκ ἐνθάδε
 ὁ μυστῶν δυνάστης παραλα-
 βὼν αὐτὴν ἐφείρει. τὸ δὲ
 βρέφος ἐκτεθεὶς ἐν ὄρει πρὸ
 15 θανάτῳ, θυλὸν ὑποχούσης
 ἐλάφου, τίλεφος ἐκλήθη.
 καὶ ῥαφείς ὑπὸ τῇ κορί-
 θου βουκόλων, καὶ ἐν τῇ
 20 οὐρανῶ, ἦσαν εἰς διλ-
 φούς. καὶ μάθων πρὸς τοῦ
 θεοῦ, πρὸς γινέθεις μυσταί,
 δετὸς παῖς τεύθραντος γί-
 νεται. καὶ πάλιν τῶντος αὐ-
 τῆς, διαδοχῆς τ' δυνασείας
 25 γίνεται. λυκούργου δὲ, καὶ
 κλειοφίλης. ἡ δὲ γενεὴ, αἵ
 καὶ οἱ, καὶ ὁ πόρος, καὶ ἀμφι-

pheus, ac Lycurgus. Hæc igitur
 ab Hercule uitiâ infantiẽ
 intra Palladis lucũ cœlauit.
 Vbi, postea illius sacerdotio
 præfuit. Cũ uero ingrauesce-
 ret anona, ut planẽ fames im-
 mineret, quòd terra sterilitas
 te laboraret: atq; oraculis si-
 gnificaretur, i Minervæ luco
 quãdã latere ipietatẽ. deprehẽ-
 sa demũ à patre puella, Nau-
 plio occidẽda traditur, à quo,
 cum illã Theutiras Mysorum
 dynastes accepisset, uitiãuit, et
 ifans Parthenio i môte expo-
 nitur, quòd cerua de suis ube-
 ribus alimentum suppeditarit,
 Telephus est appellatus, atq; à
 Coryibi bubulcis enutritus, ac
 perquisitis parētibus Delphicis
 cum Apollinem adiit, ac moni-
 tus ab oraculo in Mysiam con-
 cedit, & puer à Teuthran-
 te adoptatur, eoq; uita functo
 Mysiæ regni heres iñstituitur.
 At è Lycurgo, & Cleophis-
 le, siue Eurynome nati sunt,
 Ancæus, Epochus, Amphiz-

APOLLODORI

damas, et Ideus, ex Amphida-
mate uero Melanion, et Antis-
mache filia, quā duxit Eury-
stheus. Ex Ino, et Clymene
Minyæ filia nascitur Atalan-
ta, cuius pater masculæ prolis
capitidus, eā exposuit, ad quam
ursa sæpenumero ueniēs ube-
ra prædebat: eūq; demū uenas-
tores inuentā penes se educa-
rūt. Atalāta deinde adultæ iā
ætatis se uirginē seruabat, et
uenādō ī solitudine armata pa-
ma nebat. Quin etiā ubi ī uiola-
tæ uirginitati suæ à Rhæco, et
hyllæo cētauris uim parari p-
spicit, hi sagittis ab ea perfolli-
tōciderūt: deuenit p̄terea unā
eū uiris p̄clarissimis nō ad ue-
nationē mō. ī Calydomū aprū
indictā, sed ei ad certāmē in
Pelix honorē institutū, p̄por-
siuq; , ubi cū Peleo licētata ē,
ac palmā inde ē cōsecuta. Cū
uero Atalanta non ita multo
post genitores suos reperisset,
ac patris suasu ad uirum ca-
piendum inducēta esset, in sta-

δάμας, καὶ ἰδαῖος. ἀμφι-
δάματος δὲ μελανίων. καὶ
ἀντιμάχης αὐτομάχης, τῆς
εὐρυσθέως ἐκ γένου. ἰάσου δὲ
καὶ κλυμένης τῆς μινύου, ἡ
ἀταλάτῃ ἐγλήθη. ταύτης
ὁ πατήρ ἀρκύων καὶ δωκς
ἐπιθυμῶν, ὅς ἐστι καὶ αὐτῶν.
ἄρκτος δὲ φοιτῶσα πολλά-
κις θηλῶν ἐδίδου. μέχρις οὖν
στρόντες κυνηγοὶ πρὸ αὐ-
τῆς αἰέεοντες. πλεία δὲ
ἀταλάτῃ γλομένη, πρὸ θή-
ρον ἐαυτῇ ἐφύλαττε. καὶ
θυροῦσσε ἐν ὁρμῇ καὶ θω-
πλισμένη διετέλει. βιάζε-
σθαι δὲ αὐτῇ ἐπιχειροῦν-
τες κύνταυροι, ῥοῖκος, καὶ ὅλα
λαῖος, καὶ τατοξυθῆες ὅ-
τε αὐτῆς ἀπέθανον. παρε-
στὸ γλήθη δὲ μετὰ τῆς ἀειτέων.
καὶ ἀδὴ τὸν χαλκιδωνίον καὶ
περὶ. καὶ ἐν τῷ ἀδὴ πελίας
πιδίπαι αἰῶνι, ἐπάλασε πα-
λεῖ, καὶ εἰκόσεν. αἰθροῦς = 25
καὶ δὲ ὕσθρον, ὅς ἐστι καὶ αὐ-
τῆς πατὴρ γαμεῖν αὐτῇ ἐπει

900. ἀποῦσα εἰς σαδαιῶν
 τόπον, ἣ πῆξα μέσον σκό-
 λωπα τρέπῃχω, εἰπὺθ
 τῆς μιν δορυμίων τοῦ δρό-
 910. μοῦ περιούσα, ἐφύλαξε καὶ
 δουλοισμῶν. καὶ κατὰ λη-
 φθίπ μὲν αὐτῷ δαίνατος
 ὠφείλτο. μὴ κατὰ ληφθε-
 νι δὲ, γάμος. ἦ δὲ δὲ πολ-
 920. ολῶν ἀρρλυμίων μελα-
 νίων αὐτῆς. ὅρα θείας, ἦ καὶ
 αὐτὴ τὸν δρόμον. χρύσεα μὴ
 λακομίζων. πῶρα ἀφροδι-
 τῆς. καὶ δισκόμηνος ταῦτα
 930. ἔρριπῃ. ἡ δὲ ἀνερουμίων
 ταῖς ῥιπῇ οὐμηναι, τὸν δρόμον
 εἰκάζει. ἔγνων δὲ αὐτῶν
 μελαίων. καί ποτε λέγε-
 ται μὴ θηρύοντας αὐτῶν
 940. αἰετῶν εἰς τὸν πέμπος διός,
 καὶ καὶ στωισιόζοντας, εἰς
 λέοντας ἀλλὰ γῆνας. ἡσιόδος
 δὲ καὶ πινθεῖ τῶροι, τὴν ἀ-
 ταλάντην, οὐκ ἰάσθαι, ἀλλὰ
 950. ὀρινέως εἶπον. οὐ γὰρ πινθεῖ δὲ
 μαίνεται. καὶ τὸ γάμος τα-
 αὐτῶν ἀνὰ μελαίων, ἀλλὰ

diū abit, ī cuius medio triū cu-
 bitū palū defigit. Hinc pcan-
 tū uirgū curulibus ludis pro-
 fitis armata decurrebat. In qz
 bus q uincebatur, cædes, at Vi-
 ctori Atalāte coniugium des-
 bebatur. Demum post mul-
 torum cædes Melanion eius
 amore inflammatus, aureis
 malis, quæ à Venere dono ac-
 cepat, secū allatis in illud de-
 currēdi certamē d:scendit: ea
 in āncurrentē puellā insequēs
 obijcit. Tū Atalāta, dū in pie-
 ctis pomis è terra colligendis
 occupatur, cursu deuicta est.
 Sic, itaq; Melanion Atalans
 te coniugio potitus est. Sed
 et fama est, eos aliquando,
 per uenationis otium in Iouis
 lucum penetrasse, ibiq; mu-
 tuo complexu cocuntes, in leoa-
 nes transformatos fuisse.
 Hesiodus autem, ac pleriq;
 alij Atalantam non Iasi, at
 Schænei filiā fuisse memoras-
 rūt. Euripides, è Menalo or-
 tam, nec eam Melanioni, sed

APOLLODORI

Hippomoni nuptā dicit. Atalanta hæc è Melanione, siue; ut alij uolunt, ex Martè Parthenoræum; qui bellum gessit in Thebanos, procreauit. Sed ex Atlante, ac Pleione Oceanī filia in Cyllene Arcadiæ monte natæ sunt filie septem, quibus Pleiadibus cognomen tum fuit; Alcyonē, Merope, Celæno, Electra, Sestrope, Taygete, Maia, de quibus Steropen Oenomaus uxorem sibi sociā uit. Meropē Sisyphus, duas corrupit; Neptūnus quidem priorem sanè Celæno, de qua Lycum filium extulit, quem Neptūnus pater, in fortunatos hum insulas habitatum misit. Posteriorem autem Alcyonē, ex qua Æthysam filiā genuit, quæ Apollini Eleutheres rem filiā formosissimā peperit. Sed filios Hyreum, & Hyperenorem, Nyctæus autem ex Hyrēo, & nympha Clonia natus est. Deq; Nycteo, & Polyxonte Antiope oritā

ἰσχυροτέρῃ. ἐγλίοντο δὲ ἐκ-
μελαισίωτος ἀταλαίτη, ὅ,
ὡς ἄλλοι λέγουσιν, ἄρεος,
παρθενόποτον. ὃς ὑπὸ τῇ
βοῇ ἐστρατεύετο. ἀτλας
τοῦ δὲ, καὶ τῆς ὠκεανίδος
πληθύνου, ἐγλίοντο θυγα-
τρός τε ἐπὶ αὐτῇ κυλήνῃ τῆς
ἀρχαίας, αἱ πλειάδες
προσάχρονται εἶσαι. ἀλκυὼν
νημερόπη, καλαίνῃ, ἡλέκτρα, ἰο-
σρόπη. ταύχῃ τε, μαῖα. θυ-
γῶν σρόπην μὲν, οἰνομαδὸς
ἔγχε. σίσυφος, μρόπη.
οὐσί δὲ ἐμίχον ποσειδῶν.
πρώτῃ μὲν καλαίνῃ, ὃς ἦν
λύκος ἐγλίτο. ὃν ποσειδῶν
εἰς μακάρων ὤκισεν. ἰο-
σρόπῃ δὲ ἀλκυόνῃ. ἡ θυ-
γατρός μὲν ἐκένωσεν αὐτῆς
ἔαν, τῶν ἀφ' ἁλλωνι ἐλδῶν.
ῥα τεκνύειν καλλίστην. ὑπὸς
δὲ ὑρέα, καὶ ὑποδρόπῃ.
ὑρέως μὲν ἔω, καὶ κλονίης
νύμφης, νυκτῆος, καὶ λύκος, ὃς
νυκτῆος δὲ, καὶ πολυφῶν,
ὡς πᾶσι. αὐτόπῃς δὲ, καὶ
οἷς

διὸς, ξηῖτος κὶ ἀμώγων. ταῖς
 δὲ λοιπαῖς ἀτλαντίσι ξυῖς
 σκωοισιᾶξει. μαῖα μὲν οὖν ἡ
 πρεσβυτάτη δι᾽ ἰσμελιδού
 5 σκ εἰ αἰῶρα τ᾽ κυλλήνης, ὅρ
 μῶν τίκτει. οὗτος εἰ πρώ-
 τοις ἢ τῷ λίκνου κείμνος
 ἐκδύς, εἰς περία πᾶγνι-
 ται. κὶ κλέπῃ εἰς ὄας, ἃς εἰ
 10 μετ᾽ ἀράλλων. ἵνα δὲ μὴ φε-
 ραθεῖν, ἔσθ᾽ ἵχνων, ἔσθ᾽
 δῆμαται ὅις ποσὶ περὶ ἐθ-
 κει. κὶ κομίζας εἰς πόλιν,
 τὰς μὲν λοιπὰς εἰς σπηλαί
 15 ον ἀπὲρ κρημνίσας. δύο δὲ κατὰ
 θύρας τὰς μὲν εὐρύς περὶ
 καθήλωσε. τῷ δὲ κρημνίσας
 μὲν, κατηνάλωσεν ἐπὶ ὄας,
 τὰ δὲ, κατέκαυκε. κὶ ταχέ-
 20 ως εἰς κυλλήνῃ ὤχετο. κὶ οὐ-
 εἰσκει περὶ τ᾽ αἰῶρα νεμομέ-
 νην χελώνῃ, ταύτῃ ἐκκα-
 θάρσας, εἰς τὸ κύτος χορδαῖς
 εἰ τείνας, ὅς ὦν ἔθυσεν ἑοσύν.
 25 κὶ ὀργαζέμνος, λύρας ἐποίη-
 σε. κὶ πρώτος κρέα ὤπιε.
 κὶ λύρας ὄρε, κὶ πλῆκτον.

pe orta est: de qua, et Ioue Ze-
 ibus, et Amphio, Atlantidas aut
 ceteras, Iupiter cōpressit. Siq-
 dem Maia natare maxima ab
 Ioue in Cyllenes antro uitiata
 Mercuriū paruit: Hic, cū adhuc
 in cunis uagiret, erumpit, atq;
 Pieriam p̄uasit, et quas Apollo
 boues pascebat, furto abegit ne
 ue id deprehendi p̄ uestigia pos-
 set: calceos earum pedibus in-
 duit, quarum partem Pylum
 abduxit, ac reliquas intra
 spelæum abscondit: ex ijs au-
 tem, cum iam duas immolas-
 set, earum coria scopulis de-
 fixit, ac uiscerum partim eli-
 xa, partim tota esitauit. In-
 de ī Cyllenē festināter p̄fici-
 scitur. p̄ centri ostio cōsumpta
 iā carne testudinē iuenit, qua
 p̄purgatā, et abstersa sup̄ eius
 testa neruos ex mactantēz boū
 intestino confectos tetendit,
 et lyram conficit. Sic itaq;
 Mercurius carnes torrere, ly-
 ramq; ac plectrum primus
 inuenit. Max Apollo bubus p-

APOLLO DORI

quirendis operam nauat, & Pylum recta concedit, ubi ciues ab eo diligēter examinati eas abigētem puerū uidisse rēderunt: sed nero baudqua quā posse dicere, quonā pducēte forent, quando eapz qdem uestigia deprehēdi nō poterāt. Demum, ubi Apollo ex uaticinādi pitia abigēū cōperit: ad Maiā in Cyllenem pperauit, apud quā, Mercuriū furti accusat. Ea uero puerū ipsum fascijs inuolutū ondit. Hūc Apollo manib. sublatū ad Iouē tulit, ac boues reposcit. Is, tamen si Iouis impio reddere iubetur, inficiari tñ nō desinebat, qui, quod ille, minime psuadet, Apollinē Pylum pducit, ac boues restituit. Inde Apollo audita lyra, tradit illi rursus eas boucis: quas cū Mercurius passceret, fistulā et cōpegit, & cōpassitam iflauit, p qua quod eius hñde miro desiderio Apollo tenebatur, aureā uirgam dare, non uerebatur, quā, cum

ἀρχῶν δὲ τὰς βόας ζυγῶν, εἰς πύλον ἀφικνέῃ. καὶ ὅτῳ καὶ τοικοῦ τας αἰέκρινεν. οἱ δὲ ἰδεῖν μὲν παῦδα ἐλαύνοντα ἔφασκον. οὐκ ἔχειν δὲ εἰπεῖν ποῖόν ποτε ἠλάθυσαν, ὅτῳ τὸ μὴ δορεῖν ἰχθὺς δύνασθαι. μαθὼν δὲ ἐκτῆς μηχανῆς τὸν κεκλοφότα, πρὸς μαῖαν εἰς κυλλήνῳ παραγίγεται, καὶ τὸν ὀρμῶν ἡπᾶτο. ἡ δὲ, ἐπιδείξει αὐτὸν εἰς τοῖς ἀπαργάνοις. ἀρχῶν δὲ αὐτὸ πρὸς διακομίας τὰς βόας ἀπὸ ἰσται. διὸς δὲ κελδύοντος, ἀρδοῦναι, ἡρενέτο. μὴ πείθων δὲ, ἄγει τὸν ἀρχῶνα εἰς πύλον, καὶ τὰς βόας ἀρδιδίωσιν. αἰκούσας δὲ τῆς λύζορας ὁ ἀρχῶν, αἰτιδίδωσι τὰς βόας. ὀρμῆς δὲ ταῦτας νέμων, σῦν γὰρ πάλιν πηξάμελος ἐσύρχει. ἀρχῶν δὲ καὶ ταῦτῳ βουλόετος μῆτος λαβεῖν, τῷ χρυσῆς ἑκάσθον ἐδίδου, ἢ ἐκείνη

βουκολῶν . ὁ δὲ καὶ ταύ-
 τῳ λαβεῖν ἀπὸ τοῦ σύριγ-
 γος ἢ διελαι, καὶ τῷ μαιπι-
 κῶ ἐπιθεῖν . καὶ τοὺς δι-
 5 δάσκειται τῷ δὲ τῆς ἡ-
 φων μαιπικῶ . ζῶς δὲ αὖ-
 τὸν κύρυχα ἐαυτῷ, καὶ θεῶν
 ἑσπερίων τίθησι . ταῦ γὰρ
 τῇ δὲ ἐκδοῖς, λακεδαίμο-
 10 να . ἀφ' οὗ καὶ λακεδαίμων
 ἡ χώρα καλεῖται, καὶ λακε-
 δαίμονος δὲ, καὶ σπάρτης
 τῆς οὐρώτα, ὅς ἑν ἀπ' ἐ-
 λεγος αὐτοχθονος, καὶ νύμ-
 15 φης νηΐδος κλεοχρεΐας ἀ-
 μύκλας, καὶ οὐρυδίκην, ἣν
 ἔγχετο ἀκρίσιος . ἀμύκλα δὲ
 καὶ διομύδης τῆς λαπίδου
 καυόρης, καὶ ὑάκανθος, τῷ
 20 τὸν εἶναι τῷ ἀρχαῶντος δρώ-
 μενον λέγουσιν . ὃν δὲ σὺ βα-
 λῶν, ἄκων ἀπέκτεινε . καυόρ
 του δὲ παῖς περὶ φῆς, ὅς γα-
 μεῖ γοργοφόνῳ τῷ πῶρ-
 25 σίως, καὶ δάπῳρ σισίχρεός
 φησι . καὶ πικτεῖ τυνδαρέων,
 ἰκάριον, ἀφαρέα, λευκίω-

Apollo boues pasceret, tabe-
 bat. quod eā Mercuriū, et pro
 fistula habere, et uaticinandi
 artem consequi cupiebat. qua
 tradita, et per calculos etiam
 uaticinari docetur. Adhæc Iu-
 piter ipsum sui ipsius, Deorūq;
 Manium nuntium fecit. Lupi-
 ter insuper ex Taygete Lace-
 dæmonē filiū pcreauit, à quo
 et Lacedæmonis regio nomen
 est cōsecuta. Sed ex Lacedæ-
 mone, ac Sparte filia Eurotæ,
 q fuit Lelegis indigetis filius
 et Cleocharæ Naidis nym-
 phæ Amyclas, et Eurydice,
 quā Acrisius uxorem habuit.
 Amyclæ autem, et Diome-
 des lapithæ filia, Cynortes, et
 Hyacinthus filij fuere Hy-
 acynthum ab Apolline ardēter
 amariū fatentur, quē disco p-
 cussū fortuito interfecit. Sed
 et Cynortæ filius fuit Perie-
 res, cui Gorgophone Persei fi-
 lia nupsit, ut narrat Stesiche-
 rus, ex eaq; Tyndareum,
 Icarium, Aphareū, ac Leucip-

πῦ, suscepit. Ex Aphareo, & Arene, Oebali filia Lynceus Idas, & Pifus nati sunt. Verum multorum testimonio Idā, ē Neptuno genitū esse cōprobat̃ur. Atqui tanta lyncēus oculorum claritate praeclluit, ut sub terra latētia quaeq; quidif se dicatur Leucippi uero ex Philodice Inachi filia natæ fuere Ilaira, et Phæbe. Hasce Dioscori. i. Iouis filij Castor, et Pollux ab se raptas uxores duxerūt: post has ēt Arsinoen genuit. Hæc ab Apolline impleta Æsculapiū peperit: At qdā nō Arsinoes Leucippi filia, sed Coronidis Phlegyæ i. Thessalia natū Æsculapiū ferūt: cū qua, simulac eā depisset Apollo, statim concubuisse, p̃ditur. καὶ, quod p̃ter patris sententiā ea potitus ēēt, Ischyri Elati filio coniunctam fuisse aiunt. Apollo, autem delatorum coruū immodicis maledictis execratur, &, qui ad eū usq; diem candidus fuerat,

πον. ἀφαρέως μὲν οὖν, καὶ αἰρήνης τῆς οἰβάλου, λυγκῶς τε, καὶ ἰδίας, καὶ πείως. κατὰ πολλοὺς δὲ, ἰδίας ἐκ ποσειδῶνος λέγεται. ὅξυ δερκία δὲ λυγκῶς ἔνεγκαν. ὥς καὶ τὰ ὑπὸ γῆς διερεῖν. Λουκίππου δὲ, καὶ Φιλοδίκης τῆς ἰνὰχου θυγατρὸς ἐλίουον, ἰλαίρα, καὶ φοῖβη. ταύτας ἀρπάσαντες, ἔημα διόσκειροι. πρὸς δὲ ταύταις, αἰσινόον ἐλίστησε. ταύτη μίγνυσι ἀχάλλων. ἡ δὲ, ἀσκληπιὸν γένει. πινὲς δὲ ἀσκληπιόν, οὐκ ἔξ αἰσινόης τῆς Λουκίππου λέγοισιν, ἀλλ' ἐκ κορώνιδος τῆς φλεγύου ἐν Διαιταλίας. καὶ φασὶ δρᾶσθαι ταύτης ἀχάλλων τὴν δὲ, καὶ δι' αἰῶνος στυγελεῖν. τῇ δὲ, πρῶτὴν ἔπαυτος γνώμην ἐλαμύνει, ἰχθυί τῷ ἐλάτῳ ὑπὸ στυοικεῖν. ἀχάλλων δὲ τὸν μὲν ἀπαγγεῖλαι τὰ κόρακα κατὰ τὰς. ὅς πῶς Λουκὸς

ὄντα, ἐποίησε μέλαινα. αὐ-
 τὴν δὲ ἀπέκτεινε. κακομέ-
 νος δὲ αὐτῆς ἀρπάσας τὸ
 βρέφος ἐκτῆς πυρᾶς, πρὸς
 5 χείρωνά τ' ἐκένταυρον ἦνεγ-
 κε. πρὸς καὶ τὴν ἰατρικὴν,
 καὶ τὴν κωμωδικὴν βρο-
 μῆος ἐδιδάχθη. καὶ γυνόμηνος
 χειρουργικός, καὶ τὴν τέχνην
 10 αἰσχύσας ὡδὶ πολλῇ, οὐ μόνον
 ἐκάλυψε πινὰς ἀχρὶ θνή-
 σκειν, ἀλλ' αἰνέγει, καὶ τοὺς
 ἀχρὶ θανόντας. πρὸς γὰρ ἀ-
 θηναῖς λαβὼν τὸ ἐκ τῆς φλε-
 15 βδὸν τ' ἰορζόνης ῥυτὴν αἵμα-
 τὸ μὲν ἐκτ' αἰσδρῶν ῥυτὴν,
 πρὸς φθιτοῦ αἰσδρῶν πρὸς
 ἐχρῆσθαι. τὸ δὲ ἐκ τῆς δεξιᾶς,
 πρὸς σωθῆναι. καὶ διὰ τού-
 20 τούτου τὴν τεθνηκότας αἰνέγει-
 ραι. οὐρον δὲ πινὰς λεγομέ-
 νοις αἰσχύσθαι ὑπὸ αὐτῆς,
 καὶ πανέα, καὶ λυκοῦργοις.
 ὡς δὲ Σισύροχος φησὶν ἐμφύ-
 25 λω, ἰσχυρόν. ὡς δὲ τὰ
 ναυπακτικὰ συγγράμματα
 λέγει, τυνδαρεῶν, ὡς φησι

in nigrum commutavit, & Co-
 romidem gravidam percussit,
 & necavit. Ex qua, cum
 conflagraret, abreptum infan-
 tem ē pyra ad Chironem Cen-
 taurum alendum tulit: à quo
 etiam medicinam, & uenan-
 di artem perdidicit. Qui cum
 iā Chirurgicus euasisset, atq;
 artē eiusmodi iampridē exer-
 cuisset, non modo quosdam ab
 interitu liberauit, sed etiam
 prēmortuos in uitam reuoca-
 uit. Nam. cum à Pallade ef-
 fusū de Gorgones uenis cruor-
 em accepisset, qui ē lenis
 defluxisset in mortaliū per-
 niciem, quod autem ē dextris
 in conseruandis hominibus ute-
 batur: atq; huiusce opem in
 mortuis suscitandis adhibe-
 bat. Sed inueni quidem non-
 nullos, qui ab eo reuocati in
 uitam dicuntur, Capaneum.
 ac Lycurgum. Vt autem Ste-
 sichorus ait, Eriphylum, Hip-
 polytum, ut, qui Naupacti-
 ca conscripsit, Tyndareum.

APOLLODORI

Γανυαίης Ἑμμενῆα. Ἀτ
 Ορφικοί, Γλαυκὸν Μινωίσι
 λίον, ὡς Μνησαγόρας αἰτῶν: De-
 mum Iupiter ueritus, ne, si
 mortales hanc medendi ratio-
 nem adipiscantur, suis se ui-
 ribus uicissim adiuuerint: ful-
 mine ipsum interfecit. Quam-
 obrem iratus Apollo Cyclo-
 pas, quod Ioui fulmina com-
 parassent, occidit. Quem,
 cum Iupiter in Tartarum iā
 iam deiecturus esset, Latonæ
 precibus exoratus annum to-
 tum ut ipse uiro mercede con-
 ductus seruiret, imperauit.
 Is autem Pheras ad Adme-
 tum Pheretis filium se conta-
 lit, apud quem seruitutem
 seruiens armenta pascebat; ac
 boues dominicas gemelliparas
 omnes effecit. Sunt, qui, &
 Aphareum quidem, & Leu-
 cippum ex Periere Ἑολίσι
 filio natum esse dicant. Cy-
 nortæ autem Perierem filiu-
 m fuisse, & huiusce Οὐβα-
 lum. Sed Οὐβαλί, & Βαττα

πανύασις. Ἑμμενῆα. ὡς οἱ
 ὀρθικοί λέγουσι, γλαυκὸν
 τὸν μίνωος. ὡς μνησαγόρας
 λέγει. ζεύς δὲ φοβηθεὶς μὴ
 λαβόντες αὐτῶν τοὺς θόρα-
 κας, πρὶν αὐτῶν βοιωτῶν
 ἀλλήλοισι, ἐκτρανίσαντες αὐ-
 τὸν. καὶ ὅτε οὗτο ὀργισθεὶς
 ἀλλήλων κτείνει κύκλω-
 πας, ὅτε τὸν κεραιὸν διὰ τοῦ
 τασκούσσαντας ζεύς δὲ ἐ-
 μέλησε εἰπὲν αὐτὸν εἰς
 τάρταρον. δειθείσης δὲ
 λητοῦς, ἐκέλευσεν αὐτῇ εἰ-
 αὐτὸν, αἰσθὲν δὲ τοῦτο. ὁ
 δὲ, πρὶν ἀνελθόντος εἰς θόρα-
 κας, πρὶν αὐτὸν τὸν φοβηθεὶς,
 οὐκ ἔλαβον ἐπιμαίει.
 καὶ τὰς θηλείας ἐβόασεν πρὸς
 τοὺς διδυμάτοισι ἐπὶ τοῖς ποταμοῖς.
 εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες ἀφαιρέα
 μὲν, καὶ λούκιππον ἐκ πεδρὶ
 ῥοῦς γενέσθαι τὸν αἰόλον. κυ-
 νόρτου δὲ, περὶ τὸν οὐκ αἰ-
 σθόντος. οἱ δὲ τοῦ οὐκ αἰ-
 σθόντος νύμφης βατείαν τὴν
 οὐκ αἰσθόντος, ἰσχυρόντα. ἰσχυ-

εἶωνα. ἰπποκόωντος μὲν οὖν
 ἐγλήοντο παῖδες δερυκλῆς,
 σκαῖος* ἐμάρσφορος. δὲ τὺ-
 χης, βουκόλος, λύκων. τέ-
 5 ερος, ἰπποδῖτος, δὲ ρυῖς, ἰπ-
 ποκορυστῆς, ἀλκίνοιο, ἄλ-
 κων. τούτοις ἰπποκόων ἔ-
 χων παῖδας, ἰκαίωνα, καὶ
 τυνδάρεω, ἐξέβαλε λακ-
 10 οδαίμονος. οἱ δὲ φεύγοντες
 πρὸς Δίσιον, καὶ συμμα-
 χούσιν αὐτῷ πρὸς τῶν ὁμό-
 ρωι πόλεμον ἔχοντι. καὶ γὰρ
 μεῖ τυνδάρεως Δεσίου θυ-
 15 γατὸρ ἄλιδαν. αὐτῶν δὲ
 ὅττι ἠρακλῆς ἰπποκόωντα, καὶ
 τῶν οὐτοῦ παῖδας ἀπέκτει-
 νε, κατὰρχονται, καὶ πᾶ-
 λαμβάνει τυνδάρεως πλεῶ-
 20 βασιλείαν, ἰκαρίου μὲν ὧν,
 καὶ περὶβοῖας νύμφης νηί-
 ος υἱοὶ ἄρρεσι δὲ πέντε, θύας.
 δαμάσπετος. ἰμδύσιμος, ἀ-
 λήτης, περίλεως. καὶ θυγά-
 25 τερ Πηνελόπην. ὣν ἔγνηται ὁ-
 θυνος δὲ. τυνδάρεω, καὶ λή-
 δας, τιμαῖδρα, ὣν ἔχμεος

Naidis Nymphæ Tyndareū ,
 Hippocoontem , & Icarionē.
 At Hippocoontis filij fuere
 Dorycleus . Scæw* Emars-
 phorus , Euryches , Bucolus ,
 Lycon* Tebrus, Hippothous,
 Eurytus , Hippocorystes, Al-
 cinus , Alcon. His permuni-
 tus filijs Hippocoon , Icario-
 nem , ac Tyndareum Lacæ-
 dæmone eiecit. Hi uero ad
 Thestium eiekti confugerunt:
 Eiq; aduersus finitimos bel-
 lum gerenti opem tulerunt:
 Dein Tyndareus Thestij fi-
 liam Leda cepit uxorem .
 Rursus , quo tempore Hero-
 cules Hippocoontem cum libe-
 ris interemit in patriam re-
 deunt: ac Tyndareus regnum
 accipit . Nati uero ex Ica-
 rio , & Peribœa naide nym-
 pha , mares filij quinq; Tho-
 as , Damasippus , Imeusimus ,
 Aletes , Perilaus : & filia
 Penelope , quæ Vlyssi nupsit.
 Tyndarei autem, ac Leda, fi-
 lij Timandra, quam Echemus
 p iij

APOLLODORI

in coniugium duxit, Clytæm
 nestra : quam Agamemnon
 uxorem habuit : Item Philo-
 noe , quam Diana immorta-
 lem esse fecit : Adhæc Lupa-
 ter, qua nocte cum Læda in cy-
 gnum uersus concubuit : ea
 dem quoq; Tyndareus illam
 impleuit : deq; Loue pollux,
 & Helena, de Tyndareo au-
 tem Castor procreati sunt.
 Inuenio etiam autores, qui He-
 lenam Nemesis, & Iouis fi-
 liam fuisse dicant. Nam, cum
 ea Iouis concubitus fugeret
 in anserem mutatam fuisse. Io-
 uem autem in cygnum uersum
 coisse memoratur, Nemesis
 uero ouum ex eo concubitu pe-
 perisse : Idq; , cum in nemore
 opilionis cuidam occurrisset,
 ei, ut ad Lædam afferret, de-
 disse : Hæc autem conditum in arca
 reposuisse, et suo demum tempore or-
 ta fuisse Helenam : eamq; pinde,
 ac de se fuisset nata, educasse,
 quæ cum formæ præstantia polle-
 ret, eam Theseus rapuit, et Athe-

ἔγαμε . καὶ κλυταίμωνος
 ἣν ἔγαμεν ἀγαμέμνων , ἐπι-
 πελονον , ἣν ἄρπυιαι ἀ-
 δάναον ἐποίησαν . διὸς δὲ λή-
 δα στυγερὸν τὸς ὁμοιωθεὶς 5
 τὴν κύκην , καὶ κατὰ τὴν αὐ-
 τὴν νύκτα τὴν δάριον ἐκ
 διὸς μελὶ ἐλάνθη πολυδού-
 κης , καὶ ἐλάνθη . τὴν δάριον δὲ
 καὶ τὴν . λέγουσιν δὲ αἰετοὶ το-
 νεμέσεως ἐλάνθη εἶναι , καὶ
 διὸς . ταύτῃ γὰρ τὴν διὸς
 φύλῃσιν στυγερὰν , εἰς
 χῆνα τὴν μορφὴν μεταβα-
 λείν , ὁμοιωθεὶς τὰ δὲ καὶ διαί-
 τῃ κύκην , στυγερὰν . τὴν
 δὲ ὠὖν ἐκ τῆς στυγερᾶς ἀρ-
 πεκίαν . ἔπειτα δὲ αἰετοὶ ἀλσε-
 σιν ὁρῶντάς τινα ποιμένας ,
 λήδα κομίζοντάς δούαι . 20
 τήνδε κατὰ θεμλίαν εἰς λάρ-
 γαν φυλάσσειν , καὶ χρόνον
 καὶ δίκοντι γλυνθεύειν ἐξ-
 λάνθη , ὡς ὅτι αὐτῆς θυγατέ-
 ρα τίθειν . γλυνθίαν δὲ αὐτῆς
 τὴν καλλίαν διαπρεπὴ θῆ-
 σιν ἀρπύιαις , εἰς ἀλάνθη

ἐκόμισε . πολυδύκης δὲ ,
 καὶ κἄτωρ εἰς αἰθῆρα ἐπι-
 στρατεύσαντες , εἰς ἄστυ θη-
 σῆος ὄντος , αἰρουῖσι τὴν πό-
 5 λιν . καὶ τὴν ἐλπίην λαμ-
 βάουσι . καὶ τὴν θαυσιώμη-
 τῆρα αἰθέρα ἀγοισὶν αἰχμα-
 λωτον . πῆλκοντο δὲ εἰς
 σπέρτιον ἐπὶ τὴν ἐλπίδα γα-
 10 μοι οἱ βασιλεύοντες ἑλλά-
 δος . ἢ ἂν δὲ οἱ μνησθόμε-
 νοι αἰδέσθοντο δὺς λαὸν τοῦ-
 διομήδους τυδείως . αἰτίλοχος
 νέστωρ . ἀγαπήνωρ ἀγκαῖα .
 15 ἀντίλοχος καπανέως . ἀμφί-
 λοχος κτεάτου . δαίλιος , ὠ-
 ρύων . μέγας , φυλῆος . ἀμφί-
 λοχος , ἀμφιαράου . μνη-
 σῆος πεπείω . χίριος ἐπιστρώ-
 20 φου . πολύξενος ἀγαθένοιο .
 πύρρειος ἀντίτου . αἰαςοῖ
 λέως . ἀσκάλαφος , καὶ ἰάλ-
 μιος , ἄρειος . ἐλεφάνωρ χαλ-
 κιδνῆος . ὁμήνορος ἀδμήνου .
 25 πολυπότης , περὶθε . λιον-
 τῆος κορωνοῦ . ποδελείας
 καὶ μαχάων ἀσκληπιοῦ . φε-

nas abduxit. Deinde Pollux,
 et Castor comparato in Aibe-
 nienfes exercitu , cum ad Pla-
 tonis esset Theseus . Urbem
 capiunt : atq; Helenam recu-
 perant: necnon Aethram The-
 sei matrem captivā abducunt.
 Iam tum quoq; hi Græciæ rea-
 ges Helenam uxorem pro se
 quisq; petitura Spartam adue-
 nerunt . Procantium uero nom-
 mina hæc fuisse leguntur .
 Vlysses laertæ, Diomedes Ty-
 dei, Antilochus Nestoris, Aga-
 penor Ancæi, Sthenelus Cas-
 panei, Amphilochus Cteati,
 Thalpius Euryti: Meges Phy-
 lei: Amphilochus Amphiar-
 rai, Mnestheus Petei, Sthes-
 dius Epistrophæ, Polyxenus
 Agasthenis, Penelæus Leiti,
 Ajax Oilci, Ascalaphus &
 Ialmenus Martis, Elephenor
 Chalcodontis, Eumelus Ada-
 meti, Polypoetes Pirithoi, Le-
 onteus Coroni, Podalirius,
 & Machaon Æsculapij, Phis-
 loctetes Proantis, Eurypylus

APOLLO DORI

Euemonis, Proteſilaus Iphicli
Menelaus Atrei, Ajax, et Ten-
cer Telamonis, Patroclus Me-
neſtij Ὁμήρῳ turbā conſpicatus
Tyndareus, ne, ſi ex tot cōpeti-
toribus, uni Helena ī coniugiū
addiceretur, reliqui ſeditionē,
ac tumultum excitarent, perti-
meſcebat. Quo circa Vlyſſes,
quoties, inq̃t, illi ad penelopes
nuptias adipiſcēdas mibi adiu-
mento fore te pollicearis, talē
ego cū aīo meo rōnē inibo, ut
p̃ eā nulla oīno ſit īter procos
oritura diſcordia. Tum uero
Tyndareus, ubi ipſi latrāx ſe-
opē p̃miſit, uniuerſos, inq̃t, vlyſ-
ſes p̃cos iuſiurādi religiōe ob-
ſtrīgito, ut, cū filiā tuā Hele-
nā de noſtri cœtu quēpiā ſpō-
ſum, delegeris, illi ā nobis ad-
iumentū latū iri aduerſus eos
q̃ in ſponſū, maritū ue, ac ma-
trimoniū eiufmodi uim face-
re conētur. Quod ubi Tynda-
reus audiuit, p̃cos ad Vlyſſis
cōſiliū p̃ficiendū uniuerſos p̃
eā iuſiurādi religiōnē cōpellit

λοκτῆτης ποίαιτος. δὲ ῥύ-
λος, δὴ αἰμόνος. πρῶτος ἱ-
λαος ἰφίκλου. μενέλαος ἀ-
γέως. αἴας, καὶ πύκρος τε-
λαμωνος. πάτροκλος μίλοι 5
τίου. ὅντων ὁρῶν τὸ πλῆ-
θος τυνδάρεως, ἐδεδίκει,
μὴ κελύεσθαι εἰς, σασιάσω-
σιν οἱ λοιποί. ἄποχομείου
δὲ ὁδυσσεύς. ἐὰν συλλάβω- 10
ται πρὸς τὸν πανελόπης αὐ-
τῷ γάμον, ἄποδίδαι ῥό-
πον πινά, δι' οὗ μηδὲ μίαν ἄλ-
γην ἔσται σάσις. ὡς ὑπέχετο
αὐτῷ συλλήψασθαι, ὁ τυν- 15
δάρεως, πάντας εἶπεν ὁμο-
κίσει ἅν' μνηστῆρας βουλή-
σιν, ἐὰν ὁ περικλυτὸς θυμ-
ωὶός ἀπ' ἄλλων πινὸς ἀδικῇ-
ται πρὸς τὸν γάμον. ἀκού- 20
σας δὲ ὅτι τυνδάρεως, ἅν'
μνηστῆρας ὁμοκίσει. καὶ με-
νέλαον μὲν αὐτὸς αἰρεῖται
θυμώϊον. ὁδυσσεὺς δὲ πρῶ-
τος καλεῖται μνηστέρας πανελόπης
πην. μενέλαος μὲν αὖτε ὁμο-
κίσει ὁρμώϊον ἐλπίσας

καὶ κατὰ πινυς νικώσσαν·
 ἐκ δούλης πειρίδης γένος αἰ-
 τωλίδος, ἣ καὶ δαΐπυρ ἄκου
 σίλακος, φησὶ, τρυφάνης, μεγα-
 5 πένθη. ἐκ κνωσίου δὲ νύμ-
 φης κατὰ δῦμνον, ξυλόδα-
 μων. τῆς δὲ ἐκ λυδίας γλυ-
 μιλίων παίδων, καί τωρ μὲν ὅ-
 σκει τὰ κατὰ πόλεμον. πο-
 10 λυδύνκης δὲ πυρμύνη δὲ
 τῶν αἰσθρίων ἐκ λήθησιν
 ἀμφότεροι δῖοι σκουροί. βου-
 λόμενοι δὲ γῆμαι τὰς λυ-
 κίππου θυγατέρας, ἐκ με-
 15 σόνης ἀρπάσαντες ἔγχεον.
 καὶ γίνεται μὲν πολυδύ-
 κος, ἣ φοῖβος, μνησίλεως,
 καί τερος δὲ, καὶ ἰλαεΐας,
 αἰώων. ἐλάσαντες δὲ ἐκ
 20 τῆς ἀρκαδίας βουλείαν με-
 τὰ τῆς ἀφορέως παίδων
 ἴδα, καὶ λυγκέως. ἐπὶ πρέ-
 ποιῶν ἴδα διελθεῖν. ὁ δὲ,
 πεμὼν βουῖν εἰς μόρην πῶσα
 25 ρα, τῷ πρώτῳ κατὰ φρόν-
 τος εἶπε τῆς λείας τὴν ἡμι-
 συῖσθαι, καὶ τῷ δευτέρῳ

ac Menelaum qdē filiae suae
 sponsū declarat, atq; ēi ab Ica-
 rio Vlyssi Penelopē ī cōiugiū
 ἀποσκι. Menelaus itaq; ex He-
 lena Hermionē genuit, et, vi, q
 dā aiunt Nicostrotū ex Dule
 Pieride ab Aetolia oriūda. Sit
 ue, ut Acusilaus ait ē Teridāē
 Megarēibem; sed ex Nympha
 Gnosia, Eumelo autore Xenof-
 damū pcreavit. Ceterū ē Læ-
 da natis Castor planē, rē mili-
 tarē exercuit. Pollux autē ces-
 ticū pugnandi genus sectatus
 est. Atq; ambo ob fortitudinē
 Dioscuri quasi Iouis ples cor-
 gnomēto dicti sūt. Qui cū Leu-
 cippi filias in matrimoniiū ha-
 bere cupent, ē Messene raptas
 uxores ἀβο sūt cōsecuti. Dein
 ex Polluce, ac Phoebe Mnesi-
 lews, at ē Castore, et Ilaira*
 Anogon nati sūt. qui cū, socijs
 Ida, Lynceōq; Apharei filijs
 ab Arcadia bovū prædā abegi-
 set, Ida arbitrio dividē dā p-
 misere. Tū ille bonē in partes
 quatuor partitius, qui prior, Ia

APOLLODORI

quit, deuorarit, huic prædæ
dimidium cessura est: poste-
riori, reliquum: quo dicto
Idas anteuerrens, priuatam
prius, & fratris deinceps par-
tem absumpsit: atq; cum eo
prædam omnem Messenem az-
uertit. Quare Diofcuri con-
ductis militum copijs contra
Messenam, cum illam, tum
etiam multam aliam prædam
simul abducunt, sed quercu la
insidias Idam, Lynceumq; in-
tercipere conabantur: Verum
Lynceus uiso Castore Idæ fra-
tri significauit, atq; eum ille
necauit, At Pollux ipsos inse-
cutus Lynceum, telum iacula-
tus occidit. Inde Idam inse-
quens lapide secundum caput
ab eo percussus oborta oculo-
rum caligine concidit. Tum
Iupiter Idam fulminat, Pol-
luxq; in cælum agit. Pol-
lux uero, immortalitatem re-
nuit castore mortuo. At Iu-
piter ambobus, alternus dies
bus, inter Deos, ac mortuos

τὸ λοιπὸν· καὶ φθάσας κα-
τ' ὀνόμασε τὸ μέρος τὸ ἴδιον
πρῶτον ἴδας, καὶ τὸ τῷ ἀ-
δελφῷ· καὶ μετ' ἐκείνου τῷ
λείῳ εἰς μεσσηνίῳ ἤλασε· 5
στρατὶ σκεπτες δὲ ἔδωκε μεσ-
σηνίῳ οἱ δίοσκουροι, τῷ πε-
λείῳ ἐκείνῳ, καὶ πολλῶν
ἄλλων σκελεπτοῖσι· καὶ τὸν
ἴδαν ὑπὸ δρυὶ ἐλόχων, καὶ 10
τὸν λυγκέα· λυγκῆς δὲ ἰ-
δὼν καί στροβίλον ἴδαν·
καὶ καί τινος αὐτὸν κτείνει· πρὸ
λυδύνῃς δὲ ἐδίωξεν αὐ-
τούς· καὶ τὸν μὲν λυγκέα 15
κτείνει τὸ δόρυ προέμνησεν·
δὲ ἴδαν διώκων, βλῦθεις ὑπὸ
ἐκείνου πέρας κατὰ τῆς κα-
φαλῆς, πίπτει σκοτωθεὶς·
καὶ ξυλὸς ἴδαν κόραυτοῖ· 20
λυδύνῃ δὲ εἰς οὐρανὸν ἀ-
νάγει· μὴ δεχομένη δὲ πρὸς
λυδύνῃ τῷ ἀθανάσιῳ,
ὄντος νεκροῦ καί στροβίλου, ξυλὸς
ἀμφοτέρωθεν παρ' ἡμέρας, καὶ 25
εἰ θεοῖς εἶναι, καὶ εἰ ἀνι-
στοῖς ἔδωκε· μετὰ δὲ τῶν δὲ

εἰς θεοὺς τῆς Διοσκούρειος,
 τυνδάρεωσ μῆδε πρῶτα μέ-
 νος μνέλαον εἰς σπάρτην,
 τούτῳ τῷ βασιλείῳ πρῶ-
 5 δωκεν. ἡλέκτροσ δὲ τ' ἄ-
 τλαιτος, καὶ διὸς ἰασίωσ,
 καὶ δάρδανος ἐχέοντο. ἰα-
 σίων μὲν οὖν ὄρα δαίς δῆμῳ
 ἦρος, καὶ δῖλῳ κατὰ χυ-
 10 ναι τῷ θεῶν, κεραυνούτα.
 δάρδανος δὲ ὡδὲ τῷ δυνά-
 τῳ τῆς ἀδελφοῦ λυγρούμε-
 νος, ἡμαθράκην ἀφ' ἡλίου πύλων,
 εἰς τὴν αἰτῆ πύρρα ἡ πειροῖς
 15 ἦλθε. ταύτης δὲ ἐβασί-
 λουε τεῦκρος ποταμοῦ σκα-
 μάδρου, καὶ νύμφης ἰδαίας.
 ἀφ' οὗ καὶ οἱ τῷ χώρῳ νε-
 μόμενοι τεῦκροι προσήγο-
 20 ρεῖντο. ὅσοι δὲ χεῖς δὲ ὕπο
 τῆς βασιλείας, καὶ λαῶν μέ-
 ρος τῆς γῆς. καὶ τῷ ἐκεί-
 νου θυγατρίᾳ βάτεια, δάρ-
 δανον ἐκτίσε πόλιν. τελευ-
 25 τήσαντος δὲ, τεύκρου τῷ χώ-
 ρῳ ἀπαρὼν δαρδάνια ἐκ-
 λισε. γειομλίων δὲ, αὐτῆς

esse concessit. Relatis ad
 superos Dioscuris Tyndareus
 accersito Sparten Menelao re-
 gnūm tradidit. Ex Electra
 autem Aslantis filia, et Io-
 ne Iasion, Dardanusq; gi-
 gnuntur, e quibus Iasion Ce-
 reren deperiuit, Eiq; uim in-
 ferre uolens fulmine ictus oc-
 cubuit. At Dardanus fra-
 tris interitu mæstus Samothra-
 ce relicta in obiectam contin-
 entem tranauit, ubi Teucer
 Scamandri fluminis, Idaeæq;
 nymphæ filius regnabat: ab
 eo, etiam, qui regionem il-
 lam incolebant, Teuceri no-
 cabantur. Hic itaq; ab rege
 acceptus hospitio, atq; in re-
 gni partem admissus, Ba-
 team eius filiam sibi in con-
 iugium duxit, ac Darda-
 num urbem condidit. At
 postquam ex humanis Teu-
 cer excessit, uniuersam pro-
 uinciam Dardaniam appel-
 lauit: filios habuit duos Ium,
 et Erichonium, e quibus,

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

Ilus nullis susceptis liberis
extinctus est. Hinc Erictho-
nius regni heres, ductaq; A-
styoche Simoentis filia Tro-
em creat. Hic deinde regnum
adeptus regionē à seipso Tro-
iam nūcupavit, et Callirhoē
Scamandri filiam sibi collo-
cavit, ex qua Cleopatram fi-
liam sustulit. Mares autem
Ilum, & Assaracum, et Ga-
nymedem. Hunc autem ob cor-
poris formam raptum per A-
quilam Iupiter Deorum pin-
cernam in cælo constituit. As-
saracus uero ex* Hieromnemē
Simoentis filia Capyn procre-
at. Huiusce, ac Themidis Ili-
filæ Anchises filius fuit. Cum
quo Vetus ipsius amore fla-
grans congressa Æneam ge-
nuit, ac* Lyrum, qui sine li-
beris decessit, Ilus cū in P bry-
giam peruenisset, atq; inibi ab
regē propositum. certamen na-
elus esset. Palæstra uicit, de-
ditq; illi rex præmij loco pue-
ros quinquaginta, & totidem

παίδων ἰλου, καὶ ἐριχθονί-
ας. Ἴλος μὲν οὖν ἄποις ἀπέθανε.
ἐριχθονίος δὲ διαδέξα-
μενος τὴν βασιλείαν, γάμος
ἄστυόχῳ τὴν σιμόντος, τε
κνοῖ τρεῖς. οὗτος παραλα-
βὼν τὴν βασιλείαν, τὴν μὲν
χλόαν ἀφ' ἑαυτῆς ἰοίσα ἐκεί-
λεσε. καὶ γάμος καλὴν
ῥόην τὴν σκαμαίσρον, γεν-
νᾷ θυγατὸρα μὲν κλειοπά-
ραν. παῖδας δὲ, Ἴλον, καὶ
ἄστυάρακον. καὶ γεννημένην.
ἑστῶν μὲν οὖν δὲ καὶ ἄλλος ἀ-
νὴρ παῖδας ξδύς δι' αἵματος,
θεῶν οἶνον χόων ἐν οὐρανῷ καὶ
τέσσεσιν. ἀστυάρακον δὲ, καὶ
ἰδρυμένης τῆς σιμόντος,
καὶ πύς. τῆς δὲ, καὶ θέμιδος
τῆς ἰλου ἀγχίσης. ᾧ δὲ ὄνομα
πικλὴ ἐπὶ θυμῷ, ἀφροδίτῃ
σευελθούσῃ, αἰνεῖται ἐκείνου
σε, καὶ* λύρον. ὃς ἄποις ἀ-
πέθανε. Ἴλος ἧ εἰς φρυγίαν
ἀφικόμενος, καὶ κατὰ λα-
βὼν ἔπειτα τῆς βασιλείας αὐ-
τῷ τε θημῖον ἀδῶνα, καὶ

πάλιν. καὶ λαβὼν ἄθλος
 πνιπτόντα κούρου, καὶ κό-
 ρας τὰς ἱστρούς αὐτῶν
 τῷ βασιλείῳ κατὰ χρησμόν
 5 καὶ βούῃ ποικίλιν. καὶ φρά-
 ζοντος εἰς πόλιν αὐτῇ κλι-
 θῆναι τὸ πῶν, πόλιν κτίξιν, εἰ-
 πετο τῇ βοῇ. ἡ δὲ ἀφικομέ-
 νη ἔδωκε τὸν λεγόμενον τὸ φρυ-
 10 γίαν αὐτῆς λόφος, κλίνειν.
 εἰς δὲ πόλιν κτίσας ἱλίου,
 ταύτην μὲν ἱλίου ἐκάλε-
 δε. τῷ δὲ διὸ σημεῖον διέ-
 μνηστος αὐτῷ τί φασὶναι μεθ'
 15 ἡμῶν τὸ διιππεὺς παλλὰ
 δεινὸν περὶ τῆς σκλῆνους κείμε-
 νον ἐδέσκατο. ἡν δὲ τῷ με-
 γίσθῃ τείπηχυν. τοῖς δὲ πο-
 σὶ συμβεβηκός. καὶ τῇ μελιδι-
 20 ξιᾷ δόρυ διήρτη μλίων ἔχου.
 τῇ δὲ ἐτόρξεν ἡλακῆτην, καὶ ἄ-
 ρακτον. ἰσορία δὲ ἡ πόλις τῇ
 παλλαδίου τοιῆδε φέρει.
 φασὶ γέννηθῆσαν τὴν ἄθ-
 25 ναῖ, πρὸ τείτωνι φέρε-
 σθαι, ὃ θυγάτηρ ἦν παλ-
 λας. ἀμφοτέρωθεν δὲ ἀσκού

puellas. Adhæc ex oraculi
 sententia discolorē bouē ad-
 iecit, monuitq; ut ubi ea pro-
 cubuerit, urbem conderet.
 Hic bouē ipsam insequitur, Ea
 uero, simulatq; ad Ates, quæ
 si dicas Noxæ Phrygiæ, tu-
 mulum peruenit: humi pro-
 cumbit: quo in loco Ilus ur-
 bem ab se conditam, Ilium no-
 minauit. Postea Iouem pre-
 catur, ut signum sibi aliquod
 ostenderet, postridie uero, ubi
 illuxit, ab Ioue demissum Pal-
 ladium ante tabernaculū con-
 spexit, id erat magnitudine
 trium cubitum: ac pedibus, ita
 compositis, ut ambulare ui-
 deretur, dextrāq; elatam ha-
 stam, at leua colum, fusumq;
 gerebat. Huiusmodi de Pal-
 ladio narratur historia, aiunt
 natam Mineruam apud Tris-
 tonen, cui filia Pallas erat: es-
 ducari cœpisse. Vtrasq; autē
 fuisse rei bellicæ studiosas: et
 in contentionem aliquando
 deuenisse: Palladi iam iam

APOLLEODORI

uulnus illaturæ Minervæ Ios-
uem paucifactum Ægidem op-
posuisse, eam. uero territam
respexisse: atq; ita à Miner-
uæ uulneratam concidisse. At
Minervam eius de causa sum-
mo dolore affectam, simu-
lacrum illi simile confecisse,
ac Thoraci, pectoriq; eius,
quam perimuerat Ægidem,
accommodasse, & apud Ios-
uem, bonoris ergò constitut-
uisse. Deinceps autem Ele-
ctram, per anni pestilentissimi
contagionem ad hoc confugisse
se, ac secum id Palladium
in terra Iliaca exposuisse.
Illum postea in huiusce me-
moriam templum ab se con-
datum summo opere coluisse.
Hæc hætenus de Palladio. Ce-
terum Ias Eurydicem Adra-
sti filiam uxorem cepit, ex
qua Laomedontem genuit, cui
Strymò Scamandri filia nu-
pta fuit. Sed, & quorun-
dam testimonio, Placiam Ae-
tæi ab illo ductam fuisse le-
gitur.

σας τὰ κατὰ πόλεμον, εἰς
φιλοεικίαν ποτὲ περὶ λ-
θεῖν. μελλούσης δὲ παλὴ-
θειν τῆς παλλάδος, ἣ δὲ
φοβηθεῖτα τὴν αἰγίδα 5
περοδῆναι. τὴν δὲ, οὐλα-
σεν θείσαν αἰατλέσαι πρὸς
τὴν αἰγίδα, καὶ οὕτως ἔπα-
τῆς ἀθηνᾶς θάθεισαν πε-
σεῖν. ἀθηνᾶ δὲ πείλυσεν 10
ἐπ' αὐτῇ γλομλὴν, ἔοικον
ἐκείνης ὁμοίον κατὰ σκού-
λασαν, καὶ περοδῆναι τοῖς σού-
νοισι, ὅν ἐδισεν αἰγίδα. καὶ
πρωτὶ ἰδρυγμλὴν πρὸ τῆς 15
διί. ὅσδρον δὲ ἠλέκτρας κα-
τὰ τὴν φθοράν τούτῳ προσ-
φυγούσης, διαρρίψαι μετ'
αὐτῆς, καὶ τὸ παλλάδιον
εἰς τὴν ἰλιάδα χώραν. ἴλιν 20
δὲ οὐτοῦ γὰρ κατὰ σκού-
λασαν πρωτὶ. καὶ πρὸς μὲν
τῷ παλλάδιον ταῦτα λέ-
γεται. ἴλος δὲ γάμαρ οὐρ-
δὲ κλυ τὴν ἀσπράν, λαομέ- 25
δοντα ἐγλόνυσεν. ὅς γαμεί-
στυμνὸς τὴν σκαμάνδρον.
κατὰ

κατὰ δ' ἔτι νῆας πλοκίῃσ'
 τῶν ἀφ' ἑσθλῶν. κατ' αἰόλοισ' δὲ
 λαοκίππου. καὶ τεκνοῖ παῖ
 δας μὲν Πρωτόν. Λαμπωνα,
 5 κλύπιοι, ἱκεταόνοα. ποδάρ-
 κῳ. Συνατάρσας δὲ, ἡσιό-
 νῳ, καὶ κίλλαν. καὶ ἀσπύ-
 χῳ. ἐκ δὲ νύμφης καλύ-
 βης βουκολίονα. Πρωτόν
 10 μὲν οὖν ἡὼς ἀρπάζουσα δι' ἑ-
 ρωτα, εἰς αἰθιοπίας κομίζε-
 καί καὶ στυγερὰ γέννα
 παῖδας ἡμάδιονα, καὶ μέ-
 μνονα. μετὰ δὲ τὸ αἰρεθῆ-
 15 ναι Ἴλιον ὑπὸ Ἡρακλείου,
 ὡς μικρὸν πρότερον ἡμῖν λέ-
 λεκται, ἐβασίλευσε ποδάρ-
 κης ὁ κληθεὶς Πρίαμος. καὶ
 20 γαμεί πρῶτην ἀείσβην τῶν
 μέροπος. ὅς ἦς αὐτῷ παῖς
 ἀέθλος γίνεται. ὅς ἔζημε
 σφόδρην τῶν κεραιῶν Συ-
 γατάρα, ἣν Πρωτῶν ἀφ' ἑσθλῶν
 25 τοῦτον ἀπ' ὧν γενεώδη. Πρία-
 μος δὲ ἀείσβῳ ἐκδοὺς ἔρχεται
 καὶ, δευτέρῳ ἔζημι ἐκεί-
 νῳ τῶν δὲ μαιῶν, ἥ ὡς τι-

gitur. Nec desunt, qui Leu-
 cippi filiam habuisse in matris-
 monio ferant. Hic mares quiz-
 dem Tithonum, Lamponem,
 Clytum, Icteaonem, & Po-
 darcem, feminas autem He-
 sionem, Cillamq; Astyochem
 procreavit. At ē Calybe nym-
 pha Bucolionem suscepit.
 Porro Tithonum, quod eum
 ardens, aurora præceptum in
 Æthiopiam abducit: Ib'q; cum
 eo congressa Hemathionem,
 ac Memnonem gignit. Post,
 ubi Troia ab Hercule, quo de
 paulo ante diximus, capta fu-
 it: Podarces cognomento Pria-
 mus regnum tenuit, ac primā
 coniugē Meropis filiā nomine
 Arisbam sibi coniugavit, ex
 qua Asacū filiū creat: cui Ste-
 rope Cebrionæ filia nupsit,
 quā cū mortuam nimio luctu
 defleret, in mergum auctus
 tatus est. Mox Priamus Aris-
 ba collocata in matrimonium
 apud Hyrtacum, Hecubam se-
 cundā uxorem Dymantis, si-

ue, ut alijs placet, Cissei, vel,
ut quidam aiunt, Sangarij flu-
minis, et Meropes, filiam du-
xit. Nascitur autem ex ea pri-
mus Hector: Deinde, cum se-
cundum propediem esset pari-
tura filium, facem reapse ar-
dentem Hecuba parere, cumq;
omnem urbem Ilium depasce-
ret, atq; concremaret, in som-
nis sibi uidebatur. Id ubi Pria-
mo uisum Hecuba recitauit.
Æsacum filium, hic statim ar-
cessi iubet ad se. Eum, n. Me-
rops auus maternus somnij cō-
iectandi rationem edocuerat,
re pcepta, Æsacus puer exi-
tiū illaturum esse fore respon-
dit. Proinde infantem expo-
ni iubet. Hinc priamus, simu-
lac puer in lucē pdit, familia-
ri exponendū tradit, asportan-
dūq; i Idā montē, Huic seruo,
nomen Agelao, aut Archelao,
fuit, infans ut ab eo expositus
est, quinq; dies ab ursa nutri-
tus est. Hic puer natus inco-
lumē tollit, secum illū attulit

νόσ φασὶ κιστέως. ἢ ὡς ἔτε-
ροι λέγουσιν Ἀργαρίου πο-
ταμοῦ, καὶ μετώπης. γέν-
ναι δὲ αὐτῇ πρώτος μὲν
ἔκτωρ. δευτέρου δὲ γένναι
δοῦναι μέλλοντος βρέφοιο, ἔ-
δοξε ἐκείνῳ καὶ ὁ παρ' ὁμο-
λῶν τεκεῖν διὰ πυρον. ὅτε οὖν
δὲ πᾶσι ἐπινέμεσθαι τὴν
πόλιν, καὶ καίειν. μαθὼν
δὲ πρίαμος παρ' ἐκείνης τὴν
ὄνηρον, αἴσκακον τὸν υἱὸν με-
τεπέμψατο. ἦν γὰρ ὀνέροκει-
της πρὸ τῶ μικροπάρτορος
μόρτορος διδάχνης. οὗτος εἰ-
πὼν τῆς πατρίδος γένεσθαι
τὸν παῖδα ἀπώλειαν, ἐκβεί-
ναι τὸ βρέφος ἐκέλευε. πρία-
μος δὲ ὡς ἐλθὼν τὸ βρέ-
φος, δίδωσιν ἐκδεῖναι οἰκὴ
τῇ κομίσονται εἰς ἴδην. ὁ δὲ,
οἰκὴ τῆς ἀγέλαος ὠνομάζε-
το, ἢ ἀρχέλαος, τὸ δὲ ἐκτε-
θεὶς ὑπὸ τούτου βρέφος,
πένθ' ἡμέρας ὑπὸ ἀρκτου
ἐράσθη. ὁ δὲ σωζόμενον δι-
ρῶν, ἀναιρεῖται. καὶ κομί-

σκας ὡδὶ τῷ χερσίον, ὡς ἴδιον
 παῖδα ἔρεφεν, ὀνομάσας
 πᾶριν. γυνόμηνος δὲ νεανί-
 σκος. καὶ πολλὰν διαφέ-
 ρων χάλλει τὴν καὶ ῥώμην, αὐ-
 τὴς ἀλέξανδρος προσωνομά-
 ρη λησῆς ἀμωμόμηνος, καὶ
 τοῖς ποιμνίοις ἀλεξήσας.
 ὁ πῶρ ὅστις βοηθῆσας. καὶ με-
 10 τ' οὐ πολὺν χρόνον ἐπὶ τοῦ αἰῶ-
 ρε. μετὰ δὲ χρόνον ἐγλύνθησε ἐκεί-
 νη θυγατρὶ αὐτῷ μὲν κρέου-
 σαν, λαοδίκην, πολυξένην
 καὶ σπάρταν. ἡ σωελθεῖν
 15 βουλόμηνος ἀφ' ἁλλων, πλὴν
 μαντικῶν ὑπέχθη διδάσκειν.
 ἡ δὲ μαθητὸς αὐτοῦ σωῆσθαι.
 ὁ δὲ αὐτῶν ἀφ' ἁλλων ἀφείλκε τὴν
 μαντικὴν αὐτῷ τὸ πείθειν.
 20 αὐτὴς δὲ παῖδας ἐγλύνθησε
 δεῖφον, ἑλκον, πάμμον-
 να. πολίτην, αἰπφον. ἰπφον.
 πολύδωρον, τρώϊον.
 ὅσων ἐξ ἀφ' ἁλλωνος λέγε-
 25 ται γεννηθέναι. ἐκ δὲ ἁλ-
 λων γυναικῶν περιέμεινε παῖ-
 δες γίνονται. μελάντιππος.

& quasi filium suum, indito
 illi Paridi nomen, educavit.
 qui cū iam grandiusculus eua-
 sisset, & plerisq; & corpo-
 ris forma, & robore anteiret,
 et quod prædonum uim, incur-
 susq; repelleret, & ouilibus
 custodiendis adiumento foret,
 Alexandri cognomētum pro-
 meritus est. Neq; multo post
 tempore inuentos parenteis ag-
 nouit. Post Paridem Hecuba
 filias peperit, Creusam, Lao-
 dicens. Polyxenā, et Cassan-
 dra, quā, cū Apollo in stuprū
 illiceret, uaticinādi facultatē,
 eam se docturum pollicetur.
 Hæc autē ubi fuit edueta, sui
 corporis copiam Apollini mi-
 nime fecit. quæ p̄p Apollo, ut
 illius uaticina fide carerēt, ef-
 fecit. Post hosce filios adhuc
 Hecuba gignit, Deiphobū He-
 lenū, Pæmonen, Politen. Anti-
 phū, Hipponoum, Polydorum,
 Troilū, quē ex Apollinis cōcu-
 bitu natū eē ferūt. Sed ex alijs
 coniugib. Priamo filij nasc-

APOLLO DORI

cuntur , Melanippus Gorgi-
 thon, Philæmon, Hippothous,
 Glaucus, Agathon, Chersif-
 damas , Euagoras, Hippoda-
 mas , Mestor, Atas, Doriclus,
 Lycæd, Dryops, Bias, Chro-
 nius , Astygonus , Telestas ,
 Euander , Cebriones , Meli-
 us , Archemachus, Laodocus,
 Echephron, Idomeneus, Hype-
 rion , Ascanius , Democoon ,
 Arrhetus , Deioptes , Clo-
 nius , Echemon, Hypirychus,
 Ægeoneus, Lysithous, ac Poly-
 medon . Filia uero , Medusa,
 Medesicasta, Lysimache, Ari-
 stodeme. Verum Hector An-
 dromachen Eetionis, et Alexā-
 der Oenonē Cebrenis amnis
 filiā ducit. Hæc à Rhea uatici-
 nādi cognitionē edocta Alexā-
 dro, ne ad Helenā nauigaret,
 p̄dixit. At ea minime psuadēs
 inquit, cum sibi uulnus illatum
 fuerit , ad eam uenturum, di-
 xit, quod eam ipsi mederi pos-
 set , intelligebat, præterea ne-
 minē. Hic aut̄ rapta post̄ Hele-

περγίδων, φιλαίμων, ἰππο-
 θους, γλαῦκος, ἀγάθων, χερ-
 σιδάμας, δὴαγόρας, ἰππο-
 δάμας. μήτωρ. ἄτας. δόρυ
 κλος, λυκάων, δρύωψ, βί-
 ας. χρόμιος, ἀστίγονος τε-
 λέστας, εὐάνδρος, κεβριόνης,
 μήλιος, ἀρχέμαχος, λαοδό-
 κος. ἐχέφρων, ἰδομενίδης, ὑπε-
 ρίων, ἀσκάνιος, δημοκόων. 10
 ἄρρητος. δηϊόπτης, κλόνιος
 ἐχίμων, ὑπείρυχος. ἀγέω-
 νίδης, λυσιθους. πολυμέδων.
 θυγατὶρ δὲ μέδουσα, μη-
 δεσικάστη, λισιμάχη, αἰετο- 15
 δήμη. ἔκτωρ μὲν οὖν αἰδορο-
 μάχῃ τῷ ἠετίωνος γαμεῖ.
 ἀλέξανδρος δὲ οἰνάνῳ τῷ
 κεβρήνῳ τῷ ποταμοῦ θυ-
 γατὶρα. αὐτὴ παρὰ ῥέα 20
 τῷ μαιτικῷ μαθούσα,
 προὔλεχεν ἀλεξάνδρῳ μὴ
 πλεῖν ὡδὲ ἐλκύν. μὴ πεί-
 θουσα δὲ εἶπεν. εἰ δὲ ἴδῃ
 πῶς ἀγνέει πρὸς αὐτῶν, 25
 μόνῳ γὰρ θόρα πεῦσαι δύ-
 ναται. τὸν δὲ, ἐλκύν ἐκ

ἀπ' ἑρπης ἀρπιάσαι. πολέ-
 μου μίλιν δὲ ῥοίασ'. τοξού-
 θείτα ἔσπετο φιλοκλήτου τό-
 ξοις ἡρακλείοις, πρὸς οἰνώ-
 5 νῶν ἐπανελάθειν εἰς Ἴδην. ἢ
 δὲ μνησιν κακοῦ, θοράπῃ
 σαι οὐκ ἔφθ'. ἀλέξαιστος
 μὲν οὖν εἰς ῥοίασ' κομίζομε-
 νος ἐπελούτα. οἰνῶν δὲ με-
 10 τανούχασα, τὰ πρὸς θεία-
 πείαι φάρμακα ἔφθρε; καὶ
 καταλαβούσα αὐτὸν νε-
 κρὸν, ἐαυτῇ αἰνέτησεν. ἢ
 γὰρ οἰνῶν ἰατρικῇ, καὶ μου-
 15 σικῇ, ἦσκει. ὁ δὲ ἄσπετος
 ποταμὸς ὠκεανοῦ, καὶ τη-
 θύος. ὥς δὲ ἀκουσίλαος λέ-
 γει, πηροῦς, καὶ ποσειδῶτος.
 ὥς δ' ἐπινδύειος, καὶ δῦρω
 20 μης, οὗτος μετὰ τῷ γημέ-
 ρῳ, λάδωνος δὲ τῷ ποτα-
 μῷ θυγάτηρ, αὐτῇ, δύο
 μὲν παῖδας ἐγέννησεν ἰσμη-
 νόν, καὶ πελάγοντα, εἴκοσι
 25 δὲ θυγατέρας, ὧν μὲν μία
 αἰγίνα, ἣ τις οἰνῶν ἐκαλεῖ-
 το, ἥρπασε ξόος. ταύτην αἰ-

na è sparte, Troiaq; bello im-
 petita : sagittis Herculeis à
 Philoctete sauciatus in I-
 dam ad Oenonem remeavit.
 Tum illa iniuriarum memor,
 Taridè curare nolle affirmat:
 Alexàder igitur, cum in Tro-
 iam referretur occubuit. Mox
 Oenone, quam detrectatae
 medelae praeiunxerat, ad uul-
 nus curandum pharmaca de-
 ferebat, siquidem Oenone me-
 dendi, canendiq; artem calle-
 bat. Quae, ubi eum iam obij-
 se reperit. Sibi laqueo ui-
 tam finiuit* Asopus uero am-
 nis Oceani, & Teibys filius.
 sed Acusilaus, Perús, &
 Neptuni esse filium scribit.
 sed, ut alij. Louis, & Eu-
 rynomes aiunt. Hic ducta Me-
 tope, quam Ladonis fluij
 filiam fuisse tradunt: duos fi-
 lios Ismenum, ac Pelagoniè,
 & uiginti feminas procrea-
 uit: Quarum unam Aeginam, cui
 Oenone fuit nomem, ab Ioue
 rapta Asopus quærens Corin-

APOLLODORI

ibum abiit: ubi à Sisypho raptorem fuisse Iovem cognoscit. Iupiter autem post insequentem Asopum fulminatum, rursus ad sua fluentia remisit. Quamobrem, & in hoc usque tempus ex huiusce fluentis carbones efferuntur, sed Æginam illatam, in insulam, quæ tunc Oenone vocabatur nunc ab ea dictam Æginam, Iupiter comprimit, ac filium ex ea Æacum gignit. In cuius gratiam, quandoquidem solus in insula agebat, deformicis homines facit. Adhæc Æacus Enderidem Chironis filiam coniugem capit, ex qua sibi duo nati sunt filij Peleus, & Telamon. Phæretydes uero Telamonem amicum, non fratrem fuisse Pelei narrat, cumq; * Astæi filium, & Glaucēs * Crethei, fuisse ait. Atqui & Æacus cum Psamathe Neirei filia, in fontem, quod inscendi nollet, commutata co-

σωπὸς ξητῆς, ὅτε κεν εἰς κόρινθον, καὶ μακρὰν παρὰ σισύφου τὸν ἥρπακτότα εἶν δία. ξυῖς δὲ ἀσωπὸν μὲν κεραυνώσας διώκοντα, πάλιν ἦν ταὶ οἰκίαι ἀπέπεμψεν ῥείθρα. ὅθεν ἔδωκε μέγρι καὶ νῦν, ἐκ τῆς τούτου ρείθρων αἰθρακας φέρονται. αἰγίνας δὲ εἰς κομίσας εἰς τὴν τὸ πελοποννήσου λεγομένην νῆσον. νῦν δὲ αἰγίνας ἀπὸ ἐκείνης κληθεῖσιν. μέγνυται, καὶ γένεα παῖδα ὅς αὐτῆς αἰακόν. τούτῳ ξυῖς ὄντι μόνῳ εἰ τῇ νύσῳ ἔδωκε μύρμηκας αἰθρώποισι ἐποίνουσι. γαμειδὲ αἰακὸς ἐνδιδά, τῷ χείρωος, ὅς ἦς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο, πηλοῦς τε, καὶ τελαμών. φερεκίδης δὲ φησι τελαμῶνα φίλον, οὐκ ἀδελφὸν πηλέως εἶν. ἀλλὰ * ἀκταίου παῖδα, καὶ γένεα τῆς κερειῆς. μέγνυται δὲ αὐτῆς αἰακός, φαμάδης τῇ νηρείας, εἰς * πηγάνηλα-

γμεῖν δ' ἄρ' τὸ μὴ βούλεσθαι
 αἰελεῖν . καὶ τεκνοῖ παῖδ' αὖ
 φάκον . ἦν δ' εὐσεβέστατος
 αἰπάντων αἰακός . διὸ καὶ τῶν
 5 ἑλλάδ' ἀκατεχούσης ἀφορέ-
 ας δ' ἄρ' ἐπ' ἄλ' αὖτε , ὅππ' αὖτε
 λ' αὖτε βασιλεῖ τῆς ἀρχαί-
 δων πολεμῶν , τῶν ἀρχαί-
 δων ἐλεῖν μὴ δυνάμενος ,
 10 ὁπρὸς ἀποινῶν ὁμιλίας ,
 ἔκτεινεν αὐτόν . καὶ διέ-
 σπειρε μελεΐας . χρῆσμοι δ' ἐ-
 θεῶν ἔλεγον ἀπαλλαγίσε-
 σθαι τῆς ἐνέστων ἀκακίας
 15 τῶν ἑλλάδ' , ἐκ τῆς αἰακῆς ὑ-
 πόδ' αὐτῆς εὐχῆς ποιεῖσθαι .
 ποινῶν δ' ἐπ' αὐτῆς εὐχῆς
 αἰακῆς , τῆς ἀκακίας ἡ ἐλ-
 λας ἀπαλλάττεται . τιμᾶ-
 20 ται δ' καὶ παρὰ πολούτων
 νι τελευτῆς αἰακῆς . καὶ
 τὰς κλεῖς τῆς ἀδου φυλάτ-
 τει . διαφύροντος δ' ἐν τοῖς
 αἰῶσι φάκω , τῶν ἀδελφῶν
 25 πηλέα , καὶ τελαμῶνα ἐπι-
 βουλεύσας . καὶ λαχὼν κλη-
 ρῶν , τελαμῶν συγγυμναστῶν

iuii, & Phocum gignit. Sed
 & Æacus omnium pietatis
 seruantissimus fuit, quomob-
 rem, cum Græcia inusitata
 frugum caritate premeretur,
 Pelopis causa, quod ipse Stym-
 phalum Arcadium regem bel-
 lo infestans, Arcadium subig-
 gere minime posset. per simu-
 latam amicitiam ipsum inter-
 fecit, ac eius viscera membra-
 tim confecta dispersit. Deo-
 rum interea responsis tum Græ-
 ciam imminentibus, malis erep-
 tam iri, si illius ergo preces
 effuderit Æacus, renunci-
 tum est. Quo per Æacum fa-
 cto, Græcia annonæ penuria
 liberatur. Quinetiam & apud
 inferos Æacus in summo
 esse honore perhibetur: & is
 Plutonis claves seruare pro-
 ditur. Quoniam uero Phocus
 in certaminibus præstare ui-
 debatur, fratres Peleum, ac
 Telamonem insidias illi com-
 parasse, ferunt: atque ubi for-
 te obuenit, ut cum eo Telamon

pari in ludo decertaret, discoco caput illi ferit, & occidit, ac sublatum Peleo adiutore quadam in sylva occultauit. Demū uero cæde detecta ambo ex Ægina ab Æaco solum uertere compelluntur. Telamon Salaminem ad Cythereū Neptuno, ac Salamine Asopi filia natum peruenit. Is necato serpente, qui insulam, cuius ipse rex erat, devastante: ac nullis post se reliktis filijs moriens, regnum Telamoni concessit. Is, deinde Peribœam Alcaiboi Pezlopis filiam sibi uxorem coniunxit. Et, Hercules, ut illi mascula proles enasceretur, à Dijs, precibus depoposcit: & post preces repente aquila apparuit, & enatum puerum Aiacem nominarunt: Qui in bello contra Ilium Herculem secutus, Hesionem Laomedontis filiam mueri accepit, ex qua sibi Teucrum procreauit. Ceterum Peleus

μηλον αὐτὸν βαλὼν δίσκοι, κατὰ τῆς κεφαλῆς κτείνῃ. καὶ κομίζας μετὰ πηλέως, κρύπτει κατὰ πινος ὕληος. φαραδείκος δὲ τῷ φόβου, φυγαδὶς ἀπὸ αἰγίνης ἔσθ' αἰάκοι ἐλαύνονται. καὶ τελαμῶν μὲν εἰς ἑλακρινὰ παραγίνεται περὶ κυχρεὰ τὸν ποσειδῶνος, καὶ ἑλακρινός τῆς ἀσωποῦ υἱὸν, κτείναν δὲ ὅθιν οὗτος ἀδίκωνται τὼ νῆσον, ἥς αὐτὸς ἐβασίλανε, καὶ τελευτῇ ἄποιος τὼ βασιλεῖαι παραδίδωσι τελαμῶνι. ὁ δὲ χαμεῖ περὶ βουαί τὼ ἀλκίβου τῷ πέλοπος. καὶ ποιητῶν μίον δὲ χαρὸς ἡρακλείου ἵνα αὐτῷ παῖς ἄρῃν γένῃται, φασὶν ὅς τος δὲ μετὰ τὰς δόχας αἰετῶν, τὸν γεννηθέντα ἐκάλειν αἶαντα. καὶ στρατοῦσιν ἡρακλεῖ, λαμβάνει γέρας ἡσιόνητος τὼ λαομέδοντος θυγατέρα. ἔξ ἧς αὐτῷ γίγνεται τεύ

κρος . παλὸς δὲ εἰς φθίαν
 φυτῶν πρὸς δὲ ρυτίωνα τῆς
 ἄκτορος, ὑπ' αὐτῆς καθαίρεται.
 5 καὶ λαμβάνει πρ' αὐ-
 τῶν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ
 τὴν, καὶ τῆς χώρας τὴν κρί-
 τειν μοίρα. καὶ γίνεται θυ-
 γάτηρ αὐτῶ πολυδώρα, ἣν
 ἔφημε βῶρος ὁ περιέροισ.
 10 οὐκ οὐδ' αὖτ' αὐτῇ τὴν θήραν
 καλυδωνίαν καί περ μετ' ὀ-
 ρυτίωνος ἐλθὼν περ ἐλπίος
 αὐτῇ τὸν σὺν ἀκόντιον, ὀρυ-
 τίωνος τυγχάνει, καὶ κτεί-
 15 νει ὄντον ἀκόν. πάλιν οὖν
 ἐκ φθίαν φυτῶν εἰς ἰωλκόν,
 πρὸς ἅκτον ἀδικεῖται,
 καὶ ὑπ' αὐτῆς καθαίρεται.
 αἰωνίζεται δὲ, καὶ τὸν αὐτῇ
 20 πελίας αἰὼνα πρὸς ἀταλά-
 τῃ διαπαλαίσεις, καὶ ἄν-
 δάμεια ἀκόντων γυνή, πη-
 λείως ὁραδεία, τῶν αἰων-
 σίαν πρὸς περὶ αὐτῆς λό-
 25 γισ· μὴ δυναμένη δὲ περ-
 σαι, πρὸς τὴν γυναικα αὐ-
 τῆς πύμαθα ἔφθ, μέλλει

Phthiam ad Eurytionem Ae-
 etoris filium exulatam abijt ,
 a quo postea expiatus Antia-
 gonem illius filiam in maria-
 monium capit : atq; in tertia
 am regni partem adscitus est.
 Max Polydoram filiam ge-
 nuit , quam Boro Perieris fia-
 lio nuptui dedit. Inde in ca-
 lydonij Apri uenationem cum
 Eurytione simul egressus , ac
 missis in aprum telo Eurytione-
 nem ferit , eumq; fortuito ictu
 cecidit, rursus itaq; a Phthia
 Iolcum ex fuga ad Acastum
 sese recepit, ab eoq; lustratur.
 Adhæc cum Atalanta ludis
 in Peliae regis honorem insti-
 tutis palæstrica pugna decer-
 tauit : ubi Astydamea Aca-
 sti coniux Pelei amore cor-
 repta , ad eum literas de con-
 cubitu dedit : quæ , quoni-
 am id illi persuadere non
 potuit, ad eius etiam uxorem
 misit , qui a Peleo ,
 Steropem Acasti filiam pro-
 pediem ductam iri illi renun-

tiaret. Quod ubi illa accepit, laqueo se suspendit. Pelium insuper Acasto, quod eam de stupro interpellasset, calumniatur. Id ubi Acastus percepit, quem ipse lustrasset, haud quaquam abs necandum esse censuit: at cum in Pelium montem uenatum abducit. Inde coorta de uenatione controuersia, Pelus quidem captarum ab se ferarum defectas linguas intraperam reponebat. Atqui Acasti comites eas capientes, Pelum uelut nihil uenatum irridere. Is autem quotquot linguas haberet, exhibitis, tot feras illis se uenatum esse distitauit. Quem, cum in Pelio somno oppressus obdormisset: Acastus reliquit, eiq; sublatum enssem in boum fimo celauit, et abiuit. Is, deinde ex perrectus, interea dum enssem querit, à Centauris comprehensus iam iam moriturus

πυλῆα γαμῆν, σφόδρην τὴν ἀγκύσου θυγατρῶα. καὶ ἔπειτα ἐκείνη ἀκούσασα, ἀγχομένη αὐτῇ. Πυλῆως δὲ πρὸς ἄκασον καταβύδεται, λέγουσα ὅτι αὐτῇ παρὰ σιωπίας πεπειρώσθαι. ἄκασος ἀκούσας, κτείνει μὲν, ὃν ἐκείνη θῆκεν, οὐκ ἔβουλήθη. ἄγει δὲ αὐτὸν ὡς θῆρας εἰς τὸ πῆλιον. ἔπειτα ἀμύλλης περὶ θῆρας γλοιμῆς, πυλὸς μὲν ὢν ἐχειροῦτο θηρίων, τὰς γλώσσας τούτων ἐκτέμνων εἰς πῆραν ἐτίθει. οἱ δὲ μετὰ ἀγκύσου ταῦτα χειροῦμενοι κατεγέλων ὡς μηδὲ πεθῆρδ' ἐκείνης. ὁ δὲ τὰς γλώσσας παραχρῆμα ὄψας ἔχων ἐκείνοις τοῖς ἄνθρωποις ἐφῆκε, πεθῆρδ' ἐκείνης. ἀρκοιμῆθ' ἄνθρωποι αὐτῇ ἐπὶ πῆλιν, ἀρλιπὴν ἄκασος, καὶ τὴν μάχεσθαι ἐπὶ τῇ τρύφῳ κόπρῳ κρύψας, ἐπαρξέσθαι. ὁ δὲ, ὄβριμος καὶ ξηρὸς τὴν μάχεσθαι, ἔπειτα

τῆς κενταύρων κατὰ λυ-
 φθεῖς, ἔμελλεν ἀρχάλυ-
 ασαι. σώζεται δὲ ὑπὸ χεί-
 ρωνος οὗτος. καὶ τὴν μάχην
 5 ραυ αὐτῷ ἐκζητήσας, καὶ ἐξ ὅ-
 ρων δίδωσι. γαμει δὲ, ὡς λέ-
 λεκτο, Πηλεὺς ἀντιγόνην τὴν
 Ὀδρυπίωνος, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνε-
 ται πολυδῶρη, ἣν ἔγνωμε,
 10 ὁ ὠδρυχεῖος ὁ ποταμὸς ἐπὶ-
 κλην βῶρος ὁ περὶ ῥοῖο ἦτορ,
 ἐξ ἧς μεν ἐδίων τεκνοῖ. αὐτὸς
 δὲ Πηλεὺς γαμει δέ τιν τὴν
 νηρέως πότνι ἦς τοῦ γάμου
 15 ξύλος, καὶ ποσειδῶν ἤειπεν. δέ-
 τιος ὃ θεσπιόδοσος ἔσεσθαι
 τὸν ἐκ ταύτης γέννησάτα
 κρείττονα τῷ πατρὶ, ἀρχόν-
 τα. ἔνιοι δὲ φασὶ διὸς ὀρμῶν
 20 ὅς ᾤδῃ τὴν ταύτης σωφρο-
 σίαν, εἰρηκέναι περὶ νηδία τῇ
 ἐκ ταύτης αὐτῷ γέννησά-
 τα, οὐρανοῦ διωκασθῆναι. π-
 νες δὲ λέγουσι, μὴ βουληθῆ-
 25 ναι δέ τιν διὰ σωελεθεῖν ὑ-
 πὸ ἡρώς παφείσθαι. δία δὲ
 ὀργισάτα διητῶ ἐδείκνυ-

erat, uerum hic à Chirone
 seruatur in columis, eidemq;
 quæsitum, ac repertum ensẽm
 condonauit. Peleus uero, ut
 supra dictum est, Antigonem
 Eurytionis patre procrea-
 tam uxorem duxit, de qua
 sibi Polydoram gignit, quam
 postea Sperchio flumini co-
 gnomento Boro Perieris filio
 uxorem collocauit, ex qua
 Menesthius natus ē. Sed ei al-
 terā duxit, Theti Peleus nẽpe
 Nerei filiam, de cuius matri-
 monio Iupiter, et Neptunus cõ-
 tenderũt. At cũ Thetis ē se or-
 iũ filiũ patre futurũ esse præ-
 stantiorẽ p̃dixisset: abstinuissẽ
 se Iouẽ illius nuptias ferunt.
 Nec desunt, q; scribāt ad eius
 cõplexum iã iam p̃deũti Ioui
 Prometheũ, dixisse, natum ex
 ea cœlo dñaturũ. Sũt et, q; me-
 morent Thetin Lunonis moni-
 tu, persuasam Iouis concubitũ
 euitasse. Hinc iratum Louem
 uoluisse, ut ea mortalis uiri
 coniugio locaretur. Chiro-

APOLLODORI

nis itaq; consilio eam compre-
bendendi , ac detinendi ratio-
nem Peleus inijt : eam itaq; ,
cum in uarias se formas com-
mutantē obseruassēt, corripit,
quæ cū interim ignis, interim
aquæ, modò ēt feræ uultū ca-
peret, non eā prius, quàm pri-
stinam formam recepisse uis-
det, remisit. Hanc demum
in Pelio monte uxorem sibi co-
pulauit : atq; inibi Dij conui-
uio excepti suo quisq; munere
matrimonii cōmendarūt. Nā
Chirō hasta fraxinea Peleū,
Neptunus equis Balio, et Xan-
thum. Volcanus ense, ac reli-
qui, alijs munerib. cōdonarūt.
Hi uero Dij imortales fuere.
Post ubi Thetis conceptū ē Pe-
leo partiū edidit, eū imortalem
factura clam peleo p noctē in
igne abscondit, et qcqd paternæ
i eo mortalitatis erat, excoque-
bat, p diē uero, ambrosia pue-
rū inugebat. At Peleus p obs-
eruatiōē palpitantē natū in
igne cōspicatus, iclamenta uit. Tū

σσε αὐτὴν σπαιοικῆσαι. χεί-
ρωνος δ' ἔπειθε μέλιον πηλεί-
συλλαβεῖν, κατέχευεν αὐ-
τὴν μετὰ μορφασμένην, ἐπιτη-
ρήσας, σπασαρπάξει. γινόμε- 5
νην δὲ ὅτε μὲν, πῦρ. ὅτε δὲ
ὕδωρ, ὅτε δὲ θηρίον, οὐ πρό-
τόρον αἰνῆκε, πρὶν, ἢ τὴν ἀρ-
χαίαν μορφήν, εἰδέναι ἀρχα-
βοῦσαν. γαμεί ῃ αἰ δ' πηλείω. 10
καὶ κεῖ θεοὶ τ' γάμον δῖω χρύ-
μνοι καὶ θυμὸν ἔχον. καὶ δίδωσι
χείρων πηλείδῳ μελίον,
ποσειδῶν ῃ ἰωσειὸς βάσιον,
καὶ ξάνθον. ἢ φαισος ῃ μάχα, 15
ρα, καὶ οἱ λιπὼντες ἔτορα, ἀθά-
νατοι δὲ ἦσαν οὗτοι. ὥς δὲ ἐ-
χρήνησε θέτις ἐκ πηλέως
ερέφος, ἀθάνατον θέλουσα
ποιῆσαι δῶρ, κρύφα πηλέεω 20
ως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρυβοῦσα
τῆς νυκτὸς, ἐφθεῖρκεν, ὃ ἦν
αὐτῷ θνητὸν παρῶν. μεθ'
ἡμόρων δὲ ἔχρειν ἀμβροσίᾳ. κα-
πλῶς δὲ ἐπιτηρήσας, καὶ 25
ἀσπαίροντα τ' παύσαι δῖων
ἰδὼν τὰ πυρὸς, ἐβόησε, καὶ

θέπης κωλυθείσα τὴν περ
 αἰρέειν πελειῶσαι, νύπιον ἔ-
 παῖδα ἀχλιδποῦσα, πρὸς
 νηρηίδας ὥχθε, κομίζει δὲ
 5 τὸν παῖδα πρὸς χείρωνα πη-
 λούς. ὁ δὲ λαβὼν αὐτὸν ἔρε-
 φε σπλάγχνοις λεόντων,
 καὶ σπᾶν ἀχρίων, καὶ ἄρ-
 κτων μυελούς, καὶ ὠνόμα-
 10 σεν Ἀχιλλέα. πρότερον ἦν
 ὄνομα αὐτῷ λιγύρων. ὅππ-
 τὰ χεῖλη ματοῖς οὐ προσή-
 νεγκε. πηλὸς δὲ μετὰ ταῦ-
 τα σὺν ἰάονι, καὶ διοσκού-
 15 ροις ἐπόρθησεν ἰωλκόν. καὶ
 αἰσυνόμενος τὴν ἀνείσου γυ-
 νᾶν καὶ φονδύει. καὶ διελὼν
 μέλη, διήγαγε δὲ αὐτῆς τὸν
 στρατὸν εἰς τὴν πόλιν. ὥς δὲ
 20 ἐγγύθι ἐνέειπεν Ἀχιλλεύς
 κλέχωντος λέγοντός, οὐ δύ-
 νασθαι χωρὶς αὐτῆς εἶναι
 αἰρεθῆναι, θεῖς περ ἐδίχα
 ὅππῃ δὲ στρατοδόμῳ αὐτῶν
 25 ἀχλιδποῦσα, κρύψατο ἐοδίτι
 γυναικεῖα, ὥς πρὸ θένον πρὸ
 θεῶ. καὶ καὶ εὐφρόνως τῇ

Thetis quo minus uotum ex-
 pleret suum, impedita, reli-
 cto in fantulo, ad Nerëidas
 abiit. Tum Peleus sublatum
 in manibus, puerum ad Chiro-
 nem tulit, quem ille acceptum
 leonum uisceribus, aprorumq;
 et urforum medullis enutriuit,
 eumq;, cui Ligyron antea no-
 men fuit, quod mammis La-
 bra minime admouisset, Achil-
 lem nominari uoluit. Post hæc
 Peleus Iasonis & Dioscuroꝝ
 adiumento Iolcum expugna-
 uit: Astydamiāq; Acasti cō-
 iugem occidit, ac distraētis il-
 lius mēbris per eam intra ur-
 bem traduxit exercitum. Vbi
 demum nonum Ætatis suæ an-
 nū expleuit Achilles, calcban-
 te Troiam sine ipso capi non
 posse, prædicante, Thetis, quod
 filium eo in bello militantem
 interiturum omnino præuidis-
 set: muliebri ipsum ueste con-
 tectum in Scyron insulam Ly-
 comedi pro puella incorrupta,
 ac virgine perductum com-

ΑΠΟΛΛΟΔΟΡΙ

mendavit, ibiq; agens adole-
scentulus, Deidamiam regis
filiam comprimit: ex qua Pyr-
rhum filium extulit, qui nouo
postea nomine Neoptolemus
est appellatus. Ceterum Vlysses,
quando ei apud Lycomedem esse
Achillem, indicatum fuit, quesitum
tuba usus inuenit: Ad hunc itaq;
modū Achilles ad bellū Troianum
perductus est: Ad quod etiam
Phoenix Amyntoris filius il-
lum comitatus accessit. Hunc
à Clytia patris pellice, ut de
stupro interpellata falsò in-
mulatum pater oculorum luce
priuauit, quem Peleus ad Chi-
ronem, ductum, ab eoq; cu-
raturum oculorum luce recupe-
rata Dolopum regem consti-
tuit. Insuper Achilli Patro-
clus Menætij, ac Sthenes
Acasti, siue, ut alijs placet, Pe-
riapidis Pheretis filij, uel, ut
Philocrates inq̃t, Polymeli Pe-
leo nati, filius, comes accessit.
Is Opuntē delatus, in Talorū

λυκομήδιδ' ἑυχατὶ δῆιδε
μεία μίγνυται. καὶ γίνεταί
παῖς πύρρῳ αὐτῷ, ὁ κλη-
θεὶς νεοπτόλεμος αὐτοῦ. ὁ-
δὸς δὲ μνησθέντα πῶτα
λυκομήδιδ' ἐκτὶς ἀχλὺν
σάλπινγ' χρυσάμενος ὄρε-
καὶ ὄρεον τὸν δόπον εἰς δόπον
ἔλθει. σώνει πετο δὲ αὐτῷ
φοῖνιξ ὁ ἀμνότερος. οὗτος
ἔπειτα παρὸς ἐτυφλώθη
καταψύσσωνος φθορᾷ
κλυτίῳ τῆς ἡπατὸς παλ-
λακίδος. πηλὸς δὲ αὐτὸς
πρὸς χείρωνα κομίζεσθαι, ὅτε
κείνου θρασυβούτα τὰς
ὄφεις, βασιλέα κατέσχευε
λόπων. σώνει πετο δὲ, καὶ
πάροκλῳ ὁ μνηστήριον, καὶ
δενέλης τῆς ἀκρόσου, ἡ πε-
ριόπιδος τῆς φέρης, ἡ κα-
τάπερ φησὶ φιλοκράτης,
πολυμήλου τῷ πηλέως. οὗ-
τος ἐπὶ ὁπῶντι διμεγχεῖς
ἐπὶ παιδῶν πᾶσι ἀστρά-
λων παῖζων παῖδα κλυτὸν
νυμὸν τὸν ἀμωιδάμαντος

ἀκὼν ἀπέκτεινε. καὶ φυγὰν
 μὲν τῷ πατρὸς, πρὸ πηλεΐ
 κατῴκη, καὶ ἀχιλλέως ἐρώ
 μινος γίνεται. κέκραψ' αὐτὸ
 5 χθων συμφύες ἔχων σῶμα
 αἰδορὸς, καὶ δρᾶκοντες, τῆς
 ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶ-
 τος. καὶ τῷ γῆν πρῶτον
 λευμελίην ἄκτην, ἀφ' ἑαυτῷ
 10 ὀκεκροπίαν ὠνόμασεν. οὗ
 τυφασὶν ἔδωκε θεοῖς πό-
 λης καταλαβέσθαι, ἐν αἷς
 ἔμελλον ἔχειν τιμὰς ἰδίας
 ἑκάστος. ἢ κεν ἔνπρωτος πο-
 15 σειδῶν ᾤδῃ τῷ ἀττικῇν. καὶ
 πολέμας τῇ τριαινῇ κατα-
 μέσθην τῷ ἀκρόπολιν, αἰε-
 φηνε δάλασσιν. ὅν νῦν ὄρε
 χθονίδα καλοῦσι. μὲν δὲ τῷ
 20 τον ἢ κεν ἀθηνᾶ. καὶ ποιη-
 ῶμελιν τῆς καταλήψεως κέ-
 κροπα μαρτυρεῖ, ἐφύτευ-
 σεν ἐλαίαν. ἢ νῦν ἐν τῷ παν-
 δροσίῳ δεικνύται. λεγομέ-
 25 νης δὲ ὄριδος ἀμφοῖν πᾶσι
 τῆς χώρας, ἀθηνᾶ, καὶ πο-
 σειδῶνα διαλύει ζεύς, καὶ

ludo Clysonymum Amphida-
 mātis filiū imprudenter occidit:
 atq; i exiliū actus cū patre, à
 Peleo domi i cōubernio acce-
 ptus Achillis Amasius effici-
 tur. Porro Cecrops Indiges,
 ac geminus idest humano si-
 mul, et serpētino corpore præ-
 ditus in terra Attica primus
 regnavit, & quæ prius Aethē
 dicebatur, de suo ipsius uocabu-
 lo cecropiā dici uoluit. Sub eo
 quoq; Deorū fuisse decreto cō-
 cessam aūt urbū occupanda-
 rū priātem, sanē in q̄b. potissi-
 mū priuatos honores unus q̄sq;
 adipisci posse uideretur. Pri-
 mus igitur Neptunus i Atticā
 uenit, ac percussa tridēte ad me-
 diā arcē terra, fretum repente
 exiit: id loci eretheidē uocāt
 post hūc aūt Minerva cōparu-
 it: quæ lecto à se Cecrope oc-
 cupatiōis suæ iudicij teste, oleā
 ē terra p̄duxit, quæ nostra ēi
 ætate uisitur i Pandrosio. Co-
 orta deinde inter utrunq; con-
 tentione, ac lite de urbe, Iupi-

ter Mineruam, Neptunumq;
inter se pacavit, usq; , non , ut
quidam memorant , Cecropē,
Cranaumq; , nec Erichtheum,
sed duodecim Deos huiusce
cōtrouersiae iudices dedit, quo
rū sententia urbs Athenae Mi
neruae adiudicata fuit; quan
do primū ab ea oleam Cecro
pis testimonio productum fuis
se perceperunt. Minerua itaq;
de seipsa Athenis nomen im
posuit, at Neptunus mirum in
modū iratus Thriasium cam
pum pessime afflixit: atq; At
ticam uniuersum pelago inun
dauit. Adhuc Cecrops Agrau
lo Aetæi filia in coniugium
ducit, ex eaq; maiem quidem
suscepit, Erysichthonem, qui
sine maribus liberis è uita de
cessit, filias uero, Agraulon
Hersē: & Pandrosom, At
ex Agraulo, ac Marte gigni
tur Alcippe. Huic uim in
ferre Alirrhothius Neptuni,
& Eurytes Nymphæ filius à
Marte deprehensus occiditur.

εκαοβρέ

ταὺς ἔδωκεν . οὐχ' ὥς εἴπον
τινὲς κέκροπα , κὴ κραλαόν .
οὐδὲ ἐριχθέα . θεοὺς δὲ τῶν
δωδεκα . καὶ τούτων διχα
ζόντων ἡ χώρα τῆς ἀθηνᾶς
ἐκείνη . κέκροπος μαρτυρῶ
σαντος . ὅτε πρῶτον τὴν ἐ
λαίαν ἐφύτευεν . ἀθηνᾶ
μὲν δὴν ἀφ' ἐαυτῆς τὴν πό
λιν , ἐκάλεσεν ἀθῆνας . πο
σειδῶν δὲ , θυμῷ ὀργισθεὶς ,
τὸ θειάσιον πεδίον ἐπεκάλυ
ψε , κὴ τὴν ἀττικὴν ὕφαλον
ἐποίησεν . κέκροψ δὲ γάμας
τὴν ἀκταίου κόρην , ἀγραυ
λον . παῦδας μὲν ἔχεν ἔρυ
σίχθονα . ὃς ἀπκνος μετῆλ
λαξε . θυγατρός δὲ ἀγραυ
λον ἔρσην , πάνδροσον , ἀ
γραυλα μὲν ἦν , κὴ ἄρεος ἀλ
κίππῃ γίνεται . ταύτην γὰρ
ζόμλος ἀλιεῖρόδιος ὁ ποσει
δῶνος καὶ νύμφης δῶνύτης
ἔπειτα ἄρεος φωραθεὶς κτεί
νεται . ποσειδῶν δὲ τὴν ἀρείω
πάγῃ κτείνεται διχαζόν
των τῆς δωδεκα θεῶν ἄρην
καὶ

καὶ ἀφ' ἧς δὲ, καὶ
 ὁρμόν κέφαλος, οὗ ὁραδοῖ
 σα ἡὼς ἤρπασε. καὶ μίγξι-
 σα ἐν συνεία, παῖδ' ἐλίνυ
 5 σε πιδωνόν. οὗ παῖς ἐλίνε-
 το φαέδων. τούτου δὲ ἀσ-
 νοος. τῷ δὲ, σάνδοκος, ὅς ἐκ
 συνείας ἐλίνων εἰς κιλικίαν,
 πόλιν ἔκτισε κελσίδειν. καὶ
 10 γήμασ* θανάκω τῷ μεγε-
 ασάρου κινύραν τῇ αἰσ-
 ρίαν βασιλείᾳ ἐλίνυσε. κινύ-
 ρας οὗτος ἐν κύπερῳ, πα-
 ρα γλινόμβης σὺν λαῷ ἔκτι-
 15 σε παῖφον. γήμασ δὲ ἐκεῖ
 μεθάρμην κόρην πυγμαλίω-
 νος κυπρίων βασιλείας, ὅξυ-
 πορον ἐλίνυσε, καὶ ἄδωνις.
 πρὸς δὲ τούτοις θυγατράς
 20 ὁρσεδίκω. λαοζόρῳ, καὶ
 βραιπίᾳ. αὐταὶ δὲ ὄξυ μῆ-
 νιν ἀφροδίτης ἀλλοτείοις
 αἰδοράσι στυδοναξόμβηαι, ἣ
 βίον ἐν αἰγυπῷ μετήλλα-
 25 ξαν. ἄδωνις ἦ ἐπὶ παῖς ὢν,
 ἀρτέμειδος χόλας, πλῆγεις
 ἐν θήραις ὑπὸ σὺν, ἀπείδα

quāobrem Neptunus Mariē ī
 Ariopago cædis reum agit: Is
 duodecim Deorū sententiā indi-
 catus absoluitur: at Cephalus
 Herseſet Mercurij filius fuit
 quē, cū Aurora supra modum
 amaret, correptū secū asporta-
 vit ī Syriā abiq; illius cōcubitu
 grāvida fit, et Tiſthonū pepit
 cui Phæthōtem filiū fuisse p-
 dūt. Huius aut fuit Astynous,
 ex quo, Sādocus: q̄ ē Syria pfe-
 ctus in Ciliciam, Celenderim
 urbem cōdidit: ductaq; in ma-
 trimonium* Thanace Megeſ-
 sari filia Cinyram Affyrio-
 rū regē procreavit. Hic Ciny-
 ras cū in Cyprū se cōtulisset,
 cū populo, paphū cōdidit, Du-
 ctāq; inibi uxore Metharme
 Pygmaliois Cypriarū regis fi-
 lia oxyporū, et Adonin genuit:
 Necnō filias Orsedicen: Lao-
 gorēq; et Bræſiā ex eadē su-
 ſcepit. Hæ uero ob Veneris
 irā a ienigenis pmiſtæ uiris
 uitā ī Egypto cū morte cōmu-
 tarūt. Adonis aut puer adhuc,

APOLLO DORI

Dianæ iracūdia in uenatione
ab apro percussus interijt. Hūc
Hesiodus Phœnticis et Alphe
sebae filiū fuisse ait, Panyas
sui uero de Thoante Assyrio
rum rege, qui Myrrham sis
liam habuit, natam refert.
Hæc myrrha per iram Venes
ris, quod eam nibili faceret,
patris amore corripitur: atq;
usa nutricis opera, cum inscio
patre noctes duodecim concus
buit. Is: ubi rem sensit, striz
ito in filiam ense impetum fe
cit, quæ, cum iam comprehens
deretur. Deos rogat, ut nuss
quam appareat. Tum Dij il
lam miserati in arborem sui
nominis commutarunt: ac des
cimo post mēse rescissas arbo
re, Adonin ex ea filium ortum
fuisse ferunt. quem Venus
formæ ergò infantem adhuc
clam deis in arca occultatum,
ante Proserpinam constituit,
quem simulac illum conspez
xit, se redditurum negauit.
Delato ad Iouem iudicio, tres

νε, ἡσιόδοις δὲ αὐτὸν, φοίνι
κος, καὶ ἀλφειβοίασ λεί
γει. πανύκσις δὲ φησι θύα
τος βασιλείας ἀστυρίων, ὃς
ἔχει θυγατὸρ' ἀσμήνην. αὐ
τὴ κατὰ μῆνιν ἀφροδίτης,
οὐ γὰρ αὐτῷ ἐτίμα, ἴχει τ'
παρὸς ὄρωτα. καὶ στωδ
ρὸν λαβοῦσα τὴν στωδ
ρὸν ἀγνοοῦντι τῷ πατρὶ νύκ
τας δώδεκα στωδοντάδην. ὃ
δὲ, ὡς ἡδ' ἔο, ἀπασάμηνος ξεί
φος ἐδίωκεν αὐτῶν. ἡ δὲ
παρὰ κατὰ λαμβασομένη,
θεοῖς ἡνέκατο, ἀφαιὴ γένε
σθαι. θεοὶ δὲ κατὰ κτεῖρα
τες αὐτῶν, εἰς δένδρον με
τήλλαξαν, ὃ καλοῦσι σμή
νην. δεκαμηνάει δὲ ὕδρον
χρόνῳ, τὸ δένδρον ἐκλήνους, 20
γλυννῶναι τ' λεγόμενον ἄ
στωνιν. ὃν ἀφροδίτῃ δὲ καὶ
λοιδοῖ ἐπὶ νύπτον κρύφα θεῶν
εἰς λοφύνα κακρύψασκε, πῶρ
σέφονη παρίστατο. ἐκείνῃ δὲ
ὡς ἐθεάσατο, οὐκ ἀπιδίδου.
κρίσεως δὲ ὑπὸ δῖος γλυτομέ

νης, εἰς ῥεῖς μοῖρα· διηρέ-
 δη ὁ εἰσαυτός· ἢ μία μὲν
 πρὶς αὐτῷ μίλειν τὸν ἄδω-
 νιν· μία δὲ παρὰ πόρτα
 5 φόνι προσέταξε· τὴν δὲ ἐ-
 τέρην, πρὶς ἀφροδίτῃ· ὃ δὲ
 ἄδωνις ταύτῃ προσέειπε,
 καὶ τὴν ἰδὼ μοῖρα· ὕπε-
 ρον δὲ διηρέων ἄδωνις ὑπὸ
 10 οὐνὸς πλεγεῖς ἀπιδανε· καὶ
 κροπὸς δὲ ἀρδανόντος, κρα-
 νὰς * αὐτόχθων, ἐφ' οὗ τὸν
 ἑσθὶ δευκαλίωτος λέγεται
 καὶ τακλυσμένην γενέσθαι· οὗ
 15 στος γάμοις ἐκλακεν αἰμό-
 νος πεδιδάσθαι τὴν μνηστῆρ, ἐ-
 γλίνουσε κραναὴν, καὶ κρα-
 νὰς χεῖρ, καὶ ἀτθίδι· ἧς
 ἀρδανούσης ἐπὶ πρὶς δίνου,
 20 τὴν χώραν κραναὸς ἀτθί-
 δα προσήχρυσσε· κραναὴς
 δὲ ἐκβαλὼν ἀμυκτύων ἐ-
 βασίλευσε· ἑσθὲρ νῆνιοι μὲν
 δευκαλίωτος, ἑνιοι δὲ * αἰ-
 25 τόχθονος λέγουσι· βασιλεύ-
 οντα δὲ αὐτὸν ἑσθὶ δῶδε
 καὶ ἐπὶ, ἐριχθόνιος ἐκβαλὼν·

in partes annum partitus est,
 ut unam apud se ipsum, alteram
 cum Proserpina, tertiam
 demum cum Venere Adonis
 permaneret, imperavit. Adon-
 nis autem, quæ pars sibi ab
 Ioue distributa fuerat, eam
 ipsi Veneri attribuit. Nec
 longo post tempore inter ue-
 nandum Adonis ab apro uul-
 neratus occidit. Post, ubi Ces-
 crops humanitas exiit, Cras-
 naus indiges, sub quo Deuca-
 lionis diluvium fuisse narra-
 tur, ducta à Latedemone Per-
 diade Menetis filia, Cranaem
 genuit, & Cranechmen, &
 Atthidem, quæ cum, virginia-
 tate necdum expugnata obvis-
 set, Cranaus ab ea terrâ At-
 thidē uocitavit: ubi, post Cra-
 naum expulsū regnavit Am-
 phictyon. Hunc nonnulli Deu-
 calioms, alii uero * indigetis
 hominis filium fuisse dicunt.
 qui, cum duodecim annos re-
 gnum tenuisset, ab Erichthon-
 io pellitur, hunc Hephestes,

ex Craneæ Attribidis nata fi-
liū esse aiunt. Sūt ēt, qui Vol-
cani, & Palladis esse uelint,
hunc in modū. Minerua olim
arma sibi conflare uolens ad
Volcanum adierat. Hūc in-
terim relictum à Venere Mi-
neruæ constuprandæ cupido
desiderium incessit: camq;
auertente aggreditur. Hæc
fugit: ille fugientem insequi-
tur, utq; proxime eam uenit,
i summū erat necessitate, clau-
dicabat enim, Deam inire co-
nabatur. Ea uero, ut pudica
erat, & uirgo, uirum non ad-
mittebat. Volcanus demum
tentigine ruptus in uirginis fe-
mur semen effudit. Tum
tristata, semen lana deter-
sum in terram deiecit, ac mox
in fugam se dedit. Inter-
ea uero ex demisso in hu-
mum semine gignitur, Erich-
thonius. Hunc clam dijs alijs,
dum immortalem facere stu-
det, educauit: positiūq; in cista
Pædroso Cecropis filiae cōmen

ἄνθρωποι οἱ μὲν ἠφαιδέης τῇ κρα-
ναΐς θυγατρὸς ἀττίδος εἶναι
λέγουσιν. οἱ δὲ ἠφαιδέου, καὶ
ἀθηνᾶς οὕτως. ἀθηνᾶ πα-
ρελθούσῃ πρὸς ἠφαιστον ὁ-
πλὰ κατὰ σκόδιόν τι δέχε-
σθαι. ὁ δὲ ἐγκαταλειμμέ-
νος ὑπὸ ἀφροδίτης, εἰς ἐπὶ
θυμίας ὤλιπε τὴν ἀθηνᾶς.
καὶ διώκειν αὐτὴν ἤρξατο.
ἡ δὲ, ἐφύγε. ὥς δὲ ἐγγύς
αὐτῆς ἐλθούσῃ, πολλὴν αἰάγ-
κην, ὅν γ' ἡ χολὴ, ἐπικράτω-
σεν ἐλθεῖν. ἡ δὲ, ὥς σὺ φέρον
καὶ πῶ δένος οὐσὰ οὐκ ἠνέχε-
το. ὁ δὲ, ἀπὸ σπέρμινος εἰς τὸ
σκεῖλος τῆς θεᾶς. ἐκείνῃ δὲ
μυσταχθεῖσθαι, εἰς ὅσον ἀρ-
μαξέσθαι τὸ γόνιον, εἰς γῆν ἐξέριψεν.
φουλούσης δὲ αὐτῆς, καὶ τῆς
γονύς εἰς γῆν πλούσης, ἐκ-
χρόνιος γίνετο. ἄνθρωπον ἀθην-
ᾶς κρύφα τῆς ἀλλοιᾶς θεοῦ
ἔσχετο. ἀθηνᾶς δὲ δέλεον
ποιῆσαι. καὶ κατὰ θείσας
αὐτὸν εἰς κίστην, πανσρόσφ-
τῇ κίρκῳ παρακατατίθε-

το. ἀπειποῦν(α τὴν κίσην
αἰοίγειν. αἱ ἀδελφαὶ τῆς
πανδρόσου αἰοίχουσιν ἑαυ-
τὰς ὀργίαις, καὶ θιέονται
5 τῷ βρέφει πῖναυεραυλίον
σβάκοντα. καὶ ὥς μὲν εἴσι
λέχουσιν ἀπ' αὐτῆς διεφθάρ-
ησαν τῆ σβάκοντος. ὥς δὲ
εἴσι, δι' ὄργην ἀθηνᾶς, ἐμ-
10 μακρὴς γλυκύλαι, κατὰ τῆς
ἀκροπόλεως αὐτὰς ἔρρι-
ψαν. εἰ δὲ τῷ περὶ τῆς φά-
φεις ἐρχομένου ὑπ' αὐτῆς
ἀθηνᾶς, ἐκβαλὼν ἀμολ-
15 κτύονα, ἐκασίλυσεν ἀθην-
αῖν. καὶ τὸ εἰ ἀκροπόλει
ξόαιον τῆς ἀθηνᾶς ἰσχύσα-
το. καὶ τῆς πατρίδος αἰῶν
τῇ ἐορτῇ σιωπῇ(α. καὶ
20 πασιδίου νηῖδα νύμφην ἔ-
χηεν. ὃς ἦς παῖς πανδίων
ἐλγυῖν. ἐρχομένου δὲ ἀ-
ποδανόντος, καὶ ταφίτης
εἰ τῷ ἀ, τῷ περὶ τῆς ἀθην-
30 αῖς, πανδίων ἐκασίλυσεν.
ἐφ' οὗ δὴ μῦθος, καὶ δόντος
εἰς τὴν ἀττικὴν ἢ λανθόν. ἀλλ'

daunt: interdiciq; ne cistam re-
tegeret: At Pandrosi sorores,
quod curiosae admodum fore-
rent, cistam aperiunt, ad no-
lutumq; puero draconem spec-
tant. Nec defunt, qui ab
eodem dracone fuisse inter-
emptas, astipulentur, Alio-
rum uero testimonio Palladis
ira, furore percitae, de sum-
ma sese arce praecipites cie-
cerunt. Interea uero Erich-
thonius in tēplo à Minerua ip-
sa enutritus pulso Amphicty-
one Athenarum regno positus
est, ac Mineruae: signum in
arce constituit: necnon Pan-
athenaeorum celebritatem in-
stituit. Pasibeamq; Nai-
dem nympham uxorem ac-
cepit, ex qua sibi Pandion
natus est, Denq; Erichtho-
nio uita functo, ac in primo
Palladis phano sepulto, Pan-
dion regnum adipiscitur:
quo regnante Ceres, Dio-
nysiusq; in Atticam uene-
re: Atqui Cererem Eleusine

A P O L L O D O R I

Celeus suscepit. Dionysius vero ab Icario hospitio excipitur, à quo uitis palmitem muneri accepit, ab eoq; vini faciendi rationem didicit. Is igitur Dei bñficia mortalis bus impertiturus, ad pastores se quosdam contulit, qui cum gustassent uinum; atq; animi causa sese largius meri poculis inutassent; malum sibi medicamentum datum esse arbitratu Icaro necem sustibus intulerunt. Erigone uero filiae patrem uestiganti berilis canis, cui Mæra nomen fuit, Icarium confectari solita, caudauer, ubi nā delitesceret, indicauit. Tum filia patrem desflens se ipsam ex arbore suspendio necauit. Tandion interea de duetia uxore Zeus xippe matris suæ sorore, filias Procnem, ac Philomelam, & geminos erechtheum, Butemq; suscepit. Dein conslato in Labdacum bello de terræ finibus in belli societatem

λα' δὴ μιν ἔρα μὲν καλεὸς αἰὲς
τὴν ἑλὸν σῖνα ὑπὲρ ἔτατο.
δῖον υἱὸν δὲ ἱκάειος· καὶ λαμ-
βαίνει πρ' αὐτῷ κλῦμα ἀμ-
πίλον· καὶ τὰ πατρὶ τὴν οἶνα
ποιῖαι μακιδάνων, καὶ τὰς
τῆς θεοῦ δωρήσασθαι δῖον
χρῆστας αἰθερώποισι δα-
κνέειται πρὸς πινάσ' ἀπεί-
ρασ', οἱ γὰρ ἄμεινον τῶν πα-
τρῶν, καὶ χερσὶν ὑδάτος ἀφαι-
δῶς δι' ἡδονὴν ἐκλύσαντες,
πεφαρμάχου νομίζοντες,
ἀπέκτειναι αὐτὸν· καὶ γὰρ
δὲ τῇ θυγατρὶ τὸν πατὴρ ἔτα-
μασθούσῃ, κύων σωῆδης
ὄνομα μαίρα, ἣ τῷ ἱκαεῖ
σωεῖται, τὸν νεκρὸν ἐμύ-
σε· καὶ κείνη κατὰ δρυμὸν
τὸν πατὴρ, ἐαυτὴν αἰὲρ-
τησε· πανθῶν δὲ γάμος
ἐλπίππην τῆς μητρός τὴν
ἀδελφὴν, θυγατρός μὲν
ἐπέκνωσε πέριον, καὶ φε-
λμύλας· καὶ δὲ δὲ δῖος δὲ
μοῖς ἐρεχθεῖα, καὶ εὐνύκων
πρὸς μου δὲ ὄψασι σῖναι

πρὸς Λάβδακον, πρὸς γὰρ
 ὄρων ἐπικαλίστατο βουλὴν,
 ἐκδράκνυς τηρεῖα τ' ἄρειας.
 καὶ τὸν πόλεμον σὺν αὐτῷ
 5 κατορθώσας, ἔδωκε τηρεῖ
 πρὸς γάμον τὴν ἑαυτοῦ θυ-
 γατρίαν Πρέκνην. ὃ δὲ ἐκ-
 ταύτης γέννησας παῖδα ἴο-
 τυν. καὶ Φιλομήλῃς ὄρα-
 10 θοῖς ἐφθίρει. καὶ ταύτῃ,
 εἰπὼν πεθναίαι Πρέκνην.
 κρύπτων ἔσθ' ἑρῶς χροῖας.
 αὐτὴς δὲ γήμασ' Φιλομή-
 λαι στυγνὰ ἔζω. καὶ τὴν
 15 γλῶσσαν ἔξέπεμν αὐτῆς.
 ἢ δὲ ὑφίνασκα εἰ πῖπλω
 γράμματα, καὶ δὴ τού-
 των ἐμύνησε Πρέκνη τὰς
 ἰδίᾳ συμφορὰς, ἢ δὲ αἰα-
 20 ζήσασα τὴν ἀδελφὴν κτεί-
 νει τὸν παῖδα ἴττω, καὶ κα-
 ψίσασα, τηρεῖ δὲ ἵπνον ἄγνο-
 οῦν περὶ τῆς. καὶ μετὰ
 τῆς ἀδελφῆς διαταχέως ἐ-
 25 φυγν. τηρεῖς δὲ αἰδομένη-
 νος, ἀρπάζουσι Πίλεκων ἑδίω-
 κται. αἱ δὲ, εἰ δαυλίᾳ τῆς

Tereum Martis filium de
 Thracia conuocauit eoꝝ bel-
 lo per eius auxilia præclaris-
 sime gesto : Procnem filiam
 suam Tereo nuptui collocas-
 uit. Hic suscepto ex ea Ilye
 filio, Philomelam amore suc-
 census uitiat. Eamqꝫ, simulat-
 o Procnes obitu, rure celat,
 & huiusce loco Philomelam
 ductam comprimit. Inde hui-
 us linguam defecuit, ea uero
 per litteras in peplo contex-
 tas, suas ipsius Procne soror-
 ri, miserias significauit.
 Hæc, post quæsitam Germa-
 nam Ilym puerum trucidat-
 um, elixatumqꝫ Tereo, in-
 scio epulandum apposuit, ac
 repente cum sorore profugit,
 Tereus cognito facinore ab-
 repta securi fugientes inse-
 quitur. Hæc uero, cum iam
 Dauliam Phocidis urbē per-
 uenissent, circumsep̄iæ Deos
 rogant in auem mutari. Tum
 Procne fit Luscinia, Philo-
 mela uero in hirūdinem trās-

formatur. Adhæc Tereus in
Vpupam commutatur. Inde
Pandion ubi fato concessit, si-
lij diuifis interfe patrijs facul-
tatibus, Erichibeus regnum
accepit. Sacerdotio aut Miner-
ue, Neptuniq; Butes Erich-
ibonij filius. honestatur. At
Erechibeus. Praxitbeam Phra-
simi, & Diogenæ Cephifo-
natæ filiam uxorem duxit,
ex qua filios habuit, mares,
Cecropem, Pandorum, &
Metionem, feminas uero Pro-
crin, Crensam, Chthoniam,
Orithyiam, quam postea Bo-
reas rapuisse dicitur. Chtho-
niam Butes in cōiugio habuit.
Atqui Xuthus Crensam du-
xit, & Procrin Cephalus
Deionei filius. Hæc sum-
pta corona aurea Pteleonti
subigitur, et a Cephalo depre-
bensa, ad Minoem confugit,
Hic eius etiam amore correp-
tus est, eiusq; concubitum im-
petrat. At, si mulier hæc
cum Minoe concubuisset, nul-

φωκίδος γινόμεναι περὶ
τὰ λυπτοὶ θεῶα ὅτι γινέται
ἀφροδισίαι. καὶ περὶ κιν-
μὲν γινέται ἀφροδισίαι. ὁ δὲ
λα δὲ χελιδόν. ἀφροδισίαι
ταὶ δὲ, καὶ τηρὸς, καὶ γινέ-
ται ἐπὶ τῷ. πανδίωνος δὲ
ἀφροδισίαι, οἱ παῖδες πα-
φῶα ἐμείλῳ. καὶ τὸν βα-
σιλείαν ἐριχθίδος ἀφροδισίαι
τὸν δὲ ἰδρωσύνῃ τῷ ἀφρο-
δισίαι, καὶ τῷ ἀφροδισίαι
ἐριχθίωνος βούτης. γὰρ αὖ
ὁ ἐριχθίδος περὶ τὴν πᾶν
φρασίμου, καὶ διοχρεῖται τῷ
κινωσύν, ὅτι παῖδες κινω-
πα. πάνδωρον, μητιόνα. θυ-
γατρός δὲ, περὶ κινω-
φῶα. χροῖας. ὅτι ἐριχθίδος, ὅτι
ἔρπασα ἐριχθίδος. χροῖας μὲν
ὅτι ἔρπασα βούτης. κινω-
δὲ βούτης. περὶ κινω-
δὲ οὐδὲν δὲ κινω-
δὲ οὐδὲν δὲ κινω-
δὲ οὐδὲν δὲ κινω-
δὲ οὐδὲν δὲ κινω-
δὲ οὐδὲν δὲ κινω-
δὲ οὐδὲν δὲ κινω-
δὲ οὐδὲν δὲ κινω-

τῆς ἐραῖ, καὶ πείθει σωέλ-
 θειν. εἰ δὲ σωέλθοιε γυνῆ
 μίνωι, ἀδύνατον ἦν αὐτῷ
 σωθῆναι. πασιφάη γρ, ἐ-
 5 πείθει πολλὰς μίνωας σωφ-
 νάζετο γυναιξίν, ἐφαρμά-
 κιδόσεν αὐτόν. καὶ ὁ πότε ἄλ-
 λω σωκυνιάζετο, εἰς τὰ ἄρ-
 θρα ἐφίει θηρία, καὶ οὐ τως
 10 ὁ ἀπώλωτο, ἐχέρας οὖν κα-
 φάλου αὐτῷ κύνια ταχὺ,
 ἀκόντιόν τι ἰδυρόλον. ἔδω-
 τούτοις πέικεις ἰδοῦσα τὸν
 αἰσθατὴν κερκαίαν, πει-
 15 εὔξασθαι, πρὸς τὸ μεδὲν βλά-
 ψαι, καὶ σωθῆναι ἵκεται.
 διείδασθαι δὲ αὐτῆς τὴν μίνω-
 ος γυναιξίν, ἥ κεν εἰς αἰδύ-
 νασθαι, καὶ διαλλαγεῖσθαι κα-
 20 φάλη, μετὰ θύτου παραγί-
 νεται εἰς θῆρας. ἦν γρ θη-
 ρόεν πικρὸν. δῶκεν γρ αὐ-
 τῷ εἰ τῇ λοχεῖ ἀγνούσας,
 κίφαλος ἀκοντίξιδ, ἢ τυχόν
 25 ἀρχκτείνει πέικειν. καὶ κε-
 θεῖς εἰ ἀρεῖα πάγῳ, φυγεῖν
 αἰδίοι κατὰ δινάξεται.

la potuisset ratione seruari.
 Nam Pasiphaë, quod cum mul-
 tis mulieribus Minoem rem
 habere nō ignorabat, cū uene-
 ficis infecit, ut quoties secum
 alia cubaret, in illius artus
 uiperæ irruerent immanes,
 eumq; in modum pellices Pas-
 siphaë disperdebat.* Cephalus
 igitur, perniciosissimum habebat
 canem, cui Lelapi nomē fuit,
 et quem nulla fera poterat ex-
 mitare. Iaculum adhuc, cuius
 ius ictus neminem unquā fe-
 sellit. Inter hæc Procris cōspi-
 cata uirū, Cereā, sumēs radi-
 cē, neq; sibi obesset, cōcūbit.
 At uerita rursus Minois con-
 iugem, Athenas proficiscitur,
 et in Cephalī gratiam redijt
 et cum eo ad uenandum con-
 cedit, quippe quæ uenandi
 studio mirifice oblectabatur.
 Hæc occulte uirg infecuta in-
 ter fruteta latitabat, cuiusq; mo-
 tu promoueri uirgulta maritus
 sentit, iaculū ineuitabile mi-
 sit, eoque percussam uxore Pro-

APOLLODORI

crim interfecit. Quocirca Cephalus ab Areopagi Iudicib. exilio sempiterno damnatur. Interea uero Orithyia Ilisum amnē trajicientem Boreas rapuit, et cum ea concubuit. Hæc illi filias Cleopatram, et Chionē, mares autem Zetem, & Calain aligeros peperit. Qui cum Iasone in Colchos nauigantes, et Harpyias insectantes moriuntur, siue, ut Acusilaus ait, circa Tenum insulam ab Hercule interempti fuerunt. Cleopatram Phineus coniugē cepit: cui ex ea filij gignuntur Plexippus, & Pandion, his auctus filijs, ex Cleopatra Idæam deinde Dardani filiā sibi matrimonio sociauit. Ea uero. priuignos, perinde, ac in Phinei cædem conspirantes, falsò apud patrē insinuat, Huic ille credulus, ambos oculis priuat, interea Argonautæ cum Boreæ filijs illuc ap-
 pulsī in Phineum animaduertunt. Chione autem Neptus

ὠρεῖσθαι δὲ πειρώσαν ἑσθὶ
 ἰλίσσας ποταμούς, ἀπὲ-
 στας βορέας στωήλας. ἡ δὲ
 γλινᾷ θυγατρός μὲν κλεο-
 πάραν, καὶ χιόνιν. ἵκους ἡ
 ξήτην, καὶ κίλαϊν πῆδρας
 οὖς. οἱ πολέοντες σὺν ἰάτρ-
 οι, καὶ τὰς ἀρπύρας διώ-
 κοντες, ἀπὲρδανον. ὡς δὲ ἀκ-
 σίλαος λέγει, πρὸς τῆνον
 ὑφ' Ἡρακλείου ἀπέλονται.
 κλεοπάραν δὲ ἔγχε, χι-
 νός. ὠρίνοι δὲ παῖδες ἔσ-
 τ' ὠλήξειππος, καὶ πανδίων,
 ἔχων δὲ ρύτιος ἐκ κλεοπά-
 ρας παῖδας, ἰδαίαν ἐγά-
 μησεν τῷ δαρδάνου. καὶ κί-
 νη τῆς περγόνων πρὸς θινέα
 φθισαὶ κατὰ δούρτα. καὶ
 πσιδύας θινός, ἀμφοτέρ-
 οισ' τυφλοῖ. παρὰ πολέον-
 τες δὲ οἱ ἀργοναῦται σὺν
 βορεάδαις κολάζονται αὐ-
 τόν, χιόνη δὲ ποσειδῶνι μέ-
 γνυται. ἡ δὲ κρύφα τῷ πα-
 τρὶ οὐ μολπον τεκοῦσα, ἵνα
 μὴ γλύνται κατὰ φανὲς, εἰς

τὸν βυδὸν εἴπει τὸ παι-
 διον. ποσειδῶν δὲ αἰετόμε-
 νος, εἰς αἰθιοπίας κομίζε· καὶ
 δίδωσι βεῖθεσι κύμη δέφειν
 5 αὐτῷ θυγατρὶ καὶ ἀμφι-
 τεῖτη. ὥς δὲ ἐπλειώθη,
 εἶδον ὁ βουθισκύμης αὐτῶν.
 τὴν ἐτόρῃ αὐτῷ τῆς θυγα-
 τρῶν δίδωσιν. ὁ δὲ καὶ τὴν
 10 ὁ ἀδελφὴν τῆς γαμβρείης,
 ἐπείρῃσε βιάζεσθαι, καὶ
 δεῖν αὐτῷ φυγαδίδεῖς, με-
 τὰ ἰσμάρου τῷ παιδὶ, πρὸς
 πύργιον καὶ θρακῶν βασι-
 15 λεύς. ὁ δὲ αὐτῷ τῷ παιδί τὴν
 θυγατρίαν σιωάκησεν. ἐπεὶ
 λυγρὴν ἢ ὕστρον γυνεὴν κα-
 ταφρονεῖ γίνεταί. καὶ πρὸς
 ἑλδυσινίῳ φεύγει. καὶ πε-
 20 λίασιν ποιεῖται πρὸς αὐτὸν.
 αὐτῷ δὲ ἰσμάρου πελδὶ τῆς
 βασιλίσσης μετὰ πύργιον, ἀπὸ
 πύργιον παραγίνεται. καὶ
 τὴν πρὸς αὐτὸν μάχην δια-
 25 λυγρῶς, τὴν βασιλείαν,
 παρέλαβε. καὶ πολέμου
 εἰσαίρων πρὸς ἑλδυσινίῳ, καὶ

no admiscetur. Quae cum,
 clam patre Eumolpo, peperis-
 set, ne detegeretur, in mare
 deiecit infans. Hunc sta-
 tim Neptunus exceptum, in
 Aethiopiam transfert, et Ben-
 thesycyme filiae suae alen-
 dum commendat, et Amphitri-
 tē. Quae, cum etatis integritas
 fuit, intus Benthescymes con-
 iux, huic alteram filiarum
 uxorem dedit. Hic autem ux-
 ris quoque suae sorori vim in-
 ferre aggreditur. Quamobrem
 exilio multatus cum Ismaro
 filio, ad Tegyrium Thraciae
 regem confugit. Quae filiam,
 ipsius filio, conjugavit. De-
 inde uero insidias Tegyrio
 quoque comparasse detectus, ad
 Eleusinos aufugit, eorumque
 amicitiam sibi conciliavit.
 Rursum aut, Ismaro filio de-
 functo, à Tegyrio reuocatus
 in Thraciam rediit, ac soluta inter
 eos discordia regnum accepit.
 Mox conflato inter Athenienses,
 et Eleusinos bello, ascitus

APOLLODORI

ab Eleusinijs, magno cū Thracum exercitū iopem laturos aduenit. At Erechtheo pro Atheniensibus uictoriam adeptus: Deus rem bellicam præclare gesturum cecinit, si filiarum unam iugularit. Qui cum natu minimam, immolasset, et reliquæ tum omnes se se iugularunt. Siquidem, ut quidam testati sunt, de se uicissim occidendis, conspirarent. Commissa uero post immolationem pugna Erechtheus Eumolpum obtruncauit. Inde uero ubi Neptunus cum ipsius domo Erechtheū dissoluit, Cecrops Erechthei filiorum maximus regnum administrauit, et is ducta in coniugium Metiadusa Eupalami filia Pandionem filium sustulit. Hic unā cum Cecrope patre regnans à Mettonis liberis p seditionē eiectus fuit. Hinc Megara ad pylam profectus eius filiam iamdudum nubilem uxorem cepit, à qua

ἐλδυσινίωσ', ἐπικληθεὶς ὑπὸ ἐλδυσινίων, μετὰ πολλῆς συνεμάχει θρασυῶν διασάμεως. ὄρεχθεὶ δὲ ὑπὸ ἀθηναίων νίκης χρωμένῳ ἔχρησεν, ὃ θεὸς κατ'ορεδῶσεν τὸν πόλεμον, ἐὰν μία τῆς θυγατρῶν σφάξῃ. καὶ σφάξατο αὐτὴ τὴν νεωτάτην, καὶ αἱ λοιπαὶ ἑαυτὰς κατέσφαξαν. ἐπεποίλωτο γὰρ, ὡς ἔφαθ' ἂν πινύ, στυγμοσίαν ἀλλήλαις σταυπολέσθαι. γλυομένης δὲ μετὰ σφαγὴν τῆς μάλιστα, ὄρεχθὺς μὲν αὐτῇ ἐλευνὸν μολῶν. ποσειδῶνος δὲ καὶ τὸν ὄρεχθέα, καὶ τὴν οἰκίαν αὐτῆς καταλύσαντος, κέκροτο ὁ πρεσβύτερος τῆς ὄρεχθέως παίδων, 20 ἐξασίλυσεν. ὃς γήμασ' μηλιαῶν δύναν τὴν ὑπαλάμουν παῖδα, ἐτέκνωσε πανδίωνα. οὗτος μετὰ κέκροπος βασιλεύων, ὑπὸ τῆς μητιόνης 25 ἡδὼν κατὰ γάσιν ἐξελήθη. καὶ πᾶς γλυομένης εἰς μέγα-

ρα πρὸς πύλας τῶν ἐκείνου
 θυγατρὰ*, πελίας γαμεῖ.
 αὐτὸς καὶ τῆς πόλεως βασι-
 λεύς ὑπ' αὐτῆς καθίσταται.
 5 κτεῖνας γὰρ πύλας ἢ τοῦ
 πατρὸς ἀδελφὸν βίαντα,
 τῶν βασιλείων δίδωσι παν-
 δίωνι. αὐτὸς δὲ εἰς πελοπόν-
 νησον σὺν λαῷ πᾶρ' Ἀχαιοῖς
 10 ονος, κτίζει πόλιν Πύλας.
 πανδίωνι δὲ ἐν μεγάροισιν ὄν-
 τι, παῖδες ἐγγίοντο. αἰετὸς,
 πάλας, νῆσος, ἄνυκος. ἐνίοι
 δὲ αἰγία σκυρίου εἶναι λέ-
 15 γουσιν, ἁποβληθῆναι δὲ
 ὑπὸ πανδίωνος. μετὰ δὲ τῶν
 πανδίωνος τελευτῶσι παῖ-
 δες αὐτοῦ στρατεύσαντες ὑπὸ
 αἰθύνῳ, ὃς ἐβαλον τὸν μη-
 20 πονίδας. καὶ τῶν ἀρχῶν τε
 ῥαχὺν διείλον. εἶχε δὲ τὸ
 πᾶν κράτος, αἰγυῖς, γαμεῖ
 δὲ πρῶτον μὲν, μήτην τῶν
 ὀσσηνίδων. διὰ τὸν δὲ χαλ-
 25 κίον τῶν ῥηξένωρος. ὥς δὲ
 οὐκ ἐγγίετο παῖς αὐτῶν, δι-
 δοικὰς τὸν ἀδελφὸν εἰς πύ-

deinde urbis regno praefici-
 tur. Nam, cum pylas Bian-
 tem patrum occidisset, Pan-
 dioni genero regnum tradit,
 ipse uero traducto in Pe-
 loponnesum populo Pylum
 urbem condit. Interea Pan-
 dioni Megaris regnanti, na-
 ti sunt filij Aegaeus, Pallas,
 Nisus, et Lycus. Non
 nulli autem Aegaeum Scyrij
 filium esse aiunt, sed a Pan-
 dione suppositum fuisse.
 Demum post Pandionis obi-
 tum, eius filij perducto in
 Athenas exercitu Metioni-
 das eiecerunt, ac regnum
 in partes quatuor distribue-
 runt, sed Penes Aegaeum
 summa Imperij fuit. Hic
 primam uxorem Metan Oz-
 pletis filiam: Alteram uero
 Chalciope Rhexenore na-
 tam duxit. At, ubi nulla
 se prole augeri uidet, fra-
 trum metu ad Pythiam adit,
 deq; filiorum progenie res-
 ponsum dari sibi postula-

APOLLODORI

uit, cui deus ita uaticinatus ē.
 Maſte noua uirtute, pedem,
 qui prominet utri.
 Ne prius exoluas, quā ſcan-
 das Palladis arcem.
 At ipſe ambigens qd hoc ſibi
 uellet oraculū, Athenas itērū
 accedit, ac p̄ Træzenē iſter ſa-
 ciens à Piſtheo Pelopis filio
 hoſpitiū recipit, qui, quoniā
 oraculum intellexerat. Egēo
 uino madētī filiā Æthra cō-
 primendam ſum miſi. Hanc
 etiam nocte eadem Neptūnō
 coniunxit. Egēus interea
 Æthra præcepit, ut, ſi ex ea
 maſculus; naſceretur; educat-
 ret: ne ue; cuius ille filius ef-
 ſet; indicaret: enſem, & cūl-
 reos ſub ſaxo abditos reliquit,
 hæc locutus, cum per Ætatem
 puer ſaxū ſubuoluere queat,
 enī tolleret; eumq; clām cū hi-
 ſce omnibus ad ſe rebus emitte-
 reret. Ipſe interim Athenas
 contendit, nec non Panathe-
 ſiorum certamen aggredi-
 tur; celebrare; in quibus Mi-

θίων ἢ λαί. καὶ ποδὶ πα-
 δων γονῆς ἐμαιοτὸν ὄφθ'. οὐδ' ὅ-
 θιός ἐχρησέν αὐτῷ.
 Αποκοῦ τὸν περὶ χοντα πο-
 δάονα φέρτατε λαδόν, 5
 μὴ λῦσης πρὶν ἐς ἄκρον αἶ-
 θναιῶν ἀφίκηαι.
 Απορὼν δὲ τὸν χρῆσμός,
 αἰνὴ πάλιν εἰς αἰθῆρας. καὶ
 τροίξῃνα διολύων, ἐπι- 10
 ξιμοῦται πῖτθ' ἐπὶ τῷ πέλα-
 ῶς. ὅς τ' ἤ χρησμὸν σωεῖς,
 μεθύσας αὐτὸν τῇ θυγατρὶ
 συγκατέκλινεν αἰθέρα. τῇ δὲ
 αὐτῇ νυκτὶ, καὶ πόσειδωνι 15
 ἐπὶ ληϊάσεν αὐτῇ. αἰγούς
 δὲ εἰπελάμενος αἰθέρα, εἰς
 ἄρρενα γλυνήσῃ, φέφειν. καὶ
 πῆνος ἐσσεῖ μὴ λέγειν. ἀπέλι-
 πε δὲ ἑκάστῳ περὶ μάχαι 20
 ρα, καὶ πῖδιλα εἰπών, ὅταν
 ὁ πᾶς δύνῃ τῷ πέσαι αἶ-
 ποκυλίσθης ἐνελίθαι ταῦ-
 τα, τότε μετ' αὐτ' αὐτ' ἄρ-
 πέμπειν. αὐτὸς δὲ ἦ καὶ εἰς 25
 αἰθῆρας. καὶ τ' ἤ παναθή-
 ναίων αἰγῶνα ἐπέτελει. εἰ ᾗ

ὁ μίνως παῖς ἀνδρογέως,
 εἰκασε πάντας. τὸν ὀξύς
 ἔδωκε τῷ μαραθώνιον ἔπι μῆ-
 ταῦρον. ὑφ' οὗ διεφθάρη. ἔ-
 5 νιοι δὲ αὐτ' ἀέθλου ποροῦν
 μῶνον εἰς ἀθάναν τῷ λαῷ
 αἰῶνα πρὸς τῆς αἰωνιστῆς
 εἰσεβόλονται. ὅτε φθόνον
 ἀχρεῖαι. μίνως δὲ ἐπιλ-
 10 ὀβήτης αὐτῷ θανάτου θύων
 ἐπ' αὐτῷ ταῖς χερσὶ τῷ μὲν
 σέφαιον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς
 ἔρριψε, καὶ τὸν αὐλὸν, κατὰ
 15 χε, καὶ τὴν θυσίαν, οὐδὲν ἔτε-
 15 τον ἐπέλεσεν. ὁ δὲ ἐπὶ καὶ
 δῦρο χρεῖς αὐλῶν, καὶ σε-
 φάων ἐπ' αὐτῷ θύοι ταῖς
 χερσὶ. μετ' οὗ πολὺ δὲ θα-
 λασσοκράτης, ἐπολεμήσε
 20 ἐπ' αὐτῷ ταῖς ἀθάναις, καὶ μέ-
 γαρα εἶλε νῆον βασιλόων-
 τος τῷ πανδίωνος. καὶ μεγα-
 ρέα τὸν ἱππομῆνιδος ὅς οἱ ἔ-
 νισφ βουδὸν ἐλθόντα ἀπέ-
 25 κτεινε. ἀπέθανε δὲ καὶ νί-
 σος ὅτε θυγατρὸς προδοσία.
 ἔχοντι γὰρ αὐτὴ πορφύρεον

nois filius Androgeus οἰκισ-
 Eloria praestitit. Hunc Iupiter
 in Marathonium taurum mis-
 sit, a quo fuit interfectus. Nō
 defuncti, qui illum Athenas ad
 Laj certamē euntem, ab athle-
 tis ob invidiam dolo necatum
 fuisse prodant. Minos, audia-
 ta filij morte, quo tempore in
 Pao gratijs sacra faciebat,
 sublatam ē capite coronam,
 abiiecit, ac tibiam, perrexit,
 & sacrificium nihilo tamen
 secius absoluit. Hinc & in ho-
 diernam usq; tempestatem sis-
 ne tibijs, & coronis in Pao
 Gratijs immolant. Nec lon-
 go post tempore in mari prae-
 poiens cōparata classe Athe-
 nas oppugnauit. Megara item
 Niso Pandionis filio regnante
 subuertit. Adhuc Megareum
 Hippomenis filium, qui ex
 cloaca Niso opitulaturus ad-
 uenerat: interemit: et is demū
 p filiae pditionē occubuit. Nā
 cū Scylla filia Minois amore
 flagaret patri purpureū crinē

APOLLODORI

quo inuictus esse ferebatur è medio capitis uertice præcisit, eoq; facto statim ille interijt. Minos itaq; Megaris positus, uirginem uinctam pedibus è puppe in mari deiecit, amsummersit. Enimuero, cum id bellum diuturnius fore uideretur, quando Athenas capere minime posset, Iouem, ut Athenienses commissi criminis pœnas luerent, obsecrat, Hinc, cum pestis, ac famēs simul urbem inuasisset, Prium quidem ex ueteri oraculo, Athenienses Hyacinthi filias Antheidem Aegidem, * Enthenidem: & Lytæam Geræsti ad Cyclopiis tumulū iugularunt, sed harum pater Hyacinthus Lacedæmone Athenas dommigrauit, & cum nihil inde sibi emolumentis futurum uiderent oraculum de belli exitu consuluerunt. His numen, quas ipse uellet, Minoi pœnas daturos renunciavit. Igitur Athenienses missis à Minoem

ἐν μέσῳ τῇ κεφαλῇ τεύχε, τοῦ τῆς ἀφαιρεθείσης τελευτᾷ. ἡ δὲ θυγάτηρ αὐτῆς σκύλλα ὁραδοῦσα μίνως ἐξείλε τὴν τεύχε. μόνον δὲ μεγάρων κρητῆρας. καὶ τὴν κόρην τῆς πρύμνης τῆς πλοῦν ἐκδήσας, ἑπορεύθη εἰς τὴν πόλιν. χρονογραφίαν δὲ τὸν πολέμου μὴ διωκόμενος ἐκλεῖν ἀθῆνας, ὅτε καὶ τοῖς πρὸ ἀθηναίων λαοῖς ἐπὶ τῆς γνομνίου δὲ τῇ πόλει, λιμὸς τὲ; καὶ λιμοῦ, τὸ μὲν πρῶτον κατὰ λόγον ἀθῆναι οἱ παλαιὸν, τοὺς ὑακίνθου κόρας, αἰθνήδα, αἰθνήδα*, ἠνθνήδα, λυταίαν, ὅτε γερᾶς τοῦ κύνλατος τὰ φον κατέσφαξαν. τοῦ τῶν δὲ ὁ πατὴρ ὑακίνθου ἐλθὼν ἐκλακε δαίμονος ἀθῆνας κατὰ τὴν. ὥς δὲ οὐδὲν ὄφελος ἔν. ὅτε ἐχρῶντο περὶ παλαιᾶς. ὁ δὲ θεὸς ἀπεπνεύσας αὐτοῖς μίνωι διδοῖαι δίκας ἄς αὐτὸς αἰρεῖται. πῆ-
 λαιος

φαυτοὶς δ' ἔπειθ' ἐμύνατο, ἐπεὶ
 βεπον ἐτεῖν δ' ἴκας. μίνως δὲ
 ἐκέλευσε αὐτοῖς ἰδ' κού-
 ρου ἐπ' ἅ, καὶ κόρασ' τὰς
 5 ἰσας, χωρὶς δ' ὧτων πέμπειν
 τῶ μινωταύρῳ βοράι. ἦ καὶ
 δὲ οὗτος εἰ λαβυρινθῶ καὶ
 Δαιδρυμείῳ. εἰ ὦ τὸν εἰσελ-
 θόντα, ἀδύνατον ἦν ἐξιέναι.
 10 πολυπλόκοις γ' ἤματι παῖς
 τὴν ἀγνοουμένην ἐξοδὸν ἀ-
 πέκλειε. καὶ πεσοῦν ἀκεῖ
 αὐτὸν θαλάσσης, ὃ δὲ παλά-
 μου παῖδός τ' ἐμνήσθης, καὶ
 15 ἀλκίππης. οὗτος ἦν ἀρχι-
 τέκτων ἄριστος. καὶ πρῶτος
 ἀγαλμάτων εὐρετής. οὗτος
 ἐξ ἀθηνῶν ἐφυγεν ἀπὸ τῆς
 ἀκροπόλεως βαλὼν ἢ τῆς
 20 ἀδελφῆς περδίκης υἱὸν τάλ-
 λω, μαθητὴν δ' ἦντα. δίστας
 μὴ δ' ἔτι τὴν ἀφύπαι αὐτοῦ
 ὑπερβόλην. σιγῶν γὰρ ὁ
 φεῶς οὐρῶν, ξύλον λεπτὸν
 25 ἔπεισε. φωραθείς δὲ τ' ἔ-
 νεκροῦ κειθείς ὡς ἀρείφ' πα-
 γῶ καὶ ταδινθεῖς, πρὸς μί-

Minoë legatis, ut ab eis, quas
 pænas uellet peterent, tum Mi-
 nos ijs ut quatuordecim corpo-
 ra, septem scilicet puerorum,
 ac totidem & ætate pares,
 puellas, inermes minotauro
 deuorandos mitterent, impe-
 rauit. Is taurus labyrintho
 conclusus coerceretur, unde
 ingressus quispiā haud facile
 exire poterat, quod multiplici
 uiarum ambage non agnitus
 exitum excluderat. Hunc Dæ-
 dalus filius Euphalami, & Me-
 tæois, et Alcippæ filius fuit, ex-
 ædificauit. Hic item Archite-
 ctas omnium præstantissimus
 & primus operum admiratio-
 ne dignorum fuit inuentor.
 Hic etiam Athenis post nece-
 tum Perdicis fororis filium
 Tallaū, eius discipulum, ausu-
 git, quem, ueritus ne ipsum in-
 genū præcellentia superaret,
 occidit. Etenim serpentis ma-
 lam nactus lignum tenue se-
 cuit, deinde ubi pueri cadauer
 deprehensum fuit, Reus in

f

APOLLODORI

Martis uilla peractus ad Minoem confugit. Atq; inibi Pasiphae cum Minois taurum arderet, lignea vacca affabre compacta corripuit: ac Labyrinthum construxit, ad quem quotannis Athenienses Virgines septem, ac totidem pueros aetate pares Minotauro uorandos mittebant: donec Theseus ex Aethra, Aegeoque natus iam grandis factus, petra sum mota calceos, atq; ensen auferit, & pedestri itinere Athenas adiens, obsessam iam uiam a maleficis uiris undecumque percavit. Primum quidem Periphetem Volcani, & Anticleiae filium, qui quod clauam, gestaret, Coryneta dicebatur, ad Epidaurum occidit, qui cum imbecillis pedibus esset, ferrea claua munitus, uiatores interficiebat: quam ex illo preceptam Theseus ipse ferre comfueuit. Hic Sinem postea Polypemonis filium, & Syleae corinibi filiae occidit. Huic Pis-

ιστὰ ἔφυγε. καὶ κεῖ πασιφάης δῖαδείσης τῷ ποσειδῶνος ταύρου, σκυλῆρας τεχνησάμενος ξυλίνην βουῶν. καὶ τὸν λαβύρινθον κατεσκέδασεν. εἰς ὃν καὶ τὰ ἔτος Ἀθηναῖοι κούρασ' ἐπ' ἄλκας, καὶ κούρασ' τὰς ἱῆρας, τῷ μινωταύρῳ βορὰν ἔπεμπον. Πιστὸς δὲ χλονηθεὶς ἐξ Ἀθῆναις αἰγεῖ παῖς. ὡς ἐλθὼν ἴδεν τὸν λαιόν, ἀπὸ τῶν σάμελος τὴν πέτραν, τὰ πέδιλα, καὶ τὴν μάχην αἰνέει. καὶ περὶ τοῦ ἐπείγετο εἰς τὰς Ἀθῆνας. φρονουμένης δὲ ἑσπέρης ἀνδρῶν κακούργων τῆς ὁδοῦ ἠμάρωσεν. πρῶτον μὲν γὰρ περὶ τὴν τὸν ἠφείδου, καὶ αἰπικλείας, ὅς ἀπὸ τῆς κορύνης, ἢ ἐφόρει, κορυνητὴς ἐπεκαλεῖτο, ἔκτεινεν αὐτὸν ἐπὶ τῷ ὄρει. πόδας δὲ ἀδινεὶς ἔχων οὐ τοῦ, ἐφόρει κορυνητὴς σιδήρεον, δι' ἧς τῷ περιόντας ἔκαστεινε. ταύτῃ ἀφελόμενος Πιστὸς ἐφόρει δὲ τὸν

δὲ κτείνει σίνιν τὸν πολυ-
 πήμονος, καὶ συνλέσ' ἑ κο-
 είνου. οὗτος πιτυοκίμ-
 πῆς ἐκείλειτο. οἰκῶν γὰρ
 5 κορινθίων ἰσχυρόν, ἠνάγκαζε
 τοὺς παριόντας πίτυς κίμ-
 πιοντας ἀσέχεσαι. οἱ δὲ,
 διὰ τὴν ἀδύναμιν, οὐκ ἠδύνατο
 το κίμπειν. καὶ ὥστε
 10 οἱ δένδρων αἰαρέει πλούμε-
 νοι, πανωλέσθως ἀπώλω-
 το. τούτῳ δὲ φρόνῳ θεοῦ
 σίνιν, ἀπέκτεινεν.

tyo campe, à curuandis pinis
 nomen fuit. Nam cum Corin-
 thiorum Isthmum insedisset,
 uiatores ad pinos flectēdas i-
 uitos cōpellebat, qui quòd eas
 uirium imbecillitate flectere
 nequirent, arborum inse res-
 deuntium impetu sublati pe-
 nitus interibant. Hunc in
 modum Theseus Sinem cru-
 ciatum è medio substitulit.

Λείπει πολλά.

Multa defunt.

f y

BENEDICTVS AEGIVS
FVLVIO VRSINO.

S . P . D .

I quis suauissime Fului , me velut
falsi , suspectiq; tituli,quem Apol
lodori nostri fronti præfixi accu
saturus forsan exurgat,quòd cum
scilicet Atheniensem,quòd Grā
maticū dixerim,quòd BIBLIOTHECES,
quòd SIVE DE DEORVM ORIGI
NE, ac LIBRI TRES, adscripserim, his
meis ad te literis , cui nostras in tris Apollodo
ri libros, qualescunq; fuerint, annotationes nū
cupare iam pridem constitui: me non ab re hanc
tanti laboris auctori præfixisse inscriptionē om
nibus demonstraturum esse promitto, spondeoq;
Quòd igitur hunc ego Atheniensem, & Gram
maticum recte appellarim , non modo ex veteri
ipsius inscriptione, sed etiam Suidæ testimonio
sine dubio comprobatur . Nam Ασκληπιάδης,
inquit ille , Ασκληπιάδου γραμματικός, εἰς τῆς πα
λαιῆς τοῦ Ποδίου Βιβλιοθήκης, καὶ αἰσαίρον μαθητῆς
Ἀθηναῖος τὸ γένος . Viden' vt Apollodorus a
Suida non solum Asclepiadæ filius fuisse dicio
tur, sed Atheniensis, sed & Grammaticus ap
pellatur . Huc accedit firmum, & graue Eustae

f iij

thii magni Homeri enarratoris testimoniū, à quo
 etiā hic Atheniensis vocatur his verbis . ὅτι πρὸς
 ἄλλοις, καὶ Ἀπολλόδορος ὁ Ἀθηναῖος ἐπεπραγματεύσατο
 τὸ πρὸς τῇ καταλόγῳ ἐν δώδεκα βιβλίοις. Quare
 quis nam inficiari poterit Apollodorum hunc
 fuisse domo Athenis? Ceterum illum dignissimo
 Grammatici titulo fuisse decoratū Strabo
 in Geographiæ libris aperte declarat, cum de
 Thucydide, atq; Apollodoro nostro mentionē
 facit, οὐτε δὴ οὗτος, εὐ οὐτε Ἀπολλόδορος ὁ γρημματο-
 πικός. Qui itaq; hunc esse Grammaticum nega-
 re audeat, cum tanti præsertim auctores senten-
 tiæ nostræ subscribant: eum equidem amentis-
 simum, ac iudicii præcipientis hominem, deuio-
 umq; appellandum esse arbitror. Venio iam ad
BIBLIOTHECES adscriptionem. Hac
 nos in re vnica, ac singulari Sophoclis in Anti-
 gonem commentarii auctoritate contenti esse
 velimus. Is enim cum de Phineo loquitur,
 πάντα, φησὶν, ἴσorei Ἀπολλόδορος ἐν τῇ βιβλίῳ δέκη.
 Quod autem **SIVE DE DEORVM**
ORIGINE LIBRI TRES adiecerim
 mus, Hic, qui huiusce authoris primi certe li-
 bri vnā, aut alteram pagellam, vel lippientis
 bus oculis legerit: in sententiam nostram, &
 manibus, & pedibus, eum iturum certo scio.
 Atq; fortasse obiiciet alius (cur **LIBRI Tres**

adscriptum fuit , quando in manuscriptis Apollodori codicibus , nulla librorū partitio esse appareat? Immo vero qui nostram Apollodori latinam interpretationem cū animi candore percurreret , id operis reliquū in tris partes diuisum iri omnino censebit . Nam Homeri , quod te nō fugit, in Iliadem commentarii citant Apollodorum in primo, ac secundo huius operis libro. Si qui igitur mi Fului honeste , ac nobilis Iuuenis, tam peruicaces , tamq̃ refractarii inueniātur, vt hanc sententiam, censuramq̃ nostram amplectari minime velint , eam planē Hilermum Sirletium , Basilium Zanchium acerrimi iudicii viros , ac duo velut Reip. litterariæ sydera fulgentissima: Ianum deniq̃ Cæsarium dicendi magistrum , ac bonarum artium professorum facile principem , & in quemuis , defensuros esse non dubito . Tu vero mi Fului meas in Apollodorū annotationes à me tibi iamdudum nuncupatas propediem in lucem prodituras expecta . Quæ vero ad Apollodori vitam copiosè scribendam attinent, nihil est, quod ab Aegio tuo expectes, à Tettio enim vtriusq̃ nostri longe amantissimo ista petenda sunt . Vale vi .

Klen . Sextiles , Romæ .

M . D . LV .

f iiii

BENEDICTI ÆGII SPOLETINI

in treis Apollodori Atheniensis Grammatici Bi-

bliothecæ, siue de Dearum originē li-

bros, annotationes,

IN LIBRVM PRIMVM.

primus numerus foliū, significat secundus paginā, tertius lineā.

Fol. pa. li.

1. Οὐρανός. Lactantius Firmianus Vranum uocat deum Topicum Africanorum, qui & Cælestus dicebatur. Nos uero Cælus in genere masculino uertimus secuti Ennii Poetæ auctoritatem, FL. enim Charisius Sosipater clarissimus Grammaticorum libro primo. Cælū inquit hoc cū sit neutrum, et masculinæ veteres dixerunt, et Ennius. *quæ cælus genuit, Ite quoq; cælus profundus.* Legimus etiam CAELVS per æ masculinæ positum in marmore nup̄ effosso in area diuæ Mariæ. semper uirginis in Cælia monte, cognomento in Domnica hunc in modum ex fragmento,

OPTIMVS. MAXIMVS

CAELVS. AETERNVS. IVP-

TER. IYNONI. REGINAE

MINERVAE. IVSSVS. LIBEN-

DEDIT. PRO. SALVTEM. SVAM

M. MODIVS. AGATHO. ET. PR.

FAVSTI. PATRONI. HOMINIS. S.

ET. HELPIDIS. SVAES. CVM. S.

Sunt, qui Cælum ut Deum, Cælium masculinæ dixerunt differentiae causa. Ego uero Ennii testimonium secutus Cælus uerte e græca imitatione malui, idq; pro tuo candore mihi iusto minime

uertent , quando hoc uolens , prudensq; fecerim : adiutus potissimum à uetere epigraphæ , at planè ingratiſſimus omnium dici , & appellari mererer , niſi id Hieronymo Alterio uiro & nobiliſſimo , & humaniſſimo acceptum referam . Is enim uiarum magiſter diligentiffimus , & rerum antiquarum ſeruantiffimus in Cœlio pro æde Deiparæ uirginis à nauicula cabatoribus conductis effodi ex magiſtratus auctoritate iubet: dumq; altius excauatur, inſcriptio , qua de locuti ſumus , effoſſa primum eſt: inde aliæ complures , ex quibus tandem aliquando , ubinam in Cœlio monte Caſtra Peregrina uiſerentur, cognouimus. Quæ falſò ea in Cœlij parte, qui hætenus de rebus antiquis Romanis conſcripſerunt, ubi ſanctorum Quatuor eſt templum , poſuerunt . Quod omnino à uero abhorrere faciunt infra à me recitatæ inſcriptiones , ex quibus peregrinorum caſtra fuiſſe ad ædem prænominatæ Deipare uirginis, uel ſurdis facillime , cæcisq; comprobatur: tametsi non deſint , qui id obſtinatiſſime inſicientur: cum recantare iam dedignentur . ij, ſi me audient uiri boni , & cordati fungentur officio , ſi accepti beneficij memores Hieronymo Alterio , quem honoris cauſa ſemper, ac paſſim nomino, gratias & agant & habeant : En tibi igitur erutarum inſcriptionum copias quibus (ut diximus) caſtrorum Peregrinorum locus repertus eſt .

Ex epistyllo marmoreo.

PRO. SALVTE. ET. RE-
DITV.D.N.IMP.CAES.

|||||

VOTIS PIO. FELICI INVI- VOTIS
X.ANNALIB. CTO.AVG.DOMITIVS XX. ANNA-
FELICI- BASSVS.FR. AGENS LIB FELICI-
TER. VICE PRINCIPIſ. PE TER.
REGRINORVM. TEM
PLVM, IOVIS. RE-
DVCIS, C.P.OMNI.
CVLTV. DE SVO EXORNAVIT.

Ibidem in Bas
COCCEIVS
PATRVINVS
PRINC.
PEREGRIL
NORVM

In alia ibidem.
COCCE
IVS PA
TRVINVS
PRINC.
PEREGRIL
NORVM.

1. 2. 5. ἐρεβδης) scribendum ἐρεβδης.

1. 2. 13. γενναίωτατον) meliorem esse lectionem censuimus,
νεώτατον nouissimus enim Cæli filiorum masculinorum Sax
turnus fuit, post quem Apollodorus statim subnectit feminas.

3. 1. 22. σὺξων) Sic in exemplari manuscripto legebatur, in cuius
nos locum substituiimus σὺξ. quæ uera est, ac genuina lectio.

3. 25. ὁμώντον) reposuimus ὁμοίς τόν,

fo.pa.li.

4.5. 6. ὠκυίδος.) in Metelliano, & alijs quæ uidi, exemplaribus scriptum legi pro ὠκυίδος.

4.1.14. πρωτομέδου(α.) in alijs uidi scriptū quod non displicet, πρωτομέδου(α, Hæc πρωτομέδουα nominatur ab Hesiodo in Theogonia.

4.1.17. πρωτώ.) siue παλώτω, et si alia est nympha παλώτω quare ego addere hanc nympham huic loco eam enim Hesiodus cum Oceanidibus recitat in Theogonia.

4.1.18. κρατώ.) legitur et κρατώ, placet tamen κρατώ, ἐκ τῷ κραένω uerbo id nominis deductum est.

4.1.25. ἄρνω.) uidi in Codice Ioānis Honorij scriptū ἄρνω per.ī. non est aspernenda hæc lectio.

5.2.31. σῶνδῆ.) non est fugienda lectio, σῶνδῆ σῶνδου, i. priuandum esse.

5.1.17. ὥς δὲ ὁ μῦθος λέγει.) locus ex Iliadis primo.

5.2.24. χεμῶνα πέμψα(α.) rem hanc Homerus copiose narrat Libro Iliadis ξ. & Apollodorus infra recitat in 2. uolunt mine explicatius quàm hic facit.

6.1.10. κόρην.) ex tribus codicibus, quibus ego in hoc uertendo auctore usus sum, κόρην parum doctè scriptum uidi: cuius loco nos κόρον restitimus, nam de mare, non de puella hic loquitur Apollodorus.

6.1.13. ὥς δὲ τῆς γλινύσεως εἴς τιν χρόνος.) deprauatus est hic locus, atq; adeo ut deesse nonnulla facile perspiciatur, quocirca adijci pro asterisio à Chalcographis iussimus græca hæc uerba λέγει τινα, idest defuncti quedam.

6.2.12. δύμβρεως.) legitur & ὕβρεως. Cōtumulæ: transfus li secutus Gregorium Gyraldum uirum doctissimum undecūq;

& quo neminem plura legisse crediderim. Is enim in suis illis
 fragiferis, & copiosissimis uoluminibus de Dijs Gentium Pa-
 na Iouis, & Contumeliae filium fuisse ait, nullius tamen prae-
 ter ipsius institutum citato testimonio, potuisset tamē ad hanc re-
 citare Pindari enarratorē in argumēto Pythiorū. Ille. n. inibi,
 ἔμεθεν, ἰγί, ἀλλῶν, καὶ τῶν καὶ πικρὸν τέχην ἔχον
 τῷ πανός, οὗτος γὰρ τοῖς ἀρχαῖσι θεμύβει πᾶσιν
 ἐπιμελὴς, εἴτα ὅρχειται ἄλλῃ τῷ μοι τεῖοι, εἰ δὲ πρῶ-
 τη νύξῃ χρυσμώδῃσεν, εἰ τὲ θεμύς. His ille uerbis Apol-
 linem ait artem diuinandi à Pane Arcadiae deo didicisse, non
 tamen à quonam Pane, quippe qui paulo superius dixerat
 hunc in modum ex eadem Hypothēsi. ἐπὶ ἀφ' ὁμοῦ γον δε-
 αὐτῶν ἐπὶ οἰκον ἀρμόσμελως πρὸς τῶν τῷ πανός
 σύριγγα, οὐ τῷ ὁρμόν, καὶ πινελόπης, ἀλλὰ τῷ
 διός, καὶ θυμβρεως. Hic igitur ille quisquis fuerit Pin-
 dari explicator felicissimus, à quonam Pane fuerit Apollo
 edoctus uaticinationes, nempe à Pane Iouis & Thymbris. i.
 contumeliae filio, monstrauit.

6.2.21. ὁ χορὸν τοποθετοῦν ἐρχομένου ex Pherecyde apud
 Rhodij scholiographum Argonauticorum libro primo.

6.2.22. ἐλαῖνης). pro quo scribe ἐλαῖνης, siue ἐλαῖνης utrius
 nihil moror, dum ἐλαῖνης per. v. reijciatur.

7.2.17. γενομένης). pro γενομένης ut in exemp'aribus quoisquot
 legi, temporis instantis scribendam arbitratus, & id sensus
 exigit.

7.2.11. κοιμώμενος). legendum est sine dubio κοιμώμενον in
 accusandi casu.

7.2.15. ἐπὶ τοῦ σε. lege ἐκ ἐλθόντων. ca. n. & re librarj i scitta peccauit

Hic pro Ἑρμιονέων, reposui Ὀρμιονέων, idest ab Hermionensibus. Hic enim Apollodorus. sentit Hermionenses Cereri indicasse à Plutone suam Proserpinam fuisse raptam, & eam ad inferos deportasse per ostium: quo ut fama est, ad Plutonis est descensus. Ἑρμιόνη δὲ, ait Strabo libro viij. ὅστι τῆς οὐκ ἀσήμεν πόλεων, δὴ λαδὴ τῆς πελοποννησίων, ἧς τὴν παραλίαν ἔχουσιν ἀλιεῖς λεγόμενοι θαλάττουρ χοίτινδὲ ἄνθρωποι. πρὸ Ὀρμιονόουσι δὲ πεδρύνεται τὴν εἰς ἄδου κατὰ βάσιν σύντομον εἶναι, διότι οὐκ ἐπιδίδασιν ἐν ταύτῃ τοῖς νεκροῖς ναῦλον, idest, Hermione uerò est urbs non ignobilis, cuius littora piscatores habent viri, qui maritimis negotijs tractandis oblectantur. Fama item est apud Hermionenses facilem esse ad inferos descensum, quadere nullum ibi mortuis naulum imponere consueverunt, Hoc per ostium Orpheum ad Ditis penetrass: regiam, ut suam reuocaret Eurydicem ferunt hinc P. Virgilius.

- „ Tænariæ etiam fauces, alta ostia Ditis.
- „ Et caligantem nigra formidine lucum,
- „ Ingressus, manesq; adijt regemq; tremendum.

Siculi Proserpinam nō longè à Syracusis raptam fuisse aiunt, Horum testimonio Aristoteles, Diodorus, Cicero, Solinus, & Claudianus subscribunt. Orpheus autem et Pausanias in terra attica id euenisse referunt. nec desunt, qui ab Acherusio Ponti specu Plutonem in lucem prodisse narrant ad Proserpinam rapiendam. Indicat etiam Pausanias sic in Bœoticiis, Hermionenses spectem ostentare non procul à lerna, per quem Pluto Proserpinam ad infera deportauit, Sic itaq; sue controuersia Apollodori locus restituendus fuit.

fo.pa.li.

8.2.11. μετάνειρα.) ex tribus exemplaribus manu parum accurata, & minus docta scriptis, ita id nominis cum t. in secunda exaratum uidi, ex Pausania in Atticis μετάνειρα passim legitur, quod placet, est enim hoc nomen proculdubio ita scribendum, nos uero secuti exemplarium uarietatem, modò per γ, modò τ. scriptum reliquimus, atq; ita etiam à chalcographis notari concessimus.

8.2.11. τῇ τῷ κελεοῦ.) ego κελεοῦ non mutauit, tametsi mihi licuisset, quòd hæc Meganira, quæ Cererem domi suscepit Hippobontis non Celei uxor fuisse legitur: Huic rei Nicædri in Alexipharmaca enarrator astipulatur his uerbis. Ἰσέον, ὃ π τῆς κόρης ἦ γαυ τῆς πύρσε φόνος ἀρπαγείσης Ἰσέον τῷ παλόντωνος ἡ μήτηρ αὐτῆς ἡ Διὶ πύρσε εἶρχετο νῆσις σταυτοῦσα αὐτῶν, ὑπὲρ δὲ αὐτῶν τοῖς οἰκοῖς τῷ Ἰσέοντος, ὃς ἦν υἱὸς τῷ σταυτοῦνος ὃς ἀλόπος τῆς κερκύονος, Ἰσέον τῆς γαυακὸς αὐτῆς μετάνειρα, ἢ τις παρέθηκεν αὐτῇ ἀράπεσαι, καὶ ἐκείνη σεν αὐτῇ οἶνον ἡδὲ τῇ θλίψει, ἡ δὲ Διὸς οὐκ ἐδέξατο, λέγουσα μὴ δεμτὸν εἶναι πίνειν οἶνον ἡδὲ τῇ θλίψει τῆς θυγατρὸς, ἀλφίτων δὲ αὐτῶν κυκεῶνα ἐκέλευσε κατασκόλλασαι, ὃν δεξαμένη ἔπει.

Quæ sic nos latine, sciendum, inquit, est, ut rapta puella Proserpina à Plutone, eius Parens Ceres cibos abstinens eam querebat, ac in ædibus Hippobontis, qui Neptuni & Alopes ex Cercyone natæ filius erat, à Meganira eius uxore hospitio fuit excepta. Quæ Deæ mensam strauit, & uinum in illius anxietate commiscuit, at Dea id poculi reuult subijciens non esse fas in aduersis unum bibere, proinde Dea Cy

teonem sibi confici iussit, quem acceptum hausit, hactenus la-
tine Nicædri Scholiastes, ex cuius testimonio: hic pro κελεῶν,
ἰσσοῦ δοντος reponendū erat, ego uerò, ut dixi, nihil mutui,
propterea quod Apollodorus alium fortasse secutus ē auctore,
apud quem Celeum Meganiræ maritum fuisse inuenerat,
ut sunt Græci diuersi inter se in historijs, fabulisq; recenscen-
dis, & Hyginus noster longe aliter hanc recitat historiam.

8. 1. 22. ἐπετηροῦσε με τὰ νεῖρα πηραξιδία. nos τὴν πα-
ξιδία separatim scripsimus, ne hinc ambiguum subori-
retur, de Præxithæa proprio nomine, nihil enim hoc in loco
id nominis significaret: & nihil ad rem faceret, quare nos
pro πηραξιδία, castigauimus παξιδία, id est, quid factus
ra esset Dea.

10. 1. 14. ἀδινῶς ἄποθεμῖνος. nos secuti lectionem re-
positam in margine Codicis Honoriani hoc modo ἀδινῶς
ἄποθεμῖνος (α, vertimus Minerua impetu facto, tamen si
ἀδινῶς ἄποθεμῖνος non mutarim, quod nonnullis me-
lior lectio uideatur, & si Minerua submonente Hercules Al-
cyoneam Gigantem domuit Ceterum hæc Hercules cum Al-
cyoneo pugna à Pindaro, et eius enarratore Didymo in Ne-
meis aliter multo recensetur: & Apollonij Rhodij Scholiasta
à Telamone cæsum fuisse Alcyoneum refert.

10. 2. 7. καὶ κελῶ. id nos deleuimus, eiusq; in locum secuti
exemplar Ioannis Honori uiri literati, & Probi, meiq; aman-
tissimi, substituitur ἐκελευσθὶ quæ legitima, & uera est
lectio.

10. 2. 17. ἡνέου. legimus Stephani testimonio ubi hæc de in-
sula ἡνέου.

10. 22. ἡνέου

10. 2. 22. ἡ ἀστὴρ. id nominis stellula notandū consueuimus, sed tunc cum hic primus Apollodori liber excudebatur. Antonij Bladi officina asteriscis non utebatur: mea uero ille de causa, quod complusculis in locis, in his imprimendis Apollodori libris, stellis eiusmodi opus esse uidebamus, tandem summi iussit.

11. 2. 19. κασιόν, pro καυσίον, id quod in omnibus, quæ uidi exemplaribus scriptum erat: nobis castigari placuit.

12. 2. 4. εἰς σικελίαν, scripsi καλικίαν. & mox linea 5 pro κορύβιον nibili dictione, submisimus κορύκιον.

12. 2. 9. δὲ Λαφύνῳ θρόνα κέναν, φύμῳ, antequam nos quæ Apollodorum auctorem lectu dignissimum mōstra inuasērāt, perdomanda suscepissemus, legebatur, quod monstrum nō modo dice me torsit, sed tandem Apollonij Rhodij adiumento perdomauimus, sicut & plurima alia, ex eo enim Argonauticorū libro. 2. castigauimus hunc locum, & pro φύμῳ, quæ uana erat ac futilis lectio, δὲ Λαφύνῳ subrogauimus, ac ne cuiquā imponere videamur, poesiæ clarissimi uerba simul, & ipsius scholiastæ apposuiamus, quibus quid δὲ Λαφύνη sit, doctissime demonstratur. Apollonius igitur.

ὥς τὸ τε περὶ αἶψα ἄπο Διερὰ δὲ Πηνειῶ

Δελφύνῳ τὸ ξοῖσι πλώιον ὅθεν ἀνέβη

κοῦρος ἐὼν ἔπινυμνος, ἔπι πλοῦντα μοι τε γὰρ ὡς.
quem locum nos, ut potuimus, hunc in modum transulimus, & totidem carminibus.

Sub tetrico quondam Iarnassi uertice Apollo

Delphyncem ingenti telis occidit, & arcu

Nudus adhuc puer, & rutilo iam crine decorus.

Sic latine Rhodius, quo in loco *Δελφύνη*, ait scholiastes
 τὸ ὄνομά ἐστι τῆ θράκωντος, οἱ μὲν ἀρσενικῶς, εἰ δὲ
 θηλυκῶς εἴπῃ, ὃ καὶ βέλπουν. ἄλλως δὲ, καὶ οἱ
 μὲν ὁ Δελφύνης κλίνουσιν ἀρσενικῶς, οἱ δὲ ἡ Δελφύ-
 νη θηλυκῶς. ὃ τὴν ἐκείνην τὴν φυλάκων τὸ εἰδελ-
 φοῖς χρησθέν. Λέανδρος δὲ, καὶ καλλιμάχης εἶ-
 πων αὐτῷ θράκωντα εἶπαι θηλυκῶς, καλουμένην
 Δελφύνην, idest, Delphyne Draconis est nomen, sunt ta-
 men qui masculine, & qui feminine declinant, quod &
 melius est. cōtra verò sunt, qui id nominis volunt esse gene-
 ris masculini tantummodo, propterea quod Delphynes qui
 oraculi templum custodiebat, uocabatur. Verum Leander, &
 Callimachus draconem ipsam hanc feminino genere appel-
 latam Delphynam dixerunt. Sed hic Apollonius cum
 Δελφύνῳ πελώριον, dixit, masculine videtur eam ap-
 pellare uoluisse. Adhuc Apollodorus Callimacho astipula-
 ri uidetur, quippe qui et ipse θράκωντα, non θράκοντα,
 dixit, & ex ijs, quæ sequuntur, generis femini esse Delphy-
 nam indicat.

12.1.27. ὅροι scribe, ὅρη.

12.2.1. ἔδῃ τῆ ὅροις, castigamus τῷ ὅρει, ibidem versu 4,
 τῆ ὅροις lege τὸ ὅρος.

25.1.23. siue Ἰφίκλου, siue φυλάκου legatur nihil moror.
 erit patris nomen pro filij nomine, & contra filij nomen
 pro patris nomine.

25.1.25. φυλάκη, cum acuto, non φυλακῇ cum circumflexo
 φυλακῇ ᾧ τῆς φυλακῆς custodiam significat, sed
 φυλάκη cum acuto in secunda, oppidi nomen in Thessas

liā est dicti à Phylaco Deionis filio , de qua vrbe Homerus
in 2. Iliadis.

οἱ δ' εἶχον φύλακίῳ, καὶ πύραμον αἰθεμόεντα. idest
Quiq; colunt Phylacam, ac florentem Pyramon urbem.

26. 1. 1. 1. αἰετῶν,) hisce characteribus, in tribus, quæ mihi hunc
vertenti auctorem, erāt, exemplaribus, id scriptum erat, vnde
nihil eliciebatur, quod rei satisfaceret: tandem si recte memo-
ria tenes, nos cum Didymi in Homeri Odyssēa scholia ad-
modum vtilia legeremus, (si modo Didymi liber ille est,) nam
id sanè nobis non videtur, cur autē id, & quā ratione iudi-
cemus, non est hic dicendi locus, incidimus in hanc ipsam, et
eandem historiam, de qua, indocti notarij erratum resarciui-
mus, ita ut αἰετῶν, αἰγρῶν, restituerimus. Didymus mihi
apud Homerum Odyssēa vndecimō his verbis græce ex Phe-
recydis libro septimō. ὁ δὲ μελάμπος παρ' αἰγρῶν
μαθὼν τὴν αἰτίαν, καὶ αἰαξινήας ἐκείνῳ τὴν μά-
χαιραν ἀχέρεος φλοιῷ κεκαλυμμένην, ἣν ἐπ' ἄνεγ-
κε φύλακος τῷ Ἰφικλῶ ὑπὸ τῆς αἰγρῶν ἐκτεμένοντι
τὰ τετραπόδα, quæ sic Ægius vertebat. At Melampus
percepta de vulture causa, & cum vestigasset g'adium illum
Acherdi, pyri ue siluestris cortice confectum, cum Phylas-
cus Iphiclo attulit, cum in agris quadrupedia incideret. hæc
ille, quibus nos hoc calculo tam exiguο, qui nos maxime cru-
ciabat, liberati sumus.

27. 2. 17. τὸν μονοσάνδαλον,) alij vocant μονοκρηπίδα,
quām dictionē Hyginus noster vsurpauit, Pindarus in Pythi-
cis αἰσάνδαλον dixit. et pag. 1. li. 14. p. lupo, apro scribe.

28. 1. 1. αἰαγρῶν,) Sic & Apollonius, licet sint nonnulli, quorum

est Hyginus, qui ὕμνον id flumen vocent.

28. 1. 6. συμβαλῶν,) placet magis συμβάλλων. liberum tamē
 legentibus relinquo, linea 7. Ἦς αὖ ἐπείουσιν. & quæ se=
 quantur, vsque ad lineam sextamdecimam, diutius, quā opus
 erat hic me locus torfit, qui quoddā complusculis maculis scate=
 bat, non omnino probe interpretari poterat, cōtuli tandem ali
 quando, vt mea omnia studia, cū Iulio Herculanio Romano,
 viro nunquam satis laudato, est enim tantæ & probitatis, &
 eruditionis, vt eum cum primis quibusq; uel grauissimis bona=
 rum cum litterarum, tum artium professoribus comparādum
 esse censeam, hunc si velis græce, doctissimum, si latine, nulli
 eum secundum esse inueneris. summum insuper in eo est pie=
 tatis, ac religionis studium, est & hic sacrarum litterarum stu=
 diosissimus: quare melius erit mihi de eo tacere, quā pauca
 loqui. Sed age iam ad Apollodori locum redeo, dixeram id
 loci cum Herculanio meo, qui sumpto in manum auctoris hu=
 iusce volumine, locum vbi semel atq; iterum perlegisset, men=
 dosus, inquit, hic omnino est locus: videamus etiā si lubet Pin=
 dari Pythia, vbi hac de re plura ille sublimis ingenij Poeta
 narrat, Hac ego in re cum illi morem gessissem, tandem ex
 Pindari Commentarijs obscurissimus Apollodori locus ob mē
 das, quæ sese cum ob temporis iniuriam, tum etiam ob librario
 rum imperitiam multos in libros & græcos & latinos inges=
 serunt, illustratus est consilio Herculani mei. Sic igitur, vbi
 τῆς αὖ ἐπείουσιν, legitur: vna tantum litterula deleta, s. in
 particula, τῆς, vt pro τῆς, τῇ reponatur sensus clucescere in
 cipit. & linea huius pagine 12. Vbi & μυστὴρ scribitur,
 tollatur γ, vltima & pro ea due litteræ ι, scilicet & α,

subijciantur, ita ut sit integrū nomen *μῆδεῖα*. deniq; in linea eiusdem paginae. 16. deſcripta vna duntaxat littera ex infinito ἀὐαφέρειν, & reponatur *πρὸς τὰ πῶν αὐα φέρειν*. ad eumq; modum, totus hic locus de Peliae oraculo mirifice illuſtratus erit. Nec nos pigebit, quo plenius, copioſiusq; ac luculentius omnia, quæ ad hoc argumentum faciunt, intelligantur, ſubſcribere Pindari Pythiorum enarratoris verba.

μονόκρηπίδα, inquit ille, τὸν μονοσάνδαλον. κρηπὶς γὰρ τὸ βῆμα, καὶ ἔρηται παρὰ τὴν ἑσάν, ἡ ἰσορία πρὸς φέρειν, ἔθνε τῶ ποσειδῶνι φησὶν, ὁ πελίας, καὶ προῖπε πᾶσι πρῆναι, οἱ δὲ ἦσαν οἵ τε ἄλλοι πολῖται, καὶ οἱ ἰάσων. ἔτι γὰρ δ' ἀροφδύαν ἐγγὺς τοῦ ἀλκυῶντος ποταμοῦ, σάνδαλος δὲ διέβαινε τὸν ποταμόν, διαβάς δὲ, τὸν μὲν δεξιὸν ὑποδείττει πόδα, τὸν δ' ἀριστερόν ἀπὸ λήθεται, καὶ ὄρχεται οὕτως ἀπὸ δείπνου. ἰδὼν δ' ὁ πελίας, συμβάλλει τὸ μακρότερον, καὶ τότε μὲν ἡσυχάσας, τῇ δὲ ὑδροαῖα μεταπιμαμένας αὐτὸν, ἔρχομαι, πωλοῖσιν, ἢ αὐτῷ χρυσδεῖν ὑποβου τῆς πολιτῆς ἀφ' ἑαυτοῦ. ὁ δὲ ἰάσων πέμψαι αὐτὸν εἰς αἶαν αὐτὸν, ἀπὸ τὸ κάσας δ' χρυσόμαλον ἄξοντα αὐτὸν ἀπὸ αὐτοῦ. ταῦτα δὲ τῷ ἰάσωνι, ἔρηξεν νόον βάλλει, ὡς ἔλθοι ἡ μῆδεῖα πελίας κακόν, quæ nos sic conuertimus. Monocrepida. s. monosandalum, vnumue sandalum in pede altero gestantem. κρηπὶς enim calceū, plantamq; significat, ac fundamentum. Hæc historia apud Phecydem legitur, Pelias Neptuno, ille inquit, sacrificabat, & sacrificio eiusmodi omnes adesse edicit, qui cū ciues alij erāt,

tum etiam Iason . Is autem agrum propter Anaurum amnem arari faciebat , sine calceis Anaurum traiecit, quo facto alterum quidem dextrum scilicet calciat pedem ; sed sinistrum calciare obliuiscitur : eumq; in modum ad regiam cœnā conuendit . Hunc ubi conspexit Pelias, oraculum mentis reuoluit, sed tum filuit . postridie verò Iasonem accersuit, rogat, quid nam ipse faceret, si sibi ab oraculo responsum fuerit a ciuium aliquo moriturum esse . Tum Iason, cum se ad Aeam missurū esse ait, ad velleris aurei pellem ab Aeeta reportandam. id Iasoni Iuno in mentem coniicit, ut secum Medea Peliae malum futura accederet . Hactenus græce simul & latine Pindari enarrator . omitto, ne sim lectori tedio, recensere, quæ, qui Lycophronem exponit : eadem de re scripta reliquit . iam ad reliqua .

28. 1. 18. δ' ἔρ' αὐτ' .) ita substituiimus pro δ' ἔξ' αὐτ', quod in manu scriptis erat .

28. 2. 11. ἀργίου .) pro ἀργίου, sicut in omnibus manuscriptis erat scriptum . Hagnius enim non Agrius Argonautarū vnus fuit : huius etiam filius fuit Tiphys, vnde Apollonius Rhodius libro Argonauticorum primo. τίφιδ' ἀργιαίδης . idest Tiphys Hagnades, quo de Valerius Flaccus libro primo . Peruigil arcadio Tiphys pendebat ab astro Hagnades .

28. 2. 20. ἰοκλείου) emendauimus ὀϊκλίδης, sic .n. Amphiarai pater dicebatur, linea καὶ νούς κορώνου , Nos ex Apollonij Argonauticorum libro secundo, scribimus καὶ νέως κόρ' αὐτος . sic .n. ille .

ἤλυθε δ' ἀφ' ἰκλινῆς περὶ πῶν γυρτῶν καὶ κόρ' αὐτος

καινείδης. idest.

Et linquens ditem venit Gyrtona Coronus

Cænides . Et in latino Cænei Coronus.

28.2.24. ἀκροΐου.) scribe ἀρκείσιου.

29.1.7. μηλέως.) ita in manuscriptis omnibus, nos νηλέως
reposuimus.

29.2.21. δολίοις.) δολίοσι castigauimus, nam δολίωνος, non
δολιοι hi populi à Stephano vocantur. δολίωνος .n. qui
Cyzicum habitabant, quos δολιέας Hecataeus vocauit, Et
Dolionij dicuntur, Et regio Dolionia.

29.2.22. πλάσικόν στρατόμα.) legendum ex Hygino in fas-
bulis, Et Apollonio libro primo. πλάστικόν στρατόν.

29.2.23. πλαστών.) reponere πλαστοῶν. Et ibidem ἐτυχόν,
legitur etiam, εἰδίζεν.

30.2.7. δημορέτης.) nomen est rerum scriptoris, quem hic
Apollodorus citat recensens uaria auctorum testimonia, cur
nam, Et ubi nam Hercules ab Argonautis relictus sit. verū
Apollonij scholiastes Argonauticorum libro primo, citans huius
auctoris testimonium δημορέτην vocat, Et puto id esse
verum auctoris nomen, quoniam ille eadem in re arcessi testē
hunc auctorem, ego vero hic nihil muto, Et si placet, si legatur
δημορέτης.

32.1.1. οἱ δέ,) lege, ἡ δέ.

32.2.19. Θελός.) scripsi Θενός.

32.2.5. πετηνός.) scribi potest πετεινός, per ei in secunda, Et
πεπεινός addita syllaba, Et πετηνός, per η in secunda,
Et πετηνός, Sic enim passim legitur, idemq; significat.

32.2.10. καταφοροῦτας.) Codex Metellianus habet, quae

lectio non planè spernenda est: ut significet, quasi dormitan-
tes Argonautæ trajcerent, sed καὶ ταῖς φρονήσεσιν ba-
bet Farnesianum exemplar, cuius mihi copiam fecit opera
tua, ac cura Hannibal Cærus, qui Alexandro Farnesio Cardinali amplissimo, cum ob singularem ipsius rerum
omnium cognitionem, tam etiam ob incomparabilem animi sui
candorem, ac fidei integritatem, carissimus existit. Hanc igitur
lectionem longe meliorem esse arbitror, καὶ ταῖς φρονήσεσιν, Phineus enim Argonautis hæc prædicebat: si, ut ipse
dicebat: succederent, per cyaneas petras vel cum mira securi-
tate transirent. quare ego Farnesiani codicis lectionem,
καὶ ταῖς φρονήσεσιν, ut potiore edendam censui.

33. 2. 9. καὶ εἰ δ' ἦ αὖ τοῖς Ὠκεανοῦ φερμακοῖς.) quæ ver-
ba, si ut scripta sunt, interpretari velis, nullum desumes sen-
sum, quare hunc in modum castigamus, καὶ εἰ δ' ἦ αὖ τῆς
Ὠκεανοῦ, φερμακῆς. nam quem Medea Aetææ ac Idyæ
filiam fuisse latet, ac veneficam? tamen si sunt alij, qui Hecate
Medeæ, & Circes parentem fuisse aiunt, sicut Sophocles
Neræam unam Nereidum. at Hesiodus, quæ hic Apollodorus
sequitur, in Theogonia Idyiam facit Medeæ matrem.

33. 2. 22. Χῆρσαι,) nos Χῆρσαι, per i, in prima notamus.

35. 1. 1. ἄρ' εἰ ταῖς,) in alijs codicibus legitur ἀρ' εἰ ταῖς,
quæ lectio nobis non displicet.

35. 1. 9. σαρπηδῶς quod sublata est prior syllaba, restitimus,
ἀρ' εἰ ταῖς, idest Absyrtydas, de quibus hic Apollodorus no-
ster, insulæ sunt Adriatici maris dictæ ab Absyrto Aetææ
filio, in quarum una ille per dolum à Medea sorore fuit inter-
fectus.

fo, pag. li.

35. 2. 5. κυάνεαί πέτραι πλάγκται.) antea ex manuscriptis omnibus κυάνεαί πέτραι πλάγκται. κυάνεαί, autem nos tanquam addititiam dictionem deleuimus. de Cyaneis, ac symplegadibus paulo superius est mentio, nam sunt longè ab ijs diuersæ, celebrantur πλάγκται, apud Hom. Odys. μ. quem hic secutus est meus Apollodorus, et de ijs infra libro tertio.

36. I. 20. ἄλλωνος αἰγᾶλου.) nos pro αἰγᾶλου, quod nihil ad rem facit, αἰγλαίου, quod Apollinis serenifici cognomen est ab Argonautis inuentum beneficij non immemoribus. Hunc luculentissime Rhodius Argonaut. lib. 4. αἰγλήτην vocat, sic.

— ὅτ' ἄλλωνος θυλάεις

Αἰγλήτην ἀνάφης τιμῶρον ἰλάσκονται.

Hæc Ianus Baptista Pius præceptor meus nunquam pœnitendus pereleganter latine vertit, in his, quæ ex Apollonio Valerij Flacci Argonauticis finiendis adiunxit hunc in modum.

Præbo tum Graia iuuentus

Aegletæ statuunt aras de nomine dictas

Lucis, in occiduo puppem quæ rexerat ortu

Turbatis quoniam nautis illuxit Apollo.

De Anaphe strabo libro 10. vbi Aegletæ Apollinis templū ait inesse, ex hoc Callimachi carmine.

Αἰγλήτην ἀνάφλωτε λακωνίδι γέγωνε θεῖη.

quod sic Aegius vertebat ad verbum.

Aegletem, Anapheñq; Laconidi proxima Theræ.

36. 2. 5. μίνω.) μίνωι, et probe legitur ex codice Farnesiano manuscripto, Ioannis Honory, βιβλιογράφων græcorū

fo. pag. li.

voluminum, multo omnium qui fuisse, quique nunc sunt, & qui post alijs erunt in annis, eminentissimi.

36.2.12. τάλως,) reposuimus, τάλως attice, vel τάλαος ex communi forma loquendi.

37.2.20. ἄσφατος,) emendandum est ἄκφατος, ut ex insequen-
tibus apparet.

38.1.3. in codicibus manuscriptis, ἐγκαυδιντος cum κ, in secun-
da vidimus exaratum, pro ἐγγαυδιντος, cum γ, in secun-
da, quæ genuina est lectio.

38.1.10. μεμαγμεῖον exendi iussimus, ut μεμαγμεῖον sit des-
ductum à verbo μάττομαι, idest conspissor & addensor,
ergo μεμαγμεῖον videlicet πέπλον intelligemus conspiss-
satum, & velut addensatum centauri Nessi sanguine, quo pas-
sæ mulieres sua vela ex aqua amylo mista conspissare solent:
ad eundem modum Medea pepalum veneno infectum nouit. Ia-
sonis uxori misit, est quoque in codicibus alijs μεμαγολμέ-
νον scriptum de verbo μαγόομαι: ut, si ita legatur, intel-
ligamus à Medea missum pepalum magicis vnguinibus infec-
tum, utranque igitur lectionem tuemur.

38.1.22. ἀκραῖα, prius legebatur ἀκεία, non male quidem
Pausaniam in Corinthiacis eadem in re secuti ἀκραῖα
admisimus. ἐς τὴν ἀκρόπολιν ὄντι, ait ille, τῆς ἀκραῖας
ἡρώς ἰδόν.

IN LIBRVM SECVNDVM
ANNOTATIONES.

39. 1. 10. αἰχλῆος,) improbe scriptum erat, quo deleto substitui-
mus αἰμαλῆος, quod palam fiet, nos huic loco recte consu-
luisse ex insequentibus, hac eadem in facie linea octaua,
μελίσσης in omnibus manuscriptis visitur, vbi ex Homeri
Iliad. 1, μελίσσας, accommodatissime subrogare potueramus,
tamen dudum nominis similitudine, nihil mutauimus.

39. 2. 15. Chalcographi conuiuentia, & si exemplari manuscrip-
to, quam ipsi copiam vocare consueuerunt, factum est ut hoc
loco hanc æditionem inuaserit, quare nos his nostris castiga-
tionibus sic emendandum censemus in nostra translatione, ex eo
Pelagus etiam natus esse dicitur.

39. 2. 27. ἑκατόν) in exemplaribus male exaratis, pro quo emen-
damus ἑκατόν, licet apud Hyginum Basum legamus.

40. 1. 8. ἀρσέναι,) hanc ut spuriam & mutilatam refutauimus,
& huic subiicimus Arcadiam legitimam, & integram di-
ctionem.

40. 2. 17. κέρκω,) castigamus κέρκω ex Athenæo. Cercops
enim hic est nomen vnius ex rerum scriptoribus, quem Athe-
næus adducit lib. coenarum suarum 1. vbi de poculis loq-
tur. εἰ δ', inquit, ἡσιόδῳς ὄστιν ἢ κέρκω ὁ μάλιστα.
id est, siue Hesiodus, siue Cercops ille Milesius.

ἐνθα πότε ἔσται ἐμὸν ψυκτήριον ὄρχαμε λαδὺν. sic nos
Nostrum vbi nam populum psycterion extiterit Dux.

41. 2. 3. βιβλίον,) per 1 in prima, in quatuor exemplaribus, que
mibi videre licuit, scribebatur βιβλίον perperam plane, quā

do hic Apollodorus de libris nihil loquitur, sed de populi nomine. Hinc ego pro inani dictione solidam, ac loco huic convenientem substitui *Ευβλίων*, idest Bybliorum, *Εὐβλος* enim per *Β* in prima Phœnices oppidum est, de qua compendiosa scribit Stephanus.

41. 2. 25. *ῥεῖα, χυς*.) sic habet exemplar Scipionis Tettij Neapolitani viri nobilis, & summæ doctrinæ, & modestiæ, & humanitatis incredibilis, ceterum Metellianus Codex. *ῥεῖα, χυς* habet, nobis Tettiana lectio magis arrisit, ut *ἄρ' τῆς ῥεῖας* composita sit dictio, non autem *ἐν αὐτῇ ῥεῖα*.

42. 1. 9. *κατοικίσει*.) legitur in alijs, nec male, *κατοικίσει*.

42. 1. 12. *μὴ λαμπόδων*.) ita in manuscriptis omnibus visebatur, nos vnica duntaxat, *ν*, littera detracta de diæstuncula, *μὴ καστιγανίμους μελαμπόδων*.

42. 2. 6. *Λυδία αὐτῆς*.) legimus Mineruam, præter cetera ipsius cognomina, & Lindiam fuisse cognominatam de Lindo Rhodi vrbe, Lydiam tamen, quod meminerim, Mineruam appellatam legi nusquam, quare hic *Λυδία* reposui. Nec vero me latet. Hunc Apollodori locum ab Homeri in Iliadis primum Hypomnematis ita citatum esse, ut & nos castigauimus.

42. 2. 9. *πλάνωρ*.) *ἐλάνωρ* hic vocatur ex Homeri scholijs.

43. 1. 14. *ταῖς κῆρας*.) scribi potest etiam *ταῖς κόρας*, ut sit, Danaus, filias puellas uel fortiebatur, siue eliciebat sortes.

43. 2. 14. *ἀμαρτυρίων*.) hic deleuimus, quod ex Codicibus Græcis omnibus legebatur *ἀμαρτυρίων*. dictio nihili & futillis, & *ἀμαρτυρίων* substitutuendum censuimus.

43. 2. 20. *ἄρχος*.) in Alijs *αὐχός*, in Tettij mei Codice, quem ex

fol. pag. li.

Rodulphi Cardinalis amplissimi exemplari ex scribi fecit:
legitur αἴτιος, nos hic tibi liberum facimus, ut quān velis le-
ctionem eligas: quod ad me attinet, ἀρχίος scripsimus.

44. 1. 22. μελόλκης.) alibi, μεγακλῆς, alibi vero μετ᾽ αλκης,
quod Hygino legitur, at ex meo codice μελόλκης legeba-
tur, nobis placet scribere μελόλκης.

45. 1. 14. ὁ δὲ τῶν νόμων γράψας. qui libros de rebus scripse-
rit, legimus Lysimachum apud Athenaeum libro quarto, qui
græcè sic. οἱ δὲ δὲ καὶ πλεὺς ὀδυσσίως τῆς φρονιμωτά-
του, ἢ σωετωτὰ τοῦ ἀδελφῶ φακλῶ καλουμένην,
ἢ ἄλλοι πινὲς καλίστῳ ὀνομάζουσιν, ὡς ἰσοεῖν μνα-
σέαν τὴν παρὰ εἰς τείτω ὀρωπιακῶν φησὶ λυσίμα-
χος εἰς ἐρίτῳ νότων, idest, Atqui me non latet, & Ulyssis
viri prudentissimi, & cordatissimi sororem Phæcam nomine,
quam alij quidam Callistonem vocant, ut à Mnasea Patrensi
Europiacorum tertio recenseri inquit Lysimachus in libro de
rebus tertio. hactenus ille. antequam hic Athenæi locus
mibi subueniret. Tetij mei exemplaris lectio, non displice-
bat. νόμων mibi legebatur, nec ab re ea lectio mihi probaba-
tur, propterea quod & auctores habebamus, qui de legibus ci-
tantur Cratinū scilicet & Babylonū Diogenem, sed prior
lectio vera est.

45. 1. 15. κέρκος.) Hic quoque est scribendum κέρκος, cum sit
Cercops nomen auctoris, de quo superius meminimus.

45. 2. 9. αὐτῆς.) ὥς δὲ οἱ ῥαγκαὶ δεινέβοιαν.) Tragi-
cos hic intelligo Euripidem ut Eustathius Iliadis libro 6. Tra-
gici vero à græcis scholiographis passim citari solent.

46. 1. 15. Ἰδραπ δούρει.) Ἰδραπ δούρει exemplar habet luculen

tissime ALEXANDRI FARNESI bibliothecae, Cardinalis. n. ille amplissimus; ut ipse est omni virtutum genere ornatissimus, ita domus eius omnis ac bibliotheca, haec quidem castigatissimis graecis, latinisq; exemplaribus, illa autem eruditissimis, humanissimisq; viris referta est. haec igitur lectio est omnino admittenda:

46. 1. 25. ἀπώλων.) repono ἀπώλλων geminato cum λλ.

46. 2. 13. ἀλαχμοῦ.) substituimus ἀλαλαχμοῦ.

46. 2. 19: ἰφινόβ.) non ut in manuscriptis erat, ἰφινόβ.

47. 1. 2: ἰλίοδην. pro quo δκλιοδὴν emendauimus ex Isacio Lycophronis interprete:

47. 1. 2. πείρω) repono πείρωναι.

48. 1. 9. ἀρχτένει,) ἀρχτείνει alibi legitur, scribo ἀρχτενεί, ut sit futurum, hoc apud Didymum Iliadis Σ recitatur.

48. 2. 3. πολυδύκτης,) in alijs visitar. nos πολυδύκτης de tracta. u. litera. ut in plerisq; emendatis auctoribus, qui hanc ipsam rem tractant, castigamus. sic enim scribitur apud Isacium, apud Apollonij scholiastes, & reliquos. locus sanè hic erat obscurissimus, ita ex Apollonij scholijs, ex eruditissimorum virorum scriptis, collectis, declarauimus, ut vel anniculis pueris intelligi possit: ceterum historia, seu fabulam dicas, latius ab Isacio Lycophronis tenebrarum illustratore enarratur. quam cum HORATIO VRSINO gentili tuo, domo Tosia, adulescenti modestissimo, ac bonorum literarum studiosissimo, latine interpretandam dedissem, ut de ingenio adulescentis aliquando periculum facerem. ille, & si graecarum literarum candidatus esset, tam docte, tamq; eam latine redidit, ut sperare liceat cum intra paucissimos annos in his, omni

bus æqualibus suis facillime antestaturum.

48. 2. 17. αὐτὸς δὲ.) legebatur prius αὐτὸς δὲ, sine vllō sensu, nos proinde subiecimus pro eo αὐτὸς δὲ, adiecimusq; nominandi casum πολλυδίκτης, atq; ita sensum lucidissimum elicitur, alioqui locus hic ab Apolline non solueretur.

48. 2. 21. γοργόνων.) Farnesianum exemplar γοργόνος habet,

48. 2. 25. εἰ τῶ.) lego εἰνὼ, sicut, hoc ipso in loco pro μεμφορῶ, πεμφορῶ, per τ, ac sine μ, ex hoc Hesiodi in in theogonia versu.

πεμφορῶτ' αὖ πεπλόν, εἰνὼτε κροκόπεπλόν.
inuenio tamen multis in locis scriptum, εἰ τῶ, εἰνὼ,
εἰ ιαενὼ.

49. 1. 12. κῆβισιν.) sunt qui κῆβισιν cum η in secunda syllaba scribunt, sed male, nā syllaba claudicaret, id quod ex Ascræi poetæ hic recitato versu declaratur.

49. 1. 22. τλὼ κενῶν.) nos hic non ab re ante dictionē κενῶν, addidimus ex historia, ἃ ἰδοῦς.

49. 2. 13. θεινὼ, θεινὼ, habet Hesiodus, in Deorum originibus, verum metri causa ut suus est poetarum mos.

49. 2. 27. τὰς χεῖρας,) in alijs, τλὼ χεῖρα, lege ut lubet, nihil moror.

50. 2. 25. ἐγνώμῳλος,) legerem quoque ex Farnesiano codice ἐγγλωμῳλος, sicut ex eodē loco προῶτα pro προῶτος, quod in alijs omnibus scribitur.

51. 1. 19. ἀπὲκτειναι) in manu exaratis Apollodoris ἀπείδαναι hic legitur, quod non omnino displicet, propterea, quod ἀπὲκ δυνήσκω legi apud auctores poni etiam pro ἀπὲκτείνω, sicut interdum apud Romanos morior, cuius rei mihi nūc hic

Lucani de bello Pharsalico subuenit locus .

quis nolle ab isto

Ense mori ?

§ 2. 1. 6. μίδεια,) antea, sed male, legebatur μύδεια, nos substituit μίδεια, quando hic Medæ nomen otiosum esset, Erab re longe alienum: nam Apollodorus de vrbe hic, cui Midea nomen fuit, non de mulieris nomine loquitur . est enim μίδεια per i non per u, ait Stephanus, πόλις ἐν Ἄργεϊ, ἢ τῷ κώμῃ, ἢ πρὸ τῶν πόλεως πόλις, ἀπὸ μιδείας τῆς ἀλφειᾶς θυγατρὸς, λέγεται καὶ χωρὶς τῆς i μίδεια, ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ πόλις βοιωτίας· ὁ μὲν ἔπος οἵ τε πολυστάφυλον τ' ἀρνίω ἔχον, οἵ τε μίδεια, ὅτι καὶ λυσίχου ἄλλη . quæ hunc in modum Aegius vertit . Midea oppidum est Argiuorum, quod nunc vicus est, ac prius Persei ciuitas fuit, dicta à Midea Aloei filia . scribitur adhæc sine i, in penultima, est etiam alia Midea in bæotia, Homerus .

Vitiferamq; Arnen veniunt, Mideamq; colentes, Pausanias etiam meminit huius vrbis .

§ 2. 1. 10. πόρσιν,) id nominis in omnibus exemplaribus abest, sine quo locus hic erat vndecunq; insolubilis, & inutilis: quod huic ex Herodoti Polymnia admodum opportune intulisse nos arbitramur, ne ue nos mendacij argui possimus, subscribenda censui, quæ ad rē faciunt ipsius primarij historici verba hæc. πόρσιν, igitur inquit ille Historiarum pater Herodotus ἐκείνων το δὲ πάλαι ἑπὶ μὲν ἐλλήνων κυφῆτι, ἑπὶ μὲν τοι σφείων αὐτέων, καὶ τῆς πόριθικων ἀφ' οὗ ταῦτα . ἐπεὶ δὲ πόρσιν ὁ Δαναῖος, καὶ διὸς ἀπίκτο το παρὰ

πρὸς κηφεία τὸν ἐλάου, καὶ ἔχει αὐτῇ πλὴν θυγατρός
 ἀνδρομέδαν, γίνεταί αὐτῇ παῖς, τῷ ὀνόματι ἔδρω
 πέρσην, ὅθεν δὲ αὐτῇ καταλείπει, ἐτί γαίαν γὰρ
 ἄποις ἐὼν ὁ κηφύς ἄρσενος γόνου, ἡδὲ τούτου δὲ
 πλὴν ἐπωνυμίαν εἶχον. idest, pro his qui græcè nesciūt.
 Persæ vero quondam à Græcis quidem Cephenes uocaban-
 tur: sed suo ipsorum, ac circa finitimorum Artæi dicebātur.
 Vbi vero Perseus Danaes, & Iouis filius ad Cepheum Beli
 se contulit, & eius filiam Andromedam uxorem accepit, eiq;
 ex ea gignit filium, cui nomen Persen imposuit. Hunc ibi reli-
 quit apud auum, quod tum Cepheus mascula prole carebat.
 ex hoc itaq; id cognominis sunt consecuti. hætenus Herodo-
 tus. Sed & paulo inferius eodem in libro, ubi Xerxen loquen-
 tem inducit his verbis. ἡμεῖς νομίζομεν πέρσην εἶναι,
 ἀπὸ οὗ ἡμεῖς γηγόνεμεν, παῖς δὲ πέρσεως τῆς δαναέης
 γεγονότα ἐκ τῆς κηφείας θυγατρός ἀνδρομέδας,
 quod est latine. Nos existimamus Persen esse à quo nos orti
 sumus, Persei Danaes filium, natum ex Andromeda Cephei
 filia: viden' igitur mi Fului suauissime, quātopere ad Apollo-
 dori locum Herodoti testimonium faciat? ex quo immorta-
 lis ipsius breuitas mirifice explicatur.

§ 2. 1. 18. ἀλκείως,) ne cui sit mirum rogo, quādo pro ἀλκαίου
 scribam ἀλκείως, nam sæpissime legi ita scriptum apud
 Græcos unū idemq; nomen. Hesiodus in Clypeo ἀλκαίου οὐ
 vsurpauit genituum ab ἀλκαίου. Pausanias autem in Ar-
 cadicis de eodem nomine ἀλκείως sicut ἀχιλλέως dixit,
 quod non rationi dissentaneum esse videbitur, si ἀλκείδης
 patronymici originem perspiciamus.

fol.pa.li.

§ 2.2.4. πῖ δρέλαος. ἔ πῖ δρέλαος dici potest dorico more.

§ 2.2.11. αὐτίοχος,) Isacius apud Lycophronem pro αὐτίοχος, ἄμπλον nominat.

§ 2.2.21. μιδείας,) nos pro μιδείας, μιδείας reposuimus, ἔ probè Sic.n. castigatè legitur in Pindari commentarijs.

§ 3.1.15. προσέχοντος,) sic nos castigauimus ex Isacij in Lycophronem commentarijs: ἔ id ratio exigebat; nam antea προσέχοντας in manuscriptis omnibus erat.

§ 3.1.2. Polyxeno. is Iasonis ex Medea filius fuit, ait Pausanias in Corinth.

§ 4.1.21. vbi legitur ab hostibus intellige vulpem illum (ne dicam illam) Thebanam regionem deuastantem cum suis affeclis, ἔ prædonibus.

§ 5.1.6. ἐκταμηνιάου.) Theocritus in Herculillo. θεαμήνου reponi possit, sed nihil ego demutarim, suam enim Apollodorus habet auctoritatem, ἔ eam quidem admirandam.

§ 6.1.3. λίνου,) δὲ μόλπου Theocritus ait.

§ 6.1.15. vbi ab imperitis, ἔ caligantibus typographis scriptū est imperantem, reponendum irritantem, sic enim vertere placuit dictionem græcam ἀρξάντι. secutus Ciceronem in Milone, qui vi irritare, ἔ ferro laceßere aliquem dixit. omitto hic, quæ à Budeo in commentarijs suis græcis, ἔ Petro victorio, in rhetoricis Aristotelis ad Theodectem enarrationibus doctissime recensentur cum ex Demosthene. tum ex Aristotele pro explicanda græca hac ἔ attica ratione loquendi ἀδίκων χειρῶν ἀρξάν.

§ 6.1.19. βουφόβια. prius βουφόβια, litera transposita legebatur.

fo. pag. li.

57. 1. 9. ὀρχηστῶ, cuius in locum ὀρχηστῶ restituiamus, ex Stephano, & Homero. vbi hæc.

ὀρχηστὸν θ' ἰδρὸν ποσιδῆϊον ἀγλᾶν ἀλγος.
Onchestumq; sacrum Neptuni numine lucum.

58. 2. 15. ἰδρεῖ. desideratur huic dictioni syllaba, quare scribendum est ἰδρεῖον.

58. 2. 2. πρ' Ὀρύτου, ante quam à nobis id laboris interpretandi Apollodori, & eius monstrorum conficiendi, vtcunque liceret susceptū esset, πρ' αὐτῷ in nominatis superius à me codicibus omnibus scriptum inuenimus. Quæ lectio à veritate abhorret maxime, nos igitur loci illius, vbi, quæ à varijs præceptoribus Hercules didicisset, inter cetera idem Apollodorus Herculem sagittandi artem ab Euryto accepisse dixit, non immemores, hic pro αὐτῷ, Ὀρύτου castigamus, cui lectio aduersaturum arbitror neminem.

59. 1. 21. αὐτῷ scribe αὐτῷ aspirata priore, siue ἐαυτῷ.

59. 1. 22. pro ἐκρυβῆναι, scribe εἰσκευβῆναι πύθον χαλκῶ. Diodorus Siculus libro rerū fabulosarum quinto. huic loco astipulatur his verbis latine, Eurystheus inquit, a pro conspecto perterritus in æreo se vase abscondit.

59. 2. 17. εἴ τι νὶ τὸ πῶ. placet & χώρῳ.

59. 2. 21. πεπρωμένοις, lege πεπρωμένοις, cum, v. in secūda.

60. 2. 1. κερᾶν, χρυσόκρων Tzetzes in suis carminibus, et Pindarus ode. 3, Olympiorum appellant.

63. 2. 19. προσέξατο, possumus hic etiam προστάξατο legere, vt dicat hanc ærumnam non imperauit Eurystheus, verior est tamen prior.

63. 1. linea vltima, παλῶδες. sic scripsimus, Apollonij locum se

u y

cuti Argonauticorū libro secundo hisce versibus.

Οὐδὲ γὰρ Ἡρακλῆς ὁ πῶτ' ἤλυθεν ἀρχαδίηνδε,
 Πλωΐδας ὄρνιδας συμφαλίδας ἔδενε λίμνης
 ὧσαοδαὶ τόχοι πικρὸς sic Aegius ut potuit barbarè vertit.

Namq; nec Alcides, quo tempore venit in altam

Arcadiam, volucres Symphali, nomine dictas

Ploidas, infectis Lernæo felle sagittis

Cænosis validus potuit dispellere ab undis.

Hasce aues Apollonius Πλωΐδας appellavit, quod ea in palude natent, sic etiam Seleucus in miscellaneis, & Charon Apollonij huiusce familiaris nominavit, ubi de Apollonij historiis scribit. Nec tamen nihili faciendâ est lectio vulgata per manuscriptos libros Apollodori, scilicet ἃ Πλωγοί, id est innumeræ.

64. 2. 3. ἡΐμου, ὄρμος notatum erat in omnibus codicibus, & erant mihi vertenti hunc auctorem. sed Stephanus ἃ Ἐδουρα urbem ab Abdero Erimi filio dicit fuisse nominatam, & Herculis amasio. ἡΐνον per v, scriptum inuenio apud Tzetzen, qua de causa operæpretium me fecisse puto, si pro ὄρμος, ἡΐμου duorum scriptorum innixus testimonio, scripsi.

65. 2. 6. δασύλου, prius in oībus exēplaribus pro δασκύλου, visebatur. Sic. n. id nomen Apollonius Rhodius lib. 2. recensuit, cum inducit Lycum Dasylī Argonautas alloquentem.

Δασκύλου εἰ μεγάροισι κατὰ τὸ πᾶρὲς ἐμείοι. i. Dasylī ibi nostri tectis genitoris in altis.

Deipylum hunc nominat Cæcis duobus in locis: quare hinc facessat Daslycus, & in eius locum accedat Dasylus.

65. 2. 19. μύγδονα, pro μυγάονα annotauimus, id enim nomē

sic scribit Cæcis, & Apollonij Rhodij interpres.

65. 2. 14. *Θεμισκύρα*, pro *εἰ μισκύρα*, quæ ἀκίφαλος erat dictio, substituiimus *Θεμισκύρα*, quæ ciuitas est contra Thermodontem, legitur Themiscyra ἀκρά apud Apollonij Rhodij scholiastes. eodem folio, & linea. 13. post dictionem *πιθουλόν* exemplari Metelliano; de Farnesiano, & Tettiano codicibus mihi sæpenumero citandis, adieci hæc paucula per necessaria huic historiæ (*καὶ δώσω τὸν ζώνηρα ὑποχουμίλῳ*), idest & zonam se daturam pollicente.

66. 1. 1. *ἐκ δόλου*, de *ἐκ δῆλου* fecimus, rectè, ni fallimur. Apollonij scholiastes variæ sunt, inquit, de cingulo sententiæ, nam sunt, qui illud fuisse Hippolytæ scribant, alij vero Deilycæ. At Ibycus in priuata historia Briarei filię fuisse ait.

66. 2. 25. Hic ingressu geminatus Typographorum lapsus, ut procreati, pro procreatus, & fuerant, pro fuerat, composuerint. ignoscendum est bene potis.

68. 1. 7. hæc paucula relicta sunt, remittenda in suum locum statim scilicet, post verbum, est, in linea septima.

In Siciliam tranauit.

69. 2. 10. quem, vacat, quare delendum est, & pro, quod in eadē linea, scribe quos.

70. 1. 7. *ἀμφιδάματα*, & *ἰσιδάματα* eundem virum vocat apud Apollonium scholiastes, ita virumque rectè scribi potest.

71. 1. 11. quod κοινόν, in omnibus quos vidi, & legi codices, verti ego commune, sed eius loco substituendum est κενόν idest vanum, vacuum, ne, quæ lectio probabilior fuerit.

fo. pag. li.

72.1.24. ὄνον, nos ex fabula, quæ transformationum libro 6. apud Ouidium enarratur pro ὄνον, subiicimus ὁ τον.

72.2.1. Athenas,) scribite Thebas, Θῆβαις enim græcè è regione habetur.

73.1.8, τυχῶν,) in huius lectionis locū, nos τευχῶν, scripsimus.

73.2.13. reponendum post, sed, Eurytas, omissum per ebrietatem ab officinæ opificibus.

73.2.17. κέρκοπας,) passim in omnibus exemplaribus sic habetur, nos κέρκοπας restitūimus. Cercopas duos fuisse inuenio, quorum hæc fuerunt nomina, Passalus, & Echemus siue, ut alij volunt, Candalus, & Atlas.

74.2.23 sunt hac in linea verba hæc derelicta in officina, (ex qua postea Teucrum Telamo gignit), post dedit, sunt addenda.

75.1.5. τί ποτε δοῦ(αυ αὐτ' αὐτῆς,) sic in exēplaribus, quibus nos utebamur, omnibus exaratum erat; suboscuro sane locus est, ob breuitatem: cuius admodum studiosus Apollodorus suus se videtur: quare nos particula adiecta duntaxat, & pro αὐτῆς, legimus, αὐτῆς, ad hunc modum, τί δὴ ποτε δοῦσαν αὐτ' αὐτῆς. Isacius autem in suis in Lycophronē commentarijs, explicatius hunc locum tractat, cuius verba hic sub scripsisse non pigebit. τότε, inquit ille, Ἡρακλῆς, καὶ τῇ Ἡσιῶνι χειρίζεται, ὃν αὐτὴ ἐδέλη τῆς αἰχμαλώτου ὠνήσασθαι, ἢ δὲ τινὲς αὐτῆς δοῦ(α καλύπτειν, τὸς ἀδελφὸν αὐτῆς ποδάρκην ἐπείατο, ὅθι ἐκλήθη, καὶ πρίαμος, idest, tum Hercules Hesionæ indulget, ut quem de captiuis velit, sibi mercari liceat, tum illa dato flammæ suo Podarcem fratrem emit, unde illi Priamō cognomen tum mansit.

fol. pag. li.

75. 1. 20. νῦν,) νῦν τε, prius ex quatuor libris manuscriptis notatum erat, nos autem ex Ioanne Tzetze in historiā chiadibus, νῦν castigauimus. nihil. n. νῦν τε, hic significare potest.

76. 2. 9. μολοῖ κεν,) in manuscriptis μολπικὼν legitur. ego vero, nescio an audaculus fuerim, cum priorem lectionē haud quaquam idoneam excluderim, ac pro ea, quod de canibus est hic mentio substituerim, μολοῖ κεν.

77. 2. 20. ἀπειροδία,) in Metelliano, εἰς αὐτὸν habetur.

77. 2. 28. ἀρμυρίου,) in omnibus planē scriptum sic inueni, cuius loco apposui αἰμονίου, sic. n. in argumento, siue manus, hypothesis Trachiniorū Sophoclis, vbi haec omnia ex Apollodoro transcripta visuntur, quae maximum in modum ad diuinā illius tragœdiam faciebant: de qua hypothesis rursus plures hic locos castigauimus.

78. 1. 5. ἀφ' ὅσον,) ex Trachiniorū Sophoclis argumēto, ἀπὸ ὅσον in margine annotauimus, non deleta tamen lectione manuscripti codicis Alexandri Farnesij cardinalis Romani, cuius nomē honoris gratia hic subinde à nobis memoratum est, utranque sanē lectionem probo, & si priorem verterim. ἀπὸ ὅσον, tamē typographus è margine velut emendatiorem lectionem in operis contextum clam me ingressu. ἀπὸ ὅσον, itaq; illaboratum verito: ne dictio haec ingesta per errorem, non interpretata remaneat.

78. 2. 9. φύλας,) in manuscriptis φύλας per Δ', male notatum erat. Nos φύλας ex eodem in Trachinia argumento reddidimus, cuius nominis alibi hoc in opere fuit mentio.

78. 1. 21. παύσας,) παύσας in alijs, utrunq; laudamus.

u iij

78. 1. 22. Ὀνομον,) alibi εὐνομον. εὐνομον Siculus Dios-
 dorus habet libro quinto. lege, ut libet, nihil me mouet. quo-
 niam omnes hae lectiones suum habent astipulatorem. nos ta-
 men Ὀνομον legimus. Hunc Pausanias in Corinthiacis
 κύαδον appellat, qui Oenei à Cyathis fuit, græcè οἰνοχόος,
 et κατὰ χειρὸν δίδους, quem latini etiam à poculis vo-
 cant. Quòd autem Eurpomus à poculis Oenei fuerit, et quòd
 κατὰ χειρὸν δίδουαι hic apud Apollodorum significare
 videatur, non dare aquam manibus (ut ex multis apud Athe-
 næum locis libro nono probatur) sed pocula miscere, id Pau-
 sanias in Corinthiacis, cuius locum ad verbum transcripse-
 mus, clarissime docet. λέγεται δὲ, αἶτ, καὶ ὧδε ὑπὸ
 Φλιασίων λόγος Ἡρακλέα, ὅτι ἐκ λιβύης ἀντισώσαν
 κομίζων τὰ μῆλα τὰ ἐσπερίδων καλούμενα, ἐς Φλι-
 θῶν τὰ ἐλθεῖν κατὰ δῆτι ἴδιον, διατωμλίου δὲ αἶ-
 τωῦδα, οἰνέα ἐξ αἰτωλίας ἀφικέσθαι πρὸ αὐτόν.
 ἐρχόμενοι δὲ τῷ Ἡρακλεῖ κενεσίης. τότε δὲ ἀφικμέ-
 νος εἰσία τὸν Ἡρακλέα, ἢ αὐτὸς εἰσία τὸ ὑπὲρ ἐκείνου.
 κύαδον δὲ οὕτω παῦδα οἰνοχόον οἰνέως. οὐ γὰρ ἀρεοδίς
 τῷ δοδῶσι πόματι, παῖει τῆς δακτύλων ἐνὶ ἐς πλὴν
 κεφαλῶν, ἀφροδανόντος δὲ αὐτίκα ὑπὸ τῷ πλὴν.
 Φλιασίοις δὲ οἶκον εἰς μνήμεν, τούτῳ ὠκοδόμη-
 ται μὲν πρὸ τὸ ἰδρὸν τῷ ἀφροδανόντος. ἀγόμενα δὲ
 λίθου πεποιημένα ἔχει κύλινθον ἔχοντα Ἡρακλεῖ τὸ
 κύαδον. Quæ sic Aegius vertebat. Ceterum vulgarissima est
 fama apud Ὀβίσιος: Herculem, quo tempore à Libya cū ma-
 lis Hesperidum incoluntis euasit, priuati cuiuspiam negotij

ergo Phliuntem aduenisse, ad eumq; illic agentem Oeneū eius
 socerum ex Ætolia se contulisse. quò cum peruenisset, ab eo
 Hereulem conuiuio inuitatum, aut hunc ab Hercule acceptū
 fuisse. Cyathus autem à poculis Oenei, quod in propinandis
 calicibus minime satisfecisset; vno digito caput percussus, ex
 istu puer repente extinctus est; condita igitur apud Phliasias
 rei gestæ memoriæ causa visitur cella, non praeul ab Apolliz
 nis æde, vbi marmorea sigilla sunt, quæ Cyathum Herculi po-
 culum præbentem habent. Ceterum Athenæus cum puerū,
 quem Hercules pugno occidit Hellenici testimonio refert, Ar-
 chiam fuisse vocatum, ob quem Hercules Calydone excessit;
 & eodem teste in secundo de Phoronide Cheriam nominat.
 Sed Herodorus in 17 libro de Hercule, Ennomum eum voca-
 ri ait. Sed Cyathum Poletis filium, & Antimachi fratrem
 nolens Hercules, dum ei pocula propinat, interfecit, vt memo-
 riæ tradit Nicander in secundo Oetaicorum. cui etiam sanū
 in loco ante urbem ex ædificasse Herculem narrat, quod suis
 quoque temporibus appellari pocillatoris sanum scribit.

79. 1. 1. Ἰτῶνα,) Ἰτῶν, in manuscriptis, quod nihil hoc in loco
 significat. nos Ἰτῶνα, ex Alexandri Farnesij libro, Car-
 dinalis Romani, Vaticanæ Basilicæ Flaminis optimi: casti-
 gandum esse duximus, Ἰτῶν, verò ait Stephanus, urbs est
 Thessaliæ, Cæcis, siue, vt maus, Tzeizes, quo se ipsamet co-
 gnomento appellat, in historiæ chiliade 2. ubi de Her-
 culis actis copiose admodum scribit. αἰεὶ δὲ διὰ χόμλους
 τῶν Ἰτῶν ἵστατο χόμας, qui locus ad Apollodorum intelli-
 gendum facit, nam Herculem legimus Thessaliā terram de-
 vastasse.

fo, pag. li.

79.2.15. μινυείων,) hic nos μυλιδέων, edendum curauimus, at impressor adscriptam ē regione μινυείων, ingerere maluit, contraquā nos verteramus; vtraque tamen lectio recipi potest. nam Melienses, & Minyæ in Thessalia sunt Populi.

80.2.3. poculum,) scribo philtum, nam & si Philtum sit amoris propriè poculum, hic tamen, Φίλτρον, verto philtum: quod est etiam latinis receptum, & Ouid. in arte vsurpauit, cum dicit,

Philtum nocent animis, vimq; furoris habent.

& Iuuenalis,

Hic Thessala vendit

Philtum, quibus valeant mentem vexare mariti.

Ad hæc Hyginus, ubi de Nessō agit. Ille, inquit, moriens cum sciret sagittas Hydræ Lernææ felle tinctas quantam vim haberent veneni, sanguinem suum exceptum Deianiræ dedit, & id philtum credens conditum diligenter seruauit.

80.2.3. ποίαν,) Φιλοκτήτης. Diodorus libro quinto.

80.2.8. ποίαν παρών κατὰ ξήτησιν ποιμνίων ὑφ' ἡμῶν, τούτω, καὶ τὰ τόξα ἐδωρόμεθα τῷ Ἡρακλῆϊ. Apollodorus hic Hercules pyram à Pæante succensam fuisse apertissime dicit, eaq; de causa illū ab Hercule sagittis donatum fuisse dubio procul affirmat. Hunc locum superioribus diebus cum Hilermo Sirletio me contulisse memini, ab eoq; quesivisse, quid nam de eo Apollodori loco sentiret, tum ille Apollodorum contra omnium planè sententiam, eam de Pæante historiam recensere dixit, mihiq; ut est vir memoriæ singularis, vnum, alterumue ex Sophoclis Philoctete locos, memoriter recitauit.

tum quoque in mentem mihi reuocauit, ut in secundo variarū
 Petrus Victorius Ciceronis *μνημονικὸν σφάλμα* hic
 esse scribit, quod à Philoctete Herculis rogam inflammatum
 fuisse, & ab Hercule sagittas accepisse retulit, in 2. Tus-
 cul. quæst. libro. Eaqu; in re Victorij sententiam Hilermus
 noster non satis probare mihi visus est. Ego verò neq; ita mul-
 to post reuoluendis rerum scriptoribus totum me tradidi, ut
 an Cicero memoriolæ vitio peccasset tandem reperirem. re-
 uolutis itaq; infrascriptis hisce cum Græcis tum Latinis aucto-
 ribus eorum omnium calculis Ciceronem rectè dixisse, neque
 vlllo memoriæ lapsu deerrasse inueni. quare mi Fului, si hanc
 rem paulo, quàm ad annotatiuncularum mearum modum spe-
 ctat, latius enarro, æquo animo feras, nam Cicero noster, cui
 plurimis nominibus nemo non debet, à Calumniola defendē-
 dus est omnino. Sed iam à Sophocle, quem ipse testem ad-
 ducit, incipiamus. Is enim pro Cicerone audentissime stare vi-
 detur his in Philoctete senarijs, vbi Neoptolemum alloquitur
 Philoctetes.

Οσιὰ τε φωνεῖς, ἔστι τ' αἰ τέκνον. Δίμυς.
 ὃς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾷν ἐμοὶ φάος
 μόνος δίδωκας, ὃς χθον' οἱ ταῖα ἰδεῖν,
 ὃς πατὴρα πρέσβυν, ὃς φίλους, ὃς τῆς ἐμῆς
 ἐχθρῶν μ' ἐνὸρθεα ὄντ', αἰέσσεις πῶρα.
 Δάσσει. παρέσαι τὰν τά σοι, καὶ διγγάνειν,
 καὶ δόντι δύναι, καὶ ξεπύξαομαι βροτῶν
 ἀρετῆς ἔκατι τῶν δ' ἐπιφῶσαι μόνον.
 ὁρᾷ γ' ἡ γὰρ αὐτὸς, αὐτ' ἐκ τῆς σάμης.
 Hæc Sophocles, qui manifestissime docet ab Hercule sagittas

Philoctetem dono habuisse. quin etiam idem paulo inferius,
quod te minime fugit, comprobat.

ἐμπρησόν, inquit, ὦ Ἥρωναίε, καὶ ὅτι ποτὲ
τὸν τῷ Διὸς παῖδ' αἰὲν ἔτρεφε τῷ δὲ τῷ δ' ὁ πάλων,
αἶνῳ σὺ σώξῃς. τοῦτ' ἐπιξίωσα σπᾶν. Et cetera ibi.
Subdam hic Senecæ tragici ex Hercule Octaëo eadem de re
pro Cicerone locos. ille. n. Philoctetem inducit sic loquentē.

læto venit ecce vultu,

Quem tulit Pæas, humerisq; tela

Gestat, & notas populis pharetras

Herculis heres. heredem, ut vides, appellat Herculis, Pæanz
tis filium. Et idem eadem ex tragœdia non longè à supe-
riore loco, inquit.

Ut pressit Octen, ac suis oculis rogam

Lustravit, omnes fregit impositus trabeis,

Arcumq; poscit, accipe hæc, inquit, fate

Pæante dona, & munus Alcidae cape. Ecquid mi Fului pus-

tas Victorium illum nostrum id negaturum tam clarum testi-

monium? quo Philoctetem & ignem rogo subiecisse, & ab

Hercule sagittarum munus accepisse, non Pæantem patrem

Seneca suo cū Sophocle docet. et mox subijcit.

Nec fallor vnquam dexteram hic arcus tuam

Librare telum didicit, et certam dare

Fugam sagittis: ipsum non fallunt iter

Emissa neruo. tu tantum precor

Accommoda ignes, & facem extremam mihi.

Et reliqua ibi ad hanc rem facientia omitto. Stat etiā

Ovidius in transformationibus apertus pro Cicerone

defensor hoc suo testimonio .

'at tu Iouis inclita proles
 Arboribus caesis, quas ardua gessit Oete,
 Inq; pyram structis, arcum, pharetramq; pacem
 Regnaq; visuras iterum Troiana sagittas
 Ferre iubes Poëante satum, quo flamma ministro
 Subdita, dumq; avidis comprehenditur ignibus agger .
 Adhæc Dictys Cretensis, quem cum Idomeneo in bellū Tro-
 ianum profectum fuisse aiunt, Philoctetem, ubi cum ad Deos
 rediret Hercules, eius tela dono accepisse memorat. Id neque
 Lucianum latuit, id neque Servius noster ignorasse uidetur,
 qui in Aeneidis tertio, Philoctetes, inquit, Poëantis filius Her-
 culis comes, quem Hercules cum hominē in Oeta deponeret,
 petijt, ne alicui sui corporis reliquias indicaret, de quare eum
 curare compulit, & ei pro munere dedit sagittas hydræ felle
 tinctas, & reliqua ibi . Ecquid num Siculus Diodorus longe
 antea id confirmavit, cuius verba, quod græci mihi exempla-
 ris copia non est, latina hic subscribam. Hercules, ille inquit,
 desperata salute, ubi in rogum conscendit, rogat, qui cum eo
 erant, ut ignem submittant, quod cū facere auderet nemo, Phi-
 loctetes solus, sagittarū ergo, quas ei Hercules reliquerat, py-
 ram inflammauit, Neq; sanè Homeri in Iliadis . 2. scholio-
 graphum, quisquis ille fuerit, id præterijt. ε'πειδὴ, is inquit,
 εἰ μάρτο χωρὶς τῆς ἡρακλείου τοῦ ξων μὴ ἀλδῶναι τὴν
 ἱλίου. εἰ χε δὲ τῶν ταὶ ὁ φιλοκτῆτης ἐαδεί τα αὐτῶ
 ὑπὸ ἡρακλείου . καὶ δ' ὁ μηδενὸς θελήσαντος ἄλλου
 ὑπὸ φάει ἐν τῇ αἰτῇ τὴν ἡρακλείου πόρην ἐν τῇ τε-
 λα τῇ, ὅφυνται ὁ φιλοκτῆτης . Tela hic Herculis, Phi-

loctetem filium, pyram hic Herculis, Philoctetem non Poean-
tem patrem succendisse manifestò refert, memoriolæ ne vitio
Cicero errauit, cum tot præclari pro eo testimonia dicant
auctores? Huc accedat Philostrati locupletissimi testis ex ima-
ginibus auctoritas. Ἰδράπων, inquit hic, ἐγλίξω τῷ
Ἡρακλεῖ ὁ Ὀλοκτῆτης ἐκ νηπίου, ὃ τε καὶ φοβὸς ἦν
οἱ τῆς τόξεων. ἃ δὴ ὕδρον μισθῷ ἔλαβεν παρ' αὐτῆς
τῆς εἰς τὴν πύραν ὑπουργίᾳς. Comitem, administrūq;
Herculis Philoctetem ait Philostratus, ac mercedis ergò sagit-
tas ab eo accepisse pro subiecta in rogam Herculis flamma.
subnectamus & alterum ex Heroicis clarissimum illud tanti
viri testimonium, cum dicit. Ὀλοκτῆτης ὁ ποίαντος ἐ-
στράτευσε μὲν ὀψὲ τῆς τρώϊκων, ἄριστα δ' ἀνθρώ-
πων ἐτόξευσεν, Ἡρακλείῳ φασι τῷ ἀλκμήνης μα-
θῶν αὐτὸ, καὶ κληρονομῆσαι λέγεται τῆς τόξεως,
ὃ πότε Ἡρακλῆς ἀπὼν τῆς ἀνθρωπείας φύσεως, αὐ-
τὸν τε πᾶρεσθαι, καὶ τὸ ἐν τῇ οἰτῇ πῦρ. Intelligi
ut hoc quoque in loco Philoctetem pyram æτεᾶ succendisse,
& ab Hercule sagittas accepisse cum Cicerone Philostratus
scribat. subijciatq; ἐλθεῖν δὲ Ὀλοκτῆτην ἐς τρώϊα
οὐτε νοσῶντα, οὐτε νεοσθηκόπι ὁμοιον, ἀλλὰ πο-
λιὸν μὲν ὑφ' ἡλικίας, ἐξήκοντα γάρ που ἐτῆς γε-
νία, σφειτῶντα δ' παρὰ πολλοῦ τῆς νέων, βλέ-
πουντε δεινότεα τὰ ἀνθρώπων, καὶ φθίγγεσθαι βρα-
χυλωτάτα, καὶ ὀλίγοις τῆς βουλῆς μάτων ξωπύ-
θεσθαι. Senem, ac robusto iam corpore, ac viribus constan-
tem, ait Philostratus venisse Philoctetem ad bellum Troianū.
Demum, si placet, Cointum illū Smyrnæum, cognomento Ho-

mericum huc tanquam Colophonem addamus, is. n. suprascrip-
torum auctorum sententiæ mirifice fauens, subscribit Ἀΐδης
μεθ' Ὀμηρον libro 10. vbi Herculem arma sua à Volca-
no fabricata Philoctetæ Pœantis filio dono dedisse narrat,
eumq; illius amicum, ac contubernalem fuisse refert, cū ait.

Καὶ τὰ μὲν ἀρ' ἐτύξαντο κλυταὶ χέρου ἠφάεσσι

ὀβριμῶ Ἡρακλῆϊ, ὃ δ' ὦπασε παῖδ' ἀφ' ὀφρύων

ποίαντος, μάλα γ' ὁ μορῶπιος οἱ θέλος ἦεν,

αὐτὰρ ὁ κυδιόων ἐπύχεσι, δάμνατο λαοῦς.

Quos versus sic vertit Quintinius Spineus ciuis meus, iuuenis
quidem eruditus, & ingeniosus.

quæ quondam inuictus doctam fabrefacta per artem

ALCIDES VOLCANE tuam gestauerat arma,

Oetæo ad superos iāiā rediturus ab igne, πρᾶφρασικῶς

Illā Philoctetæ charō donauit alumno. Is versus est.

Hiscē sed exultans telis Pœantia proles

Nunc hos, nunc illos hosteis demittit ad orcum.

IN LIBRVM TERTIVM. ANNOTATIONES.

81.1.8. scribe Onesippus, & linea nona adde, Stendedides nomē
omissum à cæcutientibus typorum magistris.

81.2.10. Θεωίου,) Nos autem pro Θείου per τ, scribi
fecimus Θεωίου per π, in secunda, quod alioqui contra
historiæ fidem legebatur, & si omnes, quos vidimus codices,
Θείου habebant.

81.2.14. ἐκμεγάρωσ,) Hic operæpretium me facturam certo scio, si velut eorollarium, Pherecydis ex Pindari Isthmiorū cōmentarijs locū de Herculis, & Megaræ filijs adscribā.

ποδὶ τῷ ἀειθμον ἤν' Ἡρακλέος ἐκμεγάρωσ παύ-
δων διαλλάττοιτ', Διονύσιος μὲν ἐν πρώτῳ κύ-
κλων, Θηέμαχον, καὶ Δηϊκόωντα. Εὐεπίδης δὲ
περὶ Θησιν αὐτοῖς, καὶ ἀεισόδημον. Αἰνείας δὲ ὁ
ἀργεῖος Θηέμαχον, κρεοντιάδην, δηϊκόωντα, δηϊόνα,
φωρεκύδης δὲ ἐν δευτέρῳ, αἰτίμαχον. κλύμηνος,
γλῶκτον, Θηέμαχον, κρεοντιάδην. Σάπτος δὲ ἐν τῷ αἰτί-
κων ἱστορίων. πολύδωρον, αἰϊκήδον. μακισόφονον, πα-
φροκλέα. τοξόκλυτον. μινεβρόντην, χερσίβιον. Ἡρό-
δωρος δὲ καὶ δίδωσι μαιῆναι τὸν Ἡρακλέα, ἐκθαυ-
ρῶν δὲ ὑπὸ σιγῆλου, ὡς φησι μινεκράτης λέγων αὐτῷ
ὅτ' ὑοὺς εἶναι οὐκ ἔστι, καὶ καλεῖσθαι οὐχ Ἡρακλείδης,
οὐδ' ἔτι γὰρ Ἡρακλῆος ὠνομάζετο, ἀλλὰ ἀληθείδης.

Hæc nos, ut facilia, non latine reddidimus. Nec tibi mirum sit Fului amantissime, si quædā vertimus, sic enim his, qui græcè non admodum sciunt, benè consulendum censemus. Tu vero hac ope non indiges, quem scimus quantopere non modo latine, sed græcè profeceris, quosq; in græcis exemplaribus, ac latinis peruvoluendis, intelligendisq; noctes peruvigilaueris, & pergis adhuc omnia rimari. Necnō tuis vigilijs ut HORATIVS VERSIVS gentilis tuus, intra paucissimos menses, altissimos quosq; annes sine, & cucurbita, & cortice, pernature possit, nihil reliqui facis. Jam ad reliqua.

81.2.22. αὐτῆς τῆς ἀλεοῦ τάλεφος,) ἀσούχης τῆς φύ-
λατος,

λαυτος,) Hic de Auge Telephi matre loquitur, & Astyoche.
 non tamen de ea quæ soror fuit Priami, de qua in hisce Coin-
 ti Smyrnæi ex ipsius libro sexto est mentio, ubi multa de Eu-
 ryo: quem natum esse ait Cointus Smyrnæus ex Astyoche
 Priami sorore, sic ille.

Τὸν γὰρ δὴ τέκε δῖη κασιγνήτην πριάμοιο
 Ἀστυόχην, κρατερῇσιν ὑπ' ἀγκοίνῃσι μετ' ἱερῇ
 Τηλέφου, ὃν ῥα καὶ αὐτὸν ἀταρβέϊ Ἡρακλῆϊ.
 Ἀλκιδεὺς δ' οἷοι τοκίος εὐπλόκαμος τέκεν αὖ γη,
 καί μιν πῖτ' ὄντα, καὶ ἰχ' ἀνδῶντα γάλακτος
 ὄρεψ' ἀπὸ ποτε κεμμάς, ἐὼ δ' ἴδ' ὀϊλάδ' νεβρῶ
 μαζὸν ἔπαρχομένη βουλῇ Διὸς, οὐ γὰρ ἔώκα
 Ἐκρονον Ἡρακλῆος οἷζυρ' ὡς ἀχλὺς ἄσαι.
 quæ sic latine.

Huc (Eurypylus, s.) Priami nã Dia olim germana creauit.
 Astyoche, Herculei validis astricta lacertis
 Telephi, & intrepido clam nata parentibus ipsis
 Alcide peperit rutilis quem criminibus Auge.
 Vberibusq; suis infantem nutrit, & quem
 Hinnuleum vi velox dilexit cerua tenellum,
 Submittens nutu Iouis ubera, nam tua proles
 Alcide perdi misere non posse videtur.

Quoniam haud importunè de Cointo, quem falso Calabrũ ha-
 elenus passim cognominarunt, incidit mentio, hic tantisper, ab
 annotationibus & castigationibus nostris digrediar, dũ Coin-
 to cognomentum, patriam, ac regionem restituam: vt inuulga-
 tum illud Calabri cognomen, & per inscitiam quandam supi-
 nam illatum, intrusumq; in hominũ ora, posthac tollatur omni

no. Quintum igitur hunc, quem ego Cointum græco de nomine $\kappa\omicron\iota\nu\tau\omicron\varsigma$, formatum latine ratione censeo appellandū, verbi causa, quemadmodum de nomine $\Phi\iota\lambda\iota\pi\pi\omicron\varsigma$ fit nobis Philippus, sic de $\kappa\omicron\iota\nu\tau\omicron\varsigma$ Cointus fiat. Nanque huius poetæ nomen nequaquam a Quintus latino vocabulo formatum, est more græco Cointus. Non enim hunc poetam Romanū, italū ūe fuisse inueniri vsquam puto, Nam si Romanus aut Italus fuisset, potuisset velut de latino nomine declinari græcè $\kappa\omicron\iota\nu\tau\omicron\varsigma$. Sed, quia nec Rōmānum, neque Latinum huc poetam fuisse scimus: ipsum a græco nomine, more Romano ut de $\Phi\iota\lambda\iota\pi\pi\omicron\varsigma$, Philippus dicitur, sic ille a nobis de $\kappa\omicron\iota\nu\tau\omicron\varsigma$ Cointus appelletur. Vnde autem Calabri Cointi cognomen inditum fuerit, non video; nisi, quod annum abhinc supra nonagesimum repertum extra Hydruntē, in æde Diui Nicolai Cassulorum, seruatumq; a Bessarione Tusculanorū Episcopo Cardinale, & in lucē editum, a loco postea Calabrum velint dictū fuisse. Cum verò **ACHILLES MAF=FEIVS** basilicæ Vaticanæ canonicus, Vir cum primis bonarū artū studiosus, & omniū generis antiquitatis perpetuus assertor, copiā mihi, ut est Aegy sui amatissimus, fecisset primi Cointi huius derelictorū libri, tralationis interito in interprete, hoc titulo **QVINTI SMYRNÆILIAS**. hinc ego coniungere cœpi Calabri cognomen tanto poetæ inditum, spurium esse, ac supposititium: quocirca totum ab initio ad calcem hunc auctorem deuorare aggredior, ut ex eius libris intelligerem, an qui Cointi primum verterat librum, ex titulo appposito mentitus fuisset, cumq; librum eius operis duodecimū percurrerem, incidi tandem in subscriptos versus, ex

quibus interpretem primi libri non fuisse mentitum, eumq; ex
 usdem Smyrnæum cognominasse deprehendi:

Τοὺς μοι νῦν κ' ἄβ' ἔκαστον ἀναιρομένοισι σάφα μοῦσαι
 ἔπειθ' ὅδ' ἔκαστε βυβλινέσσω πολυχανδέος ἱπποῦ.
 ὑμεῖς γάρ πᾶσαν μοι ἐνὶ φρεσὶ δῆκ' αἰοδὴν,
 πρὶν μοι ἄμ' ὅλ' παρειαὶ κατὰ σκιδναῖσαι ἰούλον,
 σμύρνης ἐν δαπέδοισιν περικλυτὰ μῆλα νέμοντι.
 τρεῖς πόσον ὄρ' μοῦ ἄπαθ' ἐν, ὅσον ἑοδώντος ἀκούσαι.

ἄρτε μιδος ποδὶ νηὸν, ἐλδ' ἑρῶ ἐνὶ κῆρ' ὦ.
 οὐρεῖ οὐτ' ἄλιν χρῶμαλ' ὄν' ὅδ' ὑψόδι πολλῶ. idest.

Magnanimi Heroes quot equi subiere latebras
 Duratei, est animus M V S Æ mihi dicere cantu.

Vos memorate illos, nam me docuistis & ante
 quam mihi pulchra Hebe vestit lanugine malas,

Servanti in Smyrnæ prælustria ouilia campis.
 Ter tantum procul alte tuo rapide Herme fluento,

Quantum hominis vocem licet exaudire vocantis.
 Dictynnæ ad templum, non in servilibus hortis

Non humili nimium, neque celsò in monte locatis.
 Ex his itaq; versibus Smyrnæum de patria dictum, quis

ambigat? quemq; Ioannes Tzetzes in Chiliadibus suis his ver-
 sibus ubi de ærurnis Herculis agit, Smyrnæum nominare nō

dubitavit. cum ait,
 Ο' κοῖντος, δὲ γέ γ' ἔφ' οἱ μά, ὅδ' ἄλ' ὅδ' οὐτόν.

Σωπετ' μὴ μὲν ἔπειθ' κοῖντος σμυρναῖος.

Cointus poeta ἐν τοῖς μεθ' ὁμηρον ab Homeri commentario
 in Iliadem & Eustathio, citatur. Quare posthac, qui Calas-
 brum hunc poetam ὁμηρικῶς τόνον nominavit, ab omnibus

explodendum, ut indoctum, et mendacem esse indicamus.

B 2. 2. 21. σκεῖρονίδης,) prius χειρονίδης præter historice fidē legebatur in manuscriptis mendosis.

B 2. 2. 16. ὑπὸ βαμῆ, nos ἡμαρτε: quæ lectio huic loco est accommodatior: eamq; reposuimus ex Homeri Iliados secundo scholiaste, ubi hæc, ἰσθρήτου δὲ ἅπ' τλιν πόλεμος θεῶν σάμηνος λικύμνιον τὸν μῦθον ἔδ' οὐ γηραιὸν ἄνδρα πᾶρον τὰ ἔσθ' οὐκ ἔστιν οἰκείων ἀμελὲς χειραγωγούμενον, κ' οἷα τὴν ἑκάστην αἰὲν τὸν οἶκόν τιν, καὶ τοῦτου μὲν ἡμαρτε, πολέμοιο δὲ τὸν λικύμνιον, ἀπανοίως ἐπέκτεινε, διὸ ὑναγκάσθην γνέσθαι φυγὰς τῆς πατρίδος. ex hoc loco illucescit hic subobscurus Apollodori.

B 3. 1. 19. αὐτεῖ πε,) in alijs αὐεῖπε, vtraq; lectio proba est.

B 3. 2. 24. σένυρον,) in manuscriptis omnibus σένυρα, quæ dictio quid sibi vellent, nusquam hætenus assequi potuimus. legimus tamen apud Hesychium σένυρον, pro quo ex ipsius expositione σένυρον, pro σένυρον scriptissimus. eaq; ratione: ausi sumus Apollodori locum castigare ad eum modum, donec alicunde lectio melior affulgeat. σένυρον, itaq; huic pro σένυρα reposuimus, quod Isthmi ἐπίσθρον esse videtur. Isthmus enim angustam eam terræ partem, quæ utrinque à mari alliditur, significat. subobscurè planè hic recitatur ab Apollodoro oraculum Heraclidis datum de suo in patriam reditu, et id præsertim ob codicis mendam.

B 3. 2. 1. ἐπήξατο,) antea ex manuscriptis ἐπαλασσε scriptum erat, quam aptè alij iudicent. Nos à re ipsa, quæ de agitur ἐπήξατο castigamus, et pro τῆς λοκείδος αἰτωλίου restituiamus. Naupactus enim, quæ à compingendis navibus

Heraclidarum nomen est consecuta, in Aetolia, non in Locris
de esse legitur, Straboni plenius, Plinio, Melæ & alijs. de qua
Stephanus $\nu\alpha\upsilon\pi\alpha\kappa\tau\omicron\varsigma$, inquit, $\pi\delta\alpha\iota\varsigma\ \alpha\epsilon\tau\omega\lambda\acute{\iota}\alpha\omicron\varsigma\ \alpha\pi\omicron\iota$
 $\nu\alpha\upsilon\pi\eta\gamma\acute{\iota}\alpha\omicron\varsigma\ \tau\eta\varsigma\ \eta\rho\alpha\kappa\lambda\acute{\iota}\delta\omega\upsilon$, $\omega\varsigma\ \epsilon\phi\omicron\rho\omicron\varsigma$, $\kappa\acute{\iota}\ \varsigma\tau\acute{\alpha}\zeta\omega\upsilon$.
possumus manuscriptorum codicum tueri lectionem, de Lo-
cride, quàm Plinius Aetoliæ proximam facit. Hinc Apollo-
dorus Naupactum fortasse in Locride posuisse voluit.

83. 2. 14. $\epsilon\iota\ \delta\epsilon\omicron\lambda\acute{\epsilon}\zeta\omega\upsilon$.) Farnesianus sic habet, Tettianus ve-
rò codex ex manuscripto Rodolphano $\epsilon\iota\ \delta\omicron\iota\omega\iota\acute{\alpha}\zeta\omega\upsilon$, placeat
utrunque. & ibidem, $\epsilon\iota\omicron\mu\omicron\sigma\alpha\upsilon$, $\epsilon\iota\omicron\mu\epsilon\zeta\omicron\upsilon$ Tettiano
legitur.

83. 2. 18. $\iota\ \pi\omega\delta\ \tau\eta\varsigma\ \omicron\ \phi\acute{\upsilon}\tau\lambda\omega\upsilon\tau\omicron\varsigma$, Nos, $\iota\ \pi\omega\delta\ \tau\eta\varsigma\ \omicron\ \phi\acute{\upsilon}\lambda\omega\upsilon$
 $\tau\omicron\varsigma$ ex Pausania in Laconicis hic reposuimus.

84. 1. 1. $\delta\lambda\alpha\ \tau\tilde{\omega}\ \mu\alpha\acute{\nu}\tau\omega\varsigma$, lege $\delta\lambda\alpha\ \tau\omicron\upsilon\upsilon\ \mu\alpha\acute{\nu}\tau\iota\upsilon$.

84. 1. 5. $\epsilon\ \pi$.) antea legebatur $\epsilon\ \tau\eta$, per. η in fine.

84. 2. 18. Messenum.) lege Messena in nominatio.

85. 1. 3. $\kappa\alpha\ \tau\alpha\ \beta\alpha\lambda\omicron\upsilon\sigma\iota\upsilon$.) antea in codicibus meis omnibus, ab
idoctis (vt diximus) librarijs scriptis, habebatur, nos subiecimus
in prioris lectionis locum $\kappa\alpha\ \tau\alpha\ \lambda\alpha\beta\omicron\upsilon\sigma\iota\upsilon$, quæ genuina &
sua est lectio.

86. 1. 14. $\tau\eta\lambda\epsilon\phi\acute{\alpha}\omicron\sigma\tau\alpha\upsilon$.) $\tau\eta\lambda\epsilon\phi\omega\upsilon$ vocat hanc Stephanus in li-
bris de oppidis & gentibus, in dictione $\delta\acute{\alpha}\zeta\omicron\varsigma$. $\tau\eta\lambda\epsilon\phi\omega\upsilon$
eandem hanc mulierem vocat.

86. 2. 6. $\pi\acute{\iota}\pi\tau\epsilon\iota$.) lege $\tau\epsilon\chi\epsilon\iota$.

87. 2. 27. $\omicron\upsilon\gamma\upsilon\mu\acute{\epsilon}\delta\omicron\upsilon\pi$.) lege pro $\omicron\upsilon\gamma\upsilon\mu\acute{\epsilon}\delta\omicron\upsilon\tau\alpha$.

88. 1. 2. $\alpha\ \varsigma\omicron\delta\iota\omega\upsilon\varsigma$.) lege alibi $\alpha\ \varsigma\omicron\delta\iota\omicron\upsilon$.

88. 1. 8. fideicommissis) repone, faciendæ, pro commissi. id madena-
tium chalcographorum sopore commissum est vitium.

fo. pag. li.

88.2.5. λαβών, prius βαλὼν perperam legebatur in omnibus manuscriptis Apollodori codicibus.

89.1.1. ἀταβείων,) Stephanus. & ἀταβείων; prius in vitiatis codicibus ἀταβείων. per ε in media syllaba notatum erat.

89.1.18. criteνiam,) distincte lege, creten, iam, & deum hac in linea postrema cum apice circumducto scribendam, sed ignoscendum est typographis hac in re, quoniam Bladiana afflicta in urbe Roma notissima hisce notulis, idest, circumflexis caret.

89.2.17. κρητὸς,) pro, καρδὸς, ut in manuscriptis ante scribatur; κρητὸς autem scribitur idem nomen a Stephano in dictione κρητηνία, ὃ ut idem ait, τόπος ὅστις τῆς ῥόδου, ἐν ᾧ ὡκοῦν οἱ πῶδε ἄλ. θυμὸν, ὃς χρηδαίς, ὃ π. πατὼρα ἀγκυρεῖ, ἐφυγε, καὶ νυκτὶ πᾶσι οἷον σκυμὰ τὰ ἐν ῥόδῳ, καὶ αἰς λησταῖς νομίστας αἰαρεῖ. τὸν πατὼρα. eandem historiam hic Apollodorus paulo aliter recenset, verum ad idem contendit, ideo translationem abstinet Stephani verborum,

90.1.8. χάσματα,) pro χάσματος, male scriptum est.

90.1.12. μῦν,) Lycophronis commentariis. μῦν, idest murē legitur μῦνα scribitur, melior est prior. haec Apollodori fabula de Glaucō Minois filio ab Hygino in libro de fabulis. Cap. CXXXVI. maiorem in modum illustratur, legito illic. Adhuc etiam copiose recitatur haec fabula a Cæcide in Lycophronis commentariis.

91.1.24. ἐκλίδν,) nos impressam lectionem ἐκλίδν, pro ἐκλίδν substitutimus, una tantummodo litera η, mutata, quae

fol. pag. li.

bunc locum vitiosum & obscurum faciebat.

91. 1. linea vltima. adde omiffum à Chalcographis post dictionem
maētaturus, aliquem.

92. 1. 23. dele, quod.

93. 2. 2. procatus esset, scribe, pro compressisset, sic enim verteram.
ex dictione græca ἐμυησέναι; Huic autem loco mirifi-
ce conueniunt quæ scribit Pausanias in Bæoticis. σπείχρος
δὲ ἱμωαῖος, inquit, ἔρχεται ἐλάφῳ περιβαλεῖν
δέρμα ἀκταίωνι πλὴ θεόν, πῶσκειν ἄξουσιν οἱ τὸς
ἐκ τῆς κωῶν θάνατον, ἵνα δὲ μὴ χρωαῖα σμέλλω
λάβοι. quæ sic latine. Stesichorus verò Himeræus scri-
ptum reliquit, Dianam Actæoni pellem cerui circumposuisse,
cum parasset eum canibus lacerandum, ne Semelem vxor-
em duceret.

94. 1. 5. & infra. Non mediocris me tristitia inuasit, non potuisse
omnino castigatius edere Actæonis fabulam quæ adeo men-
dose in vulgatis omnibus, & manuscriptis exemplaribus re-
censetur, ut ægrè ex ea sensum aliquod planum, & dilucidū
elici potuerit. Nihil insuper intentatum reliqui, nihil præter
ea, quæ Ovidius, & quæ Palæphatus conscripserunt, inueni-
re potui, & ea quidem in Apollodoro explanando, nihil adiu-
menti contulerunt. Verti tamen, vicunque fieri potuit, quæ
hic innominati poetæ carmina ab auctore sunt in mediū ad-
ducta. Nil magis hisce in libris mutilum, & à temporum in-
iuria læsum magis, quàm infelicitis Actæonis fabula: Nam, ut
ille totus à canibus suis dilaniatus fuit, sic eius fabula pessimū
in modum, omnium contumeliarū genere offensa, manca quo-
dammodo, ac imperfecta remansit.

94. 1. 24. κύβελον,) Stephanus, ἔστι καὶ κύβελλα φρυγίασ.
95. 2. 6. ἰσθν,) ante a falso legebatur in manuscriptis omnibus
ἰσθμόν.

96. 2. 18. ἐλδν, ἴρω,) reposuimus ἐλδν, ἴρωες ex Pausaniā in
Atticis, & Corinthiacis, Stephano, & Strabone, & alijs.

97. 1. 5. αὐτῇ,) verone αὐτῆς,

97. 2. 8. ἡρόδοτος, alijs, ἡρόδοτος. quem Aithenaeus etiam semel,
atq; iterum citat, ut ciuem Heracleensem, & historicum, hic
etiam ab Apollonij Rhodij scholiastis non semel adducitur.

97. 2. 10. ὅμηρος,) Iliadis ultimo his versibus.

τῇ πόρ δώδεκα παῖδες εἴ με γάρχοισιν ὄλοντο
ἔξ μιν θυγατρός, ἔξ δὲ ἕβες ἡβώντες.

Bisseni Niobes cecidere sub aedibus alitis

Sex nati, & totidem natæ puerilibus annis.

Verum Eustathius hoc in loco de Niobe, ἴσθον, inquit, τὴν

νιόβην, οἱ μὲν πάντας τούτους, οἱ δὲ πέλοπος καὶ τάλχου,

καὶ κωαῖνα δὲ πινὸς μὲν ξήσου φασιν, οἱ δὲ ἀμφι-
της, ἔτρωσι δὲ ἀλαλκομενέος, καὶ ἡ συμφορὰ δὲ αὐ-

τῆς, καὶ τὰ μὲν πνῶσ', εἰ λυδίαι, καὶ τὰ δὲ πνῶσ' εἰ θί-
βαις, γινέσθαι λέγεται. Σοφοκλῆς δὲ, τὸν μὲν παῖ-

δας αὐτῇ εἰ θίβαις ἀρλέσθαι, φασιν, αὐτὴν δὲ εἰς

λυδίαι ἐλθεῖν. & ποικίλει πινός, inquit, θυγα-

τρός αὐτῇ εἰς νιόβης ἴσθον. τῆς δὲ ἔτι νεωτέρων, οἱ

μὲν ἰδὲ τὸν παῖδα εἰσπνῶσι, οἱ δὲ εἰσπνῶσι.

97. 2. 25. χλωεῖς,) χλωεῖς sine λ antea in omnibus codicibus le-
gebatur, nos χλωεῖς scribi fecimus. Hæc enim Meles con-
iux fuit, & Apollonij Rhodij cōmentarius refert, ex qua Νέε

fol. pag. li.

storem, Periclymenum, & Chronium genuit. Sed hic ex varijs vxoribus suscepit Taurum, Asterium, Lycaonem, Deimechum, Eurybium, Epileontem, Phrasin, Antimenem, & Alastore, & Poeta.

Δώδεκα γὰρ γενεῶν ἀμύμονος υἱὲς ἦν. idest, Biffem Nelei eximij sunt sanguine creti.

97. 2. linea vltima, τελεσίαν, reponendum censui τελέσιλλαν, quam Pausanias in Corinthiacis, & Athenæus in suis cœnis citant, de qua honorifice à Suida fit mentio, necnon Plutarchus, ubi de claris mulieribus loquitur, multa de hac memorie prodidit, consule etiam Lucianum, & Eusebium.

98. 1. 1. ἀμύκλα, ἀμύκλα generis feminini est. Pausanias in Corinthiacis.

98. 1. 15. αἰοιοιουμένη, Euripides Iocastem nominat. Epicastem verò Homerus.

98. 1. 21. τὸν γεννηθείτα, inscribitur & τὸ γεννηθεί.

98. 2. 7. ancellens, Librarij lapsus, pro antecellens.

98. 2. 8. scribe ex Hygino inuidentiam, & in græco pro φόρον, substituitur φθόρον.

98. 2. 19. lege, qui didici fuerant, (& suecessisse) omnia, procreatum esse se.

99. 1. 8. πλαταιέων, nos de πλατυμέων, reposuimus πλαταιέων, πλαταιαὶ γὰρ πόλις Κορινθίας, ὅθεν ἐκτὸν πλαταιεύς, Stephanus.

99. 1. 15. πρὸς) fac παρὸς.

99. 1. 21. φύκειον,) dele υ & appone ι, in prima.

99. 2. 4. σωιδόντες, lege σωιδόντας.

99. 2. 4. post dictione ænigmatum, scribito soluissent, et linea sexta

fo. pag. li.

deleto, (soluissent.) & linea septima, pro querebat, reponito,
rogabat.

100. 1. 7. Ἀστυμέδεια, & Ἀστυμέδεια Pausanias. vel
Ἀστυμέδεια, ex Euripidis Hypomnemmatographo; quam alij
Astymedusam vocant. Ἀστυμέδεια τὴν ἑκαρτος no-
minat Euripidis in Phœnissis scholiastes ex Epimenidis testi-
monio.

100. 2. 20. scribe verunque,) & linea a defixam, qua de re Sta-
tius Thebaidos primo.

101. 1. 25. Ἰσχυρὸς ἢ αὐτὸς.) scribe γούδωτος γὺ αὐ-
τὸς, & addē αἰμαίρατος, & linea 26. ibidem adde,
καὶ ἀνέχεσθαι ὑπὸ πινυῶν, è regione verò latini contex-
xtus, linea vltima subaudiendus est, Amphiaras; id enim be-
ne potarum somnolentia omissem fuerat, eum imprimatur, vt
pleraq; alia ad id argumenti facientia.

101. 2. 1. dele, & conjunctionem, pro Amphiaras, lege Amphia-
raus in nominandi casu.

101. 2. 3. tolle: Adrastus;

102. 1. 9. adde post, Hypsipyle, Lemnia.

102. 2. 12. subdenda, eundem coniunctio statim post, Eteocles.

103. 2. 2. videre licebat, scribe, vidisse contigit. & linea. 5. patri,
scribe nato suo.

103. 2. 15. Cyllene,) Cithærone, apud Lycophranem Cæcis scribit,
qui de Tiresia latiuscule, quam Apollodorus agit, eadem &
Homeri commentarius in Odyssæa.

103. 2. 15. cyaneo sceptrum) legerim potius pro cyaneo, corneo,
quid. n. cyaneo hic faciat, non video. quo circa ego substituen-
dum puto, corneo ex cornu arbore prædura, vt sceptrum hoc

baculum ne intelligamus de dura cornu factum su: ita & græ-
co exemplari reponendum sit pro κινέων σκῆπτρον,
κράϊον. quod Apollodorus σκῆπτρον dicit, Εἰκον Cal-
limachus in Elegia in Minervam appellavit.

Δάσω καὶ μέγα βαΐαν, ὃ σὶ πόδας ἐς δῖον ἄξει,

Δάσω δὲ βιότου τὸρμα πολυχρόνιον.

quæ sic olim Politianus ille poltiassimus grammaticus vertit.
Huic ingens baculum dabo, quod vestigia ducat.

Quæ velit, huic vitæ tempora longa dabo.

104. 2. 5. quæ. Hic carmina refert Apollodorus, sunt Hesiodi in
Melampodia, quod opus ad nos hæcenus non pervenit, citans
tur eadem hæc à Cæcide Lycophronis enarratore. ubi ex
eadem Melampodia paulo superius idem Cæcis in suis com-
mentarijs carmina reposuit, quod opus etiam Athonæus se-
mel, atq; iterum citasse videtur.

104. 1. 9. ἐν βίῳ δὲ πολυχρόνιος, à Callimacho ex recitato
a nobis loco, id sumptum esse videtur. Verum Cæcis apud Ly-
cophronem, Tiresiam aiunt alij, inquit, septem vixisse ætas
tes, alij vero novem. Nam à Cadmo, fuit, ac posterus Eteo-
clem, & Polynicem. vi, qui Melampodiam scripsit Poesin,
scriptum reliquit. inducit. n. illic Tiresiam ita loquentem.

Ζεὺ πάτερ, εἰδ' ἐμὸν εἰδ' ὅσῳ αἰώνα βίω

ὄφρα λῆς δύναι, καὶ ἴσῃ μῆδεα ἰδμεν,

δυντοῖς αἰθέρ' ἔσσης, καὶ οὐδ' ἐμὲ τὸν ἔτιος

ὅς με μακρόν γὰρ ἔδρακας ἔχεις αἰώνα βίω,

ἔτι αἰετὶ ζῶειν θέας μὲρόπων αἰδρώπων, idest
Iupiter o utinam brevior mihi vita daretur,

Et quæ alij notant homines, mihi nosse liceret.

fol, pag. li.

Nec me exornasti puerum, cum longa dedisti

Tempora, quod septem producam in sæcula vitam.

104. 2. 9. omiffa excusorum oscitantia duo hæc verba, (quem Euripides).

104. 2. 25. ἐκτείνω,) scribendum est ἐκτείνω τὸν χρόνον. Et
è regione latini exemplaris substituit post dictionem, Tydeus,
(vulneratus esset, illud pœna affectis, ac).

105. 2. 15. ἐπίγονοι,) me non fugit, à plerisq; studioforum, grana
non mediocrem initurum, si qua huc afferat de Epigonis. cū
de vocabuli ratione, dicam, nam etiam, qui nam ij fuerint ex
plicabo. Ipsam igitur dictionem Cicero, ut latinam usurpauit,
eosq; neque posteros, neq; heredes, ut poterat, appellauit: qui
Tragediam huiusce nominis apud Romanos conscripsit,
Attus, mi fallor, quam M. Tullius Cicero in Academicis in
testimonium adducit, Et in libris etiam de officijs, qui, inquit,
voco facti sunt, Epigono, Medeamq; eligunt. Επίγονοι, οἱ ἰ
ἐπίγονοι, nobis posteri, heredesq; latine dicantur, οἱ τὴν πα
τρὶν ἐπιγονοὶ λέγονται, vel ἐπίγονοι οἱ εἰς τὸν ἐ
πίγονον χρόνον γεννηθέντες, idest, qui postea nati sunt,
vel q; qui sunt orituri ἐπίγονοι, οἱ ἐπίγονοι appellantur. Ali
bi vero Epigoni sunt, qui in progeme aliqua successores vos
cantur. Hæc diuersus in locis Eustatbius annotauit. Iam ves
rò, quo nam Epigoni, de quibus hic Apollodorus scribit, nomi
ne singuli fuerint appellati, doceamus: Et quot nam fuerint.
Epigonarum igitur nomina à nonnullis ista enumerantur, Ae
geus, Adrañi filius, Therfander Polymichis, Diomedes Tys
dei, Sibenzus Capanei, Alemæon, Et Amphiloctus Amphia
rai. Straclaus Paribonopæi, Polydorus Hippomedontis. Me

lon Eteoclis. Hæc Eustathius apud Homerum, & Hyginus
 noster, quæ in re ab Apollodoro non admodum abhorrent. Qui
 verò apud græcos Tragædias Epigonorum titulo composue-
 rit, Aeschylum inuenio. Fuit, & Epigonus Ambraciote bo-
 minis clarissimi nomen. Eusebius in libris de temporibus.
 Interfectorum, inquit, sunt, eorum posterì, qui bellum Thebas
 nis intulerunt. Nela etiam in primo de situ Orbis, de Epigo-
 nis meminit, Clary inquit, Apollinis sanum, quod Mantò Ti-
 resia filia fugiens victores Thebanorum Epigonos, edificauit.

105. 2. 15. vbi, Postum, legitur, Posterì Heredesue) scribendum est,

105. 2. 26. in latino exemplari deest à typographis relictum, vt
 suus eorum est mos (& monile) quod addendum est post di-
 ctionem peplum, in hac 26 linea.

106. 2. 5. πλφουσία, nos pro ςαφουσία perperam scripta
 dictione πλφουσία castigamus, secuti Strabonem Geogra-
 phia libro nono, & Pausaniam in Bæoticis.

106. 2. 24. ἐπ' αὐτὸν, in manuscriptis ἐπ' αὐτῷ parum casti-
 gatè legebatur, nos legimus ἐπ' αὐτὸν, siue ἐπ' αὐτῷ
 utraque lectio probanda est.

107. 1. 20. πόλιν, quæ lectio eruta est à nobis de aduerbio πᾶ-
 λιν, quæ hunc locum pro, πόλιν, inuaserat; quæ in re, nisi
 nos Thucydides ex calce libri secundi, vbi eandem historiam
 latius enarrat, adiunxisset, nullus ex hoc loco sensus congruus
 eliciebatur.

107. 2. 20. dele, quod, tanquam irreptitum, ac repone, quod antea
 per madulam chalcographorum derelictum fuit,) dono data
 esse) & tolle dictiunculam, sibi, quæ pro infinito esse, subie-
 cta fuerat.

108. 1. 9. pro simulac) scribe, vt statim,

fo. pa. li.

108. 1. 22. regnum, fac regiam.

110. 1. 17. Ἄσιος; hic Asius poeta fuit Samius, si Pausania credimus, quem in Arcadia statim, ubi de Pelasgo, adducit; & Athenæus libro XII. ubi Ὀδύσειος Ἄσιος, Fuit hic poeta Amphipiolemi filius; qui Strabonis testimonio Metabi, & Menalippes fabulam versibus enarrauit. citatur item Asius ab Homericis scholiastis in Odyssea, ubi de Iphthime Penelopes sorore agitur. scripsit etiam de Apolline Pto. citatur adhuc sæpenumero cū à Pausania, tum ab Athenæo.

111. 1. 2, vitia, adde syllabam, τα, in fine, & linea 4 scribe pro, postea, prius,

111. 1. 21. πᾶρξινε τοι, in manuscriptis legebatur πᾶρξινε τοι μὲν, quod nihil significabat, nos πᾶρξινε τοι subrogauimus;

111. 2. 25. γινε τοι, vide num melior sit lectio, γινώσκει τοι, tamen si nos interpretati sumus γινε τοι, non γινώσκει τοι.

112. 1. 22. λέοντας, in codicibus omnibus manu exaratis πλεοντας erat, a nobis scriptum λέοντας ex historia nota.

113. 1. 20. varia est fabula hæc de lyra inuentione. Sunt, n. qui dicant, cum aliquando Nilus a lueum egressus totam inundasset Aegyptum, eoq; postea intra suos limites regresso, varias animalis in campis fuisse relictas, in quibus etiam remansisse testudinem, quam cum Mercurius inuenisset consumpta iam carne, sed superstitibus neruis percussam, sonū excitasse, quæ de causa ad illius similitudinem lyram cōposuisse, eamq; Orpheo tradidisse, siue, ut alijs placet, Apollini. Ceterum Apollodorus Homerum illum Hymnorum scriptorem secutus, alia de Chelye fabulam narrat ex eo ad uerbum prope, cuius car

mina ad rem nostram facientia hic ad scribere non pigeat.

Εὐαγγέλιος βούς κλέψεν ἐκ βοόλου ἀρχέλλωνος,
 περὶ αὐτὸ τῷ προτόρῃ, τῷ μὲν τέκε πότνια μάϊα,
 ὃς καὶ ἐπειδὴ μὲν πρὸς ἀπ' ἀθανάτων ἄνθρωποι ἔχον,
 οὐκ ἐπὶ θνητὸν ἐκείτο μένων ἰδρῶ ἐνὶ λίκνῳ.
 ἀλλ' ὅ γ' αὐαίξας ἔσπευ βόας ἀρχέλλωνος,
 οὐδὲν ἑσπεύον βαίνων ὑψιφρέος ἀντροιο.
 εἰδοὺς χέλευθρον, ἐκτίσας το μνεῖον ὄλβον.
 ἐρμύς τοι πρῶτα χέλευθρον κτήνησσι τοῖσιν,
 ὅ γ' αὖ οἱ ἀπὸ βόλων ἐπ' αὐλίσσιν ἴσμεν π
 βροσκόμην προπάροιθε δόμων ἐκδηλέα ποῖον,
 σαυλά ποτὶν βαίουσιν. δῖος δ' ἐλευθέριος υἱὸς
 ἀθανάτων, ἐγέλασσε καὶ αὐτὴν καὶ μύθον ἔειπε.
 σύμβολον ἡ δὴ μοι μέγ' ὀνήσιμον, οὐκ ὄνοτάξω.
 χαίρει φυνὴν ὀρέεσθαι χοροὶ τυτὸν περὶ τοῦ ἐταίρου
 ἀσπασίην περὶ φιλίαν, πρὸς δὲ τὸν καλὸν ἀνδρῶν
 αἰόλων ὅς τ' αὖτε ἐσὶ χέλευθρον ὅρεσι ζώοντι.
 ἀλλ' οἷός τ' εἰς δῶμα λαβών. ὃ φελοῦς ἄμοιρος ἔσθαι,
 οὐδ' ἀρπυμῶν, σὺ δέ με πρῶτον ὀνήσεις.
 οἵ κ' οἱ βέλτερον εἶναι ἐπεὶ βλαβερὸν τὸ θυρῆναι.
 ὃ γὰρ ἐπὶ πηλυσίης πολυπῆμονος ἔσθαι αἰχμῶν
 ζώοντος, ἢν δὲ δαίης, τὸ τ' αὖ μάλα καλὸν αἰετῶν.
 ὥς ἄρ' ἔφη, καὶ χερσὶν ἅμα ἀμφοτέρῃσιν αἰετῶν,
 ἀψείσω καὶ δῶμα, φέρων δὲ τεινὸν ἀνδρῶν.
 εἰδοὺς αὖ πηλυσίης γλυφαίῳ πολιόῳ σπέρῳ
 αἰδὼν ὕπερβόρῃσιν ὀρεσκόσιοι χελώνης.
 ὥς δ' ἂν πότ' αὐκὺ νόμα δὲ σέρῳ πέρῳ

αἰδώς. ὅν τε θαμναὶ ἐπισφάδσι μέμνηται.
 αἰδώς τε δινυθῶσιν ἅπ' ὀφθαλμῶν ἀμαρυγῶν, *
 ὥς ἄμ' ἐπὸς τε καὶ ὄρζον ἐμῆδε το κύδιμος ὄρμης.
 πῆξε δ' αὖ εἰ μέροισι ταμῶν δονακας καλὰ μοιο
 πειρήνας ὄξιν ὡς τα ὄξιν εἰν ὄξιν χελώνης.
 ἀμὼ δὲ δερμα τάνυσσε βοὸς πραπίδες ἐκ
 καὶ πῆχες ἐκίθη. αὖ δὲ ζυγὸν ἤραρεν ἀμφοῖν.
 ἐπὶ αὖ δὲ συμφώνου ὄϊων ἐτάνυσσε το χορδῶν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τῶξε φθῶν δ' ἄπεινόν ἄθυρμα,
 πλὴν κ' ὦ ἐπειρήτιζε κατὰ μόρος, ἢ δ' ἄπο χειρὸς
 σμῆρδαλέον κονάβησε. θεὸς δ' ἄπο καλὸν ἄειδεν.
 ὅξιν αὐτοχόνης πειρώμενος, ἢ ὅτε κοῦροι
 ἢ ἐν ταῖς θαλίῃσι πῆαι βόλα κερτομέοισιν
 ἀμὼ δ' ἀκρονίδην, καὶ μαῖάδα καλλιπέδιλον. idest
 Vesperi Atlantiades furatus Apollinis infans
 Pascentes pingueis vaccas, quadrante priore
 Postquam vtero è matris in lucem prodijt almae.
 Quicq; ubi ab æternæ genitricis corpore abiuit,
 Tempore non tenuit sacra incunabula longo.
 Ipse sed ex templo exurgens vestigat Apollo
 Sini vbinam tua sint armenta, & transilit antrum
 Ireruptum, chelyn inueniens se credit aceruum
 Inuenisse auri ingentem, effecitq; canoram
 Protinus ipse Chelyn, sibi quæ tum occurrit ad antrum
 Depascens teneras herbarum sedula frondes
 Tardigrado incedens passu, Ioue natus vbi illam
 Vidit, & in risum prorumpens talia satur.
 Argumentum ingens, iucundum, atq; vtile donum

fo. pag. li.

Tu mihi semper eris, neq; te aspernabor, amanda
Natura salue ipsa tua, tuq; apta choreis
Salue iterum: lautarum epularum læta satelles,
quæ iucunda venis pulchra oblectatio nobis,
Discolor es Testudo altis in montibus alta .
Quoniam ego te mecum gestabo mihi vtile munus,
Semper honorabo ego te, quia prima iuabis,
Teq; habuisse domi præstat, foris utilis haud es,
Pharmaca nam viuens damnoſa fugabis ab illa .
Si pereas, iucunda canes mihi plurima semper .

Sic ait, & manibus sublatam gestat vtriusq; ,
Atq; domum retulit ludicrum vt amabile haberet .
Inde chelyn scalpro cœpit diuellere acuto,
Hinc vitam extemplo felix testudo reliquit .
Dein' calamis Hermes æquali ex parte reſectis,
Tergora traiiciens chelyis confixit acutis,
Et corium bubulum circum contendit ab arte.
Adiicit & cubita, atq; iugum connectit virinque ,
Septemq; ex ouibus concordia fila tetendit .
Hic postquam penitus ludicrum effecit honestum,
Singula pertentat sua pectine fila, manuq;
Mota Dei ingentem sonitum dedit, inde peritus
Concinit actutum experiens sua dona, velut, cum
Æquales pueri in dapibus conuiuia iactant
Vesibus alternis Ioue coram & Atlantide pulchra .

113, 2.21. ἀκούσας τῆς λύρας ὁ ἀρχάων,) hic statim post,
ἀρχάων, sunt addenda hæc ex veteri codice, αἰτήσας
πάντῳ, ἔλαβεν ὁρμῶν ἐκείνων διδοίτο, ὁ ἀρχάων.

y

fol. pag. li.

Sūt ea latine latino exemplari subiungēda suo in loco. s. post verba (auditam lyram, à Mercurio petiit, inde sumpta lyra, Mercurio boueis rursus Apollo, hæc omnia in Mercurij hymno nō procul à fine Homerus enarrauit; de caduceo, deq; vaticinio, ibidem omnia.

114. 2. 20. ἀλλων, scribe ἀλλωνα; & dele eadem ex linea τίνδε.

114. 2. 21. pro, τοῦδε, reponere τίνδε. eadem pag. lin. 20.

Quam & o? vsque aduerbum aiunt. quamvis sensus optime quadrat, posset tamen ad eundem propè sensum sic verti. eam verò præter Leucippi patris sententiā nubentem Ischyri Elati filio se coniunxisse, aiunt.

115. 1. 2. adde, ante verbum ἀπικτείνε. ἀλλων ἔγκυον οὔσαν.

115. 1. 22. lege ὑπ' αὐτοῦ.

115. 1. 24. tolle, δε, item 25. dele δε, ναυπηκτικὰ ῥα-
ψας. huius rei auctor Neoptolemus fuit. Sicut docemur ex Apollonij scholijs arg. lib. 2. Sed illic ποιῶς habetur, quod hic ῥαψας.

115. 2. 1. lege. vi, pro at; ut sit, Hymenæum, ut Orphici. hic punctus esse debet, ante Glaucum ab his particulis IDQVE.

116. 2. 19. vsq; ad lineam 22. ante verbum dedisse, reponi quoq; potest. Idq; ouum scilicet, in nemore opilionem quendam inuenisse, & allatum Ledaë dedisse. linea item 20. scribe κομίαντα αὐρίωσθ, indéfinite ue.

116. 2. 22. φυλάσθιν, & φυλάξαι legi potest.

117. 2. 12. ὑποθήσασθαι, & ὑποθήσεσθαι in alijs habetur.

128. 1. 2. ἐκ δούλης, hic, quod nos ex Dule. non ex ancilla, aut

serua verterimus, non ab re factum mi Fului censeto. Nam secuti Eustathij sententiam, & Homeri item Scholiastem, quem nonnulli Didymum vocant, Dulen interpretati sumus, ut proprium nomen. Quoniam Homerum id dictionis nusquam usurpasse animaduertunt, ita, ut neque eo in loco, qui est in *Odyssæ* lib. 4, per initia, intelligi debet ex ancilla, sed ex muliere huiusce nominis. verba Homeri hæc sunt.

ὅς οἱ Πηλύκευς χλῖστον κραιπνὸν μέγα πένθος
ἐκ δούλης. idest.

Absenti cui natus erat validus Megapenthes
Ex Dule,

118.1.20. *Βουλεύειαι*, alibi legitur *Βοῶν λείπει*. Pindarus vero in Nemeis eadem de re, *Βοῶν ἀπελασίει* dixit. lege ut lubet.

118.1.12. Sed, lege. sub. & ibidem de (lā) syllaba fac (per) ob incuriam notariorum.

118.2.2. *καὶ ὁ νόμος*, vna mutata litera, reponere *καὶ τὴν ἀλώσε*.

118.2.10. *Ἐπὶ δὲ τοῦ ἐλόντων*, locus ex Nemeis Pindari, ille.n.

ἀπὸ ταῦτά του ποδ' αὖ

χάτων ἴδεν λυγρὸς στυγρὸς ἐν σελέχει

ἄμμιος, κείνου γὰρ ἐπιχρόνιον

πάντων χλῖετ' ὀξύτατον

ὄμμα, & ibi cetera, ubi compluscula ab enarratore hac de re scripta sunt.

120.2.18. *διαρρίπτει*, hoc in loco *διαρρίπτω*, ἐκτίθημι, idest expono, significare puto. nam id genus elocutionis Cæcis in Chiliade XIII usurpauit, cum inquit. οὐ καὶ τὸ νότον

ἔρριπτον τοῖς χρόνοις τοῖς περὶ τοῖς. loquitur de Aethenarum loco, cui Cynosarges nomen fuit, ubi spurij exponi solebant.

121.1.10. ἡὼς, ἡμῶς vocat hanc Isacius apud Lycophronē. ubi πιδωνὸς φησὶν ὑὸς ἦν λαομέδοντος, καὶ στυμοῦς, ἢ ῥοιᾶς τῆς σκαμαίσθρου, πρίαμος δὲ λυκίππας.

121.2.19. οἰκέτη κομίξεντι, in manuscriptis mendosè scriptū erat ante castigationes nostras οὐκ ἔτι κομίξεντι.

122.1.2. nomen, scribe nomina, & linea 20 vaticinia.

122.2.5. Γίωσ', sic nos ex Hygino emendandum putamus: ex dictione Γίωσ'. & lin. 20 δηϊόπτιον, nos scripsimus δηϊόπτις.

122.2.24. dele verbum, inquit, & eadem linea græcè μὴ πλεῖν ὑδὶ ἐλάνην. Non puto hic me operam lusurū, si in studiosorum commodum enarraro ex Isacio, quoties Helenē nupserit, & maritorū suorum nomina subscripfero. Isacius, igitur, πέντε, inquit, ἐλάνην ἔγχεσσι αἰσθροῦς. πρῶτος θησὺς ἐπὶ αἰτῇ ταύτῃ αἰσθροῦς καὶ θάφουσι δοῦς ὁ σάμιος, ἀφαιρεθεὶς δὲ αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἡτῇ ἡτῇ καὶ ἀπὸ πολυδυνέου, καὶ ἡσθροῦς, τῆς αὐτῇ ἀδελφῶν αἰσθροῦς ἀπὸ δυνέου ἀπὸ λιχίῳ τῆς ἀθηνάων, γυνήξεντι ἰωγλίῃσιν, ἦν καὶ διτλὴ παῖ δαή κλυταμνήστρα ποιεῖται. εἰς μὲν νυμφίος ἐλάνης ὁ θησὺς. Δούτορος ὁ μελέλαος νόμμος αἰσθροῦς. τρίτος ἀλέξανδρος ἀρπάζας αὐτὴν; τέταρτος μὲν δανόντα παρὲν δηϊφοβος, ὡς ἀρετεῖον, ἢ Γίωσ'. πέμπτος Αχλλοῦς.

123.1.2. τοξόθρῑτα, alibi περὼμλίον. Hic de Oenones exi-
tu subnectere placuit, quæ aliter, atq; Apollodorus, recenset
apud Lycophronem Isacius Cæcis. περὼμλίον δὲ, inquit
Isacius, τὸν Ἀλέξαοσρον θραπέυσαι βουλομένη ἡ οἰ-
νώνη, ἐκωλύθη πρὸ τῆς ταύτης πατρὸς. πελοτήσαν
τος δὲ ἐκείνου, ἐπειδὴ ὕδρον προσενεγκοῦσα τὰ
φαρμάκα δῖρα ἦδ' ἐκπεπιδυκότα, καὶ ἑαυτὴν στωα-
ναρεῖ. ἢ κατὰ κότοντον ἑαυτὴν ἐμβαλοῦσα εἰς τὴν
ἀλεξάοσρου πύραν, ἢ κατὰ δίκτυον βροχῆς ἀπηγ-
χεῖσα, ἢ κατὰ τὸν λυκόφρονα κατὰ πσοῦσα τὴν πύ-
ρην. ἢ ὅτι οὐκ ἰάσιμον ἦν τὸ πάριδος ἔλκος. ἢ ὅτι πε-
δηκῶς ἦν ὁ ἀλέξαοσρος, καὶ ἰαθῆναι οὐκ ἠδύνατο; ἢ
ὅτι καχερισμῖος ἦν τὰ βέλη φιλοκτῆτου, οἷς ἀλέ-
ξαοσρος ἐτοξόβη τῷ ἰῶ τῆς ὕδρας, ἢ ὅτι περλο-
φθρῑτος τῆς θαύματος, ὑπέθηκε τὰ φάρμακα.
hæc verò, quoniam facilia sunt, latina facere supersedi.

123.2.18. χείρωνος, in omnibus manuscriptis notatum vidi
σκεῖρωνος, quam etiam lectionem apud Pausaniam in Co-
rinthiacis editam vidi. Verum Pindari interpretes nos aperte
docet reponendum esse pro σκεῖρωνος, χείρωνος. Is enim in
Idyllio quinto de Pythea Lamponis filio pancratiastæ, his ver-
bis græcè id negotium tractat. ἐκ δὲ κρόνου, καὶ ξηνός,
καὶ νηρείδων λέγων εἶναι τὸν αἰακίδης, αἰακος γὰρ
διός, αἰακοῦ δὲ, καὶ εἰδηίδος τῆς χείρωνος τελαμῶν,
ἢ πηλίδος. ὁ δὲ χείρων, κρόνου. πάλιν ἀπὸ τῆς νηρεί-
δων φάκος, καὶ ἀχιλλίδος, ἀχιλλίδος μὲν γὰρ παῖς
δέιπδος, ἐκρονος ὦν αἰακοῦ. φάκος δὲ φαμάδης τῆς

νῦν ἴδως, καὶ αὐτὸς αἰάκος. & reliqua ibi. quare nulli
dubium fore amplius arbitror, quin Apollodoro sua, ac vera
lectio sit restituta: cui etiam Homeri in Iliadem libro 16.
Scholiastes per initia statim astipulatur, αἰάκος, inquiring,
ὁ δῖος, καὶ αἰγίριος γάμαρ σὶ δ' ἡἰδε τῶν χείρωνος θυ
γατρὶς; & quæ inibi sequuntur. Viden' ut tandem veri-
tas elucescit? Ceterum Phocos tris inuenio fuisse, vnum Da-
nai filium Architectum, quo de Hyginus. fuit item alter Pho-
cus Ornytionis filius, ex quo Phocis regio nūcupata fuit, Pau-
saniae testimonio in Phocicis. Tertius accedit is, de quo hic
Apollodorus.

123.2.25. κρυθείος,) sunt qui, hic legant κυχρέως, & qui
κύπεως, Glaucas inuenio tres fuisse, Glaucem Cytei filiā,
de qua hic apud Hyginum; Glaucem Corinthij filiā Creon-
tis uxorem, & Glaucem; quæ Amazonum vna fuit.

123.2.9. κυχρέα,) sic legitur ex Pausania in Atticis, alibi
κεγχρέα. Isacius κυγχρέα τὸν ποσειδῶνος inquit.
linca 17 ἀλκίστευ sic legendum ex Homeri Scholijs 1 λ.
π. πδρίβοιαι, ibidem apud Homerum εἰρίβοιαι legitur,
non πδρίβοιαι.

125.1.2. δῖον τίωνα,) ex Homeri Scholijs, & Apollodoro infra
paulum, tamen si Isacius apud Lycophronem δῖον τε legat.

12.1.5. αἰπιγόνιω,) πολυμήλαι vocat hanc Aëtoris filiā,
Pelei coniugem Eustathius Iliad. β', & lin. 8. πολυδῶρη,
hanc Staphylus in tertio Thessalicorum ex Eurydice natam
ait; Pherecydes autem ex Antigone Eurytionis filia, alij ve-
rò ex Laodamia Alcmaeonis natam scribunt. Homeri Scho-
liastes hæc recenset Iliad. ω. & lin. 21. ἀστυδάμεια.

fo. pag. li.

banc κρηθρίδα vocat doctus, & grauis Pindari enarrator
in Nemeis Ode 4. & Pindarus Ode 4. Hippolytem Acasti
uxorem nominare videtur.

125. 2. 15. εἰς πήρα,) antea luxata dictio esse videbatur in ma-
nucraratis libris ita scripta εἰς πῶρα, de quibus literis
πήρα nos diuinauimus, & scopum attigisse arbitramur, id
quod ex insequentibus facile puto intellectum iri: ab acris iu-
dicij literatis. τεθροκότος,) scribi hic potest etiam
τεθροκότος.

126. 1. 4. καὶ τὴν μάχαιραν,) hinc ad dictionem δέπδος
in linea 15 locus erat mutilatissimus, & maximum in mo-
dum luxatus: nos ex his Homeri in Iliad lib. 16. carminibus,
suam in formam restituiimus, ita, ut, qui antea nihil ad rem
Apollodorus notariorum simul, & temporum iniuria, hic elo-
quebatur; nunc meridiana luce clarius historiam suam enar-
rare videtur. Homerus itaq; Iliad. π'.

τῆς μὲν ἱὲς σιγῆς ἦρχε μὲν ἑάδιος αἰολοδάς τε
ὑὸς ἀπὲρ χειοῖο δι' ἰπτόος ποταμοῖο.

τὸν τέκε πηλῆος θυγάτηρ καλὴ πολυδῶρη,
ἀπὲρ χειῶ ἀνάμαντι γυνὴ θεῶ δυνήθειρα,

αὐτὰρ ἐπὶ κλυσὶν ἑώρῳ πενήτεος ἦι

ὅς ῥ' αὐὰ φανδὸν ὅππε πορῶν ἀπὸ δρείσι' ἔδνα. idest.

Ordinis vnus thorace Menesthius ibat

Insignis praeses, sperchio exortus ab amne

Aeiberio, quem pulchra parit Peleia proles

Sperchio coniuncta Deo Polydora superbo,

Cui Boro cognomen erat Perieree nato,

Et qui dona dedit charæ sine fine maritæ.

ij

Agamestor autem Pharsalius Pyriſſoon, quaſi ignitum dixeris, appellatum fuiſſe Achillem ſcriptum reliquit, in Thetidis epithalamio, deinde verò ea de cauſa Achillem vocatū fuiſſe, id quod hæc eius carmina demonſtrare poterunt.

Pelidem puerum dixerere Pyriſſoon, at tu

De labro ab Acacide nomen Achillis habes.

Nam Thetis ardenti cum te purgaret in igne,

Vnum de labris arſit ab igne tuis.

Atqui etymologiarum ſcriptor, quiſquis ille fuerit ſummopere laudandus auſtor, Achillem dictum eſſe ait, ſiue πρὸς τὸ ἄχος λύνειν, quod eſt à dolore tollendo, quippe medicus fuit, ſiue δὲ τὸ ἄχος, id eſt ob dolorem, triſtitiam ue, qua matrē afficiebat & ilienses. ſiue, quod ſuis labris alimētum infans minime attigerit, aut guſtarit, nam nihil omnino lactis exiit, ſed ceruorum medullis à Chirone fuit enutritus, vnde à Myrmidonibus ſic appellatū fuiſſe ait Euphorion his verſibus
 ἐς Φθίνην χλοῖο καὶ τῆς πάμπαν ἄπασος
 τοῦνε καὶ μυρμιδῶνες μὲν ἀχλὴ ἔα φημίξοντο. id eſt.
 quod non mamma altus Phibiam remearit ab vlla,
 Ipſum Myrmidones dixerunt nomine Achillem.

127. 2. 12. κλυτὰς, ſic nos repoſuimus pro Phibia ex Homeri ſcholijs Iliad. 10 vbi de Phœnice. illic. n. legimus Phœnicen Amyntoris pellicem nomine Clytiam arſiſſe inſimulatū, eoꝝ nomine è domo patria eiectum fuiſſe. vbi nulla fit de Phibia mentio; ſed Clytiæ inubi bis, ſemel, atq; iterum expreſſe legitur.

128. 1. 5. συμφύες, alibi διφύες, τὸ δῆμορφον legimus, & cur geminus dicatur, doctè Iſacius in Lycophronis cōmentario.

128.1.9. ἄκτην, Stephanus. ἄκτις, οὐ ἡ ἀπὸ τῆς ἐκκαλεῖτο
ἀπὸ ἀκταίου πινός, ἀλλ' ἡ δὲ ἦν αὐτὸ χέων, ὡς φαβ=
εῖνος, ὃς ἐβασίλευσεν ἐκεῖ, καὶ ἀφ' ἐαυτοῦ οὐ τῷ τιῷ
χώραν ὠνόμασε, καὶ τῶν λαοῦς. Απολλόδορος δὲ
τ' ἀναίτια φησὶν, οὐ τῷ ὅτι ἐκλήθη δὲ τὸ πολὺ μέ=
ρος αὐτῆς καὶ δικνεῖσθαι εἰς θαλάσσαν. idest. Atte in
quit, Stephanus, ubi Attica ab Attæo quodam indidem homi=
ne, ut ait Favoninus, qui ibi regnabat, quo de nomine regionē
cum populis omnibus vocavit. Ceterum Apollodorus, (et hūc
nostrum intelligit) contraria scribit, sic .n. appellatur, quod
maior ipsius pars ad mare vsque pertineret.

128.2.3. Θεοὺς δὲ τῶν δωδεκά, aras duodecim deorum Deu=
calionem primum omnium excitasse, Apollonij Rhodij Scho=
liastes lib. argon. 3. refert.

128.2.12. τὸ Θειόσιον πεδίον ἐπεγύλυε, nos ex alijs co=
dicibus ἐπεγύκωσε, legimus, et interpretati sumus, ac post
Θειόσιον; πεδίον. quod decrat, ex Thucydide libro histo=
riarum secundo restituumus, et Stephano. sunt qui pro,
ἐγύκωσε, habeant ἐγύλυε, et linea 16 scribe Agrau=
lon, Αἰεῖ filiam.

129.2.4. πανύσσος, lege πανύσσις, siue simplici cum σ, siue
duplici in vltima, nam utrunque legitur. Hic poeta fuit, cuius
ἡράκλεια ab Athenæo citantur plurib. in locis. ἡράκλειος δὲ
id operis à Panyaside conscriptum libris quatuordecim ait
Suidas. de Panyaside non satis bene sentire videtur Quintilia=
nianus noster.

130.2.13. ἡ δὲ ὡς σῶφρων, is locus ad verbum propè in Ho=
meri Iliadis. 2. à scholiographo recensetur, et hanc historiā

à Callimacho in Hecale reponi testatur.

130.2.20. ἐριχθόνιος γίνεταί, de hoc Erichthonio Isacius hæc cognitu non indigna, ἀλλ' ἐδόξη, inquit, ὁ ἐριχθόνιος ἀπὸ τῆς εἰοῦ κλυθεῖς, καὶ τῆς χθονός, ὅθεν πάντας ἀθηναίοισι γηγενεῖς φάσκεισιν ἀπὸ τούτου, ἄλλοι δὲ, ὅτι λυπεύεσθαι ἡ ἀπικὴ, καὶ οὐδὲ ποτ' ὑπὲρ τῶν ἐθνῶν ἐξηλάθησαν οἱ ἐν αὐτῇ διὰ τὸ ἄξιον τῆς αὐτῆς χώρας, ὅθεν καὶ αὐτοὺς αὐτόχθονας, καὶ γηγενεῖς ἐφάβαν, quæ nos ita vertimus, in lucem prodijt Erichthonius, cui à lana, & terra inditum est nomen, Vnde Athenienses vniuersi terrigenæ ex hoc sunt appellati, siue ut alij volūt, quòd Attica terra infœcunda sit, ac sterilis: & quia à nulla vnquā alienigena natione eiecli sint, qui in ea sunt, populi; propterea q̃ ea regio nulla inuidia laborabat: immò ab omnibus præ sterilitate contemnebatur. Hinc igitur eorum populi, & indigetes, & Terrigenæ sunt appellati.

131.1.2. αἱ ἀδελφαί, scribe αἱ δὲ ἀδελφαί, & linea 20 πασιδία, sic Hesiodo in Thegenia legitur: sed Eusebio, & Cæcidi φρασιδία; vtrunque probatur.

133.1.10 ἔριος οὐὼ κεφάλου, qui Cephali, & Procridis historiam copiosius multò expositam cupiunt, nos illos ad Hyginum, Eustathium, & Homeri Scholiastem in Odyssææ librū vndecimum relegamus.

133.1.11. cui Lælapī, & quæ sequuntur paucula verba vsque ad lineam tertiamdecimam adiecinus πρᾶφραστικῶς, quæ apud Hyginū, qui ab Apollodoro in suis de fabulis libros singula ad verbum propè multis in locis exscripsisse videtur.

133.1.22. δῶκουσαν γῆ, dele hinc, γῆ, & scribe, δὲ, οἷουσα

enim ea coniunctio esse videtur. δὲ, verò pernecessaria.

133.1.24. τυχόν, τυχών per ὦ scribendum est.

134.1.2. Eumolpum repone, pro Eumolpo.

134.1.15. βασιλέα scribe, pro βασιλέως.

134.2.26. submitte Peliam, post dictionem, filiam.

135.1.14. σκυρίου, sic nos restitimus, in exemplaribus. n. manu exaratis quædam dictio nihili ac futilis scripta erat, nos ex Lycophronis commentarijs, ubi de Aegeo est mentio, σκυρίου legimus, vel φρυμίου. secundum Lycophronem, qui Aegei pater fuit.

135.1.15. Ἐπὶ βληθῆναι, Cæcis in Lycophronem hunc Aegeum ἡδωποιντῶ. i. factitium fuisse Pandionis ait: qui cum esset Atheniensium rex, duxit primam Metam uxorem, Hopletis filiam, secundam verò Chalciope Rhexenoris filiam. at verò alibi legitur unam habuisse coniugem Autochthem Persei filiam.

135.2.2. matre noua, id etiam Plutarchus in Theseo per initia recenset.

136.2.5. μόνος, non μόνον scribendum.

137.1.21. τάλαιον, legi potest etiam τάλων. καί. λον hunc vocatum apud Pausaniam in Atticis legi, nisi sit locus corruptus. Perdicem Dædali sororis filium ait fuisse Apollodorus. attiginus Perdicem hunc appellatum, non Talaum, quem apud Ovidium, in auem, cum præceps ex arce Athenarum à Dædalo proiectus esset, transmutatum scribunt, quā perdicem vocant. Ovidius item, quod Apollodorus hunc puerum è matris serpentis ferram inuenisse indicat, piscis maxillæ similitudinem ferratorum dentium imitatum, ferram excogitasse, ait.

H Aellenus observationes, Fului amantissime, seu mauis, annotationes nostras in Apollodori à me iure Quiritium, Romanamque ciuitate donatis, tris bibliothecas librorum, quam breuissimè potui conscriptas, processisse liceat. Potuissem equidem eas locupletius multò scribere, idque fortasse non paucorum gratiam, vel permagnam mihi conciliaisset. Verum, ne delicatiorum auribus tedium, ac molestiam, quæ longioribus conscriptionibus exoriri consuevit, asferrem; ab ea re temperandum esse censui. Sed illud me interim maximopere cruciat, atque angit; quòd huiusmodi, qualiscunque sit Apollodori nostri, conuersione cum VIVIANO BRVNIO Corinathensi, & IORDANO IORDANIO Vrbinati, vmbis meis, viris non modò ob còsummatissimam disciplinarum omnium scientiam, sed propter summam humanitatem, modestiam, atque animi candorem tuo testimonio usque adeo comprobatis, mihi priusquam ea in lucem emergeret, còmunicare non licuit. Verum enimvero Dei Opt. Max. & clementia & benignitate, non multis postea mensibus iacturam banc meam, vel magno cum fœnore me resarciturum spero. eos enim quorum gratiam te ipso auctore mihi conciliaui, non mediocri in Stephani vrbibus, oppidis, vicisque vertendis, pro eorum, quam mihi quotidie commendas, doctrina ac probitate, adiumento quam libentissimè fore certò scio. Interea vero dum Stephano conuertendo operam nauamus, commentarios, quos in duo Romanorum rusticana Calendaria, quorum alterum antea in hortis ANGELI COLOTTI, cuius memoria ex vtriusque nostrum pectoribus nunquam excidet, Romæ visebatur, nunc verò intra priuatas Farnesie

verò intra priuatas Farnesiæ gentis ædes reconditum est .
Alterum in Valliæ domus atrio . Tertium verò de rebus
urbanis , in Maffecianis ædibus repositum, conscripsimus , in
lucem iamiam proditurus sum . Subsequetur & bos commen-
tariolus de pyropo, ni fallor, haudquaquam contempendus, ne-
mo enim hætenus eorum, quos legerim, quid nam sit pyropū
sciuisse inueni. Illud enim Erasmus, in libello, cui titulum fe-
cit Ciceronianum; Illud item Georgius Agricola; illud Be-
roaldus; illud etiam Pius præceptor meus; illud Raphael Re-
gius, illud demum vniuersi, & qui nunc viuunt, & clari sūt,
præter admodum paucos, qui nobis docentibus, quid Pyropum
sit, cognouerunt, lapidem esse falsò existimauerunt. id quæ
ex nostro propediem in lucem venturo commentariolo, à no-
bis apertissime demonstrabitur .

F I N I S.

OPTIME LECTOR.

Taucula hæc in Apollodori tralatione, perperam excusa,
omissaq; & immutata sic emendari possunt.

fol. pag. li.

25.2.21. post dictionem (domesticis) adde teredimibus .

26.2.23. pro (tum ille) scribe(& is.)

26.2.2. pro. vt, fac, (at ille)

Excusorum autem lapsus in Annotationibus,
ita corrige.

1.1.15. pro Salutem Suam. nihil te moueat, si ita scriptum
legitur. sic enim in ipso marmore insculptum est. sicut
ibidem paulo inferius S V A E S. pro suæ.

6.1.13. pro Asterisio lege asterisco

7.2.15. pro speciem .specum.

41.1.1. tres lineæ priores in latina collumella sunt otiosæ, ac
duplicate per temulentiam.

8.2.3. pro bonorum . bonarum.

113.2.20. pro coruuiua conuicia.

Siqua insuper eadem ratione commissæ mi Lector,
offendes hoc in libello, tuo ipse calamo suam in for=
mam restitue: ac parce, quæso te, maledictis: & Vale.

INDEX QVAMLOCVPLETISSIMVS,
 eorum, quæ in Apollodoro continentur, cuius numerus pri-
 mus folium, secundus paginā, tertius lineā indicat.

- Abas 20. 2. 13. et 45. 1. 20.
 Abdera 64. 2. 13. et 67. 2. 27.
 Abderus 64. 2. 4.
 Absyrtides insulæ 35. 1. 8.
 et 35. 2. 16.
 Absyrtus 34. 2. 6.
 Acarnan 108. 1. 18.
 Acarnania ciuitas 108. 2. 9.
 Acastus 24. 2. 9. et 27. 2. 19.
 et 28. 2. 26. et 125. 1. 15.
 et 127. 1. 14. 2. 22.
 Achæus 14. 1. 18.
 Acheloi fons 107. 1. 27.
 Achelous 5. 2. 14. et 14. 2. 5. et
 16. 2. 21. et 17. 1. 11. &
 77. 2. 18.
 Acheron 9. 1. 20.
 Achilles. et unde sic dictus 126.
 2. 20.
 Achilles ad Troiam 127. 2. 9.
 Achillis prius nomen Ligyrōn
 127. 1. 9.
 Achui 14. 1. 17.
 Acontes 109. 1. 23.
 Acrisij mors 51. 2. 14.
 Acrisius 45. 1. 23. et 48. 1. 6.
 et 114. 1. 17.
 Acrisius subterraneam domum
 struit 48. 1. 10.
 Actæa 4. 1. 13. et 44. 1. 19.
 Actæon 93. 1. 22.
 Actæonis canes, & eorum no-
 mina 93. 2. 5.
 Actæus 122. 2. 22. et 128.
 2. 17.
 Afte 128. 1. 10.
 Acton 14. 2. 9.
 Actor 18. 1. 7. et 21. 2. 9. &
 28. 2. 24. et 75. 2. 14. &
 124. 1. 1.
 Adiante 44. 1. 25.
 Admete 65. 1. 13.
 Admeti boues gemelliparæ.
 115. 2. 20.
 Admetus 17. 2. 25. et 27. 1.
 4. et 28. 2. 25. et 73. 1. 3.
 et 115. 2. 17. & 117. 1.
 24.
 Adonis 129. 1. 21.
 Adrastæa 2. 1. 27.

*

INDEX

- Adraſtus* 26.2.14.100.2.8.
 et 106.1.8.et 120.2.21.
Adyte 44.1.22.
Acaci pietas 124.1.2.
*Acac*⁹ 18.1.16.et 123.2.16
Acacus apđ inferos 124.1.19
Aeæa 25.1.17.
Aceta 23.1.15.
Aectes 21.2.2.
Aegeon 109.1.25.
Aegeoneus 122.2.13.
Aegeus 17.2.25. & 81.2.
 19.& 135.1.11.
Aegialea 20.2.12.& 26.2.
 27.& 39.1.13.
Aegialeus 27.1.1.& 39.1.
 10.& 106.1.9.
Aegimius 79.1.12.et 84.1.23
Aegina 22.2.1.et 123.1.25
Aegina infula 123.2.11.
Aegios 43.2.15.
Aegipan 12.1.11.
Aegle 69.1.8.
Aegleis 136.2.16.
Aegypti filij 42.1.18.
Aegypti filiorū cædes 44.2.10
Aegyptus regio 42.1.16.&
 85.2.5.
Aegyptus 42.1.8.et 44.1.20
Aëllō 3.2.26,
Aëllopus 32.1.1.
Aemon 99.2.11.et 109.2.6
Aeneas 119.2.20.
Aenetus 22.2.9.
Aenus 66.2.11.
Aeolensēs 14.1.24.
Aeolia 16.1.9.
Aeolus 14.1.12.et 115.2.23
Aerope 88.2.26.
Aesacus, & eius metamorpho=
 sis 121.1.20.
Aeschraïs 81.1.20.
Aesculapius 114.2.15.&
 117.1.26.
Aeson 24.2.15.et 27.2.11
Aesonis mors 27.1.13.
Aëthlius 14.1.9.et 15.2.4.
Aethra 117.1.6.135.2.32
 137.2.11.
Aethusa 122.2.19.
Aetna 12.2.8.
Aetolus 15.2.15.et 102.1.1
Agamēnon 89.2.12.et 16.22
Agapenor 107.2.27.et 117
 1.14.
Agaptolemus 43.2.13.

INDEX.

- Agasthenes 117. 2. 20.
 Agathon 122. 2. 3.
 Agaue 4. 1. 12. & 43. 1. 23.
 & 92. 7. 17. & 95. 1. 9.
 Agelastus lapis 8. 1. 27.
 Agelau8 81. 2. 17. & 85. 1.
 11. & 121. 2. 22.
 Agenor 16. 1. 5. & 31. 1. 7.
 40. 1. 4. et 41. 2. 23. et 42. 2.
 3. et 97. 2. 1. et 108. 1. 14.
 Agenoris genus 36. 1. 5.
 Aglaja 4. 2. 8. & 81. 1. 6.
 Agraulos 128. 2. 16.
 Agrius 16. 2. 19. et 61. 1. 21.
 Agrius gigas 10. 2. 20.
 Ajax 117. 1. 21. 2. 2.
 Ajax, & unde 124. 2. 22.
 Alastor 24. 1. 14.
 Alcæus 5. 2. 1. 13. et 65. 2. 5.
 Alcainous 16. 2. 10. & 57. 2.
 21. & 124. 2. 15.
 Alcestis 24. 2. 11. & 73. 1. 2.
 Alcestis reditus uitam 27. 2. 8.
 Alcestis admeto nubit 27. 1. 18.
 Alcides 58. 1. 22.
 Alcідice 22. 1. 22.
 Alcimenes 47. 1. 4.
 Alcinoë 52. 2. 21.
- Alcippe 128. 2. 24. 137. 1. 15.
 Alcınus 116. 1. 7.
 Alcınous 35. 2. 10.
 Alcıs 43. 2. 67. (10
 Alcmaeon 105. 2. 21. & 108. 2.
 Alcmaeonis furor 107. 1. 8.
 Alcmena 53. 2. 5. & 57. 2.
 24. & 87. 2. 14.
 Alcmenon 43. 2. 7.
 Alcon 116. 1. 8.
 Alcyone 112. 2. 8.
 Alcyoneus gigas 9. 2. 19. &
 10. 1. 12.
 Alebion 68. 1. 1.
 Alefio 2. 1. 4.
 Alestor: 29. 1. 10. & 101. 1.
 14.
 Aletes 116. 1. 24.
 Aleus 28. 2. 21. et 77. 1. 18.
 et 81. 2. 21. et 110. 2. 24.
 Alexander 82. 1. 16.
 Alexiars 80. 2. 20.
 Alıpherus 109. 2. 2.
 Alırrhoıkıus 128. 2. 25.
 Almenus 29. 1. 12.
 Aloıdæ 15. 1. 3. & 61. 25.
 Aloıdarum contra Iouem bellū
 15. 1. 11.

* ij

INDEX.

- Alopius** 81.1.18.
Alphefibœa 129.2.3.
Alpheus 62.2.13.
Althœa 16.2.13. et 16.2.26.
Althœæ, et Cleopatræ metamor-
phosis 19.1.20.
Athenienses 89.1.1.8. 2.17.
Amalthea 2.2.3.
Amaltheæ cornu 77.2.24.
Amarynceus 19.2.5.
Amarynthus 94.1.2.
Amazones 47.2.18. et 64.2.
 27.
Amestrius 81.1.23.
Amisodorus 47.2.6.
Amphianax 45.2.7.
Amphiarus 18.1.9. et 28.2.
 18. et 26.2.17. et 101.1.
 6. et 104.2.17. et 106.1.
 8. et 117.1.17.
Amphictyon 14.16. et 120.
 1.21.
Amphidamas 70.1.5. et 111.
 1.27. et 128.1.1.
Amphidicus 104.2.8.
Amphilochicū Argos 109.1.5
Amphilochus 106.1.8. et 108.
 2.14. et 117.1.16. et 117.
 1.18.
Amphimachus 52.2.15.
Amphion 24.1.7. et 46.1.27
 22. et 97.2.23. et 133.
 1.2.
Amphithea 26.2.25. et 27.
 1.4.
Amphitrite 3.1.21. et 4.1.10.
 et 8.1.13. et 134.1.8.
Amphitryo cōtra Teleboas 53.
 2.11. et 54.1.10.
Amphitryo Thebas petit. 54.
 1.2.
Amphitryo ex Peloponneso ej-
citur 53.2.20.
Amphitryo 18.1.2. et 52.1.
 19. et 53.2.1.
Amphitryonis cædes 57.2.12.
Amphoterus 108.1.7.
Amycla 97.2.27.
Amyclæ 73.1.15.
Amyclas 22.2.22. et
Amyclas 110.2.16.
Amycus 30.2.14. et 65.2.8.
Amymone 42.2.19. et 43.1.
 21. et 44.2.27. et 59.1.20
Amyntor 81.2.25. et 127.
 2.11.

INDEX.

- Amyntor* 79.2.9.
Amythaon 16.1.9. & 24.2.
 15. & 46.1.9.
Anastor 52.2.16.
Anaphe 26.1.14.
Anaurus fluxius 27.2.27.
Anaxibia 24.1.26.2.7.
Anaxòs 2.1.19.
Ancæus 17.2.26. et 18.1.28
 et 29.1.1. & 33.1.8.
 & 111.1.28. & 117.
 1.15
Anchione 42.1.5.
Anchises 119.2.18.
Anchius 61.1.22.
Ancyor 109.1.23.
Andræmon 84.1.8. & 17.1.
 4. & 26.2.2.
Androgeos 65.2.5. & 87.2.
 23.136.11.
Andromache 122.2.16.
Andromeda exposita Ceto ma-
rino 50.1.19.
Anexibia 43.2.17.
Anicetus 80.2.21.
Anni in treis partes diuifio 130
 1.1.
Annus tēpore Cadmi annorum
- oſto* 92.1.2.
Anogon 118.1.19.
Antæus 69.2.2.
Antea 45.2.8. & 47.1.8.
Anthea 81.1.21.
Anthemus 67.2.20.
Antheis 136.2.16.
Anthilea 44.1.14.
Anthippe 81.1.10.
Anttiades 81.1.7.
Antidus 81.1.18.
Antigone 100.1.4. & 105.1
 23. & 125.1.3.
Antileon 80.2.24.
Antilochus 24.2.3. & 117.
 1.13.
Antimache 111.2.3.
Antimachus 81.2.2.
Antinoë 37.2.10.
Antioche 19.2.27.
Antiochus 52.2.10.
Antiope 81.1.18. & 96.2.3.
 & 112.2.27.
antiphus 14.2.8. et 122.1.22
Apemofyne 88.2.27.
Aper erymanthius 61.4.1.
Aphareus 16.1.20. & 11.2.
 2.2.2. et 22.2.15. et 114.

- 1.27. & 115.2.22. &
118.2.22.
Aphetæ 30.2.2.
Aphidas 110.2.19.
Apia 29.2.8.
Apis 15.2.19. & 39.2.3. et
40.1.18.
Apollo 6.2.6.
Apollo à Mercurio lyram, ac fi-
stulam capit, 113.2.20.
Apollo pugnat contra Gigantes
10.1.26.
Apollo Eglæus 36.1.15.
Apollinis seruitus 115.2.16.
Apollinis, et Mercurij ob abactos
boues contentio 112.2.14.
Apollinis, et Neptuni ira in Tro-
iam 66.1.6.
Apri Calydonij uenatio, ac Ves-
natorum nomina 17.2.19.
Arabia 43.2.10.
Arbas 67.2.3.
Arbelus 44.1.27.
Arcas 110.2.12.
Arceſius 28.2.22.
Archebates 109.1.24.
Archedicus 81.1.21.
Archelaus 43.2.17. & 52.2
17. & 121.2.23.
Archemachus 81.1.3. et 122.
2.2.
Archemorus 102.1.26.
Architeles 78.1.19.
Area 87.1.21.
Arcene. 114.2.2.
Arestor 40.2.15.
Arete 35.2.26.
Arethusa 69.1.9.
Aretus 24.2.2.
Arge 4.1.26.
Argele 81.1.16.
Argeus 79.2.24.
Argia 26.2.27. & 83.2.7.
& 100.2.286.
Argi mors 41.1.4.
Argiope 5.1.20.
Argius 43.2.17.
Argiuarum mulierum furor 95
1.21. & 26.2.7.
Argo 28.2.1. (10
Argonautæ, et eorū nomina 28.2.
Argonautæ ad Circē 35.1.17
Argos 39.2.25.
Arguscanis 94.1.9.
Argus 21.2. & 28.1.2. et 7.
et 29.1.8. et 39.2.16. et 40
1.4.

INDEX

- Argorū aquarū pēuria* 42.2.14
Argō navis Neptuno dedicatur 37.2.4.
Argus navis uerba 35.1.10.
Argyphia 43.1.17.
Ariadne 87.2.27.
Arion equus 105.1.14.
Arisbe 121.1.10.
Aristæus 92.1.18.et 93.1.21
Aristodeme 122.2.17.
Aristodemus 83.2.6.
Aristomachus 26.2.17. & 101.2.25. & 83.1.12.
Arnæus 56.2.20.
Architus 122.2.23.
Arfinoe 114.2.13. & 107.1.14. & 107.2.25.
Ascalaphus 9.1.21. & 29.1.12.117.1.23.
Ascalaphi lapis 71.2.25.
Ascalaphus ī Bubonē 72.1.24
Ascanius 122.2.11.
Asia 3.1.2. & 3.2.2.
Asmene 110.1.3.
Asopi carbones 123.2.7.
Asopides 81.1.23.
Asopus 22.2.1. & 123.1.15 & 124.2.9.
Affaracus 119.2.11.
Astacus 104.2.4.
Asteria 3.1.23. & 3.2.12.et 6.1.22.
Asteria ciuitas 6.1.26.
Asterion 87.1.16.
Asterius 24.1.10.et 29.1.13 et 87.2.23. & 88.2.12.
Asteropea 22.2.8. & 37.2.9
Astra 32.12.
Astræus 3.2.1.
Astyanax 81.1.1.
Astycratea 97.2.6.
Astydamia 81.2.25. & 127.1.15.
Astydamia 125.1.20.
Astybie 81.1.19.
Astygonus 122.2.7.
Astyoche 97.2.5.et 78.1.9.et 81.2.23. & 119.1.4. & 121.1.17.
Astynous 129.1.11.
Astypalæa 75.1.21.
Atabyrium 89.1.15.
Atalāta 18.1.7.et 28.2.23. et 111.2.5.et 125.1.16.
Atalantæ, & Pelei luffa 111.2.23.
Atalantæ & Melanionis cursus 112.1.8. * iiij.

INDEX

- Atalantæ, & Melanionis trans-*
formatio 112. 1. 22.
Atamantia 22. 1. 11.
Atlas 122 2. 5.
Ate Phrygiæ tumulus 120.
 1. 7.
Atbamas 92. 1. 18. & 92. 2.
 20. & 14. 1. 27. & 20. 2.
 18. & 21. 2. 18.
Athenæ à Castore, et Polluce ca-
piuntur 117. 1. 1.
Athenæ 128. 2. 11.
Athenienses Thebas capiūt 105
 2. 5.
Atheniensium pro Androgei mor-
te supplicia 13. 1. 3.
Atheniensium pueri septem, &
totidem puellæ ad Minotaur-
um in Cretam quotannis
mittuntur.
Atlantea 43. 2. 12.
Atlas mons 69. 1. 1.
Atlas 2. 2. 3. 70. & 2. 9. &
 112. 2. 6. & 119. 1. 5.
Atticæ primus rex 128. 1. 9.
Atræus 53. 2. 25. & 117. 2. 2.
 & 120. 2. 26.
Agromus 81. 1. 16.
Atropos 4. 2. 5.
Aubis regio unde 130. 1. 20.
Atthis 120. 1. 18.
Atymnius 87. 2. 8.
Auge 77. 1. 18. & 81. 2. 21.
 & 110. 2. 26.
Augeæ boues 62. 1. 21.
Augeas 29. 1. 6. & 62. 1. 23.
 & 75. 2. 7.
Aureum uellus 21. 1. 18. et 21.
 2. 11. & 28. 1. 15.
Aurora 3. 1. 25. & 3. 2. 10. et
 17. 2. 26. & 22. 2. 12. &
 125. 1. 10.
Automate 43. 1. 21.
Automedusa 57. 2. 20.
Autonoë 40. 4. 1. 20. & 44.
 1. 12. & 81. 2. 26. & 92.
 1. 16. & 93. 1. 21.
Autesion 83. 2. 7.
Autolycus 55. 2. 26. & 28. 2.
 22. & 72. 2. 22.
Axion 107. 2. 22.

B

Bacchæ in uincula coniunguntur
 94. 2. 6.

INDEX

- Bacchi columnæ* 95. 15.
Bacchi, & Cereris in Atticam
aduentus 131. 1. 25.
Bacchi furor 94. 1. 18.
Bacchi mysteriorum inuentor 5
 1. 11.
Bacchi ortus 92. 2. 10.
Bacchus ad Indos 94. 1. 27.
Bacchus in hedum 93. 1. 13.
Balius 126. 2. 15.
Banus 94. 1. 1.
Batea 115. 2. 27. & 119. 1.
 20.
Baton 105. 1. 9.
Bebryces 30. 2. 13.
Bellerophontes ad chimæra 47
 1. 18.
Bellerophontes 22. 1. 20.
Bellerophontis certamina 47.
 2. 15.
Bellerophontis historia 46. 2.
 27.
Belus 41. 2. 23. & 86. 1. 10.
Benthesicyme 134. 1. 6.
Bia 3. 2. 15.
Bias 24. 2. 6. & 25. 1. 16. et
 46. 2. 8. & 122. 2. 6. &
 135. 1. 2.
Bistones 64. 1. 20.
Bithynis 30. 2. 15.
Boreas 28. 2. 15. & 132. 2.
 16. & 133. 2. 5.
Bores 94. 1. 9.
Borienses 14. 1. 21.
Borus 125. 1. 8. et 126. 1. 10
Bosporus 41. 1. 14.
Bræsia 129. 1. 24.
Briareus 1. 1. 6.
Bromius 44. 1. 10.
Brontes 1. 1. 14.
Bryce 44. 1. 16.
Bucolion 100. 2. 3. & 121.
 1. 9.
Bucolus 81. 2. 6. & 116. 1. 5.
Buleus 81. 2. 1.
Busyris 43. 1. 19. et 69. 2. 12
Butes 29. 1. 3. & 35. 1. 23.
 & 131. 2. 25. & 132.
 2. 17.
Byblij 41. 2. 5.

 C
Cadmi filij 92. 1. 15. & 96.
 1. 8.
Cadmi vxor 91. 1. 6.

INDEX

- Cadmia* 54. 1. 16. et 92. 1. 18
Cadmus, & Harmonia in dras
cones 46. 1. 3.
Cadmus annum Marti seruit .
 92. 1. 1.
Cadmus ad Enchelienfes 95 .
 2. 19.
Cadmus draconis dentes ferit ,
 91. 2. 9.
Cadmus Illyriorum regnum as-
secutus 95. 2. 27.
Cadmus delphos accedit 91. 1. 9
Cadmus 86. 2. 1. et 87. 1. 10.
Cæneus 28. 2. 19.
Calais 28. 2. 15. & 31. 2. 15
 & 133. 2. 9.
Calchas 127. 1. 19.
Calianides 44. 1. 1.
Callias 85. 1. 13.
Callichorus putens 8. 2. 1.
Callidice 44. 1. 27.
Calliope 4. 2. 12.
Callirrhoë 67. 1. 11. et 107. 2
 2. et 108. 1. 3. et 119. 2. 7.
Callisto 110. 1. 14.
Callistius trāsformatio 110. 2. 1
Calybe 121. 1. 18.
Calyce 14. 2. 4. & 15. 2. 4.
Calydon 16. 1. 1. & 16. 1. 8.
Calypso 4. 1. 17.
Campe 3. 1. 1.
Canache 14. 2. 3.
Cancer hydræ auxiliās. 60. 1. 4
Canethus 109. 1. 26.
Capaneus 101. 2. 23. et 104.
 1. 22. et 106. 1. 11. et 115
 1. 23.
Capys 119. 2. 16.
Carnes assādi iūctio 113. 1. 26
Carteron 100. 1. 24.
Casius mons 11. 2. 20.
Cassandra 122. 1. 14.
Cassiopea 87. 2. 8.
Cassiopeæ cum Nereidibus con-
tentio 50. 1. 21.
Castor 28. 2. 15. et 17. 2. 22
 & 56. 1. 1. & 116. 2. 8.
 & 118. 1. 12.
Castoris, et Pollucis immortalis-
tas 118. 2. 25.
Castoris, et Pollucis uxores. 114
 2. 12. & 118. 1. 16.
Castor, & Pollux 127. 1. 13.
Castreus 87. 2. 23. et 45. 1. 11
Caucasus 70. 1. 27.
Caucasus mons 12. 2. 23.
Cancon 109. 1. 20.
Cebren 122. 2. 19.

INDEX,

- Cecropia* 128. 1. 12. et 122. 2. 8
Cecropis corpus 128. 1. 6.
Cecrops 132. 2. 11. & 134. 2. 17.
Celaeneus 52. 2. 18.
Celano 44. 2. 1. et 112. 2. 10.
Celendris 229. 1. 13.
Celeus 121. 1. 1. et 8. 2. 3.
Celeustanor 81. 1. 17.
Cenæum 79. 2. 27.
Centimani 1. 1. 5. & 3. 1. 11.
Cephalicanis 54. 2. 5. & *iaou lum* 133. 1. 10.
Cephalus 22. 2. 10. et 54. 2. 1. et 329. 1. 4. et 132. 2. 19.
Cepheus 17. 2. 27. & 28. 2. 20. & 42. 1. 10. & 76. 2. 21. & 110. 2. 27.
Cephisus 132. 2. 10.
Cerberus 71. 1. 10.
Cercestis 43. 2. 14.
Cercopes 73. 2. 17.
Ceres 2. 1. 19. & 8. 1. 19.
Cervæ cornuta 60. 2. 1.
Ceteus 110. 1. 19.
Cetò 3. 2. 23. et 3. 2. 27. et 4. 1. 23. et 48. 2. 24.
Ceuthonymus 72. 1. 1.
Ceyx 14. 2. 10. et 78. 2. 2.
Chalce 43. 2. 4.
Calciope 21. 2. 8. et 81. 2. 2.
Chalciope 135. 1. 22.
Chalcodon 43. 2. 2. & 75. 1. 23. & 117. 1. 23.
Chariclò 103. 1. 14. 26. & 103. 1. 27.
Cherimachus 52. 2. 16.
Chersidamas 52. 2. 10. & 122. 2. 2.
Chersonneſus 21. 1. 23.
Chimæra 22. 1. 21. & 47. 1. 19.
Chione 133. 2. 8.
Chiron 61. 1. 27. et 70. 2. 6. et 115. 1. 5. et 3. 2. 9. & 123. 2. 16. & 126. 1. 1. & 127. 2. 17.
Chiron ab Hercule vulneratus moritur 61. 2. 7.
Chironis antrum 93. 2. 14.
Chloris 97. 2. 24. et 34. 1. 7.
Chromius 52. 2. 9. et 122. 20.
Chryſaò 50. 1. 7. et 67. 1. 17.
Chryſe 96. 1. 18.
Chryſeis 65. 1. 19.
Chryſes 81. 1. 7. et 88. 1. 12.

INDEX

- Chrysippe* 43. 2. 2. 27.
Chrysiopus 43. 2. 2. 27.
Chrysopea 110. 2. 18.
Chthonia 132. 2. 14.
Chthonius 44. 1. 11. et 56. 1. 8.
Cibysis quid, et unde 49. 1. 10.
Cilicia unde 87. 1. 9.
Cilix 86. 2. 3. 2. 26.
Cilla 121. 1. 6.
Cingulū Hippolytæ 64. 2. 20.
 & 66. 1. 2.
Cinyras 110. 2. 23. & 129.
 1. 19.
Circæa radix 133. 1. 16.
Circe 21. 2. 4.
Cisseus 44. 1. 9. 121. 2. 1.
Cithæron 93. 1. 25. et 95. 1. 8.
 & 97. 2. 21. et 98. 1. 23.
Cithæronæus leo 56. 2. 5.
Cius urbs 30. 1. 22.
**Clametus* 81. 1. 19.
Cleobæa 16. 2. 12.
Cleobærea 114. 1. 15.
Cleochus 87. 1. 22.
Cleodaxa 97. 2. 5.
Cleone 58. 2. 12.
Cleolaus 81. 1. 14. & 83.
- Cleopatra* 18. 1. 13. et 19. 2.
 9. et 43. 2. 3. et 44. 1. 13.
 & 133. 2. 7.
Cleophile 111. 1. 25.
Cletor 109. 2. 8.
Clid 4. 2. 13.
Clite 43. 2. 25.
Clitus 43. 2. 25.
Clonia 112. 2. 25.
Clonius 122. 2. 12.
Clotho 4. 2. 4.
Clymene 45. 1. 21. & 88. 2.
 26. 2. 7. & 111. 2. 4.
Clymenus 17. 1. 2. et 57. 16.
Clypei inuencio 45. 2. 2.
Clysonymus 128. 1. 1.
Clytemnestra 116. 2. 1.
Clytia 127. 2. 14.
Clytippus 81. 1. 4.
Clytius 121. 1. 5.
Clytius Gigas 10. 2. 5.
Co insulæ scissio 10. 2. 13.
Cælus primus orbi imperat 1.
 1. 1.
Cæli uxor 1. 1. 3.
Gæli, & Telluris filij 1. 1. 6.
Cæranus 90. 1. 26.

INDEX

- Cæus** 1.1.6. et 1.2.10. & 3. 1.22.
Colchicorum cū Phæacibus habitatio 36.1.1.
Colonus 100.1.17.
Comætho 54.2.24.
Comarum tondendi mos in fusere 29.1.3.
Comata 29.1.13.
Contumelia 6.2.11.
Copreus 59.1.23.
Corcyra 35.2.9.
Coreihon 109.1.27.
Corinthus 22.1.16. & 111.1.18.
Coronis 114.2.17.
Coronus 28.2.19. & 79.1.14. & 117.1.25.
Corui trāsformatio 114.2.26
Corybantes 5.9.19.
Corycium antrum 12.1.4.
Coryneta 137.2.18.
Cranaë 130.1.16.
Cranæchme 130.1.17.
Cranippus 27.1.1.
Cranaus 14.1.7. et 128.2.4. & 130.1.12.
Crantò 4.1.18.
Cratæ 81.1.1.
Craneus 24.1.26.
Cratus. 3.2.14.
Crenis 103.1.6.
Creon 54.1.3. & 80.2.27. & 99.1.11. & 37.2.26.
Creontiades 57.2.18. & 81.2.14.
Cres taurus 63.2.15.
Cresshontes 84.2.18. & 81.1.21.
Crete 90.1.19. & 87.2.22. & 89.1.12.
Creteus 23.1.23. et 24.3.12 et 27.2.11. et 123.2.22.
Creusa 14.1.16. et 122.1.12 & 132.2.15.
Criafus 40.1.1.
Criuo 44.2.5.
Crius 14.1.27.
Crius 1.2.10. & 3.1.26.
Cræsi genus 81.2.18.
Cronon 110.2.16.
Cteatus 75.2.11. & 117.1.15.
Ctesippus 81.2.11. & 81.2.25.
Curetes 2.1.27. et 90.1.19.

INDEX

Curetes à Loue interficiuntur 41
1.27.

Cyanippus 27.1.1.

Cybella 94.1.22.

Cybreus 124.2.8.

Cyclopes.1.1.13. & 3.1.4.

Cyclopes ab Apolline occiduntur
115.2.9.

Cyclopū habitatio 45.2.14.

Cyrenus 69.1.12. et 79.2.3.

Cyllene mōs 112.2.7. et 113
1.5.

Cymō 4.1.15.

Cymothoē 4.1.8.

Cynæthus 109.2.6.

Cynortas 22.2.20.

Cynortes 114.1.19. & 115
2.24.

Cyrene 64.1.19.

Cyrus 119.2.21.

Cytorus 21.2.17.

Cyzicus 29.2.12.

D

Dædalus 74.2.3. et 88.1.27
137.1.3.

Dædalus mirādorū operū exco-
gitator primus. 177.1.17.

Dædalus Talaū inuidia necat.

137.1.19.

Dædalus cædis reus i villa mar-
tis 137.2.

Dædali fuga ibidem.

Dædron 43.1.21. & 44.1.
24.

Damascibthon 97.2.1.

Damasp̄pus 116.1.23.

Damastistratus 99.1.9.

Dannē 45.2.21.

Danaes fabula 48.1.12.

Danai 42.12.

Danai filie 42.1.20.

Danai fuga 42.2.6.

Danai, et Ægypti discordia 42.
1.21.

Danaides rursus uiris copulan-
tur 44.2.23.

Danaidum expiatio propter uis-
rorum cædem. 44.2.20.

Danaus 42.1.9.

Dardania regio 119.1.25.

Dardanus 119.1.6.

Dardanus urbs 119.1.21.

Dasylus Lyci pater 65.2.7.

Daulia 32.1.23.

Deianira 4.1.19. & 77.2.

15. et 80.1.24. et 81.2.10

INDEX.

- Deïceon* 57.2.18.et 81.2.14
Deïdamia 127.1.27.
Deïmachus 14.1.25. & 24.
 1.11.
Deïoneus 132.2.20.
Deion 14.2.1. & 22.2.5. &
 81.2.16.
Deiotes 122.1.12.
Deiphobus 73.1.16. & 122.
 1.22.
Deiphon 8.2.20. & 85.1.15
Deipyle 20.1.7. & 26.2.27
 & 100.2.24.
Deiades 47.1.12.
Delos 6.1.26.
Delphyne serpens 12.1.8.
Democoon 122.2.11.
Demonige 16.1.14.
Deorū fuga ī Ēgyptū 11.2.11
Dercynus 68.1.1.
Derò 4.1.21.
Deucalion 130.1.23.
Deucalion, et eius diluuium 13.
 1.10. & 87.2.23. &
 110.1.9.
Deucalionis filij 90.1.8.
Dexamenus 63.1.10.
Dexithea 88.1.3.
Diana 6.2.5.
Diana Aloidas perimit 15.1.
 24.
Diana in pugna Gigantum 10.
 2.19.
Diana Oeneo irata 17.2.6.
Dice 4.2.4.
Diffys 23.1.1. & 48.1.27.
 & 51.1.7.
Dinò 48.2.23.
Diocorystes 43.2.5.
Diogenea 132.2.10.
Diomeda 22.2.6.
Diomede 114.1.18.
Diomedes 20.1.8. & 106.1.
 10. & 117.1.12.
Diomedis equæ 64.1.18.
Dione 4.1.15. & 1.2.16. et
 4.1.20. & 4.2.6.
Dioscouri unde 118.1.15.
Dioxippe 44.1.21.
Dirce 97.1.12.
Dirce fons 97.1.10.
Dolche 73.2.24.
Doliones 29.2.12.
Dorion 43.2.14.
Doris 3.1.21.
Dorus 14.1.11. et 15.2.23.

INDEX

- Dorycleus* 116.1.4.
Doryclus 122.2.5.
Dorò 4.1.12.
Draco centiceps 69.1.3.
Dracons cuiusdam admiranda
 90.2.7.
Draconis dentes 33.2.1.
Dryas 17.2.19. & 44.1.8.
 & 94.2.2.14.
Dryopes 78.1.27.
Dryops 122.2.6.
Dule 118.1.7.
Dymas 81.1.24. & 121.
 1.27.
Dynamene 4.1.22.
Dynastes 81.1.22.
- E
- Echedorus* 69.1.11.
Echemon 122.2.13.
Echemus 116.1.27.
Echephrò 122.2.9. et 24.22
Echidna 40.1.14. & 67.1.
 22.
Echidne 47.2.8 & 69.1.4.
 99.1.15.
Echinades infulae 32.1.6.
- Ecbion* 91.2.25. & 92.1.
 20. & 95.1.10.
Edoni 94.2.2.
Ection 122.2.18.
Elare 6.2.20.
Elata 29.1.14.
Elates 61.2.6.
Elattonus 105.1.10.
Elatus 114.2.23. & 110.
 2.19.
Eleuchea 81.2.1.
Eleftra 3.1.20. & 3.2.24.
 et 44.1.12. et 103.1.5.
 et 112.2.10. et 119.1.4.
Electryon 52.1.15. 2.11. et
 53.1.8.2.17.
Elephantis 43.1.23.
Elephenor 117.1.23.
Eleusin 9.1.8.
Eleusin mons 62.1.2.
Eleuther 112.2.20.
Eleutherae 96.2.18.
Elysius campus 96.1.4.
**Emarsphorus* 116.1.4.
Emathion 70.1.20. & 121.
 1.13.
Enarete 14.1.25.
Enceladus 10.2.8 et 43.1.20

I N D E X

Eurymede 2.1.10.
 Eurymene 24.1.13.
 Eurynome 3.1.21. et 4.2.6. et
 123.1.20. et 111.1.26
 Euryopes 81.2.12.
 Euryopyle 81.1.24.
 Eurypylus 16.2.16. et 81.1.1
 5.79.4.26 et 81.2.18. et
 106.1.13. et 112.1.27.
 Eurysthei filij et eiusdem mors
 82.1.16.
 Eurysthenes 83.2.8.
 Eurystheus 52.2.23. et 53
 1.5. et 58.1.23. et 111.1.3
 Eurystheus ob timorem se in
 lium abdit. 59.1.20.
 Euryt 128.2.26 et 118.2.17
 Euryteles 81.2.7.
 Eurythene 16.2.12.
 Eurytion 18.1.6. et 118.2.13
 et 61.2.25. et 63.2.3. et
 67.1.24. et 123.1.1.
 Eurytus gigas 10.2.4.
 Eurytus 18.2.27. et 53.2.27
 et 74.1.4. et 73.2.10.
 et 79.2.6. et 116.1.7.
 117.1.16.
 Euterpe 4.2.16.

Eurychus 118.1.13.
 Euxanthius 88.1.3.
 Exolus 81.1.14.
 Fissulæ inuentor 13.8.23.
 Formicarum in domines mutatio
 123.2.14.

G

Gadira 69.1.19.
 Gades 111.1.13.
 Gargædes 66.2.3. et 119.
 2.11.
 Gencor 119.2.22.
 Geres 119.2.28.
 Geryones, et eius boues 47.1.5
 Gigantes 31.2.3.
 Gigantum cum Dis pugna 9.2.
 23.
 Glauc 37.2.27. et 43.2.6.
 et 123.2.23.
 Glaucippe 44.1.11.
 Glaucobolus 4.1.8.
 Glaucus 22.4.19. et 47.1.1
 et 87.2.23. et 90.1.10
 et 121.1.2.

I N D E X

- Glaucus uanicipandi peritiā obli-* *bus usus* 51.3.11.
uiscitur 91.1.5.
Glycisonetes 81.3.12.
Gnosia 118.1.10.
Gorge 19.2.16. & 17.1.4.
 & 43.2.2.
Gorgon 48.2.16.
Gorgones 4.1.1.
Gorgonis caput Mineræ datum
 5.1.22.
Gorgonis coma 76.2.27.
Gorgonum nomina 49.2.10.
Gorgonis sanguis in saluam, &
perniciem, & quomodo 1.5.
 1.15.
Gorgopbone 22.2.14. & 43.
 1.14. & 52.1.15. et 114.
 1.25.
Gorgophonus 52.2.15.
Gorgyra 9.1.29.
Gorgytion 122.2.1.
Græci 14.1.13.
Gratiæ 4.2.7.
Gratijs in Pæro sine coronis im-
molant 226.1.16.
Gratijs gigas 10.2.19.
Gyas 1.1.6.
Gymnici certaminis in funeris
- Hæmonius* 77.2.24.
Hæmus 12.2.1. & 41.1.12.
Hægnius 28.2.11.
Halcyone 14.2.3. & 10.
Halia 4.1.9.
Halimede 4.1.15.
Halocrates 81.1.24.
Harmonia 92.1.6.
Harpaleus 109.2.5.
Harpalyces 109.2.7.
Harpe adamantina 49.2.6.
Harpes 1.1.13.
Harpyiæ 3.2.25. & 31.1.1.
 19. & 31.2.27.
Harpys 31.2.26.27.
Hebe Iouis, & Iunonis filia 4.
 1.25.
Hecale 87.2.24.
Hecate 3.2.12.
Hecate contra Gigantes 10.2.5.
Hector 124.2.5.
Hecuba, et eius infomnium 121.
 1.26.
Helanor 42.2.19.

INDEX

- Helas 52.1.14. & 54.2.18.
 Helena 116.2.10.
 Helena à Theseo rapta 116.2.
 27.
 Helena proci, 117.1.12.
 Helenā sponsa suo proci se des-
 sensuros iurant 117.2.23.
 Helenus 122.1.22.
 Heliconis 81.1.25.
 Helis 54.2.17.
 Helix 100.1.19.
 Helle 20.2.21.
 Hellen 14.1.4.
 Hellenes 14.1.12.
 Hellepontus 21.1.26.
 Hephaeste 44.130.1.27.
 Hephaestine 44.2.3.
 Herachidarū per Helladē fuga
 82.7.
 Heraclidarum reditus in Pelos-
 ponneseum, 82.1.28.
 Heraclidaz sortitio de Pelopon-
 neso, et signa uisa 84.2.2.
 Heræus 109.2.7.
 Hercules 13.1.6. et 28.2.15.
 Hercules à sole aureum poculū
 accipit, 67.2.9.1
 Hercules ab Atlante cælum sus-
 script 70.2.14.
 Hercules ad Oecaliā 72.2.9.
 Hercules ad Thessium concēdis
 56.2.9.
 Hercules ad Tirynthem 58.1.
 23.
 Hercules ad Troiam 66.1.4.
 & 74.1.16.
 Hercules Callinicus 74.1.14.
 Hercules contra Gigantes 10.1
 11. & 10.2.27. & 75.
 2.2.
 Hercules Cō depopulatur 75.1
 24.
 Hercules cōtra Pyllos 24.1.18.
 Hercules in Augedā bellum mo-
 net 75.2.7.
 Hercules in Lacedæmonem 76.
 1.26.
 Hercules in Pylam 76.1.15.
 Hercules in Solē arcum inten-
 dit 67.1.4.
 Hercules legum seruator, et eius
 exiliū 78.1.20.
 Hercules Nereum comprehendit
 69.1.22.
 Hercules, quando primum hoc no-
 mīne sit dictus 58.1.20.

*** ij

INDEX

- Hercules strymonem inuigabi
 dem facti 68.2.13.
 Hercules uocatur 73.2.8.
 Herculi dies dictus 56.1.10.
 Hercules anna 58.1.1.
 Hercules Delphici Apollinis iz-
 plum spoliat 73.1.31.
 Hercules, & Centaurorum pug-
 na 61.1.17.
 Hercules Columna 67.2.5.
 Hercules cum Pylone pugna.
 27.2.10.
 Hercules facinora 56.2.5.
 Hercules filij, ex Thespij filiab.
 & et alijs mulieribus 80.2.22.
 Hercules furor 58.1.10. &
 72.1.9.
 Hercules grauitas 30.2.5.
 Hercules immortalitas 80.2.16.
 Hercules infantia 55.2.6.
 Hercules labores 58.2.7.
 Hercules magistri 55.2.26. et
 58.1.1.
 Hercules prima vxor, & ex ea
 filij 57.2.15. (23.
 Hercules prosopographia 56.1.
 Hercules sagitte 60.1.19.
 Hercules sacra, in quibus exa-
 81.1.17.
 Herculis uxor i caelo 80.2.18.
 Hymnus 44.1.18.
 Hesione 45.1.15. et 66.1.23
 61.7.4.2.20. & 121.1.6.
 Hesperidum nomina 69.1.8.
 Hesychea 81.1.26.
 Hierax 49.27.
 Hieromneme 119.2.18.
 Hippalmus 29.1.9.
 Hippasus 28.2.25. & 70.
 2.23.
 Hippeus 80.2.25.
 Hippocoon 76.1.27. & 77.
 1.15. & 116.1.2.
 Hippocorystes 44.2.2. et 116.
 1.7.
 Hippodamas 14.2.6. & 16.2
 18. & 122.2.4.
 Hippodamia 43.2.2.5. et 48.
 2.8.
 Hippodice 44.1.24.
 Hippodromus 81.1.10.
 Hippolyte 64.2.20. et 66.1.2.
 Hippolytus gigas a Mercurio
 vincitur 10.2.18.
 Hippolytus 43.2.9. & 73.1.
 16. & 115.1.25.

INDEX.

- *** iii

INDEX

- Iardanus omphales pater** 73.1.
10.
- Iasceriamen** 136.1.6.
- Iasus** 19.1.6.
- Iason** 18.1.1. & 27.2.2.11
& 127.1.13.
- Iasus** 29.2.27. & 40.1.20.
& 111.2.4. et 112.1.23
- Icaria** 74.1.3.
- Icarion** 116.1.24.
- Icarius** 22.2.17. & 114.1.
37. & 118.1.2. et 131.
1.2.
- Icarus** 73.2.25.
- Ida** 2.2.1.
- Idea** 119.1.14. & 133.2.
18.
- Idæus** 111.2.1.
- Idas** 16.1.18. & 17.2.21. et
18.1.13. & 28.2.18. &
44.1.24. & 114.2.3. &
118.1.23.
- Idmon** 33.1.6. & 44.1.23
- Idomene** 24.2.17. & 46.1.
10.
- Idomeneus** 99.1.9. & 122.2.
10.
- Idyia** 33.2.11.
- Ilaira** 114.2.10. & 118.1.
21.
- Ilissus** 133.2.4.
- Ilus urbs unde** 120.1.10.
- Ilithyia** 4.1.26. & 53.1.3.
- Ilus** 119.2.1. & 1.27. et 120
2.21.
- Illyrius** 96.1.1.
- Imbrus** 44.1.9.
- Imeusinus** 116.1.23.
- Inachi filij** 39.2.4.
- Inachus** 114.2.9.
- Inachus fluuius** 39.1.7.
- Inferni descensus** 71.2.3.
- Inò** 20.2.22. & 92.1.16.2.
20.
- Inomis, & Atbamantis furor** 93
2.23.
- Iò** 40.1.21. & eius transfor-
matio 40.2.6.
- Iò pristinam formam recipit** 41
1.22.
- Iobates** 45.2.5. & 47.1.16.
- Iobes** 81.1.2.
- Iocaste** 98.1.13. et 100.1.10.
- Iolaus** 52.2.19. & 59.2.16.
& 60.1.6. & 72.2.2.
- Iolcus** 24.2.12.27.2.13. &

INDEX

- 127.1.14.
 Iole 72.1.7. & 79.2.26. &
 82.2.20.
 Ion 14.1.17.
 Ione 4.1.22.
 Iones 14.1.18.
 Ionius sinus 41.1.10.
 Iouis contra Saturnum bellum 2.
 2.20.
 Iouis cum fratribus regni divisio
 3.1.15.
 Iouis, & Iunonis questio de ho-
 minis, & mulieris in coitu uo-
 luptate 103.2.21.
 Iouis, & Maiæ concubitus 112.
 1.15.
 Iouis ex Iunone filij, & alijs mu-
 lieribus 4.1.24.
 Iouis fulgura, ac fulmen. 3.1.4.
 Iouis, & Typhonis pugna 11.2.
 15.
 Iouis in aurum transformatio 48.
 1.17.
 Iphianassa 15.2.18. & 45.2.
 23.
 Iphicles 18.1.2. et 55.2.5. &
 77.1.12. & 117.2.2.
 Iphicli uxor, & liberi 57.2.19
 Iphiclus 16.2.15. & 20.1.7.
 & 26.1.2.
 Iphimedia 14.2.22.
 Iphimedon 82.1.16.
 Iphimedusa 43.2.9.
 Iphinoë 45.2.23. & 46.2.19
 Iphis 81.1.17. & 101.1.14.
 & 105.2.11.
 Iphitus 59.1.27. & 72.2.14
 Iphius 102.1.4.
 Irene 4.2.3.
 Iris 3.2.25.
 Iritus 29.1.11.
 Isæa 4.1.21.
 Ischys 114.2.22.
 Ismarus 104.2.6. & 134.1.
 15.
 Ismene 40.1.20. & 40.2.
 Ismenus 97.1.27. & 105.1.
 2. & 123.
 Isis 41.2.12.
 Ister 43.2.1.
 Isthmicorum certamen 93.1.11.
 Italia unde 68.1.9.
 Iton 79.2.1.
 Itys 132.1.6.
 Iuno Acræa 38.1.19.
 Iuno Amazonum unius formam

INDEX.

capit. 65. 2. 20.

esse 40. 2. 10.

Iuno 2. 1. 20. & 4. 24. & 5.

Ixion 18. 1. 4.

2. 17. & 7. 2. 7.

Iuno in pugna Gigantum 10. 1.

L.

22.

Iuno Spbingem mittit 99. 1. 15

Labdacus 96. 1. 9. & 131. 2.

Iunonis suspendium 75. 1. 13.

26.

Iupiter 2. 1. 24. & 6. 1. 5.

Labyrinthus 88. 2. 15. & 37.

Iupiter ad Alcmēnā 55. 1. 13.

1. 8. & 137. 2. 5.

Iupiter ad Callistōem 110. 1.

Lacedaemon 45. 2. 20. et 114.

24.

1. 9.

Iupiter ad Lycaonis filios 109

Lacedaemon regione 114. 1.

2. 1. 2.

10.

Iupiter Atabyrius 89. 1. 18.

Lachesis 4. 2. 5.

Iupiter Cenaeus 80. 1. 2.

Ladon 60. 2. 12. et 123. 1. 21.

Iupiter in Cyrenum 116. 2. 5.

Laertes 28. 2. 21.

Iupiter in Gigantum pugna 10.

Laelaps canis nomen 54. 2. 11.

102. 1. 5.

Laius 96. 1. 12. & 97. 1. 15.

Iupiter in Taurum 86. 2. 7.

4. 1. 1. 1. 2. 23.

Iupiter patrius 84. 2. 26.

Lampon 121. 1. 4.

Iupiter Phyxius 13. 2. 12. &

Lampus 44. 1. 22.

21. 2. 10.

Lanomenē 81. 1. 8.

Iupiter qua cū muliere mortali

Laodamas 106. 1. 16.

primum concubuerit 39. 2.

Laodamia 86. 2. 15.

13.

Laodice 39. 2. 2. & 110. 2.

Iupiter Semelē uitiat 92. 1. 21.

22. & 122. 1. 13.

Iupiter seruator 58. 2. 20.

Laodocus 15. 2. 24. et 102. 2.

Iugurandum amantium irritū

15. & 122. 2. 8.

INDEX

- Laomedontis equæ* 66. 2. 3.
Laomedon 66. 1. 1. 9. & 74.
 1. 2. 3. & 81. 14. & 116.
 2. 2. 3.
Laogoras 79. 1. 2. 3.
Laogere 129. 1. 22.
Laothoe 81. 1. 17.
Lapithæ 70. 1. 17.
Lapithes 114. 1. 18.
Latona 3. 1. 24. & 62. 1.
Λαοδ. denominatio 13. 2. 23.
Learchus 20. 2. 22. & 21. 22.
 & 92. 2. 26.
Leanera 119. 2. 15.
Leades 104. 2. 7.
Leda 116. 1. 15. & 118. 2.
 11.
Lejani 112. 1. 21. & 29. 1. 10.
Lemniarum mulierum in vene-
rem contemptus 29. 1. 20.
Lemnus uiris orbata 29. 1. 16.
LeopNemeus 58. 2. 8.
Leon 109. 2. 6.
Leonteus 117. 1. 35.
Leophonte 16. 1. 8.
Lernæa hydra 59. 1. 4.
Lernæi fontes 43. 1. 1. & 44.
 2. 18.
Leucippus 22. 2. 15. & 81. 2.
 7. & 114. 1. 27. & 115. 2.
 23. & 121. 1. 31.
Leucon 23. 1. 13.
Leucones 81. 1. 20.
Leucopæus 16. 2. 20.
Leucothea 93. 1. 5.
Libya 41. 2. 19. & 86. 1. 8.
Libya regio 41. 2. 23.
Lichas 80. 1. 16.
Licymnius 52. 2. 19. & 59. 1.
 118. & 76. 2. 4. & 79. 2.
 25. & 82. 2. 12.
Ligyron prius. Achillis nomen
 127. 1. 9.
Limnorea 4. 1. 23.
Linus 4. 2. 17. & 56. 1. 2. &
 109. 1. 26.
Lixus 44. 1. 9.
Locri epicnemides 79. 2. 18.
Lucifer 14. 2. 19.
Luna 31. 25.
Lycaon 122. 2. 6. & eius filij
 109. 1. 14.
Lycius 81. 2. 5. & 109. 2. 31.
**Lycnus* 116. 1. 6.
Lycomedes 127. 1. 26.
Lycopæus 20. 1. 14.

INDEX.

- Lycormas fluvius* 16.1.24.
Lycurgi furor 94.2.12.
Lycurgus 17.2.27. et 26.2.24
 & 27.1.1. & 81.2.6. &
 94.2.1. & 111.1.1. &
 115.1.24.
Lycus 43.1.20. & 33.1.4. et
 65.2.7. & 96.1.14.
Lycus fortunatas insulas habitat
 112.2.16.
Lycus 135.1.15.
Lyncei oculorum acumen 114.
 2.6.
Lyncus 17.2.21. et 28.2.18
 & 43.1.15.27. & 44.2
 11. & 45.1.17. & 94.1.
 1. & 81.1.24. & 114.2.
 2. & 118.1.23.
Lyset 80.2.27.
Lysianassa 69.2.13.
Lysidice 52.1.20. & 81.1.9
Lysimache 26.2.13. & 122.
 2.15.
Lysinomus 52.2.16.
Lysippe 45.2.23.
Lysippus 81.2.4.
Lysibous 122.2.14.
Lytea 136.2.17.
- Macareus* 109.1.21.
Macednus 109.1.22.
Macbaon 117.1.26.
Manalus 109.1.18.27. &
 112.1.26.
Maon 102.2.19.
Magnes 5.1.4. & 14.2.1. &
 22.2.24.
Maia 110.2.11. et 112.2.11
Mala aurea Hesperidum 68.1.
 24.
Malea 61.1.25. & 61.2.25.
Malipunici granum 9.1.16.
Mantineus 45.1.22.
Mantinus 109.2.8.
Mantò 106.2.17. & 108.2.
 12.
Marathonius Taurus 136.1.3.
Mariandyni 33.1.3.
Marpeffa 16.1.17. & 18.1.
 13.
Mars à Neptuno accusatus 129
 1.1.
Mars uinctus 15.1.21.
Marsè 81.2.7.
Marsyas 7.1.8.

INDEX.

- Mascula venerē Thamyris pri-*
mus incipit 5. 1. 21.
Martis lucus 21. 2. 13. & 28.
 1. 20.
Mecisteus 26. 2. 15. & 39. 9.
 & 102. 1. 15. & 106. 1.
 13. & 109. 1. 20.
Medea Aegea nubis 38. 1. 24.
Medeae amor in Iasonē 33. 2. 9.
Medeae in Iasonem ira 28. 1. 9.
Medeae pharmacrum vis 37. 24.
 15.
Medeae in Colchos reditus 38.
 2. 8.
Medesicasta 122. 2. 15.
Media 38. 2. 5.
Medus 38. 1. 25.
Medusa 47. 2. 11. et 49. 2. 11.
 & 52. 2. 21. & 71. 2. 7. et
 122. 2. 15.
Megareus 136. 1. 10.
Megara 2. 1. 4.
Megamede 56. 2. 16.
Megapenthes 118. 1. 9. & 46.
 2. 26. & 51. 2. 25.
Megara 81. 2. 12. & 57. 2. 15
 & 72. 2. 2.
Meges 117. 1. 17.
- Megeffarus* 129. 1. 14.
Melampodium regio 42. 1. 15.
Melampus 24. 2. 17. et 46. 1. 9.
Melanion 102. 102. 1. 2. &
 111. 2. 2.
Melanippus 20. 1. 11. 15. &
 104. 2. 11. & 122. 2. 1.
Meleagri uxor 18. 1. 12.
Meleagri mors 18. 2. 23.
Meleager 17. 1. 13. & 28. 2.
 27. & 71. 2. 7.
Melas 16. 2. 20. & 19. 2. 25.
 & 21. 2. 17. & 79. 2. 24.
Melia 61. 1. 7.
Meliboea 98. 1. 1.
Melicerta 20. 2. 24. & 21. 2.
 23. & 93. 1. 1.
Melic 4. 1. 20.
Melienses, siue Minyenses 79.
 2. 17.
Meline 81. 1. 4.
Melissae 2. 2. 1.
Melissa 39. 1. 9.
Melius 122. 2. 8.
Melpomene 4. 2. 13.
Memnon 121. 1. 14.
Memphis 41. 2. 15.
Memphis urbs 41. 2. 18.

I N D E X

- Menachus 43.2.17.
 Mehalces seu Megacles 44.1.22.
 Menelaus 89.2.18. & 117.
 2.2.
 Menes 130.1.15.
 Menestheus 117.1.18.
 Menestheus 126.1.12.
 Menippides 81.1.9.
 Menæceus 98.1.13. & 104.
 16. & 52.1.18.
 Menæcius 3.2.5. & 28.2.25.
 & 36.1.8. & 67.2.18.
 & 71.2.28. & 117.2.
 22.
 Mentor 81.1.23. & 82.1.17.
 Mercurius 12.1.11.
 Mercurius ab Apolline unctio
 nandi peritiam discit 114.
 1.3.
 Mercurius Argiphōtes 41.1.5.
 Mercurij aurea virga 113.2.
 26.
 Mercurius contra Gigantes 10.
 2.17.
 Mercurij ortus, & furti 113.
 2.26.
 Mercurius superor, & inferor
 nuntius 114.1.61.
 Mercurius Talaria peram, &
 galeā à Porseo accepta Nym
 phiorastus 51.1.22.
 Mermerus 38.1.12.
 Merope 7.22.1. & 22.4.17.
 85.2.4. & 112.2.8.
 Merops 121.1.28.2.43.
 Messor 112.2.4. & 5.1.14.
 & 52.2.10.
 Meta 135.1.20.
 Metamira 8.2.13. & 9.1.1.
 Melbarme Pygmalionis filia.
 129.1.19.
 Metiadusa 134.2.20.
 Metion 132.1.1. & 134.2.
 23. & 137.1.14.
 Metis 2.2.13. & 3.1.21.
 Melope 141.2.3. & 123.2.20.
 Midea 52.1.19. & 53.2.26.
 Midea edificatio 32.1.5.
 Miletus unde 87.2.1.
 Miletus 87.1.19.
 Minerva 130.2.3. & 120.1.
 23.
 Mineruæ simulacrum in Athe
 nitrūm arce. 150.1.16.
 Mineruæ, & Neptuni contentio
 de Attica 128.1.26.

INDEX

Digitized by Google

INDEX.

- Nemesis in anferem* 116.2.11.
Neomeris 4.1.18.
Neoptolemus 1.27.2.5.
Nephalion 65.1.19. & 88.1.1.
Nephele 20.2.19.
Nepheos 81.2.3.
Neptuni, & Louis contentio de nuptijs Thetidis 116.1.14.
Neptuni Tridens 3.1.6.
Neptuni uxor 81.1.12.
Neptunus contra Gigantes 10.2.12.
Neptunus in Atticam 128.1.17.
Neptunus Hippothoën rapit 32.1.21.
Neptunus 2.1.21. & 7.2.3. et 23.2.2.
Nereides 4.1.5.
Nereus 3.2.22. & 34.2.20. & 69.1.21. & 123.2.25.
Nessus 78.2.5.
Nestor 117.1.13.
Nestor in expugnatione Pyli fer udius 76.1.2.
Nice 3.2.14.
Nicippe 52.2.20. & 81.2.24.
Nicodromos 81.1.12.
Nicostratus 118.1.6.
Nicothoe 31.2.27.
Niobe 39.2.3. & 67.1.23. & 109.1.9.
Niobes transformatio 98.1.8.
Niobes filij 97.1.25.
Nisus 135.1.15. et 35.1.20.
Nisyros insula 10.2.16.
Nothus 90.1.10.
Noxæ tumulus ubi 120.1.7.
Nycteis 96.1.17.
Nycteus 96.1.7. & 96.2.8. et 110.1.18. & 112.2.24.
Nyctimus 109.1.19. et 2.9. et 140.1.1.
Nymphæ 69.1.20.
Nysa mons 12.1.18.
Nysa 93.1.17'.

O

- Ocalea* 45.1.21. & 57.2.25
Oceanides 3.1.19.
Oceanus 1.2.10. & 3.1.3.
Ocypeta 3.2.26. & 32.1.2. et 44.1.22.
Ocypode 32.1.4.

Ocythoe

INDEX

- Ocythoe* 32.1.3.
Oeager 4.2.16. et 28.2.13.
Oeax 45.1.17.
Ophalus 114.2.2. & 115.2.
 25.
Oecalia 79.2.14.
Oedipus 98.2.3.
Oedipus Thebis eicitur. 100.
 1.12.
Oedipus ænigmata Sphingis sol-
uit 99.2.17.
Oeme 44.2.1.
Oeneus 16.2.20. et 24. linea
 20. & 44.1. & 77.2.
 16. & 78.1.19.
Oenoë 20.2.11. & 60.2.3.
Oenomaus 112.2.12.
Oenone 122.2.18. & 123.
 1.25.
Oenone insula 123.2.20.
Oenopion 1.2.11.
Oestrebles 81.1.28.
Oeta 80.2.4.
Olenus 19.2.2.
Ogygia 97.2.7. & 103.1.1.
Oicleus 18.1.9. & 74.2.21.
 & 107.1.12.
Oileus 117.1.22.
Oleus fatus 128.1.24.
Olenius 20.1.3.
Olympici certaminis initium. 76.
 1.10.
Olympus 81.1.1.3. ibidem li
 26.
Olympus 7.1.8. & 15.1.10.
Omphale 20.1.27. & 73.2.
 10 & 81.2.16.
Oncaïs thebarum porta 103.1.3.
Onchestus 57.1.10.
Onesippus 81.1.7.
Opheltes 102.1.10.
Opheltes cognomine Archemo-
rus 27.1.8.
Opis 8.1.9.
Opleus 109.1.22.
Opopeus 14.2.20.
Orax 89.2.15.
Orci galea 49.1.20.
Orchomenus 6.2.20. et 70.2.
 8. & 109.2.9.
Oreis 81.1.8.
Orestes 14.2.7. & 83.1.9.
Orion 7.1.25.
Orithyia 132.2.15. & 133.
 2.4.
Orphei sepulchrum 5.1.12.

INDEX

- Orpheus 4. 2. 18. et 28. 2. 13.
 & 35. 1. 28. & 56. 1. 3.
 Orsedice 129. 1. 22.
 Orseis 14. 1. 10.
 Oribrus 67. 1. 21. 2. 13.
 Offa 15. 1. 12.
 Otus 15. 1. 2.
 Oxylus 16. 1. 12. & 84. 1. 8.
 Oxyporus 129. 1. 21.

P

 Palæmon 28. 2. 26. & 81. 2.
 25.
 Palamedes 45. 1. 16. & 89.
 2. 15.
 Palladium 120. 1. 15.
 Palladij templum 120. 2. 15.
 Pallas 3. 2. 1. & 3. 2. 12. &
 6. 1. 20. & 109. 1. 25. et
 120. 1. 24.
 Pallas aduersus Gigantes 10.
 1. 15.
 Palladis, & Minerue pugna.
 120. 1. 26.
 Pallas Gigas 10. 2. 10. et 135.
 1. 14.
 Pampbilus 84. 1. 23.
 Pan 6. 2. 11.
 Panathenæorum origo 121. 1.
 17.
 Pandion 44. 1. 26. & 131. 1.
 19. 2. 20. & 133. 2. 16.
 & 134. 221.
 Pandora 13. 1. 14.
 Pandorus 132. 2. 11.
 Pandrosium 128. 1. 25.
 Pandrosos 128. 2. 22. et 130.
 2. 27.
 Pangeum 94. 2. 26.
 Panope 4. 1. 17.
 Panopeus 54. 2. 16.
 Paphus 129. 1. 18.
 Pammôn 122. 1. 23.
 Parcæ 4. 2. 4.
 Parcæ contra Gigantes 10. 2.
 20. & 121. 20.
 Paria 88. 1. 1.
 Paris cur dictus Alexāder 122
 1. 2.
 Paris à Philoteſta vulneratus
 moritur 123. 1. 3.
 Parnasus 13. 2. 10.
 Paros ubi Gratijs sine coronis
 facrificat, et cur. 136. 2. 20.
 Parthaon 16. 1. 14.
 Parthenius mons 77. 1. 26. &

I N D E X

111.1.15.
Parthenopæus 102.16.2.15
 1.1. & 104.2.9. &
 106.1.11. & 112.2.3.
Parthenope 81.2.20.
Pasiphaë 21.2.5. et 87.2.20
Pasiphaës amor 88.1.25.137
 2.20.
Pasiphaes pharmaca 132.1.2.
Pasiphea 131.1.18.
Pattò 81.1.3.
Patroclus 81.2.3. & 117.2.
 3. & 127.2.21.
Pegásus 47.2.10. & 50.2.5.
Pelagon 9.1.21. et 123.1.23
Pelasgi 39.2.18.
Pelasgus 39.2.16. et 209.1.7
Pelei et Telamoniis exiliū 124
 2.6.
Pelei, & Thetidis nuptiæ 126.
 2.10.
Peleus 18.1.4. & 28.2.17.
 & 123.2.16.
Pelia 134.2.27.
Peliæ certamen 111.2.23. &
 125.1.17.
Peliæ mors 37.2.17.
Pelias 23.2.15. & 24.2.4.
 & 27.1.13. et 2.13. lin.

Pelios mons 15.1.12.
Pellene 9.2.15.
Pelopea 24.2.10.
Pelopia 79.2.3. & 97.2.5.
Pelopsis ara 76.1.11.
Pelops 97.1.16. & 124.2.
 16. & 135.2.9.
Pelops cōtra Arcadas 124.1.6
Pelor 91.2.26.
Pemphredō 48.2.22.
Penéleus 29.1.9. & 117.1.
 21.
Penelope 116.1.25. & 117.
 2.10.
Peneus 62.2.14.
Penibæus 95.1.9.
Pereus 81.2.26. & 110.2.
 23.
Periapis 127.2.23.
Peribœa. 19.1.25. & 91.1.
 26. & 116.1.21. et 124.
 2.15.
Periclymenus 24.1.14. et 29.
 1.6. & 76.1.16. et 140.
 2.9.
Perieres 14.2.2. et 22.2.13.
 18. et 57.1.9. et 114.1.23
 et 115.2.25. & 125.2.8.

*** ij

INDEX.

- Perileos* 116.5.24.
Perimede 14.2.5. et 54.1.4.
Perimedes 82.1.18.
Però 24.1.9. & 25.1.17. &
 122.1.17.
Periphas 44.1.18.
Peristhenes 44.1.7.
Persarum Regum origo 52.1.
Persei clypeus 50.1.1.
Persei filij 52.1.9.
Perseis 21.2.2. & 87.2.20.
Perfes 3.2.1. & 3.2.12. &
 52.1.9.
Perseus 24.2.1. & 58.1.10.
Perseus Argū appellat 51.2.7.
Perseus ad Cepheū 50.1.18.
Perseus ad Gorgonē 48.2.18
Perseus Tirynthem se confert.
 51.2.25.
Peteos 117.18.
Peucetius 109.1.20.
Phædimus 97.2.1.
Phædra 87.2.26.
Phaëthon 129.1.10.
Phalias 81.1.25.
Phantes 44.1.7.
Phanus 29.1.14.
Pharte 43.2.15.
Phasis amnis 33.1.12.
Phegeus 107.1.13. & 107.
 2.12. & 108.1.22.
Pheræ 27.1.2. et 115.2.16.
Pheres 24.2.16. & 27.1.2.
 & 28.2.25. & 115.2.
 17. & 127.2.24.
Pheres trucidatur 38.1.12.
Philæmon 122.2.2.
Philammon 5.1.19.
Philocretes 117.1.27. et 123
 1.3.
Philodice 114.2.10.
Philolaus 65.1.19. & 88.
 1.2.
Philomache 24.2.7.
Philomela 131.2.23.
Philonoe 48.1.2. et 116.2.3.
Philonomus 52.2.15.
Philyra 45.1.14.
Phinei, & aliorum in saxū trās
formatio 51.1.2.
Phineus 19.2.26. & 31.1.5.
 & 42.1.11. & 50.2.24
 & 109.2.4. et 133.2.14.
Pblegra 75.1.27.
Pblegræi campi. 9.2.14.
Pblegya 96.1.17.

INDEX

- Pblegyas** 114.2.18.
Phocus 124.1.1.
Phœbe 1.2.16. & 3.1.22. et
 43.2.13 & 114.2.10. et
 118.1.20.
Phænissa 43.2.19.
Phœnix 86.2.2. & 87.1.4.
 et 127.2.11. et 129.2.3.
Pholoe 61.1.6. & 61.2.26.
Pholus 61.1.6. & 62.1.4.
Phorbis 15.2.28.
Phorci filiae 48.2.22.
Phorcyades 4.1.1.
Phorcys 3.2.21.
Phoroneus 15.2.20. et 39.1.9
Pkrasimus 132.2.9.
Phrixus 20.2.20. & 21.1.
 11. & 21.2.15.
Phrontis 21.2.17.
Phthia 15.2.25. & 97.2.6.
Phthinus 109.2.1.
Phyceum 99.1.20.
Phylaca urbs 25.1.24.
Phylaci boues 25.1.22.
Phylacus 22.2.9.
Phylas 78.1.8.
Phyleis 81.1.19.
Phyleus 62.2.11. & 76.1.8.
 & 117.1.17.
Physius 109.2.1.
Pieria 44.1.18. et 113.1.8.
Pierus 5.1.13.
Piranthus 40.1.1.
Piren 4.2.1. & 4.1.3.
Pirene 43.2.14.
Pirithous 18.1.2. et 71.2.15.
 & 117.1.25.
Pisidice 14.2.4. & 24.1.27.
Pisistratus 24.2.3.
Pisus 114.2.3.
Pitheus 135.29
Pnyocampes 137.2.28.
Placia 120.2.26.
Platon 109.2.5.
Plectri et Lyrae inuentor 1.26.
Pleiades 112.2.8.
Pleione 112.2.6.
Plesaire 4.1.16.
Pleuron 16.1.1.
Plexippus 16.2.15. & 133.
 2.16.
Plisthenes 89.2.10.
Pluton 2.1.20. & 8.1.16. et
 9.1.16.
Plutonis boues 67.2.18. et 71.
 2.26.
Plutonis galea 3.1.5. et 10.2.
 *** ij

INDEX

17. & 49.
 Plutus 3. 1. 27.
 Podalirius 117. 1. 25.
 Podarce 44. 1. 19.
 Podarces 26. 2. 1. et 74. 2. 19.
 & 121. 1. 5. & 18,
 Pœas 29. 4. 2. & 80. 3. 9. &
 117. 1. 27.
 Polichus 109. 1. 22,
 Polites 122. 1. 23.
 Pollux 17. 2. 23. & 28. 1. 16
 116. 2. 9. & 118. 1. 12,
 Polys & 66. 2. 22,
 Polyboies 10. 2. 11,
 Polybus 98. 1. 24.
 Polycaste 24. 1. 27,
 Polyctor 44. 1. 10,
 Polydectes 22. 2. 27. & 48. 3.
 2 & 51. 1. 8.
 Polydectes, & amici in saxa 51
 1. 10,
 Polydore 125. 1. 17.
 Polydorus 92. 1. 17. & 96. 1.
 5. & 122. 1. 24,
 Polygonius 66. 2. 23.
 Polyidus 90. 1. 26.
 Polylaus 81. 1. 2.
 Polymedon 1. 2. 2. 14,
 Polymelus 127. 2. 25,
 Polymnia 4. 2. 15.
 Polynices 109. 1. 2. & 23. &
 105. 2. 26,
 Polynoë 4. 1. 19.
 Polyphemus 29. 1. 13. & 30,
 1. 18.
 Polyphontes 5. & 98. 2. 25.
 Polypemon 137. 2. 25, 24.
 Polypætes. 117. 1. 25, 15, 2.
 & 25.
 Polyxene 15. 2. 24,
 Polyxenus 53. 1. 26. & 117.
 1. 20.
 Polyxô 44. 1. 2, & 113, 2.
 27.
 Pontus 3. 2. 20.
 Poribeus 109. 2. 5.
 Potamon 44. 1. 8.
 Porphyriou gigas 9. 2. 18. &
 10. 1. 18.
 Præcones faciales'ue mutilati ab
 Hercule. 57. 1. 25.
 Praxibea 81. 2. 4. & 133,
 2. 9,
 Pro i Helenam sponso suo s
 defensuros iurant, 1. 7,
 Procles 82. 2. 8.

INDEX.

- Proene* 131.2.24. & 132.1.
 27.
Procris 22.2.10. et 80. 2.23.
 & 132.19.
Proeti exilium 45.2.4.
Proetidum insania 45.2.24.
Proetidum curatio 46.2.13.
Proetis 103.1.2.
Proetus 45.1.24. & 110.2.
 25.
Promachus 26.29. & 106.1.
 10.
Promethei hominis formatio 12.
 2.16.
Prometheus 6.1.16. et. 3.2.4.
 & 70.2.2. et 126.1.21.
Prometheus in Caucaſo affixus
 12.2.22.
Prometheus immortalis factus
 61.2.17.
Prometheus solutus 13.1.16.
Promethei uinculum 70.2.3.2.
Pronax 26.2.15.
Pronoe 15.2.27.
Pronous 108.1.14.
Proſerpina 4.1.10. & 117.2.
 & 71.15. & 29.2.25.
Prote 93.2.25. 1.1.2. & 117.2.
Proteſilaus 117.2.1.
Proteus 43.1.11. et 66.2.24.
 & 94.1.20.
Prothous 20.1.14. et 109.1.26.
Proto 4.1.17.
Protogenia 14.1.7. et 16.1.9.
Protomeduſa 4.1.13.
Pſamathe 4.1.21. & 123.2.
 26.
Pſophis 61.1.3. et 107.1.12.
Pteleon 132.2.21.
Pterelai aureus capillus 53.2.
 4. & 54.2.27.
*Pterelai filij Electryonis bo-
 ues abigunt* 53.1.15.
Pterelaus 52.2.3. et 53.1.9.
Pteus 22.1.14.
*Purgandi per medicinas inu-
 tio* 46.1.13.
Pygmalion 129.1.20.
Pylaon 24.1.11.
Pylarge 44.1.23.
Pylas 134.2.25.
Pylus 71.1.21.
Pylos urbs 135.1.26.
Pylus 18.1.26. & 24.1.7.
Pyramus 87.1.8.
Pyrene 69.1.4.

*** iij

INDEX.

- Pyrrha 13.1.12.
 Pyrrhus 127.2.3.
 Pyrrius 81.2.3.
 Python serpens 6.2.14.
 Q
 Quinquertium 51.2.13.
 R
 Rhadamanthus 16.1.12. &
 57.1.21. & 86.2.14.
 Rhadamanthus, & Minos apud
 inferos legesatores 37.2.
 Rhadius 24.1.13.
 Rhea 1.2.15. & 2.1.12, 23
 & 122.2.20.
 Rhegium 68.1.6.
 Rhesus 52.6.
 Rhexenor 135.1.22.
 Rhœcus 111.2.19.
 Rhode 1.1.15. & 43.2.19.
 Rhodia 13.2.31.
 Rubra natura 8.2.13.
 Salamin 124.2.9.
 Salmoncus 14.2.1. & 23.1.2.
 Salmydessus 31.1.4.
 Sandocus 129.1.12.
 Sangarius 121.2.2.
 Sao 4.1.10.
 Sardina 78.1.16.
 Sarpedon 66.2.14. & 86.2.
 14. & 87.1.23.
 Sarpedontes tres ætates 87.2.6
 Saturni vxor 2.1.11.
 Saturnus patris regnum occupat
 2.1.9.
 Satyræ Arcadiam infestans 40
 1.11.
 Scæa 43.1.23.
 Scæus 116.1.4.
 Scamander 109.1.14. & 120
 2.24.
 Schedius 117.1.19.
 Schœneus 18.1.8. & 22.1.13
 & 117.1.19.
 Scironides petra 82.1.20.
 Scylla, et Charybdis 35.1.27.
 136.1.20.
 Scyros insula 127.1.26.
 Seyrius 135.1.11.
 Seis 15.2.16.
 Semele 92.1.16.

INDEX:

Semele ab inferis reuocatur 95
 2.14.
Sepeliendi ante ciuitatem mos
 44.2.20.
Septem ad Thebas 101.2.20.
Serapis deus 39.2.12.
Sider 7.2.6.
Sigeam 21.1.29.
Silenus 61.1.7.
Simois 119.2.4.16.
Sinis 137.24.
Sinis Corinthorum Isthmum in-
sidet 1.381.3.
Sinis in viatores supplicium 138.
 1.45.
Sipylus 97.1.26. *vrbs* 98.1.6
Sirenes 5.2.15. & 16.2.22
 & 35.1.19.
Sisyphus 14.1.27. & 22.1.
 14.23. & 93.1.12. &
 112.2.13.
Socles 109.2.4.
Solis boues in Erythria 9.2.23.
Solis boues 9.1.21.8.
Sol 31.26. & 8.1.16.
Solymi 47.2.15.
Sparte 114.1.13.
Sparti 91.2.11.

Spartus 94.1.9.
Sperchius 126.1.9.
Sphinx, & eius *enigmata* 99.
 1.14.
Spiro 4.1.8.
Staphylus 29.1.4.
Stendedides 81.1.9.
Sternops 2.1.1.
Sterope 16.1.17. & 16.2.21
 et 76.2.27. et 121.1.21.
Steropes 1.1.13.
Stbenele 43.2.26. & 127.2.
 22.
Stbeneleus 20.1.2. & 43.2.
 26. & 52.1.13. et 65.2.
 6. & 106.1.11. & 117.
 1.15.
Sibeno 49.2.10.
Sibenobea 45.2.10. & 119.
 2.24.
Stratichus 24.2.1.
Stratobates 52.2.14.
Stratonice 16.1.7.
Stratonicus 81.1.16.
Strophades 32.1.8.
Strymo 120.2.24.
Strymon 68.2.12. et 94.2.21.
Strymon fluius 5.2.8.

INDEX

- Stygis aqua* 3.2.15.
Stygne 44.1.15,
Symphalides aues 63.1.23.
Symphalis 63.1.26.
Symphalus 63.1.25. & 81.
 2.20. et 109.2.8. et 110.
 2.23. & 124.6.
Stryx 3.1.20. et 3.2.13. & 4.
 2.9.
Sylea corinthis filia 137.2.26.
Syleus 73.2.19.
Symplegades 32.1.25.
 T
Tænarus 71.2.1.
Talaus 26.2.12. & 100.2.
 8. & 101.2.25.
Talus Serram inuenit 137.1.
 24.36.1.27.
Tantalus 97.1.23. et 97.2.2.
Taphius 52.1.25. et 53.1.9.
Taphus 52.1.25. et 54.2.22
Tartarus 1.2.4. & 40.1.15.
 & 67.2.2.
Tauri æripedes 33.1.22.
Taurus 24.1.10. & 36.2.5.
Taurus in lucē proditus a Neptuno 38.1.11.
Taygete 112.2.11. et 114.1.8.
Tebrus 116.1.6
Tegea 76.2.22.
Tegyrius 134.1.16.
Telamon 18.1.5. et 28.7.16.
 et 117.2.3. et 123.2.19.
Telamon primus Troiam ingressus 74.2.4.
Telebin 39.2.10.
Teleboæ 52.1.28. & 53.2.
 11. & 54.1.10.
Teleboas 109.2.1.
Telegonus 41.2.9. et 66.2.24
Teleon 29.1.4.
Telephassa 86.1.13.2.23. et
 91.1.10.
Telephus 20.2.6. & 77.2.6.
 et 81.2.22. et 111.1.17.
Teles 81.1.8.
Telestas 122.2.7.
Telesitagnoras 81.1.11.
Tellus 1.4. et 3.2.20. et 9.2.4
Terra dea 10.1.2.
Terra Tartaro admiscetur 11.
 1.2.
Temenus 83.1.17. & 107.2.
 2.2.1.
Tenos 133.2.12.
Teredaë 118.1.8.
Tereus 132.1.1.
Terpsichore 4.2.14.

INDEX

- Terpsicrates* 81.1.27,
Testudinis inuentio 113.1.28
Teucer 74.2.23. & 117.2.
 3. & 119.1.13. & 124.
 2.26,
Teucri unde 119,
Teutamias 51.2.9.
Teuthrania 27.3.11.
Teuthras 77.2.11. & 111,
 1.12.
Thalia 4.2.15. & 4.2.9,
Thalpius 117.1.16.
Thamyris Venerem masculam
 primus incipit 5.1.19.
Thanace 129.1.14.
Thasus 66.2.18, et 86.2.24
Thasus urbs unde 87.1.13,
Thaumas 29.1.3,
Thaumas 3.2.22,
Thea 3.1.25.
Theano 44.1.12,
Thebe 91.1.25.
Thebe unde 97.1.31,
Thebanorum tributum Ergino,
 57.1.2,
Thebanorum murorum constru-
 ctio 97.1.14.
Thebaru expugnatio 106.3.13
Thebarum portus 102.2.28,
Thebe 97.1.21.
Thelxion 39.2.10.
Themis 1.2.15. & 4.2.1. &
 6.2.12. & 69.1.29, &
 119.1.17.
Themiscyra 65.2.17.
Themisto 22.1.13.
Theodore 44.1.14,
Thera 97.2.4.
Therimachus 57.2.17, &
 81.2.13.
Thermodon 64.2.24,
Thermydra 70.1.7.
Thersandrus 105.2.26.
Thersippus 20.1.13.24.
Theseus 17.2.24. & 71.2.
 14. & 74.1.13. & 103.
 2.5. & 117.1.
Theseus Minotauru necat 137,
Thesei facinora 137,
Thespius 56.3.7, & 57.1,
 17. et 71.1.20. et 78.1.11,
Thespy filia 56.3.20.
Thesproti 78.1.5. & 107.1.
 24.
Thesprotus 109.1.18.
Thessalicorum montium diluvij
 immunitas. siue scissio 133.2.3
Thessalus 81.3.19,

INDEX

Stygis aqua 3.2.15.

Stygne 44.1.15,

Symphalides aues 63.1.23.

Symphalis 63.1.26.

Symphalus 63.1.25. & 81.

2.20. et 109.2.8. et 110.

2.23. & 124.6.

Stryx 3.1.20. et 3.2.13. & 4.

2.9.

Sylea corinthis filia 137.2.26.

Syleus 73.2.19.

Symplegades 32.1.25.

T

Tenarus 71.2.1.

Talaus 26.2.12. & 100.2.

8. & 101.2.25.

Talus Serram inuenit 137.1.

24.36.1.27.

Tantalus 97.1.23. et 97.2.2.

Taphius 52.1.25. et 53.1.9.

Taphus 52.1.25. et 54.2.22

Tartarus 1.2.4. & 40.1.15.

& 67.2.2.

Tauri aripedes 33.1.22.

Taurus 24.1.10. & 36.2.5.

Taurus in lucē proditus a Nep-

sumo 88.1.11.

Taygete 112.2.11. et 114.1.8.

Tebrus 116.1.6

Tegea 76.2.22.

Tegyrius 134.1.16.

Telamon 18.1.5. et 28.7.16.

et 117.2.3. et 123.2.19.

Telamon primus Troiam in-
greditur 74.2.4.

Telebin 39.2.10.

Teleboas 52.1.28. & 53.2.

11. & 54.1.10.

Thleboas 109.2.1.

Telegonus 41.2.9. et 66.2.24

Teleon 29.1.4.

Telephassa 86.1.13.2.23. et

91.1.10.

Telephus 20.2.6. & 77.2.6.

et 81.2.22. et 111.1.17.

Teles 81.1.8.

Telestas 122.2.7.

Telesagoras 81.1.11.

Tellus 1.4. et 3.2.20. et 9.2.4

Terra dea 10.1.2.

Terra Tartaro admiscetur 11.

1.2.

Temenus 83.1.17. & 107.

2.21.

Tenos 133.2.12.

Teredae 118.1.8.

Tereus 132.1.1.

Terpsichore 4.2.14.

INDEX

- Terpsicrates* 81.1.27,
Testudinis inuentio 113.1.23
Teucer 74.2.23. & 117.2.
 3. & 119.1.13. & 124.
 2.26,
Teucro unde 119,
Teutamias 51.2.9.
Teuthrania 77.2.11.
Teuthras 77.2.11. & 111,
 1.12.
Thalia 4.2.15. & 4.2.9,
Thalpius 117.1.16.
Thamyris Venerem masculam
 grymus incipit 5.1.19.
Thanace 129.1.14.
Thasus 66.2.18, et 86.2.24
Thasus urbs unde 87.1.13,
Thaumas 29.1.3,
Traumas 3.2.22,
Thea 3.1.25.
Theano 44.1.12,
Thebe 91.1.35.
Thebe unde 97.1.31,
Thebanorum tributum Ergino,
 57.1.32.
Thebanorum murorum constru-
 ctio 97.1.14.
Thebaru expugnatio 196.3.13,
Thebarum portæ 102.2.28,
Thebe 97.1.21.
Thelxion 39.2.10.
Themis 1.2.15. & 4.2.1. &
 6.2.12. & 69.1.39, &
 119.2.17.
Themiscyra 65.2.17.
Themisto 22.1.13.
Theodore 44.1.14,
Thera 97.2.4.
Therimachus 57.2.17, &
 81.2.13,
Thermodan 64.2.24,
Thermydra 70.1.7.
Thersandrus 195.2.26.
Thersippus 20.1.13.24.
Theseus 17.2.24. & 71.2.5
 14. & 74.1.13. & 191.
 2.5. & 117.1.
Theseus Minotauræ necat 137,
Thesei facinora 137,
Thespius 56.3.7. & 57.1,
 17. et 71.1.20. et 78.1.11,
Thespij filie 56.2.20.
Thesproti 78.1.5. & 197.1.
 24.
Thesprotus 109.1.18.
Thessalicorum montium diluvij
 immunitas. sue scissio 33.2.3
Thessalus 81.3.19,

INDEX

- Thestalus* 81.2.20.
Thestius 16.2.11.27. et 116
 1.11.
Thetis 4.1.11. & 6.1.4. &
 94.2.6. & 126.1.13.
Thetys 1.2.14. & 3.1.20.
Thia 1.2.16.
Thiodamas 70.1.2.
Thoas 29.2.4. & 102.1.14
 & 116.1.22. & 129.
 2.5.
Thoon gigas 10.2.21.
Thorius 54.2.13.
Thrasius 69.2.19.
Thrasius traictus 4.1.1.13.
Thrasymedes 24.2.3.
Thrasius campus 128.2.14.
Thripsippas 80.2.26.
Thyestes 52.2.26.
Thyone 95.2.5.
Thyreus 17.1.2.
Tibiatam inuentio 7.1.9.
Tigasis 81.1.20.
Tigres 31.2.25.
Tilphusius fons 106.2.3.
Timandra 116.1.27.
Tiphys 28.2.11. & 33.1.8
Tiphysse 81.1.24.
Tiresia sceptrum 103.2.11.
Tiresias .55.1.25. &
 102.1.14. & 116.1.
 22.2.4.
Tiryns 45.2.13.
Tisamenus 83.1.8. & 84.
 1.22.
Tisiphone 2.1.4. & 108.2.5.
Titanes 109.2.7.
Titanes 1.2.12. & 1.2.21.
 & 2.2.21.
Titanides 1.2.17.
Titanum proles 3.112.
Titbonus 70.1.21. & 121.
 1.4. & 129.1.9.
Tityus 6.2.19.
Tlepolemus 78.1.9. & 81.2.
 23. & 83.2.11.
Tmolus 73.2.11.
Tomi 24.2.21.
Torones 66.2.23.
Toxeus 16.2.26.
Toxicrates 81.2.6.
Trachin 78.2.1.
Trapezus unde 100.2.25.
Triops 14.2.20.
Triptolemi currus 9.1.2.
Triptolemus 8.2.27.

INDEX

Z

Zelus 3.2.14.

Zetes 28.2.14. & 31.2.15.

& 96.1.27. & 133.2.8.

Zethus 96.2.21. et 113.1.1.

Zeuxippe 131.2.21.

FINIS.

AVCTORES, QVORVM FIDE, AC

testimonio Benedictus Aegius in suis pro Apollon
doro illustrando usus est annotationibus.

Aeneas Argiuis

Aeschylus

Agamestor Pharsalicus

Apollonij Rhodij Scholiastes

Aristoteles

Asius

Athenæus

Attius

B

Batus

Beroaldus

Budæus

C

Callimachus

Cercops

Charon

Cicero

Claudianus

COINTVS SMYRÆ

NAEVS

Cratinus

D

Dictys Cretensis

Didymus Pindari enarrator

Diodorus Siculus

Diogenes Babylonius

Dionysius

E

Ephorus

Ennius

Erasmus

Euphorion

Euripides

AVCTORES

Eusebius
Eustachius

L

Laetantius Firmianus
Lucanus
Lucianus
Lycophron
Lyfimachus

F

Fauorinus
Fl. Sapphater Charisius

G

Georgius Agricola
Gregorius Gyraldus

M

Menecrates
Mnasaeus

H

Hecataeus
Hellanicus
Hesiodus
Hesychius
Herodorus
Herodotus
Homeri Scholiasta
Homerus
Homerus hymnographus
Hyginus

N

Neoptolemus
Nicandri Octavia
Nicandri Scholiastes

O

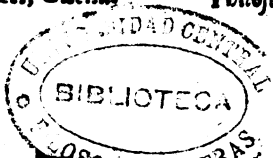
Orpheus
Orpici
Ovidius

P

Palephatus
Panyasis
Pausanias
Petrus Victorinus
Pherecydes
Philostrius

I

Ianus Baptista Pius
Ibycus
Isacius Tzetzes, Caccinus

AVCTORES

Pindarus
Plinius
Politianus
Pomponius Mella
Plutarchus

Sophoclis Scholiaſtes
Sophocles
Staphylus
Stephanus
Steſichorus Himeræus
Strabo
Suidas

Q
Quintilianus

R
Raphael Regius

S
Seleucus
Seneca Tragicus
Servius Grammaticus
Solinus

T
Thucydides
Tragici

V
Valerius Flacius
Virgilius.

F I N I S.

Eusebius
Eustachius

Fauvigny
Fl. Sacer

1818

INDEX

17. & 49,
 Plutus 3. 1. 27.
 Podalirius 117. 1. 25.
 Podarce 44. 1. 19.
 Podarces 26. 2. 1. et 74. 2. 19.
 & 121. 1. 5. & 18,
 Pocas 29. 4. 2. & 80. 3. 9. &
 117. 1. 27.
 Polichus 109. 1. 22,
 Polites 122. 1. 23.
 Pollux 17. 2. 23. & 28. 1. 16
 116. 2. 9. & 118. 1. 12,
 Polys & 66. 2. 22,
 Polyboies 10. 2. 11,
 Polybus 98. 1. 24.
 Polycaste 34. 1. 27,
 Polycetor 44. 1. 10,
 Polydectes 22. 2. 27. & 48. 3.
 2 & 51. 1. 8.
 Polydectes, & amici in saxa 51
 1. 10.
 Polydore 125. 1. 17.
 Polydorus 92. 1. 17. & 96. 1.
 5. & 122. 1. 24,
 Polygonus 66. 2. 23.
 Polyidus 90. 1. 26.
 Polylaus 81. 1. 2.
 Polymedon 1. 2. 2. 14.
 Polymelus 127. 2. 25,
 Polymnia 4. 2. 15.
 Polynices 109. 1. 2. & 23. &
 105. 2. 26,
 Polynoë 4. 1. 19.
 Polyphemus 29. 1. 13. & 30.
 1. 18.
 Polyphontes 5. & 98. 2. 25.
 Polypemon 137. 2. 25, 24.
 Polypætes. 117. 1. 25, 15, 2.
 & 25.
 Polyxene 15. 2. 24.
 Polyxenus 53. 1. 26. & 117.
 1. 20.
 Polyxo 44. 1. 2, & 112. 2.
 27.
 Pontus 3. 2. 20.
 Portheus 109. 2. 5.
 Potamon 44. 1. 8.
 Porphyryon gigas 9. 2. 18. &
 10. 1. 18.
 Præcones feciales ne mutilant
 Hercule. 57. 1. 25.
 Praxithea 81. 2. 4. & 133.
 2. 9,
 Pro : Helenam sponso suo
 defensuros iurant. 1. 7,
 Procles 82. 2. 8.

INDEX.

Proene 131.2.24. & 132.1.
27.

Procris 22, 2.10. et 80. 2.23.
& 132.19.

Proeti exilium 45.2.4.

Proetium infania 45.2.24.

Proetium curatio 46.2.13.

Proetis 103.1.2.

Proetus 45.1.24. & 110.2.
25.

Promachus 26.29. & 106.1.
10.

Promethei hominis formatio 12.
2.16.

Prometheus 6.1.16. et 3.2.4.
& 70.2.2. et 126.1.21.

Prometheus in Caucaſo affixus
12.2.22.

Prometheus immortalis factus 2.
16.2.17.

Prometheus ſolutus 13.1.1.6.

Promethei uinculum 70.2.3.2.

Pronax 26.2.15.

Pronoe 15.2.27.

Pronus 108.1.14.

Proſerpina 4.1.10. & 1.17.2.
& 71.15. & 29.2.25.

Prote 93.2.25.

Proteſilaus 117.2.1.

Proteus 43.1.15. et 66.2.24.
& 94.1.20.

Prothous 20.1.14. et 109.1.26.

Protò 4.1.17.

Protogenia 14.1.7. et 16.1.9.

Protomeduſa 4.1.13.

Pſamathe 4.1.21. & 123.2.
26.

Pſophis 61.1.3. et 107.1.12.

Pteleon 132.2.21.

Pterelai aureus capillus 52.2.
4. & 54.2.27.

*Pterelai filij Electryonis bo-
ues abigunt* 53.1.15.

Pterelaus 52.2.3. et 53.1.9.

Pteus 22.1.14.

*Purgandi per medicinas inuen-
tio* 46.1.13.

Pygmalion 129.1.20.

Pylaon 24.1.11.

Pylarge 44.1.23.

Pylas 134.2.25.

Pylus 71.1.21.

Pylos urbs 135.1.26.

Pylus 18.1.26. & 24.1.7.

Pyramus 87.1.8.

Pyrene 69.1.4.

*** iij

INDEX.

- Pyrrha** 13.1.12.
Pyrrhus 127.2.3.
Pyrrippus 81.2.3.
Pytho serpent 6.2.14.
Quinquertium 51.2.13.
R
Rhadamanthus 56.1.12. &
 57.1.21. & 86.2.14.
Rhadamanthus, & **Minos** apud
 inferos legesatores 87.2.
Rhadius 24.1.13.
Rhea 1.2.15. & 2.1.12, 23
 & 122.2.20.
Rhegium 68.1.6.
Rhesus 50.6.
Rhexenor 135.1.22.
Rhæcus 111.2.19.
Rhode 1.1.15. & 43.2.19.
Rhodia 13.2.31.
Rubetæ natura 89.2.3.
S
Salamin 124.2.9.
- Salmonæus** 14.2.1. et 23.1.2.
Salmydessus 31.1.4.
Sandocus 129.1.12.
Sangarius 121.2.2.
Sao 4.1.10.
Sardinia 78.1.16.
Sarpedon 66.2.14. & 86.2.
 14. & 87.1.23.
Sarpedontis tres ætates 87.2.6
Saturni vxor 2.1.11.
Saturnus patris regnum occupat
 2.1.9.
Satyræ Arcadiam infestans 40
 1.11.
Scæa 43.1.23.
Scæus 116.1.4.
Scamander 109.1.14. et 120
 2.24.
Schedius 117.1.19.
Schæneus 18.1.8; & 22.1.13
 & 117.1.19.
Scironides petra 82.1.10.
Scylla, et Charybdis 35.1.27.
 136.1.20.
Scyros insula 127.1.26.
Seyrius 135.1.11.
Seis 15.2.16.
Semele 92.1.16.

INDEX.

Semele ab inferis reuocatur 95
 2. 14.
Sepeliendi ante ciuitatem mos.
 44. 2. 20.
Septem ad Thebas 101. 2. 20.
Serapis deus 39. 2. 12.
Sider 7. 2. 6.
Sigeam 21. 1. 29.
Silenus 61. 1. 7.
Simois 119. 2. 4. 16.
Sinis 137. 2. 4.
Sinis Corinthorum Isthmum in-
sidet 1. 38. 1. 3.
Sinis in viatores supplicium 138.
 1. 4.
Sipylus 97. 1. 26. vrbis 98. 1. 6
Sirenes 5. 2. 15. & 16. 2. 22
 & 35. 1. 19.
Sisyphus 14. 1. 27. & 22. 1.
 14. 23. & 93. 1. 12. &
 113. 2. 13.
Soclem 109. 2. 4.
Solis boues in Erythria 9. 2. 23.
Solis boues 95. 1. 2.
Sol 31. 26. & 8. 1. 16.
Solymi 47. 2. 15.
Sparte 114. 1. 13.
Sparti 91. 2. 11.

Spartus 94. 1. 9.
Sperchius 126. 1. 9.
Sphinx, & eius ænigmata 99.
 1. 14.
Spir 4. 1. 8.
Staphylus 29. 1. 4.
Stendedides 81. 1. 9.
Sternops 2. 1. 1.
Sterope 16. 1. 17. & 16. 2. 21
 et 76. 2. 27. et 121. 1. 21,
Steropes 1. 1. 13.
Sithenele 43. 2. 26. & 127. 2.
 22.
Sitheneleus 20. 1. 2. & 43. 2.
 26. & 52. 1. 13. et 65. 2.
 6. & 106. 1. 11. & 117.
 1. 15.
Sithen 49. 2. 10.
Sithenobæa 45. 2. 10. & 119.
 2. 24.
Straticibus 24. 2. 1.
Stratobates 52. 2. 14.
Stratonice 16. 1. 7.
Stratonicus 81. 1. 16.
Strophades 32. 1. 8.
Strymo 120. 2. 24.
Strymon 68. 2. 12. et 94. 2. 21
Strymon fluius 5. 2. 8.

INDEX

Stygis aqua 3.2.15.

Stygne 44.1.15.

Stymphalides aues 63.1.23.

Stymphalis 63.1.26.

Stymphalus 63.1.25. & 81.

2.20. et 109.2.8. et 110.

2.23. & 124.6.

Styx 3.1.20. et 3.2.13. & 4.

2.9.

Sylea corinthis filia 137.2.26.

Syleus 73.2.19.

Symplegades 32.1.25.

T

Tænarus 71.2.1.

Talaus 26.2.12. & 100.2.

8. & 101.2.25.

Talus Serram inuenit 137.1.

24.36.1.27.

Tantalus 97.1.23. et 97.2.2.

Taphius 52.1.25. et 53.1.9.

Taphus 52.1.25. et 54.2.22

Tartarus 1.2.4. & 40.1.15.

& 67.2.2.

Tauri arripedes 33.1.22.

Taurus 24.1.10. & 36.2.5.

Taurus in lucē proditus à Nep-

tuno 38.1.11.

Taygete 112.2.11. et 114.1.8.

Tebrus 116.1.6

Tegea 76.2.22.

Tegyrius 134.1.16.

Telamon 18.1.5. et 28.7.16.

et 117.2.3. et 123.2.19.

Telamon primus Troiam in-

greditur 74.2.4.

Telebin 39.2.10.

Teleboæ 52.1.28. & 53.2.

11. & 54.1.10.

Thleboas 109.2.1.

Telegonus 41.2.9. et 66.2.24

Teleon 29.1.4.

Telephassa 86.1.13.2.23. et

91.1.10.

Telephus 20.2.6. & 77.2.6.

et 81.2.22. et 111.2.22.

Teles 81.1.8.

Telestas 122.2.7.

Telesagoras 81.1.11.

Tellus 1.4. et 3.2.20. et 9.2.4

Terra dea 10.1.2.

Terra Tartaro admiscetur 11.

1.2.

Temenus 83.1.17. & 107.

2.22.

Tenos 133.2.12.

Teredæe 118.1.8.

Terens 132.1.1.

Terpsichore 4.2.14.

INDEX

- Terpsicrates* 81.1.27,
Tetradinis inuentio 113.1.28
Teucer 74.2.23. & 117.2.
 3. & 119.1.13. & 124.
 2.26,
Teucri unde 119,
Teutamias 51.2.9.
Teuthrania 27.2.11.
Teutbras 77.2.11. & 111,
 1.12.
Thalia 4.2.15. & 4.2.9,
Thalpius 117.1.16.
Thamyris Venerem masculam
primus incipit 5.1.19.
Thanace 129.1.14.
Thasus 66.2.18, et 86.2.24
Thasus urbs unde 87.1.13,
Thaumas 29.1.3,
Thaumas 3.2.22,
Thea 3.1.25.
Theano 44.1.12,
Thebe 91.1.25.
Thebe unde 97.1.21,
Thebanorum tributum Ergino,
 57.1.22.
Thebanorum murorum constru-
ctio 97.1.14.
Thebarum expugnatio 196.3.13
Thebarum perie 102.2.29,
Thebe 97.1.21.
Thelxion 39.2.10.
Themis 1.2.15. & 4.2.1. &
 6.2.12. & 69.1.29. &
 119.1.17.
Themiscyra 65.2.17.
Themisto 22.1.13.
Theodore 44.1.14.
Thera 97.2.4.
Thermachus 57.2.17, &
 81.2.13.
Thermodan 64.2.24,
Thermydra 70.1.7.
Thersandrus 195.2.26.
Thersippus 20.3.13.24.
Thesens 17.2.24. & 71.2.
 14. & 74.1.13. & 191.
 2.5. & 117.1.
Thesens Minotauri necat 137,
Thesei facinora 137,
Thespius 56.3.7. & 57.1,
 17. et 71.1.20. et 78.1.11,
Thespij filie 56.2.20.
Thesproti 78.1.5. & 197.1.
 24.
Thesprotus 109.1.12.
Thessaliorum montium diluvij
immunitas. siue scissio 33.3.3
Thestalus 81.3.19,

INDEX

- Thbestalus* 81.2.20.
Thbestius 16.2.11.27. et 116
 1.11.
Thetis 4.1.11. & 6.1.4. &
 94.2.6. & 126.1.13.
Thetys 1.2.14. & 3.1.20.
Thia 1.2.16.
Thiodamas 70.1.2.
Thoas 29.2.4. & 102.1.14
 & 116.1.22. & 129.
 2.5.
Thoon gigas 10.2.21.
Thoricus 54.2.13.
Thrasius 69.2.19.
Thrasius traictus 41.1.13.
Thrasymedes 24.2.3.
Thriasius campus 128.2.14.
Thripsippas 80.2.26.
Thyestes 52.2.26.
Thyone 95.2.5.
Thyreus 17.1.2.
Tibiaram inuenio 7.1.9.
Tigasis 81.1.20.
Tigres 31.2.25.
Tilphusius fons 106.2.3.
Timandra 116.1.27.
Tiphys 28.2.11. & 33.1.8
Tiphyse 81.1.24.
Tiresiae sceptrum 103.2.11.
Tiresias. 55.1.25. &
 102.1.14. & 116.1.
 22.2.4.
Tiryns 45.2.13.
Tisamenus 83.1.8. & 84.
 1.22.
Tisiphone 2.1.4. & 108.2.5.
Titanes 109.2.7.
Titanes 1.2.12. & 1.2.21.
 & 2.2.21.
Titanides 1.2.17.
Titanum proles 3.112.
Tithonus 70.1.21. & 121.
 1.4. & 129.1.9.
Tibyrus 6.2.19.
Tlepolemus 78.1.9. & 81.2.
 23. & 83.2.11.
Tmolus 73.2.11.
Tomi 24.2.21.
Torones 66.2.23.
Toxeus 16.2.26.
Toxicrates 81.2.6.
Trachin 78.2.1.
Trapezus unde 106.2.25.
Triops 14.2.20.
Triptolemi currus 9.1.2.
Triptolemus 8.2.27.

INDEX

Z

Zelus 3.2.14.

Zetes 28.2.14. & 31.2.15.

& 96.1.27. & 133.2.8.

Zethus 96.2.21. et 113.1.1.

Zeuxippe 131.2.21.

FINIS.

AVCTORES, QVORVM FIDE, AC

testimonio Benedictus Aegius in suis pro Apollon
doro illustrado usus est annotationibus.

Aeneas Argiuis

Aeschylus

Agamestor Pharsalicus

Apollonij Rhodij Scholiastes

Aristoteles

Asius

Athenæus

Attius

B

Batus

Beroaldus

Budæus

C

Callimachus

Cercops

Charon

Cicero

Claudianus

COINTVS SMYRÆ

NAEVS

Cratinus

D

Dictys Cretensis

Didymus Pindari enarrator

Diodorus Siculus

Diogenes Babylonius

Dionysius

E

Ephorus

Ennius

Erasmus

Euphorion

Euripides

AVCTORES

Eusebius

Eustathius

L

Lactantius Firmianus

Lucanus

Lucianus

Lycophron

Lyfimachus

F

Fauorinus

Fl. Sappater Charisius

G

Georgius Agricola

Gregorius Gyraldus

M

Menecrates

Mnasæus

H

Hecataeus

Hellanicus

Hesiodus

Hesychius

Herodorus

Herodotus

Homæri Scholiasta

Homerus

Homerus hymnographus

Hyginus

N

Neoptolemus

Nicandri Oetaici

Nicandri Scholiastes

O

Orpheus

Orpici

Ovidius

P

Palephatus

Panyasis

Pausanias

Petrus Victorinus

Pherocydes

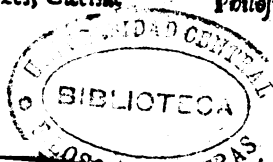
Philostatus

I

Ianus Baptista Pius

Ibycus

Isacius Tzetzes, Cacicis

AVCTORES

28

Pindarus
Plinius
Politianus
Pomponius Mella
Plutarchus

Sophoclis Scholiaſtes
Sophocles
Staphylus
Stephanus
Stefichorus Himeræus
Strabo
Suidas

Q
Quintilianus

R
Raphael Regius

S
Seleucus
Seneca Tragicus
Seruius Grammaticus
Solinus

T
Tbucydides
Tragici

V
Valerius Flacius
Virgilius.

FINIS.

1818

